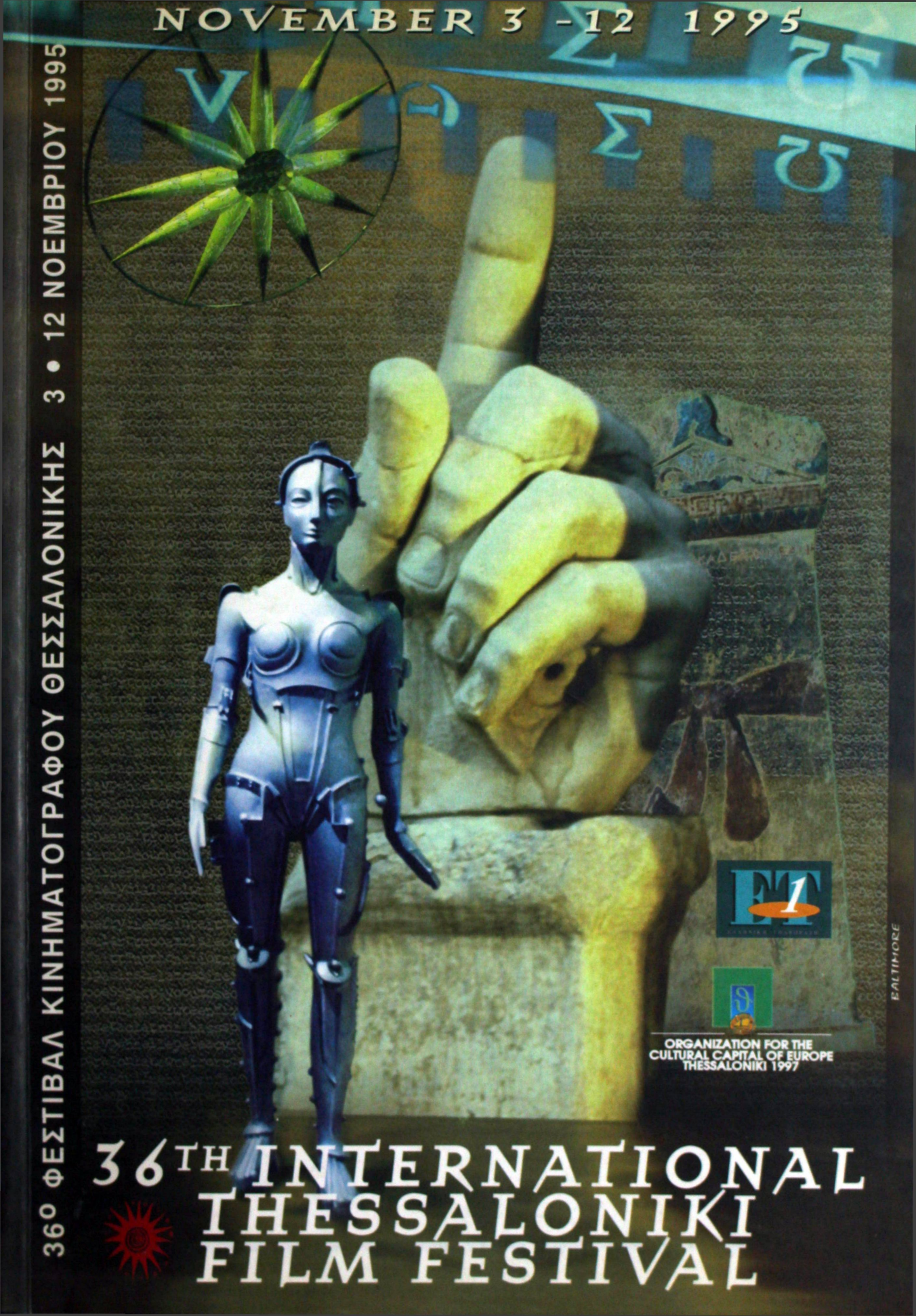
NOVEMBER 3 -12 1995
36ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 3 • 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1995
ERT 1
ORGANIZATION FOR THE CULTURAL CAPITAL OF EUROPE THESSALONIKI 1997
BALTIMORE
36TH INTERNATIONAL THESSALONIKI FILM FESTIVAL

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ.

Ο καλός κινηματογράφος - όπως και η καλή τηλεόραση - προάγει τον πολιτισμό, δημιουργεί ευαισθησίες, προκαλεί διάλογο, προσφέρει συγκίνηση, διασκέδαση. Ο καλός κινηματογράφος, ασπρόμαυρος ή έγχρωμος, παίζει με τη ζωή, προβάλλει τις αξίες της. Είναι φυσικό, λοιπόν, που η ΕΡΤ τον στηρίζει.

ΕΡΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΙΝ.ΛΕΟΥΣΗΣ

II-000000001663

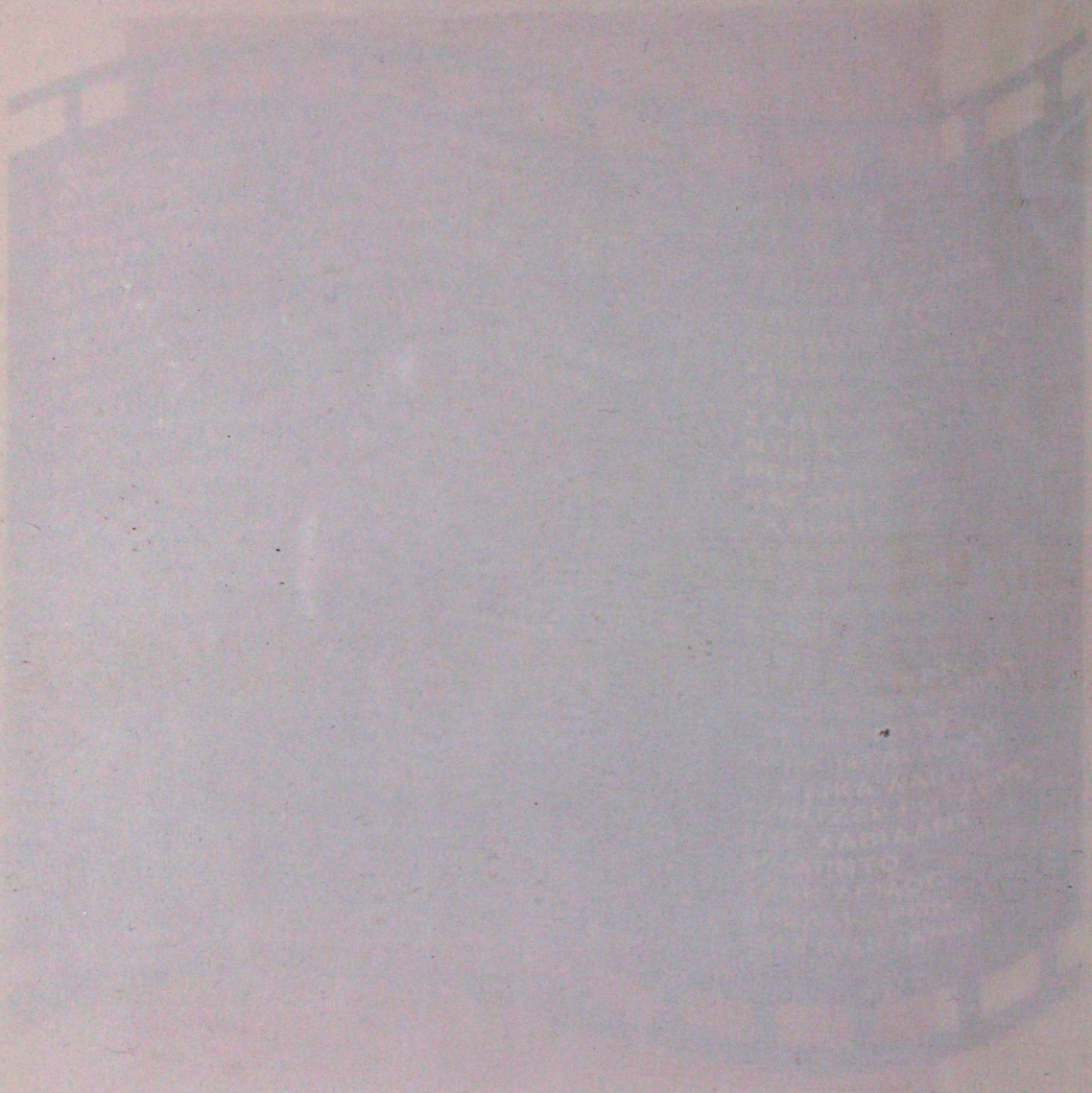

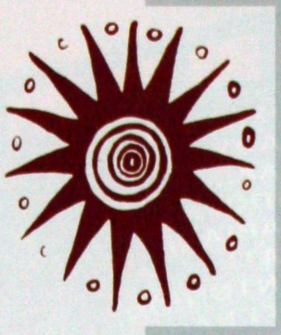

36ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

36th INTERNATIONAL THESSALONIKI FILM FESTIVAL

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ.

Ο καλός κινηματογράφος - όπως και η καλή τηλεόραση - προάγει τον πολιτισμό, δημιουργεί ευαισθησίες, προκαλεί διάλογο, προσφέρει συγκίνηση, διασκέδαση. Ο καλός κινηματογράφος, ασπρόμαυρος ή έγχρωμος, παίζει με τη ζωή, προβάλλει τις αξίες της. Είναι φυσικό, λοιπόν, που η ΕΡΤ τον στηρίζει.

ΕΡΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΙΝ.ΛΕΘΟΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και της HELEXPO-ΔΕΘ
Under the auspices of the Ministry of Culture and HELEXPO-S.A.

36ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

36th INTERNATIONAL THESSALONIKI FILM FESTIVAL

Χορηγός: Sponsored by:

Με την υποστήριξη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
With the support of the Commission of the European Communities

With the collobaration of:
ORGANIZATION FOR THE CULTURAL CAPITAL OF EUROPE THESSALONIKI 1997

Με τη συνεργασία τού:
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997

creative studio: Anna Panourgia

Αυτή τη "σκηνή" δε θα τη δείτε ποτέ...
Θεσσαλονίκη 1997

COSMOS

COMPULINK NETWORK
WORLD WIDE WEB SERVER

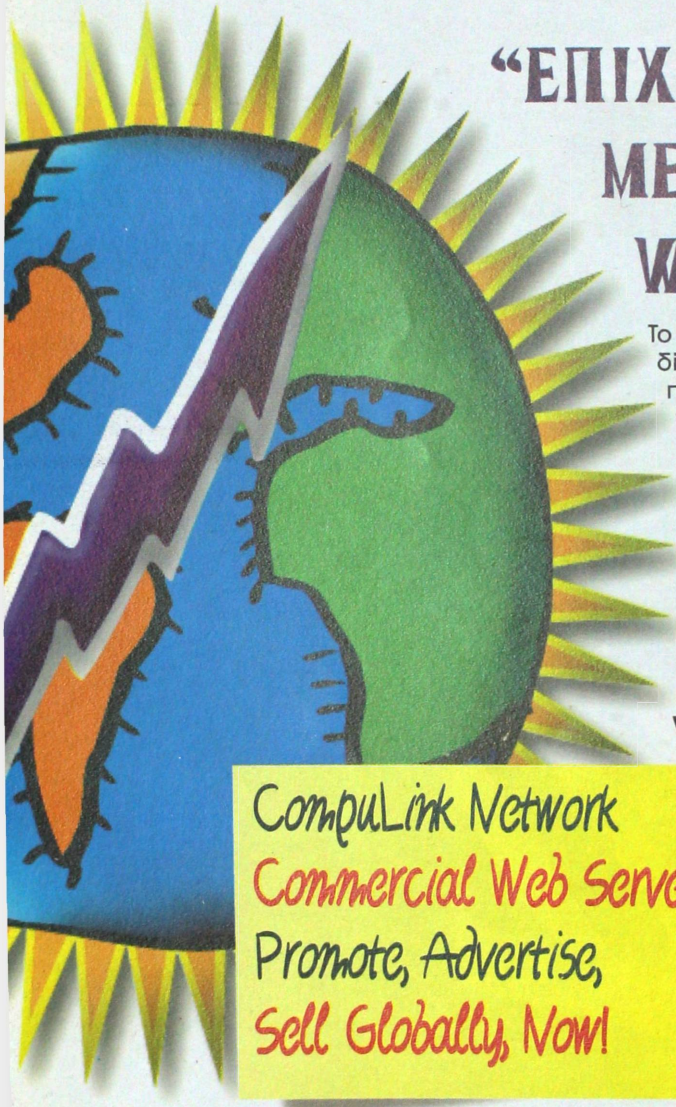

"ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΤΕ" ΜΕΣΩ ΤΟΥ WEB

Το Δίκτυο **CompuLink** σας δίνει την ευκαιρία να αξιοποίησετε επιχειρηματικά το Internet μέσω του Web Server **"Cosmos"** που έχει δημιουργήσει.

Ελάτε σήμερα σε επαφή μαζί μας για να βρούμε από κοινού τον καλύτερο τρόπο προβολής της εταιρίας σας στο Internet, για να σχεδιάσουμε ένα Web Site στο οποίο μπορείτε να "διανείμετε" το διαφημιστικό υλικό σας σε ολόκληρο τον κόσμο και να προωθήσετε με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο, τις επιχειρηματικές δραστηριότητές σας.

CompuLink Network
Commercial Web Server,
Promote, Advertise,
Sell Globally, Now!

Every site, a Business Opportunity

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
COMPULINK NETWORK
Λ. Συγγρού 44, 117 42 Αθήνα,
τηλ.: 9229068, 9229733, fax: 9242219
e-mail:marcom@compulink.gr
Web Address: http://www.compulink.gr

Αυτή τη "σκηνή" θα τη δείτε και θα τη ζήσετε σίγουρα...

Το 1997 η Θεσσαλονίκη θα σκηνοθετήσει τον πολιτισμό της Ευρώπης.

Ετοιμαστείτε.
Είστε οι πρωταγωνιστές.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997

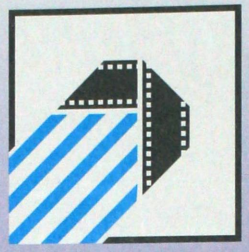

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη συνέχεια... επί της οθόνης!

creative studio: Anna Panourgia

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ / TABLE OF CONTENTS

Επιτελείο Φεστιβάλ / Festival Staff 12
Οργανωτική Επιτροπή / Organising Committee 13
Ευχαριστίες / Acknowledgements 14
Κριτικές επιτροπές / Juries 16

Διεθνές Διαγωνιστικό / International Competition 24
Ελληνικό Διαγωνιστικό / National Competition 46
Ελληνικό Πληροφοριακό / National Informative Section 57

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ / NEW HORIZONS
Διεθνής Επιλογή / International Selection 68
Θησαυροί του Ιρανικού Κινηματογράφου / Treasures of Iranian Cinema 89
Μοσέν Μαχμαλμπάφ / Mohsen Makhmalbaf 101
Ανεξάρτητοι Αμερικανοί / American Independents 105
Cine Documenta 110
Σκιές τη Νύχτα / Night Shadows 117
Σεργκέι Αϊζενστάιν / Sergei Eisenstein 121

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ / RETROSPECTIVES
Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis 124
Κριστόφ Κισλόφσκι / Krzysztof Kieślowski 136
Νάνι Μορέτι / Nanni Moretti 160

Ματιές στα Βαλκάνια / Balkan Survey 170
Ειδικό Αφιέρωμα στη Φρίντα Λιάππα / Special Tribute to Frieda Liappa 183
Ανακαινισμένες ταινίες / Restored Films 188
Ειδικές Προβολές / Special Screenings 193
Πρώτη Προβολή / Avant Premières 199

ΕΚΘΕΣΕΙΣ / EXHIBITIONS
Γιόζεφ Κουντέλκα / Josef Koudelka 206
Αδελφοί Μανάκια / Manakia Brothers 208
Συναυλία Zbigniew Preisner 210
Περιφερειακές εκδηλώσεις / The Festival in Other Cities 213
Ευρετήριο / Index 216

Επιτελείο Φεστιβάλ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ**
Γραμματέας: **Άντζελα Πετροπουλάκη**
Δημόσιες σχέσεις: **Αταλάντη Σιάγα**

Νέοι Ορίζοντες Διευθυντής: **Δημήτρης Εϊπίδης**

Οργάνωση – Συντονισμός: **Αντώνης Κιούκας**

Σύμβουλοι Προγράμματος: **Μπάμπης Κολώνιας, Πατρίς Βιβάνκος**
Συντονισμός Προγράμματος: **Θρασύβουλος Γιάτσιος**
Ελληνικό Τμήμα: **Άννα Παναγιωτοπούλου**
Νέοι Ορίζοντες: **Μαρία Γκολφινοπούλου**

Διοίκηση: Χαρά Παπαδημητρίου
Γραμματεία: **Μυρτώ Ρηγοπούλου, Σταμάτης Περιβολαράκης, Μαρία Ρούσση, Ηλέκτρα Ρεΐση**
Γραφείο Θεσσαλονίκης: **Νότης Φόρσος** / Γραμματεία: **Μαρία Σχοινά**

Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων: Ιωάννα Πανάρετου

Γραμματεία Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής: Παυλίνα Βοσσινάκη

Φιλοξενία: Χαρά Παπαδημητρίου
Γραμματεία – Υποδοχή: **Φανή Μοίρα, Σταμάτης Περιβολαράκης, Μυρτώ Ρηγοπούλου**
Guest Liaison: **Μαργαρίτα Βιβάνκος, Όλγα Αμπάζογλου**

Περιφερειακές Εκδηλώσεις: Έρση Κώη
Κίνηση ταινιών: Ίλσε Ασεβέδο
Συγκέντρωση ταινιών: **Δημήτρης Φαληρέας**
Εκτελωνισμός: **GRECA INTERNATIONAL**

Μεταφράσεις – Υποτιτλισμός: Έφη Καλλιφατίδη, Francesco Filipperi (Softitler)
Ταυτόχρονη Μετάφραση: **Άννα Βερχάιμ**

Γραφείο Τύπου: Σταυρούλα Παπασπύρου
Συντονισμός: **Ντίνα Σύρπου**
«Διεθνής Διαγωνισμός»: **Θρασύβουλος Γιάτσιος**
«Νέοι Ορίζοντες»: **Κάτια Μπέργκερ**
«Αναδρομές»: **Λίλυ Εξαρχοπούλου**
Μεταφράσεις: **Ανίτα Κοκόλη**
Διευθυντής Εφημερίδας «Πρώτο Πλάνο»: **Πάνος Μανασσής**
Συνεντεύξεις Τύπου: **Ορέστης Ανδρεαδάκης, Γιάννης Δεληολάνης**

Κατάλογος:
Επιμέλεια Καταλόγου: **Κώστας Τερζής, Αχιλλέας Κυριακίδης**
Καλλιτεχνική Επιμέλεια: **Φαίδων Σμυρναίος**
Τεχνική Επιμέλεια: **Νίκη Τζούδα**

Εκδόσεις:
«Μιχάλης Κακογιάννης» / Επιμέλεια: **Μπάμπης Κολώνιας**
«Κρίστοφ Κισλόφσκι» / Επιμέλεια: **Αχιλλέας Κυριακίδης, Μιχάλης Δημόπουλος**
«Νάνι Μορέτι» / Επιμέλεια: **Θωμάς Λιναράς** / Επιμέλεια κειμένων: **Αχιλλέας Κυριακίδης**
Καλλιτεχνική Επιμέλεια: **Δημήτρης Αρβανίτης** / Παραγωγή: **Εκδόσεις Καστανιώτη**
«Φρίντα Λιάππα» / Επιμέλεια: **Κλαίρη Μητσοτάκη** / Καλλιτεχνική Επιμέλεια: **Τέτη Καμούτση**
«Γιόζεφ Κουντέλκα» / Επιμέλεια: **Γιόζεφ Κουντέλκα, Βωβούλα Σκούρα**
Κείμενα: **Μαργαρίτα Μαντά**
«Θησαυροί του Ιρανικού Κινηματογράφου / Αφιέρωμα στον Μοσέν Μαχμαλμπάφ»
Επιμέλεια: **Σώτη Τριανταφύλλου** / Καλλιτεχνική Επιμέλεια: **Πάρις Χαβιάρας**
«Σεργκέι Αϊζενστάιν – Σχέδια και Αντικείμενα» / Επιμέλεια: **Δημήτρης Εϊπίδης,**
Καλλιτεχνική Επιμέλεια: **Πάρις Χαβιάρας**

Επιμέλεια Εκθέσεων: «Κουντέλκα» **Μαρία Ιωάννου**
«Σεργκέι Αϊζενστάιν – Σχέδια και Αντικείμενα»: **Ναούμ Κλέιμαν, Γκαλίνα Έντζινα, Μαρία Ιωάννου**

Κέντρο Φεστιβάλ:
Αρχιτέκτων: **Τίτη Παπαδοπούλου**
Υπεύθυνος Λειτουργίας: **Νότης Φόρσος**
Τεχνικός Υπεύθυνος: **Γιώργος Εμμανουήλ**

Αίθουσες:
Υπεύθυνος Προγραμματισμού: **Μπάμπης Κολώνιας**
Υπεύθυνος Λειτουργίας: **Νότης Φόρσος**
Τεχνικός Υπεύθυνος: **Κυριάκος Μπουτζούκης**

Οικονομικό Τμήμα: Λεωνίδας Παπαλεωνίδας
Λογιστήριο: **Ελένη Αποστόλου**
Βοηθός: **Κάλλη Γκανούδη**

Μάρκετινγκ:
Βαγγέλης Ταβατίδης, Νίκος Γκέιβελης
Συντονισμός: **Δέσποινα Ζελελίδου**

Νομικός Σύμβουλος: Δημήτρης Χατζημμανουήλ

Αφίσα: Benjamin Baltimore

Γλυπτό Βραβείο ο Χρυσός Αλέξανδρος: **Παύλος Κουγιουμτζής**
Λογότυπο: **Ειρήνη Δαφέρμου**
Οπτικό Σήμα: **Αντώνης Κιούκας / Mangos S.A.**

Staff

DIRECTOR: **MICHEL DEMOPOULOS**
General Secretary: **Angela Petropoulaki**
Public Relations: **Atalanti Siaga**

New Horizons Director **Dimitris Eipides**

General Manager: **Andonis Kioukas**

Programme Consultants: **Babis Kolonias, Patrice Vivancos**
Programme Coordinator: **Thrassivoulos Giatsios**
Greek Section: **Anna Panayiotopoulou**
New Horizons: **Maria Golfinopoulou**

Administration: Hara Papadimitriou
Assistants: **Myrto Rigopoulou, Stamatis Perivolarakis, Maria Roussi, Electra Reissi**
Thessaloniki Office: **Notis Forsos** / Assistant: **Maria Schina**

Public Relations Office: Ioanna Panaretou
International Jury Coordinator: Pavlina Vossinaki

Guest Service: Hara Papadimitriou
Guest Office: **Fani Mira, Stamatis Perivolarakis, Myrto Rigopoulou**
Guest Liaison: **Margarita Vivancos, Olga Abatzoglou**

Regional Paralleiel Activities: Ersi Koi
Film Traffic Office: Ilse Acevedo
Print Traffic: **Dimitris Falireas**
Customs: **GRECA INTERNATIONAL**

Translations – Subtitles: Efi Kalifatidi, Francesco Filipperi (Softitler)
Simultaneous Translation: **Anna Verhaim**

Press Office: Stavroula Papaspyrou
Coordination: **Dina Syrpou**
«International Competition»: **Thrassivoulos Giatsios**
«New Horizons»: **Katia Berger**
«Retrospectives»: **Lily Exarchopoulou**
Translations: **Anita Kokoli**
Director of «First Shot»: **Panos Manassis**
Press Conferences: **Orestis Andreadakis, Yannis Deliolanis**

Catalogue:
Edited by **Kostas Terzis, Achilleas Kyriakidis**
Art Direction: **Fedon Smyrneos**
Technical Director: **Niki Tzouda**

Publications:
Michael Cacoyannis / Edited by **Babis Kolonias**
Krzyszstof Kieslowski / Edited by **Achilleas Kyriakidis, Michel Demopoulos**
Nanni Moretti / Edited by **Thomas Linaras** / Copy Editor: **Achilleas Kyriakidis**
Art Direction: **Dimitris Arvanitis** / Publications: **Kastaniotis**
Frieda Liappa / Edited by **Clairi Mitsotakis** / Art Direction: **Teti Kamoutsi**
Josef Koudelka / Edited by **Josef Koudelka, Vovoula Skoura**
Texts: **Margarita Manda**
Treasures of Iranian Cinema / Mohsen Makhmalbaf
Edited by **Soti Triantafilou** / Art Direction: **Paris Haviaras**
Sergei Eisenstein – Drawings / Edited by **Dimitris Eipides** / Art Direction: **Paris Haviaras**

Exhibitions Supervisers: «Josef Koudelka» **Maria Ioannou**
«Sergei Eisenstein»: **Naum Kleiman, Gallina Enzina, Maria Ioannou**

Festival Center:
Architect: **Titi Papadopoulou**
Manager: **Notis Forsos**
Technical Manager: **Yorgos Emmanouil**

Theatres:
Programmer: **Babis Kolonias**
Theaters Staff Supervisor: **Notis Forsos**
Theaters Technical Director: **Kyriakos Boutzoukis**

Financial Department: Leonidas Papaleonidas
Accountant: **Eleni Apostolou**
Finance Assistant: **Kalli Ganoudi**

Marketing:
Vangelis Tavatidis, Nikos Geivelis
Coordination: **Despina Zelelidou**

Legal Consultant: Dimitris Hadjiemmanouil

Poster designed by Benjamin Baltimore

Golden Alexander designed by **Pavlos Kouyoumtzis**
Festival Logo designed by **Irini Dafermou**
Trailer: **Andonis Kioukas / Mangos S.A.**

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Βασίλης Κουρτέσης
(Πρόεδρος της HELEXPO)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Μιχάλης Δημόπουλος
(Διευθυντής Φεστιβάλ Κινηματογράφου)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Άντζελα Πετροπουλάκη

ΜΕΛΗ
Ουρανία Μπάνου / Γιώργος Καρφής
(Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης)

Λίλα Δασκαλάκη / Βασιλική Καραμπέτσου
(Υπουργείο Πολιτισμού)

Βασίλης Δημαρέλλος / Ρέμης Χατζησάββας
(Εντεταλμένοι Σύμβουλοι ΔΕΘ)

Αντώνης Γυφτόπουλος / Χαράλαμπος Μπαρμπουνάκης
(Δήμος Θεσσαλονίκης)

Μανώλης Σταυρακάκης / Ζωή Βυζοβίτη
(Ομοσπονδία Κινηματογραφικών Λεσχών)

Αλέξανδρος Ψυχόπουλος / Βασίλης Παπαδόπουλος
(Πανελλήνια Ομοσπονδία Αιθουσαρχών)

Θανάσης Ανανίδης / Δημήτρης Σκλαβής
(Πανελλήνια Ένωση Κινηματογραφικών Εργαστηρίων)

Στάθης Βαλούκος / Βαγγέλης Κατσάνης
(Ένωση Σεναριογράφων Ελλάδας)

Ρήγας Αξελός / Λεωνίδας Βαρδαρός
(Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών)

Νώντας Βακαλόπουλος
(Ένωση Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου-Τηλεόρασης)

Αντώνης Παπαϊωάννου / Γιώργος Κλεφτογιώργος
(Ένωση Μουσικοσυνθετών-Στιχουργών Ελλάδας)

Βασίλης Κεχαγιάς / Χρήστος Μήτσης
(Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου)

Όμηρος Ευστρατιάδης / Μιχάλης Ελευθερουδάκης
(Σύνδεσμος Παραγωγών Κινηματογράφου Τηλεόρασης-Βίντεο)

Τάκης Σακελλαρίου / Κλεώνη Φλέσσα
(Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Αταλάντη Σιάγα

ORGANISING COMMITTEE

PRESIDENT
Vassilis Kourtessis
(Chairman of HELEXPO)

VICE PRESIDENT
Michel Demopoulos
(Film Festival Director)

SECRETARY
Angela Petropoulaki

MEMBERS
Ourania Banou / Yorgos Karfis
(Ministry of Macedonia-Thrace)

Lila Daskalaki / Vassiliki Karabetsou
(Ministry of Culture)

Vassilis Dimarellos / Remis Hadjissavas
(HELEXPO)

Antonis Giftopoulos / Haralambos Barbounakis
(Municipality of Thessaloniki)

Manolis Stavrakakis / Zoi Visoviti
(Federation of Film Clubs)

Alexandros Psichopoulos / Vassilis Papadopoulos
(Hellenic Federation of Film Theaters)

Thanassis Ananidis / Dimitris Sklavis
(Hellenic Association of Film Laboratories)

Stathis Valoukos / Vangelis Katsanis
(Hellenic Association of Screenwriters)

Rigas Axelos / Leonidas Vardaros
(Greek Actors' Guild)

Pavlos Xenakis / Nondas Vakalopoulos
(Association of Technicians of Greek Cinema and TV)

Antonis Papaioannou / Yorgos Kleftogiorgos
(Association of Composers and Songwriters)

Vassilis Kehayias / Christos Mitsis
(Hellenic Association of Film Critics)

Omiros Efstratiadis / Michalis Eleftheroudakis
(Association of Film TV and Video Producers)

Takis Sakellariou / Kleoni Flessa
(Greek Directors' Association)

SECRETARY OF PUBLIC RELATIONS
Atalanti Siaga

Ευχαριστούμε τους:

Υπουργό Πολιτισμού κ. Θάνο Μικρούτσικο
Υφυπουργό Πολιτισμού κ. Σταύρο Μπένο
Δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντίνο Κοσμόπουλο
Πρόεδρο της HELEXPO-ΔΕΘ κ. Βασίλη Κουρτέση
Αντιδήμαρχο Πολιτισμού Δήμου Θεσσαλονίκης κ. Νικόλαο Ταχιάο.
Εντεταλμένο Σύμβουλο της HELEXPO-ΔΕΘ κ. Δημήτρη Κοσκοσίδη
Πρόεδρο της ΕΡΤ κ. Παναγιώτη Παναγιώτου
Γενικό Διευθυντή ΕΤ1 κ. Γιώργο Σταματελόπουλο
Σύμβουλο κινηματογραφίας του ΥΠ.ΠΟ. κ. Γιάννη Μπακογιαννόπουλο
Πρόεδρο του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου κ. Κώστα Βρεττάκο
Υπεύθυνο της HELLAS FILM κ. Βούλα Γεωργακάκου
Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης Θεσσαλονίκη 1997
και ιδιαίτερα τον Διευθύνοντα Σύμβουλο κ. Χάρη Μυλωνά
Διευθυντή της Ταινιοθήκης της Ελλάδος κ. Θόδωρο Αδαμόπουλο
Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών

Comité du Centenaire du Conseil de l'Europe και ιδιαίτερα τον κ. Christian Zeender (Strasbourg)
Istituto Italiano di Cultura (Θεσσαλονίκης και Αθηνών) και ιδιαίτερα τον κ. Remo Rapetti
Goethe Institut (Θεσσαλονίκης και Αθηνών) και ιδιαίτερα τον κ. Rudiger Bolz
και την κ. Σοφία Μιχαηλίδου
Αμερικανικό Κέντρο Θεσσαλονίκης
Μορφωτικό Τμήμα της Γαλλικής Πρεσβείας στην Αθήνα και ιδιαίτερα τον κ. Patrick Landre
Πρεσβεία της Ελλάδας στη Βαρσοβία, και ιδιαίτερα τον Πρέσβη κ. Γιώργο Αλεξανδρόπουλο
και τον κ. Βασίλη Μούτσογλου
Υπουργείο Πολιτισμού Κύπρου και ιδιαίτερα την κ. Νικήτα
Σπίτι της Κύπρου και ιδιαίτερα την κ. Μαρία Ραγιά

Μιχάλη Κακογιάννη
Josef Koudelka
Ανδρέα Μαλέκο
Ernesto Sammut
Ιάσονα Τριανταφυλλίδη
Μανόλη Σταυρακάκη
Ανδρέα Τσιλιφώνη
Χρίστο Μάγκο

Rosebud και ιδιαίτερα τον κ. Ζήνο Παναγιωτίδη
Προοπτική και ιδιαίτερα τον κ. Παντελή Μητρόπουλο
Σπέντζος Φιλμ και ιδιαίτερα τους κ.κ. Γιώργο και Αλέκο Σπέντζο
ΕΛΚΕ και ιδιαίτερα τον κ. Γιώργο Μιχαηλίδη
OVO Entertainment και ιδιαίτερα τον κ. Βάσο Γεώργα
AMA Film και ιδιαίτερα τον κ. Γιώργο Στεργιάκη

GRECOTEL και ιδιαίτερα την κ. Μάρι Δασκαλαντωνάκη
ΜΥΛΟΣ Α.Ε. και ιδιαίτερα τον κ. Νίκο Στεφανίδη, τον κ. Άγγελο Κάλλη και την κ. Μαρία Ιωάννου
CINEMAGIC LTD και ιδιαίτερα την κ. Καίτη Στάμου
ΚΑΠΝΙΚΗ Α. Μιχαηλίδης Α.Ε.
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΕΩΣ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ
ANTENNA 97,5 Θεσσαλονίκης
KODAK και ιδιαίτερα τους κ.κ. Βασίλη Κουγιουμτζόγλου και Γιάννη Γιαννούλη
DOMAINE CARRAS και ιδιαίτερα τον κ. Χρήστο Καρρά και την κ. Σίμη Πασαλίδου
ALLIED DOMECQ AEBE και ιδιαίτερα την κ. Μαριάννα Πάγκαλου
IRAN AIR και ιδιαίτερα την κ. Καλπάκα
ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ Α.Ε. (Amstel-Heineken) και ιδιαίτερα τους κ.κ. Μαυρικάκη και Δαμιανίδη
APEIRON και ιδιαίτερα τον κ. Τζον Δήμου
MAGNUM και ιδιαίτερα την κ. Diane Dufour
CITY POST και ιδιαίτερα την κ. Μαρία Παπαδοπούλου

Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (Αεροδρόμιο Μακεδονία)
Διεύθυνση Τροχαίας Θεσσαλονίκης
Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, ΕΛΤΑ, ΕΟΤ, Πυροσβεστική Υπηρεσία, ΟΤΕ και τα καταστήματα De Facto, Miami, Clochard, Θερμαϊκός, Κρικέλας, Doré, Μουράγιο, Τα Νησιά, Όμιλος Φίλων Θαλάσσης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997
ORGANIZATION FOR THE CULTURAL CAPITAL OF EUROPE THESSALONIKI 1997

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

GRECOTEL

97,5 ANT1 Radio ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΚΑΠΝΙΚΗ Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.

EBZ

IRAN AIR
The Airline of the ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN

Acknowledgements

Amsterdam: Claudia landsberger, Clea de Koning, Helen Loveridge, Marjan van der Haar, Winnyfred Wissing, Wouter Barendrecht. **Ankara:** Vecdi Sayar. **Bacu:** Παναγιώτης Καρακάσης, Saday Achmadov. **Belgrade:** Miroljub Vuchovic, Nenad Dukic. **Berlin:** Christina Kallas, Jost Hering, Sylvia Andresen. **Brussels:** Gabrielle Claes. **Bucarest:** Alina Salcudeanu. **Dublin:** Jane Roche, Lesley McKimm. **Gent:** Christel Lemmens, Walter Provo. **Hawai:** Holly Paulson, Jeanette Paulson, John Lake. **Istanbul:** Attila Dorsai. **Lisbon:** Eugenia Dantas, Joaquim Pinto. **Lodz:** Andrzej Bednareck. **London:** Amanda Blue, Peter J. Howes, Sonia Rai, Waltraud Lodges, Dee Emerson. **Los Angeles:** Sue Blackmore. **Madrid:** José Maria Prado. **Mexico:** Mario Aguinaga Ortuno. **Milan:** Giovanna Fulvi. **Montreal:** Claude Chamberlan, Ian Roffenkamp, Jean Lefebvre, Martin Delisle. **Moscow:** Andreij Plakhov, Raissa Fomina. **Munich:** Klaus Eder, Suzanne Reinker. **Napoli:** Angelo Curti. **New York:** Adrienne Mancia, Bahman Mastouglou, Catherine Tait, Emily Rousseau, Hisami Kuroiwa, Jytte Jensen, Linda Hoagland, Ralph McKay, Sandra Schulberg. **Paris:** Alain Rozanès, Alain Sarde, Andrea Martini, Cedomir Kolar, Christine Gozlan, Christine Yordamian, Claude Nouchi, Maria Manthoulis, Claudia Rae, Eliane Stutterheim, Jean-Michel Ausseuil, Sylvie Pras, Jean-Loup Passek, Jeannine Seawell, Marie-José Charo, Samantha Horley, Séverine Hiele, Vincent Viet. **Rio de Janeiro:** Roberto Feith. **Rome:** Angela Prudenzi, Anise Nohra, Letizia Messina, Nanni Moretti, Patrizia de Cesari, Tiziana Carrozza, Vittorio Giacci. **Rotterdam:** Dick Rijneke. **Sao Paulo:** Leon Kakoff. **Sofia:** Maya Niagolova. **Stockholm:** Gunnar Carlsson. **Taipei:** Peggy Chiao. **Tehran:** Abbas Ranjbar, Ali R. Shoja Noori, Mohammad Attebai. **Tirana:** Petrit Beci. **Tokyo:** Yuji Sandai, Kanako Hayashi, Angela Savilti. **Torino:** Alberto Barbera, Angela Savolti. **Toronto:** Jan Nathanson, Piers Handling. **Warsaw:** Barbara Fundalinska, Irena Strzalkowska, Jerzy Skrzeszowski, Krzysztof Kieslowski, Κωνσταντίνος Καρακώτσης, Wlodzimierz Reklajtis. **Zurich:** Clarissa Wozciechowski

FORTISSIMO FILM SALES	**Amsterdam**	THE MUSEUM OF MODERN ART	**New York**
FORTUNA FILMS	**Amsterdam**	NORWEGIAN FILM INSTITUTE	**Oslo**
GROTE BROER FILMWERKEN	**Amsterdam**	ADR PRODUCTIONS	**Paris**
HOLLAND FILM PROMOTION	**Amsterdam**	CENTRE GEORGES POMPIDOU	**Paris**
GREEK EMBASSY, INTER-TURAN	**Bacu**	CINE B	**Paris**
EURASIA COMMUNICATIONS Ltd.	**Beijing**	TWENTIETH CENTURY FOX	**Paris**
INSTITUT ZA FILM	**Belgrade**	LE STUDIO CANAL+	**Paris**
FORUM DES DEUTSCHEN FILMS	**Berlin**	LEONOR FILMS	**Paris**
JOST HERING FILMPRODUKTION	**Berlin**	LES FILMS ALAIN SARDE	**Paris**
METROPOLIS FILMPRODUKTION	**Berlin**	LES PRODUCTIONS LAZENNEC	**Paris**
TV-VENTURES	**Berlin**	MERCURE DISTRIBUTION	**Paris**
CINEMATHEQUE ROYALE DE BELGIQUE	**Brussels**	MK2 DIFFUSION	**Paris**
MAGYAR FILM UNIO	**Budapest**	NOE PRODUCTION	**Paris**
TEMPLE FILM	**Dublin**	POLYGRAM FILM	**Paris**
SWISS FILM CENTER	**Zurich**	PYRAMIDE	**Paris**
FLANDERS FILM FESTIVAL	**Gent**	SCARABEE FILM	**Paris**
HAWAI FILM FESTIVAL	**Hawai**	UNIFRANCE	**Paris**
INSTITUTO PORTUGUES DA ARTE	**Lisbon**	METAVIDEO	**Rio de Janeiro**
LODZ FILM SCHOOL	**Lodz**	CINECITTA INTERNATIONAL	**Rome**
PWSFTV iT	**Lodz**	INTRA FILM	**Rome**
BFI TV PRODUCTION	**London**	ISTITUTO LUCE	**Rome**
BRITISH FILM INSTITUTE	**London**	SACHER FILM	**Rome**
FILM FOUR INTERNATIONAL	**London**	SACIS	**Rome**
JANE BALFOUR FILM	**London**	CITY LIFE FOUNDATION	**Rotterdam**
LONDON FILM FESTIVAL	**London**	SAO PAULO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL	**Sao Paulo**
THE SALES COMPANY	**London**	BULGARIAN FILM CENTER	**Sofia**
VIRGIN MEGASTORE	**London**	SVENSKA FILMINSTITUTET	**Stocholm**
MGM	**Los Angeles**	CENTRAL MOTION PICTURE CORPORATION	**Taipei**
THE SAMUEL GOLDWYN COMPANY	**Los Angeles**	TAIWAN FILM CENTER	**Taipei**
NUTRIMENTI TERRESTRI	**Messina**	FARABI CINEMA FOUNDATION	**Tehran**
FESTIVAL INTERNATIONAL DE MONTREAL	**Montreal**	KAWAKITA MEMORIAL FILM INSTITUTE	**Tokyo**
FILM TRANSIT	**Montreal**	(Japan Film Library Council)	
TELEFILM CANADA	**Montreal**	CINEMA GIOVANI	**Torino**
INTERCINEMA AGENCY	**Moscow**	FONDAZIONE MARIA ADRIANA PROLO	**Torino**
MUZEI KINO	**Moscow**	(Museo Nazionale del Cinema)	
EXPORT UNION DES DEUTCHEN FILMS	**Munich**	ALLIANCE INTERNATIONAL	**Toronto**
COOPERATIVA TEATRI RIUNTI	**Napoli**	TORONTO FILM FESTIVAL	**Toronto**
ZEITGEIST FILMS	**New York**	STUDIO KINEMA	**Vilnius**
INDEPENDENT FEATURE PROJECT	**New York**	FILM POLSKI	**Warsaw**
MIRAMAX INTERNATIONAL	**New York**	POLISH TELEVISION	**Warsaw**
NEW YORK FILM FESTIVAL	**New York**	TOR FILM PRODUCTION	**Warsaw**
PLAYHOUSE INTERNATIONAL PICTURES	**New York**	WFDiF	**Warsaw**

Κριτική Επιτροπή Διεθνούς Διαγωνιστικού

President / Πρόεδρος

Nelson Pereira dos Santos
Νέλσον Περέιρα ντος Σάντος
Σκηνοθέτης
Director

Γεννήθηκε στο Σάο Πάολο, το 1928. Σπούδασε νομικά, αλλά δούλεψε ως δημοσιογράφος και σκηνοθέτης ταινιών επικαίρων. Οι πρώτες του ταινίες προαναγγέλλουν το Cinema Novo, στο οποίο ενσωματώθηκε γρήγορα. Αρχικά δούλεψε ως μοντέρ, αλλά και ως ηθοποιός, παραγωγός και σεναριογράφος. Αργότερα δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη των Alex Viany, Rodolfo Nanni and Paulo Wanderley. Οι ταινίες του αντανακλούν έντονα τη βραζιλιάνικη κουλτούρα, με πιο γνωστές διεθνώς τις: *El justicero* (1967), *Fome de amor* (1968), *Como era gostoso o meu Frances* (1971), *Tenda dos milagres* (1977) και *Memorias do carcere* (1984).

He was born in Sao Paolo, in 1928. He studied law but he worked as a journalist and filmed newsreels. His first feature films prefigured «Cinema Novo» in which he was soon integrated. His first occupation in feature films was editing, but he also worked as an actor, producer, and scriptwriter. Later he became assistant director of Alex Viany, Rodolfo Nanni and Paulo Wanderley. He has directed many features, reflecting Brazilian popular culture, and is best known world wide for: El justicero (1967), Fome de amor (1968), Como era gostoso o meu Frances (1971), Tenda dos milagres (1977) and Memorias do carcere (1984).

Andreas Bellis
Ανδρέας Μπέλλης
Cinematographer
Διευθυντής Φωτογραφίας

Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1939. Σπούδασε κινηματογράφο στο Παρίσι και κοινωνιολογία του κινηματογράφου στο Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης. Ξεκίνησε την κινηματογραφική του καριέρα δουλεύοντας ως βοηθός operatér, μεταξύ άλλων, στην ταινία *Ο πόλεμος τελείωσε* του Alain Resnais και στο *Αρσενικό, θηλυκό* του Godard. Στη Σουηδία δούλεψε ως διευθυντής φωτογραφίας με γνωστούς σκηνοθέτες, όπως ο Vilgot Sjoman: Το 1976 επιστρέφει στην Ελλάδα, και μέχρι σήμερα έχει εργαστεί ως διευθυντής φωτογραφίας σε περισσότερες από 30 ταινίες.

He was born in Athens, in 1939. He studied cinema in Paris, at Vaugirard School, and Sociology of the Cinema at the University of Stockholm. He began his cinema career as camera assistant and he worked, amongst others, in the films La guerre est finie by Alain Resnais and Masculin, Feminin by Godard. In Sweden he has worked as a cinematographer with acclaimed directors like Vilgot Sjoman. In 1976 he returned to Greece and has worked as a cinematographer in over 30 films.

Τζέρι Σάτσμπεργκ
Jerry Schatzberg
Σκηνοθέτης
Director

Ξεκίνησε την καριέρα του δουλεύοντας ως φωτογράφος σε διάφορα περιοδικά, όπως τα: «Vogue», «McCalls», «Esquire», «Glamour» και «Life». Πρωτοεμφανίστηκε στο χώρο της σκηνοθεσίας το 1970, με την ταινία *Puzzle of a Downfall Child*, όπου πρωταγωνιστούσε η Φέι Ντάναγουεϊ. Μέρος της φιλμογραφίας του: *The Panic in Needle Park* (1971), *Scarecrow* (1973 – πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ Καννών), *Sweet Revenge*, *The Seduction of Joe Tynan*, *Honeysuckle Rose* (1980), *Misunderstood* (1983), *No Small Affair* (1984), *Clinton and Nadine* (TV), *Street Smart* (1987) και *Reunion* (1989).

He started his career as a still photographer for magazines such as «Vogue», «McCalls», «Esquire», «Glamour» and «Life». He made his debut as a film director in 1970 with Puzzle of a Downfall Child, starring Faye Dunaway. His films include The Panic in Needle Park (1971), Scarecrow (1973, winner of the Golden Palm at the Cannes Film Festival), The Seduction of Joe Tynan (1976), Honeysuckle Rose (1980), Misunderstood (1984), No Small Affair (1984), Clinton and Nadine (TV), Street Smart (1987), and Reunion (1989).

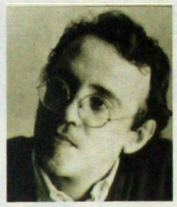

Augusto M. Seabra
Αουγκούστο Μ. Σεάμπρα
Κριτικός Κινηματογράφου
Film Critic

Γεννήθηκε το 1955. Σπούδασε κοινωνιολογία. Εργάστηκε ως μουσικοκριτικός με ειδίκευση τη σύγχρονη και την κινηματογραφική μουσική. Έχει συμμετάσχει στη διοργάνωση αναδρομών του πορτογαλικού κινηματογράφου, έχει γράψει πάμπολλα άρθρα και δοκίμια, κι έχει επιμεληθεί την έκδοση πολλών βιβλίων. Επί δώδεκα χρόνια συνεργαζόταν με το εβδομαδιαίο περιοδικό «Expresso» και από το 1989 είναι αρχισυντάκτης της «Publico». Φέτος ήταν ο διευθυντής του Festival of Monumental Arts.

Born in 1955. He studied sociology, but he became a music critic specializing in opera, contemporary music and film scores. He has worked for the Portuguese State Television as a programme manager and has presented cultural programmes and in particular programmes on the cinema. He has participated in the programming of retrospectives of Portuguese cinema and has written numerous articles and essays, and edited many publications. For 12 years he collaborated with the weekly magazine «Expresso» and from 1989 he belongs in the editorial board of the «Publico». Director of the Festival of Monumental Arts in 1995.

Κριτική Επιτροπή Ελληνικού Διαγωνιστικού

Κώστας Αριστόπουλος
Kostas Aristopoulos
Σκηνοθέτης
Director

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1940, αλλά μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε υποκριτική στο Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν και, στη συνέχεια, κινηματογράφο στο London International Film School. Το 1972 γύρισε στην Ελλάδα τη μικρού μήκους ταινία *Οι δράκοι*, που απαγορεύτηκε από τη δικτατορία. Η ταινία βγήκε κρυφά στο εξωτερικό, προβλήθηκε στη Γαλλία και βραβεύτηκε στις Κάννες. Ο Κώστας Αριστόπουλος έχει γυρίσει δύο ταινίες μεγάλου μήκους με υπόθεση (*Κρανίου Τόπος* και *Έναστρος Θόλος*). Έχει εργαστεί στο χώρο του θεάτρου, της όπερας (*Απόλλων και Υάκινθος* του Μότσαρτ, 1982) και της τηλεόρασης.

He was born in Athens, in 1940, but grew up in Thessaloniki. He studied acting at Karolos Koun's Art Theatre and then he went to London and studied cinema at the International Film School. In 1972 he filmed in Greece his first short film, The Dragons, which was banned by the junta. The film was sent secretly abroad, it was screened in France and won a prize at the Cannes Youth Festival. He has directed two feature films (of which his last, Starry Dome, 1993, was shown at the Thessaloniki Film Festival and won five awards, as well as at the Venice International Festival) and has also worked for the theatre, the opera (Mozart's Apollo and Hyacinthe, 1982) and television.

Κίττυ Αρσένη
Kitty Arseni
Ηθοποιός
Actress

Σπούδασε στη Δραματική Σχολή Θεάτρου Τέχνης του Καρόλου Κουν. Πρώτη κινηματογραφική εμφάνιση το 1962, στην *Ηλέκτρα* του Μιχάλη Κακογιάννη, σαν κορυφαία του χορού. Στη διάρκεια της δικτατορίας μένει στη Γαλλία, όπου δουλεύει πλάι στο Jules Dassin, στην ταινία του *Promesse à l'aube*, μαζί με τη Μελίνα Μερκούρη. Από το 1982 αντίκει στη δύναμη του Εθνικού Θεάτρου. Παράλληλα, οργανώνει θεατρικά σεμινάρια και σκηνοθετεί. Από το 1993 έχει την ευθύνη της Θεατρικής Ομάδας του Πανteίου Πανεπιστημίου.

She studied at the Drama School of Karolos Koun Art Theatre. She made her film debut in Michael Cacoyannis' Electra as the chorus' leader. During the junta she lived in France. She worked with Jules Dassin in his film Promise at Dawn with Melina Mercouri. Since 1982 she works for the National Theatre of Greece. At the same time she organizes theatre seminars and directs amateur productions. Since 1993 she is the manager of the Theatre Group of Pandion University.

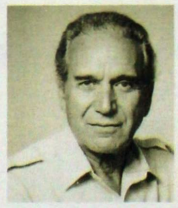

Μάνος Ζαχαρίας
Manos Zacharias
Σκηνοθέτης
Director

Γεννήθηκε στην Αθήνα, όπου σπούδασε θέατρο. Πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Το 1945 φεύγει στο Παρίσι και σπουδάζει κινηματογράφο στο IDHEC. Το 1948 γυρίζει στην Ελλάδα. Μετά την υποχώρηση βρίσκεται στην Τασκένδη όπου σπουδάζει θέατρο. Θα σκηνοθετήσει 3 ταινίες μικρού και 7 ταινίες μεγάλου μήκους ώς την ημέρα του επαναπατρισμού του, το 1979. Στην Ελλάδα εργάστηκε ως συμβουλος της Υπουργού Πολιτισμού Μελίνας Μερκούρη και ως πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου ώς το 1990.

He was born in Athens where he studied drama. He took part in the resistance against Nazi occupation. In 1945 he goes to Paris where he studies cinema at IDHEC. In 1948 he returns to Greece. After the end of the Civil War he goes to the former Soviet Union and studies theatre at the Theatre Institute of Tashkent. Before returning to Greece, in 1979, he directed three short films and seven features. In Greece he worked as an advisor of the late Minister of Culture, Melina Mercouri and as president of Greek Film Centre.

Παύλος Τάσιος
Pavlos Tassios
Σκηνοθέτης
Director

Γεννήθηκε το 1942, στον Πολύγυρο Χαλκιδικής. Σπούδασε κινηματογράφο στην Αθήνα. Από το 1960 δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη και διευθυντής παραγωγής σε δεκάδες ταινίες. Πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, η *Φτωχολογιά*, το 1965. Έχει γυρίσει συνολικά 12 ταινίες μεγάλου μήκους [μεταξύ αυτών: *Ναι μεν, αλλά* (1972), *Οι προστάτες* (1973), *Το βαρύ πεπόνι* (1977), *Παραγγελιά* (1980), *Στίγμα* (1982), *Νοκ άουτ* (1984)], που έχουν αποσπάσει σειρά βραβείων στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Η ταινία του *Στίγμα* κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρι.

He was born in 1942, in Poligyros, Chalkidiki. He studied cinema in Athens. From 1960 he worked as an assistant director and production manager in dozens of films. In 1965 he directed his first feature, Poor People. He has made 12 feature films [among them: Yes, but... (1972), The Protectors (1973), Big Shot (1976), Special Request (1980), Stigma (1982), Urge for life (1986)], that won various awards at Thessaloniki Film Festival. Stigma won him the best direction award at the Festival of Karlovy Vary.

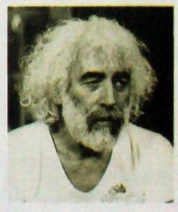

Μπάμπης Τσικληρόπουλος
Babis Tsikliropoulos
Θεατρικός συγγραφέας
Playwriter

Γεννήθηκε το 1939, στον Πύργο της Ηλείας. Η θεατρική του καριέρα ξεκίνησε το 1969, με το έργο *Η έκπληξη*, που ανέβηκε στο Πειραματικό Θέατρο της Μαριέττας Ριάλδη, σε σκηνοθεσία Κωστή Ζώη. Έχει γράψει 12 θεατρικά έργα, 5 μυθιστορήματα, 4 παιδικά βιβλία και το σενάριο της ταινίας *Τα βατοράκια*, σε σκηνοθεσία Παύλου Τάσιου. Τελευταία του θεατρική παρουσία, το έργο *Ούρσουλα*, που ανέβασε ο Θύμιος Καρακατσάνης.

He was born in 1939, in Pirgos. His theatrical career started in 1969 with the play The Surprise, which was staged by the Experimental Theatre of Marietta Rialdi and directed by Costis Zois. He has written twelve plays, five novels, four children's books and the script of the film The Junkies, which was directed by Pavlos Tassios. His last play, Ursula, was staged by Thimios Karakatsanis.

International Competition Jury

Guglielmo Biraghi
Γκουλιέλμο Μπιράγκι
Διευθυντής Φεστιβάλ
Director of Film Festival

Γεννήθηκε στη Ρώμη, το 1927. Κριτικός κινηματογράφου για την εφημερίδα «Il Messaggero» από το 1953 έως το 1987. Από το 1970 έως το 1986 ήταν διευθυντής του Διεθνούς Κινηματογραφικού Φεστιβάλ της Ταορμίνα. Από το 1970 έως το 1992, ήταν διευθυντής της Μόστρας της Βενετίας. Έχει γράψει δύο θεατρικά έργα. Το ένα του έργο (*Il sole e la luna*), με πρωταγωνίστρια την Alida Valli, γνώρισε μεγάλη επιτυχία. Το 1972, το μυθιστόρημά του *Lo sguardo nel buio* απέσπασε το δεύτερο βραβείο του Premio Strega, που είναι ένα από τα πιο γνωστά ιταλικά λογοτεχνικά βραβεία.

was born in Rome, in 1927. Film critic of «Il Messaggero» from 1953 to 1987. Also, from to 1986, he directed the Taormina International Film Festival, which led him to be inted to the direction of the Venice Film Festival, a post he kept from 1987 to 1992. He written two plays. Of the two, Il sole e la luna, starring Alida Valli, was a brilliant success. 72, his novel Lo sguardo nel buio won the second prize of Premio Strega, one of Italy's awards.

Goran Markovic
Γκόραν Μάρκοβιτς
Σκηνοθέτης
Director

Γεννήθηκε το 1946. Σπούδασε σκηνοθεσία στη φημισμένη Σχολή Κινηματογράφου FAMU στην Πράγα. Από το 1970 μέχρι το 1976 σκηνοθέτησε μια σειρά τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ. Το 1976 γύρισε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, *Special Education*. Είναι καθηγητής σκηνοθεσίας στη Δραματική Σχολή του Βελιγραδίου και έχει σκηνοθετήσει πολλές ταινίες που έχουν βραβευτεί σε διεθνή φεστιβάλ, όπως: *Masters, Masters* (1978), *Taiwan Canasta* (1985), *The Assembly Centre* (1989) και *Tito and Me* (1992).

Born in 1946. He studied film direction at the renowned Cinema School FAMU, in Prague. Between 1970 and 1976 he directed a series of TV documentaries. In 1976 he directed his first feature film Special Education. He teaches film direction at the School of Dramatic Art in Belgrade and has directed many films, most of which, like: Masters, Masters (1978), Variola Vera (1982), Taiwan Canasta (1985), The Assembly Centre (1989) and Tito and Me (1992), have won prizes.

Anna-Lena Wiborn
Άννα-Λένα Βίμπορν
Παραγωγός
Producer

Σπούδασε νομικά κι ανθρωπιστικές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης. Είναι διευθύντρια της Ταινιοθήκης του Σουηδικού Ινστιτούτου Κινηματογράφου στη Στοκχόλμη. Έχει εργαστεί στη διεύθυνση παραγωγής πολλών σουηδικών ταινιών και σε ταινίες γνωστών σκηνοθετών, όπως στη Θυσία του Αντρέι Ταρκόφσκι και το θάνιο και Αλέξανδρος του Ingmar Bergman. Είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της FIAF, της οποίας και υπήρξε διευθύντρια από το 1986 έως το 1990. Είναι πρόε- της Σουηδικής Ακαδημίας Κινηματογράφου από το 1990.

duate in Law and Humanities at Stockholm University. Programmer and director of the mathèque of the Swedish Filminstitute Stockholm. Executive producer of many Swedish particularly of young and budding directors, but also of The Sacrifice by Andrei vsky and Fanny and Alexander by Ingmar Bergman. Board member of FIAF national Federation of Film Archives) of which she was president between 1986-1990. the president of the Swedish Film Academy since 1990.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ FIPRESCI
FIPRESCI JURY

Fabio Bo, Italy
Φάμπιο Μπο, Ιταλία

Peter W. Jansen, Germany
Πέτερ Β. Γιάνσεν, Γερμανία

Christos Mitsis, Greece
Χρήστος Μήτσης, Ελλάδα

Marjan Strojan, Slovenia
Μάριαν Στρόγιαν, Σλοβενία

Wanda Wertenstein, Poland
Βάντα Βερτενστάιν, Πολωνία

National Competition Jury

Νίκος Μαμαγκάκης
Nikos Mamangakis
Συνθέτης
Composer

Γεννήθηκε το 1929, στο Ρέθυμνο. Κατάγεται από οικογένεια λαϊκών μουσικών. Σπούδασε σύνθεση στο Μόναχο με τον Carl Orff και τον H. Genzmer (1957-64). Μεταξύ των έργων του περιλαμβάνονται δύο μεγάλες όπερες (Οδύσσεια του Καζαντζάκη και *Ερωτόκριτος* του Κορνάρου), καθώς και η μουσική για τη γερμανική τηλεοπτική σειρά *Heimat* (Πατρίδα) του Edgar Reitz. Στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης έχει βραβευτεί δύο φορές: για τη Μονεμβασιά (1[illegible]) και για τη μουσική του στην *Παρένθεση* του Τάκη Κανελλόπουλου (1968).

was born in 1929, in Rethymnon, Crete, to a family of folk musicians. He studied position with Carl Orff and H. Genzmer in Munich (1957-'64). Among his works are two full-scale operas (Odyssee by Kazantzakis and Erotokritos by Cornaros), and the for Edgar Reitz' TV series Heimat (Fatherland). In Thessaloniki he was twice awarded music score of the films Monemvassia (1964) and Parenthesis (1968).

Δ.Ν. Μαρωνίτης
D.N. Maronitis
Καθηγητής Πανεπιστημίου
Academic

Γεννήθηκε το 1929, στη Θεσσαλονίκη. Σπουδές κλασικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Μεταπτυχιακές σπουδές σε Πανεπιστήμια της πρώην Δυτικής Γερμανίας. Διδάκτωρ το 1961. Εντεταλμένος υφηγητής το 1965. Απολύθηκε και βασανίστηκε από τη χούντα. Τακτικός καθηγητής το 1975. Έγραφε στα ελληνικά και σε ξένες γλώσσες μελέτες και βιβλία για την αρχαία ελληνική και τη νέα ελληνική ποίηση και πεζογραφία. Χρημάτισε για εννέα μήνες Γενικός Διευθυντής του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος.

He was born in Thessaloniki, in 1929. He graduated from the department of classical studies of the University of Thessaloniki and did his postgraduate studies in Universities of the former West Germany. He received his Phd in 1961 and became an assistant professor in 1965. He was fired, arrested and tortured during the period of the junta. He became professor in 1975. He has written many essays and books on ancient and modern Greek poetry and fiction, both in Greek and other languages. He was General Manager of the State Theatre of Northern Greece.

Δημήτρης Χαρίτος
Dimitris Haritos
Κριτικός Κινηματογράφου
Film critic

Γεννήθηκε και κατοικεί στην Αθήνα. Σπούδασε πολιτικές και οικονομικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Από το 1962 γράφει κριτική κινηματογράφου και Εικαστικών Τεχνών, παράλληλα δε γράφει και ποίηση. Είναι πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου, ενώ, στο διάστημα 1991-1993, διατέλεσε αντιπρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Σήμερα, κρατάει στήλες κριτικής κινηματογράφου και εικαστικών στα περιοδικά «Αντί» και «Νέα Εστία».

was born in Athens. He studied economics and political science at the University of ens. Since 1962 he works as a film and art critic, and also writes poetry. He is the sident of the Greek Association of Film Critics. In 1991-93 he was vice-president of the k Film Centre. He is currently working as an art and film critic for the magazines «Nea a» and «Anti».

Σταύρος Κων. Χασάπης
Stavros K. Hassapis
Διευθυντής Φωτογραφίας
Cinematographer

Γεννήθηκε στο Αγρίνιο, το 1942. Σπούδασε στη Γαλλία (1960-1964). Άρχισε με σπουδές μαθηματικών στο πανεπιστήμιο του Angers, αλλά, τελικά, μεταπήδησε στην E.N.P.C., όπου διδάχθηκε διεύθυνση Φωτογραφίας. Στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης μετέχει: σχεδόν ανελλιπώς από το 1965 με ταινίες του ως διευθυντής φωτογραφίας. Τιμήθηκε με βραβείο καλύτερης φωτογραφίας ταινίας μεγάλου μήκους πέντε φορές. Το 1969 βραβεύτηκε ως πρωτοεμφανιζόμενος σκηνοθέτης της ταινίας μικρού μήκους *Οι Λαβύρινθοι*.

He was born in Agrinio, in 1942. He studied in France from 1960 to 1964. He started off by studying mathematics at the Angers University, before switching to cinematography training at the Ecole Normale Supérieure de la Photo et du Cinéma. Since 1965, many of the films he worked on as a cinematographer participated at the Thessaloniki Film Festival. Five of the features he filmed have been honoured with awards for best photography. In 1969, at the Thessaloniki Film Festival, he received an award as first-time director for his short The Labyrinths.

ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
SELECTION COMMITTEE

Εύα Κοταμανίδου, ηθοποιός
Eva Kotamanidou, actress

Γιώργος Λαζαρίδης, σκηνοθέτης-συγγραφέας
Yorgos Lazaridis, director-writer

Γιώργος Μπράμος, σεναριογράφος κριτικός κιν/φου
Yorgos Bramos, screenwriter-film critic

Τάκης Παπαγιαννίδης, σκηνοθέτης
Takis Papayannidis, director

Ανδρέας Σινάνος, διευθυντής φωτογραφίας
Andreas Sinanos, cinematographer

Πριν από εκατό ακριβώς χρόνια, ο κόσμος παρακολούθησε έκθαμβος και αμήχανος τη γέννηση μιας καινούργιας τέχνης – μιας τέχνης, που άλλοι την αντιμετώπισαν ως τη «μεγάλη ψευδαίσθηση», και άλλοι, ως ένα νέο και αποκαλυπτικό «παράθυρο στον κόσμο». Ο κινηματογράφος έμελλε να φωτίσει με έναν άλλο, πρωτόγνωρο τρόπο την ανθρώπινη ψυχή και τον πολιτισμό μας. Και κανένας μας δεν κατόρθωσε να γλιτώσει από τα μάγια με τα οποία δέθηκε την πρώτη φορά που, σε μια σκοτεινή αίθουσα, είδε, σ' ένα άσπρο πανί, να ζωντανεύουν τα όνειρα και τα φαντάσματά του.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, διανύοντας μια δυναμική και ανοδική πορεία, γιορτάζει την είσοδο του κινηματογράφου στον δεύτερο αιώνα της ζωής του με λαμπρό τρόπο, φιλοξενώντας και προβάλλοντας τις πιο ενδιαφέρουσες σημερινές και μελλοντικές δυνάμεις του. Ταυτόχρονα, παραμένει, για 36η συνεχόμενη χρονιά, η μεγαλύτερη γιορτή του ελληνικού κινηματογράφου, ο οποίος μας προσφέρει όλο και περισσότερες και σημαντικότερες δημιουργίες.

Η σημασία ενός τέτοιου, μόνιμου, διεθνούς θεσμού για την πόλη της Θεσσαλονίκης είναι αυτονόητη, και η συμβολή του στην επιτυχία της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης Θεσσαλονίκη 1997, αδιαμφισβήτητη.

Το υπουργείο Πολιτισμού στηρίζει ηθικά και υλικά, με όλες του τις δυνάμεις, την ελληνική κινηματογραφία και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, πιστεύοντας ότι η δημιουργία, η προαγωγή και η επικοινωνία της Τέχνης αποτελεί ένα επιτακτικό αίτημα της ανθρωπότητας στο κατώφλι του 21ου αιώνα.

Χαιρετίζουμε τους ανθρώπους της 7ης Τέχνης που με οποιονδήποτε τρόπο συμμετέχουν στο 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, και ευχόμαστε στον κινηματογράφο Χρόνια Πολλά.

Σταύρος Μπένος
Υφυπουργός Πολιτισμού

A hundred years ago, the world, astounded and bewitched, watched the birth of a new Art, which was to be considered, on the one hand, as «a great illusion», and, on the other, as a revealing «window to the world». Cinema was to illuminate with a new, never as yet seen way the human soul and culture. And no one was ever able to escape the spell that bound him, the first time he saw his dreams and fantasies alive on the white screen.

The International Thessaloniki Film Festival, in a course of continuous growth, honors the dawn of the second century in the history of cinema, inviting and promoting its more interesting present and future forces. At the same time, it remains for 36 years the greatest celebration of the Greek Cinema, which, year after year, offers us more and more interesting creations. The importance of such an international institution for the city of Thessaloniki is beyond any doubt and so is crucial its contribution to the success of Thessaloniki Cultural Capital of Europe 1997.

The Ministry of Culture supports with all its forces and means the Greek cinema, with the belief that the kind of creation, production and communication art has to offer, is a fundamental demand of humanity on the threshold of the 21st century.

We welcome all the people of the 7th art, who participate in the 36th International Film Festival of Thessaloniki, and we wish Happy Birthday to the Cinema.

Stavros Benos
Under Secretary of Culture

Εκατό χρόνια από τη γέννηση του Κινηματογράφου, και ήδη το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης γιορτάζει την 36η επέτειό του. Η Θεσσαλονίκη που, με την αγάπη της για την Έβδομη Τέχνη στήριξε αυτόν το θεσμό που πολλοί εποφθαλμιούσαν και άλλοι επιβουλεύονταν, μπορεί να αισθάνεται περήφανη. Δεν είναι μόνο τα τριάντα έξι χρόνια λειτουργίας· είναι ότι το Φεστιβάλ, χρόνο με το χρόνο, γίνεται όλο και καλύτερο – και μάλιστα, τα τελευταία τέσσερα χρόνια, με τη νέα του, διεθνοποιημένη μορφή, διεκδικεί μια αξιόλογη θέση ανάμεσα στα παγκοσμίως γνωστά Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

Όταν λέμε ότι η Θεσσαλονίκη είναι η μητρόπολη των Βαλκανίων, πρέπει να κατανοήσουμε ότι αυτό είναι ζητούμενο και όχι δεδομένο. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου έχει δώσει ένα δείγμα γραφής με την εμβέλειά του και τη διεθνή του απήχηση για το πώς μπορεί να επιτευχθεί ο στόχος αυτός. Η Θεσσαλονίκη δεν είναι μόνο τόπος συνάντησης των Βαλκανίων, αλλά και διεθνής τόπος συνάντησης στα Βαλκάνια, πεδίο άμιλλας και όχι στείρων καλλιτεχνικών, ιδεολογικών και εθνικιστικών αντιπαραθέσεων.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, ένα Φεστιβάλ δεμένο άρρηκτα με το κοινό του, δεν μπορούσε να παραμείνει αδιάφορο στην οπισθοδρόμηση –θα έλεγε κανείς: εξαφάνιση– του κινηματογράφου στην επαρχία. Η αρχή που γίνεται φέτος, με την παράλληλη διοργάνωση Περιφερειακών Εκδηλώσεων σε πόλεις της Μακεδονίας, είναι ένα απτό δείγμα τής συμβολής του στην πολιτιστική αναβάθμιση της Άλλης Ελλάδας.

Το υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης αγκάλιασε, με όσες δυνάμεις διαθέτει, την προσπάθεια αυτή και τη στήριξε ηθικά και οικονομικά.

Εύχομαι κάθε επιτυχία στη φετινή διοργάνωση, αλλά και τη συνέχιση της φιλόδοξης πορείας που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου έχει χαράξει.

Ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης
Κωνσταντίνος Τριαρίδης

At a time when the whole world is celebrating the centenary of cinema, the Thessaloniki Film Festival is already celebrating its 36th anniversary.

Thessaloniki and its people, who, with their affection for the 7th art, have supported this institution in difficult times and fought against its critics, can now be proud of its achievement. This Film Festival in its accomplishments has not only reached its 36th anniversary, but it is also improving every year. Especially the last four years, since it has become an international event, asserting its position amongst world known film festivals, the way that the Thessaloniki Film Festival has succeeded in gaining international recognition, is an example of how Thessaloniki can become –in reality and not only in perspective– the metropolis of the Balkans. Through institutions like this festival, Thessaloniki has proved that it is not only a meeting place for the Balkans, but also gaining grounds as an international forum in the Balkan area, a field of noble emulation and not as a stage for fruitless artistic, ideological or nationalistic conflicts.

Such a festival, strongly allied with its audience, could not be seen as being indifferent to the near destruction of the cinemas as an art form, in the provincial areas. For the first time this year, regional events have been organized in two cities of Macedonia. This shows clearly the festival's interest to contribute to the cultural animation of the «forgotten parts» of Greece. These events have been supported morally and financially, in every possible way, by the Ministry of Macedonia-Thrace. I would like to extend the very best for this year's event and also wish for a successful continuation of the festival's ambitious plans for the years to come.

The Minister of Macedonia-Thrace
Constantine Triaridis

Η Θεσσαλονίκη έχει ταυτιστεί επί 36 συνεχόμενα χρόνια με την κορυφαία κινηματογραφική εκδήλωση και ένα από τα σημαντικότερα πολιτιστικά γεγονότα της χώρας μας, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Τα τελευταία μάλιστα χρόνια, έχει εμφανιστεί και στο διεθνές κινηματογραφικό τοπίο ως πόλη στην οποία φιλοξενούνται και προβάλλονται οι πιο ενδιαφέρουσες και σημαντικότερες τάσεις του παγκόσμιου κινηματογράφου.

Η συμμετοχή του κοινού της πόλης στις εκδηλώσεις του έχει αποκτήσει πλέον μαζικό χαρακτήρα, αποδεικνύοντας έτσι όχι μόνο την επιτυχημένη πορεία του θεσμού, αλλά και την αγάπη αυτής της πόλης για την Τέχνη και τον Πολιτισμό.

Η προσπάθεια που ξεκίνησε πέρσι για τη δημιουργία ενός μόνιμου ειδικού προγράμματος παρουσίασης της κινηματογραφίας των Βαλκανίων, φέτος αναβαθμίζεται, συμβάλλοντας στην επικοινωνία των λαών της χερσονήσου μας, με κέντρο τη Θεσσαλονίκη.

Ο Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης Θεσσαλονίκη 1997 έθεσε σε προτεραιότητα και τη δημιουργία μόνιμης στέγης για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Το Φεστιβάλ του 1997 θα ανοίξει τις πόρτες του ανακαινισμένου «Ολύμπιον», υποδεχόμενο το κοινό στο δικό του πλέον σπίτι.

Η συμμετοχή και ο ρόλος του Φεστιβάλ στον προγραμματισμό και την υλοποίηση των εκδηλώσεων του 1997 θα συμβάλει και στην επιτυχία της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, αλλά και στην ανάπτυξη βαθύτερων και ουσιαστικότερων σχέσεων του θεσμού με την πόλη που τον γέννησε και τον φιλοξενεί.

Πρέπει, όμως, να γίνει κατανοητό απ' όλους ότι η εξάπλωση και η αναβάθμιση του Φεστιβάλ αφορούν τόσο στον κινηματογράφο όσο και στην πόλη που το γέννησε και το τρέφει επί 36 συνεχή χρόνια με την αγάπη, τη ζεστασιά και την υποστήριξή της. Και οι πολίτες αυτής της πόλης, καλλιτέχνες, άνθρωποι του πολιτισμού και απλοί θεατές, δεν μπορούν πλέον να περιορίζονται στο ρόλο του οικοδεσπότη. Πρέπει να αποκτήσουν φωνή και ρόλο, να αναλάβουν το μερίδιο της συμμετοχής και της ευθύνης που τους αναλογεί.

Οι θεσμικές αλλαγές που είναι απαραίτητες να πραγματοποιηθούν, ώστε να μπορέσει το Φεστιβάλ να ανταποκριθεί αποτελεσματικότερα στις νέες προκλήσεις, πρέπει να εξασφαλίζουν τη συμμετοχή μας και τη μόνιμη εγκατάστασή του στην πόλη όπου ανήκει.

Καλωσορίζουμε όλους τους επισκέπτες –και ιδιαίτερα τους ξένους– στην πόλη μας και τους ευχόμαστε καλή διαμονή, καθώς και καλή επιτυχία στους διαγωνιζομένους.

Ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης
Κωνσταντίνος Κοσμόπουλος

The city of Thessaloniki has identified itself for 36 years with a main cinema event, being one of the most significant cultural events of our country: the International Thessaloniki Film Festival.

For the past years, Thessaloniki has emerged to the international world of cinema as a metropolis city where the most interesting and important views of international cinema are being hosted.

The audience's participation in the festivities has swelled, pointing out not only the success of the institution but also the city's love for Art and Culture.

The effort that started last year in the creation of a permanent special programme presenting the Balkan cinema is currently being upgraded through better communication between the people of our peninsula, in a joint effort, with the city of Thessaloniki as its center.

The Organisation «Cultural Capital of Europe, Thessaloniki 1997» has as its main priority the establishment of a «permanent» base for the Film Festival. The 1997 Festival will open the doors of the renovated «Olympion» theatre, welcoming the public to its own home at last.

The future success of the Cultural Capital can be attributed to the important role the Festival has played throughout the years, and to the growth of deeper and substantial relationships of the institution with the city that gave birth to it.

It is understood by everyone that the enlargement and the upgrading of the festival is of importane not only to the cinema but also to the city that gave birth to it and nourished it for 36 years with love, affection and support. The citizens of this city, artists, people of culture and the audience cannot be limited to the role of the host only. They have to find a way of expressing themselves, participating and delegating respective responsibilities.

The institutional changes that must be implemented in order for the Festival to respond effectively to new challenges cannot be ensued without our participation and its permanent establishment in the city where it belongs.

We welcome all our visitors –especially international guests– to our city and wish them a pleasant stay and the best of luck to the contestants.

The Mayor of Thessaloniki
Constantine Cosmopoulos

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ως καλλιτεχνική εκδήλωση υψηλής ποιότητας και πολιτιστικής στόχευσης, έχει ένα ιστορικό φορτίο που καθιστά μονόδρομο την πορεία του προς διαρκώς καλύτερα επιτεύγματα. Η συνεχής εξέλιξή του προς πληρέστερες, συνθετότερες και αρτιότερες μορφές διοργάνωσης έχει λάβει σχεδόν νομοτελειακό χαρακτήρα, από τότε που η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης το ανάστησε, το μεγάλωσε και το παρέδωσε, ως έναν ολοκληρωμένο και με γενική αναγνώριση θεσμό προαγωγής της ελληνικής κινηματογραφικής τέχνης – μιας τέχνης, που η καταξίωσή της συντελείται όχι μόνο ως καλλιτεχνικός «εκλεκτισμός», αλλά, κυρίως, ως κοινωνική κατάφαση και «συλλειτουργία».

Η HELEXPO-ΔΕΘ αισθάνεται μεγάλη ικανοποίηση από τη διαπίστωση ότι το 36ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανταποκρίνεται στην απαίτηση του καλύτερου, του ευρύτερου και του συνθετότερου. Το πρόγραμμά του, με τις ενότητες του Διαγωνιστικού Τμήματος, Διεθνούς και Ελληνικού, των Νέων Οριζόντων, των Αφιερωμάτων, του Βαλκανικού Κινηματογράφου, των Ανακαινισμένων Ταινιών, των Παράλληλων Εκδηλώσεων και, ακόμα πιο πολύ, των Περιφερειακών Διοργανώσεων, εκπληρώνει σημαντικούς στόχους, δικαιώνει παλιές προσδοκίες και δημιουργεί νέες.

Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο φετινό Φεστιβάλ και ακόμα καλύτερη πορεία στο μέλλον.

Βασίλειος Κουρτέσης
Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος HELEXPO-ΔΕΘ
Πρόεδρος Οργανωτικής Επιτροπής
36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

The Thessaloniki Film Festival, as an artistic event of high quality and cultural significance, has a historic goal that subsequently drives into a path of continuous progress. Its constant evolution towards more complete, more compound and more intact forms of infrastructure, has succeeded in achieving an established entity from the time the International Thessaloniki Fair revived the Festival. It has raised and handed it over as a complete and acknowledged institution; an institution that promotes Greek cinematographic expression, recognised not only as an artistic «eclecticism» but as important statements of social affirmation and «coexistence».

HELEXPO-International Thessaloniki Fair embraces great satisfaction with the mere facts that the 36th International Thessaloniki Film Festival responds to the persistence of its audience for the optimum, the extensive and the more intricate. The Festival's programme with its diverse sectors encompassing titles such as: the International Competition, the New Horizons, the Tributes, the Balkan Survey, the Restored Films, the Parallel Happenings and, decisively, «The Festival in other cities», fulfils important goals, as it justifies old hopes and creates new ones.

We wish great success to this year's Festival and for the progression towards further improvement in the future.

Vassilios Kourtessis
President and Directing Consultant
HELEXPO-International Thessaloniki Fair
Chairman of the Organising Committee of the
36th International Thessaloniki Film Festival

Ο κινηματογράφος είναι μια νεαρή τέχνη, μόλις εκατό χρόνων. Οι εορτασμοί για την πρώτη εκατονταετηρίδα του συνοδεύονται ωστόσο, κατά έναν μεγάλο βαθμό, από δαιμονολογικές προφητείες για το μέλλον αυτής της τέχνης και από νοσταλγικές αναφορές σε παλαιότερες εποχές της κινηματογραφικής περιπέτειας.

Το μέλλον, όμως, όπως και το παρελθόν, υπάρχει στο σήμερα. Ο εορτασμός για τα 100 χρόνια του κινηματογράφου δεν θα είναι γόνιμος, αν δεν περιέχει την αναζήτηση των νέων φωνών του και το στοχασμο για τις ελπίδες που γεννούν αυτές οι νέες παρουσίες. Γι' αυτό, το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης τιμά την κινηματογραφική εκατονταετία, όχι με νεοπλουτίστικες παρελάσεις, που μοιάζουν περισσότερο με μνημόσυνα, αλλά με εμμονή και όραμα για τις πάντα νεανικές, νεωτερικές πλευρές της τέχνης του αιώνα.

Ο σύγχρονος κινηματογράφος μετεωρίζεται ανάμεσα στον κομφορμισμό που επιβάλλει η τηλεοπτική ηγεμονία, και στην επανεπιβεβαίωση των αυτοδύναμων και αυτόνομων υλικών του κινηματογραφικού πολιτισμού. Προσπαθεί, δηλαδή, να προσαρμοστεί στην ομοιογένεια και την ευκολία της τηλεοπτικής πλημμυρίδας, συμβιβαζόμενος με την αγοραία αντίληψη του «κοινού γούστου», υποτασσόμενος στην πλαστότητα και το ψεύδος αυτής της σκοπιμότητας. Και φιλοδοξεί, από την άλλη πλευρά, όχι μόνο να κρατήσει ανοιχτό το παράθυρο στο όνειρο, αλλά και να είναι πάντα η τέχνη που καταγράφει την απόγνωση και την ελπίδα, την άνοδο και την πτώση του ανθρώπου.

Αυτός ο ασυμβίβαστος κινηματογράφος, ο ευαίσθητος κοινωνικά, ο ρηξικέλευθος αισθητικά, ο γενναίος και βλάσφημος, βρίσκει στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης τον προνομιακό χώρο για να ανακαλυφθεί, να αναπτυχθεί και να αποδείξει τη δυναμική του.

Για το επίσημο διαγωνιστικό διεθνές τμήμα έχουν επιλεγεί 16 πρώτες ή δεύτερες ταινίες κινηματογραφιστών από πολλά σημεία του κόσμου. Ανάμεσά τους υπάρχουν εκπρόσωποι από χώρες που διαγωνίζονται για πρώτη φορά, όπως η Λιθουανία, το Αζερμπαϊτζάν, η Τουρκία. Λαμβάνουν μέρος επίσης και δύο νέοι έλληνες σκηνοθέτες της διασποράς.

Στο ελληνικό διαγωνιστικό τμήμα έχουν προκριθεί επτά ταινίες μυθοπλασίας και τέσσερα ντοκιμαντέρ που, μαζί με τις υπόλοιπες δημιουργίες του πληροφοριακού προγράμματος, θα δείξουν τις τάσεις, τους προβληματισμούς, τις κατακτήσεις και τις αγωνίες της εγχώριας παραγωγής.

Πέρα από το γίγνεσθαι του κινηματογράφου, το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης επικεντρώνεται και στην ωριμότητα αυτής της τέχνης, προτείνοντας αφιερώματα σε κορυφαίους σκηνοθέτες της εποχής, όπως είναι φέτος η περίπτωση του Πολωνού Krzysztof Kieślowski, καταξιωμένου δημιουργού σε παγκόσμιο επίπεδο, και του Ιταλού Nanni Moretti, που εκπροσωπεί μια ενδιαφέρουσα, όσο και ανήσυχη, πλευρά του νέου κινηματογράφου. Τα δυο αυτά αφιερώματα έχουν ως στόχο την επιβεβαίωση της ορμής, της αποτελεσματικότητας και της επάρκειας του ευρωπαϊκού κινηματογράφου.

Τιμούμε, επίσης, τον δικό μας Μιχάλη Κακογιάννη, τον σκηνοθέτη στον οποίο ο ελληνικός κινηματογράφος οφείλει, σ' έναν μεγάλο βαθμό, τη δύσκολη ενηλικίωσή του.

Και θυμόμαστε την αγαπημένη μας Φρίντα Λιάππα, που έφυγε άδικα, στην πιο δημιουργική φάση της πορείας της, αφήνοντας ένα έργο πλούσιο σε αισθήσεις και ώριμο σε κατακτήσεις.

Τα Βαλκάνια φιλοξενούνται στη Θεσσαλονίκη με 14 ταινίες, δείγματα μιας παλιότερης ακμής και της σύγχρονης ταραγμένης περιόδου.

Η μεγάλη περιπέτεια του κινηματογραφικού πολιτισμού θα τιμηθεί ενδεικτικά με την προβολή τριών ανακαινισμένων ταινιών. Είναι οι μυθικές *Metropolis* και *Καμπίρια*, που θα προκριθούν με τη συνοδεία ζωντανής μουσικής, και οι δικοί μας *Απάχηδες των Αθηνών*.

Στο ειδικό τμήμα του Φεστιβάλ *Νέοι Ορίζοντες* περιλαμβάνονται 46 σπάνιες ταινίες απ' όλο τον κόσμο. Ανάμεσά τους, ένα αφιέρωμα στους «κινηματογραφικούς θησαυρούς» του Ιράν, η προβολή του *Ιβάν του Τρομερού* και η διοργάνωση μιας Έκθεσης για τον μεγάλο Σεργκέι Μιχαήλοβιτς Αϊζενστάιν.

Θα εκτεθούν, επίσης, σε παγκόσμια πρεμιέρα, μια σειρά συγκλονιστικών φωτογραφιών του τσέχου δημιουργού Γιόζεφ Κουντέλκα για τα ταραγμένα Βαλκάνια, που τράβηξε παρακολουθώντας τα γυρίσματα του Θόδωρου Αγγελόπουλου για το *Βλέμμα του Οδυσσέα*.

Το κινηματογραφικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, με όραμα την πολιτιστική αποκέντρωση, επεκτείνεται επίσης και σε δύο ακόμα πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, τη Φλώρινα και το Κιλκίς.

Το 36ο Φεστιβάλ συμπίπτει με τα εκατό χρόνια από τη γέννηση της κινηματογραφικής τέχνης. Η διεθνοποίησή του, πριν τέσσερα χρόνια, ελπίζουμε πως διεύρυνε τους ορίζοντές του και δικαιώθηκε. Είναι πάντα μια γιορτή του κινηματογράφου, τόπος συνάντησης των πολλών τάσεων και μορφών του. Στις δέκα μέρες που διαρκεί, οι 180 ταινίες των διαφορετικών προγραμμάτων μάς καλούν σε μιαν ανεπανάληπτη περιπέτεια, στην κοινοκτημοσύνη των εικόνων, των ιδεών, των συγκινήσεων και των αισθήσεων ενός κινηματογράφου που, πεισματικά, υπάρχει και δημιουργεί ακόμα.

Μιχάλης Δημόπουλος

Cinema is a young art, only one hundred years old. Its first centenary celebration is yet followed, to a great extent, by demonological prophecies about the future of this art and also by nostalgic references to past times of the cinematic adventure.

However, the future, just as the past, exists within the present. The celebration of the 100 years of cinema will not be fruitful, if it does not involve the quest of its brand new voices, as well as the act of promising presences. That is exactly the reason why the Thessaloniki Film Festival honours the cinema centenary, not with superficially luxurious and exaggerated parades, which more or less remind us of requiems, but by staying persistent and true to the vision of the ever-lasting youthful and innovating aspects of the art of the century.

Modern cinema wavers between the conformity imposed by the television domination, and the need to re-establish the self-determined and autonomous elements of the cinematic culture. In other words, it strives to adjust to the homogeneity and the effortlessness of the television abundance, compromising with the vulgar concept of «common taste», succumbing to the bogus and untrue nature of this expedience; on the other hand, it aspires not only to keep the dream alive, but also to remain forever the art which records despair and hope, the rise and fall of Man.

This kind of uncompromising cinema, socially sensitive and aesthetically ground-breaking, brave and blasphemous, is given ample and privileged room by the Thessaloniki Film Festival to be discovered, evolved and also capable of proving its own dynamics.

In the international section, we have selected 16 first or second features by filmmakers from various countries of the world, among which there are representatives of certain countries that participate in the competition for the very first time, such as Lithuania, Azerbaijan and Turkey, in addition to two young Greek directors of the diaspora.

In the Greek section, we have selected seven fiction films and four documentaries, which, together with the rest of the creations of the informative section, will illustrate the tendencies, the preoccupations, the conquests and the concerns of the local production.

Apart from the future of cinema, the Thessaloniki Film Festival also focuses on the maturity of this art, coming up with tributes to prominent directors of our era; this year, for example, we have the case of the Polish Krzyszstof Kieślowski, a distinguished cinéaste who established worldwide reputation, and the case of Nanni Moretti, who represents both an intriguing and restless aspect of modern cinema. These two tributes aim at the verification of the urge, the efficiency and the adequacy of European cinema.

We also pay homage to our native Michael Cacoyannis, the director to whom Greek cinema owes to a great extent its arduous coming of age.

We will also be remembering our beloved Frieda Liappa, who left us so prematurely, at the most creative phase of her course of life and career, leaving her behind a fully sensational and genuinely accomplished oeuvre.

The Balkans are specially treated in Thessaloniki, offering us a programme of 14 films, evidence of a bygone period of acme and of the contemporary, but transitional, troubled period.

The great adventure of the cinematic culture will be indicatively given praise by the screening of three renovated films: these are the legendary *Metropolis* and *Cabiria* –which will be shown with live music–, as well as our own *The Apaches of Athens*.

The special *New Horizons* festival section includes 46 rare films from all over the world, among which a *Tribute to the Treasures of Iranian Cinema*, the presentation of *Ivan the Terrible* and the organization of an exhibition dedicated to the outstanding persona S.M. Eisenstein.

What will also be exhibited in worldwide avant-première is a series of breathtaking photographs taken by the Czech artist Joseph Koudelka about the tormented Balkans, while attending the shooting of Theo Angelopoulos' film *Ulysses' Gaze*.

The Thessaloniki Film Festival, longing for cultural decentralization, gets expanded to two more cities of Northern Greece, Florina and Kilkis.

The 36th Film Festival coincides with the 100 years since the birth of the art of cinema. We hope that its internationalization, four years ago, has broadened indeed its horizons and justified its cause.

It remains a celebration of cinema, a meeting place of its numerous trends and patterns. During its ten-day period, a number of 180 titles of diverse programmes invite us to a unique adventure, to common ownership of the images, ideas, emotions and sensations of a distinctive kind of cinema, which still insists on being alive and kicking, prolific and visionary.

Michel Demopoulos

Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα

International Competition

Herz aus stein	Καρδιά από πέτρα
Okaeri	Οκαέρι
Yarasa	Η νυχτερίδα
Il verificatore	Ο ελεγκτής
Koridorius	Ο διάδρομος
Palookaville	Παλούκαβιλ
Guiltrip	Ταξίδι ενοχής
Bye-bye	Μπάι-μπάι
Art for teachers of children	Τέχνη για δασκάλους παιδιών
Three steps to Heaven	Κοντά στον Παράδεισο
Sale gosse	Βρομόπαιδο

Ask ölümden Soguktur	Η αγάπη είναι πιο κρύα κι απ' το θάνατο
Youchai	Ο ταχυδρόμος
Zusje	Μικρή αδελφή
O tsalapetinos tou Wyoming	Ο τσαλαπετεινός του Wyoming
Me mia kravgi	Με μια κραυγή
i.d.	Δελτίο ταυτότητας
La haine	Το μίσος
Minjing gushi	Η περίπολος

Herz aus stein

Γερμανία / Germany, 1994

Νίκος Λυγγούρης

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Στο διάστημα 1971-1980 έγραφε κριτικές στο περιοδικό «Σύγχρονος Κινηματογράφος». Σπούδασε στην Ακαδημία Τηλεόρασης και Ταινιών (HFF) στο Μόναχο (1974 -1978), και ζει μόνιμα στο Βερολίνο από το 1981.

Nikos Ligouris

Born in Athens. He wrote film reviews for the magazine «Synchronos Kinimatographos» from 1971 to 1980. He studied at the Academy for Television & Film (HFF) in Munich from 1974 to 1978, and has been living in Berlin since 1981.

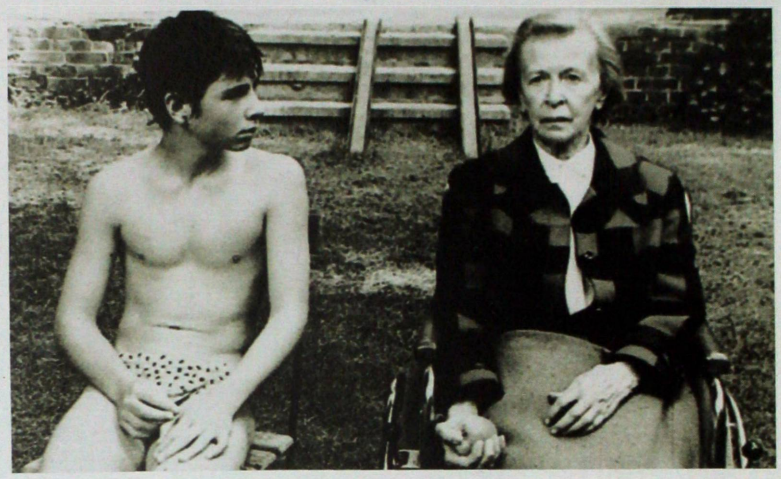

Σκηνοθεσία / Direction: Nicos Ligouris. **Σενάριο / Screenplay:** Claus Wilbrandt, Nikos Ligouris. **Φωτογραφία / Cinematography:** Patrick Lindenmaier. **Μοντάζ / Editing:** Julia Oehring . **Μουσική / Music:** Michael Rodach. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets - Costumes:** Michael Ferwagner. **Ήχος / Sound:** Gerhard Metz. **Ηθοποιοί / Cast:** Mathieu Carrière, Marcus Fleischer, Helga Göring, Dorota Zienska. **Παραγωγός / Producer:** Jost Hering. **Παραγωγή / Production:** Jost Hering Filmproduktion. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Jost Hering Filmproduktion, Sybelstr. 67, D-10629 Berlin, tel.: 0049(30) 8 81 38 66 / 98, fax: 0049 (30) 8 81 37 98. **35mm Έγχρωμο / Colour 81'**

Καρδιά από πέτρα

Ένα γλυκόπικρο επεισόδιο από τη ζωή ενός χαμινιού. Ο δεκατριάχρονος Βόλφγκανγκ βρίσκει τυχαία το κεφάλι ενός αγάλματος. Τα εύρετρα για την επιστροφή του αγάλματος είναι 5.000 μάρκα. Το αγόρι πηγαίνει στο σπίτι του ιδιοκτήτη για να πάρει την αμοιβή. Πρόκειται για ένα όμορφο σπίτι στις παρυφές της πόλης. Εκεί συναντά μια ηλικιωμένη γυναίκα που έχει πάθει εγκεφαλικό και βρίσκεται στα πρόθυρα του θανάτου. Ζει μαζί με το γιο της και μια πολωνέζα νοσοκόμα. Ο γιος προτείνει στο παιδί να τον φιλοξενήσουν. Με την προοπτική να περάσει όμορφα κι ανέμελα λίγο καιρό, το αγόρι δεν αποκαλύπτει ότι έχει το κεφάλι του αγάλματος, και μένει στο σπίτι. Ωστόσο, πολύ σύντομα ανακαλύπτει το λάθος του. Παρ' ότι δεν μιλάει και είναι καθηλωμένη σε μια αναπηρική πολυθρόνα, η ηλικιωμένη γυναίκα αρχίζει ξαφνικά να «μεταδίδει» παράξενα μηνύματα. Θέλει κάτι από τον μικρό, κι η ηρεμία του μικρού χάνεται.

Heart of stone

A bitter-sweet episode in the life of a streetchild. The 13-year old Wolfgang finds the head of a garden statue quite by chance. A reward of DM 5,000 has been offered for its return. He sets off to the owner's house to claim the money; a beautiful house in the outskirts of the city. An old lady, who is suffering from the effects of a stroke and is near to death, lives there with her son who is looking after her with the help of a Polish nurse. Instead of coming down to business, Wolfgang is offered board and lodging. Presented with the prospect of having a lovely lazy time, the boy keeps quiet about the head and stays. However, he soon realizes that he's made a mistake. Although mute and paralysed in her wheelchair, the old lady suddenly begins to «transmit» strange signs. She wants something from him. And Wolfgang's peace is over...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1980: Nebel unter der Sonne. **1987:** Kamera: Raoul Coutard (ντοκιμαντέρ / documentary). **1988:** Erebos (τηλεταινία / TV feature). **1990:** Theo Angelopoulos - Dekor, Kostüme, Farben (ντοκιμαντέρ / documentary). **1991:** Paul Vecchiali (ντοκιμαντέρ / documentary). **1991:** Hermine Huntgeburth (ντοκιμαντέρ / documentary). **1993:** Jacques Doillon dreht Germaine et Benjamin (ντοκιμαντέρ / documentary). **1994:** Herz aus Stein.

Okaeri

Ιαπωνία / Japan, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Makoto Shinozaki. **Σενάριο / Screenplay:** Makoto Shinozaki, Ryo Yamamura. **Φωτογραφία / Cinematography:** Osamu Furuya. **Μοντάζ / Editing:** Takefuni Tsutsui. **Ήχος / Sound:** Toyohiko Kuribayashi, Kimio Honma. **Ηθοποιοί / Cast:** Susumu Terajima, Miho Uemura, Shoichi Komatsu, Tomio Aoki, Ayaka Horie, Taro Suwa, Shingo Takahashi. **Παραγωγός / Producer:** Takefumi Tsutsui, Hiroko Matsuda. **Παραγωγή / Production:** COMTEG, 2-1 Honcho, Hachioji-shi Tokyo, tel.: 81-426-24-8224, fax: 81-426-24-8224. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Bitters End Inc., 306 Shibuya Sunny Hill, 14-5 Sakuragaoka-cho, Shibuya-Ku, Tokyo 150, Japan, tel.: 81-3- 3462-0345, fax: 81-3-3462-0621. **35mm Έγχρωμο / Colour 99'**

Μακότο Σινοζάκι

Γεννήθηκε στο Τόκιο, το 1963. Σπούδασε ψυχολογία στο Πανεπιστήμιο του Ρίκιο και, μετά το πέρας των σπουδών του, δούλεψε σ' έναν κινηματογράφο του Τόκιο. Άρχισε να γυρίζει ταινίες απ' το γυμνάσιο ακόμα. Σήμερα εργάζεται ως κριτικός κινηματογράφου σε ειδικά και ποικίλης ύλης περιοδικά.

Makoto Shinozaki

Born in Tokyo, in 1963. He studied psychology at Rikkyo University and worked at a movie theatre in Tokyo after graduation. He started making films in his high school years. He works as a film critic for film and general magazines.

Οκαέρι

Η Γιουρίκο κι ο Τακάσι είναι παντρεμένοι τρία χρόνια, και η ζωή τους κυλά, τουλάχιστον φαινομενικά, χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Κάποια στιγμή, ο Τακάσι παρατηρεί ότι, τελευταία, η γυναίκα του φέρεται κάπως περίεργα. Συχνά λείπει από το σπίτι χωρίς προφανή λόγο. Κάποια μέρα αποφασίζει να την ακολουθήσει, και ανακαλύπτει ότι παλεύει μόνη της να σώσει το σπιτικό τους από κάποια «οργάνωση που σχεδιάζει μια φοβερή συνωμοσία». Η ιατρική διάγνωση μιλάει για σχιζοφρένεια, κι ο Τακάσι προσπαθεί να απαλλάξει τη γυναίκα του από τον εφιάλτη της.

Okaeri

Yuriko and Takashi have been married for three years and their life seemingly passes without any particular problems. Then Takashi notices that his wife has been acting a bit strange recently. She is often absent from home for no special reason. One day he decides to shadow her and finds out that she has been fighting alone to save their home against an «organization which is plotting a large-scale conspiracy». Yuriko is diagnosed as having schizophrenia, and Takashi tries to free her from her nightmare.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1995: Okaeri

Yarasa

Αζερμπαϊτζάν / Azerbaijan, 1995

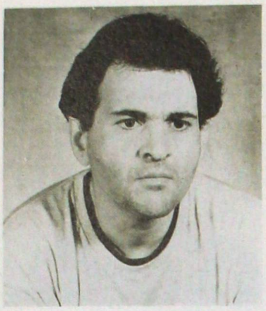

Αγιάζ Σαλάγιεφ

Γεννήθηκε το 1960, στο Μπακού του Αζερμπαϊτζάν. Φοίτησε στην Κινηματογραφική Σχολή της Μόσχας VGIK (1977-1982) στο τμήμα της Κριτικής Κινηματογράφου και έχει δουλέψει σε τηλεοπτικά προγράμματα του Αζερμπαϊτζάν με θέμα τον Ευρωπαϊκό Κινηματογράφο. Έχει γράψει πολλά άρθρα για τον κινηματογράφο και έχει σκηνοθετήσει ντοκιμαντέρ. Σήμερα διδάσκει στην Κινηματογραφική σχολή του Μπακού και διευθύνει το Ινστιτούτο Κινηματογράφου του Αζερμπαϊτζάν. Πριν από τη *Νυχτερίδα*, είχε σκηνοθετήσει το μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ *Ata*.

Ayaz Salayev

Born in 1960, in Baku, Azerbaijan. In 1977-1982 he studied at the Moscow Film School VGIK, at the Department of Film Criticism. In 1983-1991 he made TV programmes about the European Cinema and at the same time he wrote many articles on cinema and shooted documentaries. He is currently a teacher at the Film School in Baku and the Head of his country's Film Institute. Before *The Bat* he had filmed a full length documentary, *Ata*, in 1988.

Σκηνοθεσία / Direction: Ayaz Salayev. **Σενάριο / Screenplay:** Kamal Aslanov, Ajas Salajev. **Φωτογραφία / Cinematography:** Bagir Rafiyew. **Μοντάζ / Editing:** Rafiga Ibragimova. **Μουσική / Music:** Nazim Mirishly. **Σκηνικά / Sets:** Shamil Nadjaffzadeh. **Ήχος / Sound:** Teymur Abdullayev. **Ηθοποιοί / Cast:** Mariya Lipkina, Rasim Balayew, Tolib Khamidow. **Παραγωγός / Producer:** Saday Akchmedov. **Παραγωγή / Production:** Inter-Turan Scientific Production Concern, 42 Nasimi St., Baku, 118, Azerbaijan, tel: (994-12) 99412, fax: 989261. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Inter-Turan Scientific Production Concern, 42, Nasimi St, Baku, 118, Azerbaijan, tel.:-fax: (994-12) 989261. **35mm Έγχρωμο και Ασπρόμαυρο / Colour – B&W 80'**

Η νυχτερίδα

Μια ταινία για το θάνατο: το θάνατο ως κινηματογραφικό μοτίβο, το θάνατο μέσω των ταινιών και το θάνατο των ίδιων των ταινιών. Την πρωταγωνίστρια την πυροβολούν μέσα σ' έναν κινηματογράφο, και η αιτία της δολοφονίας της είναι η αγάπη της για το σινεμά. Για τον ίδιο ακριβώς λόγο είχε τυφλωθεί παλαιότερα ο δολοφόνος της. Η τύχη των πρωταγωνιστών είναι εξίσου τραγική με την προσπάθεια να συνδεθεί η τέχνη με τη ζωή.

The bat

A film about death: death in film, death through film, the death of film. The main character is shot in a theatre, and the reason for her murder is her love of the cinema. Once her killer was blinded for the same reason. The fate of the protagonists is just as tragic as the attempt to unite art and life.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1988: Ata (ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους / full length documentary). **1995:** Yarasa.

Il verificatore

Ιταλία / Italy, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Stefano Incerti. **Σενάριο / Screenplay:** Stefano Incerti, Gianni Molino. **Φωτογραφία / Cinematography:** Pasquale Mari. **Μοντάζ / Editing:** Jacopo Quadri. **Μουσική / Music:** Peter Gordon, John Martyn. **Ήχος / Sound:** Mario Iaquone, Silvia Moraes. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Renato Lori. **Κοστούμια / Costumes:** Metella Raboni. **Ηθοποιοί / Cast:** Antonino Iuorio, Roberto de Francesco, Elodie Treccani, Renato Carpentieri, Teresa Saponangelo, Antonio Pennarella, Franco Agrisano. **Παραγωγός / Producer:** Antonio Caratozzolo, Angelo Curti. **Διεύθυνση Παραγωγής / Executive Producer:** Nicola Giuliano. **Παραγωγοί / Producers:** Nutrimenti Terrestri, Messina 98 100, Via Risorgimento 98, tel.: (3990) 674373, fax: (3990) 674457, Teatri Uniti, Napoli 80121, Piazza dei Martiri 58. tel.: (3981) 412 875, fax: (3981) 402 939. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World:** SACIS International, 00195 Roma, Via Teulada 66, tel: 39-6-374981, fax: 39-6-3723779. **35mm Έγχωρμο / Colour 80'**

International Competition

Στέφανο Ιντσέρτι

Γεννήθηκε στη Νάπολη, το 1965. Στο διάστημα 1978-1984 γύρισε μερικές ταινίες μικρού μήκους σε super 8. Αφού αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή της Νάπολης, πήγε στη Ρώμη και δούλεψε ως βοηθός του σκηνοθέτη Enzo Decaro. Το 1991 συνεργάζεται με το Teatri Uniti ως υπεύθυνος παραγωγής. Το 1992 δουλεύει ως βοηθός του Francesco Calogero, του Mario Martone και του Pappi Corsicato. Στο θέατρο έχει δουλέψει ως βοηθός σκηνοθέτη του Mario Martone στον *Ριχάρδο Β'* (1993).

Stefano Incerti

Born in Naples, in 1965. Between 1978 and 1984 he made some short films in Super 8. After the Degree in Law at Naples, in 1989 he transferred to Rome, where he began to work as an assistant director with Enzo Decaro. In 1991 he collaborates with Teatri Uniti as a production manager. In 1992 he works as assistant director with Francesco Calogero, Mario Martone and Pappi Corsicato. At theatre, assistant director in 1993 for *Riccardo II*, staged by Mario Martone.

Ο ελεγκτής

Ο Κρεσιέντσο δουλεύει στην Εταιρεία Φυσικού Αερίου της Νάπολης. Πηγαίνει από σπίτι σε σπίτι και ελέγχει τους μετρητές του γκαζιού. Τριαντάρης και χοντρός, μένει ακόμα με την οικογένειά του και δεν έχει φίλους. Είναι ερωτευμένος με την Τζουλιάνα, συνάδελφο του αδελφού του στο εργαστήριο επισκευής ηλεκτρονικών. Καθώς η κοπέλα παρενοχλείται από τον ιδιοκτήτη του εργαστηρίου, ο Κρεσιέντσο αποφασίζει να παλέψει με τον γέρο, σύμβολο του Κακού, με όλη του την καταπιεσμένη δύναμη. Αυτή είναι και η μόνη του αντίδραση. Αλλά θα αποβεί μοιραία.

The man who checked the meter

Crescenzio works for the Gas Company; he is an inspector and must go from door to door reading gas-meters. He still lives with his family and has no friends. He is in love with Giuliana, a secretary at an electronic repairs laboratory where his brother, Beniamino, works. Giuliana is harassed by the owner of the laboratory. Crescenzio decides to fight against the old man, symbol of evil, with all his long repressed strength. That's his only reaction. But it will be fatal.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1995: Il verificatore.

Koridorius

Λιθουανία-Γερμανία / Lithuania-Germany, 1994

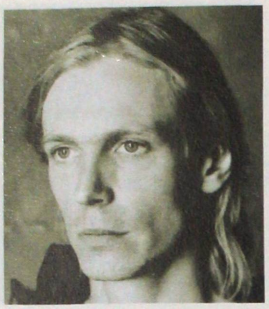

Σαρούνας Μπάρτας

Γεννήθηκε στο Σιαουλιάι της Λιθουανίας, το 1964. Σπούδασε στην Κινηματογραφική Σχολή της Μόσχας VGIK και, μετά από δύο ντοκιμαντέρ, σκηνοθέτησε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, *Trys dienos*. *Ο διάδρομος* είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του, με χαλαρή αφηγηματική δομή.

Sarunas Bartas

Born in Siauliai, Lithuania, in 1964. Studied at Moscow Film School VGIK and, after two documentaries, made his first feature film, *Trys dienos*. *Koridorius* is his second feature-length film, with a loose narrative structure.

Σκηνοθεσία / Direction: Sarunas Bartas. **Σενάριο / Screenplay:** Sarunas Bartas. **Φωτογραφία / Cinematography:** Rimvydas Leipus. **Μοντάζ / Editing:** Mingaile Murmulaitiéne. **Σκηνικά / Sets:** Sigitas Zakrauskas, Genute Vidauskaite. **Κοστούμια / Costumes:** Danute Inchute. **Ήχος / Sound:** Vladimir Golovnitski. **Ηθοποιοί / Cast:** Katerina Golubeva, Eimuntas Nekroshius, Viacheslav Amirkanian, Daiva Ksivickiene, Mantvydas Janeliunas, Sarunas Bartas. **Παραγωγός / Producer:** Sarunas Bartas. **Παραγωγή / Production:** Studio «Kinema» Grybautoju 30, 2016 Vilnius Litauen, tel.: 2-76 95924, fax: 265 9107 in coproduction with WDR, TV Ventures. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Mercure Distribution, 48 rue de la Colonie, 75013 Paris, tel.: 331 44 16 88 44, fax: 331 45 65 07 47. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 79'**

Ο διάδρομος

Μια ταινία όπου οι ασυνήθιστες αφηγηματικές τεχνικές παράγουν ένα συνειρμικό μωσαϊκό από αναμνήσεις και αποσπάσματα καθημερινής ζωής. Εικόνες χαμένων, αλλά παθιασμένα αναζητούμενων, δεσμών· ένας Αποκαλυπτικός κόσμος στον οποίο ο χρόνος, η λογική και οι καθιερωμένες αξίες μοιάζουν να συντρίβονται. Η ταινία δημιουργεί την αίσθηση ενός διαδρόμου ανάμεσα στο χθες και στο σήμερα, ενός διαδρόμου που έχει πολλές πόρτες, αλλά κανείς δεν είναι σίγουρος για το πού οδηγούν.

The corridor

In this film, unusual narrative techniques and thematic structures are combined to produce an associative mosaic of remembered and current fragments of experience. Images of lost but also passionately sought-after bonds; an apocalyptic world in which time, logic and a general sense of values appear to dissolve. The film creates the atmosphere of a corridor between yesterday and today containing many doors – but where they lead nobody knows...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1986: Tofolaria (ντοκιμαντέρ / documentary). **1990:** Praejusios Dienos Atminimui (ντοκιμαντέρ / documentary). **1991:** Trys dienos. **1995:** Koridorius.

Palookaville

ΗΠΑ / USA, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Alan Taylor. **Σενάριο / Screenplay:** David Epstein. **Φωτογραφία / Cinematography:** John Thomas. **Μοντάζ / Editing:** David Leonard. **Μουσική / Music:** Rachel Portman. **Κοστούμια / Sets:** Katherine Jane Bryant. **Ηθοποιοί / Cast:** William Forsythe, Vincent Gallo, Adam Trese, Frances McDormand, Lisa Gay Hamilton, Kim Dickens, Brigit Ryan, Gareth Williams. **Παραγωγός / Producer:** Uberto Pasolini. **Παραγωγή / Production:** Playhouse International Pictures, NY 10015, 1776 Broadway, tel.: 1-212 7574 300, fax: 1-212 333 75 52. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** The Samuel Coldwyn Company, 10203 Santa Monica Boulevard, Los Angeles, California 90067-6403, tel.: (310) 552-2255, fax: (310) 284-8493. **Διανομή στην Ελλάδα / Distribution in Greece:** Prooptiki, Κωλέτη 40-42 / 40-42, Koletti, tel.: (01) 3810105, fax: (01) 3813762. **35 mm Έγχρωμο / Colour 93'**

Άλαν Τέιλορ

Έγραψε και σκηνοθέτησε τη μικρού μήκους ταινία *That Burning Question* ως διπλωματική εργασία στο New York University, και η ταινία αυτή βραβεύτηκε με το βραβείο Mobil ως η καλύτερη ταινία αποφοίτου του 1990. Έκτοτε, έχει σκηνοθετήσει πολυάριθμα μουσικά βιντεοκλίπ για την PolyGram. Στην τηλεόραση έχει σκηνοθετήσει πολλά επεισόδια της φημισμένης σειράς του NBC *Homicide*. Για τη New Line Cinema έχει γράψει το σενάριο *Kill the Poor*. Η *Palookaville* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

Alan Taylor

Has written and directed a short film, *That Burning Question*, for his MFA from New York University which won the Mobil Award for Best Graduate Film of 1990. Since then, he has directed a number of successful music videos for PolyGram. Also for television, he has directed numerous episodes of the acclaimed NBC drama *Homicide*. For New Line Cinema he has written the screenplay *Kill the Poor*. *Palookaville* is Taylor's auspicious debut as a feature film director.

Παλούκαβιλ

Σ' αυτή την έξυπνη κι ανοιχτόκαρδη κωμωδία, οι Σιντ, Ρας και Τζέρι είναι φίλοι από παλιά και κατάγονται από μια μικρή πόλη της Ανατολικής Ακτής. Περνούν τον καιρό τους συχνάζοντας στο τοπικό εστιατόριο, καταστρώνοντας συνεχώς νέα σχέδια για μικροαπατεωνιές. Είναι χρόνια άνεργοι, και τους καταβάλλει το ότι καθημερινά δεν έχουν τι να κάνουν και πουθενά να πάνε. Ό,τι κομπίνα έχουν σκαρφιστεί ώς τώρα, απέτυχε οικτρά. Όταν, όμως, ο Σιντ σκέφτεται ένα σχέδιο για να κλέψουν μια χρηματαποστολή, όλα δείχνουν ότι θα πιάσουν, επιτέλους, την καλή.

Palookaville

In this clever and warm-hearted comedy, Sid, Russ and Jerry are three lifelong friends from a small East Coast town. Whiling away their time hanging out in a local diner, they discuss their lives with a lingering sense of frustration. Terminally unemployed, the daily grind of nothing to do and nowhere to go is wearing them down – and their endless get-rich-quick-schemes never seem to pan out. But when Sid devises a plan to knock over an armored car, it seems they are finally on their way to the big score.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1990: That Burning Question (μικρού μήκους / short film). **1995:** Palookaville.

Guiltrip

Ιρλανδία / Ireland, 1995

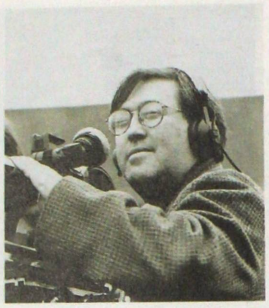

Τζέραρντ Στέμπριντζ

Γεννήθηκε στο Λίμερικ, το 1958. Μετά την αποφοίτησή του από το University College του Δουβλίνου, το 1981, δούλεψε για τρία χρόνια ως σκηνοθέτης, ηθοποιός και καθηγητής. Στη συνέχεια, συνεργάστηκε με το RTE, την κρατική ραδιοφωνία και τηλεόραση της Ιρλανδίας, ως σκηνοθέτης και παραγωγός. Αργότερα, συνεργάστηκε ως σκηνοθέτης σε τηλεοπτικές σειρές και ταινίες για τα τηλεοπτικά κανάλια RTE, BBC, N1 και BBC Network και σε ραδιοφωνικές σειρές. Τα τελευταία δέκα χρόνια έχει γράψει και σκηνοθετήσει επτά θεατρικά έργα, έγραψε τρία λιμπρέτα, έχει σκηνοθετήσει τον *Μάκβεθ* και έχει κερδίσει πάμπολλα βραβεία για τις τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές σειρές του.

Gerard Stembridge

Born in Limerick, in 1958. After graduating from University College Dublin in 1981, he spent three years working as a theatre director, actor and teacher before joining RTE (Ireland's state broadcaster) where he worked as a director and producer. Then he collaborated in various TV series and TV features as a director for several stations (RTE, BBC1, N1 and BBC Network) and written and directed radio programmes. Over the last ten years he has written and directed seven stage plays, he has written three librettos, has directed *Macbeth* and has won many awards for his television and radio programmes.

Σκηνοθεσία / Direction: Gerard Stembridge. **Σενάριο / Screenplay:** Gerard Stembridge. **Φωτογραφία / Cinematography:** Eugene O'Connor. **Μοντάζ / Editing:** Mary Finlay. **Μουσική / Music:** Brendan Power. **Κοστούμια / Sets:** Marie Tierney. **Ήχος / Sound:** Simon Willis. **Ηθοποιοί / Cast:** Andrew Connolly, Jasmine Russell, Peter Hanly, Michelle Houlden, Frankie McCafferty, Pauline McLynn, Mikel Murfi, Fintan Lee. **Παραγωγός / Producer:** Ed Guiney. **Παραγωγή / Production:** Temple Films, 4 Windmill Lane, Dunlin 2, tel.: 3531 671 9313, fax: 3531 671 9323, Fandango-Smile Production (Italy), MC4, La Sept Cinema (France), Euskal Media (Spain). **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Intra Films Srl, Viale Gorizia 25/c, Rome, fax: 49 6 85 35 37 90. **35mm Έγχρωμο / Colour 90'**

Ταξίδι ενοχής

Ο Λίαμ και η Τίνα είναι ένα νεαρό παντρεμένο ζευγάρι που ζει σ' ένα συγκρότημα πολυκατοικιών, στις παρυφές μιας μικρής ιρλανδικής πόλης. Αργά κάποιο βράδυ, ο Λίαμ γυρνά μεθυσμένος στο σπίτι, και ξεκινά ένας βίαιος καβγάς ανάμεσα στον ίδιο και στην Τίνα, που συνεχίζεται μέχρι το πρωί. Καθώς παρακολουθούμε την εξέλιξη του καβγά, βλέπουμε –μέσα από φλασμπάκ– πώς ο καθένας πέρασε τη μέρα του. Σταδιακά, καθώς οι αναδρομές εμπλέκονται με τον καβγά, αποκαλύπτεται ότι και οι δύο έχουν κάτι να κρύψουν ο ένας από τον άλλο.

Guiltrip

Liam and Tina are a young married couple who live in a housing estate of a small Irish town. Late one night Liam arrives home drunk. A violent row develops between himself and Tina, and continues until dawn. As we watch the progress of this argument, we also see, through flashbacks, how each of them have spent their respective day. It gradually emerges, as the flashbacks interweave with the continuing row, that both of them have done something during the day which they don't want to reveal to each other.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1995: Guiltrip.

Bye-bye

Γαλλία-Ελβετία-Βέλγιο / France-Switzerland-Belgium, 1995

Καρίμ Ντριντί

Γεννήθηκε στη Γαλλία, το 1961. Έγινε πολύ γνωστός από τις μικρού μήκους ταινίες του και ιδιαίτερα από τη *Ζοέ la boxeuse*, που βραβεύτηκε σε πολλά φεστιβάλ.

Karim Dridi

He was born in France, in 1961. He is well known for his many short films and particulary for *Zoé la boxeuse* which has won many prizes in several festivals.

Σκηνοθεσία / Direction: Karim Dridi. **Σενάριο / Screenplay:** Karim Dridi. **Φωτογραφία / Cinematography:** John Mathieson. **Μοντάζ / Editing:** Lise Beaulieu. **Μουσική / Music:** Steve Shehan, Jimmy Oihid. **Ήχος / Sound:** Laurent Lafran. **Ηθοποιοί / Cast:** Sami Bouajila, Ouassimi Embarek, Nozha Khouadra, Philippe Ambrosini, Frédéric Andrau, Moussa Maaskri. **Παραγωγός / Producer:** Alain Rozanès. **Παραγωγή / Production:** ADR Production, 5, rue de Petit Champs, 75001, Paris, France, tel.: 1 49 27 07 77, fax: 1 49 27 01 80, Thelma Films AG, CMC, Le Sept Cinéma, La SNC. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Pyramide International, 5 rue Richepanse, 75008 Paris, France, tel.: (33-1) 4296-0220, fax: (33-1) 4020-0551. **35mm Έγχρωμο / Colour 105'**

Μπάι-μπάι

Έπειτα από μια οικογενειακή τραγωδία για την οποία ευθυνόταν ο ίδιος, ο Ισμαήλ και ο μικρότερος αδελφός του, Μουλούντ, γίνονται δεκτοί με αγάπη από την οικογένεια του θείου τους στη Μασσαλία. Ο Ισμαήλ αναλαμβάνει την ευθύνη να στείλει τον Μουλούντ πίσω στην Τυνησία, όπου ζουν οι γονείς τους, αλλά εκείνος αρνείται να επιστρέψει. Για να αποφύγει να τον στείλουν πίσω, το σκάει και κάνει παρέα με έναν επικίνδυνο έμπορο ναρκωτικών. Ο Ισμαήλ προσπαθεί, ανεπιτυχώς, να τον βρει. Δουλεύει στην οικοδομή του θείου τους, πιάνει φιλίες με το γιο του αφεντικού και ερωτεύεται τη φίλη του γιου. Όμως, ένα πράγμα τον απασχολεί συνεχώς: πρέπει να καταφέρει να σώσει τον μικρό του αδελφό...

Bye-bye

After a family tragedy for which he is blameworthy, Ismail and his younger brother Mouloud are warmly welcomed in their uncle's family in Marseille. Ismail is given the responsibility to send Mouloud back to Tunisia where their parents now live, but Mouloud refuses categorically. To avoid this departure, he runs away with the help of his cousin Rhida and gets involved with a dangerous drug dealer. Ismail tries to find him in vain. He works on his uncle's building site, becomes friend with the boss' son and falls in love with the son's girlfriend. But his obsession remains: he must find the strength to save his younger brother...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1985: Mains (μικρού μήκους / short film) / Septet vocal (ντοκιμαντέρ / documentary). **1987:** Dans le sac (μικρού μήκους / short film). **1988:** La danse de Saba (μικρού μήκους / short film). **1989:** New-rêve (μικρού μήκους / short film). **1990:** Jalousie (μικρού μήκους / short film). **1992:** Zoé la boxeuse (μικρού μήκους / short film). **1993:** Le boxeur endormi (μικρού μήκους / short film). **1994:** Pigalle. **1995:** Bye-bye.

Art for teachers of children

ΗΠΑ / USA, 1995

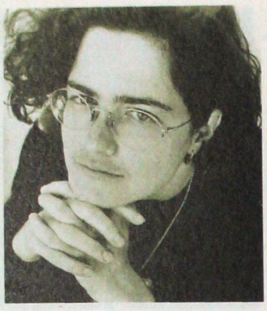

Τζένιφερ Μοντγκόμερι

Γεννήθηκε το 1961. Συνεργάζεται ως έκτακτη καθηγήτρια στο Cooper Union School of Art της Νέας Υόρκης. Έχει σκηνοθετήσει αρκετές ταινίες μικρού μήκους, και η *Τέχνη για δασκάλους παιδιών* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της.

Jennifer Montgomery

Born in 1961. She is currently an adjunct film professor at the Cooper Union School of Art in New York. She has directed a number of short films. *Art for Teachers of Children* is her first feature film.

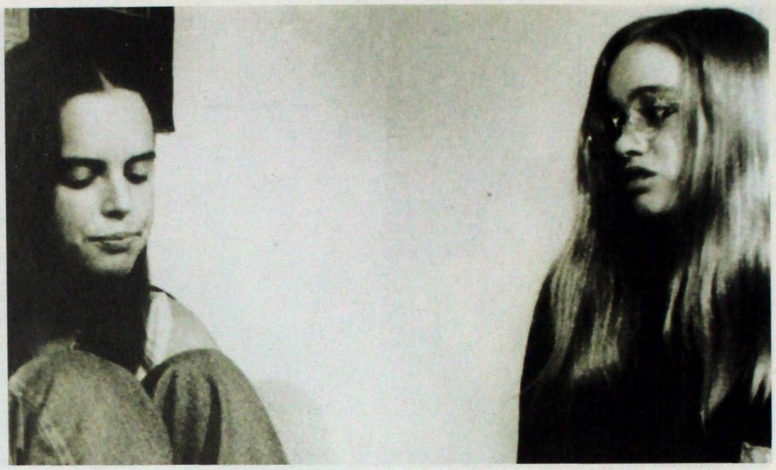

Σκηνοθεσία / Direction: Jennifer Montgomery. **Σενάριο / Screenplay:** Jennifer Montgomery. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jennifer Montgomery. **Μοντάζ / Editing:** Jennifer Montgomery. **Ήχος / Sound:** Crosby McCloy. **Ηθοποιοί / Cast:** Caitlin Grace McDonnell, Duncan Hannah, Coles Burroughs, Bryan Keane, Jennifer Williams, Lisa Anomaiprasert. **Παραγωγός / Producer:** Jennifer Montgomery. **Παραγωγή / Production:** Gardez-Bien Productions, 548 Driggs Aven. Apt. 4, Brooklyn, New York 112, USA, tel.: -fax: 718 782 9070. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Gardez-Bien Productions, 548 Driggs Avenue, Apt. 4, Brooklyn, New York 112 11, USA, tel.:-fax: (718) 782-9070. **16mm Ασπρόμαυρο / B&W 82'**

Τέχνη για δασκάλους παιδιών

Σ' αυτή την τολμηρή αυτοβιογραφική δραματική ταινία, η Montgomery αφηγείται τη σχέση της με έναν καθηγητή της –ερασιτέχνη φωτογράφο– στο κολέγιο, την εποχή που εκείνη ήταν ακόμα 14 χρονών. Λίγα χρόνια αργότερα, και ενώ ο καθηγητής της κατηγορείται για αποπλάνηση ανηλίκου, η ίδια αρνείται ότι υπήρξε θύμα ενός «δόλιου διαφθορέα». Στην ταινία της διερευνά την πολύπλοκη εφηβική σεξουαλικότητα, καταγράφει τι προσέφερε στην ίδια η παραπάνω εμπειρία, και προβληματίζεται γύρω από το τι είναι «φυσιολογικό» και τι «αφύσικο» στον έρωτα.

Art for teachers of children

Jennifer Montgomery's bravely autobiographical film takes a disquietingly original slant on underage sex. A 14-year-old starts an affair with her dorm counselor, who's into photographing his students in the nude. It's a relationship that won't stand still for parental interference or even investigation by the FBI, some years later. The director's deadpan, seemingly objective style deliberately downplays the outré subject matter and leaves the viewer to decide what is meant by the age of consent. A truly radical investigation of what's natural in sexuality – and what's not.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1989: Home Avenue (μικρού μήκους / short film). **1990:** Age 12: Love With a Little L (μικρού μήκους / short film). **1992:** I, a Lamb (μικρού μήκους / short film). **1994:** Poet in the Ring (μικρού μήκους / short film). **1995:** Art for Teachers of Children.

Three steps to Heaven

Μεγάλη Βρετανία/Great Britain, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Constantine Giannaris. **Σενάριο / Screenplay:** Constantine Giannaris. **Φωτογραφία / Cinematography:** James Welland. **Μοντάζ / Editing:** Budge Tremlett. **Μουσική / Music:** John Eacott. **Κοστούμια / Costumes:** Joey Attawia. **Ήχος / Sound:** John Anderton. **Ηθοποιοί / Cast:** Katrin Cartlidge, Frances Barber, James Fleet, Con O'Neill, David Cardy, Paul-Mark Elliott, Stuart Laing. **Παραγωγός / Producer:** Rebecca Dobbs. **Παραγωγή / Production:** Maya Vision, 43 New Oxford Str. London, fax: 44 71 836 81 69, British Film Institute (Ben Gibson). **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** BFI Production, 29 Rathbone Street, London W1P IAG, tel.: 0171 636 5587, fax: 0171 580 9456. **Διανομή για την Ελλάδα / Distributin for Greece:** OVO Entertainment, Βάσος Γεώργας / Vassos Georgas, Νοταρά 6 / 6, Notara, Αθήνα / Athens, tel.: (01) 3647.095-98, fax: (01)3657.104. **35mm Έγχρωμο / Colour 90'**

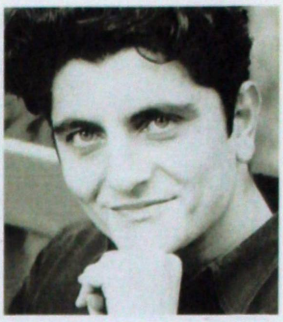

Κωνσταντίνος Γιάνναρης

Γεννήθηκε το 1959. Σπούδασε Ιστορία και Οικονομικά στο Πανεπιστήμιο του Keele, στην Αγγλία. Η πρώτη του ταινία ήταν το super 8 *Jean Genet is dead*, το 1987, που προβλήθηκε στο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Το 1989 γύρισε τους *Τρώες*, ένα λυρικό ντοκιμαντέρ για τον Κωνσταντίνο Καβάφη. Το 1991 γύρισε στην Αμερική το *North of Vortex*, που κέρδισε το βραβείο Καλύτερης Ταινίας μικρού μήκους στο Διεθνές Φεστιβάλ του Σικάγου. Η επόμενη ταινία του, *Μια θέση στον ήλιο*, γυρίστηκε στην Αθήνα, το 1994 (βραβείο Καλύτερης Ταινίας και Βαλκανικής Ταινίας στο Φεστιβάλ της Δράμας τού 1995). Την ίδια χρονιά γύρισε την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, *Κοντά στον Παράδεισο*.

Constantine Giannaris

Born in Athens, in 1959. He studied History and Economics at the University of Keele, England. His solo film began in 1987 with his first Super 8 film *Jean Genet is Dead*, premiered at the Berlin Film Festival. In 1989 he filmed *Trojans*, a lyrical documentary on the life and work of Constantine Cavafy. In 1991 he shot *Norte of Vortex* on location in North America (best Short Film at the Chicago International Film Festival). In 1994 he directed *A Place in the Sun* on location in Greece (Best Short Greek Film and Best Balkan Film at the Film Festival of Drama, in 1995). In the same year he shot his first feature film for the British Film Institute, *Three Steps to Heaven*.

Κοντά στον Παράδεισο

Μια κωμωδία εκδίκησης και αυτογνωσίας. Τρεις άσωτοι Λονδρέζοι –ο περπατημένος νεαρός Έιντζελ Φάρνχαμ, ο αριστερός βουλευτής Χάρι Ρόμπερτς και η παρουσιάστρια ενός τηλεπαιχνιδιού Άντρια Γουόλις– εγκαταλείπουν τον καινούργιο τους φίλο Σον μετά από ένα ξέφρενο πάρτι. Αργότερα, το πτώμα του Σον ανακαλύπτεται στο ποτάμι. Στη συνέχεια, τους επισκέπτεται μια μυστηριώδης γυναίκα, που η είσοδός της στη ζωή τους προκαλεί μια σειρά από κακοτοπιές. Οι ζωές τους ξεφεύγουν, πλέον, από κάθε έλεγχο και κατευθύνονται στην καταστροφή. Καθώς όλο και περισσότερα πτώματα εμφανίζονται, η ηρωίδα ανακαλύπτει ποιος ήταν ο πραγματικός Σον και τι συνέβη τελικά εκείνη τη μοιραία νύχτα.

Three steps to Heaven

A comedy of revenge and self-discovery. Three dissolute Londoners – city whizz-kid Angel Farnham, left-wing MP Harry Roberts and TV gameshow hostess Andrea Wallis – abandon a new friend Sean after a wild party. His body winds up in the river. Afterwards they are visited by a mysterious woman who may be bringing them bad luck. As she enters their lives, our heroine is taken on a helter-skelter ride through the sleazy underworld of contemporary London. Now four lives are spinning out of control towards disaster. As the bodies pile up, she discovers what kind of person Sean really was, and finally what really happened that fateful night.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1987: Jean Genet is Dead, A Man and a Woman. **1989:** Trojans (ντοκιμαντέρ / documentary). **1990:** A Desperate Vitality. **1991:** North of Vortex (μικρού μήκους / short film). **1991:** Caught Looking (μικρού μήκους / short film). **1994:** A Place in the Sun (μικρού μήκους / short film). **1995:** Three Steps to Heaven.

Sale gosse

Γαλλία / France, 1995

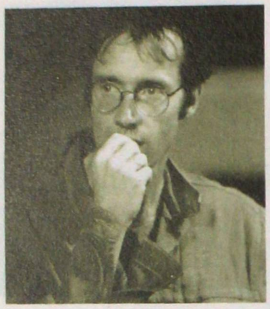

Κλοντ Μουριεράς

Ξεκίνησε την καριέρα του ως φωτογράφος, ενώ στη συνέχεια δούλεψε ως ντοκιμαντερίστας. Η πρώτη του ταινία αφορούσε στον ζωγράφο Jacques Monory (1986), και δύο έργα του βασίστηκαν στις χορογραφίες του Jean-Claude Gallota: *Un chant presque éteint* και *Montalvo et l'enfant*. Γύρισε, επίσης, μια τηλεταινία για τη σειρά των «μεγάλων συγγραφέων» του ARTE, βασισμένη σε συνομιλίες των Genet και Giacometti.

Claude Mourieras

After starting his career as a photographer, he made several documentaries: *Jacques Monory: peintures, fictions* (1986), *Un chant presque éteint* (1987), *Conversations* (1988), *Nuit de Chine* (1989) and *Montalvo et l'enfant* (1989). He also directed a feature film for the series dedicated to great authors by the ARTE channel, *L'écrivain, le peintre et le funambule* (1990).

Σκηνοθεσία / Direction: Claude Mourieras. **Σενάριο / Screenplay:** Claude Mourieras. **Φωτογραφία / Cinematography:** Walter Vanden Ende. **Μοντάζ / Editing:** Monique Dartone. **Ήχος / Sound:** Jean-Pierre Duret. **Κοστούμια / Costumes:** Mimi Lempicka. **Σκηνικά / Sets:** Yves Cassague. **Ηθοποιοί / Cast:** Anouk Grinberg, Axel Lingee, Alberto Gimignani. **Παραγωγοί / Producers:** Alain Sarde, Philippe Godeau. **Παραγωγή / Production:** Les Films Alain Sarde, 17, rue Dumont d'Urville, Paris 75116, France, tel.:-fax: 331.47 20 61 50, TF1 Films Production. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Le Studio Canal+, 6, Boulevard de la République, 92514 Boulogne-Billancourt, tel.: (33-1) 46.10.12.00, fax: (33-1) 46.10.12.20. **35mm Έγχρωμο / Colour 90'**

Βρομόπαιδο

Η Νίνα κι ο δεκάχρονος γιος της, Μαρτέν, μαλώνουν συχνά, αλλά, πάνω απ' όλα, είναι φίλοι και δεν έχουν την τυπική σχέση μητέρας-γιου. Η Νίνα έχει επινοήσει μια ρομαντική ιστορία για να εξηγήσει την απουσία τού πατέρα του στον Μαρτέν, όμως εκείνος ζει για τη μέρα που θα ξεκινήσει το μεγάλο ταξίδι για να τον συναντήσει.

Bad boy

Nina and her ten-year-old son Martin are more like two quarrelling but devoted friends than mother and son. Nina has fabricated a romantic story about Martin's absent father, and Martin clings to the idea of finding him.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1986: Jacques Monory: peintures, fictions (ντοκιμαντέρ / documentary). **1987:** Un chant presque éteint (ντοκιμαντέρ / documentary). **1988:** Conversations (ντοκιμαντέρ / documentary). **1989:** Nuit de Chine (ντοκιμαντέρ / documentary), Montalvo et l'enfant (ντοκιμαντέρ / documentary). **1990:** L'écrivain, le peintre et le funambule (τηλεταινία / TV). **1995:** Sale gosse.

Ask ölümden soguktur

Τουρκία / Turkey, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Canan Gerede. **Σενάριο / Screenplay:** Canan Gerede. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jürgen Jürges. **Μοντάζ / Editing:** Albert Jurgenson. **Μουσική / Music:** Fuat Güner. **Ήχος / Sound:** Jean-Francois Auger. **Ηθοποιοί / Cast:** Bennu Gerede, Kadir Inanir, Umur Turagay, Aysegül Ünsal, Tüncel Kurtiz. **Παραγωγός / Producer:** Onat Kutlar, Eliane Stutterheim. **Παραγωγή / Production:** IFA - Scarabée Films, 50 Bd. Montparnasse, Paris 75015, France, tel.: 331.45490666, fax: 331.45181956. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** IFA - Scarabée Films, 50 Bd de Montparnasse, F-75015 Paris, tel.: +31/1.45.49.06.66, fax: +31.1.45.48.19.56. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Κανάν Γκερεντέ

Γεννήθηκε το 1945. Σπούδασε θεατρικό αυτοσχεδιασμό στο Καράκας της Βενεζουέλας και στην Αμερικανική Ακαδημία Δραματικών Τεχνών της Νέας Υόρκης. Μετά, στράφηκε στη σκηνοθεσία ντοκιμαντέρ. Έκανε το ντεμπούτο της ως ηθοποιός το 1977, όταν πρωταγωνίστησε σε μια τουρκική τηλεοπτική σειρά. Από το 1978 μέχρι το 1982, δούλεψε μαζί με τον Yilmaz Güney και ήταν βοηθός σκηνοθέτη στην ταινία του *Yol*. Το 1983 έγραψε το σενάριο της γερμανικής ταινίας *Germany Under Thorns*, και ήταν συμπαραγωγός της ταινίας του Thomas Harlan's *Wundkanal*. Στη συνέχεια, σκηνοθέτησε διάφορα ντοκιμαντέρ και, το 1991, την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της *Robert's Movie*.

Canan Gerede

Born in 1945, she studied theatrical improvisation in Caracas, Venezuela, then at the American Academy of Dramatic Arts in New York, before turning to documentary filmmaking. She made her professional acting debut in 1977 as the lead in a Turkish series. From 1978 to 1982, she worked with Yilmaz Güney, notably as assistant on his *Yol*. In 1983, she wrote the screenplay for the German film *Germany Under Thorns*, and co-produced Thomas Harlan's *Wundkanal*. Gerede then directed a number of documentaries and, in 1991, she made her first fiction feature, *Robert's Movie*.

Η αγάπη είναι πιο κρύα κι απ' το θάνατο

Η ταινία βασίζεται σε μια πραγματική ιστορία. Η Μπελγκίν, μια αμόρφωτη νεαρή, τσιγγάνικης καταγωγής, ξεκινά την καριέρα της ως λαϊκή τραγουδίστρια, και, στη συνέχεια, αναδεικνύεται σε ροκ σταρ. Η ζωή της, όμως, καταστρέφεται από τον άντρα που αγαπά, επειδή η ίδια τολμά να παραβεί τους νόμους της ανδροκρατούμενης μουσουλμανικής κοινωνίας.

Love colder than death

The film is based on a true story. Belgin is an illiterate young woman of Gypsy origins who becomes a successful singer. But her life and career are destroyed by the man she loves, because she dares to transgress the rules of a Muslim society run by men.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1987: The Other Side (μικρού μήκους / short film, video), Pass the Bludwurst, Please (μικρού μήκους / short film, video). **1988:** Abidine, Can You Paint Happiness? (μικρού μήκους / short film, video). **1991:** Robert's Movie. **1993:** Women in Pakistan (ντοκιμαντέρ / documentary). **1995:** Love Colder Than Death.

Youchai

Κίνα / China, 1995

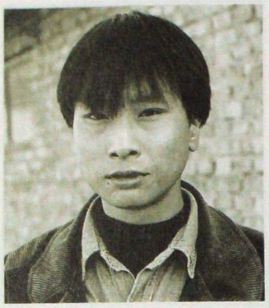

Χε Τζιαντζούν

Γεννήθηκε στο Πεκίνο, το 1960. Δούλεψε ως σκριπτ σε τρεις ταινίες του Τσεν Κάιγκε, συμπεριλαμβανομένης και της ταινίας *Yellow Earth*. Ήταν βοηθός σκηνοθέτη στο *Σήκωσε τα κόκκινα φανάρια* και στον *Μπλε χαρταετό*. Γύρισε μικρού μήκους ταινίες, όπως οι: *Impressions of Paintings*, *A Certain Experience* και *Self-Portrait*. Πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, *Red Beads*. *Ο ταχυδρόμος* είναι η δεύτερη ανεξάρτητη μεγάλου μήκους ταινία του.

He Jianjun

Born in 1960, in Beijing. Served as continuity man on three films by Chen Kaige, including *Yellow Earth*. Studied at Beijing Film Academy. Became assistant director on *Raise the Red Lantern* and *The Blue Kite*. Started making short films, including *Impressions of Paintings*, *A Certain Experience* and *Self-Portrait*. Directorial debut in 1993 with *Red Beads*. *The Postman* is his second independent feature.

Σκηνοθεσία / Direction: He Jianjun. **Σενάριο / Screenplay:** He Jianjun. **Φωτογραφία / Cinematography:** Wu Di. **Μοντάζ / Editing:** Liu Xiaojing. **Μουσική / Music:** Otomo Yoshihide. **Ήχος / Sound:** Gu Yu. **Ηθοποιοί / Cast:** Fang Yuanzheng, Liang Danni, Pu Quaxim, Huang Xing. **Παραγωγός / Producer:** Shu Kei. **Παραγωγή / Production:** United Front, Shu Kei Creative Workshop. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Fortissimo Film Sales, Herenmarkt 10-2, 1013 ED Amsterdam, The Netherlands, tel.: (31-20) 627-3215, fax: (31-20) 626-1155. **35mm Έγχρωμο / Colour 102'**

Ο ταχυδρόμος

Ο κεντρικός ήρωας εργάζεται στο ταχυδρομείο. Ο προκάτοχός του στην ίδια θέση απολύθηκε μετά την ομολογία του ότι διάβαζε τα γράμματα που διένεμε. Αφού μαθαίνει το λόγο της απόλυσης, ο ήρωάς μας αποκτά τελικά την ίδια συνήθεια. Κι έτσι, ανακαλύπτει διάφορα ανθρώπινα δράματα, όπως: μια τραγική ερωτική ιστορία, τα προβλήματα μιας τραγουδίστριας που έγινε πόρνη, και την αυτοκτονία ενός νεαρού. Η ανάμιξη του ταχυδρόμου στις ζωές των παραπάνω έχει απρόβλεπτες συνέπειες.

The postman

The main character is a post office employee. His predecessor in this post has been dismissed after confessing to reading the letters he should be delivering. Spurred by this knowledge the postman inexorably slips into the same intrusive habit. In this way he becomes involved in a series of somber human dramas, from a tormented love affair to the troubles of a singer-turned-prostitute and the suicide of a youth. In each case, he attempts to take control of the situation, with varying degrees of success.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1993: Red Beads (με το ψευδώνυμο / under the pseudonym He Yi). **1995:** The Postman.

Zusje

Ολλανδία / Holland, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Robert Jan Westdijk. **Σενάριο / Screenplay:** Robert Jan Westdijk, Jos Driessen. **Φωτογραφία / Cinematography:** Bert Pot. **Μοντάζ / Editing:** Herman P. Koerts. **Σκηνικά / Sest:** Anouk Damoiseaux. **Ηθοποιοί / Cast:** Kim Van Kooten, Hugo Metsers, Roeland Fernhout, Ganna Veenhuysen. **Παραγωγοί / Producers:** Clea De Koning, Robert Jan Westdijk. **Παραγωγή / Production:** Grote Broer Filmwerken C.V., Postbus 58141, 1040 HC, Amsterdam, The Netherlands, tel. 3120.6224705, fax: 3120.6161879. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Grote Broer Filmwerken C.V., Postbus 58 141, 1040 HC Amsterdam, The Netherlands, tel. & fax: 3120.6224705, +31 20. 616. 18. 79. **35 mm/Έγχρωμο / Colour 90'**

Ρόμπερτ Γιαν Βεστντέικ

Γεννήθηκε το 1964 και αποφοίτησε από την Ολλανδική Ακαδημία Κινηματογράφου το 1987. Έχει συνεργαστεί με διάφορες ολλανδικές ραδιοφωνικές εταιρείες σε τομείς σκηνοθεσίας και μοντάζ.

Robert Jan Westdijk

Born in 1964; graduated from the Dutch Film Academy in 1987. He then worked as a freelance director and editor for several Dutch Broadcasting companies.

Μικρή αδελφή

Στο επίκεντρο αυτής της ιστορίας βρίσκεται η ψύχωση του Μάρτιν για τη μικρότερη αδελφή του, την Ντάντχε, την οποία βιντεοσκοπεί συνεχώς. Αντιλαμβανόμαστε πως κάτι συνέβη την εποχή που τα δυο αδέλφια ήταν ακόμη παιδιά, γεγονός που έγινε αιτία για τον μακρόχρονο χωρισμό τους και τη μεταξύ τους ένταση. Κάποια στιγμή, η Ντάντχε και ο Μάρτιν απομονώνονται και, σταδιακά, ξαναθυμούνται κάποια ξεχασμένα περιστατικά της παιδικής τους ηλικίας...

Little sister

This is the story of Martyn's obsession for his younger sister, Daantje, seen through the perspective of his home video. We sense a tention between Martyn and Daantje, and inserts of old Super 8 home movies suggest that something must have happened in their childhood, which caused their yearlong separation and tense relationship. At some point Daantje and Martyn seclude themselves and they gradually recreate lost memories from their childhood...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1993: Rode Lens (μικρού μήκους / short film). **1995:** Zusje.

O tsalapetinos tou Wyoming

Ελλάδα / Greece, 1995

Δημήτρης Ινδαρές

Γεννήθηκε στην Πάτρα, τον Απρίλιο του 1964. Λύκειο στην Πάτρα, 1981. Σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες και Διεθνείς Σχέσεις στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, 1987, και σκηνοθεσία στη σχολή Σταυράκου, 1987. Η ταινία του *Το κυνήγι της πάπιας* απέσπασε το Α' βραβείο ταινίας μικρού μήκους στο 32ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και τιμήθηκε με το βραβείο Ποιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού, το 1992.

Dimitris Indares

Born in Patras, in April 1964. He graduated from high school in 1981 and went on to study Political Science and International Relations at Pantios University in Athens and film directing at Stavrakos' Film School. Upon completing his studies in 1987, he worked as assistant director and production manager. His short film *Duck Hunting* won the first prize at the short film section of the 32nd Thessaloniki Film Festival and received a Quality Award by the Ministry of Culture in 1992.

Σκηνοθεσία / Direction: Δημήτρης Ινδαρές / Dimitris Indares. **Σενάριο / Screenplay:** Δημήτρης Ινδαρές / Dimitris Indares. **Φωτογραφία / Cinematography:** Αργύρης Θέος / Argiris Theos. **Μοντάζ / Editing:** Φανή Ζιώζια / Fanny Ziozia. **Μουσική / Music:** Δημήτρης Παπαδημητρίου / Dimitris Papadimitriou. **Ήχος / Sound:** Μαρίνος Αθανασόπουλος / Marinos Athanassopoulos. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Μανόλης Παντελιδάκης / Manolis Pantelidakis. **Ηθοποιοί / Cast:** Αλέξανδρος Λογοθέτης / Alexandros Logothetis, Βίκυ Βολιώτη / Viki Volioti, Μπέτυ Λιβανού / Betty Livanou, Χρήστος Καλαβρούζος / Christos Kalavrouzos, Ηλίας Λογοθέτης / Ilias Logothetis. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Δημήτρης Ινδαρές, ΑΝΩΣΗ Α.Ε., CINEMA ΕΠΕ. / Greek Film Centre, Dimitris Indares, ANOSI S.A., CINEMA Ltd. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10, Panepistimiou Ave, 106 71 Αθήνα / Athens 10671, tel: 3631 733- 3634 586, fax: 3614 336. **35mm 'Εγχρωμο / Colour 82'**

O τσαλαπετεινός του Wyoming

Ο Μιχάλης ξυπνά στο κρεβάτι της Λήδας. Πρώτη φορά μόνος σε γυναικείο διαμέρισμα, κι η ευτυχία του διακόπτεται από την επεισοδιακή γνωριμία του με τη Λία. Παράξενη κι απόμακρη, φαινομενικά αδύναμη, παρασύρει τον Μιχάλη να επενδύσει σ' αυτήν όλες τις επιθυμίες του, σε μια περίοδο που εντείνονται οι αντιφάσεις του περιβάλλοντός του. Με μια μητέρα έγκυο στα 42, που επιμένει να φέρει στον κόσμο μόνη άλλο ένα παιδί αγνώστου πατρός· με το αφεντικό του, φίλο και πατέρα μαζί, να δοκιμάζεται στα 55 του από τον έρωτα· ανάμεσα σε γυναίκες που όλες κάτι κρύβουν, ανακαλώντας του αισθήματα που συγχέονται με τον έρωτα... Τρεις μήνες απ' τη ζωή τού 20χρονου Μιχάλη, μικρά και μεγάλα άλματα προς την ενηλικίωσή του.

Like a prairie cock in Wyoming

Michalis wakes up in Leda's bed. It is his first time alone in a woman's apartment, but his bliss is cut short by his eventful acquaintance with Lia. Strange and distant, seemingly weak, she lures Michalis into investing all his desires in her, at a time when life around him seems full of a contradictions that keep getting more acute. With a mother who is pregnant at 42, who insists on bringing alone into the world one more child whose father is unknown; with a boss who is both his friend and father, and who has been hard hit by love at 55; amongst women who all hide something from him, stirring up emotions that could easily be confused with love... Three months in the life of 20year-old Michalis, small and grand steps towards his coming-of-age.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1987: Η Κυρία Έρση / Mrs Ersi (μικρού μήκους / short film). **1991:** Το κυνήγι της πάπιας / Duck Hunting (μικρού μήκους / short film).
1995: Ο τσαλαπετεινός του Wyoming / Like a Prairie Cock in Wyoming.

Me mia kravgi

Ελλάδα / Greece, 1995

Βασιλική Ηλιοπούλου

Γεννήθηκε το 1948. Σπούδασε σκηνοθεσία στη Σχολή Σταυράκου. Έχει εργαστεί κυρίως για την τηλεόραση (*Πορτρέτα γυναικών*) και ιδιαίτερα στο χώρο των παιδικών προγραμμάτων. Μετά το *Πέρασμα* (1990), το *Με μια κραυγή* είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία της.

Vassiliki Eliopoulou

Studied film at the Stavrakou Film School. She worked mainly for Greek Television (*Portraits of women*) especially in programmes for children). *With A Cray* is he second feature film.

Σκηνοθεσία / Direction: Βασιλική Ηλιοπούλου / Vassiliki Iliopoulou. **Σενάριο / Screenplay:** Βασιλική Ηλιοπούλου / Vassiliki Iliopoulou. **Φωτογραφία / Cinematography:** Σταμάτης Γιαννούλης / Stamatis Yannoulis. **Μοντάζ / Editing:** Χρήστος Βούπουρας / Christos Voupouras. **Μουσική / Music:** Νίκος Κυπουργός / Nikos Kipourgos. **Ήχος / Sound:** Αντώνης Σαμαράς / Antonis Samaras. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Αγνή Ντούτση / Agni Doutsi. **Ηθοποιοί / Cast:** Δημήτρης Αλεξανδρής / Dimitris Alexandris, Βίκυ Βολιώτη / Viki Volioti, Νίκος Ορφανός / Nikos Orfanos, Άλκης Παναγιωτίδης / Alkis Panayiotidis, Στρατής Τσομπανέλης / Stratis Tsompanelis. **Παραγωγή / Production:** Υπερίων, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Hyperion Productions, Greek Film Centre. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Υπερίων – Πάνος Παπαχατζής / Hyperion Productions – Panos Papahatzis, Εκάτης 4Α / Ekatis 4A, Πλατεία Κυψέλης / Platia Kypselis, 11364 Αθήνα / 11364 Athens, tel.: 8674 177, 8670 108, fax: 8673 200. **35mm Έγχρωμο / Colour 95'**

Με μια κραυγή

Δυο αδέλφια, η Ζωή και ο Λου (Ηλίας), περνούν τα παιδικά τους χρόνια στην Ελευσίνα, μεγαλώνοντας χωρίς να έχουν σχεδόν καμιά επίβλεψη. Όταν φτάνουν στην ηλικία των δέκα και έντεκα χρόνων αντίστοιχα, χωρίζονται και περνούν τα επόμενα πέντε χρόνια σε ορφανοτροφεία και σε σωφρονιστικά ιδρύματα. Στο μεταξύ, η Ζωή γνωρίζει τον έρωτα με έναν άντρα ο οποίος, αμέσως μετά, εξαφανίζεται. Τα δυο αδέρφια ξανασυναντιούνται στην κηδεία της μητέρας τους. Αποφασίζουν να το σκάσουν από τα ιδρύματα. Χωρίζουν και πάλι, καθώς η Ζωή αφήνει τον Λου για να πάει στην Αθήνα και να ψάξει να βρει τον αγαπημένο της. Ο Λου αναζητά τη Ζωή. Ο καθένας τους διανύει τη δική του πορεία μύησης και δοκιμασίας. Στο τέλος, τους περιμένει μια αποκάλυψη.

With a cry

Two siblings, Zoe and Lou(Ilias), spend their childhood years in Eleusis, growing up almost without supervision. When they become ten and eleven years old respectively, they are separated and spend the next five years in orphanages and reform schools. In the meantime, Zoe gets to know love with a man who disappears immediately afterwards. The two siblings meet again at their mother's funeral. They decide to run away from the institutions. They are separated again when Zoe leaves Lou in order to look for her beloved in Athens. Lou searches for Zoe. For each of them it is a journey of initiation and tribulation. In the end, revelation awaits them.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1972: Μικρή περιγραφή της επιστροφής του / A Small Description of his Return (μικρού μήκους / short film). **1974:** Εκκλησίες της Αττικής / Churches of Attica (μικρού μήκους / short film). **1977:** Ο τραγικός θάνατος του παππού / The Tragic Death of Grandfather (μικρού μήκους / short film). **1990:** Το πέρασμα / The Passage. **1995:** Με μια κραυγή / With a Cry.

i.d.

Μεγάλη Βρετανία-Γερμανία / Great Britain-Germany, 1994

Φίλιπ Ντέιβις

Ο Φίλιπ Ντέιβις έχει σκηνοθετήσει πολλές ταινίες μικρού μήκους και τηλεταινίες για το BBC και το Channel 4, μεταξύ των οποίων και το *Skulduggery*, με δικό του σενάριο. Έχει δουλέψει ως ηθοποιός σε διάφορες ταινίες, όπως *Quadrophenia*, *The Firm* και *High Hopes*, του Mike Leigh. Το *i.d.* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους σκηνοθετική του δουλειά.

Philip Davis

Philip Davis has directed several shorts and television films for the BBC and Channel 4, including *Skulduggery* from his own script. His past work in features has been as an actor, in such films as *Quadrophenia*, *The Firm* and Mike Leigh's *High Hopes*. *i.d.* marks his first feature as director.

Σκηνοθεσία / Direction: Philip Davis. **Σενάριο / Screenplay:** Vincent O'Connell, από μια πρωτότυπη ιστορία του / from an original story of James Bannon. **Φωτογραφία / Cinematography:** Thomas Mauch. **Μοντάζ / Editing:** Inge Behrens. **Μουσική / Music:** Will Gregory. **Ήχος / Sound:** Alistair Crocker. **Ηθοποιοί / Cast:** Reece Dinsdale, Richard Graham, Claire Skinner, Sean Pertwee, Saskia Reeves, Warren Clarke. **Παραγωγοί / Producers:** Sally Hibbin, Christina Kallas, Luciano Gloor. **Παραγωγή / Production:** Parallax Pictures Ltd., 7 Denmark Str., London WC 2H 8LS, GB, tel.: 44-171-8361478, fax: 44-171-497-8062, Metropolis Filmproduction GmbH KG Berlin 10961, Bergamannstrasse 911, tel.: 49-30-693 2326, fax: 49-30-693 4645. PolyGram Film International. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** The Sales Co., 62 Shaftesbury Avenue, London W1V 7DA, United Kingdom, tel.: (44-171) 434-9061, fax: (44-171) 494-3293. **35mm Έγχρωμο / Colour 107'**

Δελτίο ταυτότητας

Η αστυνομία αναθέτει σε τέσσερις αστυνομικούς με πολιτικά να διεισδύσουν σε μια ομάδα χούλιγκαν του ποδοσφαίρου και να αναγνωρίσουν τους αρχηγούς τους, σε μια προσπάθεια να βρουν άκρη στο καθιερωμένο αιματοκύλισμα που αμαυρώνει τους αγώνες του βρετανικού ποδοσφαίρου κάθε Σαββατοκύριακο. Νέοι, περπατημένοι κι επιθετικοί, οι τέσσερις άντρες σχεδιάζουν τη στρατηγική τους σαν να πρόκειται για πολεμικό σχέδιο. Για να βρουν τους ταραχοποιούς, γίνονται θαμώνες ενός παμπ του ανατολικού Λονδίνου όπου συχνάζουν οι κακοποιοί...

i.d.

Four undercover policemen are given the task of infiltrating a band of football hooligans and identifying the ringleaders in an attempt to get to the core of the ritual bloodletting that has come to mar British football matches every weekend. Young, street-smart and agressive, the four men plan their strategy like a military operation. To root out the troublemakers, they begin to frequent the East London pub where the thugs hang out...

La haine

Γαλλία / France, 1995

Out of Competition

Σκηνοθεσία / Direction: Mathieu Kassovitz. **Σενάριο / Screenplay:** Mathieu Kassovitz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Pierre Aim. **Μοντάζ / Editing:** Mathieu Kassovitz, Scott Stevenson. **Ήχος / Sound:** Vincent Tulli. **Σκηνικά / Sets:** Guiseppe Ponturo. **Ηθοποιοί / Cast:** Vincent Cassel, Hubert Kounde, Saïd Taghmaoui, Karim Belkhadra, Edouard Montoute, François Levantal. **Παραγωγός / Producer:** Christophe Rossignon. **Παραγωγή / Production:** Les Productions Lazennec, 36 rue René Boulanger, 75010 Paris, France, tel.: 331.4240.5151, fax.: 331. 4240.5316, Le Studio Canal+, La Sept Cinema, Kasso Inc Productions. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Le Studio Canal+, 6, boulevard de la République, 92514 Boulogne-Billancourt, France, tel.: 331. 46101200, fax.: 331. 46101240.**Διανομή για την Ελλάδα / Distribution for Greece:** AMA Films (George Stergiakis), Τοσίτσα 20 / 20, Tossitsa str., Αθήνα 106 83 / Athens 106 83, Greece, tel.: 01.3833.118, fax: 01. 3842.559. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 95'**

Ματιέ Κασοβίτς

Γεννήθηκε στο Παρίσι, το 1967. Έχει δουλέψει ως ηθοποιός και ως σκηνοθέτης. Κέρδισε το César πρωτοεμφανιζόμενου ηθοποιού στην ταινία *Regarde les hommes tomber*, του Jacques Audiard. Ξεκίνησε τη σκηνοθετική του καριέρα το 1990, με τη μικρού μήκους ταινία *Fierrot le pou*. Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, *Metisse* (1993), επιλέχθηκε για το Φεστιβάλ Βενετίας.

Mathieu Kassovitz

Born in Paris, in 1967. He has worked both as an actor and director. He won César award for his first appearance in Jacques Audiard's *Regarde les hommes tomber*. He directed several shorts after 1990. His first feature film, *Metisse* (1993), was selected for the Venice Film Festival.

Το μίσος

Ένα από τα υποβαθμισμένα προάστια του Παρισιού, κατοικημένο από μετανάστες, ανέργους και περιθωριακούς, «ξυπνά» κάποιο πρωί σε κατάσταση πολιορκίας. Οι νεαροί από την περιοχή Muguets συγκρούονταν όλη τη νύχτα με τις δυνάμεις καταστολής της αστυνομίας. Για ποιο λόγο; Ο δεκαεξάχρονος Αμπντέλ Ισάχ χαροπαλεύει, γιατί, κατά τη διάρκεια μιας ανάκρισης, η αστυνομία τον έσπασε στο ξύλο... Μια ακόμη περίπτωση αστυνομικής θηριωδίας και ρατσισμού, μια ακόμη αφορμή για αιματηρές συγκρούσεις στη σημερινή Γαλλία.

Hate

An ordinary public housing project with no more problems than most, wakes up one morning in a state of siege. The kids from the «Muguets» housing projects have spent all night warring with the police. Why? Because a 16-year-old boy, Abdel Ichah, is at death's door after having been beaten up by a police officer under questioning... One more case of racist police brutality, one more riot.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1990: Fierrot le pou (μικρού μήκους / short film), Peuples du monde «Tonton David» (μουσικό / musical videoclip). **1991:** Cauchemar blanc (μικρού μήκους / short film). **1992:** Assassins (μικρού μήκους / short film). **1993:** Metisse. **1995:** La haine.

Minjing gushi

Κίνα / China, 1995

Νινγκ Γινγκ

Γεννήθηκε στο Πεκίνο, το 1959, και άρχισε σπουδές στην Κινηματογραφική Ακαδημία του Πεκίνου, το 1978. Το 1982 παρακολούθησε μαθήματα στην Ιταλία, στο Centro Sperimentale di Cinematografia και, αργότερα, ήταν βοηθός σκηνοθέτη του Μπερνάρντο Μπερτολούτσι στον *Τελευταίο Αυτοκράτορα*. Είναι διευθύντρια του Κινηματογραφικού Στούντιο του Πεκίνου. Η ταινία της *Zhao Le (For Fun)* προβλήθηκε στο 34ο Διεθνές Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης.

Ning Ying

Born in Beijing, China, in 1959. She joined the Beijing Film Academy in 1978. In 1982 she attended Italy's Centro Sperimentale di Cinematografia and later was assistant director to Bernardo Bertolucci on *The Last Emperor*. She is currently the director of the Beijing Film Studio. Her film *Zhao Le (For Fun)* was shown in the 34th International Thessaloniki Festival.

Σκηνοθεσία / Direction: Ning Ying. **Σενάριο / Screenplay:** Ning Ying. **Φωτογραφία / Cinematography:** Zhi Lei, Wu Hongwei. **Μοντάζ / Editing:** Ning Ying. **Μουσική / Music:** Cong Su. **Ήχος / Sound:** Chao Jun. **Ηθοποιοί / Cast:** Li Zhanho, Wnang Liangui, Li Jian, Shen Zhenou, Zhao Zhiming, Liu Yingshu. **Παραγωγοί / Producers:** Francesco Cosentino, Han Sanping. **Παραγωγή / Production:** Eurasia Communications Ltd., Beijing Hotel 3052, 10004 Beijing, China, tel.: 86105137766, fax.: 86106056422, Euskal Media, Beijing Film Studio. **Εκμετάλλευση / World Sales:** Celluloid Dreams, 24 rue Lamartine, 75009 Paris, France, tel.: 331. 49700370, fax: 331.49700371. **35mm Έγχρωμο / Colour 102'**

Η περίπολος

Ο Γιανγκ Γκουολί είναι ένας συνηθισμένος αστυνομικός σε μια συνοικία του Πεκίνου. Γνωρίζει πολύ καλά την περιοχή την οποία περιπολεί, και αντιμετωπίζει τις περιστασιακές εντάσεις που ο φόρτος εργασίας προκαλεί στο οικογενειακό του περιβάλλον. Μια μέρα, ένα λυσσασμένο σκυλί δαγκώνει ένα μεθυσμένο στην περιοχή που του έχει ανατεθεί. Επιπλέον, σε μια από τις περιοδικές εκκαθαρίσεις, η κεντρική διοίκηση της αστυνομίας αποφασίζει να εξοντώσει όλα τα κατοικίδια σκυλιά τής πόλης. Το καινούργιο καθήκον επιβαρύνει ακόμη περισσότερο τη δουλειά της περιπολίας, και η ένταση φτάνει σε σημείο έκρηξης.

On the beat

Yang Guoli is an ordinary district policeman of Beijing. He knows very well his patrol area and deals earnestly with the various tasks of his job, putting up long hours on duty and withstanding the occasional stress that this brings in his family life. One day a rabid dog bites a drunkard in his area; moreover, in a periodical clean up, the Police Headquarters decide to exterminate all the domestic dogs in the city. The new task adds up a heavy load to the usual patrol routine, and the stress level rises to the breaking point...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1990: Somebody Falls in Love With Me. **1992:** For Fun. **1995:** On the Beat.

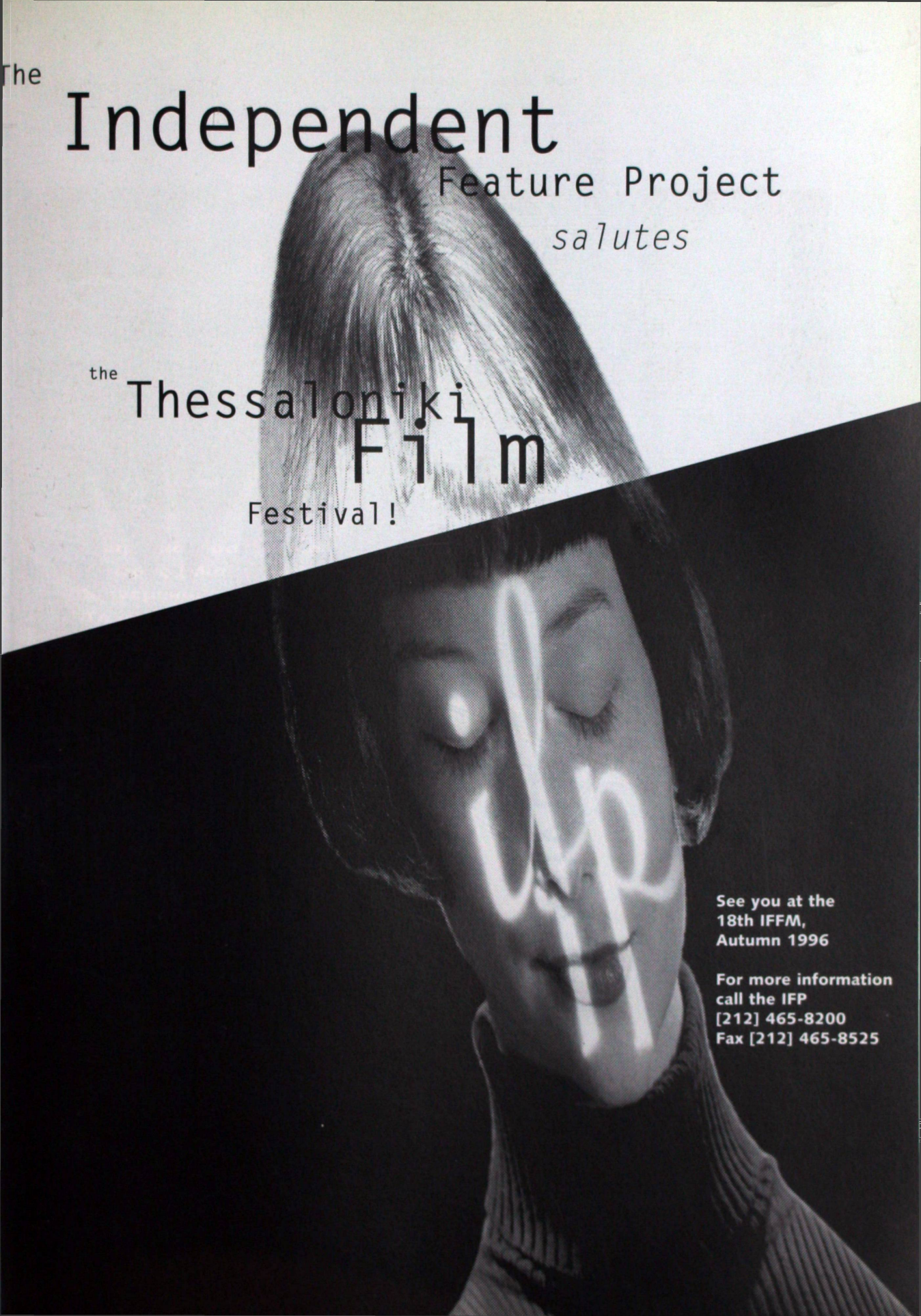
The
Independent
Feature Project
salutes
the Thessaloniki
Film
Festival!
See you at the
18th IFFM,
Autumn 1996
For more information
call the IFP
[212] 465-8200
Fax [212] 465-8525

Ελληνικό Διαγωνιστικό Τμήμα

National Competition

Ζωή (Μια ωραία πεταλούδα)	Zoi – Mia orea petalouda
Οι ώρες (Μια τετράγωνη ταινία)	I ores (Mia tetragoni tenia)
Μαγεμένοι	Mayemeni
Το φτερό της μύγας	To ftero tis migas
Η ζωή που θα 'θελες	H zoi pou tha theles
Γλέντι γενεθλίων ή Μια βουβή βαλκανική ιστορία	Glenti genethlion, i mia vouvi valkaniki istoria
Η ζωή ενάμισι χιλιάρικο	I zoi enamissi chiliariko
Δέκα χρόνια μετά	Deka hronia meta
Tanah Lot, στην άκρη της γης	Tanah Lot, stin akri tis gis

Zoi (Mia orea petalouda)

Ελλάδα / Greece, 1995

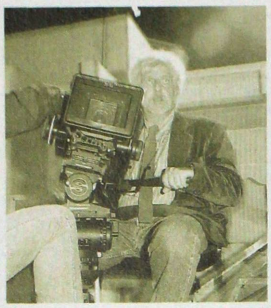

Γιώργος Κατακουζηνός

Γεννήθηκε το 1943 στην Αλεξάνδρεια. Σπούδασε κινηματογράφο στην Αθήνα και το Παρίσι, όπου και δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη σε πολλές διεθνείς παραγωγές. Σκηνοθέτησε ντοκιμαντέρ και μικρού μήκους ταινίες για την ελληνική και τη γαλλική τηλεόραση.

Yorgos Katakouzinos

Born in Alexandria, in 1943. He studied filmmaking in Athens and Paris, where he worked as first assistant director in many international film productions. He has directed documentaries and short films for Greek and French television.

Σκηνοθεσία / Direction: Γιώργος Κατακουζηνός / Yorgos Katakouzinos. **Σενάριο / Screenplay:** Γιώργος Κατακουζηνός / Yorgos Katakouzinos, Γιώργος Διαλεγμένος / Yorgos Dialegmenos. **Φωτογραφία / Cinematography:** Νίκος Καβουκίδης / Nikos Kavoukidis. **Μοντάζ / Editing:** Γιάννης Τσιτσόπουλος / Yannis Tsitsopoulos. **Μουσική / Music:** Θέσια Παναγιώτου / Thesia Panagiotou. **Ήχος / Sound:** Γιάννης Χαραλαμπίδης / Yannis Haralambidis. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Φώφη Γιόκαρη / Fofi Giokari. **Ηθοποιοί / Cast:** Γεωργία Αποστόλου / Yorgia Apostolou, Βασίλης Σεϊμένης / Vassilis Seimenis, Δέσποινα Κούρτη / Despina Kourti. **Παραγωγοί / Producers:** Γιώργος Κατακουζηνός / Yorgos Katakouzinos, Βλάσης Σταθούλιας / Vlassis Stathoulias. **Παραγωγή / Production:** Γιώργος Κατακουζηνός / Yorgos Katakouzinos, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / G.F.C. – Magnum Film – Palomar Production. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10, Panepistimiou Ave, 106 71 Αθήνα / Athens 10671, tel.: 3631 733 – 3634 586, fax: 3614 336. **35mm Έγχρωμο / Colour 102'**

Ζωή (Μια ωραία πεταλούδα)

Ζωή είναι ο κόσμος σε κίνηση. Τίτλος ταινίας. Το όνομα μιας κοπέλας. Το πορτρέτο μιας σύγχρονης μεγαλούπολης. Αρχή και τέλος μιας ερωτικής σχέσης. Και ένας φόνος, ώστε η ζωή ν' αναποδογυρίσει, δείχνοντας το άλλο της πρόσωπο. Ο θάνατος ως προσωπική καταστροφή. Το έγκλημα ως τηλεοπτικό παιχνίδι. Το χρονικό της μεγαλούπολης συνδυάζεται με την ερωτική περιπέτεια και την τραγική κατάληξή της, και όλα μαζί με τα παιχνίδια στην οθόνη. Η ιστορία ακολουθεί τα ίχνη του θρίλερ, του υπαρξιακού δράματος και της γεμάτης μαύρο χιούμορ κοινωνικής σάτιρας, και κινείται ανάμεσα στην καθημερινή τρέλα και την απέραντη τρυφερότητα, σαν αυτή που ζωγραφίζεται στο πρόσωπο, τις κινήσεις και τις επιθυμίες της ίδιας της Ζωής.

Zoe

Zoe is the world in movement; the title of a film; the name of a young girl; the portrait of a big city; the beginning and the end of a love affair; and a murder, so that life is turned up-side down and shows its other face. Death as a personal calamity. Crime as a television game show. The story follows in the footsteps of a thriller, an existential drama and a social satire which is full of black humour. The film focuses on daily madness and infinite tenderness, a tenderness which is often etched on the face, the movements and the desires of Zoe.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1976: Νύχτες / Nights (μικρού μήκους / short film). **1982:** Άγγελος / Angelos. **1987:** Απουσίες / Absences. **1995:** Ζωή / Zoe.

I ores (Mia tetragoni tenia)

Ελλάδα / Greece, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Αντουανέττα Αγγελίδη / Antoinetta Angelidi. **Σενάριο / Screenplay:** Αντουανέττα Αγγελίδη / Antoinetta Angelidi. **Φωτογραφία / Cinematography:** Κατερίνα Μαραγκουδάκη / Katerina Maragoudaki. **Μοντάζ / Editing:** Ιωάννα Σπηλιοπούλου / Ioanna Spiliopoulou. **Μουσική / Music:** Δημήτρης Καμαρωτός / Dimitris Kamarotos. **Ήχος / Sound:** Δημήτρης Καμαρωτός / Dimitris Kamarotos, Κοσμάς Βώκος / Kosmas Vokos, Βασίλης Κουντούρης / Vassilis Koudouris, Αντώνης Σαμαράς / Antonis Samaras. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Αναστασία Αρσένη / Anastasia Arseni. **Ηθοποιοί / Cast:** Κάτια Γέρου / Katia Yerou, Έβρη Σωφρονιάδου/ Evri Sofroniadou, Ανατολή Αθανασιάδου / Anatoli Athanassiadou, Τάσος Αποστόλου / Tassos Apostolou, Μάνος Σταλάκης / Manos Stalakis, Θοδωρής Πολυζώνης / Thodoris Polizonis, Κάλια Πολυδώρου / Kalia Polidorou / Δέσποινα Κουβάτσου / Despina Kouvatsou. **Παραγωγή / Production:** Υπερίων, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Hyperion Productions – Greek Film Centre. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Hyperion Productions, Πάνος Παπαχατζής / Panos Papahadzis, Εκάτης 4Α / 4A Ekatis, Πλατεία Κυψέλης / Platia Kypselis, 11364 Αθήνα / 11364 Athens, tel.: 8674 177, 8670 108, fax: 8673 200. **35mm Έγχρωμο / Colour 85'**

National Competition

Αντουανέττα Αγγελίδη

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Δίπλωμα Αρχιτεκτονικής από το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, δίπλωμα σκηνοθεσίας και μοντάζ από την I.D.H.E.C. (Institut Des Hautes Etudes Cinematographiques) στο Παρίσι. Παρακολούθησε σημειολογία στον Κινηματογράφο με τον Christian Metz στην Ecole Des Hautes En Sciences Sociales στο Παρίσι.

Antoinetta Angelidi

Born in Athens. She obtained a degree in architecture from the Athens Polytechnic and a diploma in film directing and editing from the I.D.H.E.C. (Institut Des Hautes Etudes Cinematographiques) in Paris. She also studied film semiology with Christian Metz at the Ecole Des Hautes En Sciences Sociales in Paris.

Οι ώρες (Μια τετράγωνη ταινία)

Υπέρ των μισούντων και αγαπώντων ημάς.
ΛΑΘΟΣ ΑΦΙΕΡΩΣΗ
ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΦΥΓΕΙΣ
ΕΓΩ Ή ΜΗ
Τ' ΑΚΟΥΣΑ Σ' ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ

Η μελαγχολία ρέει και γεμίζει το χώρο. Με χρόνους παράλληλους. Οι ώρες που συνυπάρχουν και συμπλέκονται. Και ο κόσμος· σαρκοβόρος μηχανισμός. Μια κάθοδος αρχίζει, μια βύθιση ρυθμική στο πάχος τής μνήμης. Στον τόπο που το κακό εμφανίζεται με τη μορφή του καλού. Ώσπου η μνήμη δεν καθηλώνει πια, δεν επαναλαμβάνει, μέσα της γλιστράει μια νέα οπτική. Οι ώρες ανασυντίθενται χωρίς θόρυβο. Και η Σπένδω πορεύεται από τη βίαιη εξάρτηση στην αποδοχή του προσωπικού της βλέμματος.

The hours (A square film)

For those who hate and love us.
WRONG DEDICATION
YOU WON'T GET AWAY
I OR NOT I
I HEARD IT IN A DREAM

Sadness flows and fills space. In parallel time. The hours that coexist and entwine. A descent begins, a rhythmic immersion into the depths of memory. In the place where evil appear in the form of good. Until memory no longer rivets, no longer repeats, a new vision slips inside her. The hours are noiselessly formed anew. And Spendo marches from vehement dependence to acceptance of her own personal way of seeing.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1975: L'histoirécrite (video 7'). **1976:** L'eau (35mm 7'). **1977:** Idées fixes / Dies Irae (Παραλλαγές στο ίδιο θέμα) (16mm 60'). **1983:** Τόπος (35mm 85'). **1995:** Οι ώρες (Μια τετράγωνη ταινία) / The Hours (A Square Film) (35mm 85').

Mayemeni

Ελλάδα / Greece, 1995

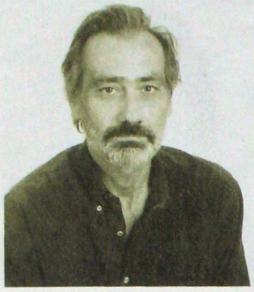

Γιώργος Καρυπίδης

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1946. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών και στην Ακαδημία Κινηματογράφου στο Άμστερνταμ. Δούλεψε ως σκηνοθέτης στο SFB (Sender Freis Berlin).

Yorgos Karipidis

Born in Thessaloniki in 1946. He studied at the Academy of Fine Arts and at the Amsterdam Film Academy, and worked as a director at SFB (Sender Freis Berlin).

Σκηνοθεσία / Direction: Γιώργος Καρυπίδης / Yorgos Karipidis. **Σενάριο / Screenplay:** Γιώργος Καρυπίδης / Yorgos Karipidis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Λευτέρης Παυλόπουλος / Lefteris Pavlopoulos. **Μοντάζ / Editing:** Παύλος Φιλίππου / Pavlos Philippou. **Μουσική / Music:** Λάκης Κάραλης / Lakis Karalis. **Ήχος / Sound:** Νίκος Παπαδημητρίου / Nikos Papadimitriou. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Αντώνης Χαλκιάς / Antonis Halkias. **Ηθοποιοί / Cast:** Αρτώ Απαρτιάν / Arto Apartian, Μάνος Βακούσης / Manos Vacoussis, Λάκης Κάραλης / Lakis Caralis, Εύη Καραμπάτσου / Evi Carabatsou, Τάνια Παλαιολόγου / Tania Paleologou, Όλγα Τουρνάκη / Olga Tournaki. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, ΣΙΝΕΦΙΛ ΕΠΕ / Greek Film Centre, SINEPHIL Ltd. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** ΣΙΝΕΦΙΛ ΕΠΕ / SINEPHIL Ltd, Μιχ. Βόδα 142 / Mihail Voda 142, 104 46 Αθήνα / 104 46 Athens, tel.: 8644 168, fax: 8678 466. **35mm Έγχρωμο / Colour 78'**

Μαγεμένοι

Ο Ανδρέας, ένας 45χρονος αρχιτέκτονας, αναγνωρίζει στο νεκροτομείο το πτώμα της κόρης του. Ο ιατροδικαστής τού ζητά πληροφορίες για τον ύποπτο θάνατό της. Η αφήγηση αρχίζει. Δύσκολη... με πολλά κενά μνήμης. Μετά το θάνατο της συζύγου του, ο Ανδρέας είχε εγκατασταθεί με την κόρη του σ' ένα έρημο ορεινό χωριό. Οικιακή βοηθός τους ήταν η Μαρία, μια κοπέλα μουγκή. Η συνάντηση των δύο κοριτσιών θα αποβεί μοιραία.

Bewitched

Andreas, a 45 year old architect, goes at the morgue and identifies the corpse of his daughter. The coroner asks him information about her suspicious death. The narration begins; it's painful and full of memory lapses. After his wife's death, Andreas and his daughter had settled in a mountainous village. There they had a mute maid, Maria. The meeting of the two girls will prove fatal...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

Γιώργος Σεφέρης / George Seferis (τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ / TV documentary). Οδυσσέας Ελύτης / Odysseus Elytis (τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ / TV documentary). Οι μάγισσες / Witches, (τηλετανία / TV film). Τελευταίος σταθμός Κρόιτσμπεργκ / Last Station Kreutzberg (μικρού μήκους / short film). Ο ζωγράφος Θεόφιλος / Theofilos, the painter (μικρού μήκους / short film). **1981:** Επικίνδυνο παιχνίδι / Dangerous Game. **1988:** Στη σκιά του φόβου / In the Shadow of Fear. **1992:** Πεθαμένο λικέρ / Dead Liqueur. **1995:** Μαγεμένοι / The bewitched.

To ftero tis migas

Ελλάδα / Greece, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Χρίστος Σιοπαχάς / Christos Siopahas. **Σενάριο / Screenplay:** Χρίστος Σιοπαχάς / Christos Siopahas με τη συνεργασία των Χρίστου Πούλου και Θανάση Βαλτινού / in collaboration with Christos Poulos and Thanassis Valtinos. **Φωτογραφία / Cinematography:** Rastislav Pyroymov, Atanas Kantsev. **Μοντάζ / Editng:** Πάνος Παπακυριακόπουλος / Panos Papakyriakopoulos. **Μουσική / Music:** Γιώργος Τσαγκάρης / Yorgos Tsagaris. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Άγγελος Αγγελής / Angelos Angelis. **Ηθοποιοί / Cast:** Μανόλης Γαβριδάκης / Manolis Gavridakis, Νίκος Καραθάνος / Nikos Karathanos, Πέγκυ Τρικαλιώτη / Peggy Trikalioti, Λία Βίσση / Lia Vissi, Ασημάκης Κοντογιάννης / Assimakis Kontoyannis, Τηλέμαχος Κρεβάικας / Telemachos Krevaikas, Γιώργος Πυρπασόπουλος / Yorgos Pyrpassopoylos, Δημήτρης Πουλικάκος / Dimitris Poulikakos, Μαρία Κατσιαδάκη / Maria Katsiadaki, Γιώργος Κέντρος / Yorgos Kendros, Αντώνης Αντωνίου / Antonis Antoniou, Δημήτρης Τζουμάκης / Dimitris Tzoumakis, Άννα Μακράκη / Anna Makraki, Δήμητρα Ζέζα / Dimitra Zeza, Τάσος Παλατζίδης / Tassos Palatzidis, Γιώργος Παρτσαλάκης / Yorgos Partsalakis, Peter Boneff. **Παραγωγός / Producer:** Χρίστος Σιοπαχάς / Christos Siopahas. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Πανάεφ Φιλμ, Βουλγαρικό Κέντρο Κινηματογράφου, Μασώνος Ερμής ΕΠΕ, Χρίστος Σιοπαχάς / Greek Film Center, Panaef Film, Bulgarian Film Center, Massonos Hermes Prod. Ltd, Cyprus Film Advisory Committee, Christos Siopahas. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10, Panepistimiou Ave, 106 71 Αθήνα / Athens 10671 tel.: 3631 733- 3634 586, fax: 3614 336. **35mm Έγχρωμο / Colour 105'**

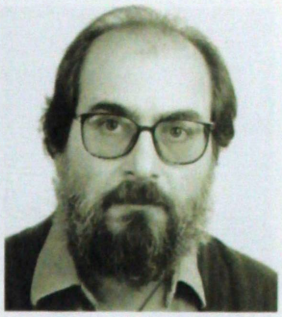

Χρίστος Σιοπαχάς

Γεννήθηκε το 1947 στην Αμμόχωστο. Σπούδασε θέατρο και πολιτικές επιστήμες στην Αθήνα και σκηνοθεσία κινηματογράφου στο Πανενωσιακό Κρατικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου στη Μόσχα. Έχει δουλέψει ως σκηνοθέτης στο ραδιόφωνο, το θέατρο, τον κινηματογράφο, την τηλεόραση, και ως διευθύνων σύμβουλος στην εταιρεία θεάματος «Οθόνη Α.Ε.» Έχει γράψει σενάρια για τηλεοπτικές εκπομπές και θεατρικές και κινηματογραφικές κριτικές. Από τον Φεβρουάριο του 1995 είναι Διευθυντής του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου.

Christos Siopahas

Born in Famagusta, Cyprus, in 1947. He studied theatre and political science in Athens and film directing at the State Institute of Cinema in Moscow. He has directed radio and television programmes, films, and plays. He has written scripts for the television and film and theatre reviews.

Το φτερό της μύγας

Πριν από 21 χρόνια, η Μαρία Κωνσταντοπούλου, 16 χρονών, μητέρα ενός βρέφους 6 μηνών, κλέφτηκε με τον νεότερο αδελφό του άντρα της κι έφυγε μαζί του στην Αμερική. Ο γιος της Μαρίας, ο Γιάννης, είναι φοιτητής, ερασιτέχνης φωτογράφος και μέλος του ροκ συγκροτήματος «Το φτερό της Μύγας».Την ανεμελιά της νεανικής παρέας χαλάει η μητέρα του Γιάννη, που επιστρέφει από την Αμερική και προσπαθεί με τη βοήθεια του φωτογράφου Μυλωνά να έρθει σε επαφή με το γιο της. Ο Γιάννης μισεί τη μητέρα του και προσπαθεί να την εκδικηθεί. Μπλέκει σε διάφορες περιπέτειες με γυναίκες και, όταν συναντά τον έρωτα της ζωής του, την Ντίνα, συμπεριφέρεται πρόστυχα. Κόβει σχέσεις με το φωτογράφο Μυλωνά, επειδή υποψιάζεται ότι είχε ερωτικές σχέσεις με τη μάνα του. Απομακρύνεται από τους υπόλοιπους φίλους του και προχωρεί μόνος του στην τελική και μοιραία αναμέτρηση με το θείο του.

The wing of the fly

Twenty-one years ago, when she was sixteen and already the mother of a six month-old baby, Maria Konstantopoulou ran off to America with her husband's younger brother. Maria's son, Yannis, a student and amateur photographer, is a member of the rock group «The wing of the fly». Yannis' carefree young life falls apart when his mother comes back from America and tries to get in touch with her son through Mylonas, a photographer. Yannis hates his mother for betraying his father and tries to revenge her. He becomes involved in various affairs with several women and when he meets the love of his life, Dina, he mistreats her. He breaks off with the photographer Mylonas because he suspects that he had an affair with his mother, becomes alienated from the rest of his friends and advances alone towards the final and fatal confrontation with his uncle.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1976: Πολίτες / Citizens (μικρού μήκους / short film). **1978:** Κόκκινο και άσπρο / Red and White (μεσαίου μήκους / medium-length film). **1984:** Η κάθοδος των εννέα / The Descent of the Nine. **1995:** Το φτερό της μύγας / The Wing of the Fly.

H zoi pou tha theles

Ελλάδα / Greece, 1995

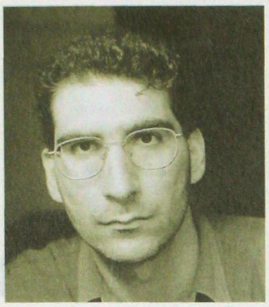

Γιάννης Οικονομίδης

Γεννήθηκε στη Λεμεσό της Κύπρου, το 1967. Σπούδασε κινηματογράφο στην Αθήνα. Το 1992, η μικρού μήκους ταινία του *Σταδιακή βελτίωση του καιρού* κέρδισε το πρώτο βραβείο ταινίας με υπόθεση στο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Δράμας. Δύο χρόνια αργότερα, στο ίδιο Φεστιβάλ, κερδίζει το πρώτο βραβείο ταινίας ντοκιμαντέρ.

Yannis Ikonomidis

Born in Limassol, Cyprus, in 1967. Cinema studies in Athens. In 1992 he directed the short film *Gradual Improvement of the Weather* which won the first prize for best fiction film at the Drama Short Film Festival. Two years later, at the same Festival, he won the first prize for best documentary.

Σκηνοθεσία / Direction: Γιάννης Οικονομίδης / Yannis Ikonomidis. **Σενάριο / Screenplay:** Αλεξάνδρα Ζάμπα / Alexadra Zamba, Γιάννης Οικονομίδης / Yannis Ikonomidis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Giuseppe Schifani. **Μοντάζ / Editing:** Σπύρος Κόκκας / Spiros Kokas. **Μουσική / Music:** Βάσος Αργυρίδης / Vassos Argiridis. **Ήχος / Sound:** Maurizio Argentieri. **Παραγωγός / Producer:** Αλεξάνδρα Ζάμπα / Alexandra Zamba. **Παραγωγή / Production:** Pegasus Films, ALLA s.c.r.l. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** ALLA s.c.r.l., Via dei Reti 29a, Roma 00185, Italy, tel.: 00396 4940 878, fax: 00396 4440 688. **16mm Έγχρωμο / Colour 61'. Ντοκιμαντέρ / Documentary.**

Η ζωή που θα 'θελες

Καλοκαίρι 1995, Κύπρος. Καθισμένος στα βράχια της Αμμοχώστου, ένας ηλιοκαμένος άνδρας καπνίζει το τελευταίο του τσιγάρο πριν από το ταξίδι· ένα ταξίδι από τη μια άκρη στην άλλη, μια πορεία κατά μήκος της πράσινης γραμμής, της νεκρής ζώνης. Ανάμεσα σε γη και ουρανό, οι τόποι, τα πρόσωπα, τα λόγια της καρδιάς. Ένας κόσμος βαθιά ριζωμένος εκεί και όχι πιο πίσω, ένας κόσμος που αναρωτιέται με παράπονο για τα καλοκαίρια που έφυγαν και για όλα εκείνα που είναι να 'ρθουν...

The life you hoped for

Summer 1995, Cyprus. Sitting on the rocks of Fammagusta, a suntanned man is smoking his last cigarette before setting out for his journey; a journey from coast to coast, along the Green Line, to no man's land. Between the earth and the sky, the places, the faces, the words of the heart. A world deeply rooted there, not farther back, a world that wonders and mourns for the lost summers and for everything that is in store...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1991: Καλημέρα, νύχτα / Welcome Night (μικρού μήκους, ντοκιμαντέρ / short film, documentary). **1992:** Σταδιακή βελτίωση του καιρού / Gradual Improvement of the Weather (μικρού μήκους / short film). **1994:** Μόνο μυρίζοντας γιασεμί / Smelling the Jasmine Only (μικρού μήκους, ντοκιμαντέρ / short film, documentary). **1995:** Η ζωή που θα 'θελες / The Life you Hoped for (ντοκιμαντέρ / documentary).

Glenti genethlion, i Mia vouvi valkaniki istoria

Ελλάδα / Greece, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Φώτος Λαμπρινός / Fotos Lambrinos. **Σενάριο / Screenplay:** Φώτος Λαμπρινός / Fotos Lambrinos. **Φωτογραφία / Cinematography:** Ηλίας Κωνσταντακόπουλος / Elias Konstantakopoulos. **Μοντάζ / Editing:** Ιωάννα Σπηλιοπούλου / Ioanna Spiliopoulou. **Μουσική / Music:** Γιώργος Παπαδάκης / Yorgos Papadakis. **Ήχος / Sound:** Μαρίνος Αθανασόπουλος / Marinos Athanassopoulos. **Παραγωγός / Producer:** Νίκος Γκίνης / Nikos Ghinis, Πάβελ Βάσεφ / Pavel Vassev. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / G.F.C., Φ. Λαμπρινός & Σια Ο.Ε. / F. Lambrinos Co., ΛΑΜΠΑΦΙΛΜ & PANEF FILM, Sofin . **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10, Panepistimiou str., 106 71 Αθήνα / 106 71 Athens, Greece, , tel.: 01. 3631 733, fax: 01 3614 366, telex: 222 614 GFC GR – LAMPA FILM, Δαφνομήλη 48 / 48, Dafnomili str., 114 71 Αθήνα / 114 71 Athens, Greece, tel.: 01 3646 468, fax: 01 6450 258. **35mm Έγχρωμο / Colour 70'**

Φώτος Λαμπρινός

Σπούδασε κινηματογράφο στη Μόσχα (1965-1970). Κατά την τελευταία εικοσαετία, έχει γυρίσει μεγάλο αριθμό ντοκιμαντέρ, συνεργαζόμενος με την ΕΤ-1. Το 1987 σκηνοθέτησε το *Δοξόμπους*, κινηματογραφική ανάπλαση των ιστορικών δεδομένων της ύστερης βυζαντινής περιόδου. Στο διάστημα 1989-'90 γύρισε στη Ρωσία τη σειρά ντοκιμαντέρ «Η ομορφιά θα σώσει τον κόσμο», μια πολύπλευρη μελέτη της ρωσικής ορθοδοξίας. Από το 1992 διδάσκει στο πανεπιστήμιο της Κρήτης, με γνωστικό αντικείμενο «Κινηματογράφος και Ιστορία».

Fotos Lambrinos

Cinema studies in Moscow (1965-1970). During the last twenty years he directed a great number of documentaries in collaboration with the First Greek Television Channel. In 1987, he directed the feature film *Doxobus*, a cinematic representation of historical events in the late byzantine era. In 1989-'90, he produced and directed the documentary «Beauty will save the world», regarding the Russian Orthodox Church from the Byzantine period to our days. Since 1992 he teaches «Cinema and History» at the University of Crete.

Γλέντι γενεθλίων ή Μια βουβή βαλκανική ιστορία

Η ταινία αποκαθιστά την αρχική κινηματογραφική εικόνα των Βαλκανίων μέσα από τη μυθοπλασία, τα ντοκιμαντέρ και τα επίκαιρα της περιόδου του βωβού κινηματογράφου. Πρόκειται για μια ανασυρραφή σε τρεις ενότητες (αστικά δράματα, κωμωδίες και βουκολικά κωμειδύλλια) των μικρών ιστοριών που αφηγούνται οι βωβές βαλκανικές ταινίες, σε συνδυασμό πάντα με τα παλαιά επίκαιρα, τα αποσπάσματα από τις ταινίες των Μανάκια και την εικόνα που παρουσιάζουν σήμερα οι κινηματογραφικές αίθουσες στα Βαλκάνια. Οι παλιές φωτογραφίες κι ένα σημερινό ταξίδι μ' ένα τρένο που διασχίζει τα Βαλκάνια, μιλούν γιά τις συμπτώσεις, τις ομοιότητες, τις συγγένειες ανάμεσα στους βαλκάνιους κινηματογραφιστές. Μιλούν, δηλαδή, για όλα όσα ενώνουν τους γείτονες αυτής της χερσονήσου, τα οποία, ίσως, είναι πολύ περισσότερα από αυτά που τους χωρίζουν...

Birthday celebration or A silent Balkan story

The film reinstates the original cinematic picture of the Balkans through feature films, documentaries and newsreel of the silent movie period. It is a novel restitching in three sections (bourgeois dramas, comedies and pastoral operettas) of the stories which are narrated by the silent Balkan films, always in relation to old newsreels, fragments of the brother Manakia pictures and the contemporary state of the Balkan cinemas. The old pictures and the current journey by a train that crosses the Balkan countries, relate the coincidences, the similarities, the kinship among the Balkan filmmakers. Therefore, the film illustrates all those things that unite the neighbouring countries of the peninsula which are in reality more than those that divide them...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1981: Άρης Βελουχιώτης – Το δίλημμα / Aris Velouchiotis – The Dilemma (ντοκιμαντέρ / documentary). **1987:** Δοξόμπους / Doxobus. **1989-1990:** Η ομορφιά θα σώσει τον κόσμο / Beauty will Save the World (ντοκιμαντέρ / documentary). **1994-1995:** Γλέντι γενεθλίων, ή Μια βουβή βαλκανική ιστορία / Birthday Party or A Silent Balkan Story (ντοκιμαντέρ / documentary).

I zoi enamissi hiliariko

Ελλάδα / Greece, 1995

Φωτεινή Σισκοπούλου

Γεννήθηκε το 1954 στη Θεσσαλονίκη. Σπουδές: Πανεπιστήμιο Αθηνών – Αγγλική Φιλολογία , Σχολή Σταυράκου, London International Film School, British Film Institute (φιλμική ανάλυση, αισθητική), London University (σενάριο, σκηνοθεσία θεάτρου), The Lee Strasberg Studio. Εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη, βοηθός μοντέρ, σκριπτ στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση, και συνεργάστηκε στη συγγραφή σεναρίων.

Fotini Siskopoulou

Born in Thessaloniki, in 1954. Studies: University of Athens – English Literature, Stavrakos Film School, London International Film School, British Film Institute (film analysis, aesthetics), London University (screenwriting / theatre direction), The Lee Strasberg Studio (Method acting). She worked as assistant director, assistant editor, continuity in the cinema and television, and collaborated in screenplays.

Σκηνοθεσία / Direction: Φωτεινή Σισκοπούλου / Fotini Siskopoulou. **Σενάριο / Screenplay:** Φωτεινή Σισκοπούλου / Fotini Siskopoulou, Πρόδρομος Σαββίδης / Prodromos Savidis, ελεύθερη μεταφορά του διηγήματος «Ο λεηλάτης» / Free adaptation of S. Dimitriou's short story «The Looter». **Φωτογραφία / Cinematography:** Λευτέρης Παυλόπουλος / Lefteris Pavlopoulos. **Μοντάζ / Editing:** Νίκος Κανάκης / Nikos Kanakis. **Μουσική / Music:** Δημήτρης Παπαδημητρίου / Dimitris Papadimitriou. **Ήχος / Sound:** Νίκος Παπαδημητρίου / Nikos Papadimitriou. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Γιούλα Ζωιοπούλου / Youla Zoiopoulou. **Ηθοποιοί / Cast:** Μηνάς Χατζησάββας / Minas Hatzisavas, Δήμητρα Χατούπη / Dimitra Hatoupi, Άκης Σακελλαρίου / Akis Sakellariou, Γιώργος Κώνστας / Yorgos Konstas, Χριστίνα Αλεξανιάν / Christina Alexanian, Πάνος Σακελλαρόπουλος / Panos Sakellaropoulos, Roberto Santi, Κατερίνα Χέλμη / Katerina Helmi. **Παραγωγός / Producer:** Πάνος Παπαχατζής / Panos Papahatzis. **Παραγωγή / Production:** Hyperion Productions, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Hyperion Productions, Πάνος Παπαχατζής / Panos Papahatzis, Εκάτης 4Α / Ekatis 4A, Πλατεία Κυψέλης / Platia Kypselis, 11364 Αθήνα / 11364 Athens, tel.: 8674 177, 8670 108, fax: 8673 200. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Η ζωή ενάμισι χιλιάρικο

Ο Ανδρέας Σαββίδης βλέπει τους ανθρώπους που τον περιβάλλουν σαν πρόσωπα βιβλίων. Τους παρατηρεί, τους εμπλέκει σε καταστάσεις, τους μελετάει και τους ανασυνθέτει για προσωπική του χρήση. Η ενασχόλησή του με το γράψιμο είναι απλώς ένας τρόπος να ζει διαφεύγοντας, και η παραποίηση της καθημερινότητας τον ανακουφίζει και τον διασκεδάζει. Γι' αυτόν, καθαρή επινόηση δεν υπάρχει. Η ζωή και η ανάγκη της αναπαράστασής της παρουσιάζονται ως αδιαχώριστες, μέσα στον τρόπο τής σκέψης του και της δράσης του – στάση που ορίζει τις συναλλαγές του με τα άλλα πρόσωπα της ταινίας: τον ταχυδρόμο, τη νοσοκόμα, τον αδελφό του, τη μάνα του, το φίλο του, τη νεαρή συνάδελφό του στη βιβλιοθήκη. Τα δύο πρώτα δεν θα διστάσει να τα αναδείξει σε φιλολογικούς ήρωες, σε βάρος των ατομικών αισθηματικών τους συμφερόντων.

Life on sale

Andreas Savidis sees the people around him as characters in some book. He observes them, involves them in situations, studies them and recreates them for his personal use. His writing activities are simply a way of living by escaping, and the falsification of ordinary everyday life both relieves and entertains him. For him there is no such thing as pure invention. Life and the need for reconstruction appear inseparable to his way of thinking and experience, a point of view that determines his dealings with the other characters: the mailman, the nurse, his brother, his mother, his friend, his young colleague in the library. His pen won't hesitate to make literary heroes of the first two, at the expense, however, of their individual emotional interests.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1976: Ο Υποψήφιος / The Candidate (μικρού μήκους / short film). **1981:** Transfiguration (μικρού μήκους / short film). **1982:** Collections (μικρού μήκους / short film). **1988:** Μήνις / Wrath (μικρού μήκους / short film). **1990:** Δημητράκης / Dimitrakis (τηλεταινία / TV film), Το άρωμα των σκουπιδιών / Scent of the Rubbish-dump (τηλεταινία / TV film), Ιάκωβος και Ευαγγελία / Jacob and Evangelia (τηλεταινία / TV film), Ο διαιτητής / The Referee (τηλεταινία / TV film). **1995:** Η ζωή ενάμισι χιλιάρικο / Life on sale.

Deka hronia meta

Ελλάδα / Greece, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Πόπη Αλκουλή / Popi Alkouli. **Σενάριο / Screenplay:** Πόπη Αλκουλή / Popi Alkouli. **Φωτογραφία / Cinematography:** Διονύσης Μανιάτης / Dionyssis Maniatis. **Μοντάζ / Editing:** Μπάμπης Αλέπης / Babis Alepis, Ματίνα Μαυρονικόλα / Matina Mavronikola. **Μουσική / Music:** Μαρίζα Κωχ / Mariza Koch, Νένα Βενετσάνου / Nena Venetsanou, Λουκιανός Κηλαηδόνης / Loukianos Kilaidonis. **Ήχος / Sound:** Κωνσταντίνος Βαϊδάνης / Konstantinos Vaidanis **Παραγωγός / Producer:** Πόπη Αλκουλή / Popi Alkouli. **Παραγωγή / Production:** Ecofilm Hellas, film & video production. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ecofilm Hellas, film & video production, Παπαδιαμαντοπούλου 56 / 56, Papadiamantopoulou str., 157 71 Αθήνα / Athens 151 71, Greece, tel-fax: (301) 7758 266. **16mm Έγχρωμο / Colour 62'**

Πόπη Αλκουλή

Δραματική Σχολή Κ. Κουν, Σχολή Εθνικού Θεάτρου, Σχολή René Simon, Cours de Filmologie Pratique (Παρίσι). Σπουδή για κινηματογραφικές κούκλες στο Kuklen Pavillion του Kinocenter (Σόφια-Βουλγαρία).
Σεπτέμβρης 1993: Σεμινάριο και workshop για Τηλεόραση Υψηλής Ευκρίνειας (Λισαβώνα).
Μάρτης 1994: Σεμινάριο για συγγραφή σεναρίου (Cardiff-Ουαλία).

Popi Alkouli

Karolos Koun Drama School, Greek National Theatre School, René Simon School, Cours de Filmologie Pratique (Paris). Studies for Animated Puppets in Cinema at the Kuklen Pavillion of the Kinocenter (Sofia, Bulgaria).
September, 1993: Seminar and Workshop for High-Definition Television (Lisbon).
March, 1994: Seminar for Scriptwriting (Cardiff, Wales).

Δέκα χρόνια μετά

Πέρασε ένας αιώνας με αγώνες και θυσίες... Καταναλώθηκαν τόνοι χαρτιού με επιχειρήματα υπέρ ή κατά της ισομισθίας ανδρών-γυναικών... Χρειάστηκαν τρεις ντιρεκτίβες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πάνω στο ίδιο θέμα...
...για να καταφέρουν, επιτέλους, το 1984, οι Ελληνίδες να κατοχυρώσουν νομικά το δικαίωμα αυτό.
Πού βρισκόμαστε σήμερα, 10 χρόνια μετά;
Μια αναδρομή από τον περασμένο αιώνα μέχρι τις μέρες μας μέσα από ιστορικά ντοκουμέντα, σκηνές από φιλμ αρχείου, σπάνιες ή ανέκδοτες φωτογραφίες, συνεντεύξεις και «δραματοποιημένα» (με νέα άποψη) πασίγνωστα ελληνικά τραγούδια.
Ένα ντοκιμαντέρ που αρμονικά συνδυάζει το δραματικό στοιχείο με το χιούμορ, παραμένοντας πάντα κατατοπιστικό και αντικειμενικό.

Ten years after

It took more than 100 years of struggle and pain, fighting and sacrifice for Greek women to achieve the right to work on equal terms with men. European Union directives have triggered a deluge of laws in countries which have not legislated equal pay for men and women.
This is also the case in Greece.
What is the situation today, ten years after?
Have the struggle and fighting been justified?
A journey through the current and last century, filled with historical documents, clips from film archives, interviews and music style depiction of greek songs.
A documentary which harmoniously combines the dramatic element with humour, and borrows from the thriller, while remaining informative and objective.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1972: Μια εκδρομή / An Excursion (16mm 45' μυθοπλασία / fiction). **1977:** Οι γυναίκες σήμερα... / Women Today... (ντοκιμαντέρ / documentary). **1982:** Η Μικρασιατική Καταστροφή / The Asia Minor Catastrophe (16mm 80' ντοκιμαντέρ / documentary). **1982:** Πενήντα χρόνια καημοί κι ελπίδες / Fifty Years of Yearning and Hope (ντοκιμαντέρ / documentary). **1982:** Από γενιά σε γενιά / From Generation to Generation (30' ντοκιμαντέρ σε βίντεο / video documentary). **1982:** Βιασμός / Rape (45' ντοκιμαντέρ σε βίντεο / video documentary). **1983:** Τάκης Σούκας / Takis Soukas (16mm 30' ντοκιμαντέρ / documentary). **1987:** Ο Διάβολος στο σπίτι σας / The Devil in your Home (βίντεο / video).

Tanah Lot, stin akri tis gis

Ελλάδα / Greece, 1995

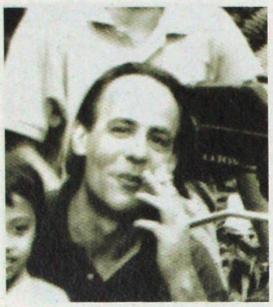

Πάνος Μπουρνιάς

Σπούδασε κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο Paris VII και καλές τέχνες στην E.N.S.B.A. Εργάστηκε στον κινηματογράφο ως βοηθός σκηνοθέτη, διευθυντής παραγωγής και σεναριογράφος, στη Γαλλία και στην Ελλάδα.

Panos Bournias

He studied cinema at the University Paris VII and Fine Arts at E.N.S.B.A. He worked as an assistant director, production manager and scenarist in France and also in Greece.

Σκηνοθεσία / Direction: Πάνος Μπουρνιάς / Panos Bournias. **Σενάριο / Screenplay:** Πάνος Μπουρνιάς / Panos Bournias, I Wayan Kantra. **Φωτογραφία / Cinematography:** Παναγιώτης Θεοφανόπουλος / Panayotis Theophanopoulos. **Μοντάζ / Editing:** Μπάμπης Αλέπης / Babis Alepis. **Μουσική / Music:** Μπάμπης Αλέπης / Babis Alepis, Sha' Aban Yahya. **Ήχος / Sound:** Νίκος Δεσποτίδης / Nikos Despotidis. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Claudine Bieneait. **Ηθοποιοί / Cast:** Κώστας Καστανάς / Kostas Kastanas / Ιουλία Βατικιώτη / Ioulia Vatikioti, Evi Tahyani. **Αφήγηση / Narration:** Μπάμπης Αλέπης / Babis Alepis. **Παραγωγός / Producer:** Πάνος Αγγελόπουλος / Panos Angelopoulos. **Παραγωγή / Production:** Sound & Picture Ltd. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Sound & Picture Ltd, Cine-TV Production, Κυψέλης 3 / 3 Kipselis str., 112 57 Αθήνα / Athens 112 57, Greece, tel.: (01) 8226 905, fax: (01) 8217 816. **35mm Έγχρωμο / Colour 74'**

Tanah Lot, στην άκρη της γης

Μύθος και πραγματικότητα για το πρόσωπο του Αλεβίζου του Έλληνα, που έζησε στο Ινδονησιακό αρχιπέλαγος, σαν ιδιόμορφος μονάρχης, στις αρχές του αιώνα. Ιστορικά γεγονότα, θρύλοι του Μπαλί και μαρτυρίες του Νίκου Καββαδία συνθέτουν το πορτρέτο ενός Έλληνα πλάνητα, ο βίος του οποίου ταυτίζεται με τις «καρδιές του σκότους» που ξεπήδησαν από τα κείμενα του Τζ. Κόνραντ, τους στίχους του Τόμας Έλιοτ και του Έζρα Πάουντ.

Tanah Lot

Myth & reality about the Greek sailor Alevisos from Kefallonia, who settled in the Indonesian archipelago at the beginning of the century. Alevisos became an original monarch of a vaste province in the island of Bali. Historical facts, Balinese legends and testimonies of Nikos Kavadias (Greek author & poet), compose the portrait of a man, whose life is identified with Conrad's *Heart of darkness* and verses of T.S. Eliot and Ezra Pound.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1993: Το δαχτυλίδι / The Ring (μικρού μήκους / short film 40'). **1995:** Tanah Lot, στην άκρη της Γης / Tanah Lot (ντοκιμαντέρ / documentary 35mm 70').

Ελληνικό Πληροφοριακό Τμήμα

National Informative Section

Άρτεμις
Χαβάη
Ο χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ Πασά
Το προφητικό πουλί των θλίψεων του Πάουλ Κλέε
Τράνζιτο
Meri-Amen (Αναζήτηση σε τρία μέρη κι έναν τόπο)
Ράδιο Μόσχα
Σταγόνα στον ωκεανό

Artemis
Hawaii
O hamenos thissavros tou Hursit Pacha
To profitiko pouli ton thlipseon tou Paul Klee
Transito
Meri-Amen (Anazitissi se tria meri ki enan topo)
Radio Moscow
Stagona ston okeano

Artemis

Ελλάδα / Greece, 1995

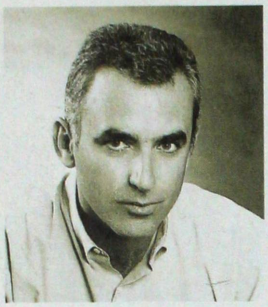

Πάνος Ζενέλης

Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1957. Σπούδασε marketing στα ΤΕΙ Αθήνας, Πολιτικές Επιστήμες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και σκηνοθεσία Κινηματογράφου στη Σχολή Σταυράκου.

Panos Zenelis

Born in Athens, in 1957. He studied marketing at the Technical School of Athens; Political Science at the Pandion University of Athens; Film directing at Stavrakos' Film School.

Σκηνοθεσία / Direction: Πάνος Ζενέλης / Panos Zenelis. **Σενάριο / Screenplay:** Έμυ Χατζηαναγνώστου / Emi Hatzianagnostou, Πάνος Ζενέλης / Panos Zenelis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Κυριάκος Βλοντάκης / Kiriakos Vlontakis, Φώτης Μήτσης / Fotis Mitsis. **Μοντάζ / Editing:** Δέσποινα Ζερβού / Despina Zervou, Ματίνα Μαυρονικόλα / Matina Mavronikola. **Μουσική / Music:** Δημήτρης Λέκκας / Dimitris Lekas. **Ήχος / Sound:** Δέσποινα Σάμπρα / Despina Sabra. **Ηθοποιοί / Cast:** Αιμιλία Υψηλάντη / Emilia Ipsilanti, Βασίλης Λάγγος / Vassilis Lagos, Βίλη Σωτηροπούλου / Vili Sotiropoulou, Αγγέλα Λύρα / Angela Lira. **Παραγωγός / Producer:** Πάνος Ζενέλης / Panos Zenelis. **Παραγωγή / Production:** Πάνος Ζενέλης / Panos Zenelis, Greek Television 2. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Πάνος Ζενέλης / Panos Zenelis, Καλογρέζης 8 / Kalogrezis 8, Χαλάνδρι / Halandri, tel.: 6894838, 3926471, fax: 7215 040. **16mm Ασπρόμαυρο / B&W 86'**

Άρτεμις

Ένα οδοιπορικό στους χώρους όπου υπάρχουν ίχνη λατρείας της Θεάς Αρτέμιδος, και στα τέσσερα σημεία του ελληνικού χώρου... Ένα δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ, με θέμα τις επωνυμίες, τις... «δικαιοδοσίες και όψεις», τους μύθους και τις παραδόσεις που έχουν ως επίκεντρο τη θεά. Το πρώτο μέρος της διλογίας *Άρτεμις-Απόλλων*.

Artemis

A travelogue tracing all the shrines of Artemis' (Diana's) worship throughout Greece... A dramatized documentary whose subject explores the multiplicity and variety of the native manifestations of the goddess, as well as her attributes, her various portrayals and the myths and several traditional stories concerning her.
The first part of the dilogy *Artemis-Apollo*.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1985: Τατουάζ... με βελόνες / Tattoo... with Needles (μικρού μήκους / short film). **1987:** Βερολίνο 26 / Berlin 26 (μικρού μήκους / short film). **1989:** Ακρωτήρι / Peninsula (βίντεο / video). **1990:** Το χνούδι της νύχτας / The Fluff of the Night. **1992:** Μεσόγειος SOS / Mediterranean SOS (βίντεο / video). **1995:** Άρτεμις / Artemis (μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ / full length documentary).

Hawaii

Ελλάδα / Greece, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Θανάσης Σκρουμπέλος / Thanassis Skroumbelos. **Σενάριο / Screenplay:** Θανάσης Σκρουμπέλος / Thanassis Skroumbelos. **Φωτογραφία / Cinematography:** Προκόπης Δάφνος / Prokopis Dafnos. **Μοντάζ / Editing:** Μένιος Δίτσας / Menios Ditsas. **Μουσική / Music:** Γιώργος Μηνάς / Yorgos Minas. **Ήχος / Sound:** Μαρίνος Αθανασόπουλος / Marinos Athanassopoulos. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Τάσος Ζωγράφος / Tassos Zografos. **Ηθοποιοί / Cast:** Όλγα Πολίτου / Olga Politou, Αγάπη Μανουρά / Agapi Manoura, Σταμάτης Γαρδέλης / Stamatis Gardelis, Βαγγέλης Τραϊφόρος / Vangelis Traiforos. **Παραγωγός / Producer:** Μένιος Δίτσας / Menios Ditsas. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Fasma ΕΠΕ, Μένιος Δίτσας / Greek Film Centre, FASMA Ltd. / Menios Ditsas, Σολωμού & Αριστοτέλους 1 / Solomou & Aristotelous 1, 183 45 Μοσχάτο / 183 45 Moschato, tel.: 4825 983. **35mm Έγχρωμο / Colour 75'**

Θανάσης Σκρουμπέλος

Γεννήθηκε στον Κολωνό (Αθήνα), το 1944. Σπούδασε κινηματογράφο στο London Film School. Έχει γράψει πολλά σενάρια για την τηλεόραση και τον κινηματογράφο (*Ανατολικός Άνεμος, Καλή Πατρίδα, σύντροφε, Η Αριάδνη μένει στη Λέρο* κ.ά.)
Είναι από τους ιδρυτές της Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδος.

Thanassis Skroumbelos

Born in Colonus (Athens), in 1944. Studied at the London Film School . He has written many scripts for cinema and television (*Eastern Wind, See you in homeland, comrade, Ariadne lives in Leros* et al.).
He is one of the founding members of the Greek Scriptwriters Union.

Χαβάη

Στο ανδρικό πορνείο Χαβάη το πάθος για έναν χαμένο έρωτα οδηγεί σε θανάσιμη σύγκρουση δύο τραβεστί πόρνες: τον Βασίλη και την Κοντσίτα.

Hawaii

In the Hawaii male brothel, the passion for a lost love leads to a mortal conflict between two transvestite hookers: Vassilis and Conchita.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1976: Ο Νέος Παρθενώνας (με την «ομάδα των 4») / The New Parthenon (with the «group of 4») (μικρού μήκους / short film).
1991: Ο Τζόνυς Κελν, κυρία μου / Johnny Keln, Madam. **1995:** Χαβάη / Hawaii.

O hamenos thissavros tou Hursit Pacha

Ελλάδα / Greece, 1995

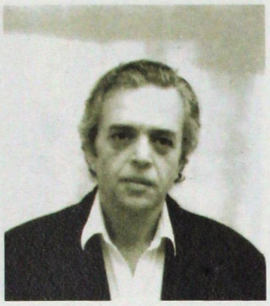

Σταύρος Τσιώλης

Γεννήθηκε στην Τρίπολη (Αρκαδία), τον Οκτώβριο του 1937. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Αθήνα. Ξεκίνησε την κινηματογραφική του καριέρα το 1958. Εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη σε 54 ταινίες της Φίνος Φιλμ. (Η *Κατάχρηση εξουσίας* (1970) υπήρξε η μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία που σημειώθηκε ποτέ στην Ελλάδα, και προβλήθηκε σε 36 χώρες.) Την ίδια χρονιά εγκατέλειψε τον κινηματογράφο. Επέστρεψε στα πλατό 15 χρόνια αργότερα, σκηνοθετώντας ταινίες εντελώς διαφορετικές...

Stavros Tsiolis

Born in Tripolis (Arcadia), in October 1937. He completed his studies in Athens and in 1958 began his film career, working as an assistant director on 54 films. In 1970, his film *Abuse of Authority* became the biggest Greek box-office hit ever made and was screened in thirty-six countries. That same year he stopped making films. He returned to filmmaking in 1985.

Σκηνοθεσία / Direction: Σταύρος Τσιώλης / Stavros Tsiolis. **Σενάριο / Screenplay:** Σταύρος Τσιώλης / Stavros Tsiolis, Χρήστος Βακαλόπουλος / Christos Vakalopoulos, Γιώργος Τζιώτζιος / Yorgos Tziotzios. **Φωτογραφία / Cinematography:** Βασίλης Καψούρος / Vassilis Kapsouros. **Μοντάζ / Editing:** Κώστας Ιορδανίδης / Costas Iordanidis. **Μουσική / Music:** Λαϊκά συγκροτήματα / Folk groups. **Ήχος / Sound:** Μαρίνος Αθανασόπουλος / Marinos Athanassopoulos, Κώστας Βαρυμποπιώτης / Costas Variboplotis. **Ηθοποιοί / Cast:** Μάκης Κοντιζάς / Makis Kontizas, Αργύρης Μπακιρτζής / Argyris Bakirtzis, Μήτσος Καραμήτσος / Mitsos Karamitsos, Χάρης Μιχαλογιαννάκης / Haris Michaloyannakis, Γιώργος Παναγιωταράκος / Yorgos Panagiotarakos, Δημοσθένης Κομποτιάτης / Dimosthenis Combotiatis, Λίνα Κοσυφίδου / Lina Kossifidou, Βαλεντίνα Παπαδημητράκη / Valentina Papadimitraki, Άννα Τσουκαλά / Anna Tsoukala. **Παραγωγή / Production:** Αλέκος Παπαγεωργίου, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Σταύρος Τσιώλης / Alekos Papageorgiou, Greek Film Centre, Stavros Tsiolis. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10, Panepistimiou Ave, 106 71 Αθήνα / Athens 10671, tel.: 3631 733-3634 586, fax: 3614 336. **35mm Έγχρωμο / Colour 84'**

Ο χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ Πασά

Στις 29 Ιανουαρίου 1993, δραπέτευσαν από τις φυλακές Κορυδαλλού ογδόντα κατάδικοι· δηλαδή, ένας δραπέτευσε, κάποιος Βασίλης από τη Μακεδονία, για χάρη της αγαπημένης του στην Αμαλιάδα. Στη βιασύνη του, όμως, άφησε την πόρτα της φυλακής ανοιχτή και, σιγά σιγά, έφυγαν κι άλλοι εβδομήντα εννέα κρατούμενοι. Η ταινία παρακολουθεί τους έντεκα που κατεβαίνουν στην Πελοπόννησο μαζί μ' έναν γέρο μουσικό ο οποίος έχει ένα χάρτη, αγορασμένο από Έλληνα στην Αμερική αντί 2.500 δολαρίων, με τον χαμένο θησαυρό του Στρατηγού Χουρσίτ Πασά (1822).

The lost treasure of Hursit Pacha

On January 29, 1993, eighty prisoners escaped from an Athenian prison. Well, actually, one convict escaped; a guy called Vassilis, who wanted to go to his beloved in Amaliada. Vassilis, in his hurry, forgot the prison door open and little by little another seventy-nine got out... The film follows the eleven who made it down to the Peloponnese... With them is an old musician who has a map he bought from a Greek in America for $2.500; there, the lost treasure of General Hursit Pacha (1822) is marked.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1968: Ο μικρός δραπέτης / The Young Runaway. **1969**: Πανικός / Panic, Πυρετός στην άσφαλτο / The City Jungle. **1970:** Κατάχρηση εξουσίας / Abuse of Authority. **1985:** Μια τόσο μακρινή απουσία / Such a Long Absence. **1986:** Σχετικά με τον Βασίλη / About Vassilis. **1988:** Ακατανίκητοι εραστές / Invincible Lovers. **1990:** Έρωτας στη χουρμαδιά / Love under the Date-tree. **1992:** Παρακαλώ, γυναίκες, μην κλαίτε (μαζί με τον Χρήστο Βακαλόπουλο) / Please, Ladies, don't Cry (co-directed with the late Christos Vacalopoulos). **1995:** Ο χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ Πασά / The Lost Treasure of Hursit Pacha.

To profitiko pouli ton thlipseon tou Paul Klee

Ελλάδα / Greece, 1995

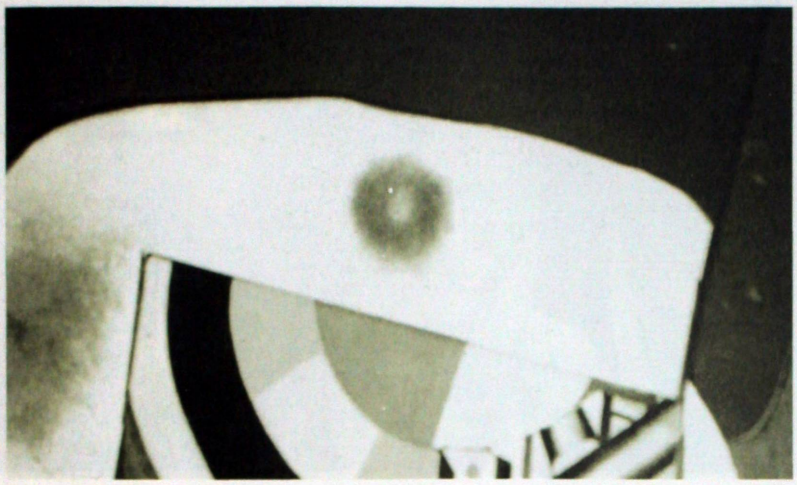

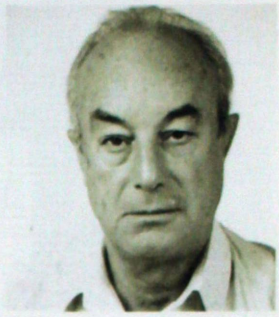

Κώστας Σφήκας

Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1927. Ήταν ταχυδρομικός υπάλληλος. Το 1961, ο Κ. Σφήκας αρχίζει την περιπέτεια του αυτοδίδακτου κινηματογραφιστή.

Costas Sfikas

Born in Athens, in 1927. Since his adolescence he worked as a Post Office employee. Costas Sfikas embarked on the adventure of amateur filmmaking in 1961.

Σκηνοθεσία / Direction: Κώστας Σφήκας / Costas Sfikas. **Σενάριο / Screenplay:** Κώστας Σφήκας / Costas Sfikas. **Φωτογραφία / Cinematography:** Γιώργος Καβάγιας / Yorgos Kavayas. **Μοντάζ / Editing:** Μπονίτα Παπαστάθη / Bonita Papastathi. **Ήχος / Sound:** Θανάσης Γεωργιάδης / Thanassis Georgiadis. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Τάκης Σασλίδης / Takis Saslidis. **Ηθοποιοί / Cast:** Κλάρα Σασλίδη-Σφήκα / Klara Saslidi-Sfika, Κώστας Σφήκας / Costas Sfikas. **Παραγωγός / Producer:** Άννα Σφήκα / Anna Sfika. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Άννα Σφήκα / Greek Film Center, Άννα Σφήκα. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Άννα Σφήκα / Anna Sfika, Λ. Κατσώνη 5-7 / 5-7, L. Katsoni, 11471 Αθηνα / 11471 Athens, tel.: 6421 216. **16mm Έγχρωμο / Colour 65'**

Το προφητικό πουλί των θλίψεων του Πάουλ Κλέε

Μια από τις κλαίουσες ψυχές που οι μαύροι άγγελοι γκρεμίζουν στη γη, πέφτει στον κήπο, όπου ένα απ' τα κίτρινα πουλιά πίνει απ' τα δάκρυά της. Την ακολουθεί στον πραγματικό κόσμο για να πιει απ' τα δάκρυα των ζωντανών, και η συνείδηση του ανθρώπινου σπαραγμού τη μετατρέπει σε Παρθητή του Ουρανού.

Paul Klee's prophetic bird of sorrows

One of the crying souls who has been thrown to earth by the black angels, falls on the garden, and one of the yellow birds drinks its tears. The bird follows the soul in the real world; the bird wants to drink the tears of the living. The realization of human sorrows makes the soul become Heaven's Conqueror.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1961: Εγκαίνια / Opening Night (μικρού μήκους / short film). **1962:** Αναμονή / Waiting (ντοκιμαντέρ μικρού μήκους / short documentary). **1968:** Θηραϊκός όρθρος / Theran Matins (μικρού μήκους / short film, σε συνεργασία με τον Σταύρο Τορνέ / with the collaboration of Stavros Tornes). **1974:** Μοντέλο / Model. **1975:** Μητροπόλεις / Metropolis. **1986:** Αλληγορία / Allegory. **1995:** Το προφητικό πουλί των θλίψεων του Πάουλ Κλέε / Paul Klee's Prophetic Bird of Sorrows.

Tranzito

Ελλάδα / Greece, 1995

Ισαβέλλα Μαυράκη

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ψυχολογία και ηθοποιία, και παρακολούθησε σεμινάρια για την τηλεόραση στο Παρίσι. Έκανε την πρώτη της εμφάνιση ως ηθοποιός σε μια τηλεταινία της γαλλικής τηλεόρασης.

Isabella Mavraki

Born in Athens, she studied psychology and acting, and also attended seminars on television in Paris. She made her acting debut in a telefilm for French television.

Σκηνοθεσία / Direction: Ισαβέλλα Μαυράκη / Isabella Mavraki. **Σενάριο / Screenplay:** Άννα Αδριανού / Anna Adrianou. **Φωτογραφία / Cinematography:** Ντίνος Κατσουρίδης / Dinos Katsouridis. **Μοντάζ / Editing:** Ντίνος Κατσουρίδης / Dinos Katsouridis. **Μουσική / Music:** Ραφαήλ Πυλαρινός / Rafael Pilarinos. **Ήχος / Sound:** Θανάσης Αρβανίτης / Thanassis Arvanitis. **Σκηνικά / Sets:** Πεπέτα Αρβανίτη / Pepeta Arvaniti. **Κοστούμια / Costumes:** Μαρία Κοντοδήμα / Maria Kontodima. **Ηθοποιοί / Cast:** Δήμητρα, Χατούπη / Dimitra Hatoupi, Φίλιππος Σοφιανός / Philippos Sofianos, Δημήτρης Πουλικάκος / Dimitris Poulikakos, Ρίκα Βαγιάννη / Rika Vayanni. **Παραγωγός / Producer:** Σίβυλλα Κατσουρίδη / Sivylla Katsouridi. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Τονικόν ΕΠΕ / Greek Flm Centre, Tonikon Ltd. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10, Panepistimiou Ave, 106 71 / Athens 106 71 tel.: 3631 733- 3634 586, fax: 3614 336, Τονικόν ΕΠΕ / Tonikon Ltd, Μεθώνης 70-72 / 70-72, Methonis, 106 83 Αθηνα / Athens 106 83, tel.: 8216 336, fax: 8218 943. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Τράνζιτο

Το *Τράνζιτο* είναι η ιστορία ενός έρωτα με ημερομηνία λήξης· ένα ακραίο πάθος που ανατρέπει τις ισορροπίες και αλλάζει πορεία στη ζωή μιας γυναίκας. Η Άννα είναι μια πετυχημένη δημοσιογράφος, με άψογη εικόνα και τέλεια οργανωμένη ζωή. Παρ' όλα αυτά, έχει φτάσει σε ένα οριακό σημείο όπου τίποτα απ' ό,τι κάνει δεν τη γεμίζει πια. Μια νύχτα, στη διάρκεια ενός ρεπορτάζ, θα γνωρίσει τυχαία έναν παράξενο ξένο, μυστηριώδη κι επικίνδυνο, που περνάει τράνζιτο από την Ελλάδα. Ανάμεσά τους θα γεννηθεί μια σχέση συναρπαστική, αλλά και εφιαλτική. Η Άννα θα τον ερωτευθεί για όλα αυτά που εκείνος δεν είναι, αλλά που η ίδια αναζητάει στον εαυτό της. Ακολουθώντας τα βήματά του μέσα σε χώρους σκοτεινούς και επικίνδυνους, θα ανακαλύψει τελικά τον δικό της προσωπικό δρόμο.

Transito

The film is about a love story with an expiry date; a violent passion that upsets the balances and changes the course of a woman's life. Anna is a successful journalist, with an impeccable image and a perfectly organized life. Despite all this, she has reached a point in her life where nothing she does satisfies her. One night, when she is out on a story, she meets quite by chance a strange man, a mysterious and dangerous foreigner who is passing through Greece «in transit». A love affair is born which proves to be both thrilling and nightmarish. Anna falls in love with the guy for all the things he is lacking... qualities she is seeking for herself. Following him in dark and dangerous places, she finally discovers her own personal way.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1986: 21 Ιουνίου / 21 June (μικρού μήκους / short film). **1987:** Ρομάντζο / Romance (μικρού μήκους / short film). **1988:** Νυχτερινός επισκέπτης / Night Caller (μικρού μήκους / short film). **1990:** *Α*γάπη / Love (μικρού μήκους / short film). **1995:** Τράνζιτο / Transito.

Meri-Amen (Anazitissi se tria meri ki enan topo)

Ελλάδα / Greece, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Θωμάς Μοσχόπουλος / Thomas Moschopoulos. **Σενάριο / Screenplay:** Θωμάς Μοσχόπουλος, πάνω σε μια ιδέα του Χρήστου Σολωμού / Thomas Moschopoulos, based on an idea by Christos Solomos. **Φωτογραφία / Cinematography:** Γιώργος Αργυροηλιόπουλος / Yorgos Argiroeliopoulos. **Μοντάζ / Editing:** Ιωάννα Σπηλιοπούλου / Ioanna Spiliopoulou. **Μουσική / Music:** Νίκος Κυπουργός / Nikos Kipourgos. **Ήχος / Sound:** Θύμιος Κολοκούσης. Thimios Kolokoussis. **Παραγωγός / Producer:** Χρήστος Σολωμός / Christos Solomos. **Παραγωγή / Production:** Χρήστος Σολωμός & ΣΙΑ ΕΠΕ / Christos Solomos Ltd. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Χρήστος Σολωμός & ΣΙΑ ΕΠΕ, ΠΕΤΡΑ ΦΙΛΜ / Christos Solomos Ltd, PETRA FILM, Ιοφώντος 2 / 2, Iofontos, 116 34 Αθήνα / 116 34 Athens, tel.: 7242 202, 094 537876, fax: 7234195. **35mm Έγχρωμο / Colour 84'**

Θωμάς Μοσχόπουλος

Γεννήθηκε στη Γιουγκοσλαβία, το 1965. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και είναι αριστούχος της Δραματικής Σχολής του Κ.Θ.Β.Ε.. Παρακολούθησε μαθήματα κινηματογράφου στην Ιταλία, στο Laboratorio Internazionale della Comunicazione. Εργάστηκε για ένα μικρό χρονικό διάστημα ως ηθοποιός στο Κ.Θ.Β.Ε. και στη θεατρική ομάδα «Αιθρόπλοο».

Thomas Moschopoulos

Born in Yugoslavia, in 1965. He studied English Literature at the University of Thessalonici and acting at the Drama School of the State Theatre of Northern Greece. He attended a Film Studies programme at Laboratorio Internazionale della Comunicazione, in Italy. He had a short acting career working for the State Theatre of Northern Greece and the theatrical group «Ethroploo».

Meri-Amen (Αναζήτηση σε τρία μέρη κι έναν τόπο)

Meri-Amen στα αιγυπτιακά σημαίνει: «ο αγαπημένος του Άμμωνα». Έτσι ονομάστηκε ο Αλέξανδρος στη χώρα όπου η θεοποίησή του από τη μια και η ταφή του από την άλλη ορίζουν τους δύο αντίθετους πόλους τής συνολικής διαδρομής της προσωπικότητάς του. Θεοί, άνθρωποι και θεοποιημένοι θνητοί είναι οι ήρωες της ταινίας που, στην πραγματικότητα, αποτελεί τρεις διαφορετικές ταινίες – τρεις διαφορετικές οπτικές πάνω σε ένα κοινό θέμα: τα όρια της ανθρώπινης φύσης. Τελικά, τα φαινομενικώς ανεξάρτητα τρία μέρη του φιλμ αποτελούν μια αδιάσπαστη ενότητα, η οποία, χρησιμοποιώντας την οπτική καταγραφή της «πραγματικότητας», αναζητά ταυτόχρονα και τα όρια του ντοκιμαντέρ.

Meri-Amen

Meri-Amen in ancient Egyptian means: «the beloved of Amon». This is how Alexander was known in the country where his deification on the one hand and his burial on the other, determined the two contrasting sides of the overall spectrum of his personality. Gods, men and deified mortals are the heroes of this film which in fact consists of three different films; three different points of view on a common theme: the limits of the human nature. Finally, the three seemingly independent parts of the film make up a coherent whole which, by using the visual representation of «reality», explores the boundaries of documentary film.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1991: Τα λόγια της πόλης / City Words (Καβάλα – Βασιλικός / Kavala – Vassilikos). **1995:** Meri-Amen.

Radio Moscow

Ελλάδα / Greece, 1995

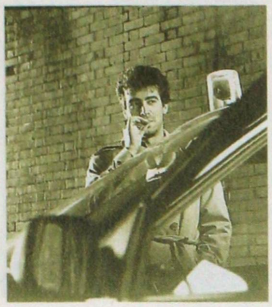

Νίκος Τριανταφυλλίδης

Γεννήθηκε στο Σικάγο των ΗΠΑ, το 1966. Σπούδασε κοινωνιολογία στην Αθήνα και Κινηματογράφο στο Λονδίνο, στο International Film School (1990-1992). Έχει εργαστεί ως ανεξάρτητος συντάκτης (1984-1994) και ραδιοφωνικός παραγωγός (1988-1991). Έχει εκδώσει την ποιητική συλλογή «Α-σκοπο» (1990). Η ταινία του *Σκυλιά που γλείφουν την καρδιά μου*, με πρωταγωνιστή τον Blaine L. Reininger, απέσπασε το βραβείο Καλύτερης Ταινίας στο 7ο Ελληνικό Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους και έλαβε μέρος σε πολλά διεθνή φεστιβάλ. Το *Ράδιο Μόσχα* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

Nikos Triantafillidis

Born in Chicago, U.S.A , in 1966. Studied Sociology in Athens, Greece (1984-1989) and Filmmaking at the London International Film Scool (1990-1992). Worked as a freelance writer (1984-1994) and as a radio producer (1988-1991). A collection of his poems has been published entitled «The Un Purpose» (1990). His film *Dogs Licking my Heart*, starring Blaine L. Reininger, won the Best Film Award at the 7th Greek Short Film Festival and participated in several international film festivals. *Radio Moscow* is his first feature film.

Σκηνοθεσία / Direction: Νίκος Τριανταφυλλίδης / Nikos Triantafillidis. **Σενάριο / Screenplay:** Νίκος Τριανταφυλλίδης / Nikos Triantafillidis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Γιάννης Κοτρώτσης / Yannis Kotrotsis, Stefan Grebe. **Μοντάζ / Editing:** Φανή Ζιώζια / Fanny Ziozia. **Μουσική / Music:** Blaine L. Reininger. **Ήχος / Sound:** Παύλος Κυριακίδης / Pavlos Kyriakidis. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Θεοδώρα Πικρού / Theodora Pikrou, Μάγκυ Μοντζόλη / Maggie Montzoli, Κάρολος Ρωμούσης / Karolos Romoussis. **Ηθοποιοί / Cast**: Χάρρυ Κλυνν / Harry Klynn, Σβετλάνα Πανκράτοβα / Svetlana Pancratova, Meredith Davis, Blaine L. Reininger, Ντίνος Ηλιόπουλος / Dinos Iliopoulos , Κώστας Γκουσγκούνης / Costas Gousgounis **Παραγωγός / Producer:** Απόστολος Τριανταφυλλίδης / Apostolos Triantafillidis. **Εκτέλεση Παραγωγής / Executive Producer:** ΑΣΤΡΑ, ΘΕΑΜΑ, ΑΚΡΟΑΜΑ / ASTRA, THEAMA, AKROAMA. **Παραγωγή / Production:** ΑΣΤΡΑ, ΘΕΑΜΑ, ΑΚΡΟΑΜΑ, ΑΝΤ1, Νίκος Βεργέτης / ASTRA, THEAMA, AKROAMA, ANT1 TV, Nikos Vergetis. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10, Panepistimiou Ave, 106 71 Αθηνα / Athens 106 71, tel.: 3631 733- 3634 586, fax: 3614 336, ΑΣΤΡΑ ΘΕΑΜΑ & ΑΚΡΟΑΜΑ / ASTRA (VISION & SOUND), Προύσης 6 / 6, Proussis str., 152 33 Αθήνα / Athens 152 33, tel.: 6832 650-6820219, fax: 6847 590. **35mm Έγχρωμο / Colour 86'**

Ράδιο Μόσχα

Η παράξενη ιστορία της Σόνιας, μιας ρωσίδας χορεύτριας που άφησε πίσω της την πατρίδα για να βρεθεί να βολοδέρνει στα κάγκελα του στριπτίζ, του ψυχωσικού προαγωγού της που την ποθεί, του ξοφλημένου βιολιστή Blaine που χάνει τα πάντα στα χαρτιά, και του δυστυχισμένου άγγλου διπλωμάτη που τον ζηλεύει, σε ένα αμφίδρομο, πλανητικό καμπαρέ, τώρα που καταρρέουν τα σύνορα της Ευρώπης. Τέλος τού εικοστού αιώνα, κάπου στην Αθήνα, κάποτε στην Ελλάδα.

Radio Moscow

The strange story of Sonia, a Russian dancer who has left her country only to find herself bumping and grinding against the guard tail enclosing the dance floor where striptease is performed, her psychotic pimp who lusts after her, the washed-out violinist Blaine who loses everything in the cards, and the unhappy English diplomat who envies him, in an ambiguous, planetary strip joint, now that the borders in Europe are crumbling, at the end of the twentieth century, somewhere in Athens, once upon a time in Greece...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1990: Από παιδί μισούσα τις Κυριακές / Since I Was a Kid, I Hated Sundays (μικρού μήκους / short film). **1991:** Εγώ την αγαπώ, αυτή με μισεί / I Love Her, She Hates Me (μικρού μήκους / short film). **1992:** Μόμους, μόνο μεταξύ γυναικών / Momus, Amongst Women Only (μικρού μήκους / short film). **1993:** Σκυλιά που γλείφουν την καρδιά μου / Dogs Licking My Heart (short film / μικρού μήκους). **1995:** Ράδιο Μόσχα / Radio Moscow.

Stagona ston okeano

Ελλάδα / Greece, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Ελένη Αλεξανδράκη / Eleni Alexandraki. **Σενάριο / Screenplay:** Ελένη Αλεξανδράκη / Eleni Alexandraki, Ανδρέας Στάϊκος / Andreas Staikos. **Φωτογραφία / Cinematography:** Βασίλης Καψούρος / Vassilis Kapsouros. **Μοντάζ / Editing:** Δέσποινα Μαρουλάκου / Despina Maroulakou. **Μουσική / Music:** Γιώργος Παπαδάκης / Yorgos Papadakis. **Ήχος / Sound:** Μίμης Κασιμάτης / Mimis Kassimatis. **Σκηνικά / Sets:** Μαρίνα Αθανασίου / Marina Athanassiou. **Κοστούμια / Costumes:** Άννα Ζουγανέλη / Anna Zouganeli. **Ηθοποιοί / Cast:** Αμαλία Μουτούση / Amalia Moutoussi, Γιώργος Σφυρίδης / Yorgos Sfiridis. **Παραγωγός / Producer:** Βασίλης Κατσούφης / Vassilis Katsoufis. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Stefi A.E., Kabel-Παναγιώτης Κακαβιάς, Ελένη Αλεξανδράκη / G.F.C, Stefi S.A.-Kavel Panayotis Kakavias, Eleni Alexandraki. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** ΣΤΕΦΙ Α.Ε / STEFI S.A. Β. ΚΑΤΣΟΥΦΗΣ - Β. ΠΙΕΤΡΑ Α.Ε. / V. KATSOUFIS - V. PIETRA S.A., Αγγελικρά 4 / 4, Angelikra, 117 42 Ακρόπολη / Akropolis 117 42, tel.: 9248 100, fax. 9243 174. **35mm Έγχρωμο / Colour 104'**

Ελένη Αλεξανδράκη

Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1957. Σπούδασε κινηματογράφο στη Σορβόνη, στο Παρίσι, και στο National Film and TV School στην Αγγλία. Δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη, κυρίως με τον Νίκο Παναγιωτόπουλο, και σκηνοθέτησε ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ που βραβεύτηκαν.

Eleni Alexandraki

Born in Athens, in 1957.She studied at the Sorbonne University in Paris and at the National Film and TV School in England. She worked as an assistant director, mainly with Nikos Panayotopoulos, and she has directed award winning short films and documentaries.

Σταγόνα στον ωκεανό

Μια σύντομη ερωτική ιστορία μεταξύ μιας ηθοποιού που αγωνίζεται για να δημιουργήσει, κι ενός παλιού λιποτάκτη που αρνείται κάθε ασφαλές μέρος για να πατήσει. Ο Ανδρέας και η Άννα νοσταλγούν τις αξίες που έχουν χαθεί από τη σημερινή ζωή. Παίζοντας το παιχνίδι της αγάπης, αναζητούν αυτά που νοσταλγούν. Όμως, θύματα της σημερινής εποχής, ζουν μόνο για λίγο μέσα στο πάθος. Ο φόβος επικρατεί. Ο Ανδρέας εκδικείται την Άννα, γιατί τον τρομάζουν οι έμπρακτες αποδείξεις της γενναιοδωρίας της. Η Άννα, πληγωμένη, παραλύει και παύει να διεκδικεί. Μελαγχολικοί, αδύναμοι, και οι δύο δειλιάζουν τελικά μπροστά στην έννοια της αγάπης. Ελάχιστη στο σύμπαν, σταγόνα στον ωκεανό, η ιστορία τους δεν είναι παρά μια στιγμή, όπως και ολόκληρη η ζωή.

A drop in the ocean

A fleeting love story between an actress struggling to create, and an old deserter who rejects every safe place. Andreas and Anna long for the values that have vanished from contemporary life. Participating in the game of love, they seek the things they long for. Yet, they are victims of the era they live in, and their passion is short-lived. Fear prevails. Andreas gets back at Anna because the living proof of her generosity terrifies him. Anna is hurt, benumbed, and gives up the fight. Trivial in universal terms, like a drop in the ocean, their story is but a moment as indeed is life itself.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1981: Ετρίζα / Etriza (μικρού μήκους / short film). **1985**: Η Μαρία και οι φτερωτές νύχτες / Mary and the Feathered Nights (μικρού μήκους / short film). **1990:** Τα παιδιά της Ελλάδας / The Children of Greece (6 ημίωρα ντοκιμαντέρ / 6 half-hour documentaries). **1994:** Τώνια Μαρκετάκη / Tonia Marketaki (ντοκιμαντέρ / documentary). **1995:** Σταγόνα στον ωκεανό / A Drop in the Ocean.

ovofilms
We Have
3 STEPS TO HEAVEN
VALE ABRAAO
EDWARD
cleaN, SHaveN
AUGUSTIN
It's ALL True
THE PASSION OF DARKLY NOON
REGARDE LES HOMMES TOMBER
DOOM GENERATION
MADAGASCAR SKIN
Manneken Pi
KATIA Ismailova
N' oublie que tu vas Mourir!
HAUT, BAS, FRAGILE
THE MOOR'S HEAD
LA TÊTE DU MAURE
Don't be left behind when you
cinemAd • COULAFTAKIS - TEL : 80 52 250

Arrived!

FILMS

It's All True • Vale Abraao • Clean Shaven
3 Steps To Heaven • The Passion of Darkly Noon
Augustin • N' Oublie Pas Que Tu Vas Mourir
Katia Ismaïlova • Haut, Bas, Fragile • Take Care
Of Your Scarf Tatjana • Manneken-Pis • Justino
Madagaskar Skin • The Moor's Head • Safe
Edward II • Blue • Regarde Les Hommes Tomber
Korczak • Good Men, Good Women • Fun
The Doom Generation

DIRECTORS

Manoel de Oliveira • Lodge Kerrigan • Philip Ridley
Constantine Giannaris • Anne Fontaine • La Guadrilla
Xavier Beauvois • Hou Hsiao Hsien • Jaques Rivette
Valerie Todorovski • Aki Kaurismaki • Frank Van Passel
Chris Newby • Paulus Monker • Todd Haynes • Derek Jarman
Jaques Audiard • Andrzej Vajda • Gregg Araki • Rafal Zielinski

PARTNERS

VICTOR FILMCo. · BRITISH FILM INSTITUTE bfi CELEBRATING THE MOVING IMAGE · UGC D.A. INTERNATIONAL · MERCURE DISTRIBUTION · sales

GOOD MACHINE, INC · STRANGER THAN FICTION

bfiTV · LEONOR FILMS · CINEPOOL · CESAR

SEAWELL FILMS · SHOCHICU · FILMS TRANSIT INC · CHRISTA SAREDI · O.V.C.

...n team up with a Winner!

Theatrical & TV Distribution

•••

Production

•••

International Co-productions

•••

Acquisitions

•••

Sales

•••

Financial & Production Services

•••

Promotion

OVO films
A DIVISION OF OVO ENTERTAINMENT
27, THEMISTOKLEOUS Str.
106 77 ATHENS
TEL: 36 47 095
36 47 098
FAX: 36 47 104

New Horizons

Νέοι Ορίζοντες

Manneken Pis	Μάνεκεν Πις
Maborosi no hikari	Ψευδαίσθηση
06	06 (Μηδέν-έξι)
Musulmanin	Μουσουλμάνος
Tianguo Niezi	Την ημέρα που πάγωσε ο ήλιος
Dezesseis zero sessenta	Δεκαέξι-μηδέν-εξήντα
Ti kniver i hjertet	Σ' τ' ορκίζομαι στ' αλήθεια
A comédia de Deus	Η κωμωδία του Θεού
Unter der Milchstrasse	Κάτω από το γαλαξία
The Institute Benjamenta, or This dream people call human life	Το Ινστιτούτο Μπεντζαμέντα
N'oublie pas que tu vas mourir	Μην ξεχνάς ότι θα πεθάνεις
Ébredés	Ξύπνημα
Chau ji da Kuo min	Σούπερ πολίτης Κο
Umihoozuki	Η ανάσα
El callejon de los milagros	Το στενάκι των θαυμάτων
Eggs	Αβγά

Πέρα από τις συμβάσεις - ένα βλέμμα στον ανεξάρτητο κινηματογράφο

Διανύοντας τον τέταρτο χρόνο τους, οι *Νέοι Ορίζοντες* έχουν ήδη καθιερωθεί ως ένα από τα βασικά τμήματα του Φεστιβάλ. Το κίνητρο για την επιλογή των ταινιών παραμένει η διάθεση να ανακαλύψουμε και να προβάλουμε τις καλύτερες παραγωγές της χρονιάς του ανεξάρτητου κινηματογράφου από όλο τον κόσμο. Περισσότερες από είκοσι χώρες αντιπροσωπεύονται αυτή τη χρονιά – η μεγαλύτερη και πιο ποικίλη συμμετοχή έως τώρα. Όπως πάντα, η έμφαση δίνεται στο έργο νέων σκηνοθετών, αν και αρκετοί από αυτούς έρχονται με βραβεία και αναγνώριση που έχουν ήδη αποκτήσει σε μερικά από τα μεγαλύτερα φεστιβάλ του κόσμου.

Όπως συνήθως, στο κύριο μέρος του τμήματος δίνεται έμφαση στη διεθνή επιλογή, η οποία, φέτος, περιλαμβάνει 16 ταινίες μεγάλου μήκους. Η μορφή και το θέμα ποικίλλουν, αλλά όλες έχουν το στίγμα του δημιουργού τους, αντικατοπτρίζοντας την κουλτούρα από την οποία ξεπήδησαν, και όλες διακρίνονται για την πρωτοτυπία τους και την ιδιαιτερότητά τους.

Αυτή τη χρονιά, στα πλαίσια προβολής μιας εθνικής κινηματογραφίας, δίνεται έμφαση στο Ιράν και στον Μοσέν Μαχμαλμπάφ, έναν από τους διακεκριμένους σκηνοθέτες αυτής της χώρας. Η σειρά αποκαλείται *Θησαυροί του Ιρανικού Κινηματογράφου* και περιλαμβάνει δέκα ταινίες, μεταξύ των οποίων κλασικά έργα των Αμίρ Ναντερί, Αμπάς Κιαροστάμι, Μπαχράμ Μπεϊζαΐ και άλλων. Τον Μοσέν Μαχμαλμπάφ τον συστήνουμε στο κοινό με πέντε ταινίες του, οι οποίες πρέπει να δίνουν μια πρώτη εντύπωση για το πολυσχιδές ταλέντο του φημισμένου σκηνοθέτη. Υπάρχει μια πάγια παράδοση στους *Νέους Ορίζοντες*, να παρουσιάζουν κάθε χρονιά κάποιο άγνωστο ταλέντο το οποίο κέρδισε την προσοχή του κοινού και γίνεται, τελικά, μέρος τής κινηματογραφόφιλης κουλτούρας μας. Φέτος, υπάρχει πολύς χώρος για ανακάλυψη και εξερεύνηση σε κάθε μέρος του προγράμματος. Η σειρά *Αμερικανοί Ανεξάρτητοι* δίνει μια σύντομη ματιά στο τι μπορούμε να περιμένουμε από αυτούς οι οποίοι μένουν έξω από τα εμπορικά κυκλώματα. Οι ταινίες τους είναι, συνήθως, πολύ πιο μπροστά απ' ό,τι παράγεται στους πιο συμβατικούς χώρους, συνεχίζοντας την παράδοση της αντίστασης στο κοινότοπο, στις καθαρά εμπορικές ταινίες ή στις κινηματογραφικές συνταγές. Τα Cine Documenta συνεχίζουν σταθερά να προσφέρουν μια διέξοδο για τις εναλλαγές των τηλεοπτικών ρεπορτάζ. Εδώ υπάρχουν παραδείγματα της σπουδαίας προσωπικής και μάχιμης πληροφόρησης, που γίνεται χώρος προσωπικής ενασχόλησης και πάθους. Τέλος, οι *Σκιές στη Νύχτα* είναι το επακόλουθο των cult ταινιών και είναι, κατά κάποιο τρόπο, υπεύθυνοι για το ότι οι *Νέοι Ορίζοντες* έχουν χαρακτηριστεί cult από τον Τύπο. Εδώ, αργά τη νύχτα, πέφτουν τα προσχήματα και κυριαρχεί η διασκέδαση. Ταινίες που προκαλούν τους κανόνες της ευπρέπειας, βρίσκουν εδώ το χώρο τους κι ένα ειλικρινά αφοσιωμένο κοινό. Αριστουργήματα του κιτς, εκκεντρικά, ερωτικά, γίνονται το νυχτερινό συμπέρασμα μιας μέρας σκληρής δουλειάς, προσθέτοντας μια νέα προοπτική σε αυτούς που συνήθως ασχολούνται με τη συνηθισμένη κινηματογραφική κριτική.

Πράγματι, το σινεμά είναι πλέον εκατό ετών. Οι *Νέοι Ορίζοντες* γιορτάζουν την επέτειο με το έργο ενός σκηνοθέτη ο οποίος έχει παραμείνει πάντα επίκαιρος και νέος. Η *Έκθεση Σχεδίων και Αντικειμένων του Αϊζενστάιν* είναι ένας φόρος τιμής σε έναν από τους πατέρες του μοντέρνου κινηματογράφου, η σημαντική παρουσία του οποίου συνέβαλε κατά πολύ στην αντίληψη και την εκτίμηση μιας τέχνης που εξακολουθεί να αναπτύσσεται και να ανανεώνεται με πάρα πολλούς τρόπους.

Δημήτρης Εϊπίδης

Beyond compromise - a view on independent cinema

Now in its fourth year, the *New Horizons* section has become an established and major part of the festival. The main objective in its selection of films remain the need to discover and bring forward the best of the year's production in independent cinema from every part of the world. More than twenty countries are represented this year, a participation that is in fact the largest and most diverse until now. As always, the emphasis is on the work of new directors; however, a great many of them arrive with prizes and recognition received in some of the major festivals of the world.

As always, the main part of the section will be its *International Selection*, which includes, this year, eighteen features. The styles and subjects are quite varied, but all of them bear the stamp of their creators, reflect on the cultures from which they spring, and all stand out for the originality and individuality they express. This year's spotlight on a national cinema is given to Iran and also Mohsem Makhmalbaf, one of its outstanding directors. The series, titled *Treasures of Iranian Cinema* includes ten films, among which classic works by Amir Naderi, Kiarostami, Beizai and others. Mohsem Makhmalbaf is being introduced to our public with five films that should give an impression of the great diversity and talent of this renowned director. There is a definite tradition in *New Horizons* bringing out each year some unknown talent that gains the attention of the public and becomes a part of our cinephile culture as a result. There is abundant space for discovery and exploration this year, in every part of the program. The *American In-dependents* series gives but a brief glimpse of what can be expected from those who continue to remain outside commercial networks. Their films are usually several steps ahead of what is produced in more conventional areas, carrying on the legace of resistance to the commonplace, movies for profit, or formula filmmaking. The *Cine Documenta* continues on its tradition of providing an outlet for alternatives to TV reporting. Here are examples of the glorious personal, engaged information that becomes an area of involvement and passionate participation. Finally, our *Night Shadows* is the aftermath of the series dedicated to *cult* films and somehow responsible for getting *New Horizons* characterized as generally cult in the press. Here, late at night, pretences are dropped, and fun reigns supreme. Films that challenge norms of acceptable pro-priety find a space and an outspokenly devoted audience. Masterpieces of kitsch, camp, or weird erotica become the nightly conclusion of the day's hard work, adding a new perspective to those normally engaged in usual film appreciation.

Indeed cinema is now hundred years old. The *New Horizons* celebrates the anniversary with the work of a director who has remained timely and young for ever. The *Eisenstein Exhibition of Drawings and Objects* is a tribute to one of the fathers of modern cinema whose contributions and great presence added significantly to our appreciation of an art which continues to thrive and renew itself in so many ways.

Dimitris Eipides

Manneken Pis

Βέλγιο / Belgium, 1994

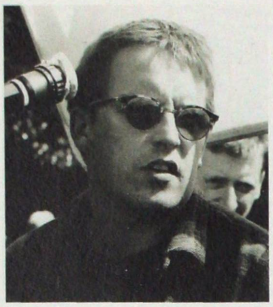

Φρανκ Βαν Πάσελ

Αποφοίτησε από την κινηματογραφική σχολή Σεν Λούκας στις Βρυξέλλες, το 1988. Έχει δουλέψει για πολλές ταινίες και ιδιαίτερα ως πρώτος βοηθός σκηνοθέτη και υπεύθυνος κάστινγκ σε ταινίες των Μαρκ Ντίντεν, Στιν Κόνινξ και Ρομπ Ντε Χερτ. Έχει σκηνοθετήσει αρκετές διαφημίσεις και τρία επεισόδια αστυνομικής σειράς, καθώς και τρεις ταινίες μικρού μήκους: *De Geur van Regen*, *Ti amo* και *Smeerlappen*. Το *Μάνεκεν Πις* είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

Frank Van Passel

Graduated from «St Lucas Brussels» film school in 1988. Has worked on the sets of many films, and specialized as first assistant director and responsible for the casting on features by Mark Didden, Stijn Connix or Robbe De Hert. As well as a number of commercials and three police series episodes, Van Passel has directed three shorts, *De Geur van Regen*, *Ti amo* and *Smeerlappen*. *Manneken Pis* marks his debut as a feature-film director.

Σκηνοθεσία / Direction: Frank Van Passel. **Σενάριο / Screenplay:** Christophe Dirickx. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jan Vancaillie. **Μοντάζ / Editing:** Karin Vaerenberg. **Μουσική / Music:** Noordkaap. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Johan Van Essche. **Ηθοποιοί / Cast:** Antje De Boeck, Frank Vercruyssen, Ann Petersen, Wim Opbrouck, Stany Crets. **Παραγωγός / Producer:** Dirk Impens. **Παραγωγή / Production:** Favorite Films / Dirk Impens, 3, rue Vandenbussche, 1030 Bruxelles, Belgium, tel.: 32.2.242 45 10, fax: 32.2.242 14 08. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Seawell Films / Jeannine Seawell, 45, rue Pierre Charron - 75008 Paris, tel.: (33-1) 47 20 18 73, fax: (33-1) 47 2015 43. **35mm Έγχρωμο / Colour 90'**

Μάνεκεν Πις

Κάθε φορά που ο Χάρι εκδηλώνει την αγάπη του, ένα ατύχημα συμβαίνει. Την πρώτη φορά, παιδάκι ακόμα, ένα τρένο παρασύρει ολόκληρη την οικογένειά του: διακόπτει το ταξίδι τους με το καινούργιο οικογενειακό αυτοκίνητο, ακριβώς στο μέσον μιας σιδηροδρομικής διάβασης, λέει στη μητέρα του ότι την αγαπά, πάει πιο κει να κάνει πιπί, και γίνεται μάρτυρας της τραγωδίας. Τη δεύτερη φορά, στα είκοσί του, έχει μόλις φτάσει στις Βρυξέλλες, όπου ερωτεύεται τη Ζαν, μια οδηγό τραμ. Ωστόσο, δεν καταφέρνει να έχει μια σχέση μαζί της. Σκληρή και τρυφερή μαζί, η ταινία μιλά για την αγάπη που αναπόφευκτα έρχεται σε λάθος χρόνο.

Manneken Pis

Every time Harry declares his love, an accident happens. The first time, as a child, he gets his whole family wiped out by a train: he interrupts their drive in the new faimily car, right in the middle of a railway crossing, tells his mum he loves her, takes a pee nearby, and witnesses the tragedy. The second time, in his mid-twenties, he has just arrived in Brussels where he falls in love with Jeanne, a tramway driver, only to discover he is unable of establishing a relationship with her. Both cruel and tender, the film is about love's inevitable bad-timing.

Maborosi no hikari

Ιαπωνία / Japan, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Hirokazu Kore-Eda. **Σενάριο / Screenplay:** Yoshihisa Ogita, βασισμένο στο έργο τού Tenu Miyamoto / based on the work by Tenu Miyamoto. **Φωτογραφία / Cinematography:** Masao Nakabori. **Μοντάζ / Editing:** Tomoyo Ohshima. **Μουσική / Music:** Chen Ming-Chang. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Kyoko Heya. **Ηθοποιοί / Cast:** Makiko Esumi, Takashi Naitoh, Tadanobu Asano, Gohki Kashiyama, Naomi Watanabe, Midori Kiuchi, Akira Emoto, Mutsuko Sakura, Hidekazu Akai, Hiromi Ichida, Minori Terada. **Παραγωγός / Producer:** Naoe Gozu. **Παραγωγή / Production:** TV Man Union, 30-13 Motoyoyogi-cho, Shibuya-ku, Tokyo 151, Japan, tel.: 81-3-5478-8131, fax: 81-3-5478-8140. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ms. Naoe Guzu/TV Man Union, Inc., 30-13 Motoyoyogi-cho, Shibuya-ku, Tokyo 151, Japan, tel.: 81-3-5478-8131, fax: 81-3-5478-8140. **35mm Έγχρωμο / Colour 110'**

Χιροκάζου Κόρε-Έντα

Γεννήθηκε στο Τόκιο, το 1962. Μετά την αποφοίτησή του από το Πανεπιστήμιο Γουασέντα, με πτυχίο στο Δημιουργικό Γράψιμο, άρχισε να δουλεύει για την εταιρεία τηλεοπτικών παραγωγών TV Man Union. Με τα τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ του κέρδισε βραβεία, διακρίσεις και επιτυχία. Σε όλο του το έργο, το κύριο θέμα του παραμένει «η ζωή και ο θάνατος». Ο Κόρε-Έντα χαίρει της υποστήριξης του Ταϊβανέζου σκηνοθέτη Χου Χσιάο-Χσιεν. Είναι, επίσης, ο συγγραφέας ενός σεναρίου (*Wonderful Life*) και ενός βιβλίου (*But... A Welfare Bureacrat. A Trace to Death*).

Hirokazu Kore-Eda

Born in Tokyo, in 1962. After graduating from Waseda University, Creative Writing Major, he joined the TV production company TV Man Union. His TV documentary programs have earned him awards, praise and success. Throughout his work, the main theme remains «life and death». Encouraged in his production by the Taiwanese director Hou Hsiao-Hsien, Kore-Eda is also the author of a screenplay (*Wonderful Life*) and a book (*But... A Welfare Bureacrat. A Trace to Death*).

Ψευδαίσθηση

Σε όλη της τη ζωή, η Γιουμίκο θρηνεί το χαμό αγαπημένων της προσώπων. Η γιαγιά της πέθανε όταν η ίδια ήταν 12 χρονών. Βασανισμένη από την ανάμνηση εκείνης της ημέρας, η Γιουμίκο στη συνέχεια πενθεί για το χαμό του συζύγου της, ο οποίος αυτοκτονεί στα 25 του. Παντρεύεται ξανά και εγκαθίσταται με το γιο και τη θετή της κόρη σε ένα χωριό κοντά στη θάλασσα. Ωστόσο, δεν μπορεί να ξεπεράσει τις ενοχές που της έχουν αφήσει αυτοί οι δύο θάνατοι: μόνη, στέκεται στην άκρη ενός απότομου γκρεμού, μπαίνει στον πειρασμό να αυτοκτονήσει, μαγεμένη από το φως του ωκεανού, το «μαμπορόζι», που με ακαταμάχητο τρόπο την τραβά στα βαθιά νερά. Ευτυχώς, τελικά, η καινούργια άνοιξη που έρχεται, και η αγάπη της οικογένειας θα τη συνεφέρουν...

Illusion

All her life long, Yumiko has been losing her beloved. Her grandmother died when she was 12. Tortured with the memory of the day the old lady passed away, Yumiko then has to grieve over her husband's suicide at the age of 25. Happily remarried and settled with her son and step-daughter in a village by the sea, Yumiko cannot come to terms with the guilt these losses have left her: standing alone on a craggy cliff, she is tempted to commit suicide, fascinated by the ocean's light, the «maborosi», that irresistibly allures her into the deep waters. Luckily, she is finally revived by the newcoming spring and her family's love...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1995: Maborosi no Hikari

06

Ολλανδία / Holland, 1994

Τεό Βαν Γκογκ

Γεννήθηκε στις 23 Ιουλίου 1957. Ξεκίνησε να γίνει δικηγόρος διαζυγίων, αλλά εγκατέλειψε το πανεπιστήμιο για να γίνει σκηνοθέτης. Γνωστός ως ανορθόδοξος κινηματογραφιστής, έχει σκηνοθετήσει τις ταινίες (που συχνά βασίζονται σε μυθιστορήματα ολλανδών συγγραφέων) *Luger, A Day at the Beach, Charly, Back to Oegstgeest, No Potatoes, False Light*. Ο Βαν Γκογκ δραστηριοποιείται και σε άλλους τομείς των media, όπως τηλεοπτικά talk-shows και συνεργασίες στον γραπτό Τύπο.

Theo Van Gogh

Born on July 23, 1957. He first intended to be a divorce lawyer, but left university to become a full-time filmmaker. Known as a maverick director, he has directed the feature films (often based on Dutch novels) *Luger, A Day at the Beach, Charly, Back to Oegstgeest, No Potatoes, False Light*. Van Gogh is also active in other fields of the media, such as TV talkshows or contributions to written press.

Σκηνοθεσία / Direction: Theo van Gogh. **Σενάριο / Screenplay:** Johan Doesburg, Marcel Otten, Ad van Kempen, Ariane Schluter. **Φωτογραφία / Cinematography:** Tom Erisman. **Μοντάζ / Editing:** Ot Louw. **Μουσική / Music:** Ruud Ros. **Ήχος / Sound:** Ben Zijlstra. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Ruud Van Dijk. **Ηθοποιοί / Cast:** Ariane Schluter, Ad van Kempen. **Παραγωγός / Producer:** Theo van Gogh. **Παραγωγή / Production:** Dino Productions c/o Prinsengracht 546 1017 KK Amsterdam, Netherlands. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Zoef Films/Fred de Haas c/o Prinsengracht 546 1017 KK Amsterdam, Netherlands, tel.: 31.20.624 72 72, fax: 31.20.626 85 33. **35mm Έγχρωμο / Colour 90'**

06 (Μηδέν-έξι)

Μια ερεθιστική εμπορική επιτυχία στην Ολλανδία και επίσημη συμμετοχή της χώρας για το Όσκαρ «καλύτερης ξένης ταινίας», το *06* είναι η ιστορία ενός άνδρα και μιας γυναίκας που γνωρίζονται μέσω μιας σύνδεσης τηλεφωνικού σεξ. Στην αρχή, η Σάρα και ο Τόμας απλώς γνωρίζουν ο ένας τον άλλον. Μέσα από 11 συνδιαλέξεις (που συνήθως περιλαμβάνουν έντονο αυνανισμό), με μια βδομάδα απόσταση η καθεμία, είναι φανερό και απογοητευτικό συνάμα πως αναπτύσσεται μια σχέση χωρίς καμιά φυσική επαφή. Αρχικά θεατρικό έργο του Γιόχαν Βαν Ντέσμπουργκ που παίχτηκε το 1991, το *06* παρακολουθεί όλα τα γυρίσματα, όλα τα σκαμπανεβάσματα, όλες τις αλήθειες και τα ψέματα σε αυτή την ψυχολογική μάχη.

06 (Zero-six)

A controversial box-office hit in Holland, and the official Dutch entry for the «best foreign language film» Oscar, *06* tells the story of a man and a woman who meet through a telephone-sex connection. At first, Sara and Thomas just get to know each other. Through 11 chatting sessions (usually involving heavy masturbation) over the phone, each separated by a week interval, the development of a relationship without any physically interactive approach becomes both obvious and frustrating at the same time. Originally a play by Johan van Doesburg performed in 1991, *06* follows all the twists and turns, all the ups and downs, all the truths and lies in this psychological battle.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1981: Luger. **1984**: Een dagje naar het strand. **1986**: Charly. **1987**: Terug naar Oegstgeest. **1989**: Loos. **1992**: Vals licht. **1994**: 06

Musulmanin

Ρωσία / Russia, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Vladimir Khotinenko. **Σενάριο / Screenplay:** Valeri Zalotukha. **Φωτογραφία / Cinematography:** Alexei Rodionov. **Μοντάζ / Editing:** Sveltana Tarik. **Μουσική / Music:** Alexandre Pantykin. **Ήχος / Sound:** Sergei Sashnin. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Alexandre Popov. **Ηθοποιοί / Cast:** Evgeni Mironov, Nina Usatova, Evdokia Germanova, Alexandre Baluev, Alexandre Peskov, Petr Zaitchenko, Vladimir Ilyin, Ivan Bortnik. **Παραγωγός / Producer:** Vladimir Khotinenko, Vladimir Repnikov. **Παραγωγή / Production:** Russian Film Committee, VVS Company, Russian Realty. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Intercinema Agency, 15 Druzhinnikovskaya, Moscow 123242, Russia, tel.: 7.095.255 9052, fax: 7.095.973 2029. **35mm Έγχρωμο / Colour 110'**

Βλαντιμίρ Χοτινένκο

Γεννήθηκε το 1953 στο Σβέρντλοβσκ (τώρα Αικατερίνμπουργκ) στη Ρωσία, αποφοίτησε από το Κολέγιο της Αρχιτεκτονικής το 1976 και συνέχισε τις σπουδές του στη σκηνοθεσία και τη σεναριογραφία στο Στούντιο Νικήτα Μιχάλκοφ. Η πρώτη του ταινία, *Odini i bez oruzhia*, διακρίθηκε ως καλύτερη ταινία πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου στην Τιφλίδα το 1984, ενώ η τελευταία του, *Makarov* (1993), βραβεύτηκε με το βραβείο FIPRESCI στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Κωνσταντινούπολης, καθώς και με άλλα βραβεία.

Vladimir Khotinenko

Born in 1953, in Sverdlovsk (now Ekaterinburg), Russia, he graduated from the College of Architecture in 1976 and switched to film direction and screenwriting studies at the Nikita Mikhalkov Studio. His first feature, *Odini bez oruzhia*, was named Best Direction Debut at the National Tbilisi Film Festival in 1984, whereas his last, *Makarov* (1993), was awarded the FIPRESCI Prize at the Istanbul International Film Festival as well as other prizes elsewhere.

Μουσουλμάνος

Αφιερωμένη στο πρόβλημα της πίστης στη μετα-κομμουνιστική ρωσική κοινωνία, η ταινία αφηγείται την ιστορία του Κόλια, ενός νεαρού στρατιώτη που, μετά από επτά χρόνια αιχμαλωσίας από τους Μοτζαχεντίν στο Αφγανιστάν και έχοντας στο μεταξύ προσηλυτιστεί στο Ισλάμ, επιστρέφει στη γενέτειρά του, ένα χριστιανικό χωριό. Οικογένεια και γείτονες τον αντιμετωπίζουν σαν απόκληρο, και ο Κόλια συνειδητοποιεί πόσο πολλά πράγματα έχουν αλλάξει στη χώρα του κατά τη διάρκεια της απουσίας του, ελάχιστα προς το καλύτερο... Η σύγκρουση στο έργο δεν αφορά μόνο στη θρησκεία, αλλά και στον εσωτερικό πνευματικό κόσμο του ατόμου που έρχεται αντιμέτωπο με τη γενική ατμόσφαιρα της απογοήτευσης και της απώλειας των ηθικών αξιών, χαρακτηριστικό της σύγχρονης Ρωσίας.

Moslem

Dedicated to the problem of faith in the post-communist Russian society, *Musulmanin* tells the story of Kolya, a young soldier who, having spent 7 years of captivity amongst the Mujahedin in Afghanistan and having in the meanwhile been converted to Islam, returns to his native Christian village: treated like an outcast by his family and neighbours, he discovers how much his country has changed in his absence, and little for the best... The conflict within the film doesn't only concern religion, but equally the inner spiritual world of an individual set against the general atmosphere of despair and loss of moral values, characteristic of contemporary Russia.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1984: Odini i bez oruzhia. **1986:** W streliajustschej gluschi. **1987:** Zerkalo dlia geroja. **1989:** SV. **1990:** Roj. **1992:** Patrioticheskaja Komedija. **1993:** Makarov. **1995:** Musulmanin.

Tianguo Niezi

Χονγκ Κονγκ / Hong Kong, 1994

Γιμ Χο

Γεννήθηκε το 1952, στο Χονγκ Κονγκ, σπούδασε από το 1973 ώς το 1975 στη Σχολή Κινηματογράφου του Λονδίνου και, την ίδια χρονιά, μπήκε στην εταιρεία του τηλεοπτικού σταθμού του Χονγκ Κονγκ, πρώτα ως σεναριογράφος και αργότερα ως σκηνοθέτης. Ο πρώτος από μια γενιά τηλεοπτικών σκηνοθετών που στράφηκαν στον κινηματογράφο, σκηνοθετεί ταινίες από το 1979.
Έχει επίσης σκηνοθετήσει για το θέατρο και έχει δημοσιεύσει δυο συλλογές διηγημάτων.

Yim Ho

Born in 1952, in Hong Kong, he studied from 1973 to 1975 at the London Film School, and entered the Hong Kong Television Broadcast Co. the same year, first as scriptwriter and later as TV director. The first of a generation of TV directors to move into film, he has been directing features since 1979. He has also directed for the theater and published two collections of his prose.

Σκηνοθεσία / Direction: Yim Ho. **Σενάριο / Screenplay:** Yim Ho. **Φωτογραφία / Cinematography:** Hou Yong. **Μοντάζ / Editing:** Wond Yi-Sun, Chao Ying-Wu. **Μουσική / Music:** Yoshihide Otomo. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Jessinta Liu. **Ηθοποιοί / Cast:** Siqin Gaowa, Tao Chung-Hua, Ma Jingwu, Wei Zhi, Shu Zhong, Li Hu. **Παραγωγή / Production:** Yim Ho, Ann Hui. **Εταιρεία Παραγωγής / Production Company:** Pineast Pictures Ltd (Hong Kong). **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Fortissimo Film Sales, Helen Loveridge, Herenmarkt 10-2, 1013 ED Amsterdam, The Netherlands, tel.: 31.20.627 3215, fax: 31.20.626 1155. **35mm Έγχρωμο / Colour 99'**

Την ημέρα που πάγωσε ο ήλιος

Δέκα χρόνια μετά το θάνατο του πατέρα του, ο Γκουάν Γιαν βρίσκεται αντιμέτωπος με μια τρομερή πιθανότητα. Φέρνει στην αστυνομία αποδεικτικά στοιχεία για το φόνο του πατέρα του, και ο ύποπτος δεν είναι άλλος από τη μητέρα του. Στην αρχή, ο αστυνόμος είναι δύσπιστος: κανείς δεν είχε προηγουμένως αμφισβητήσει τον φυσικό θάνατο του γέρου ανθρώπου. Ωστόσο, συγκινημένος από την ακεραιότητα του Γκουάν και τις αναμνήσεις του από τις συγκρούσεις μεταξύ των γονιών του λόγω της εξωσυζυγικής σχέσης της μητέρας του, τελικά αποφασίζει να ερευνήσει την υπόθεση. Μαζί με τον Γκουάν ταξιδεύει πίσω στο χωριό, όπου γιος και μάνα έρχονται αντιμέτωποι μέσα από μια σχέση αγάπης-μίσους που θυμίζει *Άμλετ*... Βασισμένη σε μια αληθινή ιστορία, η ταινία κέρδισε δύο σημαντικά βραβεία στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τόκιο, το 1994.

The day the sun turned cold

Ten years after his father's death, Guan Jian is faced with an ugly possibility. He brings to the police evidence of his father's murder – and the suspect he implicates is no else than his own mother. At first, the detective is sceptical: nobody had previously doubted the old man's natural death. But touched by Guan's integrity and his memories of conflicts between his parents due to his mother's adulterous liaison, he finally resolves to investigate, and travels with Guan back to his home village, where son and mother confront each ofther through their Hamlet-like love-and hate relationship... Based on a true story, *Tianguo Neizi* won two major awards at the 1994 Tokyo film Festival.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1979: The Extras. **1980:** The Happenings. **1981:** Wedding Belles, Wedding Bells. **1984:** Homecoming. **1987:** Buddha's Lock. **1989:** King of Chess. **1990:** Red Dust. **1994:** Tianguo Niezi.

Dezesseis zero sessenta

Βραζιλία / Brazil, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Vinicius Mainardi. **Σενάριο / Screenplay:** Diogo Mainardi, Vinicius Mainardi. **Φωτογραφία / Cinematography:** Lito Mendes da Rocha. **Μοντάζ / Editing:** Betty Mainardi. **Μουσική / Music:** Hilton Raw. **Ήχος / Sound:** Miguel Angelo Costa. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Andrea Velloso. **Ηθοποιοί / Cast:** Antônio Calloni, Maitê Proença, Marcélia Cartaxo, Pierre Bittencourt, Carlos Meceni, Paulo Giardini, Fabiano Fabris, Luan Ferreira, Décio Pinto, Bruno Giordano, Pedro Brandi, Andrea Pozzi, Eduardo Magdalino. **Παραγωγή / Production:** Júlia Mainardi, Vinicius Mainardi. **Εταιρεία Παραγωγής / Production Company:** Brothers in Picture, Produçoes Artisticas e Eventos Ltda, Sao Paulo, rua Rocha 220, tel.: 55.11.288 4482, fax: 55.11.887 0231. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Brothres in Pictures, Al. Ribeirao Preto 285 13o, Sau Paulo, tel.: 55.11.288 4482, fax: 55.11.887 0231/45E 89th, Apt. 36D, New York, NY 10129, tel.: 212.348 2503, fax: 212.348 8540. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 86'**

Βινίσιους Μαϊνάρντι

Γεννήθηκε στο Σάο Πάολο, το 1956. Σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στο Καθολικό Πανεπιστήμιο του Σάο Πάολο και στη συνέχεια πήγε στις ΗΠΑ όπου παρακολούθησε μαθήματα αγγλικής γλώσσας και λογοτεχνίας σε διάφορα πανεπιστήμια μέχρι να ολοκληρώσει τελικά τις σπουδές του στο Ινστιτούτο Κινηματογραφίας του Μπρουκς. Πίσω στη Βραζιλία, σκηνοθέτησε πολλές διαφημίσεις και ίδρυσε μια εταιρεία παραγωγής. Σε έντεκα χρόνια δραστηριότητας, ο Μαϊνάρντι γύρισε πάνω από 250 διαφημίσεις για διάφορες μεγάλες πολυεθνικές. Σήμερα ζει στην Ιταλία.

Vinicius Mainardi

Born in Sao Paolo, in 1956. First studied political sciences at the Catholic University of Sao Paolo before moving to the States where he followed courses in English and English literature at various universites – only to finally complete cinema studies at the Brooks Institute of Cinematography. Back in Brazil, he directed many commercials and founded a production company. In 11 years of activity, Mainardi has shot over 250 commercials for various prominent multinationals. He now lives in Italy.

Δεκαέξι-μηδέν-εξήντα

Ο Βιτόριο, ένας Ιταλο-βραζιλιάνος επιχειρηματίας, τραυματίζει ένα κλέφτρόνι στην προσπάθειά του να τον εμποδίσει να διαρρήξει την ωραία του βίλα στο Σάο Πάολο. Πανικόβλητος από τις συνεχείς απειλές τού κλέφτη, ο Βιτόριο βάζει να τον σκοτώσουν στη φυλακή, αλλά οι φύλακες τον μπερδεύουν με κάποιον άλλο και κατά λάθος σκοτώνουν τον συγκρατούμενό του. Για να επανορθώσει, ο Βιτόριο παίρνει ολόκληρη την οικογένεια του θύματος στο σπίτι του. Η αναγκαστική συμβίωση γρήγορα αναστατώνει τη ζωή του Βιτόριο, ιδιαίτερα όταν η γυναίκα του στρέφει την προσοχή της στο νεότερο παιδί της χήρας. Για τον Βιτόριο, ο μόνος τρόπος να λύσει το κομφούζιο, είναι να παραγγείλει έναν ακόμη φόνο, σαν τον πρώτο, κάτι που θα προκαλέσει πολλές απρόβλεπτες συνέπειες... Μια μακάβρια κωμωδία λαθών, στην οποία τίποτα δεν χαρίζεται – ούτε η ηθική, ούτε τα ευγενικά αισθήματα.

Sixteen-O-Sixty

Vittorio, an Italo-Brazilian enterpreneur, injures a petty thief whilst preventing him from breaking into his beautiful Sao Paolo villa. Alarmed by the robber's continual threats, Vittorio has him killed in prison, but the jailers mistake him for someone else and accidentally eliminate his cell-mate instead. To make amends for the error, Vittorio takes the victim's whole family into his house. The forced cohabitation soon upsets Vittorio's life, especially when his wife grows an obsession for the window's youngest child. The only way for Vittorio to solve this confusion is to order another murder, that will cause as many unforeseen results as the first... A macabre comedy-of-errors in which nothing is spared, neither morality nor good feelings.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1995: Dezesseis Zero Sessenta

Ti kniver i hjertet

Νορβηγία / Norway, 1994

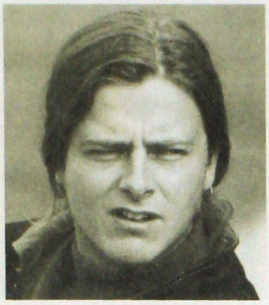

Μάριους Χολστ

Σπούδασε στο London International Film School. Η διπλωματική του ταινία *The Visiting Hours* (1990) έχει πάρει αρκετά βραβεία, συμπεριλαμβανομένης και μιας υποψηφιότητας για τα σπουδαστικά βραβεία της Ακαδημίας στο Λος Άντζελες. Το *Σ' τ' ορκίζομαι στ' αλήθεια*, συμμετοχή της Νορβηγίας στις υποψηφιότητες των Όσκαρ για το 1995, είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

Marius Holst

Trained at the London International Film School. His diploma film *The Visiting Hours* (1990) received several awards, including a nomination for the Student Academy Award in Los Angeles. *Cross my Heart and Hope to Die*, Norway's Oscar entrant for this year, marks Holst's feature directorial debut.

Σκηνοθεσία / Direction: Marius Holst. **Σενάριο / Screenplay:** Lars Saabye Christensen, βασισμένο στο δικό του μυθιστόρημα/based on his own novel *Gutten Som Ville Vaere en av Gutta*, and Marius Holst. **Φωτογραφία / Cinematography:** Philip Ogaard. **Μοντάζ / Editing:** Hakon Overas. **Μουσική / Music:** Magne Furuholmen & Kjetil Bjerkestrand. **Ήχος / Sound:** Gunnar Meldell. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Billy Johansson. **Ηθοποιοί / Cast:** Martin Dahl Garfalk, Jan «Devo» Kornstad, Kjersti Holmen, Reidar Sorensen, Bjorn Sunquist, Bjorn Floberg, Gisken Armand. **Παραγωγός / Producer:** Petter J. Borgli. **Παραγωγή / Production:** Nordic Screen Development A/S, Webel Jarlsbergs vei 36, Postboks 73. 1342 Jar, Norway, tel.: 47.67.52 54 60, fax: 47.67.12 37 73. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Lena Enquist, Svenska Filminstitutet, Box 27 126, S-102 52 Stockholm, Sweden, tel.: 46.8.665 11 00, fax: 46.8.661 18 20. **35mm Έγχρωμο / Colour 96'**

Σ' τ' ορκίζομαι στ' αλήθεια

Ο Όττο Όλσεν είναι ο μικρότερος στην ποδοσφαιρική ομάδα και δεν μπορεί να κερδίσει την αποδοχή των συμπαικτών του. Ενώ ο ίδιος πρόκειται να περάσει τις διακοπές στο σπίτι, ο καλύτερός του φίλος ετοιμάζεται να φύγει για το καλοκαίρι. Σε αυτή την ευαίσθητη, μοναχική στιγμή –το σημείο ανάμεσα στην παιδική ηλικία και την ενηλικίωση– εμφανίζεται ένας χαρισματικός ξένος, ο Φρανκ. Το μεγαλύτερο αγόρι εκμεταλλεύεται την αφέλεια του Όττο και τον πείθει να επιτεθούν στον διαιτητή κατά τη διάρκεια ενός παιχνιδιού. Έτσι αρχίζει μια αλυσίδα σοβαρών γεγονότων που εμπλέκουν την οικογένειά του, τους γείτονες και τους φίλους. Ένα μοιραίο καλοκαίρι για όλους...

Cross my heart and hope to die

Otto Olsen is the smallest boy in the football team and finds it hard to gain acceptance from his teammates. While the youngster is left behind to spend his vacation at home, his best friend is about to leave for the summer. At this sensitive, lonely moment –the turning point between childhood and adulthood–, a charismatic stranger named Frank appears. The older boy takes advantage of Otto's naivety, convincing him for instance to assault a referee during a game. Thus begins a chain of serious events involving his family, his neighbours and his friends: a fateful summer for all...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1994: Ti Kniver i Hjertet

A comédia de Deus

Πορτογαλία/Portugal, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Joao César Monteiro. **Σενάριο / Screenplay:** Joao César Monteiro. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mario Barroso. **Μοντάζ / Editing:** Carla Bogalheiro. **Μουσική / Music:** Monteverdi, Haydn, Wagner, J. Strauss etc. **Ήχος / Sound:** Rolly Belhassen. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Emmanuel de Chavigny. **Ηθοποιοί / Cast:** Claudia Teixeira, Max Monteiro, Manuela de Freitas, Raquel Ascensao. **Παραγωγός / Producer:** Joaquim Pinto. **Παραγωγή / Production:** GER Grupo de Estudos e Realizaçoes, Lda, Lisboa 1700, avenida dos Estados Unidos da América 51 5 dt. tel.: 3511.848 98 00, fax: 351.1.848 89 801 / Pierre Grise Productions / Micado Films / Zentropa Productions / La Sept-Arte. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** ER Grupo de Estudos e Realizaçoes, Lda, Lisboa 1700, avenida dos Estados Unidos da América 51 5 dt. tel.: 3511.848 98 00, fax: 351.1.848 89 801. **35 mm Έγχρωμο / Colour 140'**

Ζοάου Σεζάρ Μοντέιρου

Γεννήθηκε στη Φιγκουέιρα ντα Φοζ το 1939, ανήκει σε μια οικογένεια αντι-κληρικών, αντι-σαλαζαριστών. Στα 15, ήρθε στη Λισσαβώνα για να συνεχίσει τις σπουδές του. Άρχισε να δουλεύει ως βοηθός σκηνοθέτη στον Περντιγκάου Κειρόγκα. Το 1963, πήγε στο Λονδίνο να σπουδάσει στο London School of Film Technique. Ξεκίνησε την καριέρα του ως σκηνοθέτης ταινιών μικρού και μεγάλου μήκους (για την τηλεόραση και το σινεμά) το 1965. Είναι ταυτόχρονα σκηνοθέτης και αξιόλογος κριτικός.

Joao César Monteiro

Born in Figueira da Foz in 1939, he belongs to an anti-clerical and anti-salazarist family. At 15, he moved to Lisbon to continue his studies. He began working in film assistant to Perdigao Queiroga. In 1963, he went to study at the London School of Film Technique. At once filmmaker, notable film critic and poet, he began his career as a director of short and full-lenght movies (for the cinema and for the television) in 1965.

Η κωμωδία του Θεού

Οι μέρες του Ζοάου ντε Ντέους περνούν ήσυχα ανάμεσα στο παγωτατζίδικο όπου δουλεύει, και στο σπίτι του όπου, μετά τις καθημερινές υποχρεώσεις, περνά τον ελεύθερο χρόνο του με τη συλλογή του από τρίχες αιδοίου, την οποία έχει τοποθετήσει σε ένα πολύτιμο άλμπουμ που το ονομάζει «Βιβλίο των Σκέψεων». Μια μέρα, προσκαλεί σπίτι του την κόρη του κρεοπώλη, την οποία περιποιείται με ένα μπάνιο γάλακτος και την ταΐζει καραμέλες: για να ανακουφίσει το πονεμένο της στομάχι, καταφεύγει στο παραδοσιακό του φάρμακο. Ο πατέρας της κοπέλας αποφασίζει να εκδικηθεί για την τιμή της οικογένειας με ένα λουτρό αίματος. Ο Ζοάου, αφού γλίτωσε το θάνατο, επιστρέφει από το νοσοκομείο και βρίσκει το σπίτι του κατεστραμμένο, το «Βιβλίο των Σκέψεων» στάχτες, ενώ έχει χάσει τη δουλειά του...

God's comedy

Joao de Deus's days pass quietly between the ice-cream parlour where he works and his home, where, after the daily tasks, he spends his spare moments going through his collection of female pubic hairs arranged in the precious album he calls his Book of Thoughts. One day, he invites the butcher's daughter to his home, and treats her to a milk bath and a feed of confectionery: to cure her upset stomac, he turns to his traditional remedy. The girl's father decides to avenge the family honour by a blood bath. Having escaped death, Joao returns from hospital and finds his home wrecked, his Book of Thoughts reduced to ashes and his job no longer available...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1972: Fragmentos de um Filme-Esmola. **1977:** Veredas. **1981:** Silvestre. **1986:** A Flor do Mar. **1989:** Recordaços da Casa Amarela. **1992:** O Ultimo Mergulho. **1995:** A Comédia de Deus.

Unter der Milchstrasse

Γερμανία / Germany, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: M.X. Oberg. **Σενάριο / Screenplay:** M.X. Oberg. **Φωτογραφία / Cinematography:** Roger Heereman. **Μοντάζ / Editing:** Mona Breuer. **Ήχος / Sound:** Michael Felber. **Μουσική / Music:** Astor Piazzolla. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Sister Haarmann. **Ηθοποιοί / Cast:** Fabian Busch, Sophie Rois, Christiane Paul, Antonio Paradiso. **Παραγωγός / Producer:** April Pussycat. **Παραγωγή / Production:** Bankrupt Entertainment Group. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** M.X. Oberg, Fraenkelufer 6, 10999 Berlin, Germany, tel.: 49.30.614.9049, fax: 49.30.618.6964. **35mm Έγχρωμο / Colour 84'**

Μ. Ξ. Όμπεργκ

Μεγάλωσε στο Αμβούργο και στο Τόκιο. Σπούδασε ναυσιπλοΐα και έκανε ταινίες μικρού μήκους, βασισμένες σε κείμενα του J. D. Salinger και του Isaac Asimov. Το *Κάτω από το γαλαξία* είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους.

M. X. Oberg

He grew up in Hamburg and Tokyo. He studied navigation and made short films based on the writings of J. D. Salinger and Isaac Asimov. *Under the Milky Way* (1995) is his first feature.

Κάτω από το γαλαξία

Ένας νεαρός φοιτητής εργάζεται ως καμαρότος σε νυχτερινά τρένα, ταξιδεύοντας από χώρα σε χώρα σε όλη την Ευρώπη. Ενώ κινείται μέσα στο συνηθισμένο κόσμο των συναδέλφων του, παράλληλα βρίσκεται σε άλλους χώρους και χρόνους, μπλεγμένος σε μια ζούγκλα ερωτικών φαντασιώσεων και σε έναν ιστό συναρπαστικών και, μερικές φορές, επικίνδυνων περιπετειών, εγκληματικών συνωμοσιών και παράνομων συμφωνιών.

Under the milky way

A young student works as a sleeping-car attendant, travelling from country to country throughout Europe on night trains. Yet he moves between the ordinary world of his colleagues and a life that occupies other spaces and other times: drawn into a jungle of erotic fantasies, he finds himself involved in a web of breathtaking and sometimes dangerous adventures – criminal conspiracies and crooked deals...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1995: Unter der Milchstrasse.

The Institute Benjamenta, or This dream people call human life

Μεγάλη Βρετανία/United Kingdom, 1994

Σκηνοθεσία / Direction: Brothers Quay. **Σενάριο / Screenplay:** Brothers Quay, Allan Passes, βασισμένο στη νουβέλα του / based on the short story *Jacob von Gunten* by Robert Walser. **Φωτογραφία / Cinematography:** Nic Knowland. **Μοντάζ / Editing:** Larry Sider. **Μουσική / Music:** Lech Jankowski. **Ήχος / Sound:** Peter Glossop. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Jennifer Kernke. **Ηθοποιοί / Cast:** Mark Rylance, Alice Krige, Gottfried John, Daniel Smith. **Παραγωγοί / Producers:** Keith Griffiths, Janine Marmot, Karl Baumgartner, Katsue Tomiyama. **Παραγωγή / Production:** Koninck Studios, 175 Wardour Street, UK – London W1, tel.: 44.171.734 49 43, fax: 44.171.494 04 05, Image Forum, Pandora Film. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Film Four International, 124 Horseferry Road, London SW1P 2TX, UK, tel.: 44.171.306 8602, fax: 44.171.306 8361. **35 mm Ασπρόμαυρο / B&W 105'**

Αδελφοί Κουέι

Οι δίδυμοι αδελφοί Στίβεν και Τίμοθι Κουέι γεννήθηκαν έξω από τη Φιλαδέλφεια το 1947 και σπούδασαν στο εκεί Κολέγιο Τέχνης και, εν συνεχεία, στο Βασιλικό Κολέγιο Τέχνης στο Λονδίνο, όπου και εγκαταστάθηκαν. Η εταιρεία παραγωγής τους, η Konink, έχει παραγάγει ένα ευρύ φάσμα έργου, που περιλαμβάνει κινούμενα σχέδια, ντοκιμαντέρ, τηλεοπτικές διαφημίσεις και καλλιτεχνικές ταινίες εμπνευσμένες, μεταξύ άλλων, από τον Φραντς Κάφκα και τον Ρόμπερτ Βάλσερ. Σεναριογράφοι, σχεδιαστές, σπερατέρ και σκηνοθέτες των δικών τους ταινιών μικρού μήκους, έχουν επίσης σχεδιάσει σκηνικά για το θέατρο και την όπερα. Το *Ινστιτούτο Μπεντζαμέντα* είναι η πρώτη τους ταινία μεγάλου μήκους.

The Brothers Quay

Born outside Philadelphia in 1947, twin brothers Stephen and Timothy Quay studied at the Philadelphia College of Art, then at the Royal College of Art in London, where they settled. Their production company, Konink, has produced a broad array of work, including animation, documentaries, television commercials and art films inspired by, among others, Franz Kafka and Robert Walser. Scripwriters, designers, cameramen and directors of their own short films, they have also designed sets for theatre and opera. *Institute Benjamenta* is their first feature film.

Το Ινστιτούτο Μπεντζαμέντα

Ο Γιάκομπ φον Γκούντεν φθάνει στο Ινστιτούτο Μπεντζαμέντα, μια σχολή, όπου προσδοκά να μάθει το επάγγελμά του. Γνωρίζει τους συμφοιτητές του, που έρχονται απ' όλο τον κόσμο, καθώς και τους τρεις παράξενους τύπους που διοικούν το Ινστιτούτο. Ενώ εξερευνά το λαβύρινθο των διαδρόμων, ο Γιάκομπ ανακαλύπτει ένα ερειπωμένο μέρος όπου οι τάξεις ποτέ δεν φθάνουν πέρα από την αδιάκοπη επανάληψη ενός μοναδικού μαθήματος: ένας κόσμος μηχανικών κινήσεων, μια χορογραφία τάξης και υποτέλειας. Ο Γιάκομπ βυθίζεται στα βάθη αυτού του ερμητικού, σε αποσύνθεση, ιδρύματος. Η ταινία είναι ελεύθερη μεταφορά του βιβλίου *Γιάκομπ Γκούντεν*, του γερμανοελβετού συγγραφέα Ρόμπερτ Βάλσερ, τον οποίο ο Κάφκα είχε αναγνωρίσει ως έναν από τους μέντορές του...

The Institute Benjamenta, or This dream people call human life

Jacob von Gunten arrives at the Institute Benjamenta, a school for domestics, where he expects to learn his trade. He makes the acquaintance of his fellow students, come from all over the world, as well as of the three weird individuals who run the Institute. As he explores the labyrinthine corridors, Jacob discovers a dilapidated place in which training classes never get beyond the incessant repetition of a single lesson: a world of mechanical gestures, a choreography of order and servitude. Jacob sinks into the depths of this hermetic, disintegrating institution. The film is a free adaptation of Robert Walser's *Jacob von Gunten* by the Swiss-German author whom Kafka declared to be one of his mentors.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1994: The Institute Benjamenta, or This Dream People Call Human Life.

N'oublie pas que tu vas mourir

Γαλλία / France, 1995

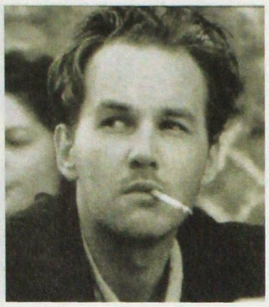

Ξαβιέ Μποβουά

Γεννήθηκε στη Γαλλία, το Μάρτιο του 1967. Δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη για τους Αντρέ Τεσινέ και Μανοέλ ντε Ολιβέιρα. Έπαιξε σε ταινίες των Μισέλ Μπενά, Μισέλ Ντεβίλ, Κατρίν Κορσινί, καθώς και στη δική του ταινία, *Nord*. Μετά από μια μικρού μήκους ταινία μυθοπλασίας, *Le matou* (1986), σκηνοθέτησε το *Nord* με τους Μπιλ Οζιέ, Μπερνάρ Βερλέ και Ζαν Ντουσέ, που διακρίθηκε σε πολλά φεστιβάλ. Το *Μην ξεχνάς ότι θα πεθάνεις* είναι η δεύτερη ταινία του.

Xavier Beauvois

Born in France, in March 1967. Worked as assistant director for André Téchiné and Manoel de Oliveira. Acted in films by Michel Bena, Michel Deville, Catherine Corsini, as well as in his own feature, *North*. After a first short length fiction film, *Le matou* (1986), he directed *North*, with Bulle Ogier, Bernard Verley and Jean Douchet, which was acclaimed in several international festivals. *Don't Forget You're Going to Die* is his second feature.

Σκηνοθεσία / Direction: Xavier Beauvois. **Σενάριο / Screenplay:** Xavier Beauvois, Anne-Marie Sauzeau, Emmanuel Salinger, Zoubir Tligui. **Φωτογραφία / Cinematography:** Caroline Champetier (AFC). **Μοντάζ / Editing:** Agnès Guillemot. **Μουσική / Music:** John Cale. **Ήχος / Sound:** Jean-Bernard Thomasson, Jean Umansky, Eric Bonnard. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Denis Barbier. **Ηθοποιοί / Cast:** Xavier Beauvois, Roschdy Zem, Chiara Mastroianni, Bulle Ogier, Jean-Louis Richard, Jean Douchet, Emmanuel Salinger, Pascal Bonitzer, Cédric Kahn.. **Παραγωγή / Production:** Why Not Productions, La Sept Cinéma, AFCL Productions, Peripheria. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Claude Nouchi, LEONOR FILMS, 8, rue Lincoln, 75008 Paris, France, tel.: 33.1.42 25 84 20, fax: 33.1.42 25 67 52. **35 mm Έγχρωμο / Colour 118'**

Μην ξεχνάς ότι θα πεθάνεις

Ο Μπενουά σπουδάζει ιστορία της τέχνης. Όταν φθάνει ο καιρός για τη στρατιωτική του θητεία, αισθάνεται ότι η ζωή του θα διαλυθεί. Μια ψεύτικη απόπειρα αυτοκτονίας τον απαλλάσσει από τη θητεία, αλλά μαθαίνει κάτι πολύ χειρότερο από τη ζωή στο στρατό, κάτι πιο αμετάκλητο: όπως του λέει ο γιατρός, τα αποτελέσματα των εξετάσεων τον δείχνουν φορέα του AIDS. Προσπαθεί να συμφιλιωθεί με την ιδέα. Γρήγορα διαπιστώνει ότι δεν θα είναι ποτέ ξανά ο ίδιος και, όπως οι ρομαντικοί ήρωες της πρότερης ζωής του, αρνείται το πεπρωμένο του και αποδρά σε μια συνεχή έκσταση των αισθήσεων. Ο Ομάρ, που είναι εξοικειωμένος με την κόλαση στην οποία ζούμε, είναι ο οδηγός του στο ταξίδι της μύησης... Ο Μπενουά εκπληρώνει το τελευταίο του όνειρο: ένα ταξίδι στην Ιταλία. Εκεί γνωρίζει την Κλόντια και ίσως την υπόσχεση μιας νέας ζωής...

Don't forget you're going to die

Benoît is a student in art history. When the time comes for his military service, he feels that his life is about to fall apart. A fake suicide attempt gets him exempted, but leads him to learn something far worse than army life, far more irrevocable: as the doctor tells him, his test results are HIV positive. He tries to come to terms with this. Soon, he realizes he will never be the same again and, like the romantic heroes of his former life, he rejects his destiny and escapes into a constant exaltation of the senses. Omar, who is familiar with the hell we live in, is his guide in this initiatory journey... Benoît fulfills the one dream he has left: a trip to Italy. There, he meets Claudia, and perhaps the promise of a new life...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1992: Nord. **1995:** N'oublie pas que tu vas mourir

Ébredés

Ουγγαρία-Γαλλία-Πολωνία/Hungary-France-Poland, 1994

Σκηνοθεσία / Direction: Judit Elek. **Σενάριο / Screenplay:** Judit Elek. **Φωτογραφία / Cinematography:** Gabor Balog. **Μοντάζ / Editing:** Judit Elek. **Μουσική / Music:** Laszlo Melis. **Ήχος / Sound:** György Kovacs. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Tamas Banovich. **Ηθοποιοί / Cast:** Fruzsina Eszes, Petra Köves, Judit Hernadi, Andras Kern, Sandor Zsotér, Maté Elek, Zoltan Gera, Andras Balint, Teri Tordai. **Παραγωγός / Producer:** Ferenc Kardos. **Παραγωγή / Production:** Budapest Filmstudio, c/o Magyar Filmunio, Varosligeti fasor 38, 1068 Budapest, Hungary, tel.: 36.1.351 7760, fax: 36.1.351 7766, Scarabée Films, Zebra Studio Filmowe. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Cinemagyar, Bathori u. 10, 1054 Budapest, Hungary, tel.: 36.1.111 4614, fax: 36.1.153 1317. **35 mm Έγχρωμο / Colour 110'**

Τζούντιτ Έλεκ

Γεννήθηκε στη Βουδαπέστη, το 1937. Μετά την αποφοίτησή της από την Ακαδημία Θεάτρου και Κινηματογράφου, το 1961, άρχισε να εργάζεται ως βοηθός σκηνοθέτη για τη Mafilm. Είναι επίσης ένα από τα ιδρυτικά μέλη του στούντιο για νέους καλλιτέχνες Bela Balazs. Έχει κάνει τις ταινίες *Πόσο μετράει ο άνθρωπος* (1966), *Η γυναίκα από την Κωνσταντινούπολη* (1969), *Ίσως αύριο* (1979), *Μαρτίνοβιτς* (1980), *Η μέρα της Μαρίας* (1983), *Αναμνήσεις από το ποτάμι* (1988) και *Ξύπνημα*.

Judit Elek

Born in Budapest, in 1937. After graduating from the Academy of Theatre and Film in 1961, she joined Mafilm as an assistant director. She is also one of the founding members of the Bela Balazs Studio of young filmmakers. Her films include *How Long Does Man Matter?* (1966), *The Lady from Constantinople* (1969), *Maybe Tomorrow* (1979), *Martinovics* (1980), *Maria's Day* (1983), *Memoirs of a River* (1988) and *Awakening*.

Ξύπνημα

Βρισκόμαστε στη Βουδαπέστη το 1952. Ο βασικός χαρακτήρας είναι η Κάτι, μια δεκατριάχρονη Εβραία που έχει μόλις χάσει τη μητέρα της. Το γεγονός όμως δε χωράει στο μυαλό της. Είναι δυνατόν να καταλάβει το θάνατο; Το μικρό κορίτσι με τα μεγάλα μάτια και την ασίγαστη ανάγκη για αγάπη, βρίσκει μια ιδιαίτερη λύση για να ξεπεράσει το οδυνηρό της ξύπνημα. Ζωντανεύει τη μητέρα της... Από αυτή τη στιγμή, η μητέρα ζει και κινείται ξανά, και μαζί συζητάνε για τη ζωή και το θάνατο. Όμως, αναπόφευκτα, αυτή η απόδραση καταλήγει να μην είναι αρκετή. Η ταινία δείχνει τις προσπάθειες της Κάτι στη μετάβασή της τόσο στην ωριμότητα της γυναικείας της φύσης, όσο και στον κόσμο των αρχών της δεκαετίας του '50 στην Ουγγαρία.

Awakening

We are in Budapest, in 1952. The main character is Kati, a 13 year-old Jewish teenager who has just lost her mother. She does not seem to be able to comprehend this fact. Is it possible to comprehend death? This small girl with big eyes, and an unappeasable desire for love, finds a special solution to overcome her painful awakening. She revives her mother... From this time on, the mother lives and moves again, and together they discuss the great issues of life and death. But inevitably, this escape ends up not being enough. The film shows Kati's stumbling efforts to reach out both into womanhood and into the real world of early-fifties Hungary.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1966: Meddig él az ember? **1969:** Sziget a szarazföldön. **1979:** Majd holnap... **1980:** Martinovics. **1983:** Marai-nap. **1988:** Tutajosok. **1994:** Ébredés.

Chau ji da Kuo min

Ταϊβάν / Taiwan, 1995

Ουάν Γεν

Γεννήθηκε το 1950, στην Ταϊπέι. Ο πατέρας του ήταν Κινέζος και η μητέρα του από την Ταϊβάν. Το 1977 πήρε πτυχίο ξένων γλωσσών από το Πανεπιστήμιο του Σουτσόου. Πήγε στις ΗΠΑ το 1976, στην αρχή σπουδάζοντας Ιστορία στο πανεπιστήμιο του Άρκανσο και έπειτα κινηματογράφο στο Κολέγιο Κολούμπια. Ενώ ήταν στην Αμερική, έκανε δύο ταινίες μικρού μήκους 16mm. Επέστρεψε στην Ταϊβάν το 1982 και δίδαξε στο World College of Journalism στην Ταϊπέι. Έκανε το σκηνοθετικό του ντεμπούτο το 1983, με το *The Taste of Apples*, ένα επεισόδιο από το *The Sandwich Man*.

Wan Jen

Born in 1950, in Taipei, to a Chinese father and Taiwanese mother. In 1977 he graduated in foreign languages from Soochow University. He went to the US in 1976, first studying history at Arkansas University and then cinema at Columbia College. While in the US, he made two 16mm shorts. He returned to Taiwan in 1982 and lectured at Taipei's World College of Journalism. He made his directorial debut in 1983 with *The Taste of Apples*, an episode of *The Sandwich Man*.

Σκηνοθεσία / Direction: Wan Jen. **Σενάριο / Screenplay:** Wan Jen. **Φωτογραφία / Cinematography:** Shen Rei-yuan. **Μοντάζ / Editing:** Liao Ching-sung. **Μουσική / Music:** Lee Shou-chuan. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Wan Jen. **Ηθοποιοί / Cast:** Su Ming-ming, Lin Yang, Ke Yizheng, Chen Chiou-yen. **Παραγωγός / Producer:** Wan Jen, Liao Ching-sung. **Παραγωγή / Production:** Wan Jen Films Ltd. 5thF., No 13, Alley 15, Lane 106, Minchuan E, Road, sec. 3, Taipei, Taiwan, tel.: 886.2.719 2062, fax: 886.2.239 6501. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Wan Jen Films Ltd. 5thF., No 13, Alley 15, Lane 106, Minchuan E, Road, sec. 3, Taipei, Taiwan, tel.: 886.2.719 2062, fax: 886.2.239 6501.. **35 mm Χρώμα / Colour 121'**

Σούπερ πολίτης Κο

Ο Κο Ι-σενγκ πέρασε τριάντα χρόνια από τη ζωή του μέσα στη μοναξιά. Επί δεκαέξι χρόνια ήταν στη φυλακή για την πολιτική του δράση στη δεκαετία του '50. Στη συνέχεια, επί δεκατέσσερα χρόνια ήταν απομονωμένος σε έναν οίκο ευγηρίας, μετανοώντας για το θάνατο ενός κοντινού του φίλου που εκτελέστηκε εξαιτίας του. Μετά από μια καρδιακή προσβολή, ο Κο συνειδητοποιεί ότι έφτασε η ώρα να αντιμετωπίσει το παρελθόν του. Ξεκινά ένα μακρύ και μάταιο ταξίδι, αναζητώντας τους παλιούς του συντρόφους, αλλά ο χρόνος φαίνεται να έχει σβήσει την ύπαρξή τους... Μέχρι που βρίσκει αυτό που ψάχνει· μέχρι, δηλαδή, που η κόρη του τον συγχωρεί.

Super citizen Ko

Ko I-sheng has spent the last three decades in solitude. For sixteen years, he was in prison for being a political activist during the fifties; then, for fourteen years, he secluded himself in a senior citizen's home repenting the death of a close friend executed because of him. Recovering from a heart attack, Ko realizes that it is time for him to face his own past. He begins a long and furtile journey searching for his old comrades, but time seems to erase their existence... Until he finds what he is ultimately looking for; until, in other words, his daughter is able to forgive him.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1984: Ah Fei. **1985:** Super Citizen. **1987:** Farewell to the Channel. **1991:** The STory of Taipei Women. **1995:** Super Citizen Ko.

Umihoozuki

Ιαπωνία-Ταϊβάν-Κίνα/Japan-Taiwan-China, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Kaizo Hayashi. **Σενάριο / Screenplay:** Juro Kara. **Φωτογραφία / Cinematography:** Yuichi Nagata. **Μοντάζ / Editing:** Nobuko Tomita. **Μουσική / Music:** Dick Lee, Miyuki Nakajima. **Ήχος / Sound:** Tomoharu Urata. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Takeo Kimura. **Ηθοποιοί / Cast:** Juro Kara, Tang Na, Ni Shujun, Haruko Wanibuchi, Yoshio Harada. **Παραγωγοί / Producers:** Shunsuke Koga, Akio Nanjo. **Παραγωγή / Production:** For Life Records, Pony Canyon, Film Detective Office, Atom Office, 3-28-8, Ikejiri, Setagaya-ku, Tokyo 154, Japan, tel.: 81.3.54 30 31 05, fax: 81.3.54 30 95 84. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** For Life Records, Inc., 3-28-8, Ikejiri, Setagaya-ku, Tokyo 154, Japan, tel.: 81.3.54 30 31 05, fax: 81.3.54 30 95 84. **35 mm Έγχρωμο / Colour 138'**

Καΐζο Χαγιάσι

Γεννήθηκε το 1957, στο Κιότο. Άφησε το πανεπιστήμιο για να γίνει σκηνοθέτης στο Τόκιο. Έκανε το ντεμπούτο του το 1985, με την ταινία δικής του παραγωγής *Yumemiruyouni Nemuritai (To Sleep as to Dream)*, που διακρίθηκε στην Ιαπωνία και στο εξωτερικό, και κέρδισε βραβεία σε διεθνή φεστιβάλ. Το 1991, ο Χαγιάσι έκανε την παραγωγή τού *Asian Beat Project*, μια σειρά από έξι ταινίες γυρισμένες σε διάφορες ασιατικές χώρες από ντόπιους σκηνοθέτες και πρωταγωνιστή τον ίδιο ιάπωνα ηθοποιό. Επί του παρόντος, δουλεύει για την ταινία *The Trap*, την τρίτη μιας σειράς ταινιών με ήρωα έναν ντετέκτιβ.

Kaizo Hayashi

Born in Kyoto, in 1957, he left university to become a filmmaker in Tokyo. He made his feature debut in 1986 with selfproduced *To Sleep as to Dream*, which gained recognition in Japan and abroad, and received awards in several international festivals. In 1991, Hayashi produced the *Asian Beat Project*, a series of 6 films shot in various Asian countries with local directors and starring the same Japanese actor. Currently working on *The Trap*, the third in a series of films about a private eye.

Η ανάσα

Ο Χαΐντα υπήρξε δαιμόνιος ιδιωτικός ντετέκτιβ. Χάρη στο ένστικτό του και τον ειδικό του φακό, μπορούσε να λύσει οποιοδήποτε πρόβλημα, όσο δύσκολο κι αν ήταν. Σήμερα είναι ένας σκυθρωπός άνδρας που βρίσκεται σε κλινική αποτοξίνωσης. Μια μέρα, κουρασμένος από τη ζωή, πέφτει στα νερά ενός ποταμού στο Τόκιο και αφήνεται να παρασυρθεί. Συγκρούεται με έναν άλλον μισοπνιγμένο άνδρα και αποφασίζει να τον σώσει παρά τη θέλησή του. Αυτό το γεγονός σηματοδοτεί την αλλαγή στη ζωή του τέως ντετέκτιβ. Σύντομα, έχει να λύσει ένα νέο μυστήριο: οπλισμένος με το φακό του και ένα αινιγματικό μήνυμα από μία εξαφανισμένη φοιτήτρια, προσπαθεί να εντοπίσει την κοπέλα στην Ταϊβάν, όπου εμπλέκεται σε μια υπόθεση σεξ, εγκλήματος και θανάτου...

The breath

Haida used to be a hot-shot private detective. Thanks to his instincts and his special glass viewing tube, he could solve any case, no matter how hard. Today, he's just a sullen man drying out in a drug detoxification clinic. One day, he falls into the water of a Tokyo river· weary of living, he lets himself drift away. He collides with another half-drowned man, and decides to save him against his will. This event marks the turning point in the ex-detective's life. Soon, he has a new mystery case to solve: armed with his glass tube and an enigmatic message left by a missing student, his mission is to track the girl down in Taiwan, where he gets embroiled in a tangle of sex, crime and death...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1985: Yumemiruyouni Nemuritai. **1989:** Nijusseiki Shonen Dokuhon. **1989:** Zipangu. **1990:** Figaro Story – Tsuki no Hito. **1993:** Waga Jinsei Saiaku no Toki. **1995:** Harukana Jidai no Kaidan wo. **1995:** Umihoozuki.

El callejon de los milagros

Μεξικό / Mexico, 1994

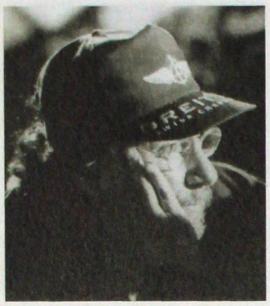

Χόρχε Φονς

Γεννήθηκε το 1934, στο Τουχπάν του Μεξικού. Αποφοίτησε από το κινηματογραφικό τμήμα του Αυτόνομου Πανεπιστημίου της Πόλης του Μεξικού, το 1966. Έχει εργαστεί ως ηθοποιός και βοηθός σκηνοθέτη. Αν και δεν έχει κάνει πολλές ταινίες, προσανατολίζεται σε ένα νέο είδος κινηματογράφου, που τολμά να αγγίξει ευαίσθητα θέματα στο Μεξικό.

Jorge Fons

Born in 1934, in Tuxpan, Mexico. He graduated from the Faculty of Film Studies at Mexico City's University Autonoma in 1966. He has worked as an actor and an assistant director. Although his film-directing has not been prolific, every one of his films opens the way for a new type of cinema that dares to touch upon sensitive subjects in Mexico.

Σκηνοθεσία / Direction: Jorge Fons. **Σενάριο / Screenplay:** Vicente Lenero, από το βιβλίο του / from the book by Naguib Mahfouz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Carlos Marcovich. **Μοντάζ / Editing:** Carlos Savage. **Μουσική / Music:** Lucia Alvarez. **Ήχος / Sound:** David Baksht. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Carlos Gutiérrez. **Ηθοποιοί / Cast:** Ernesto Gomez Cruz, Maria Rojo, Salma Hayek, Bruno Bichir, Delia Casanova, Daniel Giménez Caho, Claudio Obregon, Luis Felipe Tovar, Tiaré Scanda, Margarita Sanz. **Παραγωγός / Producer:** Alfredo Ripstein Jr. **Παραγωγή / Production:** Alameda Films – Imcine, Tepic No. 40, Col Roma Sur, Mexico D.F., Mexico, tel.: 52.2.584 72 83, fax: 52.2.564 41 87. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Alameda Films S.A. de C.V., Av. Division del Norte 2462, Despacho 501, Mexico D.F. 03300, Mexico, tel.: 52.2688 03 30, fax: 52.2.605 98 11. **35 mm Έγχρωμο / Colour 140'**

Το στενάκι των θαυμάτων

Τοποθετημένη σε μια κεντρική συνοικία της σημερινής πόλης του Μεξικού, η ιστορία είναι διασκευή από το ομότιτλου μυθιστόρημα του Νομπελίστα αιγύπτιου συγγραφέα Ναγκίμπ Μαχφούζ, που διαδραματίζεται στο Κάιρο της δεκαετίας του '40. Τα γεγονότα είναι χωρισμένα σε τέσσερα μέρη: Τα τρία πρώτα έχουν αυτόνομη πλοκή, που απεικονίζει το προσωπικό δράμα των τεσσάρων βασικών χαρακτήρων. Κάθε ιστορία αρχίζει το ίδιο κυριακάτικο απόγευμα, και καθεμία αντανακλά την εσωτερική σύγκρουση του κεντρικού της χαρακτήρα. Το τέταρτο μέρος τής ταινίας συγκεντρώνει τις τρεις ιστορίες δύο χρόνια αργότερα και τις επανασυνδέει. Με χιούμορ, πόνο και αγάπη για τους απλούς ανθρώπους, η ταινία διηγείται τη ζωή μιας ομάδας ανθρώπων που μένουν στην καρδιά της πόλης, μια περιοχή που λέγεται Midaq Alley.

Midaq Alley

Set in the old downtown quarter of contemporary Mexico City, the script is adapted from Egyptian Nobel prize-winner Naguib Mahfouz's novel of the same name, which takes place in the Cairo of the 1940's. The events have been divided in four parts: the first three are autonomous movie plots that depict the personal drama of the four main characters. Each story begins on the same Sunday afternoon, and each one reflects the protagonist's inner conflict. The fourth part of the film gathers the three stories two years later and reunites them. With humour, pain and love for the simple people, the film narrates the life of a human group living in the heart of the City, a place called «Midaq Alley».

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1969: El Quelite. **1976:** The Bricklayers. **1989:** Red Dawn. **1994:** Midaq Alley.

Eggs

Νορβηγία / Norway, 1995

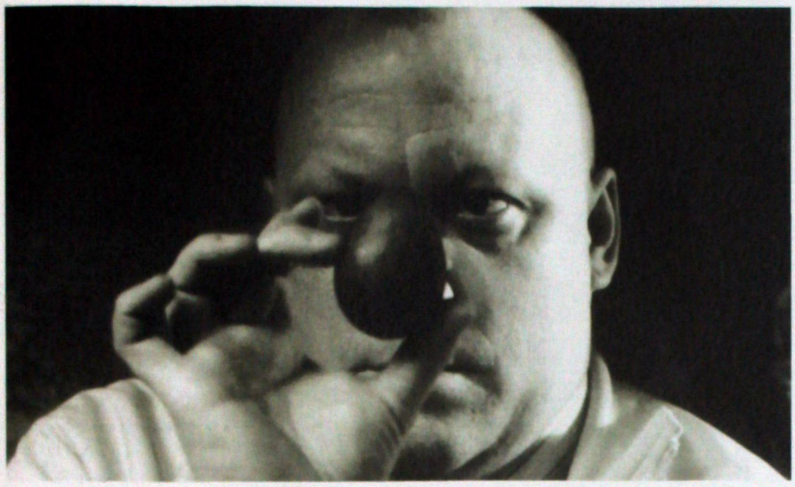

Μπεντ Χάμερ

Γεννήθηκε στη Σουηδία, το 1957. Σπούδασε κινηματογράφο και λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης. Έχει σκηνοθετήσει έξι ταινίες μικρού μήκους, ένα ντοκιμαντέρ και σήμερα διδάσκει κινηματογράφο. Το 1994, κέρδισε το βραβείο Amanda για την καλύτερη ταινία μικρού μήκους, με το Applaus. Τα Αβγά είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους.

Bent Hamer

Born in 1957, in Sweden. Studied cinema and literature at the Stockholm University and Film School. He has directed six short length movies, a documentary, and is currently a film teacher in college. In 1994, his short film *Applaus* earned him the Amanda Prize for best short-length movie. *Eggs* marks his debut as a feature film director.

Σκηνοθεσία / Direction: Bent Hamer. **Σενάριο / Screenplay:** Christophe Dirickx. **Φωτογραφία / Cinematography:** Erik Poppe. **Μοντάζ / Editing:** Skafti Gudmundsson. **Μουσική / Music:** The Flesh Quartet. **Ήχος / Sound:** Bard Haugan Ingbriktsen, Per Carleson – Studio Lagnö. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Jack Von Domburg. **Ηθοποιοί / Cast:** Sverre Hansen, Kjell Stormoen, Leif Andrée, Juni Dahr, Ulf Wengard, Trond Hovik, Alf Conrad Olsen, Laif Malmberg. **Παραγωγός / Producer:** Finn Gjerdrum. **Παραγωγή / Production:** BulBul Film. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Christa Saredi, Ottilienstrasse 19, 8003 Zürich, CH, tel.: 41.1.463 7020, fax: 41.1.463 7180. **35 mm Έγχρωμο / Colour 86'**

Αβγά

Ο Μόε και ο Πα είναι δυο ηλικιωμένα αδέλφια 75 χρόνων, που έχουν περάσει όλη τους τη ζωή μαζί σε ένα μικρό, απομονωμένο εξοχικό σπίτι στη Νορβηγία. Δεν έχουν χωρίσει ποτέ, εκτός από μία φορά, στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν ο Πα είχε κάνει ένα σύντομο ταξίδι με μοτοποδήλατο στη Σουηδία. Μια μέρα, χτυπά το τηλέφωνο: μια φωνή στα σουηδικά πληροφορεί τους αδελφούς ότι ο Κόνραντ, ο γιος του Πα, που προφανώς ήταν προϊόν αυτού του ταξιδιού, πρόκειται να έρθει να μείνει μαζί τους. Η μητέρα του είναι άρρωστη, και ο Κόνραντ, που έχει παραμείνει κάπως παιδί, δεν μπορεί να φροντίσει τον εαυτό του... Καταφθάνει σε αναπηρική καρέκλα την ημέρα της 25ης επετείου της πρώτης προσέγγισης, κρατώντας τη συλλογή του από αβγά πουλιών. Η άφιξή του απειλεί την ησυχία του Μόε και του Πα, και γρήγορα γίνεται φανερό ότι το σπίτι είναι πολύ μικρό και για τους τρεις...

Eggs

Moe and Pa are two 75 year-old brothers who have spent their lives together in a small, secluded cottage in Norway. They have never been separeted, except for Pa's brief moped trip to Sweden during the Second World War. One day, the phone rings: a Swedish voice informs the brothers that Konrad, Pa's son, evidently conceived during that trip, is coming to stay. His mother has taken ill, and Konrad, who has remained somewhat a child, is unable to take care of himself... He arrives in a wheelchair on the 25th anniversary of the first landing on the dark side of the moon, carrying his collection of bird eggs. With Moe and Pa's tranquillity threatened by this arrival, it soon becomes clear that the house is too small for all three men...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1995: Eggs

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ 1995

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μιχάλης Κακογιάννης

Κριστόφ Κισλόφσκι

Νάνι Μορέτι

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Λουίζα Μέυ Άλκοτ
Μικρές κυρίες

Ουίνστον Γκρουμ
Φόρεστ Γκαμπ

Ουίνστον Γκρουμ
Γκαμπισμοί

Τζ. Έλισον - Μπ. Ρόουζ
Αθάνατη Αγαπημένη

Ζαν Ζιονό
Ένας Ουσάρος στη στέγη

Σεθ Μαργκόλις
Δεσμός αίματος

Ρενέ Μπελετό
Η Μηχανή

Πήτερ Ντέιβιντ
Μπάτμαν για πάντα

Ρόμπερτ Τάιν
Το Ξέσπασμα

Ελ. Τσάντγουικ - Ου. Νίκολσον
Λάνσελοτ - Ο πρώτος ιππότης

Τζιμ Χάρισον
Θρύλοι του πάθους

Τζην Μπλέικ Χουάιτ
Δον Ζουάν ντε Μάρκο

Τζ. Λόβελ - Τζ. Κλούγκερ
Απόλλων 13

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα

Οι θησαυροί του Ιρανικού Κινηματογράφου

Treasures of Iranian Cinema

Davandeh	Ο δρομέας
Kelid	Το κλειδί
Shayad Vaghti Digar	Ίσως κάποια άλλη φορά
Ab, Bad, Khak	Νερό, αέρας, σκόνη
Nar-O-Nay	Ρόδι και καλάμι
Namay-E Nazdik	Κοντινό πλάνο
Sara	Σάρα
Rusariye abi	Η γυναίκα με το πέπλο
Det, yani dokhtar	Ντετ, σημαίνει κορίτσι
Badkonak-d-sefid	Το άσπρο μπαλόνι

IRAN AIR
The Airline of the
ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN

Η σπουδαία ιρανική κληρονομιά στο χώρο της ποίησης, της μουσικής και των εικαστικών τεχνών, όπως και η σημαντική αφηγηματική παράδοση, τόσο η προφορική όσο και η εικαστική, έχουν παίξει πολύ σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του Ιρανικού Κινηματογράφου.

Η κινηματογραφική τέχνη στο Ιράν έχει ιστορία μόλις 60 χρόνων, αλλά χαρακτηρίζεται από μεγάλο πλούτο και σημαντικά επιτεύγματα.

Οι «Νέοι Ορίζοντες» αποτίουν φόρο τιμής σε έναν εθνικό κινηματογράφο ο οποίος τα τελευταία χρόνια έχει αναγνωριστεί από τον Δυτικό κόσμο, αποσπώντας παγκόσμια αναγνώριση οπουδήποτε και αν προβάλλεται. Το πρόγραμμα «Θησαυροί του Ιρανικού Κινηματογράφου» προσφέρει μια επισκόπηση ενός από τους πιο ολοκληρωμένους και εκλεπτυσμένους εθνικούς κινηματογράφους, στον οποίο συμπεριλαμβάνονται σπουδαίοι οραματιστές, όπως οι: Αμπάς Κιαροστάμι, Μοσέν Μαχμαλμπάφ, Μπάραμ Μπεϊζαΐ, Κιανούς Αγιαρί, Νταριούς Μεχρτζούι, για να αναφέρουμε μόνο μερικούς. Όπως έχει πει και ο Μοσέν Μαχμαλμπάφ, η πλήρης απουσία του σεξ και της βίας από τις ιρανικές ταινίες μετά την Ισλαμική Επανάσταση έστρεψε όλους τους δημιουργούς προς την έρευνα του ίδιου του κινηματογραφικού μέσου και την εικαστική ποίηση. Τις τελευταίες δύο δεκαετίες, το ιρανικό σινεμά εξελίχθηκε σε ένα από τα πιο δημιουργικά κινήματα στο χώρο του κινηματογράφου και εντυπωσιάζει τους κινηματογραφόφιλους σε όλο τον κόσμο.

Δεσμευμένος από το χώρο στα πλαίσια αυτού του Φεστιβάλ, αναγκάστηκα να περιορίσω την επιλογή μου σε δέκα ταινίες, προσθέτοντας και μια μικρή ανθολογία πέντε ταινιών τού Μοσέν Μαχμαλμπάφ. Είναι αυτονόητο ότι ένα τόσο μικρό πρόγραμμα δεν μπορεί να είναι κάτι παραπάνω από μια σύντομη ματιά σε έναν κινηματογράφο ο οποίος δικαιούται περισσότερη και πιο σοβαρή μελέτη στο μέλλον.

Δημήτρης Εϊπίδης

The great Iranian heritage in poetry, literature, music and the visual arts has played a very important role in Iranian cinema. A particularly vital tradition in creative story telling, both oral and visual, must have also contributed to the development of Iranian cinema. Filmmaking in Iran began about 60 years ago, which is a comparatively short period of time, but one marked by great diversity and achievement.

The «New Horizons» pay tribute to a national cinema that only in recent years has begun to be recognized in the western world receiving universal acclaim everywhere it is shown. The Iranian series, titled «Iranian Treasures», will offer a brief look at one of the most sophisticated and accomplished national cinemas, whose ranks include such notable visionaries as Abbas Kiarostami, Mohsem Makhmalbaf, Bahram Baisai, Kianoush Ayyari, Dariush Mehrjui to mention only a few. As Moshem Makhmalbaf has said, the total elimination of sex and violence from Iranian films after the Islamic Revolution has drawn filmmakers toward visual poetry and formal research. In the last two decades, Iranian cinema has blossomed into one of the most innovative cinema movements that have impressed cinephiles all over the world.

Necessarily restrained by the limits of space in the context of this festival, I was forced to reduce my selection to ten features, in addition to the short anthology featuring five films by Moshem Makhmalbaf. Understandably, it is a series limited to the bare essentials which can not claim to be more than a very brief glimpse at a cinema that deserves a much more serious and attentive study in the future.

Dimitri Eipides

Davandeh

Ιράν / Iran, 1985

Σκηνοθεσία / Direction: Amir Naderi. **Σενάριο / Screenplay:** Amir Naderi, Behrouz Gharibpour. **Φωτογραφία / Cinematography:** Firouz Malekzadeh. **Μοντάζ / Editing:** Bahram Beyzaie. **Ήχος / Sound:** Nezamoddin Kiaie. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Amir Naderi, Mohammed Hassanzadeh. **Ηθοποιοί / Cast:** Majid Niroumand, Musa Torkizadeh, Abbas Nazeri. **Παραγωγός / Producer:** Alireza Zarrin. **Παραγωγή / Production:** Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 94'**

Αμίρ Ναντερί

Γεννημένος το 1945 στο Αμπαντάν, ο Ναντερί ξεκίνησε την καριέρα του ως φωτογράφος το 1967. Εργάστηκε επίσης ως βοηθός σκηνοθέτη, μέχρι να κάνει την πρώτη του ταινία, το 1970. Το 1975 πήγε στις ΗΠΑ, αλλά επέστρεψε στο Ιράν, όπου δούλεψε στην τηλεόραση και γύρισε αρκετές μικρού μήκους ταινίες για το Ινστιτούτο Πνευματικής Ανάπτυξης των Παιδιών και των Εφήβων. Το 1984 γύρισε τη διακεκριμένη ταινία *Ο δρομέας*, και το 1985 –αν και η ταινία δεν προβλήθηκε μέχρι το 1989– σκηνοθέτησε το *Νερό, αέρας, σκόνη*.

Amir Naderi

Born in 1945, in Abadan, Naderi began his career as a still photographer in 1967. Until he made his first film in 1970, he also worked as assistant director. In 1975, he emigrated to the United States but returned to Iran where he worked in television and made several shorts for the Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults. In 1984, he shot the acclaimed *The Runner* and in 1985 –although the film was not released until 1989–, he directed *Ab, Bad, Khak*.

Ο δρομέας

Ο μοναχικός Αμιρού ονειρεύεται ταξίδια στο άγνωστο και νικηφόρους θριάμβους. Ορφανός, ζει σε ένα εγκαταλελειμμένο πλοίο και κερδίζει τα προς το ζην κάνοντας διάφορες περιστασιακές δουλειές, όπως λούστρος. Όμως, βασικά, ο Αμιρού βιάζεται. Τρέχει. Αγωνίζεται. Και προσπαθεί να ξεπεράσει την αγραμματοσύνη του μαθαίνοντας διαρκώς οτιδήποτε μπορεί – όπως για το πού φεύγουν τα πλοία και τα αεροπλάνα. Ενώ παρακολουθεί μαθήματα σ' ένα νυχτερινό σχολείο, κερδίζει τη νίκη –και τον αυτοσεβασμό– σ' έναν αγώνα με τους συνομηλίκους του...

The runner

Lonesome Amiroo is overwhelmed by the dream of a journey to the unknown and by the urge for victory. An orphan, he lives in an abandoned ship, earning a meagre living through casual jobs such as shoe-cleaning. But, mainly, Amiroo is in a hurry. He runs. He races. And he tries to outdistance his illiteracy by ceaselessly learning all kinds of things – like where do the ships and planes head for? As he follows lessons at an evening school, he attains victory –and self-respect– in a race with his peers...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1971: Adieu, Friend. **1973:** Tangsir. **1973:** The Impasse. **1973:** Harmonica. **1975:** The Elegy. **1978:** Made in Iran. **1985:** The Runner. **1989:** Water, Wind, Dust. **1992:** Manhattan by Numbers.

Kelid

Ιράν / Iran, 1986

Εμπραχίμ Φορουζές

Γεννήθηκε στην Τεχεράνη, το 1939 και σπούδασε σκηνοθεσία κινηματογράφου και τηλεόρασης στη Σχολή Δραματικών Τεχνών. Το 1970 άρχισε να εργάζεται στο Ινστιτούτο Πνευματικής Ανάπτυξης των Παιδιών και των Εφήβων, όπου για επτά χρόνια υπήρξε διευθυντής του κινηματογραφικού κέντρου και υπεύθυνος για την παραγωγή περισσότερων από 80 ταινιών μικρού και μεγάλου μήκους, καθώς και ταινιών κινουμένων σχεδίων. Από το 1985, άρχισε να ασχολείται με τις δικές του ταινίες πιο συστηματικά. *Το κλειδί*, σε σενάριο του Αμπάς Κιαροστάμι, είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους.

Ebrahim Foruzesh

Born in Tehran, in 1939, he studied film and TV direction at the College of Dramatic Arts. He joined the Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults in 1970, worked there as manager of the cinematographic centre for seven years, and was responsible for the production of over 80 short, feature, and animation films. From 1985, he began to direct his own films more regularly. *The Key*, written by Abbas Kiarostami, is his first feature.

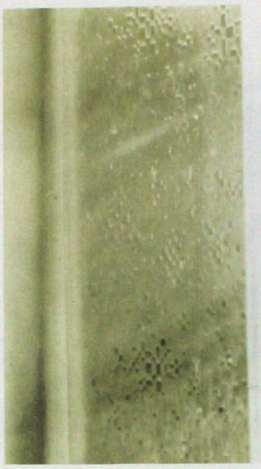

Σκηνοθεσία / Direction: Ebrahim Foruzesh. **Σενάριο / Screenplay:** Abbas Kiarostami. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mohammad Aladpoush. **Μοντάζ / Editing:** Abbas Kiarostami. **Ήχος / Sound:** Nezamedin Kiaii, Ahmad Asgari. **Ηθοποιοί / Cast:** Amir Pourhassan, Emad Taheri, Mahnaz Ansarian, Fatemeh Assar. **Παραγωγός / Producer:** Ali Reza Zarrin. **Παραγωγή / Production:** Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 76'**

Το κλειδί

Η μητέρα βγαίνει να ψωνίσει, και ο τετράχρονος Αμίρ Μοχάμαντ πρέπει να προσέχει τον μικρό του αδελφό και το φαγητό που ψήνεται στην κουζίνα. Η μυρωδιά καμένου φαγητού και τα κλάματα του μωρού γρήγορα τραβούν την προσοχή μιας γειτόνισσας. Όμως, η μπροστινή πόρτα είναι κλειδωμένη, και η γειτόνισσα δεν καταφέρνει να βρει τη μητέρα. Έτσι, αγωνιώντας για την ασφάλεια των παιδιών, η γειτόνισσα και η γιαγιά τού Αμίρ προσπαθούν πίσω από την πόρτα να βοηθήσουν το αγόρι να βρει το κλειδί και να ανοίξει...

The key

Mother has gone out shopping, and four-year-old Amir Mohammad has to both look after his one-year-old brother and watch the food cooking in the kitchen. The smell of burnt food and the baby's crying soon attract the attention of a neighbour. But the front door is locked, and the neighbour's attempts at finding the mother are vain. Thus, worried about the children's safety, the neighbour and Amir Mohammad's grandmother, from behind the door, try to get him to find the spare key and open up...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1968: The Merchants (doc., short). **1972:** The Bam Fortress (doc., short). **1973:** The Report (doc., short). **1985:** The Glance (doc.). **1986:** I, Myself (short). **1986:** The Key. **1988:** Wild Lilies (medium). **1992:** The Jar.

Shayad vaghti digar

Ιράν / Iran, 1988

Σκηνοθεσία / Direction: Behram Bayzai. **Σενάριο / Screenplay:** Behram Bayzai. **Φωτογραφία / Cinematography:** Asghar Rafyie Jam. **Μοντάζ / Editing:** Varooj Karim Massihi, Behram Bayzai. **Μουσική / Music:** Babak Bayat. **Ήχος / Sound:** Fereydoon Khooshabafard. **Ηθοποιοί / Cast:** Susan Taslimi, Dariush Farhand, Alireza Mojalla, Jamshid Layegh, Sirous Nasiri, Ghodrat Latifi, Abdolreza Radmanesh, Simin Ansari. **Παραγωγός / Producer:** Houshang Nourollahi. **Παραγωγή / Production:** Novin Film. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 159'**

Μπάραμ Μπεϊζαΐ

Γεννημένος το 1938, απέκτησε την πρώτη του σκηνοθετική εμπειρία με ταινίες των 8mm. Έχοντας αφήσει το κολέγιο το 1959, μελέτησε το θέατρο της Ανατολής και έγραψε βιβλία σχετικά με αυτό το θέμα. Από τους πρωτεργάτες της αβάνγκαρντ της δεκαετίας του '60 του ιρανικού κινηματογράφου, έχει αναγνωριστεί ως αυτοδημιούργητος καλλιτέχνης με λογοτεχνική, θεατρική και κινηματογραφική δραστηριότητα. Το 1970, γύρισε μια μικρού μήκους ταινία που προηγήθηκε της πρώτης του ταινίας μεγάλου μήκους, *Η πτώση* (1971), σε δικό του σενάριο. Σπουδαίος τεχνίτης της διήγησης, είναι ένας από τους πιο προσιτούς ιρανούς σκηνοθέτες.

Behram Bayzai

Born in 1938, he gained his first directorial experiences through shooting 8mm movies. Having quitted college in 1959, he studied oriental drama and wrote books on the subject. A survivor from the 60's vanguard of Iranian cinema, he is well recognized as a self-made artist active in literature, theatre and film. In 1970, he made a fiction short which preceded his first feature, *Downfall* (1971), based on his own screenplay. A master of storytelling, he is amongst the most accessible Iranian directors.

Ίσως κάποια άλλη φορά

Την ώρα που επιμελείται μια ταινία για την κυκλοφοριακή κίνηση, ο Μοντάμπερ, ένας σχολιαστής τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ, κατά τύχη βλέπει τη σύζυγό του να κάθεται σ' ένα αυτοκίνητο δίπλα σ' έναν άγνωστο. Γεμάτος υποψίες, ο Μοντάμπερ αρχίζει να προσέχει περισσότερο τη γυναίκα του, και αντιλαμβάνεται μια περίεργη ανησυχία από μέρους της. Το μυστήριο και οι κινήσεις της τον κάνουν όλο και πιο καχύποπτο. Την ακολουθεί μυστικά και αρχίζει μια έρευνα που θα οδηγήσει σε μια τελική μελοδραματική σύγκρουση, όπου ό,τι μαθαίνει ο Μοντάμπερ για τη γυναίκα του είναι μια αποκάλυψη...

Maybe some other time

While reviewing a film on traffic, Modabber, a TV documentary commentator, accidentally spots his wife sitting in a car next to a stranger. Becoming increasingly suspectful, Modabber pays more attention to his wife and senses an obscure restlessness on her part. Her mysteries and whereabouts become more and more suspicious to him. He secretly follows her and sets out on an investigation which will lead to a final melodramatic confrontation, where everything Modabber learns about his wife is a revelation to himself...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1971: The Downfall. **1973:** The Stranger and the Fog. **1977:** The Crow. **1978:** The Ballad of Tara (unreleased). **1980:** The Death of Yazdgerd (unreleased). **1986:** Bashu, the Little Stranger. **1988:** Maybe Some Other Time. **1992:** Travellers.

Ab, Bad, Khak

Ιράν / Iran, 1989

Σκηνοθεσία / Direction: Amir Naderi. **Σενάριο / Screenplay:** Amir Naderi. **Φωτογραφία / Cinematography:** Reza Pakzad. **Μοντάζ / Editing:** Amir Naderi. **Μουσική / Music:** Beethoven. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Amir Naderi. **Ηθοποιοί / Cast:** Majid Niroumand. **Παραγωγή / Production:** Islamic Republic of Iran Broadcasting/Channel One. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 74'**

Αμίρ Ναντερί

Γεννημένος το 1945, στο Αμπαντάν, ο Ναντερί ξεκίνησε την καριέρα του ως φωτογράφος το 1967. Εργάστηκε επίσης ως βοηθός σκηνοθέτη, μέχρι να κάνει την πρώτη του ταινία, το 1970. Το 1975 πήγε στις ΗΠΑ, αλλά επέστρεψε στο Ιράν, όπου δούλεψε στην τηλεόραση και γύρισε αρκετές μικρού μήκους ταινίες για το Ινστιτούτο Πνευματικής Ανάπτυξης των Παιδιών και των Εφήβων. Το 1984 γύρισε τη διακεκριμένη ταινία *Ο δρομέας*, και το 1985 –αν και η ταινία δεν προβλήθηκε μέχρι το 1989– σκηνοθέτησε το *Νερό, αέρας, σκόνη*.

Amir Naderi

Born in 1945 in Abadan, Naderi began his career as a still photographer in 1967. Until he made his first film in 1970, he also worked as assistant director. In 1975, he emigrated to the United States but returned to Iran where he worked in television and made several shorts for the Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults. In 1984, he shot the acclaimed *The Runner* and in 1985 –although the film was not released until 1989–, he directed *Ab, Bad, Khak*.

Νερό, αέρας, σκόνη

Σε μια απομακρυσμένη περιοχή που πλήττεται από ξηρασία, στα νότια της χώρας, ένα μικρό αγόρι ξεκινά να βρει τους γονείς του που έχουν χαθεί. Για να γλιτώσουν από την πείνα, καθώς τα ζώα αρχίζουν να πεθαίνουν, οι κάτοικοι αποφασίζουν να εγκαταλείψουν την περιοχή, σε μια τελευταία προσπάθεια να σωθούν. Καθώς το αγόρι έχει χάσει τις ελπίδες του να βρει τους δικούς του, πηγαίνει μαζί με μια από τις ομάδες που αναχωρούν. Ένα συλλογικό δράμα, όπου οι πρωταγωνιστές, πέρα από το απελπισμένο αγόρι, είναι τα αμείλικτα, ανυπότακτα στοιχεία τής φύσης...

Water, wind, dust

In a drought-striken and remote southern region of the country, a small boy sets out in search of his missing parents. To escape famine, as their animals are beginning to die, the inhabitants decide to emigrate from the area in a last attempt to save their lives. As the boy despairs of ever finding his family again, he joins on of the departing groups. A collective drama in which the protagonists, beyond the frantic young boy, are the relentless, rebellious natural elements...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1971: Adieu, Friend. **1973:** Tangsir. **1973:** The Impasse. **1973:** Harmonica. **1975:** The Elegy. **1978:** Made in Iran. **1985:** The Runner. **1989:** Water, Wind, Dust. **1992:** Manhattan by Numbers.

Nar-O-Nay

Ιράν / Iran, 1989

Σκηνοθεσία / Direction: Sa'ied Ebrahimifar. **Σενάριο / Screenplay:** Sa'ied Ebrahimifar, Hossein Irie, Aziz Tarseh. **Φωτογραφία / Cinematography:** Homayoun Pievar. **Μοντάζ / Editing:** Zhila Ipakchi. **Μουσική / Music:** Fariborz Lachini. **Ήχος / Sound:** Behrouz Mo'avenian, Asghar Shahverdi. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Kayham Mortzavi. **Ηθοποιοί / Cast:** Jahangir Almasi, Ghazal Elmi, Ali Asghar Garmsiri, Pari Assari, Rasoul Najafian, Soheil Alavizadeh. **Παραγωγή / Production:** Sa'ied Ebrahimifar, Hossein Irie. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Σαΐεντ Εμπραχιμιφάρ

Γεννήθηκε το 1956 ανάμεσα σε μια οικογένεια καλλιτεχνών: ο παππούς του ήταν ποιητής, ο αδελφός και η αδελφή του είναι ζωγράφοι, και οι θείοι του ασχολούνται με τον κόσμο της τέχνης. Μετά τις σπουδές του στη μηχανική και στη φυσική, στο Πανεπιστήμιο του Αρκανσο των ΗΠΑ, στράφηκε στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο. Όταν επέστρεψε στο Ιράν, δούλεψε ως μεταφραστής, βοηθός σκηνοθέτη και σεναριογράφος, μέχρι που γύρισε το πρώτο του ντοκιμαντέρ για την ιρανική τηλεόραση. Το *Ρόδι και καλάμι* είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους.

Sa'ied Ebrahimifar

Born n 1956, into a family of artists: his grandfather was a poet, his brother and sister are painters, and his uncles are involved in the art world. After studies in engineering and physics at the University of Arkansas, in the States, he turned to radio, television and cinema. Upon his return in Iran, he worked as a translator, assistant director and screenwriter, before making his own first short documentary for Iranian TV. *Nar-O-Nay* is his first feature.

Ρόδι και καλάμι

Ψάχνοντας για ενδιαφέροντα πρόσωπα, ένας φωτογράφος που έχει αναλάβει την παραγωγή κάποιων εικόνων για ένα έργο που πρόκειται να ανέβει σύντομα στο θέατρο, πέφτει σε ένα γέρο που έχει μόλις υποστεί καρδιακή προσβολή, και προσπαθεί να τον σώσει. Η προσπάθεια να προσδιορίσει την ταυτότητα του γέρου, ρίχνει το φωτογράφο σ' ένα ταξίδι στη φαντασία, γεμάτο νοσταλγικές μνήμες. «Άνοιξα την πόρτα και παρέμεινα κάτω από το βάρος της κληρονομιάς του πατέρα μου. Κονδυλοφόρος, μελανοδοχείο και μια πένα βουτηγμένη στο μέλι και στην αγάπη, και μια σκιά των χεριών του πατέρα μου στην ντουλάπα...»

Pomegranate and cane

Hunting for interesting subjects, a photographer, who is to produce images for a play being staged very soon, comes across an old man who has just had a heart attack, and tries to save the man's life. The effort to determine the old man's identity launches the photographer on a journey of imagination full of nostalgic remembrances. «I opened a door, and remained under the burden of my father's heritage. Reed-pen ink-pot and a pen dipped into honey and love, and a shadow of my father's hands in the cupboard...»

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1989: Nar-O-Nay

Namay-E nazdik

Ιράν / Iran, 1990

Αμπάς Κιαροστάμι

Γεννήθηκε στην Τεχεράνη, το 1940, όπου και σπούδασε Καλές Τέχνες στο Πανεπιστήμιο. Αρχικά εργάστηκε ως σχεδιαστής κινηματογραφικής αφίσας και, στη συνέχεια, το 1970, άρχισε να δουλεύει στο Ινστιτούτο Πνευματικής Ανάπτυξης των Παιδιών και των Εφήβων, όπου σκηνοθέτησε πολλές μικρού και μεγάλου μήκους ταινίες για παιδιά. Γραφίστας, ζωγράφος, φωτογράφος και ακούραστος κινηματογραφιστής, ο Κιαροστάμι αποκαλύφθηκε στην Ευρώπη το 1990, –με αυξανόμενη απήχηση από τότε– με την ταινία *Πού είναι το σπίτι του φίλου μου;*

Abbas Kiarostami

Born in Tehran in 1940, he graduated from Tehran University's Faculty of Fine Arts. After working as a film poster designer, he joined the Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults in 1970, and directed many award-winning short or full-length films for young audiences. Graphic artist, painter, photographer, as well as tireless filmmaker, Kiarostami was revealed in Europe –where critical success has never failed him since– in 1990 with *Where is My Friend's Home?*

Σκηνοθεσία / Direction: Abbas Kiarostami. **Σενάριο / Screenplay:** Abbas Kiarostami. **Φωτογραφία / Cinematography:** Ali Reza Zarrindast. **Μοντάζ / Editing:** Abbas Kiarostami. **Ήχος / Sound:** M. Haqiqi. **Ηθοποιοί / Cast:** Ali Sabzian, Hasan Farazmand, Abolfarzi Ahankhah, Hushang Shahai, Mehrdad Ahankah, Mohsen Makhmalbaf. **Παραγωγός / Producer:** Hasan Aghakarimi. **Παραγωγή / Production:** Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults, 37 Fajr Street, Ostad Motahari Avenue, Tehran, Iran, tel.: 98.21.636 065, fax: 98.21.678 155. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Κοντινό πλάνο

Βασισμένη σε αληθινά γεγονότα, η ταινία λέει την ιστορία του Αλί Σαμπζιάν, ενός άνεργου, πρόσφατα χωρισμένου νεαρού, μανιώδη με τον κινηματογράφο, ο οποίος οικειοποιείται την ταυτότητα του διάσημου πραγματικού Ιρανού σκηνοθέτη Μοσέν Μαχμαλμπάφ (πέντε ταινίες τού οποίου παρουσιάζονται φέτος στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης) και εισβάλλει στη ζωή μιας πλούσιας οικογένειας για να κάνει μια ταινία μαζί τους. Μέσα από μια σειρά κωμικοτραγικών γεγονότων, ο πατέρας αρχίζει να ερευνά την υπόθεση. Μέσα σε λίγες μέρες, ο απατεώνας συλλαμβάνεται. Σ' αυτό το σημείο, ο Κιαροστάμι και το συνεργείο του μπαίνουν στο έργο για να κινηματογραφήσουν τη δίκη του Σαμπζιάν... Το αποτέλεσμα είναι ένα αριστούργημα για τους μηχανισμούς και τη σχέση μεταξύ τού κινηματογράφου και του θεατή, της σκηνοθεσίας και της ηθοποιίας, της πραγματικότητας και της μυθοπλασίας.

Close-up

Based on real events, it tells the story of Ali Sabzian, an unemployed, recently divorced young film buff, who assumes the identity of the famous real-life Iranian director Mohsen Makhmalbaf (five of whose films are visible in this year's Thessaloniki Film Festival), and enters the life of a wealthy family to make a film with them. Through a series of tragi-comic events, the father starts investigating. Within a few days, the impostor is arrested. At this point, Kiarostami and his crew enter the story to film Sabzian's trial... The result is a masterpiece about the relationships between cinema and the viewer, filmmaking and acting, reality and fiction.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1973: Tajrobeh. **1974:** Mosafer. **1985:** Avaliha. **1987:** Khaneh-ye Dust Kojast. **1990:** Mashq-e Shab. **1990:** Namay-e Nazdik. **1992:** Va Zendegi Edameh Darad. **1994:** Zir-e Derakhtan-e Zeytun.

Sara

Ιράν / Iran, 1993

Σκηνοθεσία / Direction: Dariush Mehrjui. **Σενάριο / Screenplay:** Dariush Mehrjui, βασισμένο στο έργο του Ερρίκου Ίψεν *Το κουκλόσπιτο*/adapted from Henrik Ibsen's play *A Doll's House*. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mahmud Kalari. **Μοντάζ / Editing:** Hassan Hassandust. **Ήχος / Sound:** Asghar Shahverdi, Sasan Nakhai. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Faryar Javaherian. **Ηθοποιοί / Cast:** Niki Karimi, Amin Tarokh, Khorso Shakibai, Yassaman Malek-Nar. **Παραγωγοί / Producers:** Hashem Sayfi, Dariush Mehrjui. **Παραγωγή / Production:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 102'**

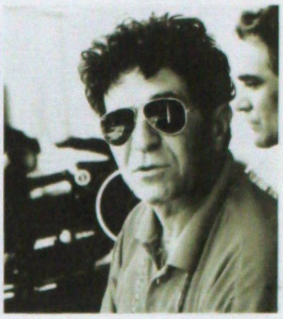

Νταριούς Μεχρτζούι

Γεννήθηκε στην Τεχεράνη το 1939 και σπούδασε φιλοσοφία και κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια στα Λος Άντζελες. Το 1964 δημιούργησε ένα λογοτεχνικό περιοδικό με συνεργάτες νέους ιρανούς συγγραφείς. Η πρώτη του ταινία ήταν μια παρωδία του Τζέιμς Μποντ, όμως γρήγορα έστρεψε το ενδιαφέρον του σε έργα που αναφέρονται στην πραγματικότητα της ιρανικής κοινωνίας – μάλιστα, μερικά από αυτά τού προξένησαν προβλήματα με τη λογοκρισία του Σάχη. Απαγορευμένες στη χώρα του, οι ταινίες *Η αγελάδα*, *Ο ταχυδρόμος* και *Το ποδήλατο* διακρίθηκαν στα διεθνή φεστιβάλ. Αφού έζησε για ένα διάστημα στη Γαλλία, μετά την επανάσταση επέστρεψε στο Ιράν.

Dariush Mehrjui

Born in Tehran in 1939, he studied philosophy and cinema at UCLA. In 1964, he founded a literary magazine with young Iranian writers as contributors. His first film was a parody of James Bond, but he soon switched to projects involving Iranian reality, some of which caused him problems with the Shah's censors. Banned in his country, *The Cow*, *The Postman* and *The Cycle* were acclaimed on the international circuit. After living in France for a while, he returned to Iran after the revolution.

Σάρα

Η Σάρα προφασίζεται ότι πήρε χρήματα από τον πατέρα της για να πληρώσει τα έξοδα της εγχείρησης του συζύγου της στο εξωτερικό. Στην πραγματικότητα, όμως, προσπαθεί να πληρώσει τα χρέη της ράβοντας. Όταν, αργότερα, ζητά από το σύζυγό της, που είναι διευθυντής Τράπεζας, να βοηθήσει ώστε να απαλλαγεί από τις κατηγορίες ο άνθρωπος που τη βοήθησε παράνομα να μαζέψει το ποσό που χρειαζόταν, εκείνος όχι μόνο αρνείται, αλλά και την κατηγορεί για πλαστογραφία, και της δηλώνει ότι δεν αξίζει πλέον να ζει μαζί της. Πληγωμένη από τη σκληρή του συμπεριφορά, η Σάρα φεύγει από το σπίτι...

Sara

To pay for her husband's medical treatment abroad, Sara alleges that she has received money from her father. But in reality, she is secretely trying to pay her own debts by doing sewing jobs. When she later asks her husband, who is a bank manager, to help discharge the man who has illegally helped her raise money, he not only refuses, but accuses her of forgery and tells her she isn't worthy of living with her family. Heartbroken by this cruel treatment, Sara leaves her home...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1968: Diamond 33. **1969:** The Cow. **1970:** Mr. Naive. **1972:** The Postman. **1974:** The Cycle. **1977:** The School We Went to. **1986:** The Lodgers. **1987:** Shirak. **1990:** Hamoon. **1993:** Sara. **1995:** Pari.

Rusariye abi

Ιράν / Iran, 1995

Ραχσάν Μπανί-Ετεμάντ

Γεννημένη το 1954, η Μπανί-Ετεμάντ σπούδασε σκηνοθεσία στη Σχολή Δραματικών Τεχνών και άρχισε να εργάζεται για την ιρανική τηλεόραση το 1973 ως σκριπτ και βοηθός σκηνοθέτη. Σύντομα, έκανε μερικά δικά της ντοκιμαντέρ και γύρισε την πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους, *Εκτός ορίων*, το 1988. Οι επόμενες ταινίες της, εμπνευσμένες κυρίως από τις γυναίκες της εργατικής τάξης του Ιράν, περιλαμβάνουν τα έργα: *Κίτρινο καναρίνι* (1989), *Συνάλλαγμα* (1990), *Ναργκές* (1992) και *Η γυναίκα με το πέπλο* (1995).

Rakhshan Bani-Etemad

Born in 1954, she graduated from the Faculty of Dramatic Arts (film direction section) and joined the Iranian TV in 1973 as continuity girl and assistant director. Soon, she made a number of short documentaries of her own and directed her first feature, *Off the Limits*, in 1989. Her next film, largely inspired by working class women in Iran, include *Canary Yellow* (1989), *Foreign Exchange* (1990), *Nargess* (1992), and *The Blue-Veiled* (1995).

Σκηνοθεσία / Direction: Rakhshan Bani-Etemad. **Σενάριο / Screenplay:** Rakhshan Bani-Etemad. **Φωτογραφία / Cinematography:** Aziz Sa'ati. **Μοντάζ / Editing:** Abbas Ganjavi. **Μουσική / Music:** Ahmad Pezhman. **Ήχος / Sound:** Parviz Abnar, Morteza Dehnavi. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Farhad Farsi. **Ηθοποιοί / Cast:** Ezzatollah Entezami, Fatemeh Motamed-Aria, Golab Adineh, Afsar Asadi, Jamshid Esmailkhani. **Παραγωγός / Producer:** Majid Modarresi. **Παραγωγή / Production:** M. Modarresi Production Film Company, Majid Modareesi, No 39, Nilofar St., Khoramshahr Ave, Tehran, Iran, tel.: 98.21.87 65 392, fax: 98.21.87 60 488. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 85'**

Η γυναίκα με το πέπλο

Ο Ρασούλ Ραχμανί, στα 60 του, είναι ένας καλοσυνάτος γαιοκτήμονας. Χήρος για πολλά χρόνια, ζει μόνος του με την κόρη του. Η Νομπάρ Κορντανί είναι μια φτωχή κοπέλα που είναι υποχρεωμένη να στηρίζει τη φρενοβλαβή μητέρα της, τον αδελφό της, που είναι ντίλερ ναρκωτικών, και την αδελφή τους. Επιλέγεται για να πάει να δουλέψει στον Ρασούλ, ο οποίος γρήγορα την ερωτεύεται. Φοβούμενη τα κουτσομπολιά, η Νομπάρ στην αρχή κρατά τις αποστάσεις, αλλά όταν διαπιστώνει ότι η αγάπη του Ρασούλ είναι ειλικρινής, μαζί προσπαθούν να αντισταθούν στην κοινωνική πίεση, και αρχίζουν να συναντιούνται κρυφά...

The blue-veiled

Rashul Rahmani, in his sixties, is the kind-hearted, devoted owner of a tomato farm and a factory he has set up next to it. A widower for several years, he lives alone with his daughter. Nobar Kordani is a poor girl who has to support her insane mother, her drug-dealer brother and her sister. She is selected to go and work for Rashul, who soon falls in love with her. Afraid of unfriendly rumors, Nobar first keeps her distance, but when she realizes Rashul's love is sincere, they together try to resist the social pressure and start to meet discreetly...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1988. Kharej Az Mahdoudeh. **1989:** Zard-E Ghanari. **1990:** Poul-E Khareji. **1992:** Nargess. **1995:** Rusariye Abi.

Det, yani dokhtar

Ιράν / Iran, 1994

Σκηνοθεσία / Direction: Abolfazi Jalili. **Σενάριο / Screenplay:** Abolfazi Jalili. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mehdi Majd Vaziri. **Μοντάζ / Editing:** Abolfazi Jalili. **Ήχος / Sound:** Ali Salehi & Gholam-Abbas Ghanbari. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Abolfazi Jalili. **Ηθοποιοί / Cast:** Hossein Saki, Zeinab Barbandi, Nabi Jalilian, Dr. Adibifar, Dr. Bahman Maroufi. **Παραγωγός / Producer:** Ali-Reza Zarif. **Παραγωγή / Production:** Irib Marz-E Nour Co., 7th Niloo Street Vali Asr Avenue, Teheran 14356, Iran, tel.: 98.21.22 39 506. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 86'**

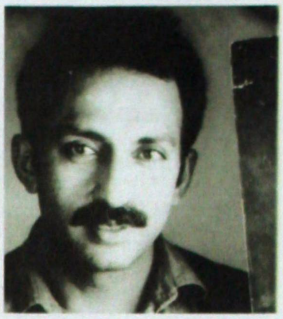

Αμπολφάζλ Τζαλιλί

Γεννήθηκε το 1957, στο Σαβέχ (Ιράν). Ξεκίνησε ως ζωγράφος, μέχρι που αγόρασε μια κάμερα 8mm και άρχισε να πειραματίζεται γυρνώντας αρκετές ταινίες μικρού μήκους. Στη συνέχεια, μπήκε στο Κολέγιο των Δραματικών Τεχνών για να σπουδάσει κινηματογράφο. Γρήγορα άφησε το Κολέγιο για να δουλέψει για την Iranina TV (Irib), όπου σκηνοθέτησε παιδικές ταινίες. Ο Τζαλιλί θεωρείται αμφιλεγόμενος σκηνοθέτης στο Ιράν, λόγω των πειραματισμών του στην κινηματογραφική γλώσσα και αισθητική.

Abolfazl Jalili

Born in 1957 in Saveh (Iran), he was always interested in the visual arts. He started as a painter, until he bought an 8mm camera and experienced filmmaking – thus producing several short length films. He then entered the College of Dramatic Arts to learn cinema. Soon, he left the college and joined the Iranina TV (Irib), where he directed children films. Jalili has always been regarded as a controversial director in Iran for his experimentations in cinema language and aesthetics.

Ντετ, σημαίνει κορίτσι

Μια μυστηριώδης ασθένεια χτυπά ένα μικρό κορίτσι και το αφήνει παράλυτο, μουγκό και με κατάθλιψη. Οι γονείς της καταφέρνουν να της προσφέρουν ιατρική περίθαλψη, όμως όλες οι προσπάθειες να αποκατασταθεί η υγεία της, παραμένουν ανώφελες. Στο μεταξύ, ο Σουάν, ο αδελφός του κοριτσιού, που βρίσκεται σε «μυστική επικοινωνία με τον Θεό», ανακαλύπτει κάτι που είναι σίγουρος πως αποτελεί τον μόνο τρόπο να συνεφέρει την αδελφή του... Ο επίμονος αγώνας του Σουάν να λύσει το μυστήριο της αδελφής του, είναι η πρόφαση για το σκηνοθέτη να παρουσιάσει ένα από τα πιο εντυπωσιακά ντοκουμέντα για το σημερινό Ιράν μέσα από ένα έργο υψηλής κινηματογραφικής τέχνης.

Det, means girl

Afflicted with a mysterious illness, a small girl falls prey to paralysis, muteness and psychological depression. Her parents manage to provide medical treatment, but all efforts to restore the girl's health remain useless. Meanwhile, Shuan, the girl's brother, who has established a «mystical communion with God», discovers what he is sure is the only possible way for his sister's deliverance... The story of Shuan's stubborn struggle to solve his sister's enigma is also a pretext for offering one of the most striking documents on contemporary Iran, as well a highly accomplished work of cinematographic art.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1983: Milad. **1985:** Bahar. **1987:** Gal. **1992:** Raghs-E Khak. **1994:** Det, Yani Dokhtar. **1995:** Yek Dastan-E Vaghe'i.

Badkonak-d-sefid

Ιράν / Iran, 1995

Τζαφάρ Παναχί

Γεννήθηκε το 1960, στο Μιανέχ του Ιράν, και φοίτησε στο Ινστιτούτο Πνευματικής Ανάπτυξης για τα Παιδιά και τους Εφήβους. Μετά την αποφοίτησή του από το Κολέγιο Κινηματογράφου και Τηλεόρασης, έκανε ντοκιμαντέρ μικρού και μεσαίου μήκους για την ιρανική τηλεόραση. Το 1992, σκηνοθέτησε μια μικρού μήκους ταινία, ένα φόρο τιμής στον Κιαροστάμι. Έχει δουλέψει ως βοηθός σκηνοθέτη για τους Καμπούζια Παρτόβι και Αμπάς Κιαροστάμι, ο οποίος έγραψε το σενάριο για *Το άσπρο μπαλόνι*. Η ταινία που επιλέχθηκε για τις Κάννες, κέρδισε το φετινό βραβείο της Χρυσής Κάμερας.

Jafar Panahi

Born in 1960, in Mianeh, Iran, he regularly attended the Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults as a child. Having graduated from the College of Cinema and TV, he contributed short and medium-length documentaries for Iranian television. In 1992, he directed a fiction short, a tribute to Kiarostami. He has worked as assistant director for Kambuzia Partovi and Abbas Kiarostami, who wrote the script of *The White Balloon*. Selected at Cannes, this first feature won this year's Golden Camera prize.

Σκηνοθεσία / Direction: Jafar Panhi. **Σενάριο / Screenplay:** Abbas Kiarostami, βασισμένο σε μια ιδέα των / based on an idea by Jafar Panahi and Parviz Shahbazi. **Φωτογραφία / Cinematography:** Farzad Jowdat. **Μοντάζ / Editing:** Jafar Panahi. **Ήχος / Sound:** Mojtaba Mortazavi, Saïd Ahmadi. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Jafar Panahi. **Ηθοποιοί / Cast:** Aïda Mohammadkhani, Mohsen Kalifi, Fereshteh Sadr Orfani, Anna Bourkowska, Mohammad Shahani, Mohammad Bahktiari. **Παραγωγός / Producer:** Kurosh Mazkouri. **Παραγωγή / Production:** Ferdos film / Farabi Cinema Foundation, 44 Sie-Tir Avenue, Tehran 113 58, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / Wold Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358, Iran, tel.: 98.21.671 010, fax: 98.21.678 155. **35mm Έγχρωμο / Colour 85'**

Το άσπρο μπαλόνι

Στο Ιράν, ο νέος χρόνος συμπίπτει με την πρώτη μέρα της άνοιξης, 21 Μαρτίου. Για τους εορτασμούς, όπως είναι η παράδοση, η επτάχρονη Ραζιέ ονειρεύεται να αγοράσει ένα μεγάλο φουσκωτό χρυσόψαρο. Ζητά από τη μητέρα της να της δώσει χρήματα: μάταια στην αρχή, αλλά τελικά τα καταφέρνει με τη βοήθεια του αδελφού της. Με το τελευταίο χαρτονόμισμα της μητέρας της στην τσέπη, η Ραζιέ τρέχει να αγοράσει το ψάρι. Όμως μέσα στο πλήθος των δρόμων της πόλης χάνει τα χρήματα. Έτσι, καθώς στο ραδιόφωνο έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση των τελευταίων λεπτών πριν από τον καινούργιο χρόνο, αρχίζει μια ξέφρενη αναζήτηση για να τα ξαναβρεί, που θα οδηγήσει το κοριτσάκι σε αναπάντεχα συναπαντήματα (με γητευτές φιδιών, ιδιόρρυθμους ράφτες, αφγανούς πρόσφυγες) και απροσδόκητες, διδακτικές περιπέτειες.

The White Balloon

In Iran, the new year coincides with the first day of spring, March 21st. For the ceremonies, as is traditional, seven year-old Razieh dreams to buy a big plump goldfish. She begs her mother to give her the necessary cash: at first in vain, but soon, with her brother's help, successfully. With mum's last banknote in her pocket, Razieh rushes out to purchase the fish. But in the city's crowded streets, she loses the money. Thus, while the radio counts down the last minutes before the New Year, begins a frantic pursuit to retrieve it, which will lead the little girl to unexpected encounters (from snake charmers to self-preoccupied tailors and Afgan refugees) and surprising, instructive adventures.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1995: Badkonak-e-Sefid

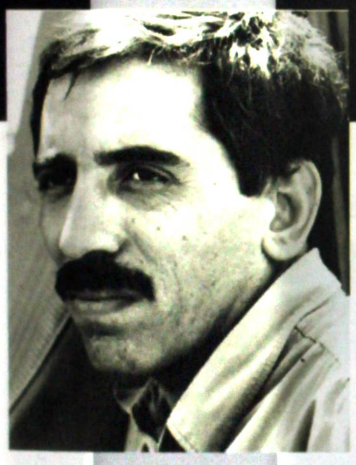

Μοσέν Μαχμαλμπάφ

Mohsen Makhmalbaf

Dastforoush	**Ο γυρολόγος**
Arusi-e khuban	**Ο γάμος του ευλογημένου**
Baysikelran	**Ο ποδηλάτης**
Nobât-e ashéghi	**Ο καιρός της αγάπης**
Salaam cinema	**Σαλάμ σινεμά**

Μοσέν Μαχμαλμπάφ

Γεννημένος το 1957 σε μια φτωχογειτονιά της Τεχεράνης, ο Μοσέν Μαχμαλμπάφ ήταν μόλις 15 ετών όταν προσχώρησε σε μια οργάνωση αγώνα κατά του Σάχη. Το 1974, τραυματίστηκε και συνελήφθη από την αστυνομία του Σάχη κατά τη διάρκεια ταραχών. Παρέμεινε στη φυλακή –μαζί με όλους τους άλλους πολιτικούς κρατούμενους– μέχρι την Ισλαμική Επανάσταση, το 1979. Αμέσως μετά, εγκατέλειψε τις πολιτικές του δραστηριότητες και στράφηκε στην καλλιτεχνική ενασχόληση, γράφοντας μυθιστορήματα, δοκίμια και θεατρικά έργα, και κάνοντας ραδιοφωνικές εκπομπές. Στη συνέχεια, ξεκίνησε την κινηματογραφική του καριέρα ως σεναριογράφος, μοντέρ και ηθοποιός, ώσπου στράφηκε στη σκηνοθεσία, το 1982. Από τότε, οι ταινίες του Μαχμαλμπάφ πραγματεύονται πάντα το σινεμά και την έννοια του ρεαλισμού. Παραθέτοντας τα λόγια του μυστικιστή ποιητή Ρούμι, του αρέσει να λέει ότι «η αλήθεια είναι ένας καθρέφτης που έπεσε από το χέρι του Θεού και έσπασε. Ο καθένας μαζεύει ένα κομματάκι και πιστεύει ότι αυτό περιέχει όλη την αλήθεια, ενώ, στην πραγματικότητα, η αλήθεια παραμένει σκορπισμένη σε καθένα από τα θρύψαλα». Ο Μαχμαλμπάφ είναι ένας από τους πιο δραστήριους και γνωστούς καλλιτέχνες της μετα-επαναστατικής εποχής του Ιράν και έχει διακριθεί με πολλά σημαντικά βραβεία στα διεθνή φεστιβάλ. Η φιλμογραφία του περιλαμβάνει 13 ταινίες –μεταξύ των οποίων, *Η μετάνοια του Νασούν* (1982), *Δύο τυφλά μάτια* (1983), *Μποϊκοτάζ* (1984), *Ο γυρολόγος* (1986), *Ο ποδηλάτης* (1988), *Ο γάμος των ευλογημένων* (1989), *Ο καιρός της αγάπης* (1990), *Νύχτες στο Ζαγιαντέν Ρουντ* (1990), *Μια φορά κι έναν καιρό, το σινεμά* (1991), *Ο ηθοποιός* (1992), *Σαλάμ σινεμά* (1995)– 3 μικρά ντοκιμαντέρ, 16 φιλμ στα οποία έκανε το μοντάζ, και 3 στα οποία δούλεψε ως καλλιτεχνικός διευθυντής. Αυτή τη στιγμή ολοκληρώνει μια ταινία (*Gabeh*) για ένα χαλί, και τις ιστορίες που είναι υφασμένες μαζί του.

Mohsen Makhmalbaf

Born in 1957 in a poor neighbourhood of Tehran, Mohsen Makhmalbaf was only 15 when he joined an anti-Shah militant group. In 1974, he was wounded and arrested by the Shah police during a street clash, and wasn't freed from prison –along with all the other political prisoners– until the Islamic Revolution in 1979. Soon after, he relinquished his political activities and turned to artistic endeavours, writing novels, essays and plays, as well as producing radio programmes. He then began his film career as screenwriter, editor and actor, until he moved into direction, in 1982. From then on, Makhmalbaf's films have constantly dealt with the cinema and the notion of realism. Quoting the mystic poet Roumi, he likes to say that «truth is a mirror that fell out of God's hand and smashed. Everyone picks up a piece and believes it contains all the truth, though in fact truth remains scattered among each fragment». Makhmalbaf is one of the most active and well known artists of Iran's post-revolutionary era and has been awarded many prestigious prizes in the international festival circuit. His filmography includes 13 features –amongst which *Nassoon's Repentance* (1982), *Two Sightless Eyes* (1983), *Boycott* (1984), *The Peddler* (1988), The *Cyclist* (1989), *Marriage of the Blessed* (1989), *Time of Love* (1990), *Nights on Zayanden Rud* (1990), *Once upon a Time, Cinema* (1991), *The Actor* (1992) and *Salam Cinema* (1995)–, 3 short documentaries, 16 films he edited and 3 on which he worked as art director. He is at present completing a film, (*Gabeh*), about a carpet and the stories that are woven within it.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1982: Tobé Nassouh. **1983:** Dou Tchesm E Bisouh. **1984:** Esteghasse Bayecot. **1987:** Dastforush. **1988:** Baysilelran. **1989:** Aroussi E Khoban. **1990:** Nobat E Ashegi / Shabayé Zayanderoud. **1991:** Nasseredin Shah, Honar Pishé Cinema. **1992:** Honar Pishé / Guoziden E Tasavir Dar Douran Ghadjar (short). **1993:** Sang Va Shisheh (short). **1994:** Salam Cinema. **1995:** Gabeh (in production).

Dastforoush

Ιράν / Iran, 1987

Ο γυρολόγος

Η ταινία αποτελείται από τρία επεισόδια με έντονο κοινωνικό προβληματισμό και είναι ένα φιλοσοφικό ταξίδι στις σχέσεις μεταξύ των μελών των κατώτερων τάξεων της κοινωνίας. Κάθε επεισόδιο περιγράφει μια διαφορετική ιστορία, όμως και τα τρία εκφράζουν την ίδια πίστη στη θρησκευτική αντίληψη του αμετάβλητου της μοίρας. Το πρώτο ασχολείται με τα βάσανα ενός φτωχού ζευγαριού που προσπαθεί να βρει κάποιον να υιοθετήσει το παιδί τους. Το δεύτερο εξετάζει την κοινωνική απομόνωση ενός πνευματικά διαταραγμένου νεαρού που φροντίζει τη γριά μητέρα του. Η τρίτη είναι για ένα γυρολόγο τον οποίο οι λαθρέμποροι συνεργάτες του υποπτεύονται ότι τους έχει προδώσει. Αν και γνωρίζει ότι η συμμορία θα τον σκοτώσει, δεν καταφέρνει να αλλάξει τη μοίρα του...

The peddler

A film in three episodes which has a strong social context, and at the same time consists in a philosophical journey within the relationships between members of the lower classes of society. Though each episode depicts a different story, all three parts express the belief in the religious notion of unchangeable predestination. The first deals with the plight of a poverty striken couple trying to find someone to adopt their child. The second examines the social isolation of a mentally unstable man looking after his elderly mother. The third is about a peddler suspected by his fellow smugglers of having betrayed them. Though he knows he is about to be killed by the gang, the peddler is proven helpless in his attempt to change his fate...

Σκηνοθεσία / Direction: Mohsen Makhmalbaf. **Σενάριο / Screenplay:** Mohsen Makhmalbaf. **Φωτογραφία / Cinematography:** Homayoon Pievar, Mehrdab Fakhimi, Ali Reza Zarrindast. **Μοντάζ / Editing:** Mohsen Makhmalbaf. **Μουσική / Music:** Majid Entezami. **Ήχος / Sound:** Mohsen Roshan. **Ηθοποιοί / Cast:** Zohreh Sarmadi, Esmail Sarmadian, Morteza Zarrabi, Mahmod Basiri, Behzad Behzadpour, Jafar Dehghan, Farid Kushanfallah. **Παραγωγή / Production:** Art Bureau of the Organization for the Propagation of Islamic Thught. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Green Film House, 98 Mirdamad Bld., P.O. Box, IR-19395/4866 Tehran, tel.: 98.21.22.25 960, fax: 98.21.22 70 970. **35mm Έγχρωμο / Colour 95'**

Arusi-e khuban

Ιράν / Iran, 1989

Σκηνοθεσία / Direction: Mohsen Makhmalbaf. **Σενάριο / Screenplay:** Mohsen Makhmalbaf. **Φωτογραφία / Cinematography:** Ali Reza Zarrindest. **Μοντάζ / Editing:** Mohsen Makhmalbaf. **Μουσική / Music:** Badak Bayat. **Ήχος / Sound:** Badi Studio. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Mohsen Makhmalbaf. **Ηθοποιοί / Cast:** Mahmud Bigham, Roya Nonahali, Ebrahim Abadi, Mohsen Zehiab, Hossein Hosseinkhani, Ali Abadan. **Παραγωγή / Production:** Institute for the Cinematographic Affairs of the Mostafazafan & Janbazan Foundation. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Green Film House, 98 Mirdamad Bld., P.O. Box, IR-19395/4866 Tehran, tel.: 98.21.22.25 960, fax: 98.21.22 70 970. **35mm Έγχρωμο / Colour 75'**

Ο γάμος του ευλογημένου

Μετά τη μερική ανάρρωση από τον τραυματισμό του σε έκρηξη κατά τη διάρκεια του πολέμου εναντίον τού Ιράκ, ο Χαζί, ένας νεαρός φωτογράφος και στρατιώτης, φεύγει από το νοσοκομείο, και οι γιατροί τον συμβουλεύουν να παντρευτεί για να μπορέσει να συνέλθει πλήρως και να ξεπεράσει τους εφιάλτες που τον βασανίζουν ακόμη. Ο πατέρας τής αρραβωνιαστικιάς του είναι ένας επιχειρηματίας που σχεδιάζει να παντρέψει την κόρη του με έναν πλούσιο. Καθώς ο Χαζί προσπαθεί να λύσει το πρόβλημα του γάμου του, αντιλαμβάνεται με νέο τρόπο τα κοινωνικά προβλήματα. Συνειδητοποιεί ότι δεν μπορεί να υποφέρει τις αντιφάσεις ανάμεσα στην καθημερινή πραγματικότητα και σ' αυτήν της φτώχειας και του πολέμου. Στη διάρκεια του γάμου καταρρέει και μεταφέρεται ξανά στο νοσοκομείο. Αναλογιζόμενος τα πρόσφατα γεγονότα, καταλήγει ότι το μόνο κατάλληλο μέρος γι' αυτόν είναι το μέτωπο της μάχης, και εγκαταλείπει το νοσοκομείο πριν ολοκληρώσει την ανάρρωσή του...

Marriage of the blessed

After partial recovery from the impact of explosion waves during the war against Iraq, Haji, a young photographer and combatant, leaves hospital and is advised by doctors to get married for perfect recuperation, and in order to overcome the nightmarish visions that still haunt him. His fiancée's father is a businessman who is planning to marry his daughter to a rich man. While resolving the problem of marriage, Haji gains a new understanding of social problems: he finds he cannot bear the contradictions between civil reality and the realities of poverty and war. He relapses during the wedding and is taken back to the hospital. Going over recent events, he comes to the conclusion that the battle front is the only appropriate place for him, and he leaves the hospital before complete recovery...

Baysikelran

Ιράν / Iran, 1989

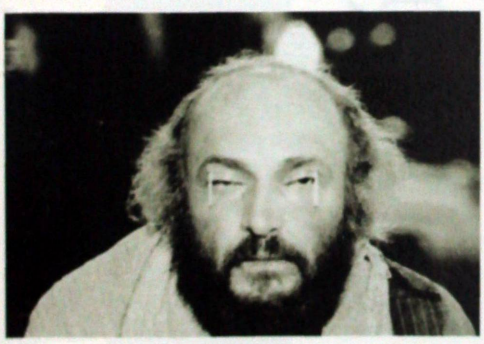

Σκηνοθεσία / Direction: Mohsen Makhmalbaf. **Σενάριο / Screenplay:** Mohsen Makhmalbaf. **Φωτογραφία / Cinematography:** Ali Reza Zarrindast. **Μοντάζ / Editing:** Mohsen Makhmalbaf. **Μουσική / Music:** Majid Entezami. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Mohsen Makhmalbaf. **Ηθοποιοί / Cast:** Moharram Zeynalzadeh, Esmail Soltanian, Mohamad Reza Maleki, Mahshid Afsharzadeh, Firooz Kiyani. **Παραγωγή / Production:** Institute for the Cinematographic Affairs of Janbazan Foundation,Seyyed Jamalebbin Hosseini Cultural Foundation. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Green Film House, 98 Mirdamad Bld., P.O. Box, IR-19395/4866 Tehran, tel.: 98.21.22.25 960, fax: 98.21.22 70 970. **35mm Έγχρωμο / Colour 75'**

Ο ποδηλάτης

Ο Νασίμ, πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, έχει εγκατασταθεί με την οικογένειά του σε ένα ιρανικό χωριό. Φτωχός, δεν μπορεί να πληρώσει για τη νοσηλεία της σοβαρά άρρωστης γυναίκας του. Για να κερδίσει το απαιτούμενο ποσό, δέχεται ένα απίθανο στοίχημα: να ποδηλατεί συνεχώς, χωρίς διακοπή, για μια ολόκληρη εβδομάδα. Έτσι, όπως στο *Σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν* του Σίντνεϊ Πόλακ, ο ποδηλάτης πρέπει να κάνει απελπισμένα κύκλους επί επτά ημέρες, χωρίς να σταματήσει ούτε για μία στιγμή. Για να εξασφαλίσουν τη νίκη του, ο γιος του και όλοι οι θεατές που έχουν στοιχηματίσει υπέρ του, τον υποστηρίζουν και προσπαθούν να τον βοηθήσουν να κερδίσει...

The cyclist

Nasim has fled Afghanistan with his family to settle in a small Iranian village. Penniless, he can't pay for his seriously ill wife to be hospitalized and treated. To earn the necessary money, he accepts an impossible bet: he wagers to pedal a bicycle nonstop for a whole week. Thus, as in Sidney Pollack's *They Shoot Horses, Don't They?* the cyclist has to frantically turn in circles seven days long, without allowing himself a single pause. A number of people lay bets and decide to go along. To ensure his success, Nasim's little son as well as all the spectators who have betted on him, support him and try to help him win the gamble...

Nobât-e ashéghi

Ιράν / Iran, 1990

Ο καιρός της αγάπης

Η ταινία, απαγορευμένη για πέντε χρόνια από την ιρανική λογοκρισία, για θρησκευτικούς και σεξουαλικούς λόγους, καταπιάνεται με το θέμα τής μοιχείας. Γυρισμένη στην Τουρκία, χωρίζεται σε τρία μέρη, το καθένα από τα οποία διηγείται μια διαφορετική εκδοχή της ίδιας ιστορίας: ένας σύζυγος ανακαλύπτει την εξωσυζυγική σχέση της γυναίκας του. Πρώτο κεφάλαιο: ο μελαχρινός σύζυγος σκοτώνει τον ξανθό εραστή της γυναίκας του και καταδικάζεται σε ποινή θανάτου, ενώ η γυναίκα αυτοκτονεί. Μέρος δεύτερο: ο ξανθός άνδρας είναι ο σύζυγος, ο μελαχρινός ο εραστής, αλλά η δραματική κατάληξη είναι περίπου η ίδια. Μέρος τρίτο: παρόμοιο με το πρώτο, μόνο που ο σύζυγος αρνείται να σκοτώσει τον ανταγωνιστή του, ο οποίος, τελικά, παντρεύεται τη γυναίκα...

Time of love

Banned for five years by the Iranian censorship for religious and sexual reasons, it tackles the theme of adultery. Shot in Turkey with Turkish actors, it is devided into three parts, each of which tells a different version of the same story: a husband discovers his wife's extra-marital relationship. First chapter: the dark-haired husband kills his wife's blond lover and is sentenced to death penalty, while the woman commits suicide. Part two: the blond man is the husband, the brunet the lover, but the dramatic outcome is close to being the same. Part three: similar to the first, only the husband refuses to kill his rival, who eventually gets to marry the woman...

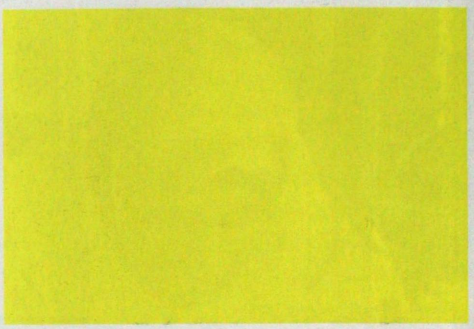

Σκηνοθεσία / Direction: Mohsen Makhmalbaf. **Σενάριο / Screenplay:** Mohsen Makhmalbaf. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mahmoud Kalari. **Μοντάζ / Editing:** Mohsen Makhmalbaf. **Ήχος / Sound:** Djahangir Mirshekari. **Ηθοποιοί / Cast:** Shiva Gered, Abdolrahman Yalmaï, Aken Tunc, Menderes Samanjelar. **Παραγωγός / Producer:** Abbas Randjbar. **Παραγωγή / Production:** Green Film House, 98, Mirdamad Boulevard, Teheran, Iran, tel.: 98.22.25.960, fax: 98.21.227 09 70, Khaneh Film Sbaz, Shahed Exhibitin Complex. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** MK2 Diffusion, 55, rue Traversière, 750 12 Paris, France, tel.: 33.1.43 07 92 74, fax: 33.1.43 41 32 30. **35mm Έγχρωμο / Colour 75'**

Salaam cinema

Ιράν / Iran, 1995

Σαλάμ σινεμά

Ο διάσημος ιρανός σκηνοθέτης Μοσέν Μαχμαλμπάφ ετοιμάζει μια ταινία για την εκατονταετηρίδα τού κινηματογράφου. Βάζει μια αγγελία σε μια μεγάλη εφημερίδα για να προσλάβει τους 100 ηθοποιούς που απαιτούνται για το έργο. Για την οντισιόν, έχει προετοιμάσει 1.000 ερωτηματολόγια, όταν όμως ανοίγουν οι πόρτες του στούντιο, εμφανίζεται ένα πλήθος 5.000 επίδοξων ηθοποιών. Μέσα στο στούντιο, πίσω από ένα τραπέζι, ο Μαχμαλμπάφ αρχίζει να εξετάζει τους υποψήφιους που αποτελούν ένα μικρόκοσμο της σύγχρονης ιρανικής κοινωνίας: εργάτες, διανοούμενοι, φοιτητές, αλλά κυρίως γυναίκες. Ενώ προσπαθεί να δικαιολογήσει την επιθυμία του να πάρει μέρος στην ταινία, κάθε υποψήφιος υφίσταται ένα είδος αστυνομικής ανάκρισης, καθώς ο σκηνοθέτης κάνει κατάχρηση της αναντίρρητης εξουσίας του... Μια αποκαλυπτική κοινωνική εικονογραφία, μια εντυπωσιακή αλληγορία της εξουσίας και μια οξυδερκής, γεμάτη χιούμορ σπουδή του κινηματογράφου.

Salam cinema

Famous Iranian director Mohsen Makhmalbaf is preparing a film for the centenary of cinema. He runs a casting ad in a big Tehran newspaper in order to recruit the 100 actors required for his project. For the audition he has printed 1.000 questionaries, but when the studio gates open, a crowd of no less than 5.000 aspiring actors shows up. Inside the studio, behind a table, Makhmalbaf begins to screen the hopeful applicants, who represent a microcosm of contemporary Iranian society: workers, intellectuals, students, but most of all women. Asked to justify their desire to be in a movie, each candidate undergoes what resembles a police interrogation, the director relentlessly using and abusing his unquestioned authority... As well as a revealing social painting, *Salam Cinema* imposes itself both as an exciting allegory of power and as an insightful, humorous study of cinema.

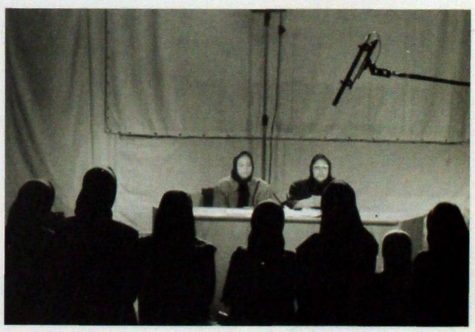

Σκηνοθεσία / Direction: Mohsen Makhmalbaf. **Σενάριο / Screenplay:** Mohsen Makhmalbaf. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mahmoud Kalari. **Μοντάζ / Editing:** Mohsen Makhmalbaf. **Μουσική / Music:** Shahrdad Rohani. **Ήχος / Sound:** Nezam Kiyaï. **Ηθοποιοί / Cast:** Azadeh Zangeneh, Maryam Keyhan, Feyzolah Gashaghai, Shaghayegh Djodat. **Παραγωγός / Producer:** Abbas Randjbar. **Παραγωγή / Production:** Green Film House, 98 Mirdamad Bld., P.O. Box, IR-19395/4866 Tehran, tel.: 98.22.25 960, fax: 98.21.22 70 970. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Green Film House, 98 Mirdamad Bld., P.O. Box, IR-19395/4866 Tehran, tel.: 98.22.25 960, fax: 98.21.22. 70. 970. **35mm Έγχρωμο / Colour 75'**

Νέοι Ορίζοντες – New Horizons

Ανεξάρτητοι Αμερικανοί

American Independents

Without air
Blue in the face
To die for
From the journals of Jean Seberg

Χωρίς αέρα
Έξω φρενών
Έτοιμη για όλα
Από το ημερολόγιο της Τζιν Σίμπεργκ

Without air

ΗΠΑ / USA, 1994

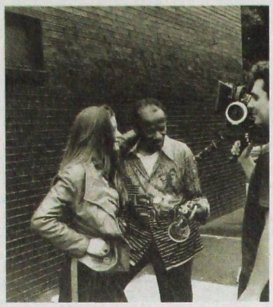

Νιλ Άμπραμσον

Γεννημένος το 1963, στη Νότια Αφρική, εγκαταστάθηκε στο Λος Άντζελες το 1979. Ασχολήθηκε με τη ζωγραφική και τη φωτογραφία. Είναι ένας από τους πιο επιτυχημένους σκηνοθέτες στο χώρο των μουσικών βιντεοταινιών και έχει επίσης σκηνοθετήσει πολλές διαφημίσεις. Το *Χωρίς αέρα* είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους.

Neil Abramson

Born in 1963, in South Africa, he moved to Los Angeles in 1979. Productive in painting and photography from an early age. One of the most successful directors in the music video business, he has also directed many commercials. *Without Air* is his first feature.

Σκηνοθεσία / Direction: Neil Abramson. **Σενάριο / Screenplay:** Neil Abramson. **Φωτογραφία / Cinematography:** Neil Abramson. **Μοντάζ / Editing:** Suzanne Hines. **Μουσική / Music:** Kennard Ramsey. **Ήχος / Sound:** Andy Black. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Henk Haselager. **Ηθοποιοί / Cast:** Lauri Crook, Jack May, Leight Anne Potter, Nokie Taylor, Pat Lawyer, Michelle McGlocklin, Vicky Tubbs, Angel Carpenter, Meresa Ferguson, Larry «Bait» Wiltsey. **Παραγωγός / Producer:** John Bick. **Παραγωγή / Production:** Winghead Films, 5657 Wilshire Blvd. 5th Floor, Los Angeles, CA 90036, tel.: 213-525 2900, fax: 213-525 2912. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Winghead films, 5657 Wilshire Blvd. 5th Floor, Los Angeles, CA 90036, tel.: 213-525 2900, fax: 213-525 2912. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 88'**

Χωρίς αέρα

Εμπνευσμένο από την αληθινή ζωή της Λόρι Κρουκ, τραγουδίστριας των μπλουζ του Μέμφις (η ίδια υποδύεται και τον πρωταγωνιστικό ρόλο στην ταινία), το *Χωρίς αέρα* δείχνει μερικές μέρες και νύχτες στη ζωή της Σέι, μιας νεαρής τραγουδίστριας-στριπτιζέζ, και τον αγώνα της να επιβιώσει αξιοπρεπώς. Διαρκώς στην κόψη του ξυραφιού, η Σέι υποφέρει από την ασταθή σχέση της με τον εραστή της, «Ρέιντιο». Περνά από τους καβγάδες στο σεξ, από τα ναρκωτικά στο στριπτίζ, και πάλι από την αρχή. Κάθε πρόσωπο με το οποίο σχετίζεται, την ωθεί στην πορεία προς την αυτογνωσία και την προσπάθειά της, ξανά και ξανά, να ξεφύγει από τον πόνο μέσα από το τραγούδι και το ταλέντο της, στα χνάρια της Τζάνις Τζόπλιν.

Without air

Inspired by a real Memphis Blues singer named Lauri Crook (who also plays the picture's lead role), *Without Air* shows a few days and nights in the life of Shay, a young singer/stripper, and her struggle to survive decently. Constantly on the edge, she suffers from a messy relationship with her boyfriend «Radio», and moves from fights to love-making, from drugs to strip-dancing and back. Each unique character she interacts with urges her in her process of self-discovery, of trying again and again to break free from pain through her Janis Joplin-like talent for singing.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1994: Without Air

Blue in the face

ΗΠΑ / U.S.A., 1994

Σκηνοθεσία / Direction: Wayne Wang, Paul Auster. **Σενάριο / Screenplay:** Wayne Wang, Paul Auster. **Φωτογραφία / Cinematography:** Adam Holender. **Μοντάζ / Editing:** Christopher Tellefsen. **Μουσική / Music:** John Lurie. **Ήχος / Sound:** Drew Kunin, John Hirst. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Kalina Ivanov. **Ηθοποιοί / Cast:** Victor Argo, Giancarlo Esposito, Michael J. Fox, Stephen Gevedon, Mel Gorham, Jared Harris, Jim Jarmusch, Harvey Keitel, Madonna, Lou Reed, Roseanne, Mira Sorvino, Lily Tomlin. **Παραγωγός / Producer:** Greg Johnson, Peter Newman, Diana Phillips. **Παραγωγή / Production:** Blue in the Face Productions, 15, Columbus Circle, 32nd fl., USA-New York, NY 10023, tel.: 1.212.373 66 88, fax: 1.212.373 66 55. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Miramax International, 375 Greenwich Street, New York, NY 10023, USA, tel.: 1.212.941 38 00, fax: 1.212.941 38 36. **35mm Έγχρωμο / Colour 89'**

Γουέιν Γουάνγκ

Γεννήθηκε το 1949, στο Χονγκ Κονγκ. Σπούδασε ζωγραφική και κινηματογράφο στο Κολέγιο Τέχνης της Καλιφόρνια. Έκανε την πρώτη του ταινία ως σκηνοθέτης, *Chan is missing*, το 1982.

Πολ Όστερ

Γεννήθηκε στο Νιου Τζέρσι, το 1947. Σπούδασε συγκριτική λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια και, εν συνεχεία, μετακόμισε στο Παρίσι για τέσσερα χρόνια. Μετά την επιστροφή του στις ΗΠΑ, δούλεψε ως μεταφραστής, ενώ, παράλληλα, δημοσίευσε ποίηση και κριτικές. Έχει, επίσης, γράψει αρκετά μυθιστορήματα που γνώρισαν ευνοϊκή αποδοχή, μεταξύ των οποίων και το *City of Glass* (1985). Έγραψε το πρώτο του σενάριο, για το *Smoke* του Γουέιν Γουάνγκ, το 1994. Το *Blue in the Face* είναι το σκηνοθετικό του ντεμπούτο.

Wayne Wang

Born in 1949, in Hong Kong. Studied painting and film at the California College of Arts and Crafts. Made his first film as a director, *Chan is Missing*, in 1982.

Paul Auster

Born in New Jersey, in 1947. He studied comparative literature at Columbia University, then moved to France for four years. Upon his return to the US, worked as a translator while publishing poetry and criticism. He has also written several acclaimed novels, amongst which *City of Glass* (1985). He wrote his first screenplay, for Wayne Wang's *Smoke*, in 1994. *Blue in the Face* is his directorial debut.

Έξω φρενών

Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων του *Smoke*, ο Γουέιν Γουάνγκ και ο σεναριογράφος του, Πολ Όστερ, διαπίστωσαν ότι οι χαρακτήρες της ταινίας, τους οποίους ερμήνευαν ηθοποιοί από διαφορετικές προελεύσεις, είχαν αναπτύξει δική τους υπόσταση, ανεξάρτητη από το αρχικό σενάριο. Ο Γουάνγκ και ο Όστερ πρότειναν στους παραγωγούς να επεκτείνουν τα συμβόλαια και να κάνουν μια δεύτερη ταινία, στις ίδιες τοποθεσίες, στο Μπρούκλιν. Η ταινία, που έπρεπε να γίνει γρήγορα και φθηνά, θα ήταν αυθόρμητη και αυτοσχεδιαστική: οι σκηνοθέτες έδωσαν τις βασικές προτάσεις, που στη συνέχεια αναπτύχθηκαν από τους ηθοποιούς. Το αποτέλεσμα είναι μια συνέχεια του *Smoke*, που εστιάζει στον Χάρβι Καϊτέλ και σε όλους τους ηθοποιούς της ταινίας, ενώ συμπεριλαμβάνει και γκεστ-σταρ όπως ο Μάικλ Τζ. Φοξ και η Μαντόνα.

Blue in the face

During the shooting of *Smoke*, Wayne Wang and his scriptwriter Paul Auster realized that the characters in their film, played by actors from very diefferent backgrounds, had developped something like a life of their own, independent from the original screenplay. Wang and Auster thus suggested to the producers that they extend the contracts and make a second film in the same Brooklyn locations. The film, which had to be made quickly and cheaply, was to be spontaneous and improvised: the directors produced sketches which were further developped with the actors. The result is a «sequel» to *Smoke*, which focuses on Harvey Keitel and the entire cast of *Smoke*, including guest stars such as Michael J. Fox and Madonna.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

WANG: 1982: Chan is Missing. **1984:** Dim Sum. **1987:** Slamdance. **1989:** Eat a Bowl of Tea. **1990:** Life is Cheap... but Toilet Paper is Expensive. **1993:** The Joy Luck Club. **1994:** Smoke, Blue in the Face (με τον / with Paul Auster).

To die for

ΗΠΑ / USA, 1995

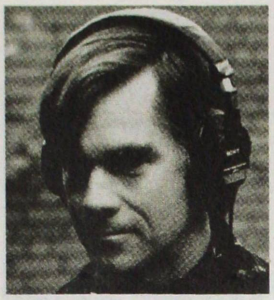

Γκας Βαν Σαντ

Γεννήθηκε το 1952, στο Λούισβιλ (Κεντάκι) και αποφοίτησε από τη Σχολή Σχεδίου του Ρόουντ Άιλαντ. Έχει σκηνοθετήσει βίντεο κλιπ για καλλιτέχνες όπως οι: Ντέιβιντ Μπάουι, Έλτον Τζον, Τρέισι Τσάπμαν, Ρεντ Χοτ Τσίλι Πέπερς, καθώς και αρκετές ταινίες μικρού μήκους (*The Descipline of D.E.*, *Five Ways to Kill Yourself*, *Thanksgiving Prayer*). Σεναριογράφος, βραβευμένος και διακεκριμένος κινηματογραφιστής, σκηνοθέτης διαφημίσεων, ζωγράφος, μουσικός, φωτογράφος και περιστασιακά καθηγητής στην παραγωγή ταινιών, ζει στο Πόρτλαντ (Όρεγκον).

Gus Van Sant

Born in 1952, in Louisville, Kentucky, he graduated from the Rhode Island School of Design. Has directed music video clips for artists such as David Bowie, Elton John, Tracy Chapman or the Red Hot Chili Peppers, as well as several shorts (*The Discipline of D.E.*, *Five Ways to Kill Yourself*, *Thanksgiving Prayer*). At once screenwriter, award-winning and acclaimed filmmaker, commercials director, painter, musician, photographer and occasionally teacher in film production, he lives in Portland, Oregon.

Σκηνοθεσία / Direction: Gus Van Sant. **Σενάριο / Screenplay:** Buck Henry, βασισμένο στο μυθιστόρημα της Joyce Maynards / based on a novel by Joyce Maynards. **Φωτογραφία / Cinematography:** Eric Edwards. **Μοντάζ / Editing:** Curtiss Clayton. **Μουσική / Music:** Danny Elfman. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Vlasta Svoboda. **Ηθοποιοί / Cast:** Nicole Kidman, Matt Dillon, Joaquim Phoenix, Alison Folland, Casey Affleck, Illeana Douglas. **Παραγωγός / Producer:** Laura Ziskin. **Παραγωγή / Production:** Laura Ziskin Productions – Twentieth Century Fox – 10201 West Pico Boulevard, Los Angeles, CA 90035, USA, tel.: 310.369 37 22, fax: 310.369 29 79. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Rank Film Distributors, 127/133 Wardour Street, London W1V 4AD, GB tel.: 171 437 90 20, fax: 171.434 36 89. **35mm Έγχρωμο / Colour 106'**

Έτοιμη για όλα

Η Σούζαν Στόουν είναι ένα κορίτσι από την επαρχία, με έναν και μοναδικό σκοπό: να γίνει τηλεοπτική προσωπικότητα («Δεν είσαι κανένας στην Αμερική αν δεν είσαι στην τηλεόραση»). Ένα όνειρο που γίνεται για όλους εφιάλτης, όταν μετατρέπεται σε εμμονή. Απογοητευμένη από το γάμο της με τον αργόστροφο μπάρμπαν Λάρι, αφιερώνεται στο κυνήγι της καριέρας της και καταφέρνει να βρει δουλειά στον τοπικό σταθμό. Ελπίζοντας στην παραγωγή ενός ντοκιμαντέρ, προσλαμβάνει τρεις τινέιτζερ χωρίς μέλλον και ζει μαζί τους διαμορφώνοντας έναν δυνατό και επικίνδυνο δεσμό ο οποίος, με ένα στυγνό φόνο, απειλεί να τινάξει στον αέρα για πάντα την ήσυχη προαστιακή ζωή τους...

To die for

Suzanne Stone is a provincial girl with one sole ambition: to become a TV personality («You aren't really anybody in America if you're not on TV»). A dream that becomes a nightmare for all when it turns into obsession. Disillusioned with her marriage to dumbstruck bar-tender Larry, she immerses herself in the pursuit of her career and manages to manipulate her way into a job at the local TV station. Hoping to produce a documentary, she enlists three no-future teenagers and forms with them a powerful and dangerous band which, via a sordid murder, threatens to blow up their peaceful suburban lives forever...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1987: Mala Noche. **1989:** Drugstore Cowboy. **1992:** My Own Private Idaho. **1994:** Even Cowgirls Get the Blues. **1995:** To Die For

From the journals of Jean Seberg

ΗΠΑ / U.S.A., 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Mark Rappaport. **Σενάριο / Screenplay:** Mark Rappaport. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mark Daniels. **Μοντάζ / Editing:** Mark Rappaport. **Ήχος / Sound:** Tony Volonte. **Ηθοποιοί / Cast:** Mary Beth Hurt. **Παραγωγός / Producer:** Mark Rappaport. **Παραγωγή / Production:** Couch Potato Productions, 16, Crosby Street, USA-New York NY 10013, tel.: 1.212.966 76 36, fax: 1.212.966 76 36. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Couch Potato Productions, 16, Crosby Street, USA-New York NY 10013, tel.: 1.212.966 76 36, fax: 1.212.966 76 36. **35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο / B&W-Colour 97'**

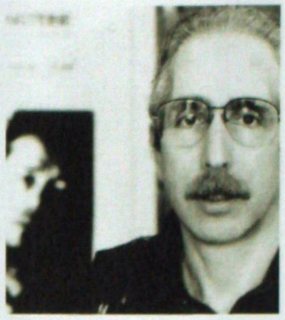

Μαρκ Ράπαπορτ

Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1941. Μανιώδης θεατής τού σινεμά από παιδί, άρχισε να δουλεύει στον κινηματογράφο ως μοντέρ, ενώ, παράλληλα, χρηματοδοτούσε και σκηνοθετούσε τις δικές του ταινίες μικρού μήκους. Γράφει, σκηνοθετεί, κάνει την παραγωγή και το μοντάζ ταινιών μεγάλου μήκους και βίντεο από τα μέσα της δεκαετίας του '70. Ενώ έχει χαρακτηριστεί ως πειραματικός σκηνοθέτης από τον ειδικό Τύπο, ο ίδιος έχει θέσει τον εαυτό του εκτός της ορθόδοξης αμερικάνικης αβάν-γκαρντ από την πρώτη του ταινία *Casual Relation*.

Mark Rappaport

Born in New York, in 1941. A movie buff since childhood, he began to work in films as an editor while financing and directing his own shorts on the side. He has written, directed, produced and edited feature films and videos since the mid-seventies. Pigeonholed experimental filmmaker by the specialized press, he sets himself apart from the orthodox American avant-garde ever since his first feature, *Casual Relations*.

Από το ημερολόγιο της Τζιν Σίμπεργκ

Χρησιμοποιώντας αποσπάσματα από τις ταινίες της και άλλα φιλμ τής εποχής, ο σκηνοθέτης αναπλάθει τη ζωή και την καριέρα της Τζιν Σίμπεργκ: από την παραμυθένια άνοδό της στη διασημότητα με την ταινία τού Όττο Πρέμιντζερ *Saint Joan* το 1957, στην εξίσου απότομη πτώση της μετά την προβολή της ταινίας, από την ανάστασή της ως σταρ στην ταινία του Γκοντάρ *Χωρίς ανάσα* το 1960 μέχρι το θάνατό της το 1979, που επίσημα χαρακτηρίστηκε ως αυτοκτονία. Πολιτικό και συναισθηματικό θύμα της δεκαετίας του '60, η ζωή και το έργο της Σίμπεργκ τοποθετείται σε πολιτικό πλαίσιο. Η ηθοποιός, όπως την υποδύεται η Μαίρη Μπεθ Ρουθ, πραγματοποιεί παράλληλα και μια ανασκόπηση της εποχής της μέσα από τον κινηματογράφο.

From the journals of Jean Seberg

Using clips from her films and other pictures of the time, the director reconstructs the life and career of Jean Seberg: from her Cinderella-like rise to celebrity in Otto Preminger's *Saint Joan* in 1957 to her equally precipitous fall after the film's release, through her resurrection as a star in Godard's *Breathless* in 1960 to her death in 1979, officially labeled a suicide. A political and emotional casualty of the '60s, Seberg's life and work is placed in a political context. The actress, as portrayed by Mary Beth Ruth, also reviews her time in the movies.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1973: Casual Relations. **1975:** Mozart in Love. **1977:** Local Color. **1978:** The Scenic Route. **1980:** Impostors. **1985:** Chain Letters. **1992:** Rock Hudson's Home Movies. **1995:** From the Journals of Jean Seberg. **1995:** Exterior Night.

Νέοι Ορίζοντες – New Horizons

Cine Documenta

Cine Documenta

Crumb
Middle of the Moment
When mother comes home for Christmas
El diablo nunca duerme
Het is een Schone Dag Geweest
Metaal en melancholie

Κραμπ
Στο μέσον της στιγμής
Όταν έρθει η μαμά για τα Χριστούγεννα
Ο διάβολος ποτέ δεν κοιμάται
Ήταν μια θαυμάσια μέρα
Μέταλλο και μελαγχολία

Crumb

ΗΠΑ/USA, 1994

Σκηνοθεσία / Direction: Terry Zwigoff. **Σενάριο / Screenplay:** Terry Zwigoff. **Φωτογραφία / Cinematography:** Maryse Alberti. **Μοντάζ / Editing:** Victor Livingston. **Μουσική / Music:** David Boeddinghaus. **Ήχος / Sound:** Scott Breindel. **Ηθοποιοί / Cast:** Robert Crumb, Beatrice Crumb, Charles Crumb, Max Crumb, Dana Morgan, Robert Hughes, Aline Kominsky. **Παραγωγή / Production:** Lynn O'Donnell, Terry Zwigoff. **Εταιρεία παραγωγής / Production Company:** Superior Pictures Production (David Lynch), 290 Mullen Avenue, San Francisco Ca 94111, tel.: 415.647 5278, fax: 415.747 3812. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Films Transit International, 402 East Notre Dame, Montreal Canada H2Y 1C8, tel.: 514.844 3358, fax: 514.844 7298. **35mm 'Εγχρωμο / Colour 119'**

Τέρι Ζουίγκοφ

Κέρδισε την εκτίμηση των κριτικών για το *Λούι Μπλούι*, ένα πορτρέτο του μουσικού των μπλουζ Χάουαρντ Άρμστρονγκ. Έχει επίσης σκηνοθετήσει την ταινία *Οικογένεια Μόου*, για την ιστορία της χαβανέζικης μουσικής. Γνωρίζει τον καλλιτέχνη Robert Crumb εδώ και 25 χρόνια, έχει δημοσιεύσει πολλά από τα κόμικς του στη δεκαετία του '70 και έχει παίξει στο συγκρότημά του. Μαζί, πρόσφατα, ολοκλήρωσαν το σενάριο για μια μεγάλου μήκους ταινία, *The New Girl Friend*.

Terry Zwigoff

Critically acclaimed for *Luie Bluie*, a portrait of the blues musician Howard Armstrong, Zwigoff also directed *A Family Named Moo*, on the history of Hawaiian music. He has known underground artist Robert Crumb for 25 years, published several of his comics in the '70s and played in his band. Together, they have just completed a feature screenplay, *The New Girl Friend*.

Κραμπ

Η νέα ταινία του Τέρι Ζούιγκοφ, την οποία παρουσιάζει ο Ντέιβιντ Λιντς, εστιάζει στην αμφιλεγόμενη μορφή του καλλιτέχνη Ρόμπερτ Κραμπ, του διάσημου συγγραφέα των κόμικς *Mr. Natural, Fritz the Cat* και *Keep on Truckin'* της δεκαετίας του '60. Σε αυτό το προσωπικό, διασκεδαστικό και μερικές φορές ανατρεπτικό πορτρέτο, μαθαίνουμε για τη μοναστική αγωγή του δημοφιλούς καλλιτέχνη-φαινομένου στη Φιλαδέλφεια, συναντάμε τα μέλη της δυσλειτουργικής του οικογένειας, ακούμε τις παλιές του ερωμένες, γινόμαστε μάρτυρες της έντονης απέχθειάς του για την αμερικανική κοινωνία και κουλτούρα, και, εν γένει, παρατηρούμε τι τον εμπνέει να δημιουργήσει έναν κόσμο μυστηριώδη, διαστρεβλωμένο και ανατριχιαστικό, με ένα μοναδικό ταλέντο που του χάρισε την προσωνυμία «Μπρίγκελ του 20ού αιώνα»...

Crumb

Terry Zwigoff's new film, presented by David Lynch, focuses on the controversial artist Robert Crumb, world famous author of the 1960's *Mr. Natural, Fritz the Cat and Keep on Truckin'* cartoons. In this intimate, hilarious, but at times disturbing portrait, we learn about this phenomenal popular artist's cloistered upbringing in Philadelphia, meet with the members of his disfunctional family, hear his ex-lovers, witness his utter disgust of the American society and culture, and generally observe what inspires him to create a mysterious, twisted and creepy world with a talent that has earned him the qualification of «Breughel of the Twentieth Century»...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

Louie Bluie (ντοκιμαντέρ / documentary). A Family Named Moe (ντοκιμαντέρ / documentary). **1994:** Crumb (ντοκιμαντέρ / documentary).

Middle of the Moment

Ελβετία-Γερμανία/Switzerland-Germany, 1994

Νίκολας Χούμπερτ

Γεννήθηκε το 1958, σπούδασε κινηματογράφο στη σχολή Χος στο Μόναχο (HFF). Υπήρξε συνιδρυτής των σκηνοθετικών συνεταιρισμών «Der andere Blick» και «Cine Nomad». Από το 1988 δουλεύει ως σεναριογράφος σε Ιαπωνία, Νέα Υόρκη, Αφρική και Ευρώπη. Έχει (συν)σκηνοθετήσει συνολικά έξι ταινίες, μικρού και μεγάλου μήκους, καθώς και ντοκιμαντέρ.

Βέρνερ Πέντσελ

Γεννήθηκε το 1950. Τέλειωσε τη σχολή κινηματογράφου HFF στο Μόναχο και δούλεψε ως σκηνοθέτης, σεναριογράφος, οπερατέρ και μηχανικός ήχου σε διάφορες ταινίες. Από το 1978, εργάζεται ως ανεξάρτητος παραγωγός και σκηνοθέτης. Είναι συνιδρυτής του συνεταιρισμού «Der andere Blick».

Nicolas Humbert

Born in 1958, studied film at the München Hochschule für Film and Television (HFF). Co-founded the filmmakers' cooperatives «Der andere Blick» and «Cine Nomad». Since 1988, works as a screenwriter in Japan, New York, Africa and Europe. Has (co)-directed six short, feature and documentary films.

Werner Penzel

Born in 1950. After graduating from the HFF film school in Munich, worked as director, author, cameraman and sound engineer on various films. Since 1978, he is an independent producer and director. Co-founded the cooperative «Der andere Blick».

Σκηνοθεσία / Direction: Nicolas Humbert & Werner Penzel. **Σενάριο / Screenplay:** Nicolas Humbert & Werner Penzel. **Φωτογραφία / Cinematography:** Chilinski. **Μοντάζ / Editing:** Gisela Castronari, Nicolas Humbert, Werner Penzel. **Μουσική / Music:** Fred Frith and others. **Ήχος / Sound:** Jean Vapeur. **Ηθοποιοί / Cast:** Acrobats of the Cirque O, Touareg nomads, poet Robert Lax. **Παραγωγή / Production:** Nicolas Humbert & Werner Penzel. **Εταιρεία Παραγωγής / Production Company:** Cine Nomad, München / Res Balzli & Cie, Nidau / SF DRS. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Cine Nomad, Aventinstrasse 1, D-80469 München, tel.: 49.89.29 23 54, fax: 49.89.22 71 92, Res Balzli & Cie, Hauptstr. 33, 2560 Nidau CH, tel.: 41.32.51 75 10, fax: 41.32.51 28 10. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 80'**

Στο μέσον της στιγμής

Για περισσότερο από δύο χρόνια, οι δύο σκηνοθέτες βρίσκονταν στο δρόμο: με τους ακροβάτες του γαλλικού τσίρκου Ο, με τους νομάδες Τουαρέγκ στα όρη Αΐρ της Νότιας Σαχάρας και με τον αμερικανό ποιητή, κλόουν και φιλόσοφο Ρόμπερτ Λαξ. Από τη μεγάλη συλλογή ηχητικού και οπτικού υλικού που κατέγραψαν, δημιούργησαν ένα «σινεποίημα», θαυμάζοντας «την ομορφιά του ταξιδιού που τους έφερε μέχρι το τέλος της ζωής.

Middle of the moment

For over two years the two directors were on the road: with the acrobats of the French Cirque O, with Touareg nomads in the Aïr mountains of southern Sahara, and with the American poet, clown and philosopher Robert Lax. From the large collection of sound and visual material they recorded, they created a «cine-poem», marvelling «at the beauty of the voyage that took them to the end of life».

ΚΟΙΝΗ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / JOINT FILMOGRAPHY

1988: Lani und die Seine (ντοκιμαντέρ / documentary) **1989:** Step Across the Border (μουσική ταινία / music film).
1994: Middle of the Moment (ντοκιμαντέρ / documentary).

When mother comes home for Christmas

Ελλάδα-Γερμανία / Greece-Germany, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Nilita Vachani. **Σενάριο / Screenplay:** Nilita Vachani. **Φωτογραφία / Cinematography:** Vangelis Kalambakas. **Μοντάζ / Editing:** Nilita Vachani. **Μουσική / Music:** Ross Daly. **Παραγωγός / Producer:** Kostas Poulantzas, K. Nandha Kumar. **Παραγωγή / Production:** ZDF (Das Kleine Fernsehspiel) – Greek Film Centre / Filmsixteen, Acharnon 137-139, 111 43 Athens, Greece, tel.: 33.1.252 5920, fax: 33.1.252 5920. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Filmsixteen, Acharnon 137-139, 111 43 Athens, Greece, tel.: 33.1.252 5920, fax: 33.1.252 5920. **16mm Έγχρωμο / Colour 109'**

Νιλίτα Βατσάνι

Γεννημένη στην Ινδία, έκανε σπουδές Επικοινωνίας στο Πανεπιστήμιο της Πενσιλβάνια και στο Ινστιτούτο Τέχνης του Σικάγου. Από το 1985 ώς το 1988, δούλεψε ως μοντέρ ντοκιμαντέρ στη Νέα Υόρκη και συνεργάστηκε με τη Μίρα Ναΐρ στο *Σαλάμ Βομβάη*. Σήμερα ζει στην Αθήνα. Η φιλμογραφία της περιλαμβάνει τα διεθνώς διακεκριμένα ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους *Eyes of Stone* και *Diamonds in a Vegetable Market*.

Nilita Vachani

Born in India, she studied at the Annenberg School of Communications of the University of Pennsylvania and the School of the Art Institute of Chicago. From 1985 to 1988, she worked as a documentary film editor in New York, and assisted Mira Nair on *Salaam Bombay*. She currently lives in Athens. Her filmography includes the international awarded full-length documentaries *Eyes of Stone* and *Diamonds in a Vegetable Market*.

Όταν έρθει η μαμά για τα Χριστούγεννα

Η Ζοζεφίν, μετανάστρια από τη Σρι-Λάνκα, έχει εξασφαλίσει μια καλή δουλειά στα νότια προάστια της Αθήνας ως μπέιμπι-σίτερ της μικρής Ισιδώρας. Για τις διακοπές των Χριστουγέννων, επιστρέφει η μητέρα τής Ισιδώρας από το Παρίσι, και η Ζοζεφίν μπορεί κι αυτή να πάει πίσω στο «Νησί του Παραδείσου». Για πρώτη φορά έπειτα από 8 χρόνια, έρχεται αντιμέτωπη με την πραγματικότητα της δικής της οικογένειας και των παιδιών της: για τη Σουμίντα, τον Σουρές και τη Νάρμα, η «μητέρα» έχει φτάσει πλέον να σημαίνει μόνο τραπεζικές επιταγές, γράμματα και δώρα από το εξωτερικό...

When mother comes home for Christmas

Josephine, a migrant worker from Sri Lanka, has secured a decent job in a southern Athens suburb as a baby-minder for 2-year-old Isadora. For the Christmas vacation, Isadora's mother returns from Paris, and Josephine can herself go back to her «Paradise Island». For the first time after 8 years, she comes temporarily to grips with the reality of her own family and children: for Suminda, Suresh and Norma, «mother» has merely come to mean bank drafts, letters and presents from abroad...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1989: Eyes of Stone (ντοκιμαντέρ / documentary). **1992:** Diamonds in a Vegetable Market (ντοκιμαντέρ / documentary).
1995: When Mother Comes Home for Christmas / Όταν έρθει η μαμά για τα Χριστούγεννα (ντοκιμαντέρ / documentary).

El diablo nunca duerme

ΗΠΑ-Μεξικό / USA-Mexico, 1994

Λούρδες Πορτίγιο

Γεννημένη στο Μεξικό, αποφοίτησε από το Ινστιτούτο Τέχνης του Σαν Φρανσίσκο το 1978. Έχει κερδίσει επανειλημμένως υποτροφίες και βραβεία, μεταξύ των οποίων και μια υποτροφία του Γκουγκενχάιμ, και έχει αποκτήσει διεθνή φήμη διευρύνοντας τα όρια της ανεξάρτητης κινηματογραφίας. Εστιάζοντας στην αναζήτηση της λατινοαμερικανικής ταυτότητας, έχει δουλέψει με διαφορετικές φόρμες, από τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ μέχρι βίντεο-ταινία κολάζ. *Ο διάβολος ποτέ δεν κοιμάται* συνδυάζει το ντοκιμαντέρ με τη διήγηση και είναι η πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους.

Lourdes Portillo

Mexico-born and Chicana identified, she graduated from the San Francisco Art Institute in 1978. She is the recipient of numerous grants and awards, including a Guggenheim fellowship, and has earned an international reputation for pushing the boundaries of independent filmmaking. Focusing on the search for Latino identity, she has worked in a varied range of forms, from television documentary to video-film collage. *The Devil Never Sleeps*, blending documentary and narrative, is her first feature film.

Σκηνοθεσία / Direction: Lourdes Portillo. **Σενάριο / Screenplay:** Lourdes Portillo. **Φωτογραφία / Cinematography:** Kyle Kibbe. **Μοντάζ / Editing:** Vivien Hillgrove Gilliam. **Μουσική / Music:** Mark Adler. **Ήχος / Sound:** José Araujo. **Ηθοποιοί / Cast:** Lic. Catalina Ruiz Kuraica, Luz Ruiz De La Torre, Isabela Ruiz de Portillo, José I. Portillo, the Kuraica family, Manuelita Lugo, Ing. Oscar Asiain Ruiz, Jesus De La Torre, Dr. Raul Ruiz Almeida. **Παραγωγός / Producer:** Lourdes Portillo. **Παραγωγή / Production:** Xochitl Films Productions, 981 Esmeralda Str., San Francisco Ca 94110 USA, tel.: 1.415.255 73 99, fax: 1.415.277 77 04. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Xochitl Films Productions, 981 Esmeralda Str., San Francisco Ca 94110 USA, tel.: 1.415.255 73 99, fax: 1.415.277 77 04. **16mm Έγχρωμο / Colour 87'**

Ο διάβολος ποτέ δεν κοιμάται

Τα ξημερώματα ενός πρωινού, η σκηνοθέτις παίρνει ένα τηλεφώνημα που την πληροφορεί ότι ο αγαπημένος της θείος βρέθηκε νεκρός από σφαίρα στην Τσιουάουα του Μεξικού. Έτσι, η Πορτίγιο επιστρέφει στη γενέτειρά της για να ανακαλύψει ποιος ακριβώς ήταν ο θείος της, και να ερευνήσει τις συνθήκες του θανάτου του. Διερευνά τόσο τις «λογικές» όσο και τις «παράλογες» εξηγήσεις, αναζητώντας στοιχεία και στις δύο πλευρές των συνόρων και στην ιστορία της οικογένειάς της. Καθώς ακολουθούμε τη σκηνοθέτιδα βαθιά μέσα στη ζωή μιας κοινότητας, αποκαλύπτονται παλιές ιστορίες προδοσίας, πάθους, λαγνείας και υπερφυσικών επισκέψεων, εκεί, στη γενέτειρα του Πάντσο Βίγια...

The devil never sleeps

Early one morning, the filmmaker receives a phone call informing her that her beloved uncle has been found dead of a gunshot wound in Chihuahua, Mexico. Portillo thereupon returns to the land of her brith to find out exactly who her uncle was, and to investigate the circumstances of his death. She explores «irrational» as well as «logical» explanations, searching for clues on both sides of the border and in the history of her family. Old tales of betrayal, passion, lust and supernatural visitation emerge as we follow the director deep into the life of a community in the homeland of Pancho Villa...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1979: Despues del Terremoto (μικρού μήκους / short film). **1986:** Las Madres de Plaza de Mayo (ντοκιμαντέρ / documentary). **1990:** La ofrenda (ντοκιμαντέρ / documentary), Vida (μικρού μήκους / short film). **1992:** Mirrors of the Heart (ντοκιμαντέρ / documentary), Columbus on Trial (video). **1993:** Declarations / Equality's Child (μικρού μήκους, βίντεο / video short). **1994:** My Feet Go Numb (μικρού μήκους, βίντεο / video short), El Diablo nunca duerme (ντοκιμαντέρ / documentary).

Het is een schone dag geweest

Ολλανδία / Holland, 1993

Σκηνοθεσία / Direction: Jos de Putter. **Σενάριο / Screenplay:** Jos de Putter. **Φωτογραφία / Cinematography:** Stef Tijdink, Melle van Essen. **Μοντάζ / Editing:** Nathalie Alonso Casale, Riekje Ziengs. **Ήχος / Sound:** Paul Veld, Martijn van Haalen. **Παραγωγός / Producer:** Jos de Putter. **Παραγωγή / Production:** Stichting Diepteschерpte. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Fortuna Films, Ilse Hughan, Prinsengracht 770, NL 1017-LE Amsterdam, tel.: 31.20.625 8871, fax: 31.20.638 0149. **16mm Έγχρωμο / Colour 70'**

Τζος ντε Πούτερ

Γεννήθηκε το 1959, στο Τερνέζεν της Ολλανδίας. Σπούδασε λογοτεχνία, φιλοσοφία και πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο του Λέντεν, και πήρε το διδακτορικό του το 1984. Έχει δουλέψει ως ελεύθερος κινηματογραφικός συντάκτης. Το *Ήταν μια θαυμάσια μέρα* χαρακτηρίστηκε ως η καλύτερη «πρώτη ταινία» για το 1993 στην Ολλανδία.

Jos de Putter

Born in 1959, in Terneuzen, the Netherlands. Studied literature, philosophy and politics at Leiden University, and received a doctoral degree in 1984. Has worked as a freelance film journalist. *It's Been a Lovely Day* was consecrated best debut film of the year 1993 in Holland.

Ήταν μια θαυμάσια μέρα

Το πορτρέτο μιας παραδοσιακής οικογένειας ολλανδών γεωργών, γυρισμένο από το γιο τους. Το ντοκιμαντέρ επικεντρώνεται στον τελευταίο χρόνο δουλειάς των γονιών του στο κτήμα, το οποίο περνάει από γενιά σε γενιά εδώ και έναν αιώνα. Τώρα, πρόκειται να βγουν στη σύνταξη, χωρίς να υπάρχει διάδοχος. Η ταινία βλέπει, χωρίς κανένα επεξηγηματικό σχόλιο, αλλά με κινηματογραφική ειλικρίνεια, έναν παραδοσιακό τρόπο ζωής, που εξαφανίζεται όχι μόνο στην Ολλανδία, αλλά και σε όλη την Ευρώπη. Μια ιστορία με χιούμορ και μελαγχολία για την τελευταία σοδειά...

It's been a lovely day

A portrait of a traditional Dutch farmer's family, made by their son. The documentary focuses on the last year of the parents' work on the farm that has been passed on from one generation to the next for more than a century. Now, they will retire without a successor. The film observes without any explanatory comment but in an outspoken cinematographic style a traditional way of life that is disappearing not only in the Netherlands, but throughout Europe. A humorous and melancholic tale about a final harvest year...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1993: Het is een schone dag geweest (ντοκιμαντέρ / documentary). **1994:** Solo, de Wet van de Favela (ντοκιμαντέρ / documentary).

Metaal en melancholie

Ολλανδία / Holland, 1993

Χέντι Χόνιγκμαν

Γεννήθηκε το 1951 στη Λίμα, όπου έζησε μέχρι το 1973. Έχοντας την ολλανδική υπηκοότητα, σπούδασε βιολογία και λογοτεχνία στη Λίμα, πριν περάσει στην κινηματογραφία, στο Πειραματικό Κέντρο Κινηματογράφου της Ρώμης. Έκανε το σκηνοθετικό της ντεμπούτο το 1979, με ένα ντοκιμαντέρ μεσαίου μήκους, *The Israel of Beduins*. Στη συνέχεια, γύρισε αρκετές ταινίες μικρού μήκους και συνεργάστηκε στη σκηνοθεσία μερικών ταινιών μεγάλου μήκους. Έκανε την πρώτη της προσωπική ταινία μεγάλου μήκους, *Mindshadows*, το 1986-87. Το *Μέταλλο και μελαγχολία* (1993) υπήρξε μεγάλη επιτυχία στα διεθνή φεστιβάλ.

Heddy Honigman

Born in Lima in 1951, she left the Peruvian capital in 1973. Taking Dutch citizenship, she studied biology and literature in Lima, before moving on to filmmaking at the Centro Sperimentale di Cinematografia in Rome. She made her directorial debut in 1979, whith a medium-length documentary, *The Israel of Beduins*. She then made several fiction shorts and co-directed some features. She directed her first solo feature, *Mindshadows*, in 1986-87. Her 1993 *Metal and Melancholy* was a great success on the festival circuit.

Σκηνοθεσία / Direction: Heddy Honigman. **Σενάριο / Screenplay:** Heddy Honigman, Peter Delpeut. **Φωτογραφία / Cinematography:** Stef Tijdink. **Μοντάζ / Editing:** Jan Hendriks, Danniel Danniel. **Ήχος / Sound:** Piotr van Dijk. **Παραγωγός / Producer:** Suzanne van Voorst. **Παραγωγή / Production:** Ariel Film Produkties B.V., Prinsengracht 770, NL, 1017 LE Amsterdam, tel.: 31.20.63. 88 199, fax: 31.20.63 80 149 / VPRO Television Inca Films. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales: Ariel** Film Produkties B.V., Prinsengracht 770, NL, 1017 LE Amsterdam, tel.: 31.20.63. 88 199, fax: 31.20.63 80 149. **16mm Έγχρωμο / Colour 80'**

Μέταλλο και μελαγχολία

Ένα ασυνήθιστο road movie σε μορφή ντοκιμαντέρ. Ένα ταξίδι στην τέχνη της επιβίωσης με τους ταξιτζήδες της Λίμα, της πρωτεύουσας του Περού: καθηγητές, οικονομολόγοι, ηθοποιοί, μυστικοί πράκτορες, νοικοκυρές – όλοι τους ονειροπαρμένοι, όλοι τους μαχητές, όλοι τους ταξιτζήδες που προσπαθούν να κερδίσουν ένα καλύτερο μέλλον, όλοι τους με πάθος, πόνο, ελπίδα και κέφι για τη ζωή. Η ταινία ταξιδεύει το θεατή στη λατινοαμερικανική μητρόπολη: τα πορτρέτα των οδηγών γίνονται, τελικά, ένα πανόραμα των πολυμήχανων τρόπων που σκαρφιζόμαστε εμείς οι άνθρωποι για να επιβιώσουμε...

Metal and melancholy

An unusual road-movie in documentary form... A journey through the art of survival with the taxi-drivers of Lima, Peru: teachers, economists, actors, secret agents, housewives – all of them dreamers, all of them fighters, all of them taxi-drivers, earning a bit on their way to a possibly better future, all of them with passion, pain, hope and zest for life. The film takes the viewer on a trip through the Latin-American metropolis: the portraits of the drivers grow into a panorama of the many ingenious ways of struggling we humans can employ...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1985: De deur van het huis (συν-σκην. με / co-dir. with Angiola Janigro). **1987:** Hersenschimmen. **1993:** Metaal en Melancholie (ντοκιμαντέρ / documentary). **1994:** Tot Ziens.

Σκιές τη νύχτα

Night Shadows

Neurosia, 50 jahre pervers
The celluloid closet
Exterior night
Rock Hudson's home movies
Paris is burning

...and a surprise screening.

Νεύρωση – 50 χρόνια διαστροφής
Σελιλόιντ κλόζετ
Εξωτερική νύχτα
Οι ερασιτεχνικές ταινίες του Ροκ Χάτσον
Το Παρίσι καίγεται

...και μια ταινία-έκπληξη.

Neurosia, 50 jahre pervers

Γερμανία / Germany, 1995

Νεύρωση - 50 χρόνια διαστροφής

Μια τσουχτερή κωμωδία για τη ζωή του ίδιου του σκηνοθέτη, η *Νεύρωση* παρακολουθεί την έρευνα ενός δημοσιογράφου για τον μυστηριώδη φόνο του Ρόζα φον Πράουνχαϊμ, διάσημου για τις ερασιτεχνικές του ταινίες και τον διαστροφικό τρόπο ζωής του. Η εντυπωσιακή τηλεοπτική σειρά που προκύπτει, οδηγεί στην ανακάλυψη του δολοφόνου και ξεσκεπάζει όλες τις σκανδαλώδεις λεπτομέρειες μιας εκκεντρικής ύπαρξης, αποκλειστικά δοσμένης στην ομοφυλοφιλία και σε ίντριγκες, όπου αναμειγνύονται σούπερσταρ, πορνομοντέλα και ηθοποιοί από όλο τον κόσμο, από το αντεργκράουντ Βερολίνο μέχρι τη Νέα Υόρκη.

Neurosia - 50 years of perversity

A biting comedy about the director's own life, *Neurosia* follows a journalist's investigation on the mysterious murder of Rosa von Praunheim, famous for his amateurish films and perverse life-style. The sensational TV series that ensues, should both lead to the assassin and unveil all the scandalous details of an eccentric existence dedicated exclusively to gay deeds and intrigues, mingling with superstars, pornmodels and actors across the world, from Berlin underground to New York City...

Ρόζα φον Πράουνχαϊμ Γεννημένος στη Ρίγα το 1942, ο Ρόζα φον Πράουνχαϊμ (το πραγματικό του όνομα είναι Χόλγκερ Μισβίτζκι) είναι από τους πρωτεργάτες του ομοφυλόφιλου κινηματογράφου στη Γερμανία. Μετά τις σπουδές τέχνης στο Βερολίνο, στρέφεται στον κινηματογράφο και σκηνοθετεί πολλές ριζοσπαστικές αβάν-γκαρντ ταινίες που αναφέρονται στην ομοφυλόφιλη κουλτούρα της Γερμανίας και των ΗΠΑ. Είναι ιδιαίτερα γνωστός για την τριλογία του για το AIDS (*Positiv, Schweigen=Tod* και *Feuer unterm Arsch*), 1989-90.

Rosa von Praunheim Born in 1942 in Riga, Rosa von Praunheim (by his real name Holger Mischwitzki) is German gay cinema's leading figure. After art studies in Berlin, he turns to filmmaking and directs many radical avant-garde films on the homosexual subculture in Germany and the United States. He is most famous for his 1989-90 AIDS trilogy (*Positiv, Schweigen=Tod and Feuer unterm Arsch*).

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1970: Nicht der Homosexuelle ist pervers, sondern die Situation, in der er lebt. **1981:** Rote Liebe. **1983:** Stadt der Verlorenen Seelen. **1985:** Ein Virus kennt kein Moral. **1989:** Schweigen=Tod. **1990:** Feuer unterm Arsch. **1990:** Affengeil. **1992:** Ich bin meine eigene Frau. **1995:** Neurosia – 50 Jahre Pervers.

Σκηνοθεσία / Direction: Rosa von Praunheim. **Σενάριο / Screenplay:** Valentin Passoni. **Φωτογραφία / Cinematography:** Lorenz Haarman. **Μοντάζ / Editing:** Mike Shephard. **Μουσική / Music:** Alexander Krant. **Ήχος / Sound:** Mike Shephard. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Volker März. **Ηθοποιοί / Cast:** Désirée Nick, Ichgola Androgyn, Eva Ebner, Carsten Hädler, Tima die Göttliche, Volker Eschke, Lotti Huber, Evelyn Künneke. **Παραγωγή / Production:** Jörg Dauscher, Brandon Judell. **Εταιρεία παραγωγής / Production Company:** Rosa von Praunheim Film. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / Wold Sales:** Rosa von Prauheim, Konstanzerstr. 56, p-10707 Berlin, Germany, tel.: 49-3088 35 496, fax: 49-30 88 12 958. **35mm Έγχρωμο / Colour 87'**

The celluloid closet

ΗΠΑ / USA, 1995

Σελιλόιντ κλόζετ

Μέσα από αποσπάσματα ταινιών και συνεντεύξεις με πολλούς σκηνοθέτες και ηθοποιούς που έχουν δείξει ομοφυλόφιλους στην οθόνη, το *Σελιλόιντ κλόζετ* ισχυρίζεται ότι το Χόλιγουντ προσδιορίζει και αντανακλά το πώς σκεφτόμαστε όχι μόνο για την ομοφυλοφιλία, αλλά και για τη θηλυκότητα ή την αρρενωπότητα. Καθώς τα αποσπάσματα και οι συνεντεύξεις προχωρούν, οι σεξουαλικοί μύθοι αποκαλύπτονται, δημιουργώντας μια συναρπαστική σκιαγράφηση της εξέλιξης της σεξουαλικής συμπεριφοράς στη Δύση κατά τη διάρκεια του αιώνα...

The celluloid closet

Through both movie excerpts and interviews with many of the filmmakers and actors who have put gays on the screen, *Celluloid Closet* argues that Hollywood has both reflected and defined how we think not only about homosexuality, but about masculinity and femininity as well. As the clips and interviews progress, sexual myths are exploded, to create a fascinating sketch of the evolution of western sexual attitudes through the century...

Ρομπ Έπσταϊν Έχει τιμηθεί με δύο Όσκαρ, μια υποτροφία του Γκουγκενχάιμ, δύο βραβεία Πίμποντι και τρία Έμι για την κινηματογραφική και την τηλεοπτική δουλειά του. Η φιλμογραφία του περιλαμβάνει τα: *Word is Out* (1975, συν-σκηνοθεσία), *The Times of Harvey Milk* (1985) και τις δύο ταινίες που σκηνοθέτησε με τον Τζέφρι Φρίντμαν.

Τζέφρι Φρίντμαν Δουλεύει ως μοντέρ στον κινηματογράφο και την τηλεόραση από το 1972, και έχει δουλέψει ως επαγγελματίας ηθοποιός στη Νέα Υόρκη και το Σαν Φρανσίσκο.

Rob Epstein Has been honoured with Academy Awards, a Guggenheim Fellowship, two Peabody Awards and three Emmy awards for his film and television work. His filmography includes *World is Out* 9 (1975, Co-director), *The Times of Harvey Milk* (1985) and the two films he directed with Jeffrey Friedman..

Jeffrey Friedman Has worked as an editor in film and television since 1972 and has acted professionally in New York and San Francisco.

ΚΟΙΝΗ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / JOINT FILMOGRAPHY

1990: Common Threads: Stories from the Quilt (ντοκ. / doc.). **1995:** The Celluloid Closet (ντοκ. / doc.).

Σκηνοθεσία / Direction: Rob Epstein, Jeffrey Friedman. **Σενάριο / Screenplay:** Rob Epstein, Jeffrey Friedman, Sharon Woo, Armistead Maupin, βασισμένο στο βιβλίο του / based on the book by Vito Russo. **Φωτογραφία / Cinematography:** Nancy Schreiber. **Μοντάζ / Editing:** Jeffrey Friedman, Arnold Glassman. **Μουσική / Music:** Carter Burwell, K.D. Lang. **Ήχος / Sound:** Peggy Names, Lauretta Molitor. **Ηθοποιοί / Cast:** Tom Hanks, Shirley MacLaine, Susan Sarandon, Whoopi Goldberg, Tony Curtis, Gore Vidal. **Παραγωγός / Producer:** Rob Epstein, Jeffrey Friedman. **Παραγωγή / Production:** Telling Pictures Inc., 347 Dolores Avenue #307, San Francisco, California, 94110, USA, tel.: 1.415.864 6714, fax: 1.415.864 4364. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Telling Pictures Inc., 347 Dolores Avenue #307, San Francisco, California 94110, USA, tel.: 1.415.864 6714, fax: 1.415.864 4364. **35mm Έγχρωμο / Colour 102'**

Exterior night

Γερμανία-ΗΠΑ / Germany-USA, 1995

Εξωτερική νύχτα

Ένας νεαρός, ψάχνοντας να βρει στοιχεία για τον κάποτε διάσημο παππού του, ταξιδεύει πίσω στο χρόνο, στη δεκαετία του '60, για να ξαναβρεί τον πατέρα του, και πιο πίσω, στη δεκαετία τού '40, για να συναντήσει τον παππού του, ο οποίος υπήρξε σκληροτράχηλος ντετέκτιβ και έγραφε αστυνομικά μυθιστορήματα που γυρίζονταν ταινίες. Στην αναζήτηση του «φιλμ νουάρ» παρελθόντος, ο νεαρός έρχεται σε επαφή με μερικές κλασικές ταινίες της Γουόρνερ, όπως: *Ο μεγάλος ύπνος*, *Το γεράκι της Μάλτας*, *Το σκοτεινό πέρασμα* κ.ά.

Exterior night

A young man, trying to find out about his once-famous grandfather, time-travels back to the '60s to confront his father, and then, further back into the '40s, to meet up with the grandfather he never knew. The grandad was a hard-boiled detective who also wrote pulp fiction novels that were made into films. In his search for his film noir past, the young man interacts with the original backgrounds of such classics from the Warner Bros. Library as *The Big Sleep*, *The Maltese Falcon*, *Dark Passage*, *Strangers on a Train* etc.

Σκηνοθεσία / Direction: Mark Rappaport. **Σενάριο / Screenplay:** Mark Rappaport. **Φωτογραφία / Cinematography:** Serge Roman. **Μοντάζ / Editing:** Andrea Schumacher. **Μουσική / Music:** Jorge Arriagada. **Ηθοποιοί / Cast:** Johnny Mez, Victoria Bastel, David Patrick Kelly, Mark Arnott. **Παραγωγός / Producer:** Martin Papirowski. **Παραγωγή / Production:** Teamwork GmbH / Couch Potato Productions, Martin Papirowski, 16, Crosby Street, USA, New York, NY 10013, tel.: 1.212.966 76 36, fax: 1.212.966 76 36. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Couch Potato Productions, Mark Rappaport, 16, Crosby Street, USA, New York, NY 10013, tel.: 1.212.966 76 36, fax: 1.212.966 76 36. **35mm Έγχρωμο / Colour 36'**

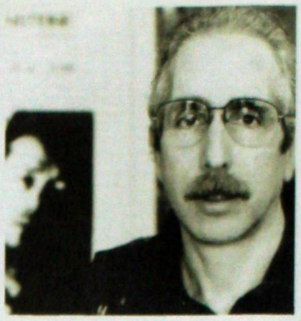

Μαρκ Ράπαπορτ

Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη, το 1941. Μανιώδης κινηματογραφόφιλος από παιδί, άρχισε να δουλεύει στον κινηματογράφο ως μοντέρ, ενώ, παράλληλα, χρηματοδοτούσε και σκηνοθετούσε τις δικές του ταινίες μικρού μήκους. Γράφει, σκηνοθετεί, κάνει την παραγωγή και το μοντάζ ταινιών μεγάλου μήκους και βίντεο, από τα μέσα της δεκαετίας του '70. Χαρακτηρισμένος ως πειραματικός σκηνοθέτης από τον ειδικό Τύπο, έθεσε τον εαυτό του εκτός ορθόδοξης αμερικανικής αβάν-γκαρντ από την πρώτη του ταινία, *Casual Relations*.

Mark Rappaport

Born in New York, in 1941. A movie buff since childhood, he began to work in films as an editor while financing and directing his own shorts on the side. He has written, directed, produced and edited feature films and videos since the mid-seventies. Pigeon-holed experimental filmmaker by the specialized press, he sets himself a part from the orthodox American avant garde ever since his first feature, *Casual Relations*.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1973: Casual Relations. **1975:** Mozart in Love. **1977:** Local Color. **1978:** The Scenic Route. **1980:** Impostors. **1985:** Chain Letters. **1992:** Rock Hudson's Home Movies. **1994:** Exterior Night (medium length). **1995:** From the Journals of Jean Seberg.

Rock Hudson's home movies

ΗΠΑ / USA, 1992

Οι ερασιτεχνικές ταινίες του Ροκ Χάτσον

Επιλέγοντας αποσπάσματα από τις ταινίες τού Ροκ Χάτσον, τα οποία επεξεργάζεται με τα μέσα της «μαγικής» τεχνολογίας του βίντεο, που αναλύει σε αργή κίνηση ή φιξ καρέ την παραμικρή κίνηση και έκφραση, ο Ράπαπορτ υπονομεύει το πρωταρχικό υλικό του, υπογραμμίζοντας κάθε υπονοούμενο. Η ταινία εκθέτει τις αντιφάσεις ανάμεσα στην ιδιωτική persona και τη δημόσια εικόνα του ομοφυλόφιλου ηθοποιού που υπήρξε θύμα του AIDS. Ο Χάτσον –που τον υποδύεται ένας σωσίας του– κάνει αναδρομή στην καριέρα του με μια αίσθηση θλιμμένου χιούμορ.

Rock Hudson's home movies

Using selected clips from Rock Hudson's films, slowed down, halted, re-examined through the magic of video technology for the minutest traces of gestures and expression, Rappaport undermines their premises through freely admitted inference, implication, innuendo and renegade words. The film exposes the contradictions between the private persona and the public figure of the gay AIDS-victim actor –represented on-screen by a Hudson look-alike– who looks back on his own career with a rueful sense of humour.

Σκηνοθεσία / Direction: Mark Rappaport. **Σενάριο / Screenplay:** Mark Rappaport. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mark Daniels. **Μοντάζ / Editing:** Mark Rappaport. **Ηθοποιοί / Cast:** Eric Farr. **Παραγωγός / Producer:** Mark Rappaport. **Παραγωγή / Production:** Couch Potato Productions, Mark Rappaport, 16, Crosby Street, USA, New York, NY 10013, tel.: 1.212.966 76 36, fax: 1.212.966 76 36. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / Wold Sales:** Couch Potato Productions, Martin Papirowski, 16, Crosby Street, USA, New York, NY 10013, tel.: 1.212.966 76 36, fax: 1.212.966 76 36. **35mm Έγχρωμο / Colour 63'**

Paris is burning

ΗΠΑ / USA, 1991

Το Παρίσι καίγεται

Αυτοαποκαλούνται «τα Παιδιά» και ζουν σε δύο κόσμους: στον κόσμο των φτωχών μαύρων και λατίνων στη Νέα Υόρκη, και στον κόσμο τής «Πραγματικότητας», όπου, με τα κοστούμια και το συναγωνισμό, το χορό και το ταλέντο, μιμούνται –και υπερβαίνουν– τα κραταιά μέσα ψυχαγωγίας που τους απορρίπτουν. Η ταινία βάζει το θεατή στην υποκουλτούρα του Μανχάταν. Αυτό που βρίσκει κανείς εκεί, είναι η βαθιά θέληση των ανθρώπων να επιβιώσουν. Μια κοινότητα που μετατρέπει τις εικόνες της μόδας και της διαφήμισης στη δική της εκδοχή της σόουλ, της δημιουργικότητας και του σφρίγους.

Paris is burning

They call themselves «the Children» and they live in two worlds: the world of poor Blacks and Latinos in New York, and the world of «Realness», where through costume and competition, dance and inspired performances, they imitate –and transcend– the powerful fantasy media that exclude them. The film takes its audience into a gay subculture in Manhattan; what one finds there is a people's profound will to survive. A community that converts images of fashion and advertising into its own version of soul, creativity and vitality.

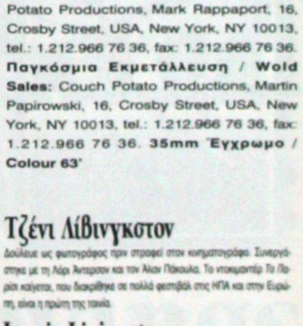

Τζένι Λίβινγκστον

Δούλεψε ως φωτογράφος πριν στραφεί στον κινηματογράφο. Συνεργάστηκε με τη Λόρι Άντερσον και τον Άλαν Πάκουλα. Το ντοκιμαντέρ *Το Παρίσι καίγεται*, που διακρίθηκε σε πολλά φεστιβάλ στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη, είναι η πρώτη της ταινία.

Jennie Livingston

Has worked as a photographer before studying cinema. She collaborated with Laurie Anderson and Alan J. Pakula. Her documentary *Paris is Burning*, which received several festival awards, is her first self-directed film.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1991: Paris is Burning (ντοκιμαντέρ / documentary).

Σκηνοθεσία / Direction: Jennie Livingston. **Σενάριο / Screenplay:** Jennie Livingston. **Φωτογραφία / Cinematography:** Paul Gibson, Maryse Alberti. **Μοντάζ / Editing:** Jonathan Oppenheim, Kate Davis. **Ήχος / Sound:** Judy Karp, Catherine Calderon, Scott Breindel, Etienne Saurel, Jt Takagi, James Adner. **Ηθοποιοί / Cast:** Dorian Corey, Paris Dupree, Willi Ninja, Kim Pendavis, Octavia Saint Laurent, Pepper Labeija. **Παραγωγοί / Producers:** Jennie Livingston, Barry Swimar. **Παραγωγή / Production:** Off-White Productions, WNYC Television (NY), BBC Television (GB). **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Jane Balfour Films Ltd., Burghley House, 35, Fortress Road, London NW5 1AD, UK, tel.: 44.71.267 5392, fax: 44.71.267 4241. **35mm Έγχρωμο / Colour 78'**

SOME PEOPLE ARE STARING AT US IN ANOTHER WAY

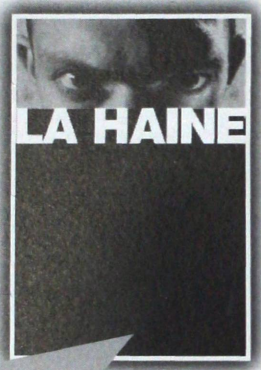

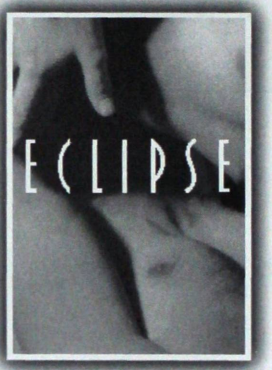

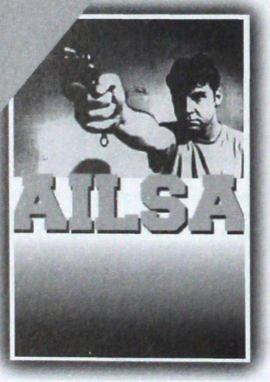

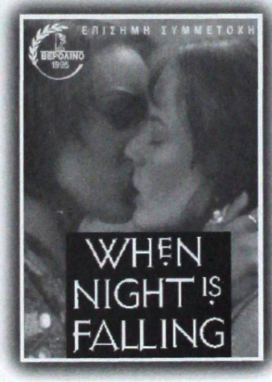

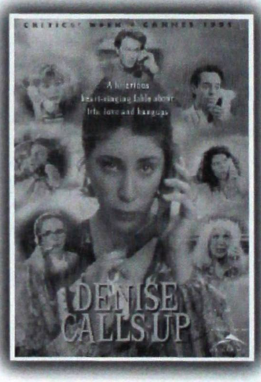

cinemAd • COULAFTAKIS - TEL: 80 52 259

ART STUDIO cinema

With two famous Art theatres in Athens members of C.I.C.A.E.

CINÉMA D'ART

Alphaville bar cinema

The succesful team of A.M.A.

Antonis Stergiakis

George Stergiakis

Jimmy Stergiakis

Stratos Kakadelis

Nikos Coulaftakis

20, Tossitsa str.
106 83 Athens • GREECE
TEL: 38 33 118 - FAX: 38 42 559

amafilms

The fast growing independent distributor

Νέοι Ορίζοντες – New Horizons

Σεργκέι Αϊζενστάιν: Σχέδια και αντικείμενα

Sergei Eisenstein: Drawings and Objects

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ:
Ιβάν ο Τρομερός / Πρώτο Μέρος

SPECIAL SCREENING:
Ivan Groznyi / Part I

Σεργκέι Αϊζενστάιν: Σχέδια και αντικείμενα

Οι πολλές τιμητικές και ειδικές εκδηλώσεις που διοργανώνονται τη φετινή χρονιά για τον εορτασμό των εκατό χρόνων του κινηματογράφου, είναι, συνήθως, εκδηλώσεις που σημαδεύονται από μια νοσταλγία με επίκεντρο την ιστορική αντίληψη.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η έλευση της καινούργιας τέχνης που θα άλλαζε τη ζωή του πλανήτη αντικαταστάθηκε από την έκδηλη εμπορευματοποίησή της και την έλλειψη δημιουργικής προοπτικής. Στις δεκαετίες του '20 και του '30, όταν ο κινηματογράφος εξελισσόταν με ταχείς ρυθμούς, ήταν ακόμη ένα μέσο που είχε ανακαλυφθεί πρόσφατα και επέτρεπε τους νεωτερισμούς και την καλλιτεχνική έκφραση. Μερικά από τα πιο μεγάλα ταλέντα αυτού του αιώνα συγκαταλέγονται σ' αυτούς τους πρωτοπόρους κινηματογραφιστές: ο Τσάπλιν, ο Μπουνιουέλ, ο Μουρνάου, ο Γκρίφιθ, ο Βερτόφ, ο Ντοβτζένκο και, φυσικά, ο Αϊζενστάιν. Ειδικά ο Αϊζενστάιν κινηματογράφησε λίγες σχετικά ταινίες, αλλά κατάφερε να αποκτήσει μοναδική θέση στο κινηματογραφικό στερέωμα – μια θέση που, έκτοτε, δεν έχει αμφισβητηθεί. Γνωστός για τα μεγάλα επιτεύγματά του στη δημιουργία των βασικών αρχών της κινηματογραφικής γλώσσας μέσω του μοντάζ, τον μεγάλο αριθμό των κειμένων του, που αποτελούν ακόμη και σήμερα τη βασική πηγή γνώσεων για αναρίθμητους σπουδαστές του κινηματογράφου, τα λίγα κινηματογραφικά αριστουργήματά του όπως η *Απεργία*, το *Θωρηκτό Ποτέμκιν*, ο *Ιβάν ο Τρομερός*, ο *Αλέξανδρος Νιέφσκι*, τα αποσπάσματα του *Επαναστατημένου Μεξικού* που έχουν διασωθεί κ.λπ., δεν είναι παρά μερικές μόνο πτυχές αυτής της πολυσύνθετης διάνοιας που, από πολλές απόψεις, θυμίζει τον Ντα Βίντσι. Οι σπουδές του στο θέατρο, τη λογοτεχνία, τα μαθηματικά, οι μουσικές και ζωγραφικές γνώσεις του δεν ήταν παρά πλευρές ενός πνεύματος απολύτως μοντέρνου, που αναζητά τις ρίζες της παγκόσμιας τέχνης. Ως σχεδιαστής, δημιούργησε εκατοντάδες σχέδια, και πολλά από αυτά ήταν εμπνευσμένα από το θέατρο, τη λογοτεχνία, τις ανατολικές τέχνες και την τέχνη της κλασικής εποχής.

Ο κινηματογράφος του, που εμπνεόταν από τα ενδιαφέροντά του, έγινε ένα βίωμα που πλησιάζει το μέγεθος της μεγάλης και αιώνιας τέχνης. Εξακολουθούμε να βλέπουμε τις ταινίες του ως αριστουργήματα που μας εντυπωσιάζουν με την τρομακτική τους δύναμη. Για τον εορτασμό των εκατό χρόνων του κινηματογράφου, αποφασίσαμε να τιμήσουμε το δημιουργό με τη διοργάνωση μιας Έκθεσης. «Σεργκέι Αϊζενστάιν: Σχέδια και αντικείμενα».

Δημήτρης Εϊπίδης

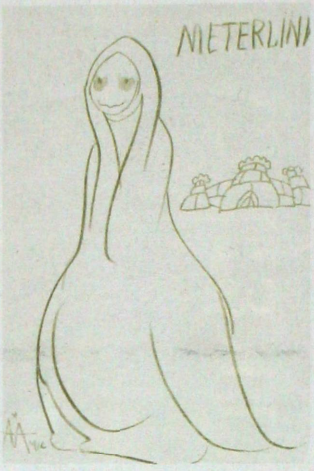

Sergei Eisenstein: Drawings and Objects

The many tributes and special celebrations taking place this year, in commemorating the 100 years of cinema, are usually events market by nostalgia focused on an historical outlook.

In most cases, the early optimism for the arrival of a new art that could have changed life on the planet were replaced by its obvious commercialization and lack of creative perspective. In the years of great development, in the 20's and 30's, cinema was still the newly discovered medium that allowed for innovation and artistic expression. Some of the greatest talents of this century were among those early pioneers: Chaplin, Bunuel, Murnau, Griffith, Vertov, Dovzenko and, of course, Eisenstein. Eisenstein, in particular, with only a few films to his credit, he succeeded in acquiring a unique place in film history that has not been challenged since. Known for his great achievements in creating the basics of film language through editing, his great number of written works still is an essential study material to countless film students; the few filmed masterpieces as *Strike, Battleship Potemkin, Ivan the Terrible, Alexandre Nevsky* the remaining footage of *Que Viva Mexico* etc. are only a few facets of this complex spirit that was in fact «da Vinchian» in many respects. His studies of theater, literature, mathematics, his knowledge of painting and music were just aspects of a mind thoroughly modern in its quest of the roots of universal culture. As a designer he created hundreds of drawings – a number of them inspired by theater, literature, oriental arts or the classics.

His cinema, in fact, inspired by his interestsæ, became an experience which approached the magnitude of great and timeless art. His films continue to be seen as masterpieces that evoke sensations of tremendous strength.

In celebrating cinema's centenary, we chose to pay tribute to his genius by organizing the Exhibition, *Sergei Eisenstein: Drawings and Objects*.

Dimitri Eipides

Ιβάν ο Τρομερός / *Πρώτο Μέρος*

Ο *Ιβάν ο Τρομερός* έχει τη δομή μιας –ανολοκλήρωτης– τριλογίας: Μέρος πρώτο, *Ιβάν ο Τρομερός*· μέρος δεύτερο, *Οι Βογιάροι*· μέρος τρίτο, *Οι αγώνες του Ιβάν*. Η νεότερη κριτική αντιμετώπισε τα δύο υπάρχοντα μέρη με την –μάλλον λανθασμένη– αντίληψη ότι αποτελούν μία ταινία. Στην πραγματικότητα, το κάθε μέρος παρουσίαζε για τον Αϊζενστάιν διαφορετικά προβλήματα φόρμας και ιδεολογίας, τα οποία και αντιμετώπισε με διαφορετικούς βαθμούς επιτυχίας.

Το πρώτο μέρος μάς παρουσιάζει τον Ιβάν κατά τη στιγμή που «παίρνει τα σκήπτρα» των βυζαντινών αυτοκρατόρων και τον τίτλο του τσάρου (Καίσαρας) αντί του τίτλου των προκατόχων του (Πρίγκιπας της Μόσχας). Η σκηνή αυτή προσδιορίζει καθοριστικά και τα υφολογικά δεδομένα της τριλογίας, προδιαθέτοντας το θεατή για το ακραίο στιλιζάρισμα της ταινίας, την εικαστική-δραματουργική αντίληψη που εμπνέεται από το βαγκνερικό μουσικό δράμα, τα μπαλέτα Μαρίνσκι και το ιαπωνικό θέατρο Καμπούκι. Επιπλέον, η αρχική σκηνή παίζει το ρόλο εισαγωγής, καθώς θέτει τους τρεις βασικούς άξονες της τριλογίας: την προσωπική ζωή του Ιβάν, τα εσωτερικά προβλήματα της Ρωσίας και τα σοβαρά προβλήματα στις εξωτερικές σχέσεις της Ρωσίας – ο πόλεμος που διαπλέκεται με το εμπόριο... Η συσχέτιση αυτών των τριών θεματικών αξόνων σε μια πολύπλοκη ύφανση έχει αποφασιστική σημασία προκειμένου να καταταχθεί ο *Ιβάν* ανάμεσα στα αριστουργήματα του παγκόσμιου κινηματογράφου. Τα προβλήματα με τους Βογιάρους είναι κρίσιμα για τη δομή και την ιδεολογία του έργου, καθώς ο Ιβάν επιδιώκει να συγκεντρώσει την εξουσία στα χέρια του, παραμερίζοντας και εξαλείφοντας την πολυδιάσπαση της εξουσίας που έχει επιβάλει η αριστοκρατία.

Σ' ένα δοκίμιο, γραμμένο το 1928, ο Αϊζενστάιν λέει πως, εάν ποτέ γύριζε μια ταινία για τον Ιβάν, θα παρουσίαζε μάλλον έναν «έμπορο-τσάρο» παρά ένα χαρακτήρα βγαλμένο από κάποια ιστορία τρόμου του Πόε. Στο πρώτο μέρος, ο Ιβάν επιδιώκει να δημιουργήσει εμπορικές σχέσεις με την άλλη μεγάλη, αναπτυσσόμενη τότε, ευρωπαϊκή χώρα, την Αγγλία. Οι προσπάθειές του όμως προσκρούουν στην πολωνική και τη γερμανική αντίδραση.

Η τελική σκηνή μάς επανασυνδέει με την αρχική σκηνή της ταινίας, καθώς ο Ιβάν χαρακτηρίζει την αποδοχή του από το λαό σαν την «αληθινή» του στέψη. Τα πλάνα όπου η κυρίαρχη φιγούρα του τσάρου εκμηδενίζει τις μικροσκοπικές φιγούρες των υπηκόων του, συλλαμβάνουν την ουσιώδη σχέση της ταινίας: τη σχέση ανάμεσα στον ηγέτη και το λαό του.

Ivan Groznyi / *Part I*

Ivan the Terrible is in structure an unfinished trilogy of three films: *Part I, Ivan the Terrible; Part II, The Boyars; Part III, Ivan's Struggles.* Recent criticism has made the mistake of viewing the two extant parts as one film. Each part presented to Eisenstein different formal and ideological problems which he solved with varying degrees of success.

Part I takes up the history of Ivan when he is about to take on the trappings of the Byzantine Emperors and the title of Czar (Caesar) instead of the title of his predecessors – Grand Prince of Moscow. The first scene shows his second coronation – that as Czar. This scene also sets the style of the trilogy, in that it prepares the audience for the extremely stylized expression and gestures modeled on Wagnerian music-drama, Marinsky ballet, and Japanese Kabuki Theatre. Further, the first scene acts as a sort of overture introducing the three main themes of the trilogy, the personal life of Ivan; domestic problems within Russia and foreign problems of war and trade. The interweaving of these themes into a complex tapestry makes *Part I* one of the supreme masterpieces of cinematic art.

Problems with the Boyars are crucial to the structure and ideology of the work beause Ivan seeks to create a monarchy with a centralized power at the expense of the fragmented powers of the aristocracy.

In an essay written in 1928, Eisenstein said that if he ever made a film on *Ivan,* it would show a «merchant-Czar» rather than a character from a horror story by Poe. In *Part I,* Ivan seeks to establish trade with the other great developping European nation-state – England: but his way is blocked by the Poles and the Germans.

The final scene, which Ivan refers to as his true coronation by the people, formally recapitulates the coronation in the opening scene of the film. The shots of the large figure of the Czar and the tiny figures of the people beyond and below, capture the quintessential relationship between the people and their leader.

Σκηνοθεσία / Direction: Sergei Eisenstein. **Σενάριο / Screenplay:** Sergei Eisenstein. **Φωτογραφία / Cinematography:** Eduard Tissé, Andrei Moskvine. **Μοντάζ / Editing:** E. Tobak. **Μουσική / Music:** Sergei Prokofiev. **Ηθοποιοί / Cast:** Nikolai Tcherkassov (Ιβάν / Ivan), Ludmila Tzelikovsaia (Αναστασία / Anastasia), Ambroise Boutchma (Αλεξέι Μπασμάνοφ / Alexei Basmanov), Michail Kousnetzov (Φεντόρ Μπασμάνοφ / Fedor Basmanov), Seraphina Birman (Εφροσίνια Σταρίτσκαγια / Euphrosinia Staritzkaia), Mikhail Nazvanov (Αντρέι Κούρμπσκι / Andrei Kourbsky), Alexandre Mguebrov (Πίμεν / Pimen). **Παραγωγή / Production:** Mosfilm. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 100'**

Αναδρομή στο έργο του Μιχάλη Κακογιάννη

Michael Cacoyannis Retrospective

GRECOTEL

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ
ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Κυριακάτικο ξύπνημα	Kiriakatiko xipnima
Στέλλα	Stella
Το κορίτσι με τα μαύρα	To koritsi me ta mavra
Το τελευταίο ψέμα	To telefteo psema
Ερόικα	Eroica
Χαμένο κορμί	Il relitto
Ηλέκτρα	Electra

Αλέξης Ζορμπάς	Alexis Zorbas
Όταν τα ψάρια βγήκαν στη στεριά	The day the fish came out
Τρωάδες	The Trojan women
Η ιστορία του Ιακώβ και του Ιωσήφ	The story of Jacob and Joseph
Αττίλας '74	Attila '74
Ιφιγένεια	Iphigenia
Γλυκιά πατρίδα	Sweet country
Πάνω, κάτω και πλαγίως	Pano, kato ke plagios

Ο Μιχάλης Κακογιάννης είναι, αναμφισβήτητα, ένας από τους σημαντικότερους σκηνοθέτες που έχει να επιδείξει ο ελληνικός κινηματογράφος. Είναι αυτός που μας έδωσε ταινίες-σταθμούς, ταινίες-μύθους, όπως η *Στέλλα*, η *Ηλέκτρα*, ο *Αλέξης Ζορμπάς*. Είναι αυτός που ανανέωσε τη θεματική και ζωογόνησε την κινηματογραφική γραφή των ελληνικών ταινιών ήδη από τη δεκαετία του '50· που αξιοποίησε τις δυνατότητες ηθοποιών όπως η Μελίνα Μερκούρη, η Έλλη Λαμπέτη και η Ειρήνη Παππά, και τις ανέδειξε σε «αστέρες» διεθνούς εμβέλειας· που προώθησε τα τεχνικά στάνταρντ των ταινιών του, σε σημείο να βραβεύεται ελληνική ταινία στις Κάννες για την ηχοληψία της (*Ηλέκτρα*) ή να παίρνει Όσκαρ για τη φωτογραφία της (*Αλέξης Ζορμπάς*).

Αλλά ο Μιχάλης Κακογιάννης δεν είναι μόνο ένας χαρισματικός σκηνοθέτης· είναι ένας κινηματογραφικός δημιουργός με την πιο απόλυτη έννοια του όρου: κάνει ο ίδιος την παραγωγή των ταινιών του, γράφει τα σενάρια, κάνει το μοντάζ, γράφει τους στίχους για τα τραγούδια, όταν αυτά έχουν λειτουργικό ρόλο μέσα στις ταινίες του (*Κυριακάτικο ξύπνημα, Στέλλα, Πάνω κάτω και πλαγίως*), έκανε ακόμη και τα κοστούμια όταν χρειάστηκε (*Όταν τα ψάρια βγήκαν στη στεριά*). Και ο προσεκτικός θεατής θα τον διακρίνει σε πολλές ταινίες του να κάνει «περάσματα» (αλά Hitchcock) σαν κομπάρσος.

Είναι ακόμη ο έλληνας σκηνοθέτης που με τις ταινίες του κατέκτησε ταυτόχρονα την κριτική και το πλατύ διεθνές κοινό. Ήδη το ξεκίνημά του, στα μέσα της δεκαετίας τού '50, είναι πραγματικά εντυπωσιακό: μέσα σε πέντε χρόνια, γύρισε τέσσερις ταινίες, που όλες παίχτηκαν σε διεθνή φεστιβάλ, όλες βρήκαν διανομή εκτός Ελλάδος και δύο από αυτές κέρδισαν τη Χρυσή Σφαίρα της Ένωσης Ξένων Ανταποκριτών του Χόλιγουντ, ενώ η διεθνής κριτική έσπευσε να τοποθετήσει τον Κακογιάννη δίπλα στον Bergman, τον Bardem, τον Satyajit Ray, τον Fellini (των *Vitelloni*), τον Visconti (του *La terra trema*).

Το επιστέγασμα της παγκόσμιας αναγνώρισης ήρθε τη δεκαετία του '60, με δύο μεγάλες επιτυχίες: την *Ηλέκτρα*, που έγινε δεκτή ως η καλύτερη μεταφορά αρχαίας τραγωδίας στην οθόνη, και τον *Αλέξη Ζορμπά*, μια ταινία-θρύλο, που γνώρισε τεράστια εμπορική επιτυχία, αλλά και καλλιτεχνική καταξίωση, με επτά υποψηφιότητες για Όσκαρ (από τα οποία κέρδισε τα τρία).

Και αν η επτάχρονη δικτατορία τον ανάγκασε να εγκαταλείψει την Ελλάδα ανακόπτοντας –πρόσκαιρα– την ομαλή εξέλιξη της καλλιτεχνικής του πορείας, το διεθνές κύρος του του επέτρεψε να εξασφαλίσει ένα εντυπωσιακό καστ για να γυρίσει, σε μια διεθνή παραγωγή, τις *Τρωάδες*, συνεχίζοντας έτσι την ευριπίδεια τριλογία, που θα ολοκληρώσει με την *Ιφιγένεια*, μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα.

Michael Cacoyannis is undoubtedly one of the most important Greek directors. He is the one who has filmed important and legendary films like *Stella, Electra, Zorba the Greek*. He is the director who, from the '50s, renewed and livened up the cinematic art of the Greek films; the man who turned to advantage the talent of actresses like Melina Mercouri, Elli Lambeti, Irene Pappas and pushed them forward to international stardom; the director who developed the technical qualities of filmmaking in Greece so much so that a Greek film (*Electra*) won the prize for sound mixing at the Cannes Film Festival and another (*Zorba the Greek*) won an Academy Award for its cinematography. But Michael Cacoyannis is not only a charismatic director; he is also an artist, a creator with the full sense of the word: In most of his films he is also the producer, the writer, and the editor. He even writes the lyrics of the songs that play a significant part in his films (*Windfall in Athens, Stella, Up, down and sideways*) and he has even designed the costumes of one of his films (*The Day the Fish Came Out*). The careful cinephile can discern him in scenes of many of his films where he appears shortly as an extra, in Hitchcock's fashion. Moreover he is the Greek director who won over both the critics and a wide international audience. From the very beginning of his career, in the mid '50s, he made an impressive debut: in five years he completed four films, all of which were screened in international festivals and were distributed in the foreign market. Moreover, two of them won the Golden Globe of the Foreign Press Association in Hollywood. At the same time renowned film critics placed Cacoyannis alongside Bergman, Bardem, S. Ray, and compared his films with Fellini's *Vitelloni* and Visconti's *La terra trema*. The culmination of his international success came in the '60s with two great films: *Electra*, which was acclaimed as the best film adaptation of an ancient tragedy, and *Zorba the Greek*, which became a box-office hit and at the same time offered the director supreme recognition since it was nominated for seven Academy Awards and won three of them.

Although the seven-year Junta forced the director to leave the country, checking –temporarily– the natural development of his artistic progress, his international reputation secured him an impressive cast for his next international production, *The Trojan Women*. His dream of filming Euripide's trilogy came true with *Iphigenia*, which he directed soon after his return to Greece.

Kiriakatiko xipnima

Ελλάδα / Greece, 1953

Κυριακάτικο ξύπνημα

Μια νεαρή πωλήτρια αγοράζει ένα λαχείο, αλλά κάποιοι αλήτες τής το κλέβουν και το μεταπωλούν σ' έναν νεαρό τραγουδιστή. Όταν το λαχείο κερδίζει, διεκδικούν τα κέρδη και οι δύο νέοι. Η λύση θα δοθεί όταν η αντιδικία τους μετατραπεί σε αμοιβαίο έρωτα.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Στο Φεστιβάλ Εδιμβούργου του 1954 επιλέχθηκε για την εναρκτήρια προβολή και πήρε το «Δίπλωμα Αξίας».

Windfall in Athens

A young saleswoman buys a lottery ticket. Some bums steal it and sell it to a young singer. When the lottery ticket wins the first prize both young people claim the money. All problems are solved when they fall in love with each other.

Festivals - Awards It was chosen for the gala opening film of the 1954 Edinburgh Film Festival and was awarded the Diploma of Merit.

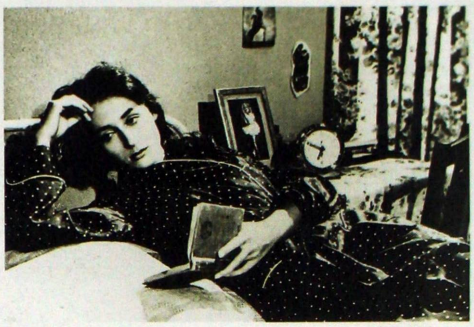

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Αλεβίζε Ορφανέλι / Alevize Orfaneli. **Μοντάζ / Editing:** Αλμπέρ Ναγκίμπ / Albert Nagib. **Σκηνικά / Sets:** Γιάννης Τσαρούχης / Yannis Tsarouchis. **Μουσική / Music:** Ανδρέας Αναγνώστης / Andreas Anagnostis. Το τραγούδι «Δυστυχισμένος» είναι σε μουσική Μάνου Χατζιδάκι και στίχους Μιχάλη Κακογιάννη / The music of the song «Desolate» is by Manos Hadjidakis and the lyrics by Michael Cacoyannis. **Ηθοποιοί / Cast:** Έλλη Λαμπέτη / Elli Lambeti, Δημήτρης Χορν / Dimitris Horn, Γιώργος Παππάς / Yorgos Pappas, Τασσώ Καβαδία / Tasso Cavadia, Σαπφώ Νοταρά / Sappho Notara, Μαργαρίτα Παπαγεωργίου / Margarita Papageorgiou, Χρυσούλα Πατεράκη / Chrissoula Pateraki. **Παραγωγή / Production:** Μήλας Φιλμ / Milas Film. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 94'**

Stella

Ελλάδα / Greece, 1955

Στέλλα

Μια τραγουδίστρια νυχτερινού κέντρου διακόπτει το δεσμό της με έναν πλούσιο νέο όταν εκείνος της ζητάει να παντρευτούν. Στη συνέχεια ερωτεύεται έναν ποδοσφαιριστή και δέχεται να τον παντρευτεί. Την τελευταία όμως στιγμή, αρνείται και πάλι την ιδέα του γάμου διεκδικώντας την απόλυτη ελευθερία, έστω και με τίμημα το θάνατο.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Προβλήθηκε στο Φεστιβάλ των Καννών του 1955. Χρυσή Σφαίρα καλύτερης ξένης ταινίας του 1955 από την Ένωση Ξένων Ανταποκριτών του Χόλιγουντ. Η Ντένη Βαχλιώτη ήταν υποψήφια για το Όσκαρ ενδυματολογίας ασπρόμαυρης ταινίας. Το 1960, στη Θεσσαλονίκη, στην 1η Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου, κερδίζει ένα από τα τρία βραβεία που δόθηκαν αναδρομικά στις καλύτερες ελληνικές ταινίες της περιόδου 1955-1959.

Stella

A night-club singer breaks up her relationship with a rich young man as soon as he proposes to marry her. Then she falls in love with a footballer and although at first she agrees to their engagement, later she changes her mind; she strives for absolute freedom even at the expense of her own life.

Festivals - Awards It was acclaimed at the Cannes Film Festival in 1955 and was awarded the Hollywood Golden Globe. Deni Vachlioti (costumes) was nominated for an Academy Award. In 1960, in Salonica, during the 1st Week of Greek Films, it received one of the three awards which were given retrospectively to the best Greek films of the years 1955-1959.

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης από το θεατρικό έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη *Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια* / Michael Cacoyannis adapted from Iakovos Campanellis' play *Stella with the Red Gloves*. **Φωτογραφία / Cinematography:** Κώστας Θεοδωρίδης / Costas Theodoridis. **Μοντάζ / Editing:** Γ. Τσαούλης / C. Tsaoulis. **Μουσική / Music:** Μάνος Χατζιδάκις / Manos Hadjidakis. Λαϊκά μοτίβα: Μάνος Χατζιδάκις - Βασίλης Τσιτσάνης / Folk motives: Manos Hadjidakis - Vassilis Tsitsanis. **Σκηνικά / Sets:** Γιάννης Τσαρούχης / Yannis Tsarouhis, Βλάσσης Κανιάρης / Vlassis Caniaris. **Κοστούμια / Costumes:** Ντένη Βαχλιώτη / Deni Vachlioti. **Ήχος / Sound:** Ν. Νιαγάσας / N. Niagassas. **Ηθοποιοί / Cast:** Μελίνα Μερκούρη / Melina Mercouri, Γιώργος Φούντας / Yorgos Foundas, Αλέκος Αλεξανδράκης / Alekos Alexandrakis, Σοφία Βέμπο / Sophia Vembo, Βούλα Ζουμπουλάκη / Voula Zoumboulaki, Χριστίνα Καλογερίκου / Christina Calogerikou, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος/ Dionissis Papayannopoulos, Τασσώ Καβαδία /Tasso Cavadia, Κώστας Καράλης ή Κακαβάς / Costas Caralis or Cacavas **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Anis Nohra. **Παραγωγή / Production:** Μήλας Φιλμ / Milas Film. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 93'**

To koritsi me ta mavra

Ελλάδα / Greece, 1956

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Walter Lassally. **Μοντάζ / Editing:** Α. Προβελέγγιος / A. Provelengios. **Μουσική / Music:** Αργύρης Κουνάδης/ Argiris Kounadis. **Ήχος / Sound:** Ι. Δριμαρόπουλος / I. Drimaropoulos. **Ηθοποιοί / Cast:** Έλλη Λαμπέτη/ Elli Lambeti, Δημήτρης Χορν / Dimitris Horn, Γιώργος Φούντας / Yorgos Foundas, Ελένη Ζαφειρίου / Eleni Zaphiriou, Στέφανος Στρατηγός / Stephanos Stratigos, Νότης Περγιάλης / Notis Pergialis, Νίκος Φέρμας / Nikos Fermas, Ανέστης Βλάχος / Anestis Vlachos. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Anis Nohra. **Παραγωγή / Production:** Ερμής Φιλμ / Ermis Film. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 105'**

Το κορίτσι με τα μαύρα

Δυο νέοι από την Αθήνα έρχονται για διακοπές στην Ύδρα και μένουν στο σπίτι μιας χήρας, η οποία έχει προκαλέσει σκάνδαλο στη μικρή κοινωνία τού νησιού με έναν παράνομο δεσμό της. Ο ένας από τους Αθηναίους δημιουργεί δεσμό με την κόρη της σπιτονοικοκυράς τους, προκαλώντας το φθόνο μιας παρέας ντόπιων νεαρών. Μια χοντρή φάρσα, που έχει στόχο τον ξένο, θα καταλήξει σε τραγωδία με αθώα θύματα.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Προβλήθηκε στο Φεστιβάλ των Καννών 1956. Χρυσή Σφαίρα καλύτερης ξένης ταινίας από την Ένωση Ξένων Ανταποκριτών του Χόλιγουντ. Αργυρό Μετάλλιο στο Φεστιβάλ της Μόσχας. Οι εφημερίδες «Sunday Times» και «Daily Telegraph» την κατέταξαν ανάμεσα στις δέκα καλύτερες ταινίες του 1956.

The girl in black

Two young Athenians go on holiday in Hydra; there they rent a room at a widow's house. The widow had once caused a scandal in the small society of the island because she had had a clandestine affair. One of the two Athenians gets involved with the landlady's daughter and is much envied by the local youths. A distasteful joke directed at the visitor ends in tragedy and the death of innocent victims.

Festivals - Awards It was awarded the Golden Globe, the Silver Bear (Moscow Film Festival) and critics' awards. «Sunday Times» and «Daily Telegraph» classified it among the ten best films of 1956.

To telefteo psema

Ελλαδα / Greece, 1958

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης/ Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Walter Lassally. **Μοντάζ / Editing:** Γ. Τσαούλης/ C. Tsaoulis. **Μουσική / Music:** Μάνος Χατζιδάκις / Manos Hadjidakis. **Σκηνικά / Sets:** Γιάννης Τσαρούχης / Yannis Tsarouchis. **Ήχος / Sound:** Μάρκος Ζέρβας / Markos Zervas. **Ηθοποιοί / Cast:** Έλλη Λαμπέτη / Elli Lambeti, Αθηνά Μιχαηλίδου/ Athena Michaelidou, Ελένη Ζαφειρίου / Eleni Zaphiriou, Γιώργος Παππάς / Yorgos Pappas, Μιχάλης Νικολινάκος / Michalis Nikolinacos, Δημήτρης Παπαμιχαήλ / Dimitris Papamichael, Μηνάς Χρηστίδης / Menas Christidis, Βασίλης Καΐλας / Vassilis Kailas. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Anis Nochra. **Παραγωγή / Production:** Φίνος Φιλμ / Finos Film. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 112'**

Το τελευταίο ψέμα

Η κόρη μιας ξεπεσμένης αθηναϊκής οικογένειας πιέζεται από τη μητέρα της να κάνει έναν πλούσιο γάμο, καταπνίγοντας τα πραγματικά της αισθήματα. Όμως η σχέση της με την υπηρέτρια του σπιτιού την φέρνει κοντά στους απλούς ανθρώπους του λαού και την κάνει να δει τη ζωή με άλλα μάτια.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Φεστιβάλ Καννών 1958, Μελβούρνης 1959 και Σαν Φρανσίσκο 1959.

A matter of dignity

The mother of an Athenean family on the decline pushes her daughter to marry a rich man suppressing her own feelings. The daughter's close relationship with the housemaid brings her closer to the simple, working class people and makes her see life from a different point of view.

Festivals - Awards Cannes Film Festival 1958, Melbourne 1959, San Francisco 1959.

Eroica

Ελλάδα / Greece, 1959

Ερόικα

Μια παρέα παιδιών σε μια ελληνική επαρχία περνάει από την εφηβεία στην ωριμότητα, μέσα από την οδυνηρή εμπειρία του θανάτου ενός φίλου τους και κάτω από την επίδραση της παρουσίας της κόρης του άγγλου πρόξενου.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Φεστιβάλ Βερολίνου και Λονδίνου 1960. Στη 2η Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη, το 1961, κερδίζει το βραβείο σκηνοθεσίας και ο Walter Lassally το βραβείο φωτογραφίας τής Ένωσης Κριτικών.

Our last Spring

A company of children passes from adolescence to maturity through the painful experience of the death of one of their friends and under the spell of the presence of the beautiful daughter of the English consul.

Festivals - Awards Berlin and London Festivals,1960. In 1961 it participates in the 2nd Week of Greek Cinema at Thessaloniki and wins the best director award. Walter Lassally is awarded the best cinematography award by the Union of Critics.

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης και Jane Cobb από το μυθιστόρημα του Κοσμά Πολίτη / an adaptation of Cosmas Politis' novel by Michael Cacoyannis and Jane Cobb. **Φωτογραφία / Cinematography:** Walter Lassally. **Μοντάζ / Editing:** Fred Burnley. **Μουσική / Music:** Αργύρης Κουνάδης / Argiris Kounadis. **Ήχος / Sound:** John Fletcher. **Ηθοποιοί / Cast:** Αλέξανδρος Μαμάτης / Alexandros Mamatis, Νικηφόρος Νανέρης / Nikiphoros Naneris, Πάνος Γκούμας / Panos Goumas, Jenny Russel / Patrick O'Brian, Marie Ney, Τασσώ Καββαδία / Tasso Cavadia, Jane Cobb, Robin Fyfe, Νίκος Ιγνατιάδης / Nikos Ignatiadis. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Anis Nohra. **Παραγωγή / Production:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 121'**

Il relitto

Ιταλία / Italy, 1960

Χαμένο κορμί

Ένας μεσήλικας αμερικανός εκατομμυριούχος φεύγει από μια γιορτή σε ένα νησί της Καραϊβικής με το ταχύπλοο σκάφος του και με μόνη παρέα τον μικρό γιο του. Το σκάφος βυθίζεται, κι ο ήρωας -περιμένοντας τη σωτηρία- αναπολεί τη ζωή του, την πρώτη γνωριμία με την όμορφη Ιταλίδα που θα γίνει γυναίκα του, την απιστία της, τη γέννηση του παιδιού τους... Σιγά σιγά, στις αναμνήσεις αρχίζουν να παρεμβάλλονται και φαντασιώσεις...

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Φεστιβάλ Καννών 1961 (Κυπριακή συμμετοχή).

The wastrel

A middle-aged American millionaire quits a celebration in a Carribean island and embarks on his speedboat with the sole company of his young son. The speedboat sinks, and while the man waits for the rescuers he recounts his past life: his introduction to a beautiful young Italian who was to become his spouse, her infidelity, the birth of their child... Soon his recollections become entangled with fantasies...

Festivals - Awards 1961 Cannes Film Festival.

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης και Frederic Wakeman από το μυθιστόρημα του Frederic Wakeman / an adaptation of Frederic Wakeman's novel by Michael Cacoyannis and the author. **Φωτογραφία / Cinematography:** Piero Portalupi. **Μοντάζ / Editing:** Alberto Gallitti. **Μουσική / Music:** Angelo Francesco Lavagnino. **Σκηνικά / Sets:** Ferdinando Ruffo. **Κοστούμια / Costumes:** Gaja Romanini. **Ήχος / Sound:** Ennio Sensi. **Ηθοποιοί / Cast:** Van Heflin, Έλλη Λαμπέτη / Elli Lambeti, Franco Fabrizzi, Michael Stellman. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Anis Nohra. **35mm Έγχρωμο / Colour 115'**

Electra

Ελλάδα/Greece, 1961-62

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyiannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης, βασισμένο στην τραγωδία του Ευριπίδη / Michael Cacoyannis, an adaptation of Euripides' tragedy. **Φωτογραφία / Cinematography:** Walter Lassally. **Μουσική / Music:** Μίκης Θεοδωράκης / Mikis Theodorakis. **Ήχος / Sound:** Μικές Δαμαλάς / Mikes Damalas. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets - Costumes:** Σπύρος Βασιλείου / Spiros Vassiliou. **Ηθοποιοί / Cast:** Ειρήνη Παππά / Irene Pappas, Γιάννης Φέρτης / Yannis Fertis, Αλέκα Κατσέλη / Aleka Katseli, Φοίβος Ραζής / Phoebos Razis, Μάνος Κατράκης / Manos Katrakis, Νότης Περγιάλης / Notis Pergialis, Τάκης Εμμανουήλ / Takis Emmanuel, Θεανώ Ιωαννίδου / Theano Ioannidou. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Γιάννης Πετροπουλάκης / Yiannis Petropoulakis. **Παραγωγή / Production:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 110'**

Ηλέκτρα

Η Ηλέκτρα, παντρεμένη με λευκό γάμο με ένα χωρικό, περιμένει την ευκαιρία να εκδικηθεί το θάνατο του πατέρα της, Αγαμέμνονα. Η ευκαιρία αυτή της δίνεται όταν ξαναβρίσκει τον αδελφό της, Ορέστη. Τα δυο αδέλφια θα σκοτώσουν τη συζυγοκτόνο μητέρα τους, Κλυταιμνήστρα, και τον εραστή της, Αίγισθο.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Η ταινία τιμήθηκε με πολλά βραβεία και διακρίσεις σε διάφορα φεστιβάλ. Σημαντικότερα είναι: υποψηφιότητα για το Όσκαρ καλύτερης ξένης ταινίας του 1962, το Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής τού Φεστιβάλ των Καννών για την καλύτερη κινηματογραφική μεταφορά, το βραβείο Femina κ.ά. Στην 3η Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου του 1962, στη Θεσσαλονίκη, αποσπά τα κυριότερα βραβεία της επιτροπής και της Ένωσης Κριτικών.

Electra

Electra has been forced to marry an old peasant and awaits the opportunity to revenge the murder of her father, Agamemnon. The opportunity arises when she is reunited with her brother, Orestes; the two siblings kill their mother, Clytemnestra, and her lover, Aegisthus.

Festivals - Awards The film has won over thirty awards including a nomination for an Academy Award in the Best Foreign Film Section in 1962, the Jury Prize at Cannes for the best adaptation, Prix Femina etc. Also it won all the major prizes at the 3rd Week of Greek Cinema at Thessaloniki.

Alexis Zorbas

Ελλάδα/Greece, 1963-64

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screeplay:** Μιχάλης Κακογιάννης, από το μυθιστόρημα του Νίκου Καζαντζάκη *Ο βίος και η πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά* / Michael Cacoyannis, adapted from Nikos Kazantzakis' novel. **Φωτογραφία / Cinematography:** Walter Lassally. **Μοντάζ / Editing:** John Dwyre. **Μουσική / Music:** Μίκης Θεοδωράκης / Mikis Theodorakis. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets - Costumes:** Βασίλης Φωτόπουλος / Vassilis Fotopoulos. **Ήχος/ Sound:** Μικές Δαμαλάς / Mikes Damalas. **Ηθοποιοί / Cast:** Anthony Quinn, Alan Bates, Ειρήνη Παππά / Irene Pappas, Lila Kedrova, Γιώργος Φούντας / Yorgos Foundas, Ελένη Ανουσάκη / Eleni Anoussaki, Τάκης Εμμανουήλ / Takis Emmanuel, Σωτήρης Μουστάκας / Sotiris Moustakas. **Παραγωγή / Production:** Μιχάλης Κακογιάννης/ Michael Cacoyannis. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Anis Nohra. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 142'**

Αλέξης Ζορμπάς

Ένας συγγραφέας έρχεται στην Κρήτη για να επαναλειτουργήσει ένα ορυχείο που έχει κληρονομήσει. Εκεί γνωρίζεται και συνεργάζεται με τον Αλέξη Ζορμπά, έναν σκληροτράχηλο, ενστικτώδη άνθρωπο, που θα του αποκαλύψει μια άλλη όψη της ζωής. Τα σχέδια για το ορυχείο ναυαγούν, ενώ και η σχέση του συγγραφέα με μια όμορφη χήρα καταλήγει σε τραγωδία. Όμως ο Ζορμπάς διατηρεί την αισιόδοξη πίστη του στη ζωή.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Πήρε τρία βραβεία Όσκαρ: καλύτερης ασπρόμαυρης φωτογραφίας (Walter Lassally), Β' γυναικείου ρόλου (Lila Kedrova), καλύτερης σκηνογραφίας ασπρόμαυρης ταινίας (Βασίλης Φωτόπουλος), ενώ ήταν υποψήφια για τέσσερα ακόμη Όσκαρ: καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας (Μ. Κακογιάννης), σεναρίου βασισμένου σε άλλο μέσο (Μ. Κακογιάννης) και Α' ανδρικού ρόλου (Anthony Quinn).

Zorba the Greek

A writer comes to Greece to reopen an old mine he has inherited. There he meets and cooperates with Alexis Zorbas, an unyielding, impulsive man who will reveal to the writer another aspect of life. The plans about the mine fail, and the writer's relationship with a young widow ends in tragedy. Nevertheless Zorbas retains his optimistic view of life.

Festivals - Awards The film has won three Academy Awards: Best Cinematography in a B&W picture (Walter Lassaly), Best Actress in a supporting role (Lila Kedrova), Best Art Direction in a B&W picture (Vassilis Fotopoulos). The film had been nominated for four more Academy Awards: Best Film, Best Director (M. Cacoyannis), Best Screenplay from another medium (M. Cacoyannis) and Best Actor (Anthony Quinn).

The day the fish came out

Ελλάδα / Greece, 1966-67

Όταν τα ψάρια βγήκαν στη στεριά

Η ταινία είναι εμπνευσμένη από ένα πραγματικό γεγονός που συνέβη στο Παλομάρες της Ισπανίας. Η δράση τοποθετείται στο άμεσο μέλλον (1972), σε ένα φανταστικό ελληνικό νησί της άγονης γραμμής, την Κάρο. Ένα αμερικανικό αεροπλάνο σε μυστική αποστολή βυθίζεται στα ανοιχτά του νησιού, ενώ οι δύο πιλότοι του μόλις προλαβαίνουν να ρίξουν το επικίνδυνο πυρηνικό φορτίο του στο νησί και να σωθούν οι ίδιοι. Για να ανακτήσουν το φορτίο και να προλάβουν την καταστροφή, έρχονται στο νησί αμερικανοί στρατιωτικοί, μεταμφιεσμένοι σε ξενοδοχειακούς πράκτορες. Η άφιξή τους προκαλεί διεθνές ενδιαφέρον για την ξεχασμένη Κάρο, η οποία, ξαφνικά, πλημμυρίζει από τουρίστες. Ενώ όμως όλοι γλεντούν αμέριμνοι, ένας βοσκός που έχει βρει το κιβώτιο με τα πυρηνικά, το ρίχνει στη θάλασσα, προκαλώντας τη γενική καταστροφή.

The day the fish came out

The screenplay was inspired by a true story that had happened in Palomares, Spain. In the near future (1972), an american plane on a secret mission falls and sinks near the (imaginary) Greek island of Karos; luckily, at the last minute, the two pilots manage to throw away their nuclear cargo and they survive. In order to rescue the dangerous cargo and prevent the forthcoming disaster, American officers come to the island pretending to be hotel agents. Their arrival causes an international interest for the forgotten island which is suddenly surged by tourists. And while they all have a good time, a shepherd who has found the lost cargo, throws it to the sea and catastrophe ensues.

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Walter Lassally. **Μουσική / Music:** Μίκης Θεοδωράκης /Mikis Theodorakis. **Ήχος / Sound:** Μικές Δαμαλάς / Mikes Damalas. **Κοστούμια / Costumes:** Σπύρος Βασιλείου / Spiros Vassiliou. **Ηθοποιοί / Cast:** Tom Courtenay, Sam Wanamaker, Colin Blakeley, Candice Bergen, Ian Ogilvy, Δημήτρης Νικολαΐδης / Dimitris Nikolaidis, Δώρα Στράτου / Dora Stratou, Νικόλαος Αλεξίου / Nikolaos Alexiou, Μαρλέν Καρρέρ / Marlene Carrer. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Yiannoula Wakefield. **Παραγωγή / Production:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **35mm Έγχρωμο / Colour 109'**

The Trojan women

Μεγάλη Βρετανία / Great Britain, 1971-72

Τρωάδες

Μετά την πτώση της Τροίας, οι αιχμάλωτες Τρωαδίτισσες περιμένουν να επιβιβαστούν στα πλοία που θα τις μεταφέρουν στην Ελλάδα. Ανάμεσά τους, η βασίλισσα Εκάβη, που θρηνεί το χαμό των δικών της και της πόλης της, και η χήρα του Έκτορα, Ανδρομάχη, που ζει ένα ακόμη δράμα, καθώς οι νικητές σκοτώνουν τον μικρό γιο της. Κι ενώ ο Μενέλαος συναντά την άπιστη Ελένη που υπήρξε η αφορμή αυτού του πολέμου, η μάντισσα Κασσάνδρα προφητεύει τα δεινά που περιμένουν τους νικητές στην επιστροφή τους στην Αθήνα.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις Προβλήθηκε στο Φεστιβάλ των Καννών του 1971.

The Trojan Women

After the fall of Troy, the women of the city are taken hostages by the Greek army and they await for the ships that will take them to Greece. Among them are Hecuba, who mourns the death of her beloved and the loss of the city, and Andromache, Hector's widow, who lives one more tragedy when the conquerors kill her young son. And while Menelaus meets the unfaithful Helen, the cause of the war, the prophetess Cassandra foretells the tribulations awaiting the conquerors on their arrival home.

Festivals - Awards 1971 Cannes Film Festival.

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης, από την τραγωδία του Ευριπίδη / Michael Cacoyannis, an adaptation from Euripides' tragedy. **Φωτογραφία / Cinematography:** Alfio Contini. **Μουσική / Music:** Μίκης Θεοδωράκης / Mikis Theodorakis. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets - Costumes:** Νικόλας Γεωργιάδης / Nikolas Georgiadis. **Ηθοποιοί / Cast:** Katherine Hepburn,Vanessa Redgrave, Geneviève Bujold, Irene Pappas, Patrick Maggee, Brian Blessed. **Παραγωγή / Production:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis, Joseph Schaffel, Anis Nohra. **35mm Έγχρωμο / Colour 111'**

The story of Jacob and Joseph

ΗΠΑ / USA, 1974

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Ernest Kinoy. **Μουσική / Music:** Μίκης Θεοδωράκης / Mikis Theodorakis. **Ηθοποιοί / Cast:** Keith Mitchell, Tony Lo Bianco, Colleen Dewhurst, Herschel Bernardi, Harry Andrews, Julian Glover. **Παραγωγή / Production:** Mildred Freed Alberg. **35mm Έγχρωμο / Colour 110'**

Η ιστορία του Ιακώβ και του Ιωσήφ

Τηλεοπτικό δίπτυχο, βασισμένο σε γνωστά επεισόδια της Παλαιάς Διαθήκης. Το πρώτο μέρος (Ιακώβ και Ησαύ) αφηγείται τον τρόπο με τον οποίο ο γιος του Ισαάκ, Ιακώβ, με τη βοήθεια της μητέρας του, Ρεβέκκας, οικειοποιήθηκε τα πρωτοτόκια από τον δίδυμο αδελφό του, Ησαύ. Το δεύτερο μέρος (ο Ιωσήφ και τα αδέλφια του) αναφέρεται στις περιπέτειες του γιου του Ιακώβ, Ιωσήφ, που τα αδέλφια του τον πούλησαν σκλάβο στην Αίγυπτο.

The story of Jacob and Joseph

A two-part television series based on well known episodes from the Old Testament. In the first part (Jacob and Esau) the film narrates the way in which Isaac's son, helped by his mother, Rebecca, purchased the birthright of his brother Esau for a mess of pottage. In the second part (Joseph and his brothers) we learn of the adventures of Joseph, son of Jacob, whose brothers sold him as a slave to a caravan going to Egypt.

Attila '74

Ελλάδα / Greece, 1974-75

Σκηνοθεσία / Director: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Σάκης Μανιάτης / Sakis Maniatis, Catherine Le Roy. **Μοντάζ / Editing:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis, Vivien Sammut-Smith. **Μουσική / Music:** Μιχάλης Χριστοδουλίδης / Michael Christodoulidis. **Ήχος / Sound:** Ανδρέας Αχλάδης / Andreas Achladis. **Τεχνικός Σύμβουλος / Technical Adviser:** Αριστείδης Καρύδης-Φουκς / Aristides Karydis-Fuchs. **Αφήγηση / Narration:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Παραγωγή / Production:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **35mm Έγχρωμο / Colour 98'**

Αττίλας '74

Ντοκιμαντέρ που καταγράφει την κατάσταση στην Κύπρο μετά το πραξικόπημα εναντίον του Μακάριου και την τουρκική εισβολή στο νησί, μέσα από συνεντεύξεις με πολιτικούς, αλλά και απλούς ανθρώπους.

Attila '74

A documentary showing the situation in Cyprus after the Coup d'Etat against Makarios and the Turkish invasion of the island, through a series of interviews with politicians and common people.

Iphigenia

Ελλάδα / Greece, 1976-77

Ιφιγένεια

Τα ελληνικά στρατεύματα βρίσκονται καθηλωμένα στην Αυλίδα. Η άπνοια δεν επιτρέπει στα πλοία να ξεκινήσουν για την Τροία. Ο μάντης Κάλχας υποστηρίζει ότι οι θεοί θα στείλουν ούριους ανέμους μόνον εάν ο Αγαμέμνων θυσιάσει την κόρη του, Ιφιγένεια. Ο Αγαμέμνων καλεί από το Άργος την κόρη του, με το πρόσχημα ότι θα την παντρέψει με τον Αχιλλέα. Μαζί με την Ιφιγένεια έρχεται και η μητέρα της, Κλυταιμνήστρα, η οποία, όταν καταλαβαίνει την αλήθεια, μάταια προσπαθεί να πείσει τον Αγαμέμνονα να αλλάξει γνώμη.

Iphigenia

The Greek army has been stranded in Aulis. Contrary winds do not allow the departure of the fleet. The diviner Calchas claims that the gods will send fair winds only if Agamemnon sacrifices his daughter, Iphigenia. Agamemnon sents to Argos for his daughter under the pretext that he wants to marry her to Achilles before the fleet sails. Clytemnestra comes to Aulis accompanying her daughter and as soon as she realizes Agamemnon's plans, she tries to make him change his mind.

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης από την τραγωδία τού Ευριπίδη «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» / Michael Cacoyannis, an adaptation of Euripides' play «Iphigenia in Aulis». **Φωτογραφία / Cinematography:** Γιώργος Αρβανίτης / Yorgos Arvanitis. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets - Costumes:** Διονύσης Φωτόπουλος / Dionissis Fotopoulos. **Μοντάζ / Editing:** Μιχάλης Κακογιάννης, Τάκης Γιαννόπουλος / Michael Cacoyannis, Takis Yannopoulos. **Μουσική / Music:** Μίκης Θεοδωράκης / Mikis Theodorakis. **Ήχος / Sound:** Μίμης Κασιμάτης / Mimis Cassimatis. **Ηθοποιοί / Cast:** Ειρήνη Παππά / Irene Pappas, Τατιάνα Παπαμόσχου / Tatiana Papamoschou, Κώστας Καζάκος/ Costas Cazakos, Κώστας Καρράς / Costas Carras, Χρήστος Τσάγκας / Christos Tsagas, Πάνος Μιχαλόπουλος / Panos Michalopoulos, Άγγελος Γιαννούλης/ Angelos Yannoulis, Δημήτρης Αρώνης / Dimitris Aronis, Γιώργος Βουρβαχάκης / Yorgos Vourlachakis, Ειρήνη Κουμαριανού / Irene Coumarianou, Γιώργος Οικονόμου / Yorgos Economou. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Yannoula Wakefield. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre. **35mm Έγχρωμο / Colour 130'**

Φεστιβάλ - Διακρίσεις

Επιλέχθηκε για την εναρκτήρια προβολή του Φεστιβάλ των Καννών του 1977. Τιμήθηκε με βραβεία κριτικών, το βραβείο Femina, υποψηφιότητα για Όσκαρ Καλύτερης Ξένης Ταινίας του 1977. Στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης του 1977 πήρε τα βραβεία Καλύτερης Ταινίας και Α' Γυναικείου Ρόλου (Τατιάνα Παπαμόσχου).

Festivals - Awards

It was chosen for the gala opening of the 1977 Cannes Film Festival. It was widely praised and received various awards (Prix Femina, Critics' Awards, Oscar Nomination). At the Thessaloniki Festival it won the Best Picture and Best Actress (Tatiana Papamoschou) Awards.

Sweet country

Ελλάδα / Greece, 1985-86

Γλυκιά πατρίδα

Οι οδυνηρές εμπειρίες δύο γυναικών από το πραξικόπημα που ανέτρεψε την κυβέρνηση του Αλιέντε στη Χιλή. Η μία συλλαμβάνεται, ανακρίνεται, βασανίζεται εξευτελιστικά και, μετά την απελευθέρωσή της, υφίσταται τον εκβιασμό ενός από τους βασανιστές της. Η άλλη συνεργάζεται με μια αντιστασιακή ομάδα.

Sweet country

The film narrates the tragic experiences of two women after the Coup d'Etat that overthrew Allende's government in Chile. The one is arrested, interrogated, tortured in a humiliating way and after her release is being blackmailed by one of her torturers. The other participates in a resistance group.

Σκηνοθεσία / Direction: Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis. **Σενάριο / Screenplay:** Μιχάλης Κακογιάννης, από το μυθιστόρημα της Caroline Richards / Michael Cacoyannis, based on Caroline Richards' novel. **Φωτογραφία / Cinematography:** Ανδρέας Μπέλλης / Andreas Bellis. **Μοντάζ / Editing:** Μιχάλης Κακογιάννης, Ντίνος Κατσουρίδης / Michael Cacoyannis, Dinos Katsouridis. **Μουσική / Music:** Σταύρος Ξαρχάκος / Stavros Xarchakos. **Σκηνικά / Sets:** Αντώνης Κυριακούλης / Antonis Kyriakoulis. **Ήχος / Sound:** Νίκος Αχλάδης / Nikos Achladis. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Yannoula Wakefield. **Ηθοποιοί / Cast:** Jane Alexander, John Callum, Carol Laure, Franco Nero, Joanna Pettet, Randy Quaid, Jean-Pierre Aumont, Ειρήνη Παππά / Irene Pappas, Pierre Vaneck, Κάτια Δανδουλάκη / Katia Dandoulaki, Γιάννης Βόγλης / Yannis Voglis, Δημήτρης Πουλικάκος / Dimitris Poulikakos, / Μπέττυ Βαλάση / Betty Valassi. **Παραγωγή / Production:** Μιχάλης Κακογιάννης, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Michael Cacoyannis, Greek Film Centre. **35mm Έγχρωμο / Colour 148'**

Pano, kato ke plagios

Ελλάδα-/ Greece, 1992

Σκηνοθεσία / Direction: Michael Cacoyiannis. **Σενάριο / Screenplay:** Michael Cacoyannis. **Φωτογραφία / Cinematograpy:** Andreas Sinanos. **Μοντάζ / Editing:** Μιχάλης Κακογιάννης / Michael Cacoyannis, Βασ. Σπυρόπουλος / Vas. Spyropoulos, Τ. Χατζής / T. Hatzis. **Μουσική / Music:** Στέφανος Κορκολής / Stephanos Corcolis. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets - Costumes:** Γιάννης Μετζικώφ/ Yannis Metzikov. **Ήχος / Sound:** Μαρίνος Αθανασόπουλος / Marinos Athanassopoulos. **Ηθοποιοί / Cast:** Ειρήνη Παππά / Irene Pappas, Στράτος Τζώρτζογλου / Stratos Georgioglou, Πάνος Μιχαλόπουλος / Panos Michalopoulos, Ελένη Γερασιμίδου / Eleni Gerassimidou, Γιώργος Παρτσαλάκης / Yorgos Partsalakis, Αντώνης Ζαχαράτος / Antonis Zacharatos, Έλντα Πανοπούλου / Elda Panopoulou, Τζον Μοδινός / John Modinos, Τάκης Ζαχαράτος / Takis Zacharatos, Γιάννης Ζουγανέλης / Yannis Zouganelis, Γιάννης Μπέζος / Yannis Bezos. **Παραγωγή / Production:** Michael Cacoyannis. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Yannoula Wakefield. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Πάνω, κάτω και πλαγίως

Μια σειρά από εξωφρενικά γεγονότα που συμβαίνουν μέσα σε ένα εικοσιτετράωρο στη σύγχρονη Αθήνα και στα οποία συμμετέχουν λυρικές καλλιτέχνιδες και ναύτες, ταξιτζήδες και τραβεστί, η 17 Νοέμβρη και... η Μαρία Κάλλας, έχουν ως αποτέλεσμα να φέρουν πιο κοντά μια μητέρα και τον έφηβο γιο της.

Φεστιβάλ - Διακρίσεις

Φεστιβάλ του Τορόντο 1993.

Up, down and sideways

A series of preposterous events take place during 24 hours in contemporary Athens. In these episodes we meet opera-singers and sailors, taxi-drivers and transvestites, the terrorist group 17th of November and... Maria Callas. These episodes help a mother and her adolescent son to form a closer relationship.

Festivals - Awards

Toronto Festival 1993.

ΑΝΩΣΗ ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΣΤΗΝ 36η ΧΡΟΝΙΑ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΝΟΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΑ ΤΙΣ ΧΙΛΙΑΣΕΙ!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ - ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ & ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ -
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ ΤΩΝ ΡΟΔΟΝ CLUB & ΡΟΔΟΝ 94.4 F.M.

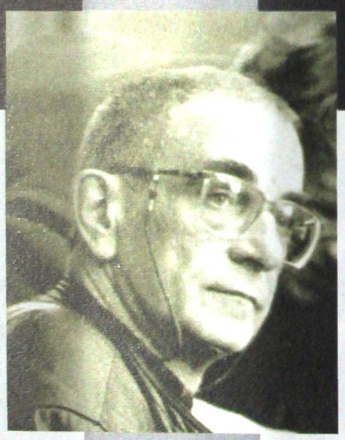

Αναδρομή στο έργο του Κριστόφ Κισλόφσκι

Krzysztof Kieslowski Retrospective

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ
ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Tramwaj	Το τραμ
Urzad	Το γραφείο
Koncert zyczen	Συναυλία αιτημάτων
Zdjecie	Η φωτογραφία
Z miasta Lodzi	Από την Πόλη του Λοτζ
Bylem zolnierzem	Ήμουν ένας στρατιώτης
Fabryka	Εργοστάσιο
Refren	Επωδός
Murarz	Ο χτίστης
Przejscie Podziemne	Υπόγεια διάβαση
Pierwsza milosc	Πρώτη αγάπη
Zyciorys	Βιογραφικό σημείωμα
Personel	Προσωπικό
Szpital	Νοσοκομείο
Blizna	Η ουλή
Spokoj	Ήρεμα
Z punktu widzenia nocnego portiera	Η άποψη ενός νυχτοφύλακα
Nie wiem	Δεν ξέρω
Siedem kobiet w roznym wieku	Επτά γυναίκες διαφορετικών ηλικιών
Amator	Ερασιτέχνης κινηματογραφιστής
Dworzec	Σταθμός

Gadajace glowy	Κεφάλια που μιλούν
Przypadek	Η τύχη
Krotki dzien pracy	Ημιαργία
Bez konca	Δίχως τέλος
Krotki film o zabijaniu	Μικρή ιστορία για ένα φόνο
Krotki film o milosci	Μικρή ερωτική ιστορία
Dekalog 1	Δεκάλογος 1
Dekalog 2	Δεκάλογος 2
Dekalog 3	Δεκάλογος 3
Dekalog 4	Δεκάλογος 4
Dekalog 5	Δεκάλογος 5
Dekalog 6	Δεκάλογος 6
Dekalog 7	Δεκάλογος 7
Dekalog 8	Δεκάλογος 8
Dekalog 9	Δεκάλογος 9
Dekalog 10	Δεκάλογος 10
Podwojne Zycie Weroniki	Η διπλή ζωή της Βερόνικα
Trois Couleurs: Bleu	Τρία χρώματα: Η μπλε ταινία
Trois Couleurs: Blanc	Τρία χρώματα: Η λευκή ταινία
Trois Couleurs: Rouge	Τρία χρώματα: Η κόκκινη ταινία

Η όγδοη μέρα

Έχω δει τον Πολίτη Κέιν εκατό φορές
Krzysztof Kieslowski

Ο (εξ ορισμού) αναδρομικός χαρακτήρας του Αφιερώματος του 36ου Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης στον Krzysztof Kieślowski, με την προβολή σημαντικού μέρους του πολύπτυχου σκηνοθετικού του έργου, σχεδόν υπαγορεύει τη σύνταξη ενός αναθηματικού κειμένου συγκερασμένου με το μηχανισμό ενός γιγαντιαίου φλασμπάκ, με αφετηρία όχι πια εκείνο το αρχετυπικό παιδικό έλκηθρο του Τσαρλς Φόστερ Κέιν, αλλά από την πρόσφατη (και μήπω ανακληθείσα μέχρι στιγμής) απόφαση του Kieślowski να εγκαταλείψει τον κινηματογράφο. Τα ίδια πάνω-κάτω είπε –ή άφησε να εννοηθούν– και ένας μείζων συγγραφέας του πρώτου μεταπολεμικού αμερικανικού μοντερνισμού, ο J.D. Salinger, λίγο πριν εξαφανιστεί, το 1963(;), και λίγα χρόνια πριν τον δει κάποιος στον Βόρειο Πόλο να κυνηγάει αρκούδες.

Ο Kieślowski δε χρειάζεται να πάει στον Βόρειο Πόλο (όπως ο Salinger ή ο ντον Τζούλιο της ταινίας *La Messa è finita* του Nanni Moretti, του άλλου μεγάλου τιμωμένου του Φεστιβάλ), για να «δοκιμάσει» in vivo, δηλαδή σε συνθήκες αντικειμενικά και απόλυτα χαμηλής θερμοκρασίας, την αντοχή της ηθικής του (Salinger), της πίστης του (ντον Τζούλιο) ή της ανθρωπιάς του. Χρόνια τώρα, μ' ένα έργο ακλόνητης συνέπειας και ομοιογένειας, προσπαθεί να μεταγγίσει όση μπορεί απ' τη θαλπωρή της απόλυτα ουμανιστικής τέχνης του στο παγερό τοπίο της αποξένωσης των ανθρώπων, της μοναξιάς και της ισοπέδωσης των μεγάλων οραμάτων σε μιαν ασθματική καθημερινότητα.

Η πείσμων προβληματική του γύρω απ' την ουσία και τους μηχανισμούς λειτουργίας του τυχαίου, αλλά και η θαυμαστή ακροβατική του δεξιότητα στο μεταίχμιο του φανταστικού και της πραγματικότητας αρκούν για να χαρακτηρίσουν τον Kieślowski ως τον κατ' εξοχήν *μπορχικό* σκηνοθέτη του κινηματογράφου.

Σε ολόκληρο το *Δεκάλογο*, αυτή τη μοναδική κινηματογραφική συλλογή καίριων αφηγηματικών αιχμών, η σύγκρουση του πραγματικού με το φανταστικό-μεταφυσικό παίρνει συχνά διαστάσεις «εμφύλιου σπαραγμού», όταν τα όρια συγχέονται με μια γόνιμη εκρηκτικότητα, και η μεταφυσική της πραγματικότητας (με κορυφαία εκδήλωση την πρωτοκαθεδρία του τυχαίου) αναλαμβάνει τα ηνία. Ήδη, αρκετά χρόνια πριν αποφασίσει να εγκαταλείψει τον τρίτον από της αλήθειας κόσμο, ο Kieślowski αποφασίζει να σταματήσει κάθε ενασχόλησή του με το ντοκιμαντέρ, *έντρομος* μπροστά στο μείζον πρόβλημα ηθικής τάξεως που εγείρει η επικίνδυνη ασάφεια αυτών των ορίων. Αν το φανταστικό, ως κινητήρια δύναμη της τέχνης, δεν είναι τίποτ' άλλο από μια *προέκταση* της πραγματικότητας βάσει μιας διαλεκτικής συλλογισμών, τότε γιατί η «πραγματικότητα», ως επιδίωξη, ως *αίτημα* της τέχνης, να μην είναι καθαρά φανταστική, αφού ερείδεται αποκλειστικά στην *ομοιότητα* και όχι στην *ταυτότητα*; Η φαυλότητα του κύκλου επιτείνεται απ' την ανάγνωση των λεγόμενων «ψευδο-δοκιμίων» του Borges (ο ίδιος δεν τα διαστέλλει καθόλου απ' τα άλλα δοκίμια, θεωρώντας –και σοφά– ότι και τα δύο προϋποθέτουν, συχνάκις, την ίδια πραγματικότητα, που μπαινοβγαίνει σε εισαγωγικά κατά βούλησιν) και από τη θέση ταινιών όπως το *Ρόμα* του Fellini, όπου τα όρια ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ και το φανταστικό κονιορτοποιούνται στην κυριολεξία (και ίσως αποτελεσματικότερα απ' ό,τι οι τοιχογραφίες των σπηλαίων όταν αρχίζει να φυσάει στην καλύτερη σκηνή της ταινίας), ή, βέβαια, τη *Μικρή ιστορία για ένα φόνο* του Kieślowski, όπου η ρεαλιστική «αναπαράσταση» είναι τόσο ακραία, ώστε να ερωτοτροπεί απροκάλυπτα με την ίδια της την αυτοαναίρεση: «Πώς μπορούμε να δείξουμε πόσο δύσκολο είναι να πεθάνει κάποιος; Πώς το *ξέρουμε*;»

Από την άλλη, αν, όπως ισχυρίζεται ο Borges (μέσα από θαυμαστής *ακρίβειας* διηγήματα και γοητευτικής *αμηχανίας* δοκίμια), αυτό που αποκαλούμε «τυχαίο», δεν είναι παρά η απόλυτη άγνοιά μας των νόμων μιας αδιανόητης αιτιότητας, τότε ολόκληρο σχεδόν το έργο του Kieślowski μπορεί (ή *πρέπει*;) να ερμηνευτεί υπό το πρίσμα ενός ανελέητου ντετερμινισμού, όπου (ακριβώς) *τίποτα δεν είναι τυχαίο* – από την άκαιρη σύλληψη μιας ανθρώπινης ζωής (*Δεκάλογος 2*) ώς τη συνάντηση μ' έναν πλανόδιο μουσικό (*Η μπλε ταινία*) ή ένα συμπατριώτη που προσφέρει διεξόδους απ' τους δαιδάλους του παρισινού μετρό (*Η λευκή ταινία*), κι απ' την απόφαση για ένα ταξίδι στην Κρακοβία (*Η διπλή ζωή της Βερόνικα*) ώς τον τροχαίο τραυματισμό ενός σκύλου (*Η κόκκινη ταινία*).

Αυτό που θα εγκαταλείψει (*αν* το εγκαταλείψει) ο Kieślowski, δεν είναι ο κινηματογράφος: είναι ένας κόσμος εντελής και «κεκλεισμένος», ένα συγκροτημένο ιδιωτικό σύμπαν, όπου τα μοτίβα είναι σταθερά και επαναλαμβανόμενα, τα προβλήματα τίθενται με τη γοητεία ενός ωραίου μαθηματικού θεωρήματος προς απόδειξιν, οι λύσεις προκύπτουν σαν απολύτως φυσικά «δέλτα» όπου, κατά φύσιν και εν σοφία, εκβάλλουν θαυμαστής ποικιλίας και έντασης αφηγηματικά ρεύματα, και οι σκηνοθετικές επιλογές πειθαρχούν πάντα στις απαιτήσεις του εκάστοτε «αποδεικτικού υλικού»: τα oblique υποκειμενικά πλάνα της Βερόνικα (πρώτοι οιωνοί του επικείμενου θανάτου) ή τα υποκειμενικά(;) κοντρ-πλονζέ από τον τάφο (*Η διπλή ζωή της Βερόνικα*), το ιλιγγιώδες τράβελινγκ πάνω στα τηλεφωνικά καλώδια που τονίζει (και αντιδιαστέλλει) την ουσιαστική ταχύτητα της επικοινωνίας, την ουσιαστική αποξένωση των επικοινωνούντων και την ουσιαστική ασημαντότητα των επικοινωνουμένων (*Η κόκκινη ταινία*), το άλλο τράβελινγκ, πιο andante, πάνω στις νότες που σπεύδουν να κορυφωθούν στον ύμνο της αγάπης (*Η μπλε ταινία*), το εντυπωσιακό μονοπλάνο με το γερανό, στην αρχή της *Κόκκινης ταινίας*, που αποδίδει με μια εκπληκτική εκφραστική οικονομία τη σφαιρική εντέλεια αυτού του κισλοφσκικού μικρόκοσμου.

Κανείς δεν ξέρει αν ο Kieślowski επιμείνει ή όχι στην απόφασή του. Το βέβαιο είναι πως, την «όγδοη μέρα», λίγο πριν εγκαταλείψει τη Δημιουργία, φρόντισε να σώσει όλα τα πλάσματά του απ' τον Κατακλυσμό.

Αχιλλέας Κυριακίδης

The eighth day

I have seen Citizen Kane *a hundred times*
Krzysztof Kieslowski

Almost by definition, the retrospective of Krzysztof Kieślowski's work in the 36th International Thessaloniki Film Festival and the screening of the greatest part of his manifold work, could lead to the formulation of a tributary text imbued with the mechanism of a giant flashback; its point of departure is not that archetypal children's sledge owned by Charles Foster Kane but the recent (and not as yet recalled) decision of the Polish film director to quit filmmaking. A similar declaration was made –or allowed to circulate– by a major writer of the postwar American modernism, J.D. Salinger, before he disappeared, in 1963(;), a few years before he was seen bear hunting in the North Pole.

Kieślowski does not need to go to the North Pole (like Salinger) or Don Julio, the hero of Nanni Moretti's *La Messa è finita*, Moretti being the other director who is honoured by the 36th Thessaloniki Film Festival) in order «to test» *in vivo*, in other words in conditions of objective and indisputable low temperature, the endurance of his moral stand (like Salinger), his faith (like Don Julio) or his humanity. For many years, he has tried through his work, which is characterized by unshakeable consistency and homogeneity, to instill some of the warmth of his perfectly humanistic art in the frozen landscape of human alienation, solitude and levelling of all great visions in an asthmatic daily routine.

His obstinate questioning which concerns the substance and the mechanisms which facilitate the function of contingency and his wondrous tight-rope dancing on the verge of fantasy and reality are more than enough to characterize Kieślowski as the most *Borgesian* cinema director.

In the whole of his *Decalogue*, this unique cinematic collection of well-timed narrative peaks, the conflict between the real and the imaginary-metaphysical takes up the dimensions of a «civil anguish»; the limits intermingle with a fertile explosiveness, and the metaphysics of reality (its climax being the prevalence of contingency) takes up the lead. Already, many years before deciding to quit the Platonic third distanced-from-Truth world, Kieślowski decided to cut loose from documentary filming, *terrified* by the major moral problem raised by the vagueness of the limits. If the fantastic, as a driving force of art, is but an extension of reality based on the dialectics of syllogism, then why «reality» –as a pursuit, as an artistic demand– cannot be purely imaginary since it relies solely on *similarity* and not on *identity*? The vicious circle is enlarged by the reading of Borges' so-called pseudo-essays (Borges himself does not differentiate them from the rest of his essays, believing –wisely– that both kinds of essays presuppose, more often than not, the same reality which is willfully put «in» and «out» of inverted commas and the viewing of films like Fellini's *Roma* where the limits between documentary and fiction are literally shattered (and maybe even more decisively than the murals of the caves in the famous wind blowing scene), or, of course, in Kieślowski's *A Short Film about Killing*, where the realistic «representation» is so farfetched, that it openly flirts with self-refutation: «How can we show how difficult it is for one to die? How do we *know*?»

On the other hand, if, as Borges claims (in his wonderfully *precise* short-stories and charmingly *perplexed* essays), what we call contingent is but our complete ignorance of the laws of an inconceivable causality, then the totality of Kieślowski's work could (or should?) be interpreted under the light of merciless determinism where (and that is the point) *nothing is contingent* –from the untimely conception of a human life (*Decalogue* 2) to the encounter with a street musician (*Blue*) or the chance meeting with a compatriot who offers a way out of the labyrinth of the Parisian métro (*White*) or the decision to travel to Krakow (*The Double Life of Veronique*) and the accidental wounding of a dog (*Red*).

What Kieślowski gives up (*if* he gives it up) is not the cinema; it is a perfect and «enclosed» world, a formed personal universe where the motifs are stable and repetitive, the problems are illustrated with the charm of a neat mathematical theorem which remains to be proved, the solutions are presented as absolutely natural «deltas» where, as nature and wisdom dictate, narrative streams of magnificent variety discharge, and the directorial choices are always disciplined to the demands of probative evidence; the oblique subjective-angle shots of Veronica (first omens of the forthcoming death); the subjective low-angle shots out of Veronica's grave; the swirling travelling-shot over the telecommunication cables which underlines (and distinguishes) the fundamental speed of communication; the fundamental alienation of those who communicate and the fundamental insignificance of the words communicated (*Red*); that other travelling-shot, which is more of an *andante*, that leads the notes to rush into the hymn of love; the impressive single-cut shot with the crane at the beginning of *Red* which conveys with magnificent articulate economy the spherical perfection of the Kieślowskian microcosm.

Nobody is sure yet whether Kieślowski will stick to his decision to quit cinema. The only certainty though is that, on the «eighth day», just before quitting Creation, he has taken care of saving all his creations from the Flood.

Achilles Kyriakidis

Tramwaj

Πολωνία / Poland, 1966

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Zdzislaw Kaczmarek. **Ηθοποιοί / Cast:** Jersy Braszka, Maria Janiec. **Παραγωγή / Production:** Lodz Film School. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 6'**

Το τραμ Είναι νύχτα. Ένας νεαρός τρέχει και πηδά σ' ένα τραμ. Οι επιβάτες είναι λιγοστοί: ένας εργάτης που πηγαίνει στη δουλειά του, μια όμορφη κοπέλα. Στον νεαρό αρέσει η κοπέλα και προσπαθεί να την κάνει να γελάσει, η κοπέλα όμως αποκοιμιέται. Ο νεαρός κατεβαίνει στη στάση του, αλλά το ξανασκέφτεται και, όπως στην αρχή, τρέχει πίσω από το τραμ με την κοιμισμένη κοπέλα.

The tram Night. A boy runs and jumps on a tram. There are very few passengers: a worker on his way to work, a pretty girl. The boy, attracted to the girl, tries to make her laugh, then watches her fall asleep. He gets off at his stop but has second thoughts and, as in the first sequence, runs after the same tram where the girl sleeps.

Urzad

Πολωνία / Poland, 1966

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Lechoslaw Trzesowski. **Παραγωγή / Production:** Lodz Film School. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 6'**

Το γραφείο Στα γραφεία μιας κρατικής ασφαλιστικής εταιρείας. Μπροστά στην ανοιχτή θυρίδα σχηματίζεται ουρά. Ο υπάλληλος που βρίσκεται πίσω της, επαναλαμβάνει συνέχεια την ερώτηση: «Τι έχετε κάνει στη ζωή σας;». Μια σάτιρα για την απαρασάλευτη δομή και το «αδιαπέραστο» της γραφειοκρατίας.

The office The counter of a State-owned insurance office. A queue forms in front of a counter window and the employee repeats the question: «What have you done in your lifetime?» A satire on the impenetrability of bureaucracy.

Koncert zyczen

Πολωνία / Poland, 1967

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Lechoslaw Trzesowski. **Μοντάζ / Editing:** Janina Grosicka. **Παραγωγή / Production:** Lodz Film School. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 17'**

Συναυλία αιτημάτων Ένα πούλμαν, γεμάτο θορυβώδεις νεαρούς, σταματάει σε μια λίμνη. Πίνουν, παίζουν μπάλα, κυνηγιούνται. Ένας απ' αυτούς τρέχει να πιάσει την μπάλα, και βλέπει ένα ζευγαράκι πίσω από τους θάμνους. Κοιτάζει μαγεμένος την κοπέλα, αλλά ο οδηγός του πούλμαν κορνάρει. Οι εκδρομείς αναχωρούν. Αναχωρεί και το ζευγάρι. Κάποια στιγμή προσπερνούν το πούλμαν με τη μοτοσικλέτα τους. Το σακίδιο της κοπέλας πέφτει από τη μοτοσικλέτα κι ο οδηγός του πούλμαν σταματά και το μαζεύει από το δρόμο. Οι δυο νέοι γυρίζουν για το σακίδιο. Ο οδηγός δεν τους το δίνει, παρά μόνο αν ταξιδέψει η κοπέλα μαζί με τους μεθυσμένους νεαρούς στο πούλμαν. Εκείνη είναι έτοιμη να δεχτεί, αλλά τελικά βρίσκεται μια λύση, και ξαναγυρίζει στο φίλο της. Ο νεαρός με την μπάλα κοιτάζει θλιμμένα το ζευγάρι ν' απομακρύνεται.

Concert of requests A coachful of rowdy youths stops by a lake. They drink, play football, generally fool around. One of the youths runs after the ball and sees a couple among the bushes. He stares, attracted by the girl, but the coach-driver sounds his horn; it's time to go. The coach leaves. The couple pack their bags and overtake the coach on their motorbike. The girl, sitting on the back of the bike, drops her backpack. The coach driver stops, picks it up. The couple turn back for the bag. The driver won't hand them the bag unless the girl travels in the coach with the drunken youths. She's ready to do so but peace is restored as the girl goes back to her boyfriend. The youth with the football wistfully watches the couple ride away.

Zdjecie

Πολωνία / Poland, 1968

Η φωτογραφία Μια παλιά φωτογραφία δύο μικρών αγοριών που φορούν στρατιωτικά πηλήκια και κρατούν από ένα ντουφέκι στα χέρια τους. Η κάμερα αναζητεί αυτά τα δυο παιδιά, μεγάλους άντρες τώρα, και καταγράφει τα συναισθήματά τους όταν αντικρίζουν τη φωτογραφία.

The photograph An old photograph of two little boys, wearing soldier's hats and holding rifles. The camera goes in search of these two boys, now grown men, and registers their emotion as they are confronted with the photograph.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Marek Jozwiak. **Μοντάζ / Editing:** Niusia Ciucka. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **16mm Ασπρόμαυρο / B&W Ντοκιμαντέρ / Documentary 32'**

Z miasta Lodzi

Πολωνία / Poland, 1969

Από την Πόλη του Λοτζ «Το πορτρέτο μιας πόλης» σύμφωνα με τα λόγια του ίδιου του Kieslowski, «όπου ορισμένοι άνθρωποι εργάζονται, ενώ άλλοι γυρίζουν στους δρόμους, αναζητώντας ένας Θεός ξέρει τι... Μιας πόλης με πλήθος εκκεντρικότητες, με πλήθος αγάλματα δίχως νόημα κι ένα σωρό αντιφάσεις. Μιας πόλης με πλήθος χαλάσματα, τρώγλες, λακούβες...»

From the City of Lodz «A portrait of a town where some people work, others roam around in search of Lord knows what... A town which is full of eccentricities, full of all sorts of absurd statues and various contrasts... full of ruins, hovels, recesses.» (Krzysztof Kieslowski)

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Janusz Kreczmanski, Piotr Kwiatkwoski, Stanislaw Niedbalski. **Ήχος / Sound:** Krystyna Pohorecka. **Διευθυντές Παραγωγής / Production Managers:** Stanislaw Abrantowicz, Andrzej Cylwik. **Παραγωγή / Production:** WFD. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W Ντοκιμαντέρ / Documentary 17' 21''**

Bylem zolnierzem

Πολωνία / Poland, 1970

Ήμουν ένας στρατιώτης Ένα ντοκιμαντέρ «γι' αυτούς που ήταν στρατιώτες κι έχασαν την όρασή τους στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο... Οι στρατιώτες είναι απλώς καθισμένοι μπροστά στην κάμερα, σ' όλη τη διάρκεια της ταινίας και μιλούν».

I was a soldier A documentary film «about the soldiers who lost their eye-sight during World War II. The soldiers just sit in front of the camera, throughout the film, and talk». (Krzysztof Kieslowski)

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Stanislaw Niedbalski. **Παραγωγή / Production:** Czolowka. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W Ντοκιμαντέρ / Documentary 16'**

Fabryka

Πολωνία / Poland, 1970

Εργοστάσιο

Μια εργάσιμη μέρα σ' ένα εργοστάσιο κατασκευής τρακτέρ. Πλάνα εργατών που εναλλάσσονται με τη συνεδρίαση των μελών του διοικητικού συμβουλίου. Παρά τις συνεδριάσεις του Δ.Σ., παρά τα υπομνήματα και τις αιτήσεις, δεν διακρίνεται κάποια διέξοδος από τον φαύλο κύκλο των παρανοήσεων και της γραφειοκρατίας. Ωστόσο, οι εργάτες οφείλουν να βγάλουν το μερίδιο παραγωγής που τους αναλογεί...

Factory

A working day in a tractor factory. Shots of workers alternate with those of a management board meeting. The factory cannot meet its production quota because there is a shortage of equipment, parts and so on. Papers are sent out, licences are applied for, numerous meetings held, but there seems to be no way out of the vicious circle of misunderstandings and bureaucracy – the left hand does not know what the right hand is doing. As one of the board members says: «The bureaucracy in this country hampers any solution». Yet the workers still have to meet their quota.

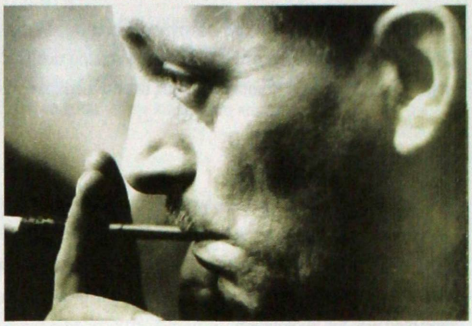

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Stanislaw Niedbalski, Jacek Tworek. **Μοντάζ / Editing:** Maria Leszczynska. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska. **Διεύθυνση παραγωγής / Production manager:** Halina Kawecka. **Παραγωγή / Production:** WFD. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W. Ντοκιμαντέρ / Documentary 17' 14"**

Refren

Πολωνία / Poland, 1972

Επωδός

Ένα ντοκιμαντέρ για τη γραφειοκρατία στις κηδείες. Πώς το πένθος και τα συναισθήματα μετατρέπονται σε αριθμούς και στοίβες από χαρτιά. Μετά, γεννιούνται τα παιδιά. Και η ζωή συνεχίζεται.

Refrain

Documentary about the bureaucracy involved in funerals. Grief and emotions are turned into numbers and a pile of paperwork. Then children are born. And so it goes on and on.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Witold Stok. **Μοντάζ / Editing:** Maryla Czolnik. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska, Michal Zarnecki. **Διεύθυνση παραγωγής / Production manager:** Waldemar Kowalski. **Παραγωγή / Production:** WFD. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W. Ντοκιμαντέρ / Documentary 10' 19"**

Murarz

Πολωνία / Poland, 1973

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Witold Stok. **Μοντάζ / Editing:** Lidia Zonn. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production manager:** Tomasz Golebieski. **35mm Έγχρωμο / Colour. Ντοκιμαντέρ / Documentary 17' 39"**

Ο χτίστης

Στη διάρκεια της σταλινικής περιόδου, το Κόμμα προτρέπει έναν χτίστη να γίνει υποδειγματικός εργάτης και να προωθήσει τα κομμουνιστικά ιδεώδη. Εκείνος, νεαρός ακτιβιστής ώς τότε, αναρριχάται στην ιεραρχία. Λέει ο ίδιος: «Έγινα γραφιάς αντί πολεμιστής... Μου έδωσαν ένα γραφείο κι ασφυκτιούσα... Κι έπειτα, ήρθε το 1956, κι όλα γκρεμίστηκαν. Ήταν οδυνηρό. Τελικά, ζήτησα να με στείλουν πίσω στην παλιά μου δουλειά, στις οικοδομές. Γύρισα στο σημείο απ' όπου είχα ξεκινήσει». Η κάμερα ακολουθεί αυτόν τον άνθρωπο –η ζωή του οποίου έγινε αντικείμενο εκμετάλλευσης από ισχυρές ιδεολογικές δυνάμεις– κατά τη διάρκεια της παρέλασης μιας Πρωτομαγιάς, ενώ κάθε τόσο παρεμβάλλονται σκηνές από την καθημερινή ζωή του.

Bricklayer

Documentary about a bricklayer, who, during the Stalinist era, was encouraged by the party to become an exemplary worker and further the communist cause. A young activist, he was promoted and, as he says, «I became a jack-in-office, instead of an activist... I got a desk job and gasped for breath, I had to let in fresh air through the window... And then came the year 1956 and everything tumbled down all of a sudden. It was a little painful. The question was: What now? And in 1956 I asked them to relieve me and send me back to my job in production. I returned where I had come from». The camera follows the bricklayer –a man whose life has been used up by ideological powers above him– during a May Day parade, alternating with scenes from his daily life.

Przejscie Podziemne

Πολωνία / Poland, 1973

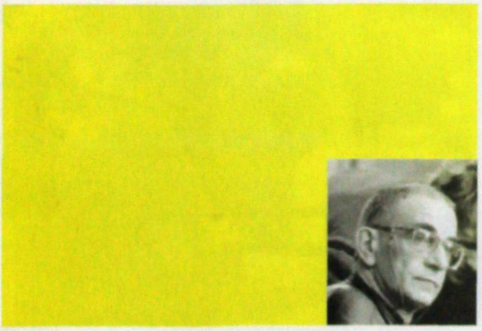

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Ireneusz Iredynski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Slawomir Idziak. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska. **Ηθοποιοί / Cast:** Tereza Budzisz-Krzyzanowska, Andrzej Seweryn, Anna Jaraczowna, Zygmunt Maciejewski, Jan Orsza-Lucaszewicz, Janusz Skalski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W. Τηλεταινία / TV Drama 30'**

Υπόγεια διάβαση

Μια δασκάλα εγκαταλείπει το σχολείο και το σπίτι της στη μικρή κωμόπολη όπου ζει, κι αρχίζει να εργάζεται ως διακοσμήτρια βιτρινών σε κάποιο μαγαζί μιας υπόγειας διάβασης πεζών στη Βαρσοβία. Ο άντρας της έρχεται να τη βρει, με την ελπίδα ότι θα την πείσει να επιστρέψει σ' αυτόν.

Pedestrian subway

A woman has left her teaching job in a small town where she used to live, and works as a shop decorator in a pedestrian subway in Warsaw. Her husband comes looking for her in the hope that she will return to him.

Pierwsza milosc

Πολωνία / Poland, 1974

Πρώτη αγάπη

Η κάμερα ακολουθεί ένα νεαρό ανύπαντρο ζευγάρι κατά την εγκυμοσύνη τής κοπέλας, το γάμο τους και τη γέννηση του παιδιού τους.

First love

The camera follows a young unmarried couple during the girl's pregnancy, through their wedding, and the delivery of the baby.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Petrycki. **Μοντάζ / Editing:** Lidia Zonn. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska, Michal Zarnecki. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour. Τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ / TV documentary 30'**

Zyciorys

Πολωνία / Poland, 1975

Βιογραφικό σημείωμα

Η Ελεγκτική Επιτροπή ανακρίνει ένα μέλος του Κόμματος που απειλείται με διαγραφή. Η ιστορία της ζωής τού κατηγορουμένου είναι φανταστική, αλλά η Ελεγκτική Επιτροπή είναι πραγματική. Όσο προχωράει η διαδικασία, τα μέλη της Επιτροπής αρχίζουν να πιστεύουν στην αυθεντικότητα της υπόθεσης, και υποβάλλουν τον κατηγορούμενο στην ιεροεξεταστική ανάκριση που συνηθίζουν.

Curriculum vitae

A Party Control Committee cross-examines a Party member threatened with expulsion from the Party. The life-story of the accused is a fictional one –although the man playing the role experienced something similar in his own life– while the Party Control Committee is real. As the meeting progresses, the Control Committee begins to believe in the authenticity of the case and gives the accused its professional inquisitorial treatment.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Janusz Fastyn. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Petrycki, Tadeusz Rusinek. **Μοντάζ / Editing:** Lidia Zonn. **Ήχος / Sound:** Spas Christow. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Marek Szopinski. **Παραγωγή / Production:** WFD. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W. Δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ / Drama documentary 45' 10".**

Personel

Πολωνία/Poland, 1975

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Witold Stok. **Μοντάζ / Editing:** Lidia Zonn. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Tadeusz Kozarewicz. **Κοστούμια / Costumes:** Isabella Konarzewska. **Ηθοποιοί / Cast:** Juliusz Machulski, Irena Lorentowicz, Wlodzimierz Borunski, Michal Tarkowski, Tomasz Lengren, Andrzej Siedlecki, Tomasz Zygadlo, Janusz Skalski. **Παραγωγός / Producer:** Zbigniew Stanek. **Παραγωγή / Production:** Polish Television and Tor Production. **16mm Έγχρωμο / Colour. Τηλεταινία / TV Drama 72'**

Προσωπικό

Ο Ρόμεκ, ένας νεαρός με ευαίσθητο και ευθύ χαρακτήρα, είναι γοητευμένος από τη μαγεία της τέχνης κι έρχεται στην όπερα για να εργαστεί ως ράφτης. Σταδιακά, έρχεται αντιμέτωπος με την πραγματικότητα στα παρασκήνια –τους τσακωμούς, τις ζηλοτυπίες, την εκδικητικότητα και τη διαφθορά– κι οι αυταπάτες του γκρεμίζονται η μία μετά την άλλη. Η ταινία τελειώνει με τον Ρόμεκ μπροστά σε μια κόλλα χαρτί, έτοιμο να γράψει λόγια με τα οποία θα απαρνείται έναν συνάδελφο και φίλο του που απολύθηκε επειδή βρέθηκε στο στόχαστρο κάποιου από τους ηθοποιούς.

Personnel

Romek, a sensitive and forthright young man, fascinated with the magic of art, comes to the opera to work as a tailor. Gradually, as he is confronted with the reality behind the scenes –the bickering, petty jealousies, vindictiveness and corruption– his illusions shatter. The film ends with Romek sitting in front of a blank sheet of paper on which he is to denounce his friend, a fellow tailor who was sacked through the maliciousness of one of the performers.

Szpital

Πολωνία/Poland, 1976

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Petrycki. **Μοντάζ / Editing:** Lidia Zonn. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Διεύθυνση παραγωγής / Production manager:** Ryszard Wrzesinski. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W Ντοκιμαντέρ / Documentary 21' 4"**

Νοσοκομείο

Η κάμερα παρακολουθεί ορθοπεδικούς χειρουργούς σε μια βάρδια 32 ωρών. Ιατρικά όργανα διαλύονται στα χέρια τους, το ηλεκτρικό κόβεται συνεχώς, λείπουν ακόμα και τα πιο απαραίτητα υλικά, αλλά οι γιατροί επιμένουν στο έργο τους, χωρίς μάλιστα να χάνουν την αίσθηση του χιούμορ.

Hospital

The camera follows orthopedic surgeons on a 32-hour shift. Instruments fall apart in their hands, the electric current keeps breaking, there are shortages of the most basic materials, but the doctors persevere hour after hour, and with humour.

Blizna

Πολωνία / Poland, 1976

Η ουλή

Μετά από συζητήσεις και ανέντιμες διαπραγματεύσεις, αποφασίζεται πού θα ανεγερθεί ένα νέο μεγάλο εργοστάσιο χημικών σκευασμάτων, κι ο Μπέντναρ, ένα έντιμο στέλεχος του Κόμματος, αναλαμβάνει την επίβλεψη του έργου. Καθώς ο ίδιος ζούσε κάποτε στη μικρή πόλη όπου πρόκειται να χτιστεί το εργοστάσιο κι η γυναίκα του ήταν ενεργό μέλος του Κόμματος εκεί, οι αναμνήσεις του δεν είναι ιδιαίτερα ευχάριστες. Αναλαμβάνει όμως την αποστολή, πιστεύοντας ότι θα χτίσει ένα χώρο μέσα στον οποίο θα μπορούν οι άνθρωποι να ζουν και να εργάζονται καλά. Ωστόσο, οι προθέσεις και τα «πιστεύω» του έρχονται σε σύγκρουση με τις βλέψεις ατόμων που ενδιαφέρονται κυρίως για τα προσωπικά τους συμφέροντα. Απογοητευμένος, ο Μπέντναρ παραιτείται από τη θέση του.

The scar

1970. After discussions and dishonest negotiations, a decision is taken as to where a large new chemical factory is to be built, and Bednarz, an honest Party man, is put in charge of the construction. He used to live in the small town where the factory is to be built, his wife used to be a Party activist there, and he has unpleasant memories of it. Bus he sets to the task in the belief that he will build a place where people will live and work well. His intentions and convictions, however, conflict with those of the townspeople who are primarily concerned with their short-term needs. Disillusioned, Bednarz gives up his post.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, από μια ιστορία του Romuald Karas / Krzysztof Kieslowski based on a story by Romuald Karas. **Διάλογοι / Dialogue:** Romuald Karas, Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Slawomir Idziak. **Μοντάζ / Editing:** Krystyna Gornicka. **Μουσική / Music:** Stanislaw Radwan. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Andrzej Plocki. **Ηθοποιοί / Cast:** Franciszek Pieczka, Mariusz Dmochowski, Jerzy Stuhr, Jan Skotnicki, Stanislaw Igar, Stanislaw Michalski, Michal Tarkowski. **Παραγωγός / Producer:** Zbigniew Stanek. **Παραγωγή / Production:** Tor. **35mm Έγχρωμο / Colour. Μυθοπλασία / Feature 104'**

Spokoj

Πολωνία / Poland, 1976

Ήρεμα

Ο Άντεκ Γκράλακ αποφυλακίζεται. Φεύγει από τη γενέτειρά του στην Κρακοβία και πηγαίνει να εργαστεί σε μια οικοδομή στη Σιλεσία. Είναι απλά τα πράγματα που επιθυμεί: μια δουλειά, ένα καθαρό μέρος να κοιμάται, κάτι να τρώει, μια σύζυγο, τηλεόραση και ηρεμία. Αποφεύγοντας κάθε είδους συγκρούσεις, στους συναδέλφους του φέρεται φιλικά και ανοιχτόκαρδα και στον εργοδότη του με ευγνωμοσύνη. Βρίσκει και μια κοπέλα και παντρεύεται. Στο μεταξύ διαπιστώνει ότι οι διαμάχες στη δουλειά του είναι αναπόφευκτες. Αρχίζουν να εξαφανίζονται δομικά υλικά. Το αφεντικό του Γκράλακ είναι ανακατεμένο στις κλοπές. Πιστεύοντας μάλιστα ότι στο πρόσωπο του Γκράλακ έχει βρει έναν πιθανό συνένοχο, του προτείνει συμμετοχή στο μερίδιο... Οι εργάτες της οικοδομής κατεβαίνουν σε απεργία. Μη γνωρίζοντας με ποια μεριά να πάει –με το αφεντικό ή με τους συναδέλφους του;– κι αποζητώντας πάντα ηρεμία στη ζωή του, ο Γκράλακ εμφανίζεται στην οικοδομή. Οι εργάτες νομίζοντας πως τους έχει καταδώσει, αρχίζουν να τον χτυπούν. Κι εκείνος, δέχεται τα χτυπήματα μουρμουρίζοντας: «Ήρεμα... Ήρεμα...»

The calm

Antek Gralak has been released from prison. He leaves his home town of Krakow and sets to work on a building site in Silesia. All he wants are the simple things in life: work, somewhere clean to sleep, something to eat, a wife, television and peace. Anxious to avoid conflicts and happy to be alive and free, he is friendly with his colleagues and open-hearted with his employer. He finds a girl, marries, but conflicts at work prove ineviatable. Building materials disappear and Gralak's boss is involved in the theft. Thinking that he's found a potential accomplice in Gralak, the boss proposes to bring him in on underhand deals. A strike breaks out among the builders. Torn between the two sides –his boss and his colleagues– and longing for peace, Gralak turns up for work. The builders believe he has grassed and beat him up as he mutters «Calm... calm».

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, από μια ιστορία του Lech Borski / Krzysztof Kieslowski, based on a story by Lech Borski. **Διάλογοι / Dialogue:** Krzysztof Kieslowski, Jerzy Stuhr. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Petrycki. **Μουσική / Music:** Piotr Figiel. **Ήχος / Sound:** Wieslaw Jurgala. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Rafal Watlenberger. **Ηθοποιοί / Cast:** Jerzy Stuhr, Isabella Olszewska, Jerzy Trela, Michal Szulkiewicz, Danuta Ruksza, Jerzy Fedorowicz, Elzbieta Karkoszka. **Παραγωγός / Producer:** Zbigniew Romantowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **16mm Έγχρωμο / Colour. Τηλεταινία / TV Drama 44'**

Z punktu widzenia nocnego portiera

Πολωνία / Poland, 1977

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Witold Stok. **Μοντάζ / Editing:** Lidia Zonn. **Μουσική / Music:** Wojciech Kilar. **Ήχος / Sound:** Wieslawa Dembinska, Michal Zarnecki. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Wojciech Kapczynski. **Παραγωγή / Production:** WFD. **35mm Έγχρωμο / Colour. Ντοκιμαντέρ / Documentary 16' 52"**

Η άποψη ενός νυχτοφύλακα

Το πορτρέτο ενός νυχτοφύλακα σ' ένα εργοστάσιο, φανατικού σε ό,τι έχει να κάνει με την πειθαρχία, ο οποίος και στην προσωπική του ζωή προσπαθεί να ελέγχει τους πάντες και τα πάντα, θεωρώντας ότι οι κανόνες είναι πιο σημαντικοί από τους ανθρώπους.

From a night porter's point of view

Portrait of a factory porter, a fanatic of strict discipline, who extends his power even into his personal life as he tries to control everybody and everything in the belief that «rules are more important than people....»

Nie wiem

Πολωνία / Poland, 1977

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Petrycki. **Μοντάζ / Editing:** Lidia Zonn. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Διεύθυνση παραγωγής / Production managers:** Ryszard Wrzesinski, Wojciech Kapczynski. **Παραγωγή / Production:** WFD. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W. Ντοκιμαντέρ / Documentary 46' 27"**

Δεν ξέρω

Σύμφωνα με τον ίδιο τον Kieslowski, είναι «η εξομολόγηση ενός ανθρώπου που ήταν διευθυντής σε κάποιο εργοστάσιο της Κάτω Σιλεσίας. Ήταν μέλος του Κόμματος, αλλά δεν συμφωνούσε με τις μαφιόζικες μεθόδους άλλων μελών που δρούσαν στο εργοστάσιο ή στην ευρύτερη περιοχή. Οι άνθρωποι αυτοί έκλεβαν και χρέωναν τους λογαριασμούς του εργοστασίου. Ο ίδιος δεν κατάλαβε ότι σ' αυτή την υπόθεση ήταν ανακατεμένοι και άλλοι, υψηλά ιστάμενοι. Κι αυτοί ήταν που του έδωσαν το τελειωτικό χτύπημα». Ο ήρωας της ταινίας ολοκληρώνει την εξομολόγησή του λέγοντας: «Είχα δίκιο; Δεν ξέρω...»

I don't know

According to Kieslowski the documentary concerns: «The confession of a man who was the director of a factory in Lower Silesia. He was a party member but opposed the Mafia-like organization of party members which was active in that factory or region. Those people were stealing and debiting the factory account. He didn't realize that people higher up were involved in the affair. And they finished him off». «Was I right? I don't know!» the man conclude.

Siedem kobiet w roznym wieku

Πολωνία / Poland, 1978

Επτά γυναίκες διαφορετικών ηλικιών

Μια σειρά από επεισόδια, όπου κάθε μέρα της εβδομάδας παρακολουθούμε κι από μια μπαλαρίνα κλασικού χορού. Οι ηλικίες των χορευτριών κυμαίνονται: από ένα κοριτσάκι που κάνει τα πρώτα του βήματα στο μπαλέτο, μέχρι μια ηλικιωμένη μπαλαρίνα που τώρα διδάσκει κλασικό χορό.

Seven women of different ages

Episodes in which each day of the week shows a ballerina of classical dance at work or in a rehearsal; but the ages of the dancers vary from the smallest child taking her first steps in ballet to the eldest ballerina who is now a ballet teacher.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Witold Stok. **Μοντάζ / Editing:** Alina Sieminska, Lidia Zonn. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Παραγωγή / Production:** WFD. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W. Ντοκιμαντέρ / Documentary 16'**

Amator

Πολωνία / Poland, 1979

Ερασιτέχνης κινηματογραφιστής

Ο Φίλιπ Μοζ αγοράζει μια κάμερα των 8mm για να κινηματογραφήσει τα πρώτα χρόνια του παιδιού του. Τον συναρπάζει το καινούργιο του απόκτημα, και σιγά σιγά στρέφεται στην κινηματογράφηση καταστάσεων παρά οικογενειακών στιγμιότυπων. Στο εργοστάσιο όπου δουλεύει, τα αφεντικά του τον διορίζουν επίσημο χρονικογράφο τους. Οι ταινίες του κερδίζουν βραβεία σε ερασιτεχνικούς διαγωνισμούς, κι όσο αναπτύσσεται το δημιουργικό του ταλέντο, δυναμώνει κι ο πόθος του να καταγράψει την πραγματικότητα έτσι όπως είναι κι όχι έτσι όπως παρουσιάζεται από τις Αρχές. Στο εργοστάσιο έρχεται αντιμέτωπος με τη λογοκρισία και, λόγω των ταινιών που γυρίζει, ο προϊστάμενός του απολύεται: η διοίκηση πιστεύει ότι το κινηματογραφικό πορτρέτο ενός ανάπηρου εργάτη αποτελεί δυσφήμηση του εργοστασίου... Στο μεταξύ, η γυναίκα του Μοζ, έξαλλη με το χρόνο και το πάθος που διοχετεύει ο σύζυγός της στις ταινίες του, τον εγκαταλείπει. Ο Μοζ εκθέτει στο φως το φιλμ που έχει γυρίσει. Στρέφει την κάμερα πάνω του.

Camera buff

Filip Mosz buys himself an 8mm camera to record the first years of his newborn baby. He becomes fascinated with his new acquisition and his interest turn to the filming subjects other than his family. In the factory where he works, his bosses seize the opportunity and appoint him their official chronicler. His films win prizes at amateur contests and as his creative talents develop so does his desire to record reality as it really is and not its official version. At his factory he is confronted with censorship and as a result of his films his immediate boss is sacked: the management believe a documentary portrait of a disabled worker to be a discredit to their factory even though this particular person is a model worker. Meanwhile Mosz's wife is fed up with his commitment to his films and leaves him. Mosz opens his cans of film, exposing them to light. Then he turns the camera on himself.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski. **Διάλογοι / Dialogues:** Krzysztof Kieslowski, Jerzy Stuhr. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Petrycki. **Μοντάζ / Editing:** Halina Nawrocka. **Μουσική / Music:** Krzysztof Knittel. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Rafal Waltenberger. **Ηθοποιοί / Cast:** Jerzy Stuhr, Malgorzata Zabkowska, Ewa Pokas, Stefan Czyzewski, Jerzy Nowak, Tadeusz Bradecki, Marek Litewka, Boguslaw Sobczuk, Krzysztof Zanussi. **Παραγωγός / Producer:** Wielislawa Piotrowska. **Παραγωγή / Production:** Tor. **35mm Έγχρωμο / Colour. Μυθοπλασία / Feature 112'**

Dworzec

Πολωνία / Poland, 1980

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Witold Stok. **Μοντάζ / Editing:** Lidia Zonn. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** Lech Grabinski. **Παραγωγή / Production:** WFD. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W. Ντοκιμαντέρ / Documentary 13' 23"**

Σταθμός

Κεντρικός Σιδηροδρομικός Σταθμός τής Βαρσοβίας. Κάποιος έχει αποκοιμηθεί, ένας τύπος περιμένει κάποιον άλλο... Μπορεί να 'ρθει, μπορεί και όχι. «Γι' αυτούς τους ανθρώπους είναι η ταινία» λέει ο Kieslowski, «γι' αυτούς που κάτι περιμένουν, κάτι ψάχνουν να βρουν». Από ψηλά, κρυμμένες βιντεοκάμερες κατασκοπεύουν το σταθμό.

Station

Warsaw's Central Railway Station. «Someone has fallen asleep, someone's waiting for somebody else. Maybe they'll come, maybe they won't. The film is about people like that, people looking for something» (Kieslowski). Overhead video-cameras watch over the station.

Gadajace glowy

Πολωνία / Poland, 1980

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Petrycki, Piotr Kwiatkowski. **Μοντάζ / Editing:** Alina Sieminska. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Παραγωγός / Producer:** Lech Grabinski. **Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager:** WFD. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W. Ντοκιμαντέρ / Documentary 15' 32"**

Κεφάλια που μιλούν

Εβδομήντα εννέα Πολωνοί, από επτά έως εκατό χρονών, απαντούν σε τρεις ερωτήσεις: «Πότε γεννήθηκες;», «Τι είσαι;», «Τι θα ήθελες περισσότερο απ' όλα;»

Talking heads

Seventy-nine Poles, aged 7 to 100, answer three questions: Where were you born? What are you? What do you like most?

Przypadek

Πολωνία / Poland, 1981

Η τύχη

Ο Βίτεκ τρέχει πίσω από ένα τρένο. Ακολουθούν τρεις εκδοχές για το πώς ένα τόσο ασήμαντο γεγονός θα μπορούσε να επηρεάσει όλη την υπόλοιπη ζωή του Βίτεκ. Πρώτη εκδοχή: προλαβαίνει το τρένο, γνωρίζεται μ' έναν έντιμο κομμουνιστή και γίνεται με τη σειρά του μαχητικό στέλεχος του Κόμματος. Δεύτερη: καθώς τρέχει πίσω από το τρένο, πέφτει πάνω στο σταθμάρχη, συλλαμβάνεται, δικάζεται και καταδικάζεται σε καταναγκαστικά έργα μέσα σ' ένα πάρκο. Εκεί γνωρίζεται με κάποιον από την αντιπολίτευση και γίνεται κι ο ίδιος μαχητικό στέλεχος της αντιπολίτευσης. Τρίτη εκδοχή: χάνει το τρένο, συναντάει μια παλιά του συμφοιτήτρια, επιστρέφει στις σπουδές του που τις είχε εγκαταλείψει, παντρεύεται την κοπέλα και ζει μια ήσυχη ζωή, μακριά από την πολιτική, ως γιατρός. Ώσπου, μια μέρα, τον στέλνουν από τη δουλειά του στο εξωτερικό, και το αεροπλάνο με το οποίο ταξιδεύει, εκρήγνυται στον αέρα.

Blind chance

Witek runs after a train. Three variations follow on how such a seemingly banal incident could influence the rest of Witek's life. One: he catches the train, meets an honest Communist and himself becomes a Party activist. Two: while running for the train he bumps into a railway guard, is arrested, brought to trial and sent to unpaid labour in a park where he meets someone from the opposition. Three: he simply misses the train, meets a girl from his studies, returns to his interrupted studies, marries the girl and leads a peaceful life as a doctor unwilling to get mixed up in politics. He is sent abroad with his work. In mid-air, the plane he is on explodes.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Krzysztof Pakulski. **Μοντάζ / Editing:** Elzbieta Kurkowska. **Μουσική / Music:** Wojciech Kilar. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Rafal Waltenberger. **Ηθοποιοί / Cast:** Επεισόδιο / Episode 1: Boguslaw Linda, Tadeusz Lomnicki, Boguslawa Pawelec, Zbigniew Zapasiewicz. Επεισόδιο / Episode 2: Boguslaw Linda, Jacek Borkowski, Adam Ferency, Jacek Sas-Uchrynowski, Marzena Trybala. Επεισόδιο / Episode 3: Boguslaw Linda, Irena Burska, Monika Gozdzik, Zbigniew Hübner. **Παραγωγός / Producer:** Jacek Szeligowski. **Παραγωγή / Production:** Tor. **35mm Έγχρωμο / Colour. Μυθοπλασία / Feature 122'**

Krotki dzien pracy

Πολωνία / Poland, 1981

Ημιαργία

«Μια ταινία κριτικής» σύμφωνα με τον Kieslowski, «για έναν Γραμματέα Κόμματος σε μια αρκετά μεγάλη πόλη, 100 χλμ. μακριά από τη Βαρσοβία. Εξεγέρσεις και απεργίες ξέσπασαν το 1976, μετά από αυξήσεις στις τιμές. Μια μεγάλη διαδήλωση κατέληξε στον εμπρησμό των κεντρικών γραφείων της τοπικής Επιτροπής του Κόμματος. Ο Γραμματέας βγήκε από το φλεγόμενο κτίριο την τελευταία σχεδόν στιγμή. Προσπάθησε να μείνει ώς το τέλος, αλλά, όταν άρχισαν να καίγονται και τα έπιπλα, η αστυνομία, με τη βοήθεια των πληροφοριοδοτών της, κατόρθωσε να τον βγάλει έξω».

Short working day

«It's a critical film about a Party Secretary in a pretty large town 100 kilometres from Warsaw. Rebellions and strikes started up in 1976 because of price rises. A large protest broke out which ended with the people setting fire to the regional Party Commitee headquarters. At almost the last moment, the secretary fled the building. He tried to stay right up to the end but when the furniture started getting hot, the police, with help from their informers, somehow managed to get him out.» (Kieslowski)

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Hanna Krall. **Φωτογραφία / Cinematography:** Krzysztof Pakulski. **Μοντάζ / Editing:** Elzbieta Kurkowska. **Μουσική / Music:** Jan Kantry Pawluskiewicz. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Ηθοποιοί / Cast:** Waclaw Ulewicz. **Παραγωγός / Producer:** Jacek Szeligowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour Μυθοπλασία / Feature 79' 22"**

Bez konca

Πολωνία / Poland, 1984

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Petrycki. **Μοντάζ / Editing:** Krystyna Rutkowska. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Michal Zarnecki. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Allan Starski. **Ηθοποιοί / Cast:** Grazyna Szapolowska, Maria Pakulnis, Aleksander Bardini, Jerzy Radziwillowicz, Artur Barcis, Michal Bajor, Marek Kondrat, Tadeusz Bradecki. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Tor. **35mm Έγχρωμο / Colour. Μυθοπλασία / Feature 107'**

Δίχως τέλος

Το φάντασμα ενός νεαρού δικηγόρου παρατηρεί τον κόσμο έτσι όπως έχει γίνει μετά τον στρατιωτικό νόμο. Τρία μοτίβα συνυφαίνονται: Ένας εργάτης, κατηγορούμενος για συμμετοχή σε υπονομευτικές ενέργειες της αντιπολίτευσης, που θα είχε συνήγορο τον νεαρό δικηγόρο, αναθέτει τώρα την υπεράσπισή του σ' ένα δικηγόρο μεγαλύτερο και πιο έμπειρο, ο οποίος προσπαθεί να βρει μια συμβιβαστική λύση. Η χήρα του νεαρού δικηγόρου συνειδητοποιεί μόνο μετά το θάνατό του πόσο πολύ τον αγαπούσε, και προσπαθεί να συμφιλιωθεί με το κενό που νιώθει μέσα της. Υπάρχει, τέλος, και το μεταφυσικό στοιχείο: «δηλαδή, τα μηνύματα που στέλνει ο άνθρωπος ο οποίος δεν είναι πια εκεί, σε όλους όσους έχει αφήσει πίσω του», όπως λέει ο Kieslowski.

No end

The ghost of a young lawyer observes the world as it is after martial law. Three motifs interweave. A worker accused of being an activist with the opposition and whom the young lawyer was to defend, is now being defended by an older experienced colleague who is resigned to a degree of compromise. The lawyer's widow only realizes after her husband's death how much she loved him and tries to come to terms with her emptiness. And there's the metaphysical element, «that is the signs which emanate from the man who's not there anymore, towards all that he's left behind» (Kieslowski).

Krotki film o zabijaniu

Πολωνία / Poland, 1988

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Slawomir Idziak. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Miroslaw Baka, Krzysztof Globisz, Jan Tesarz, Zbigniew Zapasiewicz, Barbara Dziekan-Wajda, Aleksander Bednarz. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Tor and Polish Television (for the television version, *Decalogue 5*). **35mm Έγχρωμο / Colour. Μυθοπλασία / Feature 85'**

Μικρή ιστορία για ένα φόνο

Ένας νεαρός, ο Γιάτσεκ, δολοφονεί με άγριο τρόπο και χωρίς προφανή λόγο έναν ταξιτζή. Ο Πιοτρ έχει πάρει πρόσφατα το πτυχίο νομικής από το πανεπιστήμιο. Σ' αυτόν πέφτει ο κλήρος να υπερασπιστεί τον νεαρό φονιά. Δεν υπάρχουν στοιχεία, ούτε φανερά κίνητρα που να μπορεί να χρησιμοποιήσει στην υπεράσπιση. Ο Γιάτσεκ δικάζεται, κρίνεται ένοχος και απαγχονίζεται. Ο Πιοτρ, μετά την πρώτη του υπόθεση, απομένει με την πικρή αμφιβολία: έχει το δικαίωμα το νομικό σύστημα, εν ονόματι της κοινωνίας, να δολοφονεί εν ψυχρώ;

A short film about killing

A youth randomly, and brutally, murders a taxi-driver. Piotr has just passed his law exams and been admitted to the bar. He is to defend Jacek, the young murderer. There is no evidence for the defence and no apparent motive. Jacek is put on trial, found guilty and executed by hanging. Piotr, after his first case, is left with the bitter doubt – does the legal system, in the name of the people, have the right to kill in cold blood?

Krotki film o milosci

Πολωνία / Poland, 1988

Μικρή ερωτική ιστορία

Ο Τόμεκ, ένας νεαρός ταχυδρομικός υπάλληλος, έχει ερωτευτεί τρελά τη Μάγντα), μια γυναίκα χωρίς περιορισμούς στη σεξουαλική ζωή της, η οποία μένει στην απέναντι πολυκατοικία. Την παρακολουθεί μ' ένα τηλεσκόπιο και, κάποια στιγμή, της εξομολογείται τον έρωτά του. Εκείνη τον μυεί στη βασική αλήθεια της ζωής: δεν υπάρχει έρωτας· μόνο σεξ. Ο Τόμεκ, συντετριμμένος, αποπειράται ν' αυτοκτονήσει χωρίς επιτυχία. Όταν βγαίνει από το νοσοκομείο, η Μάγκντα είναι εκείνη που τον ερωτεύεται τρελά.

A short film about love

Tomek, a young post office worker, is obsessed with Magda, the promiscuous woman who lives in the tower block opposite. He spies on her through a telescope and finally declares his love. She initiates him into the basic fact of life – there is no love, only sex. Tomek, shattered, tries to commit suicide but doesn't succeed. When he returns from hospital, it is Magda who becomes obsessed with him.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Witold Adamek. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Nikodem Wolk-Laniewski. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Grazyna Szapolowska, Olaf Lubaszenko, Stefania Iwinska, Artur Barcis, Stanislaw Gawlik, Piotr Machalica, Rafal Imbro, Jan Piechocinski. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Tor and Polish Television (for the television version, *Decalogue 6*). **35mm Έγχρωμο / Colour. Μυθοπλασία / Feature 87'**

Dekalog 1

Πολωνία / Poland, 1988

Δεκάλογος 1

Ο Κριστόφ μυεί τον μικρό γιο του, Πάβελ, στα μυστήρια του προσωπικού του ηλεκτρονικού υπολογιστή, μιας μηχανής που τη θεωρεί αλάνθαστη. Είναι χειμώνας. Ο Πάβελ, ανυπόμονος να δοκιμάσει τα καινούργια του παγοπέδιλα, ρωτάει τον πατέρα του αν μπορεί να πάει στην κοντινή λίμνη που έχει ήδη παγώσει. Συμβουλεύονται μαζί τον υπολογιστή. Ο πάγος είναι αρκετά σκληρός για να κρατήσει το βάρος του μικρού. Ναι, μπορεί να πάει. Ο Πάβελ δεν γυρίζει σπίτι. Ειδικά στην περιοχή τους, ο πάγος είχε αρχίσει να λιώνει. Ο Κριστόφ τρέχει στην εκκλησία, βυθισμένος στην απόγνωση. Λίγο κερί πέφτει πάνω στο πρόσωπο της Μαύρης Παναγίας και στεγνώνει στα μάγουλά της, σαν δάκρυα.

Decalogue 1

Krzysztof introduces his small son, Pawel, to the mysteries of the personal computer, a machine which he believes to be infallible. It is winter. Pawel, anxious to try out his new pair of skates, asks his father if he can go out to the local pond which has just frozen over. They consult the computer; the ice will hold the boy's weight; he can go. Pawel doesn't come home. There was a freak local thaw; the computer was wrong; Pawel drowned. Krzysztof runs to the church in protest and despair, falls against the altar. Candle wax splashes over the face of the Black Madonna and dries on her cheeks as tears.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Wieslaw Zdort. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Henryk Baranowski, Wojciech Klata, Maja Komorowska, Artur Barcis, Maria Gladkowska, Ewa Kania, Aleksandra Kisielewska, Aleksandra Majsiuk, Magda Sroga-Mikolajczyk. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 53'**

Dekalog 2

Πολωνία / Poland, 1988

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Edward Klosinski. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Krystyna Janda, Aleksander Bardini, Olgierd Lukaszewicz, Artur Barcis. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 57'**

Δεκάλογος 2

Η Ντορότα επισκέπτεται τον Αντρέι, τον ετοιμοθάνατο άντρα της, στο νοσοκομείο. Είναι έγκυος (αυτή ίσως είναι η τελευταία της ευκαιρία ν' αποκτήσει παιδί), αλλά όχι από αυτόν. Ρωτάει τον γιατρό που έχει αναλάβει τη φροντίδα του άντρα της, αν είναι βέβαιο ότι ο Αντρέι θα πεθάνει. Αν όχι, θα κάνει άμβλωση. Αν ναι, τότε θα μπορέσει να κρατήσει το παιδί. Πώς μπορεί ο γιατρός ν' αποφασίσει για τη ζωή ή το θάνατο ενός αγέννητου παιδιού; Πώς μπορεί να είναι σίγουρος αν θα πεθάνει ο ασθενής του; Κι αν γίνει κάποιο θαύμα και ζήσει; Λέει στην Ντορότα ότι ο άντρας της δεν έχει ούτε μία πιθανότητα στο εκατομμύριο να ζήσει, αλλά εκείνος συνέρχεται και αναρρώνει. Η Ντορότα λέει στον Αντρέι ότι θα αποκτήσουν παιδί. Εκείνος πιστεύει ότι είναι δικό του.

Decalogue 2

Dorota visits Andrzej, her dying husband, in hospital. She is pregnant -this might be the last chance for her to have a baby- but not by him. She asks the consultant in charge of her husband's case, whether Andrzej will die. If he lives, she will have to have an abortion; if he dies, she can have the child. How can the doctor decide the life or death of an unborn child? How can he be certain whether his patient will die or miraculously recover? He tells Dorota that her husband doesn't have a chance; but Andrzej recovers. Dorota tells Andrzej that they are going to have a baby; he thinks it's his.

Dekalog 3

Πολωνία / Poland, 1988

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Piotr Sobocinski. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Nikodem Wolk-Laniewski. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Daniel Olbrychski, Maria Pakulnis, Joanna Szczepkowska, Artur Barcis, Krystyna Drochocka. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 56'**

Δεκάλογος 3

Παραμονή Χριστουγέννων: μια νύχτα που οι οικογένειες περνούν μαζί, μια νύχτα που κανείς δεν θέλει να είναι μόνος του. Η Εύα επικαλείται κάποιο ψέμα για ν' αποσπάσει τον Γιάνους, τον πρώην εραστή της, από την οικογένειά του, και με διάφορα προσχήματα προσπαθεί να τον κρατήσει κοντά της όλη τη νύχτα. Ο Γιάνους θέλει να πάει σπίτι του, αλλά η Εύα επιμένει. Χωρίζουν τα ξημερώματα.

Decalogue 3

Christmas Eve, a night when families are together and nobody wants to be alone. Ewa tricks Janusz, her ex-lover, away from his family and under various pretexts tries to keep him with her for the night. Janusz wants to go home but Ewa is determined. They depart at dawn.

Dekalog 4

Πολωνία / Poland, 1988

Δεκάλογος 4

Η Άνκα είναι 20 χρονών. Η μητέρα της έχει πεθάνει. Ζει με τον Μίχαλ, τον πατέρα της. Τα πηγαίνουν καλά μαζί. Ο Μίχαλ πρέπει να φύγει για ένα ταξίδι στο εξωτερικό. Κατά την απουσία του, η Άνκα βρίσκει ένα φάκελο στο δωμάτιό του, πάνω στον οποίο είναι γραμμένο το δικό της όνομα με τα γράμματα της μητέρας της, καθώς και η εντολή «Ν' ανοιχτεί μετά το θάνατό μου». Όταν ο Μίχαλ επιστρέφει, η Άνκα τού λέει ότι, σύμφωνα μ' αυτά που της γράφει η μητέρα της, δεν είναι αυτός ο πραγματικός της πατέρας. Μια διαφορετική σχέση αρχίζει ν' αναπτύσσεται μεταξύ τους, καθώς η Άνκα προσπαθεί να τον ξεμυαλίσει. Ο Μίχαλ αντιστέκεται. Υπάρχει πάντοτε η πιθανότητα να είναι αληθινή του κόρη... Όταν φεύγει για ένα άλλο ταξίδι, η Άνκα τρέχει πίσω του για να του εξομολογηθεί ότι δεν έχει διαβάσει ακόμα το γράμμα της μητέρας της.

Decalogue 4

Anka is 20 years old. Her mother is dead, and she lives with Michal, her father. They get on well together. Michal has to go on a trip abroad. While he is away, Anka finds an envelope in her father's room: «Not to be opened before my death». Within the envelope is another, in her mother's handwriting, addressed to her. Anka meets her father on his return and quotes the letter where her mother reveals that Michal is not Anka's real father. A different relationship emerges between Anka and Michal as Anka subtly tries to seduce him. Michal resists; she might still be his daughter. As Michal leaves for another trip, Anka runs after him, confessing that she hasn't read the letter after all.

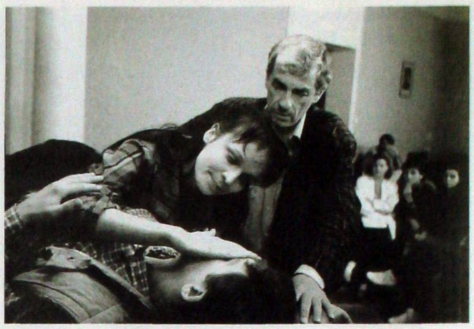

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Krzysztof Pakulski. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Adrianna Biedrzynska, Janusz Gajos, Artur Barcis, Adam Hanuszkiewicz, Jan Tesarz, Andrzej Blumenfeld, Tomasz Kozlowicz, Elzbieta Kilarska, Helena Norowicz. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 55'**

Dekalog 5

Πολωνία / Poland, 1988

Δεκάλογος 5

Τηλεοπτική μορφή της ταινίας *Μικρή ιστορία για ένα φόνο.*

Decalogue 5

Television version of *A Short Film About Killing*.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Slawomir Idziak. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Malgorzata Jaworska. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Miroslaw Baka, Krzysztof Globisz, Jan Tesarz, Zbigniew Zapasiewicz, Barbara Sziekan-Wajda, Aleksander Bednarz. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Tor and Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 57'**

Dekalog 6

Πολωνία / Poland, 1988

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Witold Adamek. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Nikodem Wolk-Laniewski. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Grazyna Szapolowska, Olaf Lubaszenko, Stefania Iwinska, Artur Barcis, Stanislaw Gawlik, Piotr Machalica, Rafal Imbro, Jan Piechocinski. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Tor and Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 58'**

Δεκάλογος 6

Τηλεοπτική μορφή της *Μικρής ερωτικής ιστορίας*.

Decalogue 6

Television version of *A Short Film About Love*.

Dekalog 7

Πολωνία / Poland, 1988

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Dariusz Kuc. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Nikodem Wolk-Laniewski. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Anna Polony, Maja Barelkowska, Wladyslaw Kowalski, Boguslaw Linda, Bozena Dykiel, Katarzyna Piwowarczyk. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 55'**

Δεκάλογος 7

Η Εύα έχει αναλάβει την ανατροφή της εξάχρονης Άνια. Η μικρή πιστεύει ότι η Μάικα, η κόρη της Εύας, είναι αδελφή της. Στην πραγματικότητα, η Μάικα είναι η μητέρα της. Κουρασμένη από το ψέμα, και με την επιθυμία να την αγαπήσει η Άνια σαν μάνα της, η Μάικα απάγει τη μικρή και φεύγει από το σπίτι των γονιών της. Βρίσκει καταφύγιο στο σπίτι τού Βόιτεκ, του πατέρα της Άνια. Η Μάικα ήταν μαθήτρια όταν ο Βόιτεκ, καθηγητής της τότε, την είχε αφήσει έγκυο. Η Εύα, που θέλει την αγάπη της Μάικα, την ψάχνει παντού και, κάποια στιγμή, τηλεφωνεί στον Βόιτεκ. Η Μάικα παίρνει την κορούλα της και τρέπεται πάλι σε φυγή. Θα επιστρέψει μόνο αν η Εύα την αφήσει να μεγαλώσει το παιδί της, αναγνωρίζοντας την αληθινή τους σχέση.

Decalogue 7

Six-year-old Ania is being brought up by Ewa in the belief that Majka, Ewa's daughter, is her sister, whereas Majka is really her mother. Tired of living this lie and desperate to have Ania love her as a mother, Majka «kidnaps» Ania and runs away from her parents. She seeks refuge with Wojtek, Ania's father. Majka was just a schoolgirl when Wojtek, her teacher, got her pregnant. Ewa, jealous of Ania's love, looks for her everywhere, phones Wojtek. Majka seizes her little girl and continuous to run; she will only return home if her mother allows her to bring up her own daughter in the recognition of a true relationship.

Dekalog 8

Πολωνία / Poland, 1988

Δεκάλογος 8

Η Ελσμπιέτα, στην προσπάθειά της να μάθει τι απέγιναν οι Εβραίοι που επέζησαν του πολέμου, έρχεται από τη Νέα Υόρκη και παρακολουθεί μαθήματα ηθικής στο Πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας. Πλησιάζει τη Ζόφια, την καθηγήτρια, και της λέει ότι είναι η μικρή Εβραιοπούλα στην οποία η Ζόφια είχε αρνηθεί να προσφέρει καταφύγιο απ' τους ναζί κατά τη διάρκεια της κατοχής. Η Ζόφια εξηγεί στην Ελσμπιέτα τους λόγους τής φαινομενικής δειλίας της: κάποιος είχε προδώσει τον αντιστασιακό άντρα της, κι αν εκείνη πρόσφερε στέγη στην Ελσμπιέτα, η τελευταία θα έπεφτε σίγουρα στα χέρια της Γκεστάπο. Βλέποντας την Ελσμπιέτα να ξαναβρίσκει την πίστη της στους ανθρώπους, η Ζόφια νιώθει τις παλιές της τύψεις να εξαφανίζονται.

Decalogue 8

Elzbieta, researching the fate of Jewish war survivors, returns from New York and sits in on lectures in ethics at the University of Warsaw. She approaches Zofia, the professor, and tells her that she is the little Jewish girl whom Zofia refused to shelter from Nazis during the occupation. As Zofia explains the reason for this apparent cowardice –someone had betrayed Zofia's husband who was active in the underground and any Jewish child would have fallen into the hands of the Gestapo– her long-standing sense of guilt is cleared while Elzbieta's faith in humanity is restored.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Andrzej Jaroszewicz. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Wieslawa Dembinska. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Maria Koscialkowska, Tereza Marczewska, Artur Barcis, Tadeus Lomnicki. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 55'**

Dekalog 9

Πολωνία / Poland, 1988

Δεκάλογος 9

Ο Ρόμαν μαθαίνει ότι είναι ανίκανος. Καταλαβαίνοντας τις σεξουαλικές ανάγκες της γυναίκας του, της Χάνκα, την ενθαρρύνει να βρει έναν εραστή. Εκείνη του λέει ότι δεν θέλει. Αγαπάει τον Ρόμαν, αλλά έχει κι ένα δεσμό με τον Μάριους, ένα φοιτητή. Ο Ρόμαν, παρά τις προτροπές του και την άρνηση της Χάνκα, αρχίζει να ζηλεύει φοβερά, και του γίνεται έμμονη ιδέα η σκέψη ότι θα μπορούσε η Χάνκα ν' ακολουθήσει τη συμβουλή του και να βρει εραστή. Την παρακολουθεί και μαθαίνει για τη σχέση της με τον Μάριους, χωρίς να ξέρει όμως ότι η Χάνκα έχει διαλύσει στο μεταξύ το δεσμό της. Ο Ρόμαν αποπειράται ν' αυτοκτονήσει, αλλά επιζεί. Η Χάνκα τρέχει στο πλευρό του.

Decalogue 9

Roman finds out he is impotent. Recognizing his wife's, Hanka, sexual needs, he encourages her to take a lover. She is reluctant; she loves Roman, but does have an affair with Mariusz, a student. Roman, despite his own words, becomes excessively jealous and obsessed with the thought that Hanka might have followed his encouragement and taken a lover. He spies on her and learns of her relationship with Mariusz, unaware that Hanka has broken off the affair. Roman tries to commit suicide but survives. Hanka rushes to his side.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Piotr Sobocinski. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Nicodem Wolk-Laniewski. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Ewa Blaszczyk, Piotr Machalica, Artur Barcis, Jan Jankowski, Jolanta Pietek-Gorecka, Katarzyna Piwowarczyk, Jerzy Trela. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 58'**

Dekalog 10

Πολωνία / Poland, 1988

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Jacek Blawut. **Μοντάζ / Editing:** Ewa Smal. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Nikodem Wolk-Laniewski. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Halina Dobrowolska. **Ηθοποιοί / Cast:** Jerzy Stuhr, Zbigniew Zamachowski, Henryk Bista, Olaf Lubaszenko, Maciej Stuhr. **Παραγωγός / Producer:** Ryszard Chutkowski. **Παραγωγή / Production:** Polish Television. **35mm Έγχρωμο / Colour 57'**

Δεκάλογος 10

Ένας άνθρωπος πεθαίνει κι αφήνει μια ανεκτίμητη συλλογή γραμματοσήμων στους δυο γιους του, τον Γιέρζι και τον Αρτούρ. Αν και δεν ξέρουν πολλά πράγματα για γραμματόσημα, δεν είναι διατεθειμένοι να τα πουλήσουν. Μαθαίνουν ότι τους χρειάζεται ένα πολύ σπάνιο γραμματόσημο για να συμπληρώσουν μια πανάκριβη σειρά. Ο Γιέρζι, για να μπορέσει να το αποκτήσει, δωρίζει το νεφρό του, καθώς εκείνος που έχει το γραμματόσημο χρειάζεται το νεφρό για την κόρη του. Επιστρέφοντας από το νοσοκομείο, ο Γιέρζι και ο Αρτούρ ανακαλύπτουν ότι διαρρήκτες έχουν μπει στο σπίτι τους. Ολόκληρη η συλλογή έχει εξαφανιστεί. Ντροπιασμένοι, ομολογούν ότι υποπτεύονταν ο ένας τον άλλο, και συμφιλιώνονται.

Decalogue 10

A man dies leaving an extremely valuable stamp collection to his two sons, Jerzy and Artur. Although they know very little about stamps, they are unwilling to sell. They learn that one very rare stamp is needed to complete a valuable set. To acquire the stamp, Jerzy donates his kidney – the man in possession of the stamp is in need of a kidney for his daughter. Returning from hospital, Jerzy and Artur find that they have been burgled. The entire stamp collection is gone. Shamefully, they confess that they suspected each other, and are reconciled.

Podwojne Zycie Weroniki

Γαλλία-Πολωνία/France-Poland, 1991

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Slawomir Idziak. **Μοντάζ / Editing:** Jacques Witta. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Patrice Mercier. **Ηθοποιοί / Cast:** Irène Jacob, Aleksander Bardini, Wladyslaw Kowalski, Halina Gryglaszewska, Kalina Jedrusik, Philippe Volter, Sandrine Dumas, Louis Ducreux, Claude Duneton, Lorraine Evanoff, Guillaume de Tonquedec, Gilles Gaston-Dreyfus. **Υπεύθυνος Παραγωγής / Executive Producer:** Bernard-P. Guireman. **Παραγωγός / Producer:** Leonardo de la Fuente. **Παραγωγή / Production:** Sidéral Productions, Tor Production, Le Studio Canal Plus. **35mm Έγχρωμο / Colour 98'**

Η διπλή ζωή της Βερόνικα

Πολωνία. Η Βερόνικα, που τραγουδάει υπέροχα, έχει προβλήματα με την καρδιά της. Πρέπει να διαλέξει: να συνεχίσει να τραγουδάει, με όλη την ένταση και το άγχος που συνεπάγεται αυτό το επάγγελμα βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή της, ή να εγκαταλείψει το τραγούδι και να ζήσει μια φυσιολογική ζωή; Κερδίζει σ' ένα διαγωνισμό τραγουδιού, κι έτσι διαλέγει τον πρώτο δρόμο. Κατά τη διάρκεια ενός ρεσιτάλ, πεθαίνει από συγκοπή καρδιάς.

Γαλλία. Η Βερονίκ είναι πιστό αντίγραφο της Βερόνικα. Έχει κι αυτή καλή φωνή και προβλήματα με την καρδιά της. Χωρίς να το ξέρει, όμως, μοιράζεται την πείρα της Βερόνικα. Κάθε φορά που η Βερόνικα υποφέρει, η Βερονίκ νιώθει ότι πρέπει ν' αποφύγει την κατάσταση που θα την οδηγήσει στην οδύνη. Η Βερονίκ απαρνιέται τη σταδιοδρομία στο τραγούδι και διδάσκει μουσική σ' ένα δημοτικό σχολείο. Μια μέρα, ο Αλεξάντρ, που γράφει παραμύθια κι έχει δικό του κουκλοθέατρο, επισκέπτεται το σχολείο της. Η Βερονίκ γοητεύεται και διαβάζει τα βιβλία του Αλεξάντρ. Μετά από μερικές μέρες, αρχίζει να λαβαίνει διάφορα μυστηριώδη μηνύματα...

The double life of Véronique

Poland. Weronika, who sings beautifully, suffers from a heart condition. She has to choose whether to continue singing with all the strain and stress which this involves and risk her life, or give up her singing career to lead a normal life. She wins a singing contest and chooses her career. During a concert she suffers a heart attack and dies.

France. Véronique is Weronika's double. She, too, has a beautiful voice and a heart condition. But without knowing it, she shares Weronika's wisdom. When Weronika suffers, Véronique senses that she must avoid the situation which leads to the pain. Véronique rejects her singing career and teaches music at a primary school. One day, Alexandre, a puppeteer and story writer, visits her school. She is entranced by him and reads the books he has written. Days later, she receives mysterious messages...

Trois couleurs: Bleu

Γαλλία - Πολωνία - Ελβετία / France - Poland - Switzerland, 1993-94

Τρία χρώματα: Η μπλε ταινία

Η Ζιλί χάνει τον άντρα της, έναν γνωστό συνθέτη, και την κορούλα τους σε ένα τροχαίο ατύχημα. Προσπαθεί να ξεχάσει, να κόψει όλους τους προηγούμενους δεσμούς της και ν' αρχίσει μια καινούργια ζωή. Μετακομίζει σε μια συνοικία στο Παρίσι, όπου πιστεύει ότι κανείς δεν θα τη βρει, αλλά δεν μπορεί ν' αποφύγει όλες τις παγίδες –συναισθήματα, φιλοδοξίες και αυταπάτες– που απειλούν τη νέα ελευθερία της, ούτε μπορεί να χάσει τη μουσική του άντρα της (ή μήπως είναι δική της μουσική;) Αυτή είναι μια πτυχή της ζωής της που δεν μπορεί να την ελέγξει.

Three colours: Blue

Julie loses her husband Patrice, a renowned composer, and their young daughter Anna in a car accident. She tries to forget, to cut herself off from all previous ties and begin a new life. She moves into an area in Paris where she believes no one will find her but she cannot avoid all the traps –feelings, ambitions and deceptions– which threaten her new freedom. Nor can she lose her husband's –or is it her own?– music. This is one aspect of her life which she can not control.

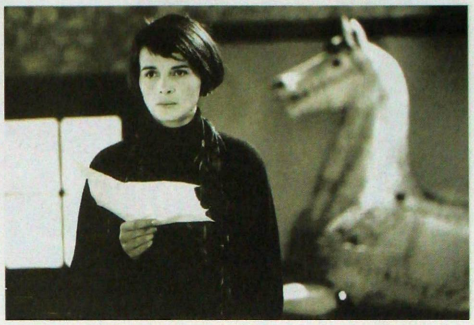

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Slawomir Idziak. **Μοντάζ / Editing:** Jacques Witta. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Jean-Claude Laureux. **Μίξη Ήχου / Sound Mixer:** William Flageollet. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Claude Lenoir. **Ηθοποιοί / Cast:** Juliette Binoche, Benoit Régent, Florence Pernel, Charlotte Véry, Hélène Vincent, Philippe Volter, Claude Duneton, Emmanuelle Riva, Florence Vignon, Jacek Ostaszewski, Yann Tregouet. **Υπεύθυνος Παραγωγής / Executive Producer:** Yvon Crenn. **Παραγωγός / Producer:** Marin Karmitz. **Παραγωγή / Production:** MK2 SA, CED Productions, France 3 Cinema, CAB Productions, Tor Production. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Trois couleurs: Blanc

Γαλλία - Πολωνία - Ελβετία / France - Poland - Switzerland, 1993-94

Τρία χρώματα: Η λευκή ταινία

Ο Κάρολ, ένας πολωνός κομμωτής στο Παρίσι, νιώθει φοβερά ταπεινωμένος: έχει πάθει ανικανότητα, κι η γυναίκα του τον πετάει έξω από το σπίτι. Συναντάει έναν εξίσου δυστυχισμένο συμπατριώτη του που τον βοηθάει να γυρίσει κρυφά στην Πολωνία. Στην πατρίδα του, ο Κάρολ προσπαθεί να γίνει «πιο ίσος» από τους άλλους, και σχεδιάζει πώς θα εκδικηθεί τη γυναίκα του. Δεν είναι πια ικανοποιημένος απ' το μικρό κομμωτήριο που είχε με τον αδελφό του, κι έτσι προσπαθεί να κερδίσει εύκολα χρήματα. Με πονηριά και δόλο, αποκτά μια περιουσία, και μετά, σκηνοθετεί το θάνατό του. Η γυναίκα του εμφανίζεται στην «κηδεία» του και, όταν ο Κάρολ παρουσιάζεται μπροστά της, ερωτεύονται ξανά ο ένας τον άλλο. Αλλά είναι πολύ αργά πια.

Three colours: White

Karol, a Polish hairdresser in Paris, is humiliated. He has become impotent and his wife throws him out on to the streets. He meets an equally forlorn fellow countryman who helps smuggle him back into Poland. On home ground, Karol tries to be «more equal» than others and plots revenge on his wife. No longer happy with the small-time hairdressing establishment which he ran with his brother, he tries his hand at making quick money. Through connivance and cunning, he makes himself a fortune, then feigns his own death. His wife appears at his «funeral», and when Carol discloses himself to her, their love for each other is resurrected. But it is too late.

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Edward Klosinski. **Μοντάζ / Editing:** Ursula Lesiak. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Jean-Claude Laureux. **Μίξη Ήχου / Sound mixer:** William Flageollet. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Claude Lenoir. **Ηθοποιοί / Cast:** Zbigniew Zamachowski, Julie Delpy, Jerzy Stuhr. **Υπεύθυνος Παραγωγής / Executive Producer:** Yvon Crenn. **Παραγωγός / Producer:** Marin Karmitz. **Παραγωγή / Production:** Tor Production, MK2 Productions SA, CED Productions, France 3 Cinéma / CAB Productions. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Trois couleurs: Rouge

Γαλλία - Πολωνία - Ελβετία / France - Poland - Switzerland, 1993-94

Σκηνοθεσία / Direction: Krzysztof Kieslowski. **Σενάριο / Screenplay:** Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Piesiewicz. **Φωτογραφία / Cinematography:** Piotr Sobocinski. **Μοντάζ / Editing:** Jacques Witta. **Μουσική / Music:** Zbigniew Preisner. **Ήχος / Sound:** Jean-Claude Laureux. **Μίξη Ήχου / Sound mixer:** William Flageollet. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Claude Lenoir. **Ηθοποιοί / Cast:** Irène Jacob, Jean-Louis Trintignant. **Υπεύθυνος Παραγωγής / Executive Producer:** Yvon Crenn. **Παραγωγός / Producer:** Marin Karmitz. **Παραγωγή / Production:** CAB Productions, MK2 Productions SA, Tor Production, CED Productions / France, 3 Cinéma. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

Τρία χρώματα: Η κόκκινη ταινία

Η Βαλεντίν, ένα νεαρό μοντέλο, χτυπάει με το αυτοκίνητό της ένα σκύλο. Τον παίρνει μαζί της, βρίσκει τη διεύθυνση απ' το κολάρο του σκύλου και πηγαίνει να βρει το αφεντικό του. Φτάνει στο σπίτι κι ανακαλύπτει έναν ηλικιωμένο δικαστή, ο οποίος ζει μέσα στην ακαταστασία και κρυφακούει συζητήσεις απ' το τηλέφωνο. Αν και, στην αρχή, η Βαλεντίν θυμώνει μ' αυτά που βλέπει, με τον καιρό νιώθει κάτι να την τραβά κοντά του. Αναπτύσσεται μια φιλία μεταξύ τους, καθώς ο δικαστής αρχίζει να της εκμυστηρεύεται διάφορα πράγματα.

Three colours: Red

Valentine, a young model, knocks over a dog as she drives. She takes the bitch in, checks out her address and goes in search of her owner. She finds the villa and discovers an elderly gentleman, living in neglect and eavesdropping on telephone conversations. Initially indignant at what the man is doing, she is nevertheless drawn into a psychological relationship. A friendship grows as the judge begins to confide in Valentine.

ΑΡΧΕΤΥΠΟ ΑΕΒΕ
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 185-187
ΤΗΛ.6448633
FAX.6455861

ΑΡΧΕΤΥΠΟ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΚΟΝΑΣ

Αναδρομή στο έργο του Νάνι Μορέτι

Nanni Moretti Retrospective

ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ
ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Io sono un autarchico	Είμαι ένας αυτεξούσιος
Ecce Bombo	Ecce Bombo
Sogni d'oro	Χρυσά όνειρα
Bianca	Μπιάνκα
La Messa è finita	Η Λειτουργία τελείωσε
Domani accadrà	Θα συμβεί αύριο
Palombella rossa	Palombella rossa
La cosa	Το πράγμα
Il portaborse	Ο λακές
Caro diario	Αγαπημένο μου ημερολόγιο

Ένα ηθικό βλέμμα

Ο Nanni Moretti αποτελεί μια ιδιαίτερη περίπτωση στο τοπίο του ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Απόλυτος κινηματογραφιστής, αφού γράφει, σκηνοθετεί και ερμηνεύει όλες τις ταινίες του, ξεκίνησε αυτοδίδακτος στα 1973, σε ηλικία 20 χρόνων, με φιλμάκια super 8. Έχοντας επτά μόνο ταινίες μεγάλου μήκους στο ενεργητικό του, από το 1976 έως και σήμερα, ο Nanni Moretti είναι ένας δημιουργός για τον οποίο ο κινηματογράφος έχει μια υπαρξιακή λειτουργία, είναι μάλλον μια πράξη επικοινωνίας, μια «δεύτερη πνοή», παρά ένα καλλιτεχνικό επάγγελμα. Αμετανόητος εραστής της «μειοψηφίας», θαμώνας της περιφέρειας και όχι του κέντρου, έθεσε τον εαυτό του εξ αρχής στις παρυφές της κινηματογραφικής βιομηχανίας. Γι' αυτό και το πρώτο πράγμα που διεκδίκησε με πείσμα, ήταν η καλλιτεχνική αυτοδυναμία και η οικονομική αυτάρκεια, γεγονός που θα τον οδηγήσει, το 1986, στη δική του εταιρεία παραγωγής, την «Sacher Film», και σε ιδιόκτητη κινηματογραφική αίθουσα, τη «Nuovo Sacher» στο Τραστέβερε της Ρώμης. Ο τίτλος της πρώτης του ταινίας, *Io sono un autarchico* (*Είμαι ένας αυτεξούσιος*), το 1976, είναι δηλωτικός αυτής της κατεύθυνσης μέσα στην κατηγορηματική προσταγή του. Παράξενα αυτοβιογραφικός ο κινηματογράφος του Moretti, στα όρια του προσωπικού βιώματος και της εξομολόγησης με τη μυθοπλασία (όρια που θα ξεπεραστούν στο *Αγαπημένο μου ημερολόγιο*, όπου ο «μυθοπλαστικός» ήρωας θα συγχωνευτεί με το δημιουργό του), κινείται απ' την αρχή σε μια παρέκκλιση: *είναι* μια παρέκκλιση.

Η εμπορική επιτυχία του *Io sono un autarchico*, γυρισμένου με super 8, μεγεθυμένου στα 16mm και με ευρύτατη διανομή μέσω των κινηματογραφικών λεσχών και των Cineclub σ' όλη την Ιταλία, δημιουργεί ένα πρωτόγνωρο ρήγμα στο κινηματογραφικό status quo (παραγωγής-διανομής) της εποχής. Η ρήση του «όταν κάνω μια ταινία ποτέ δεν σκέφτομαι το γούστο τού κοινού» θα μπορούσε να μπει ως προμετωπίδα σ' όλες τις ταινίες του και, ταυτόχρονα, να ορίζει την κινηματογραφική του μέθοδο: από τη μια μεριά, διαυγές κινηματογραφικό βλέμμα, πλήρης έλεγχος των εκφραστικών μέσων, άρνηση της τυποποιημένης καταναλωτικής εικόνας και, από την άλλη, μια κατακτημένη (εγγενής, θα έλεγε κανείς) απλότητα, συνδυασμένη με μια ευφυέστατη, καλά χαλιναγωγημένη, αλλά και ανατρεπτική, αίσθηση του χιούμορ, μέσα από την οποία αποκαλύπτεται το κωμικοτραγικό προσωπείο της ζωής. Το γέλιο πηγάζει από το πικρό κατακάθι της πραγματικότητας, γιατί οι ταινίες του μιλούν για τα κακώς κείμενα του κόσμου, για την αποτυχία των συλλογικών οραμάτων, για τη «σκιά που πέφτει βαριά ανάμεσα στη θεωρία και στην πράξη», για τον κυνισμό και την έλλειψη ηθικής τάσης στις ανθρώπινες σχέσεις. Και όμως, όλο αυτό το βαρύ φορτίο το κουβαλά με χάρη στην ερημιά της σύγχρονης ιταλικής κοινωνίας ένας από τους πιο φευγάτους κινηματογραφικούς ήρωες: το alter ego τού σκηνοθέτη, ο Μικέλε Απιτσέλα. Με όχημα, λοιπόν, αυτόν τον μοναχικό και δύστροπο κυνηγό του απόλυτου, οι ταινίες του Nanni Moretti ούτε αναπαριστούν μια εποχή (δεν είναι ντοκουμέντα μιας γενιάς) ούτε την αναπλάθουν με κωμικό τρόπο (η ετικέτα του «νέου κωμικού», επίγονου της commedia all' italiana είναι μια αποτυχημένη προσπάθεια αρχειοθέτησης του κινηματογράφου του) ούτε συγκρούονται με την πραγματικότητα (καταγγέλλοντάς την): απλώς, δυσφορούν μέσα της, αρνούνται να την αποδεχθούν, αμήχανες και αταξινόμητες, χωρίς ποτέ να βρίσκουν την υποδοχή τους. Ο Μικέλε Απιτσέλα (και ο Moretti πίσω απ' αυτόν) μοιάζει με χορευτή πάνω στο σχοινί, ανάμεσα στο τραγικό και στο κωμικό, και βρίσκεται σε μόνιμη κατάσταση αναντιστοιχίας *και* με τον εαυτό του *και* με τον κόσμο. Καθισμένος στην πιο άβολη θέση, φαίνεται να επιβεβαιώνει τα λόγια του Orson Welles: «Ο μεγαλύτερος κίνδυνος για έναν καλλιτέχνη είναι να βρεθεί σε μια άνετη θέση. Το καθήκον του είναι να βρίσκεται στο πιο άβολο σημείο, να *ψάχνει* αυτό το σημείο». Ο Nanni Moretti, δίνοντας πνοή στα εσωτερικά του οράματα, ζωντανεύει έναν ήρωα που μεγαλώνει από ταινία σε ταινία, αλλάζοντας ρόλο, θέση, επάγγελμα, αλλά παραμένοντας πάντα η ίδια persona: νευαγισμένος επίγονος του '68 στο *Ecce Bombo*, νευρωτικός-μεγαλομανής σκηνοθέτης στο *Sogni d'oro*, τελειομανής-παπουτσομανής δολοφόνος καθηγητής μαθηματικών στην *Bianca*, ψυχικά ταραγμένος-αναχωρητής ιερέας στο *La Messa è finita* (εδώ ο Μικέλε παραχωρεί, προσωρινά, τη θέση του στον Τζούλιο), αμνησιακός πολίστας-βουλευτής στην *Palombella rossa*, ο Μικέλε Απιτσέλα αναζητά με εμμονή, υπομονή και πίστη το σημείο απ' όπου εκπορεύεται το ηθικό βλέμμα. Τα αξιώματα ζωής του Μικέλε Απιτσέλα, πάντα σε δυσαρμονία με τον κόσμο, πάντα λίγο πριν ή λίγο μετά, αλλά ποτέ ακριβώς με το ρολόι της πραγματικότητας, παράγουν μια κωμικότητα μοναδική, ποτισμένη στην οργή και στην πίκρα. Το σταθερό αίτημα, λοιπόν, που αναδύεται απ' αυτό το κωμικό σήμα, που ακροβατεί ανάμεσα στην ελαφρότητα της επιφάνειας και στο τραγικό βάθος της ύπαρξης [η σκηνή της χημειοθεραπείας στο *Αγαπημένο μου ημερολόγιο* θα μπορούσε, στην κυριολεξία, να θεωρηθεί υλοποίηση της ρήσης του Cocteau για τον κινηματογράφο («θάνατος σε ώρα εργασίας»)], αφορά μια στάση ζωής που να προέρχεται από μια ηθική θέαση του κόσμου.

Θωμάς Λιναράς

A moral vision

Nanni Moretti is an exceptional cinematographer in the landscape of European cinema. In a way he acts like a one man band: he writes, directs and acts in all his films. His filmmaking career begins in 1973 when he was only 20 years old and shooting with a super 8 camera.

Since 1976 he has filmed only seven films but he is an artist for whom cinema is a *raison d'être*, an act of communication, a «Second Breath» and not an artistic profession (one could say vocation). Being an unrepentant lover of the «minority», a fan of the marginal rather than the central, from the beginning of his career he placed himself on the outskirts of the film industry. That's why the first thing he fought for with all his might was artistic independence and financial self-sufficiency. So, in 1986, he founded his own production company, «Sacher Film», and bought his own cinema, «Nuono Sacher», in Trastevere in Rome. The title of his first film *Io sono un autarchico* (*I am self-sufficient*) is a statement to this effect. Moretti's cinema is, in certain ways, autobiographical; he oscillates between the limits of personal experience, confession and fiction (limits which will be transgressed in *Caro Diario* where the fictional hero will identify with his creator), he deviates from the norm from the very beginning: his cinema *is* a deviation.

The commercial success of *Io sono un autarchico*, shot with a super 8 camera and later blown up to 16mm, which was broadly distributed throughout Italy through the cinema clubs, creates a novel breach in the cinematic status quo (production and distribution) of his era. His statement «whenever I make a film I never take into account what people like» could be used as a motto in all his films and at the same time defines his cinematic method: on the one hand a lucid cinematic gaze, full control of the means of expression, refusal of the standard commercial frame and, on the other, an achieved (inner one could say) simplicity, linked with an intelligent, well restrained but subversive sense of humour, through which the tragi-comic element of life is revealed. Laughter comes out of the bitter residue of reality, because his films narrate the evils of this world, the failure of collective visions, the «heavy shadow that casts itself between theory and practice», the cynicism and lack of morality in human relations. Nevertheless he carries gracefully this heavy burden in the desert of contemporary italian society, through one of the most absurd cinematic heroes: Michele Apicella, the director's alter ego. Using this loner and wayward hunter of the Absolute, Nanni Moretti's films do not represent an era, nor do they reconstruct it in a comic way (the «new comedian», descendant of the Commedia all' Italiana label attached to him is but an ineffectual attempt to typify his filmmaking), nor do they conflict with reality (by accusing it): they simply resent it, they refuse to accept it, in an awkward and unclassified manner, never quite achieving full acceptance. Michele (and Moretti behind him) seems like a rope dancer who oscillates between the tragic and the comic and is always in a state of discrepancy with himself and the whole world. Seated in the most uncomfortable chair, he seems to verify Orson Welles' words: «The greater danger for the artist is to find himself in a comfortable position; his duty is to be at the most uncomfortable point and that's what he seeks». By giving breath to his inner visions, Nanni Moretti brings to life a hero who film after film grows, changes role, place, profession but remains always the same persona: disappointed descendant of '68 in *Ecce Bombo*, a neurotic, megalomaniac director in *Sogni d'oro*, a perfectionist-shoe maniac, murderer, math's teacher in *Bianca*, a mentally disturbed recluse priest in *La Messa è finita* (here Michele gives temporarily his place to Don Julio), an insomniac polo player MP in *Palombella rossa*. Armed with obsession, perseverence and faith, Michele seeks the source from where the moral stance to life is emanated. Michele's life philosophy, always in discord with the world, always somewhat early or late, but never in tune with the clock of reality, creates unique comic situations, filled with rage and bitterness. The constant demand that comes out of his comedy, the demand that rope-dances between the lightness of the surface and the tragic depth of existence (the scene of chemotherapy in *Caro Diario* could be easily be seen as a materialization of Cocteau's definition of cinema «Death at work») relates to a life attitude which originates in a moral view of the world.

Thomas Linaras

Io sono un autarchico

Ιταλία / Italy, 1976

Είμαι ένας αυτεξούσιος

Ο Μικέλε εγκαταλείπεται από τη σύζυγό του Σύλβια και μένει μόνος του σ' ένα απρόσωπο διαμέρισμα, ζώντας με τα λεφτά του πατέρα του. Η μοναδική του ενασχόληση είναι η συμμετοχή του σε μια πρωτοποριακή θεατρική παράσταση με καλλιτεχνικό διευθυντή τον Φάμπιο. Στις πρόβες μπλέκονται και οι προσωπικές ιστορίες του καθενός, αλλά το βράδυ της πρεμιέρας βρίσκει τους ήρωες χωρίς λύσεις, και μια απόπειρα επικοινωνίας με το κοινό αποτυγχάνει παταγωδώς.

I am self-sufficient

Michele's wife leaves him and so he lives alone at an impersonal flat spending his father's money. His sole occupation is his participation in an avant-garde theatrical production whose art director is Fabio. In the rehearsals we watch the mingling of the personal stories of the protagonists but the opening night finds them without any solutions, and an attempt to communicate with the audience fails completely.

Σκηνοθεσία / Direction: Nanni Moretti. **Σενάριο / Screenplay:** Nanni Moretti. **Φωτογραφία / Cinematography:** Fabio Sposini. **Μοντάζ / Editing:** Nanni Moretti. **Μουσική / Music:** Franco Piersanti. **Ηθοποιοί / Cast:** Nanni Moretti, Simona Frosi, Andrea Pozzi, Fabio Traversa, Giorgio Viterbo, Paolo Zaccagnini, Luciano Agati, Guido Valesini, Beniamino Placido. **Παραγωγός / Producer:** Nanni Moretti. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Sacher Film, Via Della Piramide Cestia 1, 00153 Rome, Italy, tel: (39 6) 574-5353, fax: (39 6) 574-0483. **Super 8** μεγεθυμένο σε / blown up to **16mm Έγχρωμο / Colour 95'**

Ecce Bombo

Ιταλία / Italy, 1978

Ecce Bombo

«Ecce Bombo» είναι μια άνευ νοήματος φράση που χρησιμοποιείται από τους νεαρούς της ταινίας ως κραυγή αγωνίας, απελπισίας και εξέγερσης ενάντια στις αντιφάσεις του κόσμου των ενηλίκων. Ο Moretti εμφανίζεται κι εδώ στο ρόλο του Μικέλε, του αγαπημένου του χαρακτήρα, σε μια ταινία με ελάχιστη πλοκή, αλλά με πολλές επινοήσεις. Με την ταινία του, ο Moretti σηματοδοτεί τη μετάβαση μιας νέας γενιάς από την πολιτική στράτευση σε μια ενδιάμεση κατάσταση ανίσχυρης αδιαφορίας.

Ecce Bombo

«Ecce Bombo» is a relatively meaningless catchphrase that is used by the young people in the film as a cry of anger, despair, and revolt against the inconsistencies of the adult world. Moretti appears as his favourite character, Michele, in what is finally a plotless film, but one full of invention and ambition. Moretti marks the transition of a youth generation from political militancy to a limbo of impotent detachment.

Σκηνοθεσία / Direction: Nanni Moretti. **Σενάριο / Screenplay:** Nanni Moretti. **Φωτογραφία / Cinematography:** Giuseppe Pinori. **Μοντάζ / Editing:** Enzo Meniconi. **Μουσική / Music:** Franco Piersanti. **Ήχος / Sound:** Franco Borgni. **Σκηνικά / Set:** Massimo Razzi. **Κοστούμια / Costumes:** Lina Verli. **Ηθοποιοί / Cast:** Nanni Moretti, Luisa Rossi, Glauco Mauri, Lorenza Ralli, Fabio Traversa, Paolo Zaccagnini, Piero Galletti, Lina Sastri, Susanna Javicoli. **Παραγωγός / Producer:** Mario Gallo. **Παραγωγή / Production:** Filmalpha / Alfabetafilm. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Filmalpha, Via Asiago 2, 00195 Rome, Italy, tel: (39 6) 361-2459, fax: (39 6) 322-0360. **16mm** μεγεθυμένο σε / blown up to **35mm Έγχρωμο / Colour 103'**

Sogni d'oro

Ιταλία / Italy, 1981

Σκηνοθεσία / Direction: Nanni Moretti. **Σενάριο / Screenplay:** Nanni Moretti. **Φωτογραφία / Cinematography:** Franco Di Giacomo. **Μοντάζ / Editing:** Roberto Perpignani. **Μουσική / Music:** Franco Piersanti. **Ήχος / Sound:** Franco Borgni. **Σκηνικά / Set:** Giovanni Sbarra. **Κοστούμια / Costumes:** Lia Morandini. **Ηθοποιοί / Cast:** Nanni Moretti, Piera Degli Esposti, Laura Morante, Alessandro Haber, Nicola Di Pinto, Claudio Spadaro, Remo Remotti. **Παραγωγή / Production:** Nanni Moretti, Angelo Barbagallo. **Εταιρείες Παραγωγής / Production Companies:** Opera Film, RAI Uno. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Sacis International Distribution, Via Tomacelli 139, 00186 Rome, Italy, fax: (39 6) 68 78 824. **35mm Έγχρωμο / Colour 105'**

Χρυσά όνειρα

Ο Μικέλε είναι ένας μπερδεμένος και φαντασμένος κινηματογραφιστής. Μένει με τη μητέρα του και φαντασιώνει σκηνές από ένα σενάριο. Η ταινία διακρίνεται για τα εντυπωσιακά της ευρήματα και τις απολαυστικές κωμικές στιγμές, όπως όταν κάποιοι, που θέλουν να δουλέψουν μαζί του, τον επαινούν για τη μεγαλοφυΐα του, ενώ κάποιοι άλλοι βρίσκουν τις απόψεις του επηρμένες και τον θεωρούν απλώς φαντασιόπληκτο. Η προσπάθεια του Μικέλε να τελειώσει την ταινία του (που χαρακτηριστικά έχει τον τίτλο «Η μαμά του Φρόιντ») διαμορφώνεται από τη σχέση του με τη μητέρα του. Από τη σχέση αυτή απορρέουν διάφορες ενδιαφέρουσες σκηνές όπου η φαντασία και η πραγματικότητα μπερδεύονται.

Sweet dreams

Michele is a slightly bemused, egotistical filmmaker. He lives at home with his mother and daydreams sequences from an imagined script. The film is full of dazzling invention and delightful comic moments as Michele is alternately praised for his genius by those who want to work with him, and criticized as a charlatan by others who find his views complacent. Michele's struggle to complete his new film (appropriately entitled «Freud's Mother») is compounded by his own relationship with his mother, which results in some intriguing moments when fiction are reality intermingle.

Bianca

Ιταλία / Italy, 1984

Σκηνοθεσία / Direction: Nanni Moretti. **Σενάριο / Screenplay:** Nanni Moretti, Sandro Petraglia. **Φωτογραφία / Cinematography:** Luciano Tovoli. **Μοντάζ / Editing:** Mirco Garrone. **Μουσική / Music:** Franco Piersanti. **Ήχος / Sound:** Franco Borgni. **Σκηνικά / Sets:** Giorgio Luppi, Marco Luppi. **Κοστούμια / Costumes:** Lia Morandini. **Ηθοποιοί / Cast:** Nanni Moretti, Laura Morante, Remo Remotti, Giovanni Buttafava. **Παραγωγός / Producer:** Achille Manzotti. **Παραγωγή / Production:** Faso Film. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Filmexport Group, Via Polonia 7-9, 0198, Rome, Italy, tel: (39 6) 844-4187, fax: (39 6) 855-0248. **35mm Έγχρωμο / Colour 95'**

Μπιάνκα

Ο Μικέλε είναι καθηγητής μαθηματικών και δουλεύει σ' ένα φιλελεύθερο, εναλλακτικό γυμνάσιο που ονομάζεται «Marilyn Monroe». Το θέμα της ευτυχισμένης οικογενειακής ζωής τον απασχολεί έντονα, και συνεχώς ανακατεύεται στις σχέσεις των φίλων του, προσπαθώντας απεγνωσμένα να τους εμποδίσει να χωρίσουν. Κατασκοπεύει τους γείτονές του, ένα φαινομενικά ευτυχισμένο νεαρό ζευγάρι, αλλά τελικά ανακαλύπτει ότι τα προσχήματα αποκρύπτουν την αλήθεια. Στο σχολείο, ερωτεύεται απελπισμένα την Μπιάνκα, τη γυναίκα των ονείρων του. Δυστυχώς, η τακτοποιημένη λογική του αφηρημένου κόσμου των μαθηματικών δεν έχει προετοιμάσει τον Μικέλε για τον χαώδη συναισθηματισμό των ανθρώπινων σχέσεων.

Bianca

Michele is a math's teacher who works in the liberal, atlernative high school «Marilyn Monroe». He is obsessed by happy family life and constantly meddles in his friend's relationships in befuddled attempts to keep them from splitting up. He spies on his neighbours, a seemingly happy young couple, only to discover that appearances conceal the truth. At school, he falls hopelessly in love with Bianca, the woman of his dreams. Unfortunately, the neat logic of the abstract world of mathematics has not prepared Michele for the messy emotionality of human relationships.

La Messa è finita

Ιταλία / Italy, 1985

Η Λειτουργία τελείωσε

Αυτή τη φορά ο Moretti παίζει το ρόλο ενός νεαρού ιδεαλιστή παπά, του ντον Τζούλιο, που τοποθετείται για πρώτη φορά σε ενορία. Μόλις φθάνει εκεί, ανακαλύπτει ότι οι ενορίτες του έχουν εγκαταλείψει την εκκλησία εξαιτίας της ερωτικής συμπεριφοράς του προηγούμενου ιερέα. Οι φίλοι και η οικογένεια του ντον Τζούλιο προσφέρουν το υλικό για τις διάφορες παραλλαγές του ίδιου θέματος, καθώς ο Moretti διερευνά τον κόσμο του πόνου και του χωρισμού, της χαράς και της συναδέλφωσης.

The Mass is over

In this film, Moretti plays a young idealistic priest, don Giulio, assigned to his first parish. He arrives to find that his parishioners have defected en masse because of the amorous behaviour of the previous pastor. Don Giulio's friends and family provide many variations on the theme as Moretti traverses a world of pain and separation, joy and togetherness.

Σκηνοθεσία / Direction: Nanni Moretti. **Σενάριο / Screenplay:** Nanni Moretti, Sandro Petraglia. **Φωτογραφία / Cinematography:** Franco Di Giacomo. **Μοντάζ / Editing:** Mirco Garrone. **Μουσική / Music:** Nicola Piovani. **Ήχος / Sound:** Franco Borgni. **Σκηνικά / Sets:** Amedeo Fago, Giorgio Bertolini. **Κοστούμια / Costumes:** Lia Morandini. **Ηθοποιοί / Cast:** Nanni Moretti, Margarita Lozano, Ferrucio De Ceresa, Enrica Maria Modugno, Marco Messeri, Dario Contarelli, Roberto Vezzosi. **Παραγωγός / Producer:** Achille Manzotti. **Εταιρεία Παραγωγής / Production Company:** Faso Film. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Filmexport Group, Via Polonia 7-9, 0198 Rome, Italy, tel: (39 6) 844-4187, fax: (39 6) 855-0248. **35mm Έγχρωμο / Colour 94'**

Domani accadrà

Ιταλία / Italy, 1988

Θα συμβεί αύριο

Το 1848, δύο αδέλφια, ο Λούπο και ο Έντο, που είναι φύλακες αλόγων σ' ένα υποστατικό στην Τοσκάνη, κλέβουν το αφεντικό τους για να βοηθήσουν κάποιο φίλο τους και μετά αναγκάζονται να το σκάσουν. Στο δρόμο, τους πιάνει μια συμμορία ληστών και, για να επιζήσουν, αναγκάζονται να ενωθούν με τη συμμορία. Μετά από πολλές περιπέτειες, τα αδέλφια χωρίζουν, τελικά όμως θα ξανασυναντηθούν και θα προσχωρήσουν στους επαναστάτες στο Μιλάνο.

It will be happened tomorrow

In 1848, two brothers, Lupo and Edo, work as horse keepers at a Manor House in Tuscany. At some point they steal their boss because they want to save the life of a friend and leave before they are caught. On their way they are captured by a gang of robbers and in order to survive they become members of the gang. After many adventures the two brothers go their separate ways but later they'll meet again and join the revolutionaries in Milan.

Σκηνοθεσία / Direction: Daniele Luchetti. **Σενάριο / Screenplay:** Daniele Luchetti, Franco Bernini, Angelo Pasquini, Sandro Petraglia. **Φωτογραφία / Cinematography:** Franco Di Giacomo. **Μοντάζ / Editing:** Angelo Nicolini. **Μουσική / Music:** Nicola Piovani. **Ήχος / Sound:** Franco Borni. **Ηθοποιοί / Cast:** Paolo Hendel, Giovanni Guidelli, Nanni Moretti, Ciccio Ingrassia, Angela Finochiaro, Giacomo Piperno, Claudio Bigagli, Antonio Petrocelli. **Παραγωγή / Production:** Nanni Moretti, Angelo Barbagallo. **Εταιρείες Παραγωγής / Production Companies:** Sacher Film / Rai Uno / So.Fin.A. **35mm Έγχρωμο / Colour 92'**

Palombella rossa

Ιταλία / Italy, 1989

Σκηνοθεσία / Direction: Nanni Moretti. **Σενάριο / Screenplay:** Nanni Moretti. **Φωτογραφία / Cinematography:** Giuseppe Lanci. **Μοντάζ / Editing:** Mirco Garrone. **Μουσική / Music:** Nicola Piovani. **Ήχος / Sound:** Franco Borni. **Σκηνικά / Sets:** Giancarlo Basili. **Παραγωγοί/ Producers:** Angelo Barbagallo, Nanni Moretti. **Εταιρείες Παραγωγής / Production Companies:** Sacher Film, Banfilm Parigi, So.Fin.A. RAI Uno. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Sacher Film, Via Della Piramide Cestia 1, 00153 Rome, Italy, tel: (39 6) 574-5353, fax: (39 6) 574-0483. **35mm Έγχρωμο / Colour 89'**

Palombella rossa

Ο Μικέλε, βουλευτής του ΙΚΚ, έχει μια προσωρινή-μερική απώλεια μνήμης, συνέπεια ενός αυτοκινητικού δυστυχήματος. Καθώς είναι και παίκτης του πόλο με την ομάδα του Μοντεβέρντε, πηγαίνει στη Σικελία για το αποφασιστικό παιχνίδι με το Ατσιρεάλε, όπου θα κριθεί το πρωτάθλημα. Κατά τη διάρκεια του αγώνα, ο Μικέλε κολυμπά σ' έναν «ωκεανό φλυαρίας» και προβληματίζεται γύρω από το «τι σημαίνει να είσαι κομμουνιστής σήμερα». Σ' ένα συνεχές μέσα-έξω από το νερό (και τη μνήμη), ο Μικέλε συναντά διάφορα πιθανά και απίθανα πρόσωπα (υπάρχουν και κινηματογραφικές αναφορές στα πρώτα super 8 του σκηνοθέτη) και προσπαθεί να ανασυνθέσει τη χαμένη του ταυτότητα. Καθώς φτάνουμε στο κρίσιμο πέναλτι που θα κρίνει το νικητή, ο αγώνας διακόπτεται, και όλοι μαζί (συμπαίκτες-αντίπαλοι-θεατές) πηγαίνουν στο μπαρ για να παρακολουθήσουν, συμπάσχοντας, το τραγικό τέλος του *Δόκτορα Ζιβάγκο*. Κατόπιν, ο Μικέλε χτυπά το πέναλτι, ο αντίπαλος τερματοφύλακας αποκρούει και το πρωτάθλημα χάνεται...

Palombella rossa

After a car accident Michele, who is an MP of the communist party, suffers a temporary loss of memory. He is also a water-polo player, so he goes to Sicely to play in the crucial game with Acireale, a match that will decide the championship. During the game, Michele swims in and out of the water (and memory), meets various real and imaginary people and tries to reconstruct his lost identity. At the most crucial point the game is interrupted for everybody, the players of both teams and the spectators run to the bar to watch and empathize with the tragic end of *Dr Zhivago*. Next Michele kicks the penalty but the goalkeeper of the opposite team saves his posts, and the championship is lost...

La cosa

Ιταλία / Italy, 1990

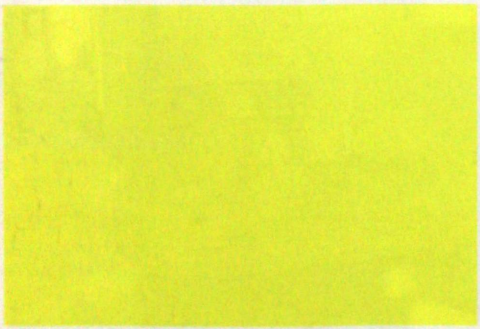

Σκηνοθεσία / Direction: Nanni Moretti. **Σενάριο / Screenplay:** Nanni Moretti. **Φωτογραφία / Cinematography:** Alessandro Pesci, Giuseppe Baresi, Roberto Cimatti, Ricardo Gambacciani, Gherardo Gossi, Angelo Strano. **Μοντάζ / Editing:** Nanni Moretti. **Ήχος / Sound:** Ugo Celani, Carlos Alberto Bonaudo, Ruggero Manzoni, Roberto Serra. **Σκηνικά / Set:** Marta Maffucci. **Κοστούμια / Costumes:** Maria Rita Barbera. **Παραγωγή / Production:** Nanni Moretti, Angelo Barbagallo. **Εταιρείες Παραγωγής / Production Companies:** Sacher Film, Banfilm, So.Fin.A., RAI Uno. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Titanus. **16mm Έγχρωμο / Colour 59'**

Το πράγμα

Πρόκειται για μια ταινία-έρευνα γύρω από τις συζητήσεις και τις διαμάχες στο εσωτερικό του ΙΚΚ, το 1990, πάνω στην πρόταση του γενικού γραμματέα Achille Occhetto για την αλλαγή ονόματος και την εκ νέου θεμελίωση του κόμματος. Οι διαμάχες παρουσιάζονται μέσα από τις απόψεις των οργανωμένων μελών του κόμματος, από το Τορίνο μέχρι τη Σικελία. Η κάμερα, ακίνητη, κινηματογραφεί τις παρεμβάσεις και καταγράφει τα πιο χαρακτηριστικά σημεία τους.

The thing

This is a film-research about the debates and conflicts which errupted in the interior of the Italian Communist Party (PCI) when its secretary, Achille Occhetto, proposed to change the party's name and refound it on a new basis. The debates are shown through the different views expressed by the party members from Torino to Sicily. A steady camera films the most characteristic point of their speeches.

Il portaborse

Ιταλία / Italy, 1991

Ο λακές

Ο Λουτσιάνο είναι καθηγητής λυκείου, αλλά η ζωή του αλλάζει όταν προσλαμβάνεται από έναν νέο και φιλόδοξο σοσιαλιστή υπουργό για να του γράφει ομιλίες και να οργανώνει τις συνεντεύξεις Τύπου. Δίπλα στον υπουργό, ανακαλύπτει σιγά σιγά ένα οργανωμένο σύστημα εξαγοράς ψήφων και τη διαφθορά της εξουσίας. Ο Λουτσιάνο αποφασίζει να καταγγείλει στον Τύπο τον υπουργό, ο οποίος όμως επανεκλέγεται. Δεν του μένει, λοιπόν, παρά να σκεφτεί έναν άλλο τρόπο εκδίκησης.

The pawn

Luciano is a high-school teacher. His life changes when he is hired by a young and ambitious socialist minister who wants him to write his speeches and organize his press conferences. Little by little, Luciano discovers a well organized system which is buying off votes and the corruption of power. He decides to expose all this to the Press but the minister is reelected. Now, Luciano has to find another way of revenge...

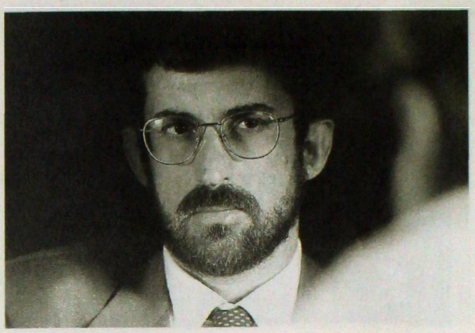

Σκηνοθεσία / Direction: Daniele Luchetti. **Σενάριο / Screenplay:** Sandro Petraglia, Stefano Rulli, Daniele Luchetti. **Φωτογραφία / Cinematography:** Alessandro Pesci. **Μοντάζ / Editing:** Mirco Garrone. **Μουσική / Music:** Dario Lucantoni. **Ήχος / Sound:** Franco Borni. **Σκηνικά / Sets:** Giancarlo Basili, Leonardo Scarpa. **Κοστούμια / Costumes:** Maria Rita Barbera. **Ηθοποιοί / Cast:** Silvio Orlando, Nanni Moretti, Giulio Brogi, Anne Roussel, Angela Finocchiaro, Graziano Giusti, Lucio Allocca, Dario Cantarelli. **Παραγωγή / Production:** Nanni Moretti, Angelo Barbagallo. **Εταιρεία Παραγωγής / Production Company:** Sacher Film. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Titanus. **35mm Έγχρωμο / Colour 92'**

Caro diario

Ιταλία / Italy, 1993

Αγαπημένο μου ημερολόγιο

Τρία επεισόδια με πρωταγωνιστή τον ίδιο το σκηνοθέτη. Στο πρώτο, «Στη βέσπα μου», τριγυρνά στην έρημη Ρώμη του Αυγούστου με το μηχανάκι του και, μετά από διάφορα περιστατικά, καταλήγει στην Όστια, στο σημείο όπου σκότωσαν τον Pasolini. Στο δεύτερο, «Τα νησιά», πηγαίνει στις Αιολικές νήσους για να γράψει ένα σενάριο, και στο τρίτο, «Οι γιατροί», το πιο αυτοβιογραφικό, αφηγείται την ιστορία της αρρώστιας του, τις αναρίθμητες επισκέψεις του σε γιατρούς, ώσπου να ανακλύψει ότι έχει έναν καλοήθη όγκο που θεραπεύεται.

Dear diary

Three episodes where the main character is the director himself. In the first one, «On my Vespa», the protagonist roams the deserted Rome in August and after several incidents ends up in Ostia, in the place of Pasolini's murder. In the second, «Islands», he visits the Aeolian islands where he intends to write a screenplay, and in the third, «Doctors», the most autobiographical of all, he narrates the story of his illness, his innumerable visits to doctors until he finally discovers that he has a non-malignant tumor which is cured.

Σκηνοθεσία / Direction: Nanni Moretti. **Σενάριο / Screenplay:** Nanni Moretti. **Φωτογραφία / Cinematography:** Giuseppe Lanci. **Μοντάζ / Editing:** Mirco Garrone. **Μουσική / Music:** Nicola Piovani. **Ήχος / Sound:** Franco Borni. **Σκηνικά / Sets:** Marta Maffucci. **Κοστούμια / Costumes:** Maria Rita Barbera. **Ηθοποιοί / Cast:** Nanni Moretti, Renato Carpentieri, Antonio Neiwiller, Moni Ovadia, Carlo Mazzacurati, Mario Schiamo, Valerio Magrelli, Sergio Lambiase. **Παραγωγή / Production:** Nanni Moretti, Angelo Barbagallo. **Εταιρείες Παραγωγής / Production Companies:** Sacher Film, Banfilm. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Lucky Red. **Διανομή για την Ελλάδα / Distribution for Greece:** Προοπτική Α.Ε. / Prooptiki S.A., Κωλέττη 40-42 / 40-42, Koletti str. / Αθήνα 106 82 / Ahens 106 82, tel.: 3844.541-2, fax: 3813.762. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

ROSEBUD

Along with...

ANTONIONI

BERTOLUCCI

ANGELOPOULOS

TATI

WENDERS

YIMOU

OLIVEIRA

HARTLEY

SAUTET

MORETTI

ALEA

GREENAWAY

RAPPENEAU

NEWELL

LECONT

PINTILIE

WARGNIER

We introduce to Greece...

JOSIANE BALASKO
(GAZON MAUDIT)

DANNY BOYLE
(SHALLOW GRAVE)

WONG KAR WAI
(CHUNGKING EXPRESS)

JAMES MANGOLD
(HEAVY)

JEAN BECKER
(ELISA)

MICHAEL WINTERBOTTOM
(BUTTERFLY KISS)

DIDIER HAUDEPIN
(LE PLUS BEL AGE)

MATTHEW HARRISON
(RHYTHM THIEF)

MICHAEL HANEKE
(71 FRAGMENTS)

NIKOS TRIANTAFILLIDIS
(RADIO MOSCOW)

The films we love...

Ματιές στα Βαλκάνια

Balkan Survey

Νέοι Ορίζοντες – New Horizons

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ
ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Kozijat rog	Το κέρατο της κατσίκας
Kozijat rog II	Το κέρατο της κατσίκας II
Tri	Τρεις
Tragédie burlesque	Γελοία τραγωδία
Badurea spinzuratilor	Το δάσος των κρεμασμένων

Senatorul melcilor	Ο γερουσιαστής των σαλιγκαριών
Umüt	Ελπίδα
Gizli yüz	Το μυστικό πρόσωπο
Kapedani	Ο λοχαγός
Before the rain	Πριν από τη βροχή
Magarece godine	Η άχαρη ηλικία

Kozijat rog

Βουλγαρία / Bulgaria, 1971

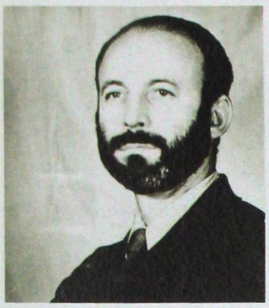

Μετόντι Αντόνοφ

Σκηνοθέτης κυρίως του θεάτρου, εργάστηκε για το Εθνικό Θέατρο Σάτιρας της Σόφιας. Σκηνοθέτησε τέσσερις ταινίες. Πέθανε το 1975.

Methodi Andonov

Stage director mainly, he worked for the National Theatre of Satire, in Sofia. He directed four films. He died in 1975.

Σκηνοθεσία / Direction: Methodi Andonov. **Σενάριο / Screenplay:** Nikolai Haitov. **Φωτογραφία / Cinematography:** Dimo Kolarov. **Μουσική / Music:** Simeon Pironkov. **Ηθοποιοί / Cast:** Katya Paskaleva, Anton Gorzev, Tontor Kolev, Milen Penef. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 90'**

Το κέρατο της κατσίκας

Η Βουλγαρία του 17ου αιώνα καταδυναστεύεται από τον οθωμανικό ζυγό. Οι Οθωμανοί βιάζουν και σκοτώνουν τη γυναίκα ενός βοσκού. Ο βοσκός ανατρέφει την κόρη του σαν αγόρι κι ελπίζει πως, όταν θα μεγαλώσει, θα εκδικηθεί τη στυγερή δολοφονία της μητέρας της. Έπειτα από εννέα χρόνια, η κόρη μετατρέπεται σε εκτελεστή: οι Οθωμανοί που σκότωσαν τη μητέρα της, βρίσκονται δολοφονημένοι με ένα κέρατο κατσίκας μπηγμένο στο στήθος της. Στη συνέχεια, η κόρη ερωτεύεται έναν νεαρό βοσκό και σύντομα θα ανακαλύψει έναν κόσμο διαφορετικό από τον κόσμο του μίσους που της έμαθε ο πατέρας της.

The goat horn

In 17th century Bulgaria the population suffers under the Ottoman yoke. A shepherd's wife is raped and killed by the Ottomans. The shepherd brings up his daughter as a boy in the hope that she'll revenge the brutal murder of her mother. Nine years later, the daughter becomes the executioner, and her mother's murderers are found dead with a goat's horn thrust into their chests. Next, the daughter falls in love with a young shepherd and she'll soon discover a different world than the world of hate her father had taught her.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1960: White Room. **1970:** Nothing Better Than a Bad Weather. **1971:** The Goat Horn. **1972:** The Great Embarrassment.

Kozijat rog II

Βουλγαρία / Bulgaria, 1994

Σκηνοθεσία / Direction: Nikolai Volev. **Σενάριο / Screenplay:** Nikolai Volev, Nikolai Haitov. **Φωτογραφία / Cinematography:** Krassimir Kostov. **Μοντάζ / Editing:** Venzi Karanesheva. **Μουσική / Music:** Assen Avramov. **Ηθοποιοί / Cast:** Elena Petrova, Alexander Morfov, Peter Popjordanov, Valentin Ganev. **Παραγωγή / Production:** Nikotea-Nikolai Volev. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Nikotea SP. 5A Krakra St., Sofia 1504, Bulgaria, tel.: +359-2-440247, fax: +359-2-880395. **35mm Έγχρωμο / Colour 100'**

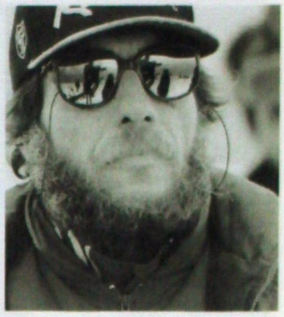

Νικολάι Βόλεφ

Γεννήθηκε στη Σόφια, το 1946. Σπούδασε αρχιτεκτονική και στη συνέχεια κινηματογράφο στο London Film School, απ' όπου αποφοίτησε το 1972. Αρχικά εργάστηκε ως σκηνοθέτης στην τηλεόραση και πρωτοεμφανίστηκε σε ταινία μεγάλου μήκους το 1980. Τα έργα του περιλαμβάνουν ντοκιμαντέρ και μεγάλου μήκους ταινίες, και έχουν βραβευτεί σε πολλά φεστιβάλ.

Nikolai Volev

Born in Sofia, in 1946. After studying architecture, he attended the London Film School and received his diploma in 1972. His first work as director was in television, and his feature debut came in 1980. His filmmaking alternates between documentaries and fiction work, and he has won prizes at many festivals.

Το κέρατο της κατσίκας II

Πρόκειται για μια νέα εκδοχή της ταινίας του Methodi Andonov, την οποία οι κριτικοί θεωρούν ως την καλύτερη βουλγαρική ταινία. Η ταινία αφηγείται την ιστορία ενός ορεσείβιου που η γυναίκα του βιάστηκε και δολοφονήθηκε από τους Τούρκους. Ο ήρωας περνά πολλά χρόνια προετοιμάζοντας την εκδίκησή του κι αναθέτοντας στην κόρη του το ρόλο του εκτελεστή. Η κοπέλα, ενώ μαθαίνει πώς να σκοτώνει, συναντά ξαφνικά την αγάπη. Στην καινούργια εκδοχή, ο Volev δεν δίνει ιδιαίτερη σημασία στη δραματική διάσταση του εκδικητή, καθώς ενδιαφέρεται περισσότερο για τη φροϋδική εκδοχή του τριγώνου πατέρας-κόρη-εραστής, όπου ο τελευταίος είναι ένας Βούλγαρος Μουσουλμάνος.

The goat horn II

This is a remake of Methodi Andonov's film which has been acclaimed by the critics as the best Bulgarian film ever. It is the story of a highlander whose wife was raped and then killed by the Turks. He spent many years in preparing his revenge, his daughter playing the role of the executor. While learning how to kill, the young girl unexpectedly meets love. In the new film version, Volev ignores the drama of the avenger in order to contemplate over the freudian interpretation of the triangle father-daughter-her lover, a Bulgarian muslim.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1979: Ciment. **1980:** Dvoinikat. **1982:** Der kunstler. **1983:** Gospodin za edin den. **1984:** Granzi. **1986:** Da ebichash na inat. **1987:** Dom nomer 8. **1989:** Margarit i Margarita. **1994:** Kozijat rog II.

Tri

Γιουγκοσλαβία / Yugoslavia, 1965

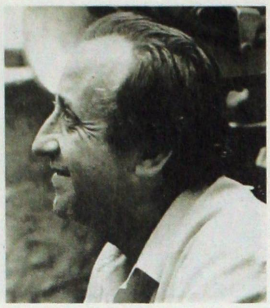

Αλεξάνταρ Πέτροβιτς

Γεννήθηκε στο Παρίσι, το 1929. Σπούδασε Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο του Βελιγραδίου και κινηματογράφο στο Ινστιτούτο της Πράγας, στα 1947-48. Την επόμενη δεκαετία σκηνοθέτησε πολλές ταινίες μικρού μήκους και έγραψε μια σειρά θεωρητικών άρθρων για τον κινηματογράφο. Το 1961 σκηνοθέτησε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, *Dvoje*.

Aleksandar Petrović

Born in Paris, in 1929. He studied Art History at the University of Belgrade and Cinema at Prague's Institute in 1947-48. During the following decade he directed many short films and wrote a series of theoretical articles on cinema. He directed his first feature film *Dvoje* in 1961.

Σκηνοθεσία / Direction: Aleksandar Petrović. **Σενάριο / Screenplay:** Antonije Isaković, Aleksandar Petrović (an adaptation of Antonije Isakovic's novella *Paprat i vatra* / από τη νουβέλα του Antonije Isaković *Paprat in vatra*. **Φωτογραφία / Cinematography:** Tomislav Pinter. **Μοντάζ / Editing:** Mirjana Mitic. **Σκηνικά / Sets:** Vladislav Lasić, Nicola Rajić. **Ηθοποιοί / Cast:** Velimir Zivojinović, Senka Veletanlić-Petrović, Woja Mirić, Ali Raner, Slobodan Petrović, Mica Tomić. **Παραγωγή / Production:** Avala Film (Belgrade). **35mm Ασπρόμαυρο B&W 82'**

Τρεις

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο επαναστάτης Μίλος έρχεται τρεις φορές σε επαφή με το θάνατο. Την πρώτη φορά συμμετέχει σε μια εκτέλεση, τη δεύτερη καταδιώκεται από τους Γερμανούς και παραλίγο να σκοτωθεί ο ίδιος και την τρίτη φορά, με το τέλος του πολέμου, πρέπει να αποφασίσει για τις ζωές κάποιων άλλων: να τους καταδικάσει ή να τους συγχωρέσει. Τα διλήμματα εξακολουθούν να υφίστανται και μετά τον πόλεμο...

Three

During the second World War, Milos, a revolutionary, faces death three times. The first time he participates in an execution; the second time he is chased by the Germans and finds himself on the verge of death; the third time, after the end of the war, he has to decide about the lives of other people: whether they should be punished or forgiven. So the dilemma remains the same even after the war.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1961: Dvoje. **1963:** Dani. **1965:** Tri. **1967:** Skupljaci perja. **1968:** Bice skoro propast sveta / Οι τσιγγάνοι πεθαίνουν τραγουδώντας. **1972:** Majstor i Margarita. **1977:** Gruppenbild mit damen.

Tragédie burlesque

Γιουγκοσλαβία / Yugoslavia, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Goran Marković. **Σενάριο / Screenplay:** Dusan Kovacević. **Φωτογραφία / Cinematography:** Radoslav Vladić. **Μοντάζ / Editing:** Snezana Ivanović. **Μουσική / Music:** Zoran Simjanović. **Κοστούμια / Sets:** Marija Tasić. **Ηθοποιοί / Cast:** Vojislav Braiković, Danilo Stojković, Dragan Nikolić, Gordana Gadzić, Olivera Marković, Rade Serbedzija, Vesna Trivalić, Sonja Savić, Boro Stjepanović, Nikola Gavrilović. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Dari Films, Paris, tel.: (33.1) 45434313, fax: (33.1) 45425519. **35mm Έγχρωμο / Colour 95'**

Γκόραν Μάρκοβιτς

Γεννήθηκε το 1946. Σπούδασε σκηνοθεσία στη φημισμένη Σχολή Κινηματογράφου FAMU στην Πράγα. Από το 1970 μέχρι το 1976 σκηνοθέτησε μια σειρά τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ. Είναι καθηγητής σκηνοθεσίας στη Δραματική Σχολή του Βελιγραδίου.

Goran Marković

Born in 1946. He studied film direction at the renowned Cinema School, FAMU, in Prague. Between 1970 and 1976 he directed a series of TV documentaries. He teaches film direction at the School of Dramatic Art in Belgrade.

Γελοία τραγωδία

Βρισκόμαστε στο σύγχρονο Βελιγράδι, την πρωτεύουσα της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Ο διευθυντής ενός ψυχιατρείου θεωρεί ότι, λόγω των περιστάσεων, δεν μπορεί να εξασφαλίσει καλές συνθήκες διαβίωσης για τους αρρώστους του, και αποφασίζει ότι πρέπει να επιστρέψουν στις οικογένειές τους. Κλείνει το ψυχιατρείο και διασχίζει με τους ασθενείς του τις συνοικίες και τους δρόμους της πόλης. Απ' όλα τα μέρη όπου περνούν οι ασθενείς, παίζουν έναν καταλυτικό και «αποκαλυπτικό» ρόλο... Η αστυνομία, πανταχού παρούσα, θέλει να επιστρέψουν οι άρρωστοι στο νοσοκομείο...

The burlesque tragedy

Belgrade, the capital of the former Republic of Yugoslavia. The director of a psychiatric hospital believes that the present circumstances do not ensure good living conditions for his patients and decides that they should return to their respective families. He shuts down the hospital and walks through the neighbourhoods and the streets of the city accompanied by his patients. As they cross the city, the patients play a role, the role of the revelator. The omnipresent police wants the patients to return to the hospital...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1977: Specijalno vaspitanije. **1979:** Nacionalna klasa. **1980:** Majstori, majstori. **1982:** Variola vera. **1985:** Tajvanska kanasta. **1987:** Déja vu. **1989:** Meeting Point. **1992:** Tito and Me. **1995:** Tragédie burlesque.

Badurea spinzuratilor

Ρουμανία / Romania, 1965

Σκηνοθεσία / Direction: Liviu Ciulei. **Σενάριο / Screenplay:** Titus Popovici (διασκευή του ομότιτλου μυθιστορήματος του Livie Rebreanu's / based on Liviu Rebreanu's novel of the same title). **Φωτογραφία / Cinematography:** Ovidiu Gologan. **Μουσική / Music:**Theodor Grigoriu. **Σκηνικά / Sets:** Giulio Tincu. **Ηθοποιοί / Cast:** Victor Rebengiuc, Liviu Ciulei, Ana Szeles, György Kovacs, Andrei Csiky, Gina Patrichi, Mariana Mihut, Emmerich Schäffer, Stefan Ciobotarasu, Emil Botta. **Παραγωγή / Production:** «Bucuresti» Film Studios. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 100'**

Λίβιου Τσουλέι

Γεννήθηκε στο Βουκουρέστι, το 1923. Απόφοιτος της Αρχιτεκτονικής και της Δραματικής Σχολής. Από το 1954 δούλεψε στο χώρο του θεάτρου. Ως ηθοποιός έπαιξε διάφορους ρόλους σε έργα του κλασικού ρεπερτορίου, όπως στο *Όνειρο θερινής νυκτός* του Σαίξπηρ, τον *Γλάρο* του Τσέχοφ, το *Κουκλόσπιτο* του Ίψεν κ.λπ. Στον κινηματογράφο, αρχικά, έπαιξε σε μερικά έργα που γυρίστηκαν μετά το πέρας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, και γύρισε την πρώτη ταινία του το 1958.

Liviu Ciulei

Born in Bucharest, in 1923; graduated from the faculty of Architecture and the Conservatoire of Drama. His activity in the theatre started as early as 1945. He has acted in very different parts of classic plays like Shakespeare's *A Midsummer Night's Dream*, Chekhov's *Seagull*, Ibsen's *A Doll's House* etc. After acting in a few films shot shortly after World War II, he directed his first feature film in 1958.

Το δάσος των κρεμασμένων

Κάπου στην Τρανσυλβανία, στο Αυστροουγγρικό μέτωπο. Ένας ρουμάνος λοχαγός, ο οποίος πήγε στο μέτωπο ως εθελοντής, συμμετέχει στο στρατοδικείο που καταδικάζει έναν τσέχο αξιωματικό, κατηγορούμενο για λιποταξία. Η αίσθηση του καθήκοντος, που είχε πάντα ο λοχαγός, αυτή τη φορά μετατρέπεται σε εσωτερική αγωνία, που τον οδηγεί στον τόπο της εκτέλεσης.

Οι σχέσεις ανάμεσα στους διάφορους ήρωες της ταινίας, οι εσωτερικές αγωνίες των αξιωματικών και των στρατιωτών, που ο καθένας τους ανήκει σε διαφορετική εθνικότητα, αντικατοπτρίζουν τις εσωτερικές αντιθέσεις της Αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας και οδηγούν σε δραματικές καταστάσεις.

The forest of the hanged

Somewhere in Transylvania, on the Austro-Hungarian front, a Romanian lieutenant, who had voluntereed for the front, is to take part in the court martialing of a Czech officer for being a deserter. The lieutenant's sense of duty, which had never before failed him, this time turns into anxiety which takes him to the place of execution.

The relationships between the various characters, the inner torments of the officers and soldiers, each belonging to different nationalities, reflect the inner contradictions of the Austro-Hungarian empire and lead to dramatic situations.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1958: The Eruption. **1960:** Danube Waves. **1965:** The Forest of the Hanged.

Senatorul melcilor

Ρουμανία / Romania, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Mircea Daneliuc. **Σενάριο / Screenplay:** Mircea Daneliuc. **Φωτογραφία / Cinematography:** Doru Mitran, Petre Petrescu. **Μοντάζ / Editing:** Melania Oproiu. **Μουσική / Music:** Petre Margineanu. **Ήχος / Sound:** Gheorghe Ilarian. **Σκηνικά / Set:** Petre Veniamin. **Κοστούμια / Costumes:** Andreea Hasnas. **Ηθοποιοί / Cast:** Dorel Visan, Cecilia Barbora, Florin Zamfirescu, Dan Chisu, Madeleine Thibeault, Clara Voda, Camelia Zorlescu, Anda Caropol. **Παραγωγός / Producer:** Mircea Daneliuc. **Παραγωγή / Production:** Alphafilms International. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** MEDIA-PRO 155 Piata Victoriei DELTA 1 70411 Bucuresti, tel.: (40.1) 210644, fax: (40.1) 2119774. **35mm Έγχρωμο / Colour 89'**

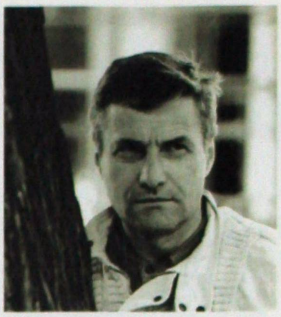

Μίρτσεα Ντανελιούκ

Γεννήθηκε το 1943. Σήμερα ζει στο Βουκουρέστι. Σπούδασε γαλλική φιλολογία. Αποφοίτησε από το Ρουμανικό Ινστιτούτο Θεάτρου και Κινηματογράφου (IATC) το 1972. Στη Ρουμανία έχει βραβευτεί επανειλημμένα. Οι ταινίες του προβλήθηκαν και διακρίθηκαν σε πολλά φεστιβάλ. Έχει εργαστεί επίσης και ως θεατρικός σκηνοθέτης.

Mircea Daneliuc

Born in 1943, he lives now in Bucharest. After having studied french literature, he graduated from the Romanian Institute for Drama and Cinema (IATC) in 1972. He has been awarded for his work in Romania. His films have been shown and acclaimed in many foreign festivals. He has also worked as theatre director.

Ο γερουσιαστής των σαλιγκαριών

Μια όμορφη μέρα, ο γερουσιαστής πάει να εγκαινιάσει έναν ανεμόμυλο. Θέλει, μάλιστα, να δειπνήσει με σαλιγκάρια. Όπως και στην εποχή τού Τσαουσέσκου, όλοι οι κάτοικοι του χωριού στέλνονται να ψάξουν για σαλιγκάρια. Στη συνέχεια, συμβαίνει ένα τραγικό συμβάν, αλλά ο γερουσιαστής δεν θέλει να αναμειχθεί. Εν πάση περιπτώσει, τα σαλιγκάρια δεν είναι και τόσο διάσημα.

The snails' senator

One beautiful day, the senator takes part in the inauguration of a windmill. He would rather have snails for dinner. Just as in Ceausescu's times, all the inhabitants of that village are called in for a general snail search. An awful tragedy follows, but the senator won't like to get himself involved. After all, snails aren't that famous.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

1975: The Race. **1977:** Special Edition. **1980:** Microphone Try-out. **1981:** Fox Hunting. **1984:** Glissando. **1988:** Jacob. **1991:** The Eleventh Command. **1992:** The Harmless War. **1993:** The Family Bed. **1994:** The Great Boredom. **1995:** The Snails' Senator.

Umüt

Τουρκία / Turkey, 1970

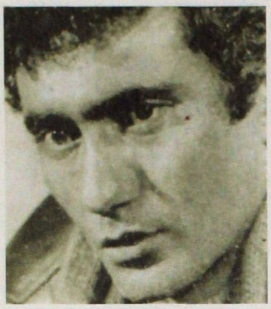

Γιλμάζ Γκιουνέι

Γεννήθηκε στα Άδανα, το 1937, και πέθανε στο Παρίσι, όπου είχε διαφύγει, το 1984. Σπούδασε στην Άγκυρα και στην Κωνσταντινούπολη, κι αφού εργάστηκε σε διάφορες δουλειές, έκανε καριέρα ως ηθοποιός. Από το 1963 έως το 1966, ήταν ο πιο δημοφιλής τούρκος ηθοποιός. Το 1966, σκηνοθετεί την πρώτη του ταινία. Σ' όλη του τη ζωή καταδιωκόταν για τις αριστερές του αντιλήψεις από την τουρκική αστυνομία και φυλακίστηκε πολλές φορές. Από το 1972 μέχρι το 1981, που δραπέτευσε, έγραψε διάφορα σενάρια που σκηνοθετούσε ο βοηθός του, Serif Goren. Την τελευταία του ταινία τη σκηνοθέτησε αφού διέφυγε στο Παρίσι, αλλά ο θάνατός του διέκοψε την επιτυχή κινηματογραφική πορεία του.

Yilmaz Güney

He was born in Adana, in 1937, and died in exile, in Paris, in 1984. He studied at Ankara and Instanbul, and after working in several jobs, he became an actor. Between 1963 and 1966, he was a popular cinema star. His own ambition though was to make his own films and he directed his first film in 1966. All his life he was harassed by the Turkish police and he was often imprisoned. Between 1972 and 1981, the year he escaped from the Turkish prison, he wrote several scripts which were filmed by his assistant director Serif Goren. After his escape, he moved to Paris where he directed his last film, but his death soon afterwards stopped a successful filmmaking career.

Σκηνοθεσία / Direction: Yilmaz Güney. **Σενάριο / Screenplay:** Yilmaz Güney. **Φωτογραφία / Cinematography:** Yilmaz Güney, Tuncel Jurtiz. **Μουσική / Music:** Arif Erkin. **Ηθοποιοί / Cast:** Yilmaz Güney, Tuncel Kurtiz. **35mm Ασπρόμαυρο / B&W 101'**

Ελπίδα

Ο Τζαμάρ, ο αμαξάς, είναι από την αρχή εγκλωβισμένος σε μια παγίδα... Η άμαξα ως μέσο αστικής συγκινοινωνίας έχει ξεπεραστεί, αυτός όμως, πεισματικά, επιμένει να συνεχίζει ένα επάγγελμα χωρίς μέλλον. Ταυτόχρονα, στρέφεται σε χιμαιρικές διεκδικήσεις και προσμονές. Στην αρχή, θα περιμένει να κερδίσει το λαχείο. Στη συνέχεια, παρέα μ' ένα φίλο του κι έναν χότζα, θα ψάχνουν για ένα μήνα απεγνωσμένα να βρουν ένα θησαυρό στην αφιλόξενο τουρκική έρημο. Το μόνο που θα καταφέρει, είναι να σκάψει, τελικά, τον ίδιο του τον λάκκο...

Hope

Jamar is a coachman who from the beginning of the film is trapped in utopian dreams. The carriage is already a mean of transport which has been substituted by modern urban means, but Jamar obstinately continues to rely on a profession that has no future. A the same time he nourishes chimeras and hopeless expectations. First, he hopes to win the lottery. Later, accompanied by a friend and a member of the clergy, he devotes a whole month in seeking a lost treasure in the Turkish desert. In the end, the only thing he succeeds, is to undermine his own hopes and dreams.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1968: Seyyit Han. **1970:** Umüt. **1971:** Baba, Aci, Umutsuzlar. **1972:** Agit. **1974:** Endise (την ταινία ολοκλήρωσε ο βοηθός του, Serif Goren / completed by his assistant, Serif Goren). **1975:** Zavallilar. **1983:** Düvar.

Gizli yüz

Τουρκία / Turkey, 1991

Σκηνοθεσία / Direction: Omer Kavur. **Σενάριο / Screenplay:** Orhan Pamuk. **Φωτογραφία / Cinematography:** Erdal Kahraman. **Μοντάζ / Editing:** Mevlüt Kocak. **Μουσική / Music:** Cahit Berkay. . **Ηθοποιοί / Cast:** Zuhal Olcay, Fikret Kuskan, Sevda Ferdag, Savas Yurttas, Aslan Kacar. **Παραγωγός / Producer:** Sadik Deveci. **Παραγωγή / Production:** Alfa Film, Istiklal Cad., Halep Ishani, Istanbul, tel.: (90.212) 2436340, fax: (90.212) 2453108. **35mm Έγχρωμο / Colour 115'**

Ομέρ Καβούρ

Γεννήθηκε το 1944, στην Άγκυρα. Σπούδασε στη Γαλλία δημοσιογραφία, κοινωνιολογία και κινηματογράφο. Πολλές από τις ταινίες του έχουν βραβευτεί στο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ της Αττάλειας .

Omer Kavur

Born in 1944, in Ankara. He studied in France journalism, sociology and film studies. He has directed many documentaries and commercials. A number of his films were awarded prizes in the Antalya Film Festival.

Το μυστικό πρόσωπο

Ένας νεαρός φωτογράφος που δουλεύει στα νυχτερινά κέντρα και τις ταβέρνες της Κωνσταντινούπολης, κάθε πρωί παραδίδει σε μια μυστηριώδη γυναίκα όλες τις φωτογραφίες που τράβηξε την προηγούμενη βραδιά. Σ' αυτές τις θλιβερές φωτογραφίες, η γυναίκα ψάχνει για κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο... Έπειτα από κάμποσα χρόνια, επισημαίνει το πρόσωπο ενός κατασκευαστή ρολογιών που ζει στα προάστια και έχει παράξενα όνειρα και φαντασιώσεις. Σύντομα, ο φωτογράφος πληροφορείται ότι η γυναίκα έχει εξαφανιστεί και ότι μαζί της έχει φύγει κι ο κατασκευαστής ρολογιών, αφού κατέβασε τα ρολά του μαγαζιού του. Κυριευμένος από ένα ανεξέλεγκτο πάθος να ξαναβρεί τη γυναίκα, ο φωτογράφος αρχίζει να ταξιδεύει σε ξεχασμένες πόλεις και έρημες περιοχές...

The secret face

A young photographer who works in night clubs and taverns in Istanbul, hands in every morning all the photos he has taken to a mysterious woman. In these sad photos she looks for a particular face and years later finds that of a suburban watchmaker, who has bizarre dreams and fantasies. Soon after, the photographer discovers that she has vanished as well as the watchmaker who has pulled down the shutters of his shop and gone. Overcome by an uncontrollable passion to find her, the photographer undertakes an eternal voyage towards forgotten towns and abandoned lands...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1974: Yatik Emine. **1979:** Yusuf ile Kenan. **1981:** Ah Gusel Istanbul, Kirik Bir Ask Hikayesi. **1982:** Gol. **1984:** Körebe. **1985:** Amansiz Yol. **1987:** Anayurt Otel, Gece Yolculugu. **1991:** Gizli yüz.

Kapedani

Αλβανία / Albania, 1972

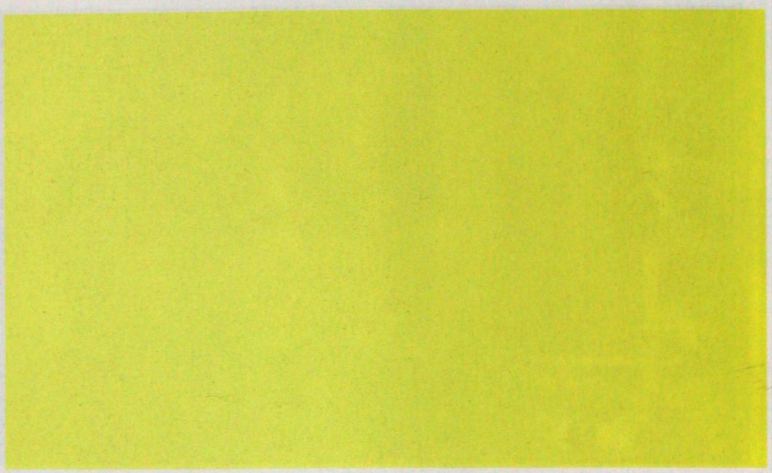

Σκηνοθεσία / Direction: Fehmi Oshafi, Muharrem Fejzo. **Σενάριο / Screenplay:** Skender Plasari. **Φωτογραφία / Cinematography:** Ilia Terprini. **Μουσική / Music:** Tasim Oshafi. **Σκηνικά / Sets:** Shyquyri Sako. **Ηθοποιοί / Cast:** Albert Verria, Nikolin Xhoja, Zagorka Shuke, Flora Martini, Robert Ndrenika, Melpomeni Gobani
35mm Ασπρόμαυρο / B&W 101'

Ο λοχαγός

Η ταινία διακωμωδεί τις πατριαρχικές απόψεις κάποιων Αλβανών που τους ξενίζει η αλλαγή της θέσης των γυναικών στην αλβανική κοινωνία.
Ο θείος Σούλο, που υπήρξε κάποτε αντάρτης και σήμερα διατηρεί στενές σχέσεις με το σύστημα, διαφωνεί με την εκλογή μιας γυναίκας στο προεδρείο της κολεκτίβας του. Ξεκινά, λοιπόν, να πάει στα Τίρανα, για να συναντήσει ένα φίλο του που είναι γνωστό κομματικό στέλεχος, ελπίζοντας ότι θα βρει το «δίκιο» του...
Μια ασπρόμαυρη κωμωδία «αλά ιταλικά», απόπειρα να αποτυπωθεί η –τότε– σύγχρονη κοινωνική κατάσταση της Αλβανίας. Από τις ελάχιστες αλβανικές ταινίες που προβλήθηκαν σε διάφορα ξένα φεστιβάλ, μέσα στη σχετικά σύντομη ιστορία του αλβανικού κινηματογράφου (η πρώτη αλβανική ταινία, *Τα παιδιά της*, γυρίστηκε στα 1957).

The captain

This is a comedy about the patriarchal views of some Albanians who show distrust on the women's change and progress in the Albanian society.
Uncle Sulo, a former partisan who is closely linked with the people's power, is one of those people. He disagrees with a woman's election as chairman of the cooperative and takes off to seek «justice» in Tirana where one of his friends is a prominent party official.
An «italian-style» comedy, which describes the social reality in Albania at that time. In the rather short history of Albanian cinema (the first Albanian film, *Her children*, was made in 1957), it was one of the very few films that were shown in international festivals.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1972: Kapedani.

Before the rain

FYROM, 1994

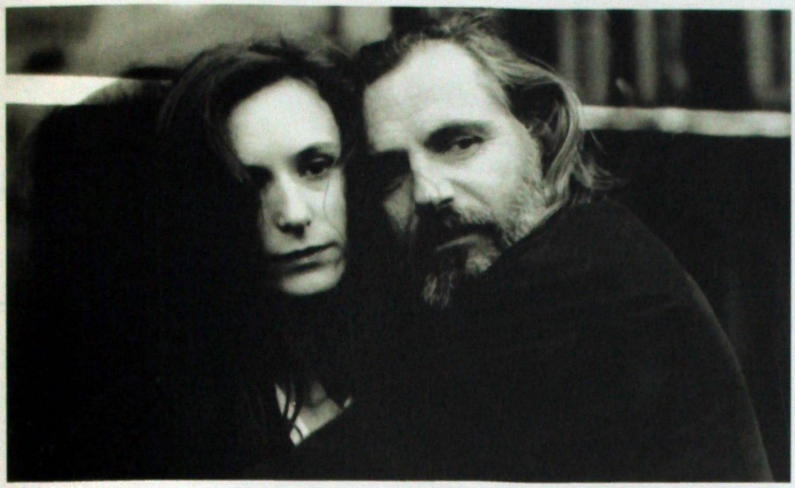

Σκηνοθεσία / Direction: Milcho Manchevski. **Σενάριο / Screenplay:** Milcho Manchevski. **Φωτογραφία / Cinematography:** Manuel Teran. **Μοντάζ / Editing:** Nicolas Gaster. **Μουσική / Music:** Anastasia. **Ήχος / Sound:** Aidan Hobbs. **Ηθοποιοί / Cast:** Rade Serbedzija, Katrin Cartlidge, Gregoire Colin, Labina Mitevska, Jay Villiers, Phyllida Law, Ljupcho Bresliski, Vladimir Endrovski, Igor Magirov, Abdurahman Salja, Silvija Stojanovska, Meto Jovanonvski. **Παραγωγοί / Producers:** Cedomir Kolar, Sam Taylor, Cat Villiers, Frédérique Dumas. **Παραγωγή / Production:** AIM Productions, NOE Productions & Vardar Film. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** PolyGram Film International Classic, Oxford House 76, Oxford Street, London W 1.N OHK, tel.: 44.171 307 1335, fax: 44.171 307 1306. **35mm Έγχρωμο / Colour 115'**

Μίλτσο Μαντσέφσκι

Γεννήθηκε στη FYROM. Μετά το γυμνάσιο, εγκαταστάθηκε στη Νέα Υόρκη και δούλεψε σε εμπορικά μουσικά βίντεο και ταινίες προώθησης προϊόντων, διαφημίσεις και ντοκιμαντέρ. Παράλληλα, πειραματίστηκε με πρωτοποριακές παραστάσεις και ταινίες, και τα έργα του κέρδισαν διακρίσεις σε διεθνή φεστιβάλ.
Το *Πριν από τη βροχή* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

Milcho Manchevski

Born in FYROM. He left after high school and made his home in New York, working in the commercial world of award winning music videos and promotional films, ads and documentaries. At the same time, he was experimenting with avant garde performances and film, winning international festival awards for his work. *Before the Rain* is his first feature film.

Πριν από τη βροχή

Ένα μυστηριώδες γεγονός παίρνει μεγάλες διαστάσεις στα ορεινά, απειλεί να γίνει η απαρχή ενός εμφυλίου πολέμου και συνδέει έναν σιωπηλό νεαρό μοναχό, μια γυναίκα από το Λονδίνο κι έναν απογοητευμένο πολεμικό φωτογράφο σε μια δραματική ιστορία με μοιραίες ερωτικές συναντήσεις. Η ιστορία έχει τρία μέρη, που συνδέονται δια μέσου των προσώπων και των γεγονότων. Το *Πριν από τη βροχή* ερευνά την πλευρά της αδιαλλαξίας στον πόλεμο, που ρημάζει τις ζωές των ανυποψίαστων ανθρώπων και αναγκάζει τους αθώους να επιλέξουν τη μία ή την άλλη πλευρά...

Before the rain

When a mysterious incident in the mountains blows out of proportion, it threatens to start a civil war, and brings together a silent young monk, a London picture editor, and a disillusioned war photographer in a tragic tale of fated lovers. Told in three parts, and linked by characters and events, *Before the Rain* explores the uncompromising nature of war as it ravages the lives of the unsuspecting, and forces the innocent to take sides...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1994: Before the Rain.

Magarece godine

Βοσνία / Bosnia, 1993

Σκηνοθεσία / Direction: Nenad Dizdarević. **Σενάριο / Skreenplay:** Nenad Dizdarević, Tarik Haverić. **Φωτογραφία / Cinematography:** Mustafa Mustafić. **Μοντάζ / Editing:** Milena Arsenijević. **Μουσική / Music:** Zlatko Arslanagić. **Σκηνικά / Sets:** Kemal Hrustanov. **Κοστούμια / Costumes:** Branka Fetahagić. **Ηθοποιοί / Cast:** Draskc Trninić, Fedin Kahaiman, Igor Boedan, Esvedin Hurić, Milan Lazić, Sabina Abić. **Παραγωγή / Production:** Profil (Sarajevo), IGMAN Production (Paris). **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** IGMAN Productions, 18, rue Keller 75011 Paris, tel.: (331) 47000610, fax: (331) 47000402. **35mm Έγχρωμο / Colour 97'**

Νενάντ Ντιζντάρεβιτς

Γεννήθηκε το 1955 στο Σεράγεβο και είναι καθηγητής στην Ακαδημία Σκηνικών Τεχνών του Σεράγεβο. Από το 1976 μέχρι σήμερα, έχει σκηνοθετήσει πολυάριθμες ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Το 1981 ολοκλήρωσε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του και, έκτοτε, έχει κινηματογραφήσει άλλες τρεις ταινίες μεγάλου μήκους κι ένα ντοκιμαντέρ με τον τίτλο *Guide Bleu 92: Sarajevo*, που αναφέρεται στην καθημερινή ζωή των κατοίκων της πόλης.

Nenad Dizdarević

He was born in 1955 and he is a professor at the Academy of Scenic Arts in Sarajevo. Up to 1976 he directed numerous short films and documentaries for the television of former Yugoslavia. In 1981 he completed his first feature film, and since then he has directed another three features and a documentary film on the daily life of Sarajevo, *Guide Bleu 92: Sarajevo*.

Η άχαρη ηλικία

Η ταινία είναι ένα χρονικό της ζωής μιας ομάδας εφήβων που φοιτούν σ' ένα γιουγκοσλαβικό κολέγιο λίγο πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Παρακολουθούμε τη ζωή των νεαρών που ζουν μαζί σ' ένα οικοτροφείο τα τελευταία τέσσερα με πέντε χρόνια. Είναι πολύ καλοί φίλοι, και η ταινία εστιάζει στις μεταξύ τους σχέσεις και στη σχέση που έχουν με τον έξω κόσμο. Πολλές φορές είναι σοβαροί, κάποιες άλλες εύθυμοι, ονειροπόλοι, επαναστάτες. Μαζί περνούν τα προβλήματα της εφηβείας, μαζί ανακαλύπτουν τα πρώτα ερωτικά σκιρτήματα. Όμως, η ζωή τους θα αναστατωθεί από τον πόλεμο...

Awkward age

This is a chronicle of the daily life in a Yugoslavian college just before World War II. We watch the lives of a few adolescents that have lived together for the past four or five years. They are close friends, and the film focuses on their personal relations as well as on their encounter with the world outside. Some times they are serious, sometimes joyful, sometimes dreamy, sometimes rebels; they face the problems of adolescence, they encounter their first love. But their life will be upset by the event of the war.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα γαλλικά / French titles)

1981: Gazija. **1985:** Cela passera aussi. **1989:** Station des trains ordinaires. **1992:** Guide bleu 92: Sarajevo (ντοκιμαντέρ / documentary). **1993:** L'âge ingrat.

Ειδικό Αφιέρωμα στη Φρίντα Λιάππα

Special Tribute to Frieda Liappa

Μετά σαράντα μέρες
Μια ζωή σε θυμάμαι να φεύγεις
Απεταξάμην
Οι δρόμοι της αγάπης είναι νυχτερινοί
Ήταν ένας ήσυχος θάνατος
Τα χρόνια της μεγάλης ζέστης

After forty days
I remember you leaving all the time
Apetaxamin
Love wanders in the night
It was a quiet death
The years of the big heat

Για τη Φρίντα

For Frieda

Όταν σχεδιάζαμε το αφιέρωμα στη Φρίντα, ήμαστε, όλοι σχεδόν, αμήχανοι. Την είχαμε συναντήσει σε καιρούς παθιασμένους για το σινεμά και την πολιτική. Γίναμε γρήγορα παρέα, κι η Φρίντα κράτησε όλα τα χρόνια τα στοιχεία από την παρέα εκείνης της εποχής: τη φιλία, τη διαφωνία και την πίστη.

Ήμαστε φίλοι, γιατί φιλία σημαίνει να διαφωνείς και να συγκρούεσαι, κι έπειτα να 'ρχεται μια στιγμή τρυφερή, ένα τηλέφωνο στην άγρια νύχτα ή ένα ποτήρι κρασί που κρατούσε τις ατέλειωτες συζητήσεις για σχέδια δημιουργίας και ουτοπίας.

Η Φρίντα δεν ανήκε, όμως, στους «εύκολους» ανθρώπους· ήταν ένα πρόσωπο απόλυτης πίστης και αφοσίωσης στις τέχνες της: την ποίηση και τον κινηματογράφο.

Η μοναδικότητά της ήταν ακριβώς η «δυσκολία» της· αυτό το μέτρο που δεν κολάκευε, που έκρινε με αυστηρότητα και επαινούσε με γενναιοδωρία.

Αυτό το μέτρο που τόσο μας λείπει.

Μιχάλης Δημόπουλος

Organising a tribute to Frieda was a rather difficult task for us all. This is partly because we met in times of passion, times when we were all dedicated to cinema and politics, and that's why it didn't take long for us to create a great friendship.

Throughout the years, Frieda was an incarnation of the spirit of that time: always a friend, always a believer, always ready to debate.

We stayed friends, mainly because our friendship was based on disagreeements and fights followed by tender moments that came through late night phone-calls and endless discussions about future plans, creativity and utopia.

It is true that Frieda was not an «easy-going» person: she was a person of absolute faith and devotion; she was devoted to art, cinema and poetry.

It was this particularity that made her unique. She did not give away flatteries, it was not in her nature; when it was to judge she was one of the strictest, but when time came for praise, she was always generous.

It is her whole way of being that we so much miss.

Michel Demopoulos

Meta saranda meres

Ελλάδα / Greece, 1972

Μετά σαράντα μέρες

Περιγραφή της πρώτης άδειας ενός φαντάρου, μετά τις σαράντα μέρες τής βασικής εκπαίδευσης.

After forty days

The film follows a soldier in his first day out of the camp, after forty days of training.

Σκηνοθεσία / Direction: Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Σενάριο / Screenplay:** Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Φωτογραφία / Cinematography:** Νίκος Σμαραγδής / Nikos Smaragdis. **Μοντάζ / Editing:** Γιώργος Κόρρας / Yorgos Korras. **Ήχος / Sound:** Θανάσης Αρβανίτης / Thanassis Arvanitis. **Ηθοποιοί / Cast:** Νίκος Κατσαρός / Nikos Katsaros, Τάκης Παπαγιαννίδης / Takis Papayannidis, Κώστας Σφήκας / Kostas Sfikas. **Παραγωγή / Production:** «Σύγχρονος Κινηματογράφος», «Synchronos Kinimatographos» magazine. **16mm Ασπρόμαυρο / B&W 20'**

Mia zoi se thimame na fevgis

Ελλάδα / Greece, 1977

Μια ζωή σε θυμάμαι να φεύγεις

Μια ερωτική ιστορία στην Αθήνα τού 1977, ανάμεσα σε μια αριστερή δημοσιογράφο και σ' έναν ηθοποιό που έχει εγκαταλείψει το θέατρο.

I remember you leaving all the time

A love story, in 1977's Athens, between a left-wing journalist and an ex-theater actor.

Σκηνοθεσία / Direction: Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Σενάριο / Screenplay:** Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa, Γιώργος Κόρρας / Yorgos Korras. **Φωτογραφία / Cinematography:** Νίκος Σμαραγδής / Nikos Smaragdis. **Μοντάζ / Editing:** Τάκης Γιαννόπουλος / Takis Yannopoulos. **Ήχος / Sound:** Νίκος Αχλάδης / Nikos Achladis. **Ηθοποιοί / Cast:** Δημήτρης Πουλικάκος / Dimitris Poulikakos, Νένα Μεντή / Nena Menti, Μπέτυ Αρβανίτη / Betty Arvaniti. **Παραγωγή / Production:** Telecin Ltd. **16mm Ασπρόμαυρο / B&W 45'**

Apetaxamin

Ελλάδα / Greece, 1980

Απεταξάμην

Μια σύντομη ιστορία τρόμου. Ένα κινηματογραφικό πέρασμα από το ρεαλιστικό στο φανταστικό, μέσα από τα μάτια ενός κοριτσιού.

Apetaxamin

A short terror film, that explores the limits of reality and imagination through the eyes of a young girl.

Σκηνοθεσία / Direction: Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Σενάριο / Screenplay:** Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Φωτογραφία / Cinematography:** Νίκος Σμαραγδής / Nikos Smaragdis. **Μοντάζ / Editing:** Γιώργος Κόρρας / Yorgos Korras. **Ήχος / Sound:** Μαρίνος Αθανασόπουλος / Marinos Athanassopoulos. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets – Costumes:** Δαμιανός Ζαρίφης / Damianos Zarifis. **Ηθοποιοί / Cast:** Μαριτίνα Πάσσαρη / Maritina Passari, Τζουλιέτα Καρόρη / Julietta Carori. **35mm Έγχρωμο / Colour 25'**

I dromi tis agapis ine nihterini

Ελλάδα / Greece, 1981

Οι δρόμοι της αγάπης είναι νυχτερινοί

Δυο αδελφές αφήνουν το χωριό όπου γεννήθηκαν, και έρχονται να εγκατασταθούν στην Αθήνα. Δεν έχουν άλλο συγγενή από ένα ξάδελφο, ζωγράφο, που ζει στο Παρίσι. Δεμένες η μία με την άλλη με παθολογική αγάπη, τρέφουν ωστόσο έναν κρυφό έρωτα για τον ξάδελφό τους. Όταν εκείνος επιστρέφει στην Αθήνα, το δράμα ξεσπά. Η μεγάλη αδελφή αυτοκτονεί, ενώ η νεότερη φεύγει στο εξωτερικό μαζί του.

Love wanders in the night

Two sisters have left their village some time ago and moved into a flat in Athens. Their only relative is a cousin, a painter who lives in Paris. Bound to each other by an almost pathological affection, they also share a secret infatuation for their cousin. On his return to Athens, the drama reaches a climax. The older sister commits suicide while the younger one goes abroad with him. The characters, both realistic and poetical, try to fullfil their desires in an impossible relation on the borderline of melodrama.

Σκηνοθεσία / Direction: Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Σενάριο / Screenplay:** Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Φωτογραφία / Cinematography:** Νίκος Σμαραγδής / Nikos Smaragdis. **Μοντάζ / Editing:** Τάκης Γιαννόπουλος / Takis Yannopoulos. **Ήχος / Sound:** Μαρίνος Αθανασόπουλος / Marinos Athanassopoulos. **Μουσική / Music:** Γιώργος Παπαδάκης / Yorgos Papadakis. **Σκηνικά / Sets:** Δαμιανός Ζαρίφης / Damianos Zarifis. **Παραγωγός / Producer:** Άρης Χατζόπουλος / Aris Chatzopoulos. **Ηθοποιοί / Cast:** Μαρία Σκούντζου / Maria Skountzou, Μίρκα Παπακωνσταντίνου / Mirka Papaconstantinou, Γρηγόρης Ευαγγελάτος / Grigoris Evangelatos, Μαριτίνα Πάσσαρη / Maritina Passari, Σταμάτης Φασουλής / Stamatis Fassoulis, Χρυσούλα Διαβάτη / Chrissoula Diavati. **Παραγωγή / Production:** Electra Films, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre. **35mm Έγχρωμο / Colour 90'**

Itan enas issihos thanatos

Ελλάδα / Greece, 1986

Σκηνοθεσία / Direction: Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Σενάριο / Screenplay:** Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa, Κυριάκος Αγγελάκος / Kyriakos Angelakos, Χρήστος Αγγελάκος / Christos Angelakos, Γιώργος Μπράμος / Yorgos Bramos. **Φωτογραφία / Cinematography:** Νίκος Σμαραγδής / Nikos Smaragdis. **Μοντάζ / Editing:** Τάκης Γιαννόπουλος / Takis Yannopoulos. **Ήχος / Sound:** Νίκος Αχλάδης / Nikos Achladis. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets – Costumes:** Πάνος Παπαδόπουλος / Panos Papadopoulos. **Ηθοποιοί / Cast:** Ελεονώρα Σταθοπούλου / Eleonora Stathopoulou, Πέμη Ζούνη / Pemy Zouni, Τάκης Μόσχος / Takis Moschos, Ηλέκτρα Αλεξανδροπούλου / Electra Alexandropoulou, Χρήστος Νικηταδης / Christos Nikidiadis, Ράσμη Σούκουλη / Rasme Soukouli. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Negative Ltd. **35mm Έγχρωμο / Colour 88'**

Ήταν ένας ήσυχος θάνατος

Μια γυναίκα συγγραφέας ζει μια νύχτα παραληρήματος. Δεν μπορεί να γράψει, «ξεφεύγει» από τον άντρα της και την ψυχίατρό της, περιπλανιέται μέσα στην καταιγίδα και στους έρημους δρόμους μιας πόλης αδειανής. Ψάχνει να βρει τον χαμένο της κόσμο της πρώτης νεότητας. Η τρέλα. Ο θάνατος. Η κάθαρση.

It was a quiet death

The delirious night of a woman writer who can't write anymore. Running away from her husband and her psychiatrist, she wanders through a storm in the strange and deserted city.

Ta hronia tis megalis jestis

Ελλάδα / Greece, 1991

Σκηνοθεσία / Direction: Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa. **Σενάριο / Screenplay:** Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa, Μαρτίνα Πάσσαρη / Maritina Passari. **Φωτογραφία / Cinematography:** Νίκος Σμαραγδής / Nikos Smaragdis. **Μοντάζ / Editing:** Τάκης Γιαννόπουλος / Takis Yannopoulos. **Ήχος / Sound:** Τάκης Γιαννόπουλος / Takis Yannopoulos. **Μουσική / Music:** Θάνος Μικρούτσικος / Thanos Mikroutsikos. **Σκηνικά - Κοστούμια / Sets – Costumes:** Μάρω Σείρλή / Maro Seirli. **Ηθοποιοί / Cast:** Ηλέκτρα Αλεξανδροπούλου / Electra Alexandropoulou, Περικλής Μουστάκης / Periklis Moustakis, Σοφία Σείρλή / Sofia Seirli, Γιώργος Κώνστας / Yorgos Constas, Θάνος Γραμμένος / Thanos Gramenos, Μάνια Παπαδημητρίου / Mania Papadimitriou. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Φρίντα Λιάππα / Frieda Liappa, Κυριάκος Αγγελάκος / Kyriakos Angelakos. **35mm Έγχρωμο / Colour 104'**

Τα χρόνια της μεγάλης ζέστης

Τελευταίες ημέρες του καλοκαιριού. Η θερμοκρασία είναι ασυνήθιστα υψηλή για την εποχή. Σε μια ακρογιαλιά ζει μόνη της η Ηλέκτρα. Εκεί έχει γεννηθεί, δεν ξέρει τίποτα για το παρελθόν της. Ένα μεσημέρι, καταφθάνει ο Παύλος. Τα πάντα τού φαίνονται ταυτόχρονα ξένα και οικεία. Ένας άγνωστος ιός, αποτέλεσμα του καύσωνα, έχει καταστρέψει τη μνήμη του. Η ζέστη μεγαλώνει ακόμη πιο πολύ. Ο έρωτας ανάμεσα στην Ηλέκτρα και τον Παύλο δείχνει αναπόφευκτος. Ύστερα πιάνει να φυσάει ο λίβας...

The years of the big heat

The end of the summer, and unusually high temperatures prevail throughout the country. A small group of summer visitors lingers on Electra's beach. Electra was born on this beach and lives there alone, knowing nothing about herself, waiting. One day at noon, Pavlos arrives. Everything appears both familiar and foreign to him. A strange virus which has appeared as a result of the heatwave destroys his memory. The heat increases...

Ανακαινισμένες ταινίες

Restored Films

Metropolis
Cabiria
I Apahides ton Athinon

Metropolis
Cabiria
Οι Απάχηδες των Αθηνών

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ:
- ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ GOETHE ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.
- ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ MARIA ADRIANA PROLO, MUSEO NAZIONALE DEL CINEMA, TORINO.
- ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Βωβός κινηματογράφος και μουσική «επιτόπου»

Είναι γνωστό ότι, σχεδόν από την εμφάνιση του κινηματογράφου, οι προβολές των ταινιών συνδυάζονταν με μουσική. Οι βωβές ταινίες όμως ήταν τρομακτικές. Σκιές και φαντάσματα αναβόσβηναν σιωπηλά στο λευκό πανί. Ο Hanns Eisler λέει ότι η μουσική ήταν απαραίτητη, όχι μόνο για να καλύψει την έλλειψη φωνής και ήχου, αλλά και για να ανακουφίσει το θεατή από το πρώτο σοκ και να εξορκίσει το φόβο που προκαλούσε το ίδιο το θέαμα και η απειλή της σιωπής. Άλλοι είπαν ότι η χρήση της μουσικής ήταν αναγκαία για να εξουδετερωθεί ο ενοχλητικός θόρυβος της μηχανής προβολής. Τελικά, όμως, ούτε τα φαντάσματα ούτε τα κρουτς κρουτς ήταν οι αποκλειστικοί λόγοι της επικράτησης της μουσικής στον κινηματογράφο. Φαίνεται ότι πρακτικοί και καλλιτεχνικοί λόγοι επέδρασαν εξίσου.

Το κλασικό πρόσωπο της πρώτης περιόδου είναι ο πιανίστας, ο οποίος παρακολουθεί ως θεατής την ταινία και επεμβαίνει με τον τρόπο του. Ο πιανίστας έπαιζε συνήθως γνωστές μελωδίες της εποχής, που τις διάλεγε για να ταιριάζουν με τη δράση του έργου. Πολύ σύντομα, μάλιστα, εκδόθηκαν συλλογές συνθέσεων, ομαδοποιημένων σε κατηγορίες που να καλύπτουν τις βασικές ανάγκες. Στις αίθουσες πολυτελείας, οι επιχειρηματίες πλήρωναν μια μικρή ορχήστρα ή ακόμα και μια μεγάλη.

Τι γίνεται, όμως, σήμερα; Στις περισσότερες περιπτώσεις όπου συνδυάζεται ο βωβός κινηματογράφος με μουσική επί σκηνής (είτε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών είτε και αλλού στην Ευρώπη), η ορχήστρα τοποθετείται στην υπόγεια καταπακτή. Επίσης, όλοι παίζουν από παρτιτούρες συμφωνικά έργα ή σονάτες που «συνοδεύουν» το έργο. Οι επιμέρους εικόνες και τα συμβαίνοντα επί της οθόνης ουδόλως απασχολούν τους μουσικούς. Το μόνο κεφαλάκι που ξεχωρίζει, ανήκει στον μαέστρο, αλλά κι αυτό είναι προσανατολισμένο στο βυθό. Μαέστρος και μουσικοί έχουν το νου τους στα αναλόγια.

Ευτυχώς, έχουν παρουσιαστεί κι άλλες απόψεις. Μια τέτοια διαφορετική άποψη έχει προταθεί από την ομάδα «Μουσική επιτόπου» της Θεσσαλονίκης εδώ και έξι χρόνια, από την πρώτη παράσταση της ταινίας *Νοσφεράτου*, που την ακολούθησαν οι ταινίες *Λουΐλου* και *Τρέλες γυναικών*. Βασική αρχή είναι ότι οι μουσικοί βρίσκονται πάνω στη σκηνή (όπως παλιά), σχεδόν μέσα στην εικόνα, συνοδεύοντας, σχολιάζοντας και υπογραμμίζοντας οτιδήποτε συμβαίνει επί της οθόνης. Υπάρχει αφήγηση και μουσική σε όλη τη διάρκεια της ταινίας. Ο τρόπος με τον οποίο τα στοιχεία *εικόνα-μουσική-λόγος* συμπλέκονται και συμπορεύονται, μας κάνουν να μιλάμε για *«ενορχήστρωση εικόνας»*.

Σάκης Παπαδημητρίου

Silent movies and music «in situ»

It is quite known that as soon as motion pictures appeared, music has played an integral role in their production. Silent movies were terrifying. Shadows and ghosts flickered soundlessly on the screen. Hanns Eisler believes that music was indispensable, not only to cover the lack of voice and sound, but also to relieve the spectator from the first shock; exorcising the terror emanating from the spectacle and the bleakness of its silence. Still, according to others, the use of music was necessary to cover-up the annoying noise of the projecting machine. Evidently though, the prevalence of music in cinema was not solely determined neither by the ghosts nor the scratching noises. It appears more likely that practical and artistic reasons played an equal part.

The classic situation of the early silent movies is that of the piano player who watches the film as if he were a spectator himself intervening from time to time with his music. The pianist would usually play well known contemporary tunes which he would choose to complement the film plot. Soon enough, several collections of concert melodies made their appearance, grouped in different categories, in order to cover the basic needs. In stylish theatres, businessmen would hire small or big bands to accentuate the impact of these motion pictures.

But what is going on nowadays? In most cases, where we have silent films combined with music on a particular scene (like in the case of Music Megaron of Athens or elsewhere in Europe), the band is located in a trap below the stage. The musicians play parts of symphonic compositions or sonatas which accompany the film. The specific images or the happenings on the screen do not deter the musicians. The only head that can be seen, is that of the conductor, but even then, he is turned towards the trap. Maestro and musicians concentrate on their music stands.

Fortunately, other options have appeared. It's been 6 years now that the group «Music in-situ», originating from Thessaloniki, has offered a new presentation since their first performance of *Nosferatu*, followed by the films *Die Busche den Pandora* (*Loulou*) and *Foolish Wives*. The principle is that the musicians appear on stage (like in the past), as if they were within the picture, accompanying, commenting or underlining whatever takes place on the screen. There is narration and music throughout the film. The way the three elements, image-music-narration, interlace and complement each other, give us the impression of «an image of orchestration» throughout the entire screening.

Sakis Papadimitriou

Η Metropolis σε θραύσματα

Η ταινία γυρίστηκε μεταξύ Μαΐου 1925 και Οκτωβρίου 1926. Το αρχικό της μήκος ήταν 4.189 μ., και πέρασε την υπηρεσία ελέγχου των ταινιών στις 13 Νοεμβρίου 1926. Στις 10 Ιανουαρίου 1927, έγινε η πρεμιέρα στο μέγαρο της UFA, στο Βερολίνο.

Στις 13 Μαρτίου, ήδη οι «New York Times» περιείχαν αναλυτικό άρθρο για την ταινία. Και στις 7 Απριλίου, το διοικητικό συμβούλιο της UFA αποφάσισε ν' ασκήσει επιρροή στο δανεισμό της ταινίας από την Parufamet, «ώστε η *Metropolis*, στην αμερικανική έκδοσή της, να παιχθεί μετά την αφαίρεση όλων των τυχόν μεσοτίτλων με "κομμουνιστικές αντιλήψεις"».

Parufamet, Par-UFA-Met: Η Paramount-Famous-Lasky, Universum Film AG και η Metro Goldwyn, πριν ένα χρόνο, είχαν κλείσει συμφωνία. Έναντι δανείου 17 εκατομμυρίων μάρκων, οι Γερμανοί ανέλαβαν την υποχρέωση να προβάλλουν αμερικανικές ταινίες στους κινηματογράφους τους, σε ποσοστό 50%. Από την άλλη πλευρά, οι Αμερικανοί συμφώνησαν να προβάλουν στις ΗΠΑ δέκα ταινίες της UFA. Έτσι, η *Metropolis* έφθασε στην Paramount.

Στις 5 Αυγούστου, η ταινία παρουσιάστηκε για δεύτερη φορά στην υπηρεσία ελέγχου, τώρα πια με 3.241 μ. Τα τρία τέταρτα της ταινίας που απέμειναν, εν μέρει αλλοιώθηκαν, 45 από τους αρχικούς 175 μεσότιτλους διατυπώθηκαν με άλλο τρόπο και 36 διαγράφηκαν χωρίς ν' αντικατασταθούν. Ο Φριτς Λανγκ δεν είδε ποτέ αυτή την ταινία.

Από μια κόπια του αρνητικού, την οποία έλαβε το National Film Archive του Λονδίνου από τη Νέα Υόρκη, το 1926, έγινε η ομιλούσα εκδοχή τής ταινίας, μήκους 2.535 μ., που κυκλοφόρησε στο εμπόριο και από την οποία γνώρισε την ταινία μια γενιά κινηματογραφόφιλων, πριν αντικατασταθεί, το 1984, από το έγχρωμο βιντεοκλίπ σε κομπιούτερ του Giorgio Moroder, μήκους 2.190 μ.

Το 1980, το Μουσείο Κινηματογράφου του Μονάχου είχε μία μόνο κόπια της ταινίας, εκείνη της Paramount, μήκους 2.816 μ., όπως τη βρήκε και την πήρε το 1945 ο Κόκκινος Στρατός από το Αρχείο Κινηματογράφου του γερμανικού κράτους. Το αρχείο της DDR, στο τέλος του '60, έκανε την πρώτη προσπάθεια για ανασύνθεση της *Metropolis*, μια κόπια τής οποίας έφθασε στο Μόναχο το 1981. Πρόσθετο υλικό υπήρχε σε μια κόπια κάποιου συλλέκτη στη Μελβούρνη.

Χάρη στο εγχείρημα του Moroder, έγινε προσιτό και εκείνο το Nitronegative της Νέας Υόρκης, του '37. Ο Moroder χρηματοδότησε την ανατύπωση του καμένου υλικού.

Έπειτα από τη συγκέντρωση αυτών των ευρημάτων, συγκριτικά με την κόπια της πρεμιέρας στο Βερολίνο, έλειπαν, λείπουν μέχρι σήμερα και θα λείπουν για πάντα, εκατό μέτρα ακόμη, το απότμημα εκείνο της ταινίας που αφαίρεσαν η Paramount και η UFA το 1927.

Λίγες ταινίες έχουν παραμορφωθεί με τόση ακρίβεια και σύστημα όσο η *Metropolis*, για λίγες όμως επίσης υπάρχουν τόσα γνωστά στοιχεία όσα γι' αυτήν. Συνεχώς εμφανίζεται και κάποιο μικρό κομμάτι του παζλ, σε αρχεία, συλλέκτες, κληρονομιές: το σενάριο της Τέα φον Χάρμπου, το έγγραφο της λογοκρισίας με το κείμενο των μεσότιτλων του πρωτοτύπου, η παρτιτούρα της έκδοσης της πρεμιέρας με 1.029 λήμματα, τρία άλμπουμ με φωτογραφίες. Αυτά τα στοιχεία δίνουν τη δυνατότητα να σχηματιστεί μια εικόνα για την πρωταρχική μορφή, ακόμη και για τα μέρη που λείπουν.

Το 1988, με το υλικό αυτό, το Μουσείο Κινηματογράφου του Μονάχου άρχισε την ανακαίνιση μιας κόπιας, η οποία ολοκληρώθηκε το 1995.

Metropolis *in fragments*

Metropolis was filmed by Fritz Lang between May 1925 and October 1926. Its original length was 4,189m, and the film was handed to the Committee of Censorship on November 13th, 1926. It was first screened at the Hall of UFA, in central Berlin, on January 10th, 1927.

On the 13th of March, «The New York Times» had already published an extensive article on the film. On the 7th of April, the Executive Committee of UFA tried to exercise its power on the loaning of the film to Parufamet, so that «the American version of *Metropolis* would be screened without the titles that carry communist insinuations».

Parufamet (Paramount-Famous-Lasky, Universum Film AG and Metro-Goldwyn) had signed a contract the year before. In return, for a loan of 17 million German marks, the Germans had agreed to screen, in their cinemas, a 50 per cent quota of American films. Another part of the agreement specified that the Americans should screen in the U.S. their UFA films. That is how *Metropolis* reached the Paramount Headquarters.

On the 5th of August the film was presented for a second time to the Committee of Censorship with a new length of 3,241m. The three remaining quarters of the original film were changed, and of the original 175 intertitles, 45 had been rephrased and 36 had been cut. Fritz Lang never saw this version.

A new talking version was made in 1962 from a copy of the negative that the National Film Archive of London had acquired from New York. The length of this version was 2,535m and this is the commercial distributed version that many cinephiles saw before it was substituted, in 1984, by the 2,190m coloured computerized videoclip of Giorgio Moroder.

In 1980, the Munich Film Archives had only one copy of the film, the 2,816m Paramount copy that the Red Army had found and taken from the State Film Archives in 1945. The Archives of DDR had made an attempt to restore the film at the end of the '60s, and a copy of this restoration project reached Munich in 1981. Some additional material was found in the copy of a Melbourne film collector.

Moroder's efforts secured the availability of the Nitronegative New York copy of 1937. Moroder subsidized the rewriting of the burnt material.

After acquiring those fragments which belonged to Berlin's original version, a hundred or so metres are still missing, i.e. the part of the film that Paramount and UFA cut in 1927, and in all likelihood they have been lost forever. Very few pictures in the history of the cinema have been changed with such meticulous and systematic care but, on the other hand, *Metropolis* is one of these rare films which so much is known about. New items appear all the time in archives, from collectors and bequests: such as the script by Thea von Harbou, the index card of the Censors' Committee with the text of the intertitles, of the original version, the score from the publication of the first screening, and three albums of photographs. The comparisons give us a complete picture of the original version despite the fact that there are still missing parts.

Having collected all this material, the Munich Film Archives began the restoration of its own copy, and their work was completed in 1995.

Σκηνοθεσία / Direction: Fritz Lang. **Σενάριο / Screenplay:** Fritz Lang, Thea von Harbou, από το μυθιστόρημα της Thea von Harbou / from the novel by Thea von Harbou. **Φωτογραφία / Cinematography:** Karl Freund, Günther Rittau. **Μουσική / Music:** Gottfried Huppertz. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Otto Hunte, Erich Kettelhut, Karl Vollbrecht. **Ειδικά Εφέ / Special Effects:** Eugene Schüfftan. **Κοστούμια / Costumes:** Anne Willkomm. **Ηθοποιοί / Cast:** Brigitte Helm (Μαρία, μαρία το ρομπότ / Maria, the Mechanical Maria), Alfred Abel (Τζον Φρέντερσεν / John Fredersen), Gustav Fröhlich (Φρέντερ / Freder), Rudolf Klein-Rogge (Ρόντβανγκ / Rotwang), Fritz Rasp (Σλιμ / Slim), Theodor Loos (Ιωσάφατ, Ιωσήφ / Josaphat, Joseph), Heinrich George (Γκροτ / Grot), Olaf Storm (Γιαν / Jan), Hanns Leo Reich (Μαρίνους / Marinus), Margarette Lanner (Γυναίκα στο αυτοκίνητο / Woman in the car), Fritz Alberti (Ρομπότ / Robot) και άλλοι 750 ηθοποιοί, καθώς και περισσότεροι από 30.000 κομπάρσοι / 750 secondary actors, and over 30.000 extras. Γυρίστηκε την περίοδο 1925-1926 (310 ημέρες και 60 νύχτες) στα στούντιο της UFA, Βερολίνο / Filmed 1926-1926, in 310 days and 60 nights, in UFA Studios, Berlin. **Παραγωγή / Production:** Universum-Film-Aktiengeselbschaft (UFA). **35mm Ασπρόμαυρο / B&W**

Η ανάπλαση της Cabiria

Στα πλαίσια του προγράμματος «Έρευνα, διάσωση και προώθηση του βωβού κινηματογράφου» του Τορίνο, με πρωτοβουλία του Εθνικού Μουσείου Κινηματογράφου, εντάσσεται και η ανάπλαση της *Cabiria* σε μια κόπια που να πλησιάζει, όσο το δυνατόν περισσότερο, την αρχική ταινία, όπως παρουσιάστηκε σε πρώτη προβολή στο Teatro Regio του Τορίνο, στις 19 Απριλίου 1914.

Η ανάπλαση, που χρηματοδοτήθηκε από την Association des Cinémathèques de la Communauté Européenne – Projet Lumière, χρησιμοποίησε το υλικό που υπάρχει στην ταινιοθήκη του Εθνικού Μουσείου Κινηματογράφου, και στηρίχθηκε σε συγκρίσεις και έρευνες ανάμεσα στις διάφορες κόπιες τής ταινίας, που βρίσκονται στις διεθνείς ταινιοθήκες, με την επικουρία των γραπτών και φωτογραφικών πηγών του Μουσείου.

Το εγχείρημα πραγματοποιήθηκε με βάση την επανέκδοση του 1931, που είχε επιμεληθεί ο Pastrone και είχε δωρίσει στο Μουσείο ο ίδιος ο δημιουργός. Η κόπια συμπληρώθηκε με υλικό του Μουσείου από το αρχείο του Pastrone και με αποσπάσματα από τις υπάρχουσες κόπιες των διαφόρων διεθνών ταινιοθηκών.

Η έρευνα βασίστηκε, κυρίως, στις κόπιες που υπάρχουν στην Ευρώπη, πιο χρήσιμες, όμως, αποδείχθηκαν οι κόπιες που διατηρούνται στα παρακάτω αρχεία:

Museum of Modern Art της Νέας Υόρκης (MOMA), θετικό 16mm, ασπρόμαυρο.

Cinémathèque Française του Παρισιού, αρνητικό 35mm, ασπρόμαυρο.

Gosfilmfond της Μόσχας, θετικό 35mm ασπρόμαυρο.

Για να πραγματοποιηθεί, στάθηκε απαραίτητο να ακολουθηθεί η αντίστροφη δημιουργική διαδικασία απ' αυτήν του σκηνοθέτη: να ξαναβρεθούν οι περικοπές που έκανε ο Giovanni Pastrone το 1931 στην κόπια του 1914 για να επιταχύνει τον αφηγηματικό ρυθμό, να τοποθετηθούν στην οπτική μπάντα, να ερευνηθεί η ακριβής θέση της επανατοποθέτησής τους και να ενταχθούν επακριβώς τα μεγαλύτερα πλάνα που βρέθηκαν σε άλλες κόπιες της ταινίας.

Η διαδικασία της ανάπλασης εντόπισε, συνεπώς, τα κομμάτια που έπρεπε να επανατυπωθούν, να χρωματισθούν και να τοποθετηθούν στη νέα αναδομημένη κόπια. Αυτά τα κομμάτια αντιστοιχούν σε πλάνα που λείπουν, καθώς και σε μεγαλύτερα πλάνα της κόπιας του 1931.

Κατά τη διάρκεια της πραγματοποίησης αυτού του εγχειρήματος, χρειάστηκε να αναδομηθεί αυτός ο μύθος, που έχει αφήσει ελάχιστα ίχνη, και η εργασία να γίνει κυρίως με το φιλμικό υλικό, δεδομένου ότι το σενάριο έχει χαθεί. Η επιλογή, άρα, ήταν αναγκαστική: βάσει συστηματικών συγκρίσεων ανάμεσα στις κόπιες που διατηρούνται από τη διανομή τής δεκαετίας του '10, στάθηκε δυνατή η δημιουργία μιας κόπιας που προσεγγίζει το πρωτότυπο ακολουθώντας, καρέ καρέ, έναν μεθοδικό φιλολογικό έλεγχο.

Η ανάπλαση, λοιπόν, έγινε με ενσωμάτωση πλάνων και τμημάτων αυτών, της κόπιας του 1931, μέσα σε μια αμετάβλητη αφηγηματική δομή.

Σε σχέση με το αρχικό μήκος, τα 3.132 μ. της ταινίας του 1931 που υπάρχουν στο Μουσείο (δωρεά G. Pastrone), έφτασαν τα 3.343 μ. Η θεώρηση από τη λογοκρισία της αρχικής ταινίας, που υπάρχει στο αρχείο του Μουσείου, αναφέρεται σε μήκος 3.364 μ.

Η επιχρωμάτωση πραγματοποιήθηκε στο υπάρχον αρνητικό με ειδικές επεμβάσεις, ώστε να τηρηθεί η χρωματική αναλογία.

The «restoration» of Cabiria

As part of major programme of research, rescue and promotion of the silent movies in Torino, after an initiative of the National Cinema Museum, there was an effort to restore *Cabiria* in a copy that is very close to the original copy which was first screened in Torino's Teatro Regio on the 19th of April 1914.

The reconstruction was financed by the Association des Cinémathèques de la Communauté Européenne – Projet Lumière. It used the material which was stored in the film archives of the National Cinema Museum, and was based on comparisons and research work among the several copies of the film which were found in some film archives worldwide. The work of the reconstruction was greatly helped by the written and photographic sources of the Museum.

The whole operation was realized using as a basis the 1931 reissue of the film which was supervised by Pastrone and was donated to the Museum by the filmmaker himself. The copy was completed by the Museum's archive material, which originally belonged to Pastrone's archives, and by extracts from the existing copies of several film archives.

The research was based mainly on the European copies, but most useful proved to be the copies which were preserved in the following archives:

The New York Museum of Modern Art (MOMA), positive, 16 mm B&W.

Cinémathèque Française, Paris, negative, 35mm B&W.

Gosfilmfond, Moscow, positive, 35mm B&W.

This effort demanded to follow the opposite creative process of the one used by the director: to locate the cuts made by Giovanni Pastrone in 1931 in the copy of 1914 in order to speed the narrative rhythm, to place them in a visual band, to research the accurate replacing of the cuts and place those longest shots which were found in the other copies of the film.

Therefore, the process of the restoration located the parts that had to be redeveloped, to be coloured and to be put in the new reconstructed copy. These parts correlate to missing shots as well as to longer shots of the 1931 copy.

During the realization of this venture there was a need to reconstruct the myth by using the few remaining traces and working solely with film material since the original script had been lost. This was a forced choice: based on the systematic comparisons of the preserved copies from the distribution of 1910's, the people working on this project managed to create a copy which approximates the original by following a methodical literary check of every shot.

So the remoulding was achieved by the incorporation of shots and extracts of the 1931 copy in a fixed narrative structure.

Compared to the original 3,132m length of the 1931 copy of the film which was found in the Museum (donated by G. Pastrone) the reconstructed version is longer (3,343m). According to the documents of the Committee of Censorship of the original film which was found in the Museum archives, the length of the film was 3,363m.

The colouring was done in the already existing negative, using special techniques that preserve the ratio of the colour.

Σκηνοθεσία / Direction: Giovanni Pastrone, με το ψευδώνυμο / under the name Piero Fosco. **Σενάριο / Screenplay:** Giovanni Pastrone, Gabriele D'Annunzio. **Φωτογραφία / Cinematography:** Segundo de Chomon, Giovanni de Chomon, Giovanni Tomatis, Augusto Batagliotti and Natale Chiusano. **Ηθοποιοί / Cast:** Italia Almirante Manzini (Σοφονίσμπα / Sophonisba), Vitale de Stefano (Μασινίσα / Massinissa), Bartolomeo Pagano (Ματσίστε / Maciste), Lidia Quaranta (Κομπίρια / Cabiria), Umberto Mozzato (Φούλβιο Αξίλλα / Fulvio Axilla), Enrico Gemelli (Αρτσιμέντες / Archimedes), Alex Bernard (Σιφάτσε / Siface), Raffaele di Napoli (Μποντασταρέτ / Bodastoret), Luigi Chellini (Σιπιόνε / Scipione), Ignazio Lupi (Αρμπάτσε / Arbace). **Παραγωγή / Production:** Itala Film. Γυρίστηκε το 1913, σε ειδικά κατασκευασμένα σκηνικά. Οι εξωτερικές σκηνές γυρίστηκαν στην Τυνησία, στη Σικελία και στις Άλπεις / Film in 1913 in Turin, on specially constructed sets; exteriors shot in Tunisia, Sicily and the Alps.

Οι Απάχηδες των Αθηνών

Πριν εμφανιστεί ο κινηματογράφος, καμιά τέχνη δεν είχε φτάσει σε τόσο πλατύ κοινό, ώστε να επηρεάσει σε τόσο μεγάλο βαθμό την ανθρώπινη σκέψη και συμπεριφορά, και να αφήσει ακόμα, στις επερχόμενες γενιές, ντοκουμέντα ιστορικού ενδιαφέροντος. Και μόνο από την άποψη αυτή, το φιλμ είναι μία από τις μεγαλύτερες ανακαλύψεις τού 20ού αιώνα.

Στον αιώνα που πέρασε, κι ανάμεσα στους δύο μεγάλους Πολέμους, πολλά φιλμ χάθηκαν ή καταστράφηκαν. Αυτές οι απώλειες έκαναν αδύνατον να δούμε ολοκληρωμένες τις σημαντικές παραγωγές της ιστορίας του κινηματογράφου. Σε μερικές περιπτώσεις, σώζονται μόνο τίτλοι και ενθύμια. Σε άλλες, έχουν μείνει μόνο μερικά κομμάτια. Μερικά φιλμ είναι τόσο κατεστραμμένα, που είναι αδύνατον να αναγνωρίσουμε σ' αυτά το αρχικό τους μεγαλείο και τη λάμψη της πρώτης εμφάνισής τους.

Αυτές οι βλάβες δεν προέρχονται μόνο από την αμέλεια των ανθρώπων, αλλά κι από χημικές ιδιότητες των συστατικών του φιλμ – αναφερόμαστε στο νιτρικό φιλμ. Λόγω αυτών των χημικών ιδιοτήτων, η μη αυστηρή εφαρμογή των απαραίτητων κανόνων συντήρησης μπορεί να οδηγήσει, σε μερικά χρόνια, στην τέλεια απώλεια των αριστουργημάτων των πρώτων χρόνων του κινηματογράφου. Αυτό, δυστυχώς, είναι πραγματικότητα, ήδη, σε αρκετές περιπτώσεις.

Η διαπίστωση αυτή ανάγκασε την Ταινιοθήκη της Ελλάδος να εντατικοποιήσει τον τομέα έρευνας, συντήρησης και ρεστορασιόν, ώστε τα λίγα έργα που έχουν διασωθεί, να ανακατασκευαστούν και να διασωθούν.

Οι Απάχηδες των Αθηνών είναι μια ακόμη ταινία που το τμήμα συντήρησης της Ταινιοθήκης της Ελλάδος έχει αποκαταστήσει με τη βοήθεια του Κοινοτικού Προγράμματος Lumière.

Η ταινία είναι διασκευή για τον κινηματογράφο της οπερέτας του Νίκου Χατζηαποστόλου και του Γιάννη Πρινέα, από τον Ηλία Παρασκευά. Το λιμπρέτο της οπερέτας, που αναφέρεται στα έργα και στις ημέρες μιας ομάδας φτωχοδιάβολων της Αθήνας, μεταφέρεται εις τα καθ' ημάς μαζί με τη μουσική και τα τραγούδια της πιο επιτυχημένης ελληνικής οπερέτας.

Το φιλμ είναι ριμέικ της ομότιτλης βωβής ταινίας του 1930, που είχε σκηνοθετήσει ο Δημήτρης Γαζιάδης.

The Apaches of Athens

Never before the advent of the cinema did an art reach such an wide audience nor did it influence the human thought and behaviour or leave for the next generations documents of such an historical interest. From this point of view, film is one of the major dicoveries of the twentieth century.

During this century, in the period between the two World Wars, many films were lost or destroyed. Those losses are to account for our inability to see the complete versions of major productions in film history. In some cases our only reminders of those great films are but a few titles and memorabilia; in others, a few fragments. Some of these films are destroyed to such a degree that it is difficult to understand their original grandeur.

Those damages do not indicate man's negligence but the chemical properties of the film itself, as is the case of nitrogen film. Due to those chemical properties, the preservation of the film demands a strict compliance to the necessary rules, otherwise in a few years we will be faced with the complete extinction of the masterpieces of the first years of the cinema. Unfortunately, this has already been the case with several films.

Realising this grave situation, the Greek Film Archive intensified its efforts in the fields of research, reconstruction and restoration, and the few films that have been rescued are now being restored.

The Apaches of Athens is one of the films that the Restoration Department of the Cinemathèque has restored with the support of the Lumière programme of the European Union.

The film is an adaptation by Ilias Paraskevas of Nikos Hatziapostolou's and Yannis Prineas' operetta. The libretto of the operetta narrates the daily life of a group of downtrodden Athenians and captures the audience through the music and the songs of the most well known Greek operetta.

The film is a remake of the 1930 silent film of the same title which was directed by D. Gaziadis.

Σκηνοθεσία / Direction: Ηλίας Παρασκευάς / Ilias Paraskevas. **Σενάριο / Screenplay:** Ηλίας Παρασκευάς / Ilias Paraskevas. **Φωτογραφία / Cinematography:** Μανώλης Τζανέτης / Manolis Tzanetis. **Ηθοποιοί / Cast:** Αιμίλιος Βεάκης / Emilios Veakis, Μίμης Φωτόπουλος / Mimis Fotopoulos, Φραγκίσκος Μανέλης / Fragiskos Manelis, Άννα Καλουτά / Anna Kalouta, Λάμπρος Κωνσταντάρας / Lambros Konstandaras, Ντίνος Ηλιόπουλος / Dinos Iliopoulos, Λίντα Στεφανίδου / Linda Stefanidou, Γιάννης Πρινέας / Yannis Prineas. **Ελλάδα / Greece, 1950. Ασπρόμαυρο / B&W 80'**

Ειδικές Προβολές

Special Screenings

Alexis Bistikas: In memoriam
Meres orgis, ena requiem gia tin Evropi
Awarded short Greek films
Cinema de lagrimas

Αλέξης Μπίστικας: Εις μνήμην
Μέρες οργής, ένα requiem για την Ευρώπη
Οι βραβευμένες ταινίες του Φεστιβάλ Δράμας
Κινηματογράφος δακρύων

Αλέξης Μπίστικας
1964-1995

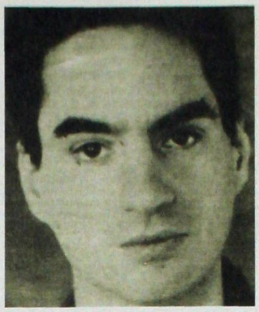

Τον Αλέξη Μπίστικα τον γνωρίσαμε χάρη στα *Μάρμαρα*, το 1989. Κρυβόταν πίσω από έναν έλληνα φοιτητή στο Λονδίνο. Ο Σταύρος Ζαλμάς, το κινηματογραφικό alter ego του, έπινε τσάι, μιλούσε αγγλικά κι έλιωνε από νοσταλγία – μια νοσταλγία υπόγεια, που μαζευόταν σιγά σιγά, για να εκτονωθεί το βράδυ που η τηλεόραση μετέδιδε το πείσμα της Μελίνας για την επιστροφή των Ελγινείων. Μεσολάβησαν δύο τρίλεπτα. Το παθιασμένο *Φιλί* δύο ανδρών με φόντο την περιφορά του Επιταφίου, και το *Ποτσόν-Ποτσόν*, ένα παιχνίδι με φωτογραφίες από τα βαφτίσια του... Λίγο αργότερα, ο Μπίστικας παρακολούθησε την ερωτική ιστορία ενός Άγγλου μ' έναν Έλληνα: μια σχέση δίχως ταμπού, τόσο γερή όσο ο κόμπος μιας καλά δεμένης *Γραβάτας*. Ακολούθησαν: το τρυφερό *Στήθος*, το θλιμμένο *Ξέφωτο* με τον Ντέρεκ Τζάρμαν, κι ένα όνειρο που πήρε σάρκα και οστά, παρά τις αντιξοότητες: *Το χάραμα*. Ο Αλέξης Μπίστικας, πληγωμένος από την αρρώστια τού έρωτα, έφυγε στα 31 του, αφήνοντας πίσω του ένα έργο γεμάτο κομμάτια του εαυτού του. Γι' αυτό και *Το χάραμα* το ήθελε μελό· τόσο μελό όσο γενναία ήταν η σύντομη ζωή του.

Alexis Bistikas
1964-1995

We came to know Alexis Bistikas thanks to *The Marbles*, in 1989. In this short film, he was «hiding» behind a Greek student living in London. Stavros Zalmas, his cinematic alter ego, was there drinking tea, speaking english and melting by nostalgia – a nostalgia, latent at the beginning, coming in pieces slowly, to get out in that evening when the TV was transmitting Melina's stuborness for the return of the «Elgin Marbles». Following *The Marbles* came two three minutes' shorts: the passionate *Kiss* of two men on the background of the Epitaph, and *Potson-Potson*, a little game with photos from his baptise ceremony.

Later, Bistikas recorded the love affair between an Englishman and a Greek: a relation without any taboos, so well tight as the knob of a well tied *Tie*. Then came the tender *Breast*, the saddy *Clearing* with Derek Jarman, and a dream which was fulfilled against all odds: *The Dawn*. Alexis Bistikas, hurt by the love disease, left at the age of 31, leaving behind him a work filled with fragments of himself. That's why he wanted *The Dawn* to be a melodrama; so much a melodrama, as brave was his short life.

I gravata

Ελλάδα / Greece, 1991

Η γραβάτα

Ο Παναγιώτης κερδίζει, στο χαρτοπαικτικό καφενείο του χωριού του, το εισιτήριο για την πόλη των ονείρων του. Ο Άντονι εγκαταλείπει το αριστοκρατικό σπίτι του για τη δύσκολη ζωή του δασκάλου. Συναντιούνται στο Λονδίνο, στη διάρκεια μιας βίαιης συμπλοκής.

The tie

In a gambling game at the village coffeehouse, Panayiotis wins a ticket to London, the city of his dreams. Anthony escapes his English stately home to be a teacher. The two meet in London during a bloody fight. Together they discover a new way of life.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1989: Τα μάρμαρα / The Marbles (μικρού μήκους / short film). **1990:** Το φιλί / The Kiss (μικρού μήκους / short film), Ποτσόν-Ποτσόν / Potson-Potson (μικρού μήκους / short film). **1991:** The Naked Stare (μικρού μήκους / short film), Η γραβάτα / The Tie (μικρού μήκους / short film). **1992:** Στήθος / Breast (μικρού μήκους / short film). **1993:** Το ξέφωτο / The Clearing (μικρού μήκους / short film). **1994:** Το χάραμα / The Dawn.

Σκηνοθεσία / Direction: Αλέξης Μπίστικας / Alexis Bistikas. **Σενάριο / Screenplay:** Αλέξης Μπίστικας / Alexis Bistikas. **Φωτογραφία / Cinematography:** Ian Dodds. **Μοντάζ / Editing:** Τάκης Κουμουνδούρος / Takis Koumoundouros. **Σκηνικά / Sets:** Bella Kerr, Carole Bellon. **Κοστούμια / Costumes:** Ντίνα Τσίχλη / Dina Tsichli. **Ήχος / Sound:** Αργύρης Λαζαρίδης / Argiris Lazaridis, Alia Syed. **Ηθοποιοί / Cast:** Σταύρος Ζαλμάς / Stavros Zalmas, Matt Whittle, Reina James, Άντζελα Μπρούσκου / Angela Brouskou. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, ET-1, Αλέξης Μπίστικας / Alexis Bistikas. **16mm** μεγεθυμένο σε / blown up to **35mm** **Έγχρωμο / Colour 50'**

Meres orgis, ena requiem gia tin Evropi

Ελλάδα / Greece, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Βασίλης Μαζωμένος / Vassilis Mazomenos. **Σενάριο / Screenplay:** Βασίλης Μαζωμένος / Vassilis Mazomenos. **Computer Animation:** Παναγιώτης Καραγεώργης / Panayiotis Karageorgis. **Μοντάζ / Editing:** Τάσος Μπιτσακάκης / Tassos Bitsakakis. **Technical Advisor:** Πάρις Γιαννίκος / Paris Yannikos. **Narration:** Κώστας Σφήκας / Costas Sfikas, Κλάρα Σασλίδη-Σφήκα / Clara Saslidi-Sfika. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Τζανέτος Κομηνέας / Tzanetos Komineas. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Βασίλης Μαζωμένος / Vassilis Mazomenos. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10, Panepistimiou Ave., 106 71 Αθήνα / Athens 106 71, tel.: 3631 733 - 3634 586, fax: 3614 336. **Ασπρόμαυρο-Έγχρωμο / B&W-Colour 73'**

Βασίλης Μαζωμένος

Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1964. Πτυχίο Πολιτικών Επιστημών (ειδίκευση Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας) στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Μεταπτυχιακές σπουδές στη θεωρία της Επικοινωνίας. Βοηθός σκηνοθέτη και καλλιτεχνικός διευθυντής των ταινιών του Κώστα Σφήκα τα τελευταία δέκα χρόνια.

Vassilis Mazomenos

Born in Athens, in 1964. Degree in Political Science (specializing in Mass Media Communications) from the University of Athens. Post-graduate studies on the theory of Communications. For the past ten years has worked as assistant director and art director on the films of Costas Sfikas.

Μέρες οργής, ένα requiem για την Ευρώπη

Η θέληση του ανθρώπου να υψωθεί και να πετάξει μέσα στην αβυσσαλέα αταξία όλων των παρελθόντων, γίνεται το υλικό ενός τερατώδους σε φιλοδοξία σχεδίου για τη δημιουργία μιας πόλης-κόσμου.

Το ταξίδι του Δαιδάλου μέσα στο μύθο και την Ιστορία παραλληλίζεται με τη γέννηση, την ακμή και την παρακμή του δυτικού πολιτισμού, και γίνεται η μορφή του έργου, μιας αλληγορίας της θέσης του ανθρώπου στο σύγχρονο χάος του πολιτισμού.

Days of rage, a requiem for Europe

Man's will to rise above his earthly self and to soar into the abysmal confusion of all our pasts provides the material for a monstrously ambitious plan to create a World City. The journey of Daedalus into myth and history is likened to the birth, the rise and the fall of western civilization, and becomes the form taken by the film, an allegory on man's place in the modern chaos of civilization.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1988: Πόλις / City (μικρού μήκους / short film). **1990:** Τέλος / The End (μικρού μήκους / short film). **1995:** Μέρες οργής, ένα requiem για την Ευρώπη / Days of rage, a requiem for Europe (computer animation, 73').

Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας

Η ταινία μικρού μήκους δεν είναι ένα παιδί με προβλήματα ανάπτυξης, ίσως δεν είναι καν παιδί. (Ας εννοήσουμε τη λέξη «παιδί» σε συνάρτηση με την ανωριμότητα που, συνήθως, του αποδίδουμε.) Η ταινία μικρού μήκους δεν είναι μια ταινία μεγάλου μήκους που *δεν* έγινε. Πιο συχνά, είναι το αντίθετο φαινόμενο – μια ταινία δηλαδή μεγάλου μήκους να παρουσιάζει προβλήματα *πρόωρης* ανάπτυξης ή τα λεγόμενα συμπτώματα του περίφημου «συμπλέγματος του Προκρούστη». Υπ' αυτή την έννοια, θα τολμούσε να πει κανείς ότι ο Χόρχε Λουίς Μπόρχες υπήρξε μέχρι τέλους της ζωής του ένας φανατικός «μικρομηκάς» συγγραφέας, αφού, παρότι λάτρεψε τον Κάφκα, τον Φλομπέρ και τον Χένρι Τζέιμς, δεν έγραψε *ούτε ένα μυθιστόρημα*, προτιμώντας να εξαντλήσει το θέμα (και να εξαντληθεί ο ίδιος) μέσα σε όσο το δυνατόν λιγότερες γραμμές, ακροβατώντας συνεχώς επί της ξυρού ακμής του επικίνδυνου συνοπτικού λόγου.

Η διαπίστωση αυτή μας οδηγεί σε μιαν άλλη: ότι η σχέση ταινίας μικρού μήκους και ταινίας μεγάλου μήκους παρουσιάζει πολλές αναλογίες με τη σχέση διηγήματος και μυθιστορήματος. Όπως δηλαδή και στον κινηματογράφο, έτσι και στην τέχνη του λόγου, το διήγημα δεν είναι ένα μυθιστόρημα υπανάπτυκτο ή υπό ανάπτυξιν ή με προβλήματα ανάπτυξης, αλλά ένα αυτόνομο είδος γραφής, με τους δικούς του κανόνες, τους δικούς του νόμους, τους δικούς του κώδικες, τη δική του οικονομία και, βέβαια, τη δική του αισθητική νομοτέλεια.

A.K.

Drama's Short Film Festival

A short film is not to be considered like a child not yet grown up. Maybe it should not be considered a child at all (if we think of a «child» as a being not yet «grown-up».) That is to say that a short film is not a film that has not succeeded to become a feature film. On the contrary, we witness more often the opposite case: a feature film presenting symptoms of precocious development.

In a way, one could say that Jorge Luis Borges has been, all through his life, a fanatic short-story writer, since he has not written a single novel (though he adored Kafka, Flaubert and Henry James), following instead the difficult way of condensing his subjects in as few as possible words, taking all the risks of such a task.

The previous example leads us to the thought that the relation of a short film to a feature film is similar to that of a short story to a novel. Which means that, in cinema as well as in litterature, the «short» is not a problematic or underdevelopped or under-developped «long» product, but a self-existing way of expression, having its own rules, its own economy, its own aesthetics.

A.K.

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΑΣ / FIRST BEST FICTION AWARD

Mia thessi ston ilio

Ελλάδα / Greece, 1995

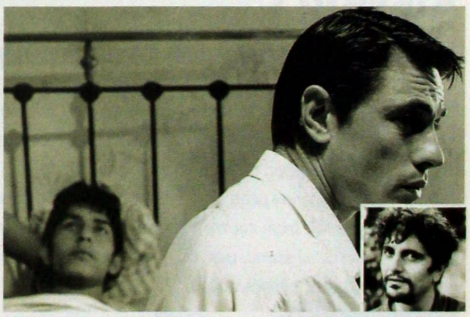

Μια θέση στον ήλιο

Στην Αθήνα, διέξοδο στη Δύση, στην αρχή της κατάρρευσης του ανατολικού κομμουνισμού, ένα ακόμη τρένο φτάνει, έχοντας πρόσφυγες λόγω οικονομικών αιτιών. Ανάμεσα στο πλήθος των απελπιστικά φτωχών είναι και ένας φιλόδοξος δεκαοκτάχρονος Αλβανός, ο Παναγιώτης, ενώ ο τριανταπεντάχρονος, όμορφος, αλλά μόνος, Ηλίας κυκλοφορεί στους δρόμους ψάχνοντας για κάποιον που να τον αποσπάσει για λίγο από την κενή ζωή του...

Κωνσταντίνος Γιάνναρης

Σπούδασε οικονομικά και Ιστορία σε διάφορα πανεπιστήμια της Αγγλίας. Έχει γυρίσει 6 ταινίες μικρού μήκους και, με την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, πρωτοεμφανίστηκε φέτος στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών στις Κάννες.

A place in the sun

In Athens, gateway to the West and in the wake of the collapse of Eastern bloc communism, another train arrives carrying economic refugees. Among the flood of desperate poor is Panayiotis, 18, Albanian and ambitious. Cruising the neon-lit streets is Ilias, 35, handsome and solitary, looking for someone to momentarily distract him from the emptiness of his life...

Constantin Giannaris

Studied Economics and History in England. Has directed 6 short films, and his first feature film was premiered at the Quinzaine des Réalisateurs in Cannes, 1995.

Σκηνοθεσία / Direction: Κωνσταντίνος Γιάνναρης / Constantine Giannaris. **Σενάριο / Screenplay:** Κωνσταντίνος Γιάνναρης / Constantine Giannaris. **Φωτογραφία / Cinematography:** Βασίλης Καψούρος / Vassilis Kapsouros. **Μοντάζ / Editing:** Jake Martin. **Μουσική / Music:** John Eacott. **Ήχος / Sound:** Κωνσταντίνος Πουλαντζάς / Constantine Poulantzas. **Ηθοποιοί / Cast:** Σταύρος Ζαλμάς / Stavros Zalmas, Παναγιώτης Τσέτσος / Panayiotis Tsetsos. **Παραγωγή / Production:** Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Maya Vision, 43 New Oxford st. London WC, tel.: 0171.83611113, fax: 0171.8365169. **16mm** μεγεθυμένο σε / blown up το **35mm Ασπρόμαυρο-Έγχρωμο / B&W-Colour 45'**

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1987: Jean Genet is Dead, A Man and a Woman. **1989:** Trojans (ντοκιμαντέρ / documentary). **1990:** A Desperate Vitality. **1991:** North of Vortex (μικρού μήκους / short film). **1991:** Caught Looking (μικρού μήκους / short film). **1994:** A Place in the Sun. **1995:** Three Steps to Heaven.

Recitativo

Ελλάδα / Greece, 1995

Β' ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΑΣ / SECOND BEST FICTION AWARD

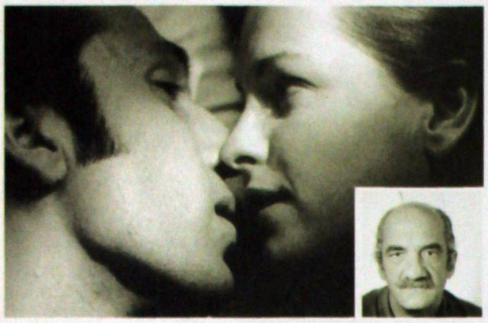

Recitativo

Μια γυναίκα διχάζεται ανάμεσα στην πεζότητα της πραγματικότητας και την «πραγματικότητα» της όπερας.

Recitativo

A woman is torn between a miserable reality and the «reality» of the opera.

Σκηνοθεσία / Direction: Αχιλλέας Κυριακίδης / Achilleas Kyriakidis. **Σενάριο / Screenplay:** Αχιλλέας Κυριακίδης / Achilleas Kyriakidis. **Φωτογραφία / Cinematography:** Νίκος Σμαραγδής / Nikos Smaragdis. **Μοντάζ / Editing:** Γιώργος Τριανταφύλλου / Yorgos Papadimitriou. **Ήχος / Sound:** Πάνος Παπαδημητρίου / Panos Papadimitriou. **Ηθοποιοί / Cast:** Αγλαΐα Παππά / Aglaia Pappa, Κώστας Αποστολίδης / Costas Apostolidis, Ειρηναίος Χαραλαμπίδης / Irineos Haralampidis. **Παραγωγή / Production:** Παναγιώτης Παπαχατζής / Panayiotis Papahatzis, Εκάτης 4Α, 11364 Αθήνα, 4A Ekatis str., 11364 Athens, tel.:-fax: 01.8674.177, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Πανεπιστημίου 10 / 10 Panepistimiou str., 106 71 Αθήνα / Athens, tel.: 01. 3634.586, fax: 01.3614.336. **35mm Έγχρωμο / Colour 17'**

Αχιλλέας Κυριακίδης

Γεννήθηκε το 1946, στο Κάιρο. Πεζογράφος, μεταφραστής, σεναριογράφος, σκηνοθέτης.

Achilleas Kyriakidis

Born in 1946, in Cairo. Prose-writer, translator, screenwriter, director.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1992: Πύργος - Τάκης Σινόπουλος / Pirgos - Takis Sinopoulos (ντοκιμαντέρ μικρού μήκους / short documentary). **1994:** Νυμφίος / Behold, the Bridegroom Cometh (μυθοπλασία μικρού μήκους / short fiction). **1995:** Recitativo (μυθοπλασία μικρού μήκους / Short fiction).

To xenodohio ton anamnisseon

Ελλάδα / Greece, 1994

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
BEST STUDENT FILM

Το ξενοδοχείο των αναμνήσεων

Το καλοκαίρι του 1920 είναι κάτι ξεχωριστό για τον ονειροπόλο σερβιτόρο του ξενοδοχείου των αναμνήσεων. Ερωτεύεται και υποφέρει για μια νεαρή παντρεμένη που κάνει διακοπές με την πεθερά της. Ο έρωτας... πλατωνικός. Εκείνη διασκεδάζει με νεαρό παραθεριστή. Ένα ατύχημα θα αποβεί μοιραίο στην εξέλιξη της ζωής του...

Hotel of memories

The summer of 1920 is something special for the day-dreaming waiter of the hotel of memories. He is in love and suffers because of a young married lady who is on holiday with her mother-in-law. The love... platonic. She has fun with a young tourist. An accident will be fatal for the development of his life...

Σκηνοθεσία / Direction: Γαβριέλλα Δανάλη / Gabriella Danali. **Σενάριο / Screenplay:** Γαβριέλλα Δανάλη / Gabriella Danali. **Φωτογραφία / Cinematography:** T. Popesku, S. Ungureanu. **Μοντάζ / Editing:** C. Theodoresku. **Ήχος / Sound:** M. Grigoresku. **Ηθοποιοί / Cast:** Th. Mares, V. Mirlesku. I. Mihailesku. **Παραγωγή / Production:** I.A.T.C., Bucuresti, Romania, Γαβριέλλα Δανάλη / Gabriella Danali, Σπετσών 80 / 80, Spetson str., Αθήνα / Athens, tel.:-fax: 01. 82 22 486. **35mm Έγχρωμο / Colour 20'**

Γαβριέλλα Δανάλη

Γεννήθηκε το 1962. Σπούδασε στην I.A.T.C. του Βουκουρεστίου.

Gabriella Danali

Born in 1962. Master of Arts: I.A.T.C., Bucharest, Romania.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

Cronical unui Fintinar (μυθοπλασία / fiction), A treia coroana (ντοκιμαντέρ / documentary), Κ όπως Κεφαλλονιά / K as Kefalonia (ντοκιμαντέρ / documentary), Γράμμα στη Ναυσικά / Letter to Nafsika (ντοκιμαντέρ / documentary), Geitutsu σημαίνει τέχνη / Geitutsu Means Art (ντοκιμαντέρ / documentary), Σ' αγαπάω, Ιταμέ, σ' αγαπάω / I Love You, Itamos, I Love You(ντοκιμαντέρ / documentary).

Cinema de lagrimas

Brazil / Βραζιλία, 1995

Νέλσον Περέιρα ντος Σάντος

Γεννήθηκε στο Σάο Πάολο, το 1928. Σπούδασε νομικά, αλλά δούλεψε ως δημοσιογράφος και σκηνοθέτης ταινιών επικαίρων. Οι πρώτες του ταινίες προαναγγέλλουν το Cinema Novo, στο οποίο ενσωματώθηκε γρήγορα. Αρχικά δούλεψε ως μοντέρ, αλλά και ως ηθοποιός, παραγωγός, σεναριογράφος. Αργότερα, δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη των Alex Viany, Rodolfo Nanni και Paul Wanderley. Οι ταινίες του αντανακλούν έντονα τη βραζιλιάνικη κουλτούρα, με πιο γνωστές διεθνώς τις: *El justicero* (1967), *Fome de amor* (1968), *Como era gostoso o meu Frances* (1971), *Tenda dos milagres* (1977) και *Memorias do Carcere* (1984).

Nelson Pereira dos Santos

Born in Sao Paolo, in 1928. He studied law but he worked as a journalist and filmed newsreels. His first feature films prefigured Cinema Novo in which he was soon integrated. His first occupation in feature films was editing, but he also worked as an actor, producer and scriptwriter. Later, he became assistant director of Alex Viany, Rodolfo Nanni and Paulo Wanderley. He has directed many features, reflecting Brazilian popular culture, and is best known world wide for: *El justicero* (1967), *Fome de amor* (1968), *Como era gostoso o meu Frances* (1971), *Tenda dos milagres* (1977) and *Memorias do Carcere* (1984).

Σκηνοθεσία / Directions: Nelson Pereira dos Santos. **Σενάριο / Screenplay:** Nelson Pereira dos Santos, Silvia Oroz, βασισμένο στο βιβλίο της / based on the book by Silvia Oroz «Melodrama: The Cinema of Tears of Latina America». **Φωτογραφία / Cinematography:** Walter Carvalho. **Μοντάζ / Editing:** Luelane Correa. **Μουσική / music:** Paulo Jobim. **Σκηνικά / Sets:** Silvana Gontijo. **Ηθοποιοί / Cast:** Raul Cortez, André de Barros, Christiane Torloni. **Παραγωγή / Production:** BFI TV, Banco National Metavideo Produção e Communicação, Rua Cosme Velho, 103, Rio de Janeiro, Brasil, tel.: (5521) 206 7824, fax: (5521) 225 8150. **35mm 'Εγχρωμο / Colour 95'**

Το British Film Institute αποφάσισε να τιμήσει τα 100 χρόνια του κινηματογράφου, ζητώντας από επιλεγμένους δημιουργούς όλου του κόσμου να βάλουν σε εικόνες την προσωπική τους αντίληψη για τον κινηματογράφο της χώρας τους. Ανάμεσα σ' αυτούς, ο Martin Scorsese, ο Ναγκίσα Όσιμα, ο Jean-Luc Godard και ο Nelson Pereira dos Santos.

The British Film Institute decided to honour the 100 years of the cinema by requesting from esteemed filmmakers from all over the world to portray in a film their personal view on the cinema of their countries. Among them, Martin Scorsese, Nagisa Oshima, Jean-Luc Godard and Nelson Pereira dos Santos.

Κινηματογράφος δακρύων

Μετά από 40 χρόνια επιτυχημένης πορείας στο θέατρο, ο Ροντρίγκο αντιμετωπίζει μια αποτυχία, παράλληλα με μια σοβαρή προσωπική κρίση. Ένα όνειρο –που ίσως είναι μια ανάμνηση– τον κάνει να θέλει να λύσει ένα μυστήριο του παρελθόντος του: Λίγο πριν πεθάνει η μητέρα του, γυρίζοντας από τον κινηματογράφο, απαγόρευσε στον μικρό, τότε, Ροντρίγκο, να δει ποτέ εκείνη την ταινία που μόλις είχε δει. Ο Ροντρίγκο αρχίζει να ερευνά τις ταινίες που αγαπούσε η μητέρα του, τα μελό τού '30 και του '40. Όπως αναφέρει ο Dos Santos, η ταινία είναι ένας φόρος τιμής στον λατινοαμερικανικό κινηματογράφο, με την ειρωνική μορφή ενός σύγχρονου μελοδράματος.

Cinema of tears

After 40 years of continuing theatrical success, Rodrigo has to face a failure and also a severe personal crisis. A dream –that could also be a memory– of his mother's last moment, made him try to resolve the mystery of this past. His mother, having come back from a Cinema, just before she died, she forbidded the young son ever to see that film... Rodrigo turns his research towards the films that were his mother's favorites: the melodramas of the 30's and the 40's... The director made this film as a tribute to the Latin-american cinema, in the ironic form of a contemporary melodrama.

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / SELECTIVE FILMOGRAPHY

1956: Rio 40 graus. **1957:** Rio, zona norte **1963:** Vidas secas. **1967:** El justicero. **1968:** Fome de amor. **1972:** Como era gostoso o meu Frances. **1975:** O amuleto de ogum. **1981:** Estrada dos milagres. **1984:** Memorias do carcere. **1993:** A terceira margem do Rio. **1995:** Cinema de lagrimas.

Avant Premières

Πρώτη Προβολή

Par delà les nuages	Πέρα από τα σύννεφα
Le hussard sur le toît	Beyond the clouds
French kiss	Ερωτικό φιλί
Little women	Μικρές κυρίες
A walk in the clouds	Περίπατος στα σύννεφα

Πρώτη Προβολή

Par delà les nuages

Γαλλία-Ιταλία-Γερμανία/France-Italy-Germany, 1995

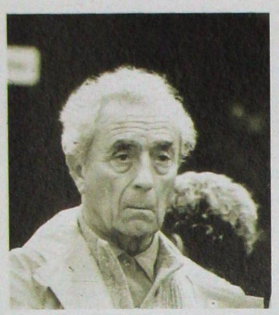

Μικελάντζελο Αντονιόνι

Γεννήθηκε στη Φεράρα της Ιταλίας, στις 29 Σεπτεμβρίου 1912. Σπούδασε οικονομικά και εμπόριο στην Μπολόνια. Παράλληλα, οργάνωσε μια σπουδαστική θεατρική ομάδα και έγραψε άρθρα για τον κινηματογράφο στην «Corriere Pandano». Το 1940 ξεκινά στη Ρώμη τη μεγάλη κινηματογραφική του διαδρομή: γράφει άρθρα στο περιοδικό «Cinema», συγγράφει σενάρια και παρακολουθεί μαθήματα στο Centro Sperimentale di Cinematografia. Το 1943 σκηνοθετεί την πρώτη μικρού μήκους ταινία του, *Gente del Po*.

Michelangelo Antonioni

Born in Ferrara, Italy, on the 29th of September 1912. He studied at Bologna and graduated with a degree in Economics and Commerce. In those years he founded a student theatre company and wrote articles about the cinema in «Corriere Pandano». In 1940 he begins his adventure with cinema in Rome, where he writes for the magazine «Cinema», begins to write scripts and frequents Centro Sperimentale di Cinematografia. In 1943 he directs his first short film *Gente del Po*.

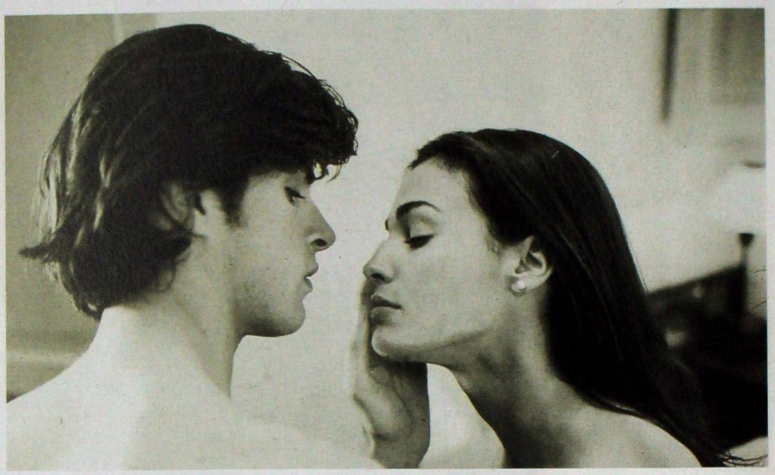

Σκηνοθεσία / Direction: Michelangelo Antonioni (πρόλογος, ενδιάμεση σεκάνς και επίλογος, σε σκηνοθεσία / prologue, intermediate sequence, epilogue directed by Wim Wenders). **Σενάριο / Screenplay:** Tonino Guerra, Michelangelo Antonioni, Wim Wenders, βασισμένο στο βιβλίο του Michelangelo Antonioni «Μπόουλινγκ στον Τίβερη» / based on Michelangelo Antonioni's book «Quel bowling sul Tevere». **Φωτογραφία / Cinematography:** Alfio Contini (framework photographed by Robby Muller). **Μοντάζ / Editing:** Claudio Di Mauro, Michelangelo Antonioni (framework edited by Peter Przygodda and Lucian Segura). **Μουσική / Music:** Lucio Dalla, Laurent Petitgand, Van Morrison, U2. **Ήχος / Sound:** Jean-Pierre Ruth. **Σκηνικά / Sets:** Thierry Flamand. **Κοστούμια / Costumes:** Esther Walz. **Ηθοποιοί / Cast:** Fanny Ardant, Chiara Caselli, Irène Jacob, John Malkovich, Sophie Marceau, Vincent Perez, Jean Reno, Kim Rossi-Stewart, Ines Sastre, Peter Weller. **Παραγωγοί / Producers:** Philippe Carcassone, Stephane Tchalgadjieff. **Παραγωγή / Production:** Sunshine, 52, rue Charlot, 75003 Paris, France, tel.: 331. 4271.06.56, Cine BV, 35 rue de Chateaudun, 75009 Paris France, tel.: 331. 4491.9414, France 3 Cinéma, Cecchi Gori Group Tiger Cinematografica, Road Movies Zweite Productionen GmbH, Centre National de la Cinématographie, Canal+, ARD / Degeto film, Eurimages Fund of European Council. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales:** Mercure Distribution, S.A.R.L., 48, rue de la Colonie 75013 Paris, tel.: 331.4589.8000. **Διανομή για την Ελλάδα / Distribution for Greece:** Rosebud, Ακαδημίας 96-98 / 96-98 Acadimias str., Αθήνα / Athens, Greece, tel.: 01.3849.293, fax: 01.3829.208. **35mm Έγχρωμο / Colour 113'**

Πέρα από τα σύννεφα

Η ταινία μιλάει για συναντήσεις – συναντήσεις αναπάντεχες ή αναμενόμενες, συναντήσεις που κρυφά φοβάται ή επιθυμεί ο καθένας μας.

Ένας σκηνοθέτης με μια κινηματογραφική μηχανή τσέπης τριγυρνά στις πόλεις της Γαλλίας και της Ιταλίας. Η εσωτερική του αναζήτηση του εμπνέει τέσσερις όμορφες ερωτικές ιστορίες. Στην πρώτη ιστορία, ένας νεαρός έχει γοητευθεί τόσο πολύ από μια νεαρή, που δεν αντέχει να θυσιάσει την επιθυμία του προς χάριν της ευχαρίστησης. Η δεύτερη ιστορία διερευνά τη γοητεία που εξασκεί στο σκηνοθέτη μια νεαρή γυναίκα που του ομολογεί ότι σκότωσε τον πατέρα της. Στο Παρίσι, τα ζευγάρια διαλύονται, και δυο χωρισμοί συνδέουν έναν άντρα και μια γυναίκα. Η εξιδανίκευση της αγάπης αποτελεί το θέμα της τελευταίας ιστορίας. Μπορεί μια καρδιά να αγαπά ταυτόχρονα και τον Θεό και τους άντρες;

Beyond the clouds

The film is about meetings – meetings, startling or awaited, dreaded or craved by each of us, the audience, in secret.

A film director with a pocket camera casts his eye around the towns of France and Italy. His inner quest inspires him with four beautiful love stories. In the first story, a young man is so captivated by a young woman that he cannot bring himself to sacrifice his desire for the sake of pleasure. The second explores the film director's fascination with a young woman who admits to him, «I killed my father». In Paris, couples fall apart and two breaks-up bring a man and a woman together. The sublimation of love is the theme of the last story. Can the same heart love both God and men?

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ / SHORT FILMS: 1943-47: Gente del Po. **1948:** N.U. Nettezza Urbana. **1949:** L' amorosa menzogna, Superstizione, Sette canne, un vestito. **1950:** La villa dei mostri, La funivia del Faloria. **1983:** Renault 9 (public spot), Ritorno a Lisca bianca. **1984:** Fotoromanza (videoclip). **1989:** Kumba Mela. **1990:** Roma. **1992:** Noto Mandorli Vulcano Stromboli Carnevale.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ / FEATURES: 1950: Cronaca di un amore. **1952:** I vinti. **1953:** La signora senza camelie, Tentato suicido (an episode of «L' amore in città»). **1955:** Le amiche. **1957:** Il grido. **1960:** L' avventura. **1961:** La notte. **1962:** L' eclisse. **1964:** Deserto rosso. **1965:** Il provino (an episode of «I tre volti»). **1966:** Blow up. **1970:** Zabriskie Point. **1974:** Chung Kuo, Cina. **1974:** Professione Reporter. **1980:** Il mistero di Oberwald. **1982:** Identificazione di una donna. **1995:** Par delà les nuages.

Le hussard sur le toît

Γαλλία / France, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Jean-Paul Rappeneau. **Σενάριο / Screenplay:** Jean-Paul Rappeneau, Nina Companez, Jean-Claude Carrière (από το μυθιστόρημα του Jean Giono / based on Jean Giono's novel). **Φωτογραφία / Cinematography:** Thierry Arbogast. **Μοντάζ / Editing:** Jean-Claude Petit. **Μουσική / Music:** Jean-Claude Petit. **Σκηνικά / Sets:** Ezio Frigerio, Jacques Rouxel, Christian Marti. **Κοστούμια / Costumes:** Franca Squarciapino. **Ηθοποιοί / Cast:** Olivier Martinez, Juliette Binoche, Jean Yanne, Pierre Arditi. **Παραγωγή / Production:** Hachette Prémière et cie, France 2 Cinema, Cec Rhone-Alpes. **Διανομή για την Ελλάδα / Distribution for Greece:** Rosebud, Ακαδημίας 96-98 / 96-98 Acadimias str., Αθήνα / Athens, Greece, tel.: 01.3849.293, fax: 01.3829.208. **35mm Έγχρωμο / Colour 135'**

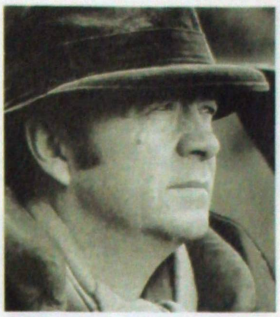

Ζαν-Πολ Ραπενό

Γεννήθηκε στο Οξέρ της Γαλλίας, το 1932. Κατά την περίφημη περίοδο του Νέου Κύματος, ήταν ο μοναδικός που άργησε να σκηνοθετήσει ταινία μεγάλου μήκους. Σκηνοθέτησε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του το 1965. Παράλληλα, δούλεψε ως σεναριογράφος μαζί με τον Louis Malle στην ταινία του *Η Ζαζί στο μετρό* και τον De Broca στο *Ο άνθρωπος από το Ρίο*. Στα 25 χρόνια της καριέρας του, έχει σκηνοθετήσει μόνο 5 ταινίες μεγάλου μήκους, αλλά προετοιμάζει σχολαστικά την κάθε ταινία του.

Jean-Paul Rappeneau

Born in Auxerre, France, in 1932. During the Nouvelle Vague period, Rappeneau was the only director who chose not to make a feature film until quite late; he directed his first feature in 1965. He has collaborated as a script-writer with Louis Malle (*Zazi dans le métro*) and De Broca (*L'homme de Rio*). In 25 years, he has directed only 5 films but he prepares his films with meticulous care.

Ο ουσάρος στη στέγη

Στη νότιο Γαλλία, ο Άντζελο προσπαθεί να επιστρέψει στην Ιταλία εφοδιασμένος με όπλα για τους φίλους του που πολεμούν τους αυστριακούς κατακτητές. Ταυτόχρονα, η αριστοκράτισσα Πολίν πηγαίνει να συναντήσει το σύζυγό της. Και η χολέρα, μία από τις μεγαλύτερες επιδημίες που σημάδεψαν την ανθρώπινη ιστορία, θέτει σε κίνδυνο τη ζωή όλων. Ο Άντζελο και η Πολίν ξεκινούν για ένα ταξίδι που θα γεννήσει ένα μεγάλο πάθος.

The hussard of the roof

In the south of France, in 1832, Angelo tries to return to Italy with weapons for his friends who fight against the Austrian occupation. At the same time, the aristocrat Pauline tries to locate her husband. And the cholera, one of the greatest epidemics in the history of man endangers everybody's life. Angelo and Pauline will start a journey which will turn into passion.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1965: La vie de château. **1971:** Les mariés de l'An II. **1975:** Le sauvage. **1981:** Tout feu, tout flamme. **1990:** Cyrano de Bergerac. **1995:** Le hussard sur le toît.

French kiss

ΗΠΑ / USA, 1995

Λόρενς Κάσνταν

Παραγωγός, σεναριογράφος και σκηνοθέτης, γεννήθηκε στη Δυτική Βιρτζίνια, το 1949. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία και Παιδαγωγικά και, παράλληλα, παρακολούθησε μαθήματα σεναρίου στο UCLA. Στη συνέχεια, εργάστηκε σε μια διαφημιστική εταιρεία, γράφοντας συγχρόνως σενάριαα (το σενάριο του *Σωματοφύλακα* προέρχεται ακριβώς από αυτή την περίοδο). Πέρασε στο προσκήνιο το 1981, όταν ο Steven Spielberg διάβασε το σενάριο του *Continental Divide*, αποκτώντας έτσι την ευκαιρία να σκηνοθετήσει την πρώτη του ταινία, την *Έξαψη*. Οι επόμενες ταινίες του χαρακτηρίζονται από τη μεγάλη εμπορική τους επιτυχία.

Lawrence Kasdan

Producer, screenwriter and director, was born in West Virginia, in 1949. While majoring in English and Education, he took a screenwriting class at UCLA, then went to work for an advertising agency while writing screenplays on the side. *Bodyguard* was one of these early works. His big break came after seven years, when Steven Spielberg read his screenplay *Continental Divide*. Soon after he had the opportunity to direct his first feature film *Body Heat*. Before long, Kasdan's name was on the credits of some of many successful films.

Σκηνοθεσία / Direction: Lawrence Kasdan. **Σενάριο / Screenplay:** Adam Brooks. **Φωτογραφία / Cinematography:** Owen Roizman. **Μουσική / Music:** James Newton Howard. **Σκηνικά / Sets:** Jorr Hutman. **Κοστούμια / Costumes:** Joanna Johnston. **Ηθοποιοί / Cast:** Meg Ryan, Kevin Kline, Timothy Hutton, Jean Reno, Francois Cluzet, Suzan Anbeh. **Παραγωγοί / Producers:** Tim Bevan, Eric Feliner, Meg Ryan, Kathryn F. Galan. **Εταιρεία Παραγωγής / Production Company:** Working Title, Prufrock Pictures. **Διεθνής Διανομή / International Distribution:** Twentieth Century Fox, P.O. Box 900, Beverly Hills, CA 90213, USA, tel.: +1-310-2772211, fax: +1-310-2032349. **Διανομή για την Ελλάδα / Distribution for Greece:** ΕΛΚΕ / ELKE, Ακαδημίας 96-98 / 96-98, Acadimias str., tel.: (01) 38.23.801-4. **35mm Έγχρωμο / Colour 111'**

Ερωτικό φιλί

Μια νεαρή Αμερικανίδα που πρόκειται να παντρευτεί έναν καναδό γιατρό και να ζήσει μαζί του στον Καναδά, μην μπορώντας να υπερνικήσει την παθολογική φοβία της για τα αεροπορικά ταξίδια, δεν ακολουθεί το μνηστήρα της σ' ένα επαγγελματικό ταξίδι στο Παρίσι που θα αποδειχθεί μοιραίο για τον επικείμενο γάμο τους. Όταν εκείνος της εξομολογείται από το τηλέφωνο ότι ερωτεύτηκε τρελά μια Γαλλίδα, η ηρωίδα παίρνει το πρώτο αεροπλάνο, φτάνει στο Παρίσι, πέφτει θύμα ληστείας και, χωρίς λεφτά και διαβατήριο, αγωνίζεται να κερδίσει ξανά τον αγαπημένο της, με τη βοήθεια ενός εκκεντρικού Γάλλου, που θα αποδειχθεί ότι είναι ο μεγάλος έρωτας της ζωής της...

French kiss

A young American woman who is about to mary a Canadian doctor and live with him in Canada, unable to surpass her phobia for aeroplanes, does not accompany her fiancé on a business trip to Paris, a trip that will prove fatal to their relationship. When, during a telephone call, her fiancé confesses that he has fallen in love with a French woman, the heroine gets on the first plane and arrives to Paris where she is mugged. Without any money or her passport, she tries to win back her fiancé with the help of an eccentric Frenchman who will soon become the love of her life.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1981: Body Heat. **1983:** The Big Chill. **1985:** Silverado. **1988:** The Accidental Tourist. **1990:** I Love You to Death. **1991:** Grand Canyon. **1994:** Wyatt Earp. **1995:** French Kiss.

Little women

ΗΠΑ / USA, 1995

Σκηνοθεσία / Direction: Gillian Armstrong. **Σενάριο / Screenplay:** Robin Swicord, βασισμένο στο μυθιστόρημα της Λουίζα Μέι Άλκοτ / based on the novel by Louisa May Alcott. **Φωτογραφία / Cinematography:** Geoffrey Simpson. **Μοντάζ / Editing:** Nicholas Beuman. **Μουσική / Music:** Thomas Newman. **Σκηνικά / Sets:** Jan Roelfs. **Κοστούμια / Costumes:** Colleen Atwood. **Ηθοποιοί / Cast:** Winona Ryder, Susan Sarandon, Gabriel Byrne, Trini Alvarado, Samantha Mathis, Kirsten Dunst, Claire Danes, Christian Bale, Eric Stolz. **Παραγωγός / Producer:** Denise Di Novi. **Εταιρεία Παραγωγής / Production Company:** Columbia Pictures. **Διανομή στην Ελλάδα / Distribution for Greece:** Prooptiki, Κωλέτη 40-42 / 40-42, Koletti, tel.: (01) 3810105, fax: (01) 3813762. **35mm Έγχρωμο / Colour**

Γκίλιαν Άρμστρονγκ

Γεννήθηκε στο Σίντνεϊ και μεγάλωσε στη Μελβούρνη της Αυστραλίας. Παρακολούθησε το τμήμα κινηματογράφου σε μια σχολή τέχνης και ειδικεύτηκε στα κοστούμια και στα σκηνικά, αλλά πολύ σύντομα στράφηκε στον κινηματογράφο. Αρχικά δούλεψε ως σκηνογράφος και βοηθός παραγωγού, αλλά σύντομα στράφηκε στη σκηνοθεσία. Ήταν η πρώτη Αυστραλέζα που σκηνοθέτησε ταινία μεγάλου μήκους, την ταινία *My Brilliant Career*, το 1978.

Gillian Armstrong

Born in Sydney and raised in Melbourne Australia. She enrolled in the film department of an art school to pursue her interest in costume and theatre design and eventually turned her attention to film. She worked as an art director and documentarian before moving to directing. In 1978, she became the first woman in Australia to direct a feature film when she made an impressive debut with *My Brilliant Career*.

Μικρές κυρίες

Πρόκειται για την ιστορία μιας οικογένειας την εποχή του Αμερικανικού Εμφυλίου. Η ταινία, όπως και το βιβλίο, μας παρουσιάζει τις ιστορίες και τις περιπέτειες τεσσάρων «μικρών κυριών», θυγατέρων της κυρίας Μαρτς –της δυναμικής Τζο, της όμορφης Μεγκ, της εύθραυστης Μπεθ και της ρομαντικής Έιμι– και είναι μια λαμπρή απεικόνιση της οικογενειακής ζωής του 19ου αιώνα και ένας ύμνος στη δύναμη της οικογένειας και στην ανεξαρτησία των γυναικών.

Little women

This is the story of a family during the period of the American civil war. The film, like the book, relates the dramas and adventures of Mrs. March's four «little women» –spirited Jo, beautiful Meg, fragile Beth and romantic Amy– and serves as a glowing depiction of a 19th century family life and a tribute to family strength and feminine independence.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1975: Smokes and Lollies (ντοκιμαντέρ / documentary). **1978:** My Brilliant Career. **1980:** Fourteen's Good, Eighteen's Better (ντοκιμαντέρ / documentary), Starstruck, Mrs Soffel. **1988:** Bingo, Bridesmaids and Braces (ντοκιμαντέρ / documentary). **1992:** The Last Days of Chez-Nous. **1995:** Little Women.

A walk in the clouds

ΗΠΑ / USA, 1995

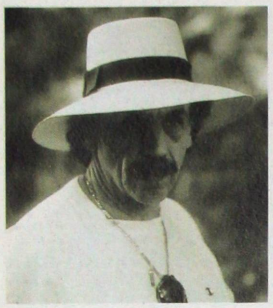

Αλφόνσο Αράου

Θεατρικές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Πόλης του Μεξικού. Στη συνέχεια, σπούδασε κινηματογράφο στο UCLA και παντομίμα στο Παρίσι, με δάσκαλο τον Etienne Dacroux. Ο Αράου έχει και παράλληλη καριέρα ως ηθοποιός (ξεχωρίζουν οι συμμετοχές του στην *Άγρια συμμορία* του Πέκινπα και την cult δημιουργία του Alejandro Jodorowsky *El Topo*). Η μεγάλη εμπορική επιτυχία της ταινίας του *Σοκολάτα σε ζεστό νερό* (21 εκατομ. δολάρια εισπράξεις μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες) είχε ως αποτέλεσμα τη συνεργασία του για πρώτη φορά με το Χόλιγουντ.

Alfonso Arau

He studied drama at the University of Mexico City and later cinema in the UCLA and also pantomime in Paris, with Etienne Dacroux. Arau worked also as an actor (in Sam Peckinpah's *The Wild Bunch* and Alejandro Jodorowsky's cult movie *El Topo*). The phenomenal success of his earlier work *Like Water For Chocolate* (21 million dollars only in America) led him to his first Hollywood production.

Σκηνοθεσία / Direction: Alfonso Arau. **Σενάριο / Screenplay:** Robert Mark Kamen, Mark Miller, Harvey Weitzman. **Φωτογραφία / Cinematography:** Emmanuel Lubezki. **Μοντάζ / Editing:** Don Zimmerman. **Μουσική / Music:** Maurice Jarre. **Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Art Director:** Daniel Maltese. **Σκηνικά / Sets:** Robert Fechtman. **Κοστούμια / Costumes:** Judy L. Ruskin. **Ηθοποιοί / Cast:** Keanu Reeves, Aitana Sanchez-Gijon, Anthony Quinn, Giancarlo Giannini, Angelica Aragon. **Παραγωγοί / Producers:** Gil Netter, David Zucker, Jerry Zucker. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση / Wold Sales:** 20th Century Fox, 10201 West Pico Boulevard, Los Angeles California 90035, tel.: (310) 277 2211. **Διανομή για την Ελλάδα / Distribution for Greece:** Σπέντζος Φιλμ / Spentzos Film, Γραβιάς 9-13 / 9-13, Gravias str., Αθήνα 106 78 / Athens 106 78, tel.: (01) 3839.463-(01) 3817.664, fax: (01) 3821.438. **35mm Έγχρωμο / Colour 103'**

Περίπατος στα σύννεφα

Ένας βετεράνος, επιστρέφοντας από τον πόλεμο, γνωρίζεται με την όμορφη κόρη του ιδιοκτήτη μιας μεγάλης έκτασης αμπελιών, και συμφωνεί να παίξει το ρόλο του συζύγου της, προκειμένου να αντιμετωπίσει εκείνη τον δεσποτικό πατέρα της. Κατά τη γιορτή του τρύγου, τα συναισθήματά τους απελευθερώνονται και, ξεπερνώντας όλα τα εμπόδια, παρασύρονται σε μια ρομαντική περιπέτεια.

A walk in the clouds

The film opens at the end of World War II. After returning home from the war, a young GI has a chance encounter with the beautiful daughter of a vineyard owner and agrees to pose as her husband to help her face her domineering father. When their pasions for each other are ignited amidst the magical sensuality of the harvest ritual, they unexpectedly find themselves embarking on a romantic adventure as they overcome all odds to be together.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY (Τίτλοι στα αγγλικά / English titles)

Carribean Star and Eagle, Chido One, Calzonian Inspector, The Barefoot Eagle, Mojado Power, Like Water For Chocolate, A Walk In The Clouds.

Εκθέσεις

Exhibitions

Josef Koudelka:
Περιπλανήσεις – Ακολουθώντας *Το βλέμμα του Οδυσσέα*

Αδελφοί Μανάκια:
Πρωτοπόροι του κινηματογράφου στα Βαλκάνια

Josef Koudelka:
Periplanissis – Following *Ulysses' Gaze*

The Manakia Brothers:
The pioneers of the cinema in the Balkan area

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ
ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

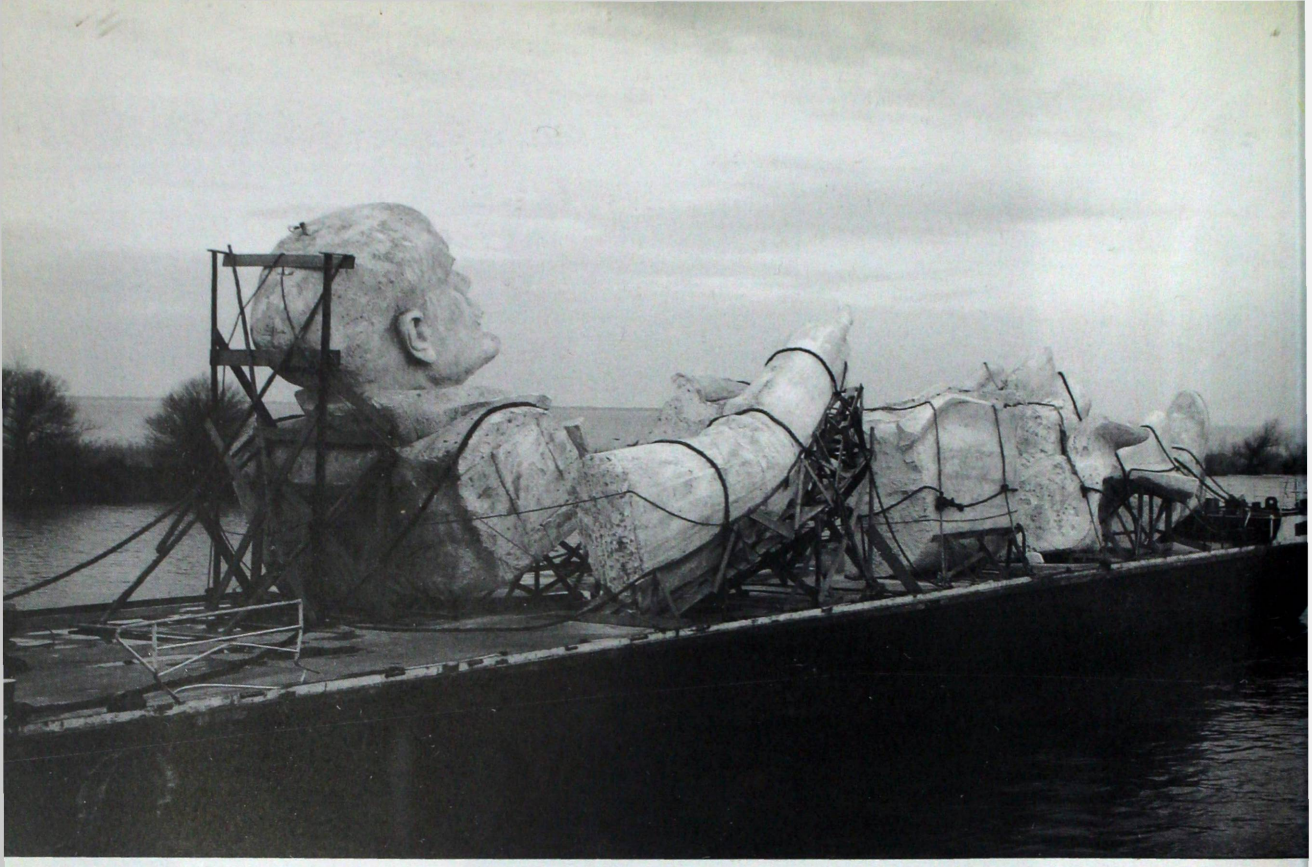

Josef Koudelka: Περιπλανήσεις - Ακολουθώντας Το βλέμμα του Οδυσσέα

Ο Γιόζεφ Κουντέλκα γεννήθηκε στη Μοραβία, το 1938. Το πρώτο θέμα με το οποίο ασχολήθηκε, ήταν η ζωή των τσιγγάνων στην Τσεχοσλοβακία και τη Ρουμανία, ενώ, παράλληλα, εργαζόταν ως φωτογράφος θεάτρου για τη φωτογραφική επιθεώρηση «Divadlo». Το 1968, κάλυψε φωτογραφικά τα γεγονότα της Άνοιξης της Πράγας, και για τη δουλειά του αυτή τού απονεμήθηκε το βραβείο Robert Capa. Στη συνέχεια, μεταξύ άλλων διακρίσεων, θα του απονεμηθεί το βραβείο Nadar για το βιβλίο του *Τσιγγάνοι: το τέλος του ταξιδιού* (1978), καθώς και το Μεγάλο Εθνικό Βραβείο Φωτογραφίας (1987). Το 1988, εκδίδει το βιβλίο *Εξορίες*. Πρόσφατα ασχολήθηκε με το ζήτημα της οικολογικής καταστροφής στην περιοχή της Βόρειας Βοημίας, την οποία παρουσίασε σε βιβλίο και Έκθεση που τιτλοφορούνται *Το μαύρο τρίγωνο*. Είναι μέλος του Πρακτορείου Magnum από το 1971.

Μετά από πρόσκληση των παραγωγών Eric Heumann και Giorgio Silvagni, ο Γιόζεφ Κουντέλκα ακολούθησε τα γυρίσματα της ταινίας του Θόδωρου Αγγελόπουλου *Το βλέμμα του Οδυσσέα*. Σκοπός της δουλειάς αυτής δεν ήταν η καταγραφή των γυρισμάτων, αλλά του βλέμματος του φωτογράφου πάνω στις χώρες που διέσχισε το κινηματογραφικό συνεργείο κατά τη διάρκειά τους. Η φωτογραφική αυτή αποστολή αντιπροσώπευε για τον Κουντέλκα μια μοναδική ευκαιρία να παρουσιάσει την προσωπική του οπτική πάνω σ' αυτό το ταξίδι στα Βαλκάνια. Το αποτέλεσμα αυτής της δουλειάς παρουσιάζεται στην Αίθουσα Τέχνης «Μύλος», στη Θεσσαλονίκη, από τις 4 Νοεμβρίου ώς τις 3 Δεκεμβρίου και, στη συνέχεια, στην Αθήνα, στο Ζάππειο Μέγαρο, από τις 19 Δεκεμβρίου 1995 ώς τις 20 Ιανουαρίου 1996. Παράλληλα, θα κυκλοφορήσει και βιβλίο με τίτλο *Περιπλανήσεις*, σαν ένα είδος οπτικού ημερολογίου του ταξιδιού αυτού.

Josef Koudelka: Periplanissis - Following Ulysses' Gaze

Josef Koudelka was born in Moravia, in 1938. His first photographic subject was the life of the gypsies in Czechoslovakia and Romania, and during the same period he worked as a theatre photographer for the photo-journal «Divadlo». In 1968, he covered photographically the events of the Spring of Prague, and his work was awarded the Robert Capa prize. He has been awarded with many prizes, among which the Nadar prize for his album *Gypsies: The End of the Journey* (1978) and the Grand National Photographic Award (1987). In 1988, he published his album *Exiles*. Recently he photographed the ecological devastation in the area of Northern Bohemia, and his photographs were published in an album and presented in an exhibition under the title *The Black Triangle*. Since 1971 he is a member of the photo-agency Magnum.

Invited by the producers Eric Heumann and Giorgio Silvagni, Josef Koudelka followed the shooting of Theo Angelopoulos' film *Ulysses' Gaze*. His task was not to depict the filming, but to use his trained photographic gaze to depict the state of the countries the film crew crossed during the shooting of the film. This photographic mission presented Koudelka with a rare opportunity to give a personal view of this journey through the Balkan countries. The outcome of the photographer's journey is presented at the Mylos Art Gallery in Thessaloniki from the 4th of November to the 3rd of December, and it will then be transferred to Athens, where it will be exhibited in Zappio Hall from the 19th of December to the 20th of January 1996. At the same time, an album under the title *Periplanissis* will be published, a visual journal of this trip.

Αδελφοί Μανάκια
Πρωτοπόροι του κινηματογράφου στα Βαλκάνια

Γιάννης Μανάκια (Αβδέλα Γρεβενών 1879 - Θεσσαλονίκη 1954)

Οι αδελφοί Μανάκια, πρωτοπόροι τού κινηματογράφου στα Βαλκάνια, γεννημένοι στην Αβδέλα Γρεβενών, ο Γιάννης στα 1879 και ο Μίλτος στα 1881, Βλάχοι της Πίνδου, θα ανοίξουν το πρώτο τους φωτογραφείο στα Γιάννενα το 1898 και θα εγκατασταθούν οριστικά στο Μοναστήρι το 1904, με νέο φωτογραφείο και, αργότερα, την πρώτη μόνιμη κλειστή αίθουσα κινηματογράφου στο κέντρο της πόλης.

Στην αρχή του 20ού αιώνα, ο Γιάννης Μανάκια βρίσκεται στο Παρίσι, όπου η ανακάλυψη του Κινηματογράφου των Αδελφών Λιμιέρ κάνει τα πρώτα της βήματα, αγοράζει από το Λονδίνο την πρώτη κάμερα για τα Βαλκάνια, μια Bioscope No 300, και γυρίζουν στην Αβδέλα την πρώτη ταινία των Βαλκανίων, τις *Υφάντρες*, το 1905.

Το 1906, θα γυρίσουν την ταινία *Ήθη και έθιμα της Μακεδονίας* και, κατόπιν, το *Χοροί και κοστούμια της Μακεδονίας*, αποτυπώνοντας στη συνέχεια τα Βαλκάνια στις πιο ταραγμένες ιστορικές ώρες και τις πιο ήσυχες στιγμές της ανώνυμης καθημερινής ζωής, με πρόσωπα, φαμίλιες, γάμους, λειτουργίες, πανηγύρια, τοπία, πολιτικούς, επαναστάσεις, μάχες, σουλτάνους, βασιλείς, πρωθυπουργούς, αντάρτες, δεσπότες, κληρικούς, μουσουλμάνους, ορθόδοξους, εχθρούς και φίλους.

Αναζητώντας φωτογένεια και βιοπορισμό, κινούνται στα Βαλκάνια ανάμεσα στην Αβδέλα, τα Γρεβενά, τα Γιάννενα, το Μοναστήρι, τη Φιλιππούπολη, τη Θεσσαλονίκη, την Κωνσταντινούπολη, το Βουκουρέστι, το Βελιγράδι, έχοντας τραβήξει τις 12.500 γνωστές φωτογραφίες και τις 70 ταινίες τους, απαθανατίζοντας, ανάμεσα στα άλλα, τον Μακεδονικό Αγώνα, τους Βαλκανικούς Πολέμους, ώς και τη Γερμανική Κατοχή.

Μετά την απελευθέρωση, ο Γιάννης Μανάκια θα πεθάνει ξεχασμένος στη Θεσσαλονίκη, το 1954, αφού μάταια θα προσπαθήσει να αφήσει στην Ελλάδα το μοναδικό φιλμικό αρχείο του, ενώ ο Μίλτος Μανάκια θα τιμηθεί τελικά από τη Γιουγκοσλαβία, που του αγοράζει και το περίφημο αρχείο, λίγο πριν από το θάνατό του, στο Μοναστήρι, το 1964.

Η κάμερα των αδελφών Μανάκια, αποτυπώνοντας τον βαλκανικό χώρο με θρησκευτική ευλάβεια και «σμιλεύοντας το χρόνο» με αφοπλιστική ειλικρίνεια, θα μας δώσει μια φιλμική παράδοση εικονογραφίας, σαν τις πολύτιμες παλιές βυζαντινές εικόνες.

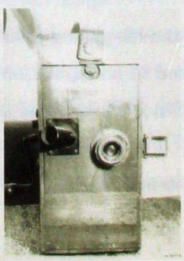

Η πρώτη κάμερα στα Βαλκάνια Bioscope 300. Αγορά στο Λονδίνο το 1905 από τον Γιάννη Μανάκια.

The Manakia Brothers
The pioneers of the cinema in the Balkan area

Μίλτος Μανάκια
(Αβδέλα Γρεβενών 1881 - Μοναστήρι 1964).

The Manakia Brothers, the pioneers of the cinema in the Balkans, were born in Abdella of Grevena, Greece; Yannis was born in 1879 and Miltos in 1881. They were Mount Pindos' Vlachs and they founded their first photographic shop in Yannena, in 1898. A few years later, they settled in Monastir (Bitola) where they opened a new shop in 1904. Later, they opened the first permanent movie-theatre in the town-centre of Monastir.

In the beginning of the 20th century, Yannis Manakia goes to Paris, where the discovery of the cinema by the Lumière Brothers opened new horizons. In London, he buys the first movie camera of the Balkans, a Bioscope No 300. Next, the two brothers return to their native village, Abdella, and film the first Balkan film, *Weavers*, in 1905.

In 1906, they film *Manners and Customs of Macedonia* and a little later *Dances and Dresses of Macedonia*. Their next films depict the Balkans at times of great historical upheaval, as well as the quiet moments of anonymous daily lives; they film persons, families, weddings, Masses, folk feasts, landscapes, politicians, revolutions, combats, sultans, kings, prime ministers, partisans, bishops, clergymen, muslims, orhodox, enemies and friends.

Searching for the proper scenes and a way to make their living, they wander around the Balkan area from Abdella, Grevena, Yannena, Monastir, Philippoupolis, Thessaloniki to Istanbul, Bucharest and Belgrade, take their 12,500 well-known photographs and shoot their 70 films, depicting, amongst others, the Macedonian Struggle against the Turks, the Balkan Wars and the German Occupation.

Υφάντρες:
Η πρώτη ταινία στα Βαλκάνια. (Αβδέλα, 1905).

After the liberation from the Germans, Yannis Manakia dies forgotten in Thessaloniki, in 1954. Before his death, he had tried unsuccessfully to donate the Manakia Brothers unique archive to the Greek state. Finally, the archive ended in Miltos Manakia's hands. The former Yugoslavian State honoured him just before his death, in Monastir, in 1964, and bought his famous archive.

The camera of the Manakia Brothers depicted with a venerate look the Balkan area and «carved the times» in a disarming way; it has bequeathed us with an iconographic film tradition in the manner of the cherished Byzantine icons.

Zbigniew Preisner

Збігнєв Прайснер

Με την ευκαιρία της αναδρομής στο κινηματογραφικό έργο του Krzysztof Kieślowski, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, σε συνεργασία με τα «Δημήτρια» και τον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης Θεσσαλονίκη 1997, διοργανώνουν δύο συναυλίες του πολωνού συνθέτη Zbigniew Preisner, ο οποίος έχει συνδέσει, την τελευταία δεκαετία, τη δημιουργική του πορεία με εκείνην του διάσημου συμπατριώτη του.

Στις 1 και 2 Νοεμβρίου, στο θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, η Συμφωνική Ορχήστρα της Όπερας της Σόφιας και η χορωδία του North College, παρουσία του συνθέτη, παρουσιάζουν μέρος του έργου που έχει συνθέσει για τον κινηματογράφο. Διευθυντής Ορχήστρας: Zdzislaw Szostak, σοπράνο: Elzbieta Towarnicka, πιάνο: Konrad Mastylo, φλάουτο: Jacek Ostaszewski, άρπα: Anna Sikorzak-Olek.

During the retrospective of Krzysztof Kieślowski's work for the cinema, the 36th International Thessaloniki Film Festival, in collaboration with the «Dimitria» and the Organization For The «Cultural Capital of Europe Thessaloniki 1997», have organized two concerts of the famous Polish composer, Zbigniew Preisner, whose career has been closely connected to that of his fellow countryman.

On the 1st and 2nd of November, at the theatre of «EMS», the Orchestra of the National Opera of Sofia and the Choir of North College will present, with the presence of the composer, part of the music that he has composed especially for the cinema. Director of the Orchestra: Zdzislaw Szostak, soprano: Elzbieta Towarnicka, piano: Konrad Mastylo, flute: Jacek Ostaszewski, harp: Anna Sikorzak-Olek.

Ο Zbigniew Preisner γεννήθηκε στις 20 Μαΐου 1955, στην πόλη Blelsko Biala της Πολωνίας. Από το 1978 είχε συνδεθεί με το περίφημο καμπαρέ «Κάτω από τα κριάρια», από το οποίο ξεκίνησαν την καριέρα τους πολλοί πολωνοί καλλιτέχνες όπως ο Roman Polański, η Eve Demarchic, ο Krzysztof Kieślowski κ.ά. Η συνεργασία του με τον Kieślowski ήταν που τον έκανε παγκόσμια γνωστό. Η συνεργασία τους ξεκίνησε το 1984. Με τη μουσική της ταινίας Δεκάλογος κέρδισε το 1992 το βραβείο Σεζάρ, το οποίο ξανακέρδισε το 1995 για την *Κόκκινη Ταινία*. Έχει τιμηθεί επίσης τρεις φορές με το βραβείο της Ένωσης Κριτικών του Λος Άντζελες (το 1991, το 1992 και το 1993) ως ο σπουδαιότερος συνθέτης της χρονιάς, ενώ το 1991 ήταν υποψήφιος για το Όσκαρ Μουσικής Επένδυσης για την ταινία *Η διπλή ζωή της Βερόνικα*.

Zbigniew Preisner was born on the 20th of May 1955 at Blelsko Biala, Poland. In 1978, he collaborated with the famous cabaret «Piwnica Pod Baranami» («Under the Rams») from which many of the great Polish artists started their career (Roman Polański, Eve Demarchic, Krzysztof Kieślowski etc).

His collaboration with Kieślowski was the one that gave him world wide recognition. Their first project was in 1984 when Preisner composed the music for the *Decalogue*, which was awarded with a César (1992); an award that he won again in 1995 for the film *Rouge*.

Preisner was also voted three times (1991, 1992, 1993) as the best composer of the fear by The Los Angeles Critics Association. In 1991 he was a nominee for an Oscar for the soundtrack of the film *La double vie de Véronique*.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑΣ / SELECTED FILMOGRAPHY

Krzysztof Kieślowski: *Δεκάλογος / Decalogue, Η διπλή ζωή της Βερόνικα / The Double Life of Véronique, Τρία χρώματα / Three Colours (Η μπλε ταινία / Blue, Η λευκή ταινία / White, Η κόκκινη ταινία / Red).*
Hector Babenco: *At Play In the Fields of the Lord*
Agnieszka Holland: *Europa-Europa, Oliver-Oliver, Ο μυστικός κήπος / The Secret Garden*
Louis Malle: *Μοιραίο Πάθος / Damage*
Fernando Lopez: *Le fil de l' horizon*
John Irving: *Eminent Domain*
Mira Nair: *The Perez Family*
Louis Mandoki: *Όταν ένας άντρας αγαπάει μια γυναίκα / When A Man Loves A Woman*
Jean Becker: *Ελίζα / Elisa*
Λουκία Ρικάκη / Loukia Rikaki: *Κουαρτέτο σε τέσσερις κινήσεις / Quartet In Four Movements*

16-22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ '96
16-22 SEPTEMBER '96

SEPTEMBER
16 - 22
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

19ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ
ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ

19th SHORT
FILM FESTIVAL
OF DRAMA

&

2ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ
ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ

2nd INTERNATIONAL
SHORT FILM FESTIVAL
OF DRAMA

19ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ
&
2ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ
19th SHORT FILM FESTIVAL OF DRAMA
&
2thINTERNATIONAL SHORT FILM FESTIVAL OF DRAMA

Υπό την αιγίδα του ΥΠ.ΠΟ. και του ΔΗΜΟΥ ΔΡΑΜΑΣ.

Περιφερειακές Εκδηλώσεις

The Festival in other cities

ΧΟΡΗΓΟΙ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ

EBZ

ΚΑΠΝΙΚΗ
Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.

Το 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στη Φλώρινα και το Κιλκίς

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που ως στόχο έχει την ενίσχυση, την ανάπτυξη και την προώθηση του Ελληνικού Κινηματογράφου, καθώς και την παρουσίαση των νεότερων ρευμάτων του Διεθνούς Κινηματογράφου, άρρηκτα συνδεδεμένο με την πόλη της Θεσσαλονίκης (με την οποία έχει ταυτίσει τη δημιουργία και τη λειτουργία του για τριάντα έξι συνεχή χρόνια), επεξεργάζεται συνεχώς ιδέες και προτάσεις οι οποίες θα μπορούσαν να συμβάλουν στην επέκταση των δραστηριοτήτων του, στην ενίσχυση του ρόλου του σε τομείς που αφορούν στην ανάπτυξη της ελληνικής κινηματογραφίας, αλλά και να βελτιώσουν την προσφορά του στη χειμαζόμενη πολιτιστικά ελληνική περιφέρεια.

Σ' αυτά τα πλαίσια, θεωρήσαμε ότι είναι πλέον καιρός να προωθηθεί το έργο του σε πόλεις της Μακεδονίας, με τη διοργάνωση Περιφερειακών Εκδηλώσεων, ώστε να ενισχυθεί τόσο η κινηματογραφική παρουσία όσο και η πολιτιστική ζωή γενικότερα στις επιλεγείσες πόλεις. Ο εορτασμός από το Συμβούλιο της Ευρώπης των Εκατό Χρόνων του Κινηματογράφου προσφέρει την ευκαιρία, μέσω των περιφερειακών εκδηλώσεων, να γιορτάσουμε τον πρώτο αιώνα της έβδομης τέχνης με πανηγυρικό τρόπο και σε αυτές τις πόλεις.

Είναι γνωστό ότι στις επαρχιακές πόλεις είτε δεν υπάρχουν καθόλου είτε υπολειτουργούν οι κινηματογραφικές αίθουσες, έτσι ώστε ένα σχετικά πρόσφατο και λαϊκό στοιχείο πολιτισμού των αστικών και ημιαστικών περιοχών, όπως είναι ο κινηματογράφος, να τείνει να εκλείψει.

Επιλέξαμε την πόλη της Φλώρινας (σε ολόκληρο το νομό δεν υπάρχει κινηματογράφος εν λειτουργία) και την πόλη του Κιλκίς, όπου υπάρχει μόνο ένας κινηματογράφος, ο οποίος όμως υπολειτουργεί.

Μέσα στα στενά χρονικά περιθώρια που υπήρχαν, μπορέσαμε να δημιουργήσουμε την κατάλληλη υποδομή στις δύο πόλεις, ώστε να εξασφαλιστούν, στο μέτρο του δυνατού, ικανοποιητικές συνθήκες προβολής των ταινιών.

Την ιδέα αυτή του Φεστιβάλ αγκάλιασαν με ιδιαίτερη θέρμη οι τοπικοί φορείς των νομών (νομαρχία, δήμοι, κινηματογραφικές λέσχες κ.ά.) Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται στο δέσιμο της προσπάθειας αυτής με τους νέους των προαναφερθεισών πόλεων, ώστε να έρθουν σε μια στενότερη επαφή με τη μαγεία του κινηματογράφου, να ευαισθητοποιηθούν και να δραστηριοποιηθούν για την αναβάθμιση της πολιτιστικής ζωής του τόπου τους.

Φέτος, από τις 4 έως τις 11 Νοεμβρίου, θα προβληθεί στις πόλεις αυτές μέρος του προγράμματος του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Στόχος μας είναι η δημιουργία, μακροπρόθεσμα, μια μόνιμης κινηματογραφικής εκδήλωσης με διεθνή προσανατολισμό. Γι' αυτό, οι φετινές εκδηλώσεις θα πλαισιωθούν με επισκέψεις κινηματογραφικών δημιουργών (σκηνοθετών, ηθοποιών κ.λπ.) και με διοργάνωση συζητήσεων για τον κινηματογράφο.

Θα πρέπει ακόμη εδώ να ευχαριστήσουμε τον υπουργό Μακεδονίας-Θράκης κ. Κωνσταντίνο Τριαρίδη, καθώς και τον Γενικό Γραμματέα Νέας Γενιάς κ. Παναγιώτη Τσιλιγκαρίδη, για την αμέριστη υλική και ηθική βοήθειά τους, χωρίς την οποία δεν θα μπορούσε να έχει ξεκινήσει η φιλόδοξη αυτή προσπάθεια.

Επίσης, ευχαριστούμε την Α.Ε. Καπνική Μιχαηλίδης, τον Πρόεδρο της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης κ. Νικόλαο Παπαδάκη και τον πρόεδρο της Τράπεζας Μακεδονίας-Θράκης κ. Ανδρέα Μπούμη, που πίστεψαν σ' αυτή την προσπάθεια και τη στήριξαν οικονομικά.

Ευχαριστούμε

Για την εκδήλωση στη Φλώρινα:
Τον Νομάρχη Φλώρινας, Τραϊανό Πετκάνη, τον Δήμαρχο Φλώρινας, Δημήτριο Στύλου, την Περιφερειακή Διευθύντρια Φλώρινας, Θεοδώρα Πεΐδου, τους κ.κ. Ανδρέα Τσιώκα (Γραφείο Τύπου Νομάρχη), Θέμη Μηλώση, και τις Ξενοδοχειακές Επιχειρήσεις Τόττη.

Για την εκδήλωση στο Κιλκίς:
Τον Νομάρχη Κιλκίς, Γεώργιο Φλωρίδη, τον Δήμαρχο Κιλκίς, Αναστάσιο Αμανατίδη,την Περιφερειακή Διευθύντρια Κιλκίς, Αντιόπη Χατζηιωάννου, το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Κιλκίς, την Preconstructa A.E.B.&T., την Kleemann Υδραυλικοί Ανελκυστήρες, τον κ. Ηλία Καλπάκα και την κ. Ελένη Ζαβρακίδου.

Οργανωτική Επιτροπή της Εκδήλωσης στη Φλώρινα

Γεώργιος Σαχινίδης: Πρόεδρος της Νομαρχιακής Επιτροπής Πολιτισμού
Ηλέκτρα Πιτόσκα: Διευθύντρια Διεύθυνσης Αθλητισμού Πολιτισμού Τουρισμού
Γρηγόριος Χάσος: Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Φλώρινας
Γεώργιος Αντωνιάδης: Πρόεδρος Λέσχης Πολιτισμού

Οργανωτική Επιτροπή της Εκδήλωσης στο Κιλκίς

Αμαλία Ανθρακίδου-Καλπάκα: Δημοτικός Σύμβουλος. Πρόεδρος του Οργανισμού Πολιτισμού και Αθλητισμού του Δήμου
Γιάννης Καραγιαννίδης: Πρόεδρος Κινηματογραφικής Λέσχης
Εύη Παναγοπούλου: Σύμβουλος του Υ.Μ.Α.Θ. σε θέματα Πολιτισμού
Χρήστος Σπίγγος: Μέλος Νομαρχιακής Επιτροπής Πολιτισμού

Ευρετήριο ταινιών

Αβγά 87
Αγάπη είναι πιο κρύα κι απ' το θάνατο, Η 37
Αγαπημένο μου ημερολόγιο 168
Αλέξης Ζορμπάς 131
Ανάσα, Η 85
Απάχηδες των Αθηνών, Οι 192
Απεταξάμην 186
Από την Πόλη του Λοτζ 141
Από το ημερολόγιο της Τζιν Σίμπεργκ 109
Άποψη ενός νυχτοφύλακα, Η 147
Άρτεμις 58
Άσπρο μπαλόνι, Το 100
Αττίλας '74 133
Άχαρη ηλικία, Η 182
Βιογραφικό σημείωμα 144
Βρομόπαιδο 36
Γάμος του ευλογημένου, Ο 103
Γελοία τραγωδία 175
Γερουσιαστής των σαλιγκαριών, Ο 177
Γλέντι γενεθλίων, μια βουβή βαλκανική ταινία 53
Γλυκειά πατρίδα 134
Γραβάτα, Η 194
Γραφείο, Το 140
Γυναίκα με το πέπλο, Η 98
Γυρολόγος, Ο 102
Δάσος των κρεμασμένων, Το 176
Δέκα χρόνια μετά 55
Δεκάλογος 1 152
Δεκάλογος 2 153
Δεκάλογος 3 153
Δεκάλογος 4 154
Δεκάλογος 5 154
Δεκάλογος 6 155
Δεκάλογος 7 155
Δεκάλογος 8 156
Δεκάλογος 9 156
Δεκάλογος 10 157
Δεκάξι-μηδέν-εξήντα 77
Δελτίο ταυτότητας 42
Δεν ξέρω 147
Διάβολος ποτέ δεν κοιμάται, Ο 114
Διάδρομος, Ο 30
Διπλή ζωή της Βερόνικα, Η 157
Δίχως τέλος 151
Δρομέας, Ο 91
Δρόμοι της αγάπης είναι νυχτερινοί, Οι 186
Είμαι ένας αυτεξούσιος 164
Ελεγκτής, Ο 29
Ελπίδα 178
Έξω φρενών 107
Εξωτερική νύχτα 119
Επτά γυναίκες διαφορετικών ηλικιών 148
Επωδός 142
Ερασιτέχνης κινηματογραφιστής 148
Ερασιτεχνικές ταινίες του Ροκ Χάτσον, Οι 119
Εργοστάσιο 142
Ερόικα 130
Ερωτικό φιλί 202
Έτοιμη για όλα 108
Ecce Bombo 164
Ζωή ενάμισι χιλιάρικο, Η 54
Ζωή (μια ωραία πεταλούδα) 48
Ζωή που θα 'θελες, Η 52
Ηλέκτρα 131
Ήμουν ένας στρατιώτης 141
Ημιαργία 150
Ημέρα που πάγωσε ο ήλιος, Την 76
Ήρεμα 146
Ήταν ένας ήσυχος θάνατος 187
Ήταν μια θαυμάσια μερα 115
Θα συμβεί αύριο 166
Ιβάν ο Τρομερός 123
Ινστιτούτο Μπεντζαμέντα 81
Ιστορία του Ιακώβ και του Ιωσήφ, Η 133
Ίσως κάποια άλλη φορά 93
Ιφιγένεια 134
Καιρός της αγάπης, Ο 104
Καμπίρια 191
Καρδιά από πέτρα 26
Κάτω από το γαλαξία 80
Κέρατο της κατσίκας, Το 172
Κέρατο της κατσίκας II, Το 173
Κεφάλια που μιλούν 149
Κινηματογράφος δακρύων 198
Κλειδί, Το 92
Κοντά στον παράδεισο 35
Κοντινό πλάνο 96
Κορίτσι με τα μαύρα, Το 129
Κραμπ 111
Κυριακάτικο ξύπνημα 128
Κωμωδία του Θεού, Η 79
Λακές, Ο 168
Λειτουργία τελείωσε, Η 166
Λοχαγός, Ο 180
Μαγεμένοι 50
Μάνεκεν πις 72
Με μια κραυγή 41
Μέρες οργής, ένα requiem για την Ευρώπη 195
Μερί-Αμέν 63
Μετά σαράντα μέρες 185
Μέταλλο και μελαγχολία 116
06 79
Μη ξεχνάς ότι θα πεθάνεις 82
Μητρόπολις 190
Μια ζωή σε θυμάμαι να φεύγεις 185
Μια θέση στον ήλιο 196
Μικρές κυρίες 203
Μικρή αδελφή 39
Μικρή ερωτική ιστορία 152
Μικρή ιστορία για ένα φόνο 151
Μίσος, Το 43
Μουσουλμάνος, Ο 75
Μπάι-μπάι 33
Μπιάνκα 165
Μυστικό πρόσωπο, Το 179
Νερό, αέρας, σκόνη 94
Νεύρωση – 50 χρόνια διαστροφή 118
Νοσοκομείο 145
Ντε, σημαίνει κορίτσι 99
Νυχτερίδα, Η 28
Ξενοδοχείο των αναμνήσεων, Το 197
Ξύπνημα 83
Οκαέρι 27
Όταν έρθει η μαμά για τα Χριστούγεννα 113
Όταν τα ψάρια βγήκαν στη στεριά 132
Ουλή, Η 146
Ουσάρος στη στέγη, ο 201
Palombella rossa 167
Παλούκαβιλ 31
Πάνω, κάτω και πλαγίως 135
Παρίσι καίγεται, Το 119
Πέρα από τα σύννεφα 200
Περίπατος στα σύννεφα 204
Περίπολος, Η 44
Ποδηλάτης, Ο 103
Πράγμα, Το 167
Πριν από τη βροχή 181
Προσωπικό 143
Προφητικό πουλί των θλίψεων του Πάουλ Κλέε, Το 61
Πρώτη αγάπη 144
Ράδιο Μόσχα 64
Recitativo 197
Ρόδι και καλάμι 95
Σαλαάμ σινεμά 104
Σάρα 97
Celluloid Closet, The 118
Σούπερ πολίτης Κο 84
Σ' τ' ορκίζομαι στ' αλήθεια 78
Σταγόνα στον ωκεανό 65
Σταθμός 149
Στέλλα 128
Στενάκι των θαυμάτων, Το 86
Στην άκρη της γης 56
Στο μέσον της στιγμής 112
Συναυλία αιτημάτων 140
Tanah Lot, στην άκρη της γης 56
Ταξίδι ενοχής 32
Ταχυδρόμος, Ο 38
Τελευταίο ψέμα, Το 129
Τέχνη για δασκάλους παιδιών 34
Τραμ, Το 140
Τράνζιτο 62
Τρεις 174
Τρία χρώματα: Η κόκκινη ταινία 159
Τρία χρώματα: Η λευκή ταινία 158
Τρία χρώματα: Η μπλε ταινία 158
Τρωάδες, Οι 132
Τσαλαπετεινός του Wyoming, Ο 40
Τύχη, Η 150
Υπόγεια Διάβαση 143
Φτερό της μύγας, Το 51
Χαβάη 56
Χαμένο κορμί 130
Χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ Πασά, Ο 60
Χρόνια της μεγάλης ζέστης, Τα 187
Χρυσά όνειρα 165
Χτίστης, Ο 143
Χωρίς αέρα 106
Ψευδαίσθηση 73
Ώρες (Μια τετράγωνη ταινία), Οι 49
Φωτογραφία, Η 141

Index of film titles

A Drop in the Ocean 65
A Matter of Dignity 129
A Place in the Sun 196
A Walk in the Clouds 204
Ab, Bad, Khak 94
After Forty Days 185
Amator 148
Apaches of Athens, The 114
Apetaxamin 186
Art for Teachers of Children 34
Artemis 58
Arusi-E Khuban 103
Ask Olümden Soguktur 37
Attila '74 133
Badhonak-E Sefid 100
Badurea spinzuratilor 176
Baysikelran 103
Bez Konca 151
Before The Rain 181
Bewitched 50
Bianca 165
Birthday Celebration 53
Blizna 146
Blue in the Face 107
Bye-bye 33
Bylem Zolnierzem 141
Cabiria 113
Caro Diario 168
Celluloid Closet, The 118
Chau ji da Kuo min 84
Cinema de lagrimas 198
Comédia de Deus, A 79
Cosa, La 167
Crumb 111
Dastforoush 102
Day the Fish Came Out, The 132
Days of Rage, a requiem for Europe 195
Davandeh 91
Dezesseis zero sessenta 77
Dekalog 1 152
Dekalog 2 153
Dekalog 3 153
Dekalog 4 154
Dekalog 5 154
Dekalog 6 155
Dekalog 7 155
Dekalog 8 156
Dekalog 9 156
Dekalog 10 157
Det, Yani Dokhtar 99
Domani Accadrà 166
Dworzec 149
Ebredés 83
Ecce Bombo 164
Eggs 87
El callejon de los milagros 86
El Diablo nunca duerme 114
Electra 131
Exterior Night 119
Fabryka 142
French Kiss 202
From the Journals of Jean Sieberg 109
Gadajace Glowy 149
Gizli yuz 179
Girl in Black, The 129
Guiltrip 32
Haine, La 43
Herz Aus Stein 26
Het is een Schone Dag Geweest 115
Hotel of Memories 197
Hous (A Square Film), The 49
Hussard sur le toit, Le 201
I.D. 42
I Remember You Leaving All The Time 185
Io sono un autarchico 164
Iphigenia 134
It was a quiet death 187
Ivan Groznyj 123
Kapedani 180
Kelid 92
Kozijat Rog 172
Kozijat Rog II 173
Koncert Zyczen 140
Koridorius 30
Krotki djien pracy 150
Krotki Film O Zabijaniu 151
Krotki Film O Milosci 152
Life on Sale 54
Life You Hoped For, The 52
Like Praire Cock in Wyoming 40
Little Women 203
Lost Treasure of Hursit Pacha, The 60
Love Wanders In The Night 186
Maborosi No Hikari 73
Magarece godine 182
Manneken Pis 72
Meri-Amen 63
Messa è Finita, La 166
Metaal en Melancholie 116
Metropolis 190
Middle of the Moment 112
Minjing Gushi 44
Murarz 143
Musulmanin 75
N'oublie pas que tu vas mouri 82
Namay-E Nazdik 118
Nar-O-Nay 95
Neurosia – 50 Jahre Pervers 118
Nie Wiem 147
Nobât-E Asheghi 104
Okaeri 27
Ours Last Spring 130
Palombella Rossa 167
Palookaville 31
Par delà les nuages 200
Paris is Burning 119
Paul Klee's Prophetic Bird of Sorrows 61
Personel 145
Pierwsza Milosc 144
Podwojne Zycie Weroniki 157
Radio Moscow 64
Recitativo 197
Refren 142
Relito, Il 130
Rock Hudson's Home Movies 119
Rusariy Abi 98
Salaam Cinema 104
Sale Gosse 36
Sara 97
Senatorul melcilor 177
Szpital 145
Shayad Vaghti Digar 93
Siedem Kobiet W Roznym Wieku 148
Sogni d'oro 165
Spokoj 146
Stella 128
Story of Jacob and Joseph, The 133
Sweet Country 134
Tanah Lot 56
Ten Years After 55
Three Steps to Heaven 35
Ti Kniver i Hjertet 78
Tianguo Niezi 76
Tie, The 194
To Die For 108
Tragédie Burlesque 175
Tramwaj 140
Transito 62
Tri 174
Trois couleurs: Blanc 158
Trois couleurs: Blu 158
Trois couleurs: Rouge 159
Trojan Vomen, The 132
Yarasa 28
Years of the big heat, The 187
Youchai 38
Umihoozuki 85
Umut 178
Unter der Milchstrasse 80
Up Down and Sideways 135
Urzad 140
Verificatore, Il 29
When Mother Comes Home for Christmas 113
Wing of The Fly, The 51
With a Cry 41
Without Air 106
Windfall in Athens 128
Z Miasta Lodzi 141
Z Punktu Widzenia Nocnego Portiera 147
Zdjecie 141
Zero Six (06) 74
Zoe 48
Zorba the Greek 131
Zyciorus 144
Zysje 39

Ευρετήριο ονομάτων σκηνοθετών

Αγγελίδη, Αντουανέττα 49
Αϊζενστάιν, Σεργκέι 121-123
Αλεξανδράκη, Ελένη 65
Αλκουλή, Πόπη 55
Άμπραμσον, Νιλ 106
Αντονιόνι, Μικελάντζελο 200
Αντόνοφ, Μετόντι 172
Αράου, Αλφόνσο 204
Άρμστρονγκ, Γκίλιαν 203
Βαν Γκογκ, Τεό 74
Βαν Πάσελ, Φρανκ 72
Βαν Σαντ, Γκας 108
Βατσάνι, Νιλίτα 113
Βέντερς, Βιμ 200
Βόλεφ, Νικολάι 173
Γιαν Βεστντέικ, Ρόμπερτ 39
Γιάνναρης, Κωνσταντίνος 35,196
Γινγκ, Νινγκ 44
Γκερεντέ, Κανάν 37
Γκιουνέι, Γιλμάζ 78
Γουάνγκ, Γουέιν 107
Δανάλη, Γαβριέλλα 197
Εμπραχιμιφάρ, Σαΐεντ 95
Επστάιν, Ρομπ 118
Ζενέλης, Πάνος 58
Ζουΐγκοφ, Τέρι 111
Ηλιοπούλου, Βασιλική 41
Ινδαρές, Δημήτρης 40
Ιντσέρτι, Στέφανο 29
Καβούρ, Ομέρ 179
Κακογιάννης, Μιχάλης 126-135
Καρυπίδης, Γιώργος 50
Κάσνταν, Λόρενς 202
Κασοβίτς, Ματιέ 43
Κατακουζηνός, Γιώργος 48
Κιαροστάμι, Αμπάς 96
Κισλόφσκι, Κριστόφ 138-159
Κόρε-Έντα, Χιροκάζου 73
Κουέι, Αδελφοί 81
Κυριακίδης, Αχιλλέας 197
Λαμπρινός, Φώτος 53
Λανγκ, Φριτς 190
Λιάππα, Φρίντα 184-187
Λίβινγκστον, Τζένι 119
Λουκέτι, Ντανιέλε
Λυγγούρης, Νίκος 26
Μαζωμένος, Βασίλης 195
Μαϊνάρντι, Βινίσιους 77
Μαντσέφσκι, Μίλτσο 181
Μάρκοβιτς, Γκόραν 175
Μαυράκη, Ισαβέλλα 62
Μαχμαλμπάφ, Μοσέν 102-104
Μεχρτζουΐ, Νταριούς 97
Μοντγκόμερι, Τζένιφερ 34
Μοντέιρο, Ζοάου Σεζάρ 79
Μορέτι, Νάνι 162-168
Μοσχόπουλος, Θωμάς 63
Μουριεράς, Κλόντ 36
Μπανί-Ετεμάντ, Ραχσάν 98
Μπάρτας, Σαρούνας 30
Μπεϊζαΐ Μπάραμ 93
Μπίστικας, Αλέξης 194
Μποβουά, Ξαβιέ 82
Μπουρνιάς, Πάνος 56
Ναντερί, Αμίρ 91, 94
Ντανελιούκ, Μίρτσεα 177
Ντέιβις, Φίλιπ 42
Ντισντάρεβιτς, Νενάντ 182
Ντριντί, Καρίμ 33
Οικονομίδης, Γιάννης 52
Όμπεργκ, Μ.Ξ. 80
Οσάφι, Φέχμι 180
Όστερ, Πολ 107
Παναχί, Τζαφάρ 100
Παρασκευάς, Ηλίας 192
Παστρόνε, Τζιοβάνι 191
Πέντσελ, Βέρνερ 112
Περέιρα ντος Σάντος, Νέλσον 198
Πέτροβιτς, Αλεξάνταρ 174
Πορτίγιο, Λούρντες 114
Πούτερ, Τζος ντε 115
Πράουνχάιμ, Ρόζα φον 118
Ράπαπορτ, Μαρκ 109, 119
Ραπενό, Ζαν-Πολ 201
Σαλάγιεφ, Αγιάζ 28
Σινοζάκι, Μακότο 27
Σιοπαχάς, Χρίστος 51
Σισκοπούλου, Φωτεινή 54
Σκρουμπέλος, Θανάσης 59
Στέμπριτζ, Τζέραρντ 32
Σφήκας, Κώστας 61
Τέιλορ, Άλαν 31
Τζαλιλί, Αμπολφάζλ 99
Τζεν, Γουάν 84
Τζιαντζούν, Χε 38
Τριανταφυλλίδης, Νίκος 64
Τσιώλης, Σταύρος 60
Τσουλέι, Λίβιου 176
Φέτσο, Μουχαρέμ 180
Φονς, Χόρχε 86
Φορουζές, Εμπραχίμ 92
Φρίντμαν, Τζέφρι 118
Χαγιάσι, Καΐζο 85
Χο, Γιμ 76
Χολστ, Μάριους 78
Χόνιγκμαν, Χέντι 116
Χοτινένκο, Βλαντιμίρ 75
Χούμπερτ, Νίκολας 112

Index to directors

Abramson, Neil 106
Auster, Paul 107
Alexandraki, Eleni 65
Alkouli Popi 55
Angelidi, Antoinetta 49
Antonioni, Michelangelo 200
Antonov, Methody 172
Alfonzo, Arau 204
Armstrong, Gillian 203
Bani-Etemad, Rakhshan 98
Bartas, Sarunas 30
Bayzai Behram 93
Beauvois, Xavier 82
Bistikas, Alexis 194
Bournias, Panos 56
Cacoyannis, Michael 126-135
Culei, Liviu 176
Danali, Gabriella 197
Danieluc, Mircea 177
Davis, Philip 42
Dizdarevic, Nenad 182
Dridi, Karim 33
Ebrahimifar, Sa'ied 95
Elek, Judit 83
Eisenstein, Sergei 121-123
Epstein, Rob 118
Fejzo, Muharrem 180
Fons, Jorge 86
Forouzesh, Ebrahim 92
Friedman, Jeffrey 118
Gerede, Canan 37
Giannaris, Constantine 35, 196
Günei, Yilmaz 178
Hamer, Bent 87
Hayashi, Kaizo 85
Ho, Yim 76
Holst, Marius 78
Honingman, Heddy 116
Hubert, Nicolas 112
Ikonomides, Yiannis 52
Iliopoulou, Vassiliki 41
Incerti, Stefano 29
Indares, Dimitris 40
Jallili, Abolfazl 99
Jan Westdijk, Robert 39
Jen Wan 84
Jianjun, He 38
Karipides, Yorgos 50
Kasdan, Lawrence 202
Kassovitz, Mathieu 43
Katakouzinos, Yorgos 48
Kavür, Omer 179
Kiarostami, Abbas 96
Kieslowski, Krzystof 137-159
Kore-Eda, Hirokazu 73
Khotinenko, Vladimir 75
Kyriakides, Achilleas 197
Lambrinos, Fotos 53
Lang, Fritz 190
Liappa, Frieda 184-187
Ligouris, Nikos 26
Livingston, Jenny 119
Luchetti, Daniele 166
Mazomenos, Vassilis 195
Mainardi, Vinicius 77
Makhmalbaf, Mohsen 102-104
Manchevski, Milcho 181
Marcovic, Goran 175
Mavraki, Isavella 62
Mehrjui, Dariush 97
Monteiro, Joao Cesar 79
Montgomery, Jennifer 34
Moretti, Nanni 162-168
Moschopoulos, Thomas 63
Mourieras, Claude 36
Naderi, Amir 91, 94
Oberg, M.X. 80
Oshafi, Fehmi 180
Panahi, Jafar 100
Paraskevas, Ilias 192
Pastrone, Giovanni 191
Pentzel, Werner 112
Pereira dos Santos, Nelson 198
Petrovic, Aleksander 174
Portillo, Lurdes 114
Praunheim, Rosa von 118
Putter. Jos de 115
Quay, Bros 81
Rappeneau, Jean-Paul 201
Rappaport, Mark 109, 119
Salayev, Ayaz 28
Sfikas, Kostas 61
Shinozaki, Makoto 27
Siopahas, Christos 51
Siskopoulou, Fotini 54
Skroubelos, Thanassis 59
Stembridge, Gerard 32
Taylor, Alan 31
Triandafyllides, Nikos 64
Tsiolis, Stavros 60
Ying, Ning 44
Van Gogh, Teo 74
Van Passel, Frank 72
Van Sant, Gus 108
Vatsani, Nilita 113
Volev, Nikolai 173
Wang, Wayne 107
Wenders Wim 200
Zenelis, Panos 58
Zwigoff, Terry 111

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα 1992-1994

Βέλγιο	1993	Just Friends	Μαρκ-Ανρί Βάινμπεργκ
	1994	Γεια σου, ξένε	Πέτερ Βόντιτς
Γαλλία	1992	Νοέμβρης	Λουκάς Καρβοβσκί
	1992	Πολύς έρωτας καμιά φορά	Λουκά Μπελβό
	1993	Κάτω από τ' αστέρια	Αντουάν Ντεροζιέρ
	1994	Ξέχασέ με	Νοεμί Λβοβσκί
Γερμανία	1992	Βερίκοκα στο καλάθι	Τάκης Τουλιάτος
Γεωργία	1992	Νυχτερινός χορός	Αλέκο Τσαμπαντζέ
Γουινέα-Μπισάου	1992	Τα γαλάζια μάτια της Γιόντα	Φλόρα Γκόμες
Ελβετία	1993	Λούντβιχ 1881	Ντονατέλο & Φόσκο Ντουμπίνι
Ελλάδα	1992	Δονούσα	Αγγελική Αντωνίου
	1992	Όνειρο ΙΙ	Φρέντυ Βιανέλλης
	1993	Απ' το χιόνι	Σωτήρης Γκορίτσας
	1993	Η εποχή των δολοφόνων	Νίκος Γραμματικός
	1993	Λευτέρης Δημακόπουλος	Περικλής Χούρσογλου
	1994	Μεταίχμιο	Παναγιώτης Καρκανεβάτος
	1994	Τέλος εποχής	Αντώνης Κόκκινος
Η.Π.Α.	1992	Ο χορός του νερού	Νιλ Χιμένες, Μάικλ Στάινμπεργκ
	1993	Αν τα γουρούνια είχαν φτερά	Σάρα Ντράιβερ
	1993	Καλιφόρνια	Ντόμινικ Σένα
	1994	Υπάλληλοι	Κέβιν Σμιθ
Ιαπωνία	1992	Προπατορικό αμάρτημα	Τακάσι Ίσι
Ιρλανδία	1994	Αΐλσα	Πάντι Μπρένα
Ισπανία	1992	Αγελάδες	Χούλιο Μεντέμ
Ιταλία	1992	Κονφορτόριο	Πάολο Μπενβενούτι
	1993	Λίμπερα	Πάπι Κορσικάτο
	1994	Πάρε με μακριά	Τζανλούκα Μαρία Ταβαρέλι
Καζακστάν	1993	Άγγελος θανάτου	Νταμίρ Μαναμπαγιέφ
Καναδάς	1992	Ρέκβιεμ για έναν ωραίο χωρίς καρδιά	Ρομπέρ Μορέν
	1993	Οι λωτοφάγοι	Πολ Σαπίρο
	1994	Έκλειψη	Τζέρεμι Ποντέσουα
Κίνα	1993	Για το κέφι του	Νινγκ Γινγκ
	1994	Οι μέρες	Ουάνγκ Τσιαοσουάι
Μεγ. Βρετανία	1992	Ορλάντο	Σάλι Πότερ
Μεξικό	1993	Στο μέσο του πουθενά	Ούγκο Ροντρίγκες
Ουγγαρία	1994	Βόιτσεκ	Γιάνος Σας
Ουκρανία	1992	Ασφυξία	Αντρέι Ντόντσικ
Πολωνία	1992	Ο θάνατος ενός γεννήτορα	Βόιτσεκ Νόβακ
Πορτογαλία	1994	Σπίτι από λάβα	Πέντρο Κόστα
Ρωσία	1994	Σφυροδρέπανο	Σεργκέι Λίβνιεφ
Ταϊβάν	1992	Σκόνη των αγγέλων	Χσου Χσιάο Μινγκ
	1993	18	Πινγκ Χο
	1994	Ζωή χαράμι	Βου Νιεν-Τζεν
Τσεχοσλοβακία	1992	Ρέκβιεμ για ένα κορίτσι	Φίλιπ Ρεντς
Τυνησία	1994	Οι σιωπές του παλατιού	Μουφίντα Τλάτλι
Φινλανδία	1993	Σκοτάδι στο Ταλίν	Ίλκα Γιαρβιλατούρι

International Thessaloniki Film Festival
Films in Competition 1992-1994

Belgium	1993	Just Friends	Marc-Henri Wajnberg
	1994	Hey, Stranger	Peter Woditsch
Canada	1992	Requiem pour un beau sans coeur	Robert Morin
	1993	The Lotus Eaters	Paul Shapiro
	1994	Eclipse	Jeremy Podeswa
Chechoslovakia	1992	Requiem pro panenku	Filip Renc
China	1993	Zhao le	Ning Ying
	1994	Dongchun de rizi	Wang Xiaoshual
Finland	1993	Tallinnan pimeys	Illkka Jarvilaturi
France	1992	Listopad (Novembre)	Lukasz Karwowski
	1992	Parfois trop d'amour	Lucas Belvaux
	1993	A la belle étoile	Antoine Desrosières
	1994	Oublie-moi	Noemie Lvovsky
Georgia	1992	Ghamis zekwa	Aleko Tsabadze
Germany	1992	Apricosen im korb	Takis Touliatos
Great Britain	1992	Orlando	Sally Potter
Greece	1992	Donoussa	Angeliki Antoniou
	1992	Oniro II	Freddy Vianellis
	1993	Ap' to hioni	Sotiris Goritsas
	1993	I epohi ton dolofonon	Nikos Grammatikos
	1993	Lefteris Dimakopoulos	Periclis Hoursoglou
	1994	Metehmio	Panayiotis Karkanevatos
	1994	Telos epohis	Antonis Kokkinos
Guinea-Bissau	1992	Os olhos azuis de Yonda	Flora Gomes
Hungary	1994	Woyzeck	Janos Szasz
Ireland	1994	Ailsa	Paddy Breathnach
Italy	1992	Confortorio	Paolo Benvenuti
	1993	Libera	Pappi Corsicato
	1994	Portami via	Gianluca Maria Tavarelli
Japan	1992	Sindemoii	Takashi Ishi
Kazakhstan	1993	Surzhekey, Angel Smerti	Damir Manabavev
Mexico	1993	En medio de la nada	Hugo Rodriguez
Poland	1992	Smierc dziecioroba	Wojciech Nowak
Portugal	1994	Casa de lava	Pedro Costa
Russia	1994	Serp i molot	Sergei Livnev
Spain	1992	Vacas	Julio Medem
Switzerland	1993	Ludwig 1881	Donatello & Fosco Dubini
Taiwan	1992	Dust of angels	Hsu Hsiao Ming
	1993	18	Ping Ho
	1994	Do-san	We Nien-Jen
Tunisia	1994	Les silences du palais	Moufida Tlatli
Ukraine	1992	Kysnevyi holod	Andrey Donchyk
U.S.A.	1992	The waterdance	Neal Jimenez, Michael Steinberg
	1993	Kalifornia	Dominic Sena
	1993	When Pigs Fly	Sara Driver
	1994	Clerks	Kevin Smith

International Thessaloniki Film Festival

Films in Competition 1992-1994

Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα Ταινιών 1992-1994

Ο κατάλογος του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

τυπώθηκε σε 2.500 αντίτυπα τον Οκτώβριο του 1995.

Η προεκτύπωση έγινε στο **ΑΡΧΕΤΥΠΟ Α.Ε.Β.Ε.** Την καλλιτεχνική

επιμέλεια είχε ο **Φαίδωνας Σμυρναίος**. Τις τυπογραφικές

διορθώσεις έκανε η **Μάχη Γεωργιάδου**. Τεχνική επιμέλεια έκανε

η **Ν. Τσούδα**. Οι διαχωρισμοί και το μοντάζ έγιναν στο atelier

των **Αφων Τζίφα** και η εκτύπωση έγινε στη **Λιθογραφία Αθηνών**.

Τη βιβλιοδεσία έκανε το βιβλιοδετείο

Γ. Καθθαδίας. Την επιμέλεια του καταλόγου

είχε **ο Κώστας Τερζής**.

Το εξώφυλλο σχεδίασε ο Benzamin Baltimore.

Ένα μόνο βλέμμα

δηλώνει

το πάθος

το δολοφόνο

τον πόλεμο.

STUDIO

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΛΕΙΣΟΒΗΣ 12, 106 77 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ: 3835 033 FAX: 3824 521

ΟΚΛΕ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΛΕΣΧΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΜΠΟΤΑΣΗ 4, 106 82 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. - FAX: 3647 393

FREI
FREI TRAVEL Φροντίζει τα ταξίδια σας
FREI CONGRESS Οργανώνει τα Συνέδριά σας

F · R · E · S · H

DIRECTORS

F · R · E · S · H

PRODUCERS

F · R · E · S · H

MANGOS

INNOVATIVE COMMERCIAL, TELEVISION
AND CINEMA PRODUCTIONS SUPPORTED BY
A TOP EUROPEAN FACILITIES STUDIO.

MANGOS

S · T · U · D · I · O · S

A · T · H · E · N · S

6, AP. PAVLOU STR

ATHENS 151 23 • GREECE

TEL: ++ (301) 6851.951

FAX: ++ (301) 6822.450

e-mail: mangostudios@prometheus.hol.gr

S · A · L · O · N · I · C · A

THESSALONIKI TECHNOLOGY PARK

P.O. BOX 328 • 570 01 THERMI • GREECE

TEL: ++ (3031) 474.166

FAX: ++ (3031) 474.168

e-mail: mangostudios@prometheus.hol.gr

MELISSANTHI
ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Γεννήθηκε στη Σιθωνία της Χαλκιδικής, στις εύφορες πλαγιές του καταπράσινου Μελίτωνα. Ονομασίας Προελεύσεως Ανωτέρας Ποιότητας.
Το κορυφαίο ελληνικό λευκό. Αποκλειστικά από τις ελληνικές ποικιλίες Ασσύρτικο και Αθίρι που μεστώνουν ιδανικά στις πλαγιές του Μελίτωνα, στη Σιθωνία της Χαλκιδικής. Ξηρό, "φρέσκο", με εξαιρετικά ευγενική γεύση και άρωμα λευκών φρούτων. Πίνεται ως απεριτίφ, ενώ συνοδεύει έξοχα σαλάτες και φρέσκα θαλασσινά. Το ελληνικό λευκό με παγκόσμια αναγνώριση.
Δημιουργήθηκε σύμφωνα με τους πιο απαιτητικούς κανόνες οινοποίησης στον DOMAINE CARRAS, το μεγαλύτερο ενιαίο αμπελώνα στην Ευρώπη.

DOMAINE CARRAS

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

...σε γεύσεις

γεύση

Επειδή κουραστήκατε να βλέπετε και να γεύεστε "καναπεδάκια" σε κάθε δεξίωση,

Επειδή οι πυραμίδες από γαρίδες είναι πλέον πληκτικές γευστικά και αισθητικά,

Επειδή δεν είναι ό,τι καλύτερο για διακόσμηση ο Λευκός Πύργος από βούτυρο,

Σας προσκαλούμε στην *γεύση*, να γνωρίσετε τις ιδέες και τις προτάσεις μας για την εκδήλωσή σας.

γεύση

STAR FOOD a.ε.
Θεμ. Σοφούλη 72 8', 546 55 • Θεσσαλονίκη
Τηλ: 031/ 421.577-8 • Fax: 031/ 421.641

Σχολάρι Θεσσαλονίκης, 575 00
Τηλ: 0392/ 91.444, 91.454 • Fax: 0392/ 91.455

Η

PROOPTIKI

ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ Α.Ε.

παρουσιάζει

και στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης:

Ο ΓΚΑΣ ΒΑΝ ΣΑΝΤ

σε μια από τις καλύτερες

στιγμές του!

TO DIE FOR

ΝΙΚΟΛ ΚΙΝΤΜΑΝ

ΜΑΤ ΝΤΙΛΟΝ

ΕΤΟΙΜΗ ΓΙΑ ΟΛΑ

Μια

κινηματογραφική

έκπληξη

από τον Ιρανό

ΖΑΦΑΡ ΠΑΝΑΧΙ

ΤΟ ΑΣΠΡΟ

ΜΠΑΛΟΝΙ

Μικρές Κυρίες

Μια μαγευτική ταινία εποχής βασισμένη στο ομώνυμο κλασικό μυθιστόρημα.

ΓΟΥΙΝΟΝΑ ΡΑΪΝΤΕΡ

ΣΟΥΖΑΝ ΣΑΡΑΝΤΟΝ

ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΜΠΕΡΝ

LITTLE WOMEN

Η απολαυστική κωμωδία

του πρωτοεμφανιζόμενου ΑΛΑΝ ΤΕΗΛΟΡ.

ΓΟΥΙΛΛΙΑΜ ΦΟΡΣΑΪΘ • ΒΙΝΣΕΝΤ ΓΚΑΛΟ

Π Α Λ Ο Υ Κ Α Β Ι Λ

PALOOKAVILLE

Αφιέρωμα στον κορυφαίο Ευρωπαίο δημιουργό ΚΡΙΣΤΟΦ ΚΙΣΛΟΦΣΚΙ

Η ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΒΕΡΟΝΙΚΑ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΧΡΩΜΑΤΑ: Η ΜΠΛΕ, Η ΛΕΥΚΗ, Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΤΑΙΝΙΑ

Η ταινία που όλοι αγαπήσαμε

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ (CARO DIARIO) του ΝΑΝΝΙ ΜΟΡΕΤΤΙ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ Α.Ε. ΚΩΛΕΤΤΗ 40 - 42 . ΑΘΗΝΑ 10682 ΤΗΛ: 3844541-5, FAX: 3813762

RED-T-P OINT ☎ 8656505

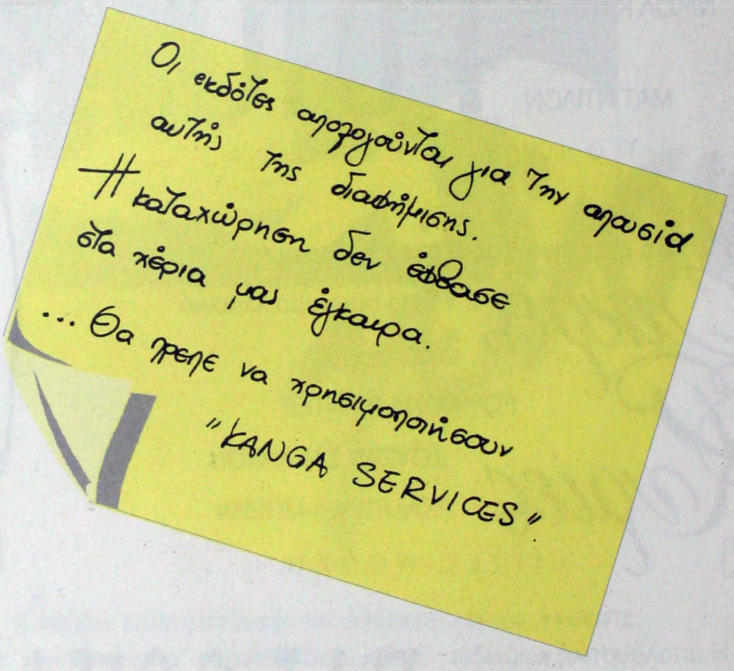

ΑΘΗΝΑ: ΑΡΕΤΑΙΟΥ 15, 115 22 ΑΘΗΝΑ, ✆ 6431473 - 6439904 - 6427624 - 6455603 - 6455604 FAX: 6460714
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 16, 546 23, ✆ 234443 - 231468 FAX: 230692

The couriers
kanga services

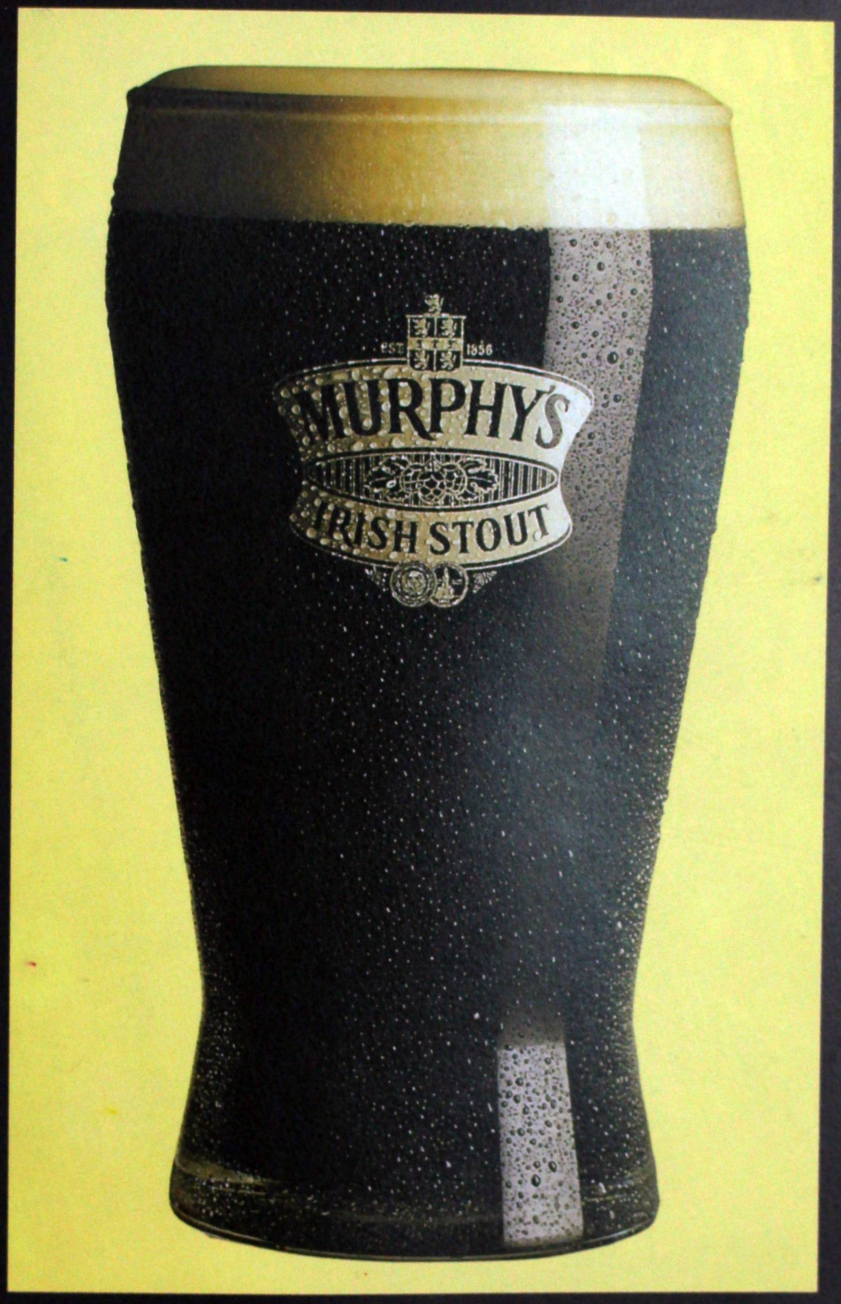

The Premium Irish Stout

ΣΠΟΥΔΕΣ, ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ Ή ...
ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜ
παράλαξη
παράλαξη
ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ & ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΚΑΝΑΛΙΑ
Νέα τμήματα Σεπτέμβριος΄95
Πληροφορίες : Νεμέας 14 Χαριλάου, Θεσσαλονίκη. Τηλ: 32 69 66, 32 71 36

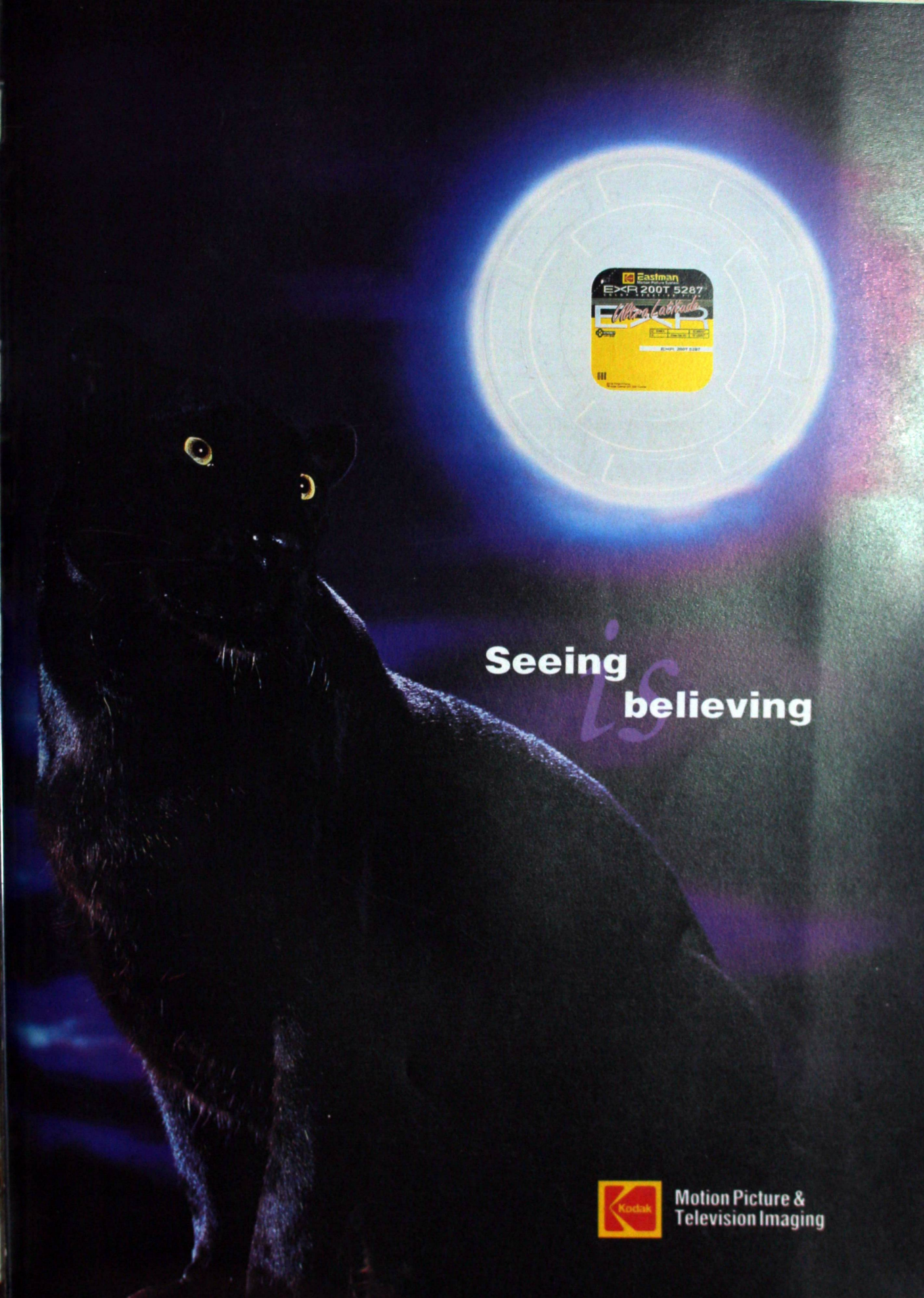
Seeing is believing
Kodak
Motion Picture &
Television Imaging

GRECA

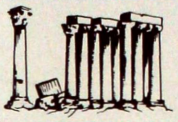

The Label
which has indured
the passage of time
... since 1951

AIR FREIGHT CARGO (Single or Consolidation).

ROAD & SEA CARGO.

TRUCKS SERVICES (Booking & Tickets Greece/Italy).

Full capacity after our long experiance into Cinema Business, Film Productions, TV Station programmes, Conserts and Congress.

Home deliver and Express Services.

All Customs and Banking documantations.

COD, CAD or L/C shipments services.

ATA carnets & Insurance.

Storage Facilities, Packing & Crating.

Dangerous Goods (D.G.) Shipments.

Athens
96-98, AKADEMIAS STR., GR-106 77 ATHENS, Ph.: 01/36.21.881, Fax: 01/36.36.572
Contact: Mr Costas Katsambekis President

Athens Airport
28, Titanon Str., GR-167 77 Hellinikon, Ph.: 01/99.67.160, Fax: 01/99.42.593
Contact: Mrs Helen Fili-Katsambekis G.Mngr, Mr Bill Nikolaou Imp.Mngr

Patra
54, Othonos Amalias Av., GR-262 21 Patra, Ph.: 061/271.035, Fax: 061/220.038
Contact: Mr Andreas Parisis G.Mngr

Thessaloniki
3, Nikis Avenue, GR-546 24 Thessaloniki, Ph.: 031/223.234, Fax: 031/261.505
Contact: Mr Kostas Papathanasiou

Sofia (Bulgaria)
Contact: Mr Kostas Vlachov

IATA

5 από σας έχετε παίξει σε ταινία πορνό.

17 δεν φοράτε τίποτα κάτω από το τζην σας.

6 έχετε ένα τατουάζ σε απόκρυφο μέρος.

8 διαπράξατε έγκλημα και δεν σας πιάσανε.

Φαίνεστε συνηθισμένοι άνθρωποι αλλά
νομίζετε ότι κι αυτό είναι συνηθισμένο ουίσκυ.

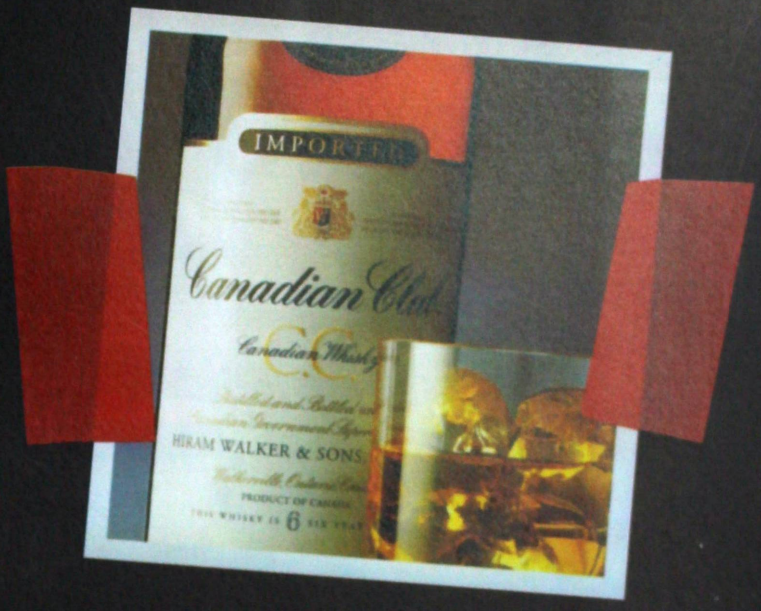

NO ORDINARY WHISKY

10 ΤΡΟΠΟΙ
ΝΑ ΑΝΟΙΞΕΤΕ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΣΑΣ

CREATOR SA

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ RADIO
88μισό
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΡΟΒΑΓΚΟΥ 5 • 54627 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ • ΤΗΛ.: 031/254291-2 • FAX: 254293

ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ ΑΠΟ ΤΟ 1886

Άλλοι γιορτάζουν τα 20 ή 50 χρόνια από την ίδρυσή τους. Εμείς έχουμε ήδη συμπληρώσει 110 χρόνια συνεχούς παρουσίας. Από τότε η πατρίδα μας μεγάλωσε και γνώρισε πολλές αλλαγές. Η Μακεδονία ξανάγινε ελληνική, η Θράκη επίσης. Μεγαλώσαμε κι εμείς.

- Σήμερα διακινούμε το 35% του ελληνικού καπνού.
- Είμαστε η πρώτη ελληνική εταιρεία στο είδος μας, με εργοστάσια σε πέντε χώρες και γραφεία πωλήσεων σε όλο τον κόσμο. Συνεχώς δίπλα στον Έλληνα παραγωγό με τους γεωπόνους μας.
- Δημιουργούμε θέσεις εργασίας για χιλιάδες έλληνες.
- Διαθέτουμε τον αρτιότερο εξοπλισμό.
- Επενδύουμε δισεκατομμύρια σε νέες εγκαταστάσεις.
- Εξάγουμε σε 87 χώρες.

Πάντα με μοναδικό στόχο να παραμείνουμε στο μέλλον όπως και τώρα οι καλύτεροι.

ΚΑΠΝΙΚΗ

Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.

M·M

Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων

I.O.M.

- Ερευνα στην οπτικοακουστική βιομηχανία, από νομική, κοινωνικο – οικονομική, τεχνολογική άποψη.
- Εθνικός συντονισμός, υποστήριξη και αξιοποίηση των ευρωπαϊκών διαδικασιών και προγραμμάτων ενίσχυσης της οπτικοακουστικής βιομηχανίας.
- Επιμορφωτικές δραστηριότητες με στόχο την καλύτερη επαγγελματική ένταξη.
- Συμβολή στον σχεδιασμό ενός εθνικού οπτικοακουστικού αρχείου και εθνικού κέντρου τεκμηρίωσης.

Από τον πρώτο χρόνο λειτουργίας του το I.O.M. σχεδιάζει – παράγει μελέτες, παρέχει συμβουλή, εκπροσωπεί την χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ενωση με συγκεκριμένες προτάσεις [πρόγραμμα MEDIA II, αναθεώρηση οδηγίας "Τηλεόραση Χωρίς Σύνορα" κ.α.], διανοίγει κοινοτικούς πόρους για την υλοποίηση επιμορφωτικών προγραμμάτων στα οπτικοακουστικά.

Το I.O.M. είναι το ελληνικό οπτικοακουστικό παρατηρητήριο το οποίο σε σύνδεση με ευρωπαϊκούς και διεθνείς οργανισμούς πληροφορεί με πνεύμα διαφάνειας.

Υπουργείο Τύπου & ΜΜΕ
Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων
Ζαλοκώστα 10 - Αθήνα - 10163
Τηλ 36.06.654 - 36.48.346 - 36.96.349
Fax 36.20.249

I.O.M.

it sounds Greek to me

κινηματογράφος . κινηματόγραφος (ο)ουσ.
[< ελλ. κίνημα + γράφω]μέσο εκφράσεως και
παρουσιάσεως που ξεκινώντας από σειρά
εικόνων, ανασυνθέτει την κίνηση

cinematograph [compound word, issued from the greek words < kinima(mouvment) grapho(write)]expression and diffusion means,which starting from a series of pictures, recreates the movement.

cinématographe [mot composé, issu des mots grecs < kinima (mouvement) grapho(écrire). moyen d' expression et de diffusion qui, à partir d' une serie d' images, reconstitue le mouvement.

* Dedicated to 36th Thessaloniki International Film Festival

norbe ADVERTISING

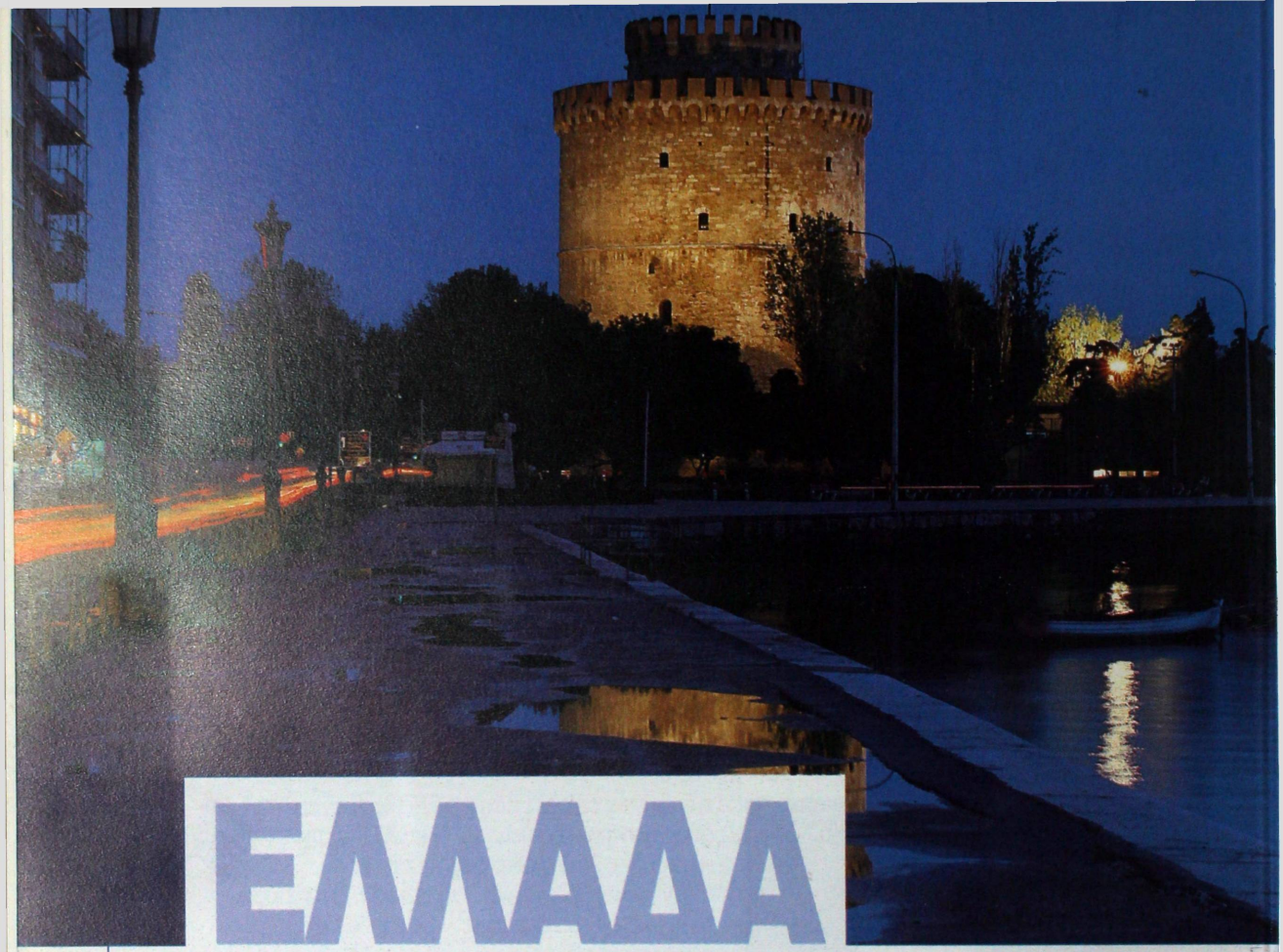

ΕΛΛΑΔΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΡΜΟΝΙΑ ΣΕ ΤΟΝΟΥΣ ΜΠΛΕ

Στην Ελλάδα φτάνει να κάνεις δύο βήματα για ν' αντικρύσεις τ' όνειρο. Εικόνες σαν να βγήκαν από τη μαγική παλέτα ενός ζωγράφου και χρώματα τόσο ταιριαστά που μιλάνε κατευθείαν στην καρδιά σου. Όπου κι αν πας στην Ελλάδα, μην ακολουθήσεις μόνο τους καθιερωμένους δρόμους. Πήγαινε λίγο παραπέρα και νιώσε την καρδιά σου να χτυπά.

OLYMPIC AIRWAYS

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ: 322 3111-9

Hellas

ΕΛΛΑΔΑ
Κάνει την καρδιά σου να χτυπά.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ Μ.Μ.Ε.

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

MEDIA

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ MEDIA

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ - EUROPEAN COMMISSION

MEDIA PROGRAMME

MEASURES TO ENCOURAGE
THE DEVELOPMENT OF THE EUROPEAN
AUDIOVISUAL INDUSTRY

Το MEDIA DESK HELLAS
είναι Γραφείο ενημέρωσης
και προώθησης του
Προγράμματος **MEDIA**
στον ελληνικό επαγγελματικό
οπτικοακουστικό χώρο.

MEDIA DESK HELLAS
ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 44, ΑΘΗΝΑ 116 35 - ΤΗΛ.: 72.54.056 - 7, FAX: 72.54.058

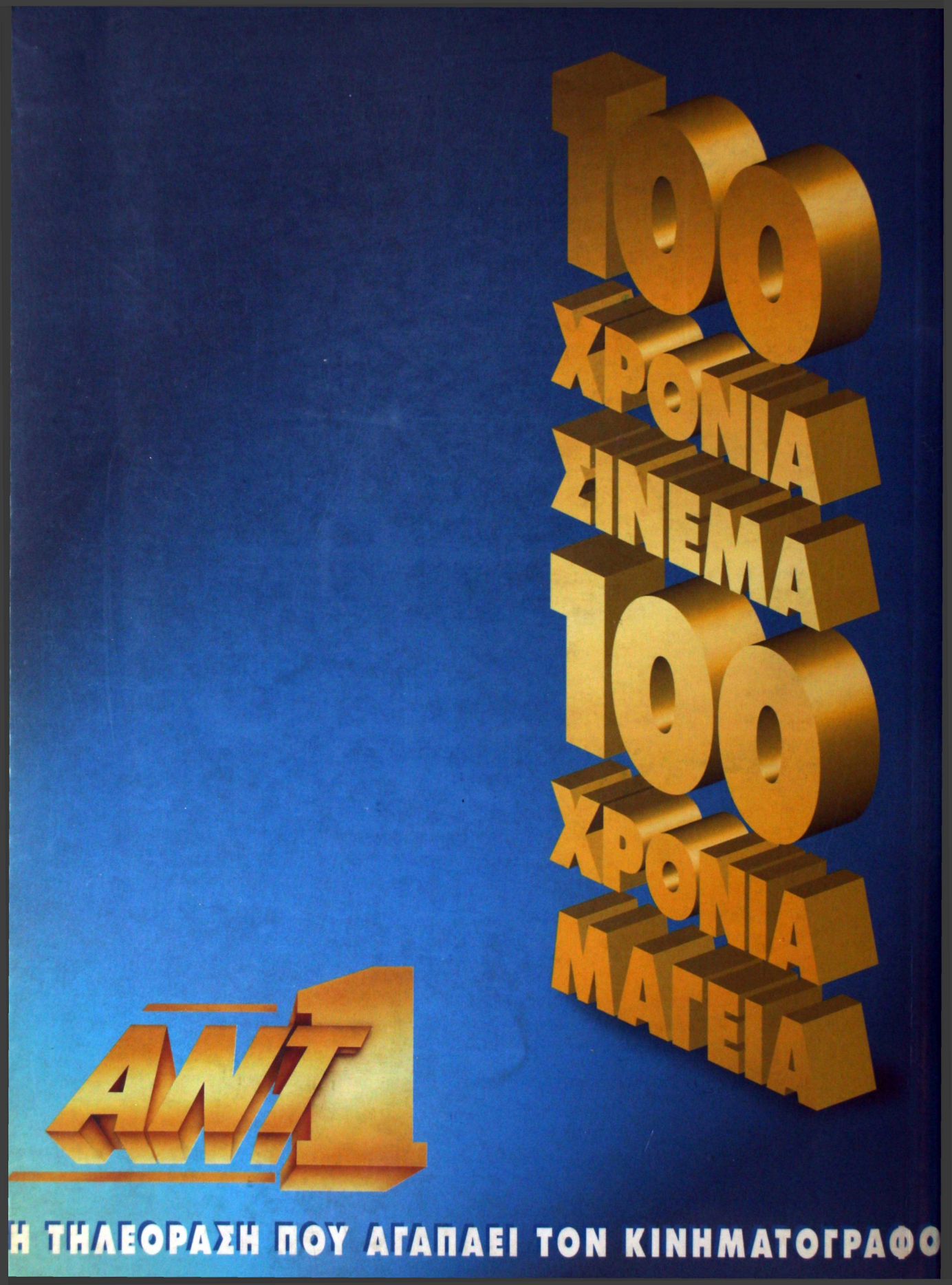
100
ΧΡΟΝΙΑ
ΣΙΝΕΜΑ
100
ΧΡΟΝΙΑ
ΜΑΓΕΙΑ
ΑΝΤ1
Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ